

ABECEDA OKULTIZMA

Naslov originala:
Occult ABC, by Kurt E. Koch

Izdavač:
Mungos u saradnji sa SIA Matić
www.naukaireligija.com

Prevod:
Filip Eskić

Dizajn korica:
Vladimir Jajin

Štampa:
Lion

Tiraž:
500

Distribucija:
tel. 063/732-7738

Dr Kurt E. Koh

ABECEDA OKULTIZMA

Priručnik za prepoznavanje sekti

SADRŽAJ

Predgovor izdavača	9
Uvod	13
 A. OBLICI OKULTNIH POKRETA I IZUMA	17
1. Akupunktura	17
2. Antropozofija	22
3. Astrologija	28
4. Bahai	31
5. Biološka povratna informacija i kontrola uma	33
6. Crna misa	35
7. Krvni paktovi	35
8. Harizmatiski pokreti	37
9. Hrišćanska nauka	41
10. Vidovitost	44
11. Dijagnoza i lečenje bojama	47
12. Trikovi nestajanja i pojavljivanja	49
13. Smrtna magija	51
14. Dmonska opsednutost	52
15. Nastanak od majmuna	56
16. Narkomanija	58
17. Edgar Kejsi	60
18. Preuveličane doktrine i teološke konstrukcije	62
19. Lažne mesije i lažni proroci	66
20. Proricanje sudbine	69
21. Masonerija	74
22. Duhovi	76
23. Goblini i vilenjaci	80
24. Grupna sugestija	83
25. Noć veštica	85
26. Hare Krišna	86
27. Isceljujući fanatizam	87
28. Homoseksualnost	89
29. Hipnoza	91
30. Iris dijagnoza (iridologija)	96
31. Džin Dikson	100
32. Jehovini svedoci	101
33. Ketrin Kulman	104

34. Legalizam	113
35. Lebdenje	116
36. Magija	118
37. Magijsko čaranje	124
38. Maoizam	130
39. Meditacija	131
40. Metamorfoza	135
41. Neo-racionalizam	137
42. Vidža tabla	140
43. Parapsihologija	142
44. Pediterapija (refleksologija)	146
45. Kućni duhovi (demoni)	147
46. Pornografija	153
47. Predskazujući snovi	155
48. Procešljani	156
49. Kraljica tame – kraljica crnih veštica	159
50. Rok muzika	163
51. Štap (rašlje) i visak	167
52. Rozenkrojceri	173
53. Obožavanje Sotone	174
54. Sajentologija	179
55. Vežbanje osetljivosti	181
56. Šesta i sedma knjiga Mojsijeva	181
57. Sila duše	183
58. Govor jezicima	184
59. Duh doba	187
60. Spiritizam	192
Ekstrasenzorna percepcija	193
a) Spiritističke vizije	193
b) Spiritističko proročanstvo	193
c) Podizanje stola	194
d) Vidža tabla	194
e) Govor u transu	195
f) Automatsko pisanje	195
g) Spiritističko proricanje	196
h) Razgovor sa duhovima (demonima)	196
i) Ekskurzija duše	197
j) Astralno putovanje	198
Ekstrasenzorni uticaj	198
k) Materijalizacija	198
l) Preobraženje	199
m) Translokacija	199
n) Aporti	199
o) Deporti	200
p) Lebdenje	200
q) Telekineza	201
r) Spiritistička agresivna magija	201

s) Spiritistička odbrambena magija	201
t) Spiritističke operacije	202
u) Spiritistička čuda	202
v) Dematerijalizacija	203
w) Teleplazma	203
Ekstrasenzorna priviđenja	204
x) Spiritistička priviđenja	204
y) Spiritistički kultovi	205
z) Spiritističke lože	206
aa) Spiritističke crkve	206
bb) Spiritizam među verujućim hrišćanima	207
61. Spiritističko isceljivanje	208
62. Spiritističke operacije	209
63. Sujeverje	211
64. Simboli mira	214
65. Televizija	215
66. Transcedentalna meditacija	218
67. Translokacija	220
68. Uri Geler	221
69. Vampiri	223
70. Veleda i biljni lekovi	225
71. Joga	226
 B. POSLEDICE OKULTNIH POKRETA I IZUMA	231
1. Sklonost ka medijumstvu	232
2. Odbojnost ka Božijim stvarima	236
3. Iskrivljenost karaktera	238
4. Emocionalni poremećaji	241
5. Plodno tlo za duševne bolesti	243
6. Ugnjetavanje potomaka	244
7. Česta samoubistva	245
8. Kućni duhovi dolaze usled vraćanja	246
9. Česte bolesti	247
 C. IZBAVLJENJE	250
1. Dođite Hristu	253
2. Uništite sve okultne objekte	254
3. Prekinite sve medijumske kontakte i prijateljstva	256
4. Prepoznajte i ispovedite svoju krivicu	258
5. Odrecite se i izjavite da ste se oslobodili Sotone i grehova vraćanja vaših predaka	259
6. Prihvatite oprostaj verom	261
7. Nemojte se zaglaviti na pola puta	262
8. Potražite savetnika koji ima duhovni autoritet, i koji će vam pomoći da pobedite u duhovnoj borbi	264
9. Pridružite se molitvenoj grupi	265
10. Praktikuju molitvu i post	267

11. Postavite se pod zaštitu Hristove krvi	268
12. Zapovedajte neprijatelju u ime Isusa Hrista	269
13. Vredno iskoristite milost	272
14. Stavite na sebe duhovni oklop	273
15. Razumite Isusovu pobjedu nad silama tame	274
16. Čuvajte se od povratka demona	276
17. Budite voljni da se u potpunosti predate Hristu	277
18. Oslobođenje je moguće jedino kroz Hrista	278
19. Povinuajte se Gospodu u svemu	279
20. Budite ispunjeni Duhom!	280
 D. U VOZU OSVAJAČA	283
1. Od sataniste do Hrista	283
2. Astrologija i hrišćanstvo	286
3. Čarobnjaci	288
4. Osvajanje moćnih	290
a) Od Makumbe do Hrista	290
b) Od vudua do Hrista	291
c) Od joge do Hrista	291
d) Državni đavo postao hrišćanin	292
e) Muslimanski čarobnjak postao hrišćanin	293
f) Ti si kriv!	295
g) Krvni paktovi	295
 E. DODATAK	297
72. NLO	297
Fusnote	301

Predgovor izdavača

Teološki neupućenim čitaocima ova knjiga će izgledati kao skup bajki ili naučno-fantastičnih priča. Za takve bi Isus rekao: "Imaju oči a ne vide, imaju uši a ne čuju."

Neosporna je činjenica da postoji duhovni svet. O tom svetu skoro ništa ne bismo znali da nam Bog nije dao detalje i upozorenja vezano za taj svet. Neki će reći da je ova knjiga isključiva jer kada govori o Bogu – govori o Isusu Hristu, i kada govori o Božijem pisanom otkrivenju – govori o Bibliji.

Danas postoje mnogi ljudi koji za sebe kažu da su religiozni, da "veruju u boga". Namera ove knjige nije da ih uvredi, niti da ih odbaci. Ali, jasan zaključak ove knjige jeste da postoji samo Jedan Bog i da samo Jedan Bog može da sačuva čoveka od sila tame, onih sila duhovnog sveta koje rade na uništenju čoveka. Taj Bog je Isus Hristos. Isus kaže: "Bez mene ne možete činiti ništa." I još kaže: "Ja sam put, istina i život, niko neće doći k Ocu osim preko mene."

Višedecenijska istraživanja autora ove knjige jasno dovode do nekoliko zaključaka:

1) Biblija je jedini siguran i pouzdan izvor informacija vezano za duhovni svet, a ne samo za fizički.

2) Bog nas u Bibliji obaveštava o postojanju bića koja je On stvorio, a koja su izabrala da se pobune protiv Njega. U pitanju su anđeli koji se sada nazivaju "demoni" ili "zli duhovi". Vođa ovih pobunjenih ili palih anđela je anđeo poznat pod imenima Lucifer i Sotona. Zvuči neverovatno, ali namera ovih bića je da povrede Boga tako što će uništavati Njegova stvorenja – ljude, i nanositi im bol.

3) Čovek je spoj tela i duha, i može da bude povređen ne samo fizički, već i duhovno. Sotona i demoni rade na tome da čoveka povrede, pre svega duhovno, a onda i fizički. Nekada to rade direktno – ubacujući ljudima u um loše misli, ideje i informacije, a nekada preko nemoralnih ljudi sa kojima manipulišu. Samo oni ljudi koji ne održavaju svoju duhovnu higijenu – poštovanjem moralnog ili Božijeg zakona datog u Bibliji, mogu da budu povređeni od strane palih anđela. Naravno, dešava se da moralni ljudi dođu pod udar nemoralnih ili demonizovanih ljudi, zbog svog moralnog života, i to je bio čest slučaj u istoriji. Progon Božijih ljudi je "krajnja mera" koju Sotona i demoni primenjuju. Oni znaju da je "krv hrišćanina seme hrišćanstva" (pod

"hrišćaninom" i "hrišćanstvom" podrazumevaju se biblijski religiozni ljudi i biblijska religija, a ne deklarativni hrišćani koji ne poštuju Božiji zakon, a takvih je, na žalost, većina). Namera demona je da pokušaju da pridobiju Božije ljude na svoju stranu. Ako to ne uspeju, onda pokušavaju da minimiziraju ili ignorišu njihov uticaj u društvu. Ako ni to ne uspeju, onda pokušavaju da ih javno diskredituju i kompromituju. Krajnja mera je likvidacija.

Dakle, pobeda Sotone i demona nad ljudima biće ostvarena ako uspeju da ih pridobiju na svoju stranu. Njihov poraz biće ako moraju da ubiju nekoga ko je na Božijoj strani (oni to mogu, naravno, samo ako Bog dopusti). Demoni znaju za Božije obećanje da će sve ljude ponovo stvoriti (vaskrsnuti), i da će jednima suditi, a druge stvoriti za večni život, i da je dokaz za to obećanje - vaskrsenje Isusa Hrista iz mrtvih pre 2000 godina. Dakle, onaj ko ostane na Božijoj strani i bude ubijen, biće vaskrsnut na večni život na obnovljenoj zemlji. Onaj koji želi da sačuva svoj ovozemaljski život i pređe na stranu Sotone i demona, biće vaskrsnut, izaći će na Božiji sud i biće kažnjen, odnosno uništen, bez prava na večni život.

4) Mnogi ljudi nesvesno služe Sotoni i demonima, jednostavno iz neznanja. Isus kaže: "U poslednja vremena, oni koji vas budu ubijali misliće da Bogu dobro čine." Činjenica je da je veliki deo čovečanstva pod kontrolom demona i da Bog dopušta da se dešavaju mnoge loše stvari kako bi se mnogima otvorile oči i kako bi prešli na Njegovu stranu, kao što piše u Bibliji: "Ne kasni Gospod sa obećanjem svojim (o svom ponovnom dolasku na Zemlju, prim. izdav.) nego nas trpi i čeka da svi uđemo u pokajanje."

5) Sotona i demoni mogu da se materijalizuju i da deluju u svetu kao fizička bića, pored toga što se često pojavljuju kao duhovna bića. Njihovo pojavljivanje je različito – nekada se prikazuju ljudima kao poluljudi-poluživotinje, nekada kao prelepi ljudi i žene, a nekada kao patuljci, čudovišta i sl. Najveća prevara je kada simuliraju umrle ljude.

6) Jedina zaštita od Sotone i demona je život po Božijem zakonu koji je dat u Bibliji i molitva Bogu "u ime Isusa Hrista" ili molitva direktno Isusu Hristu (ovde se neće govoriti o Božijem Biću i konceptu Trojstva). Dakle, ne bilo koji bog, već Isus Hristos je Bog čije pominjanje imena nagoni Sotonu i demone da beže iz ljudskog prisustva. Nekada je pored molitve važno primeniti post, koji prema Bibliji predstavlja uzdržavanje od jela i pića u nekom kraćem vremenskom prediodu. Optimalno vreme posta je 24 sata, a nekada to može biti kraće ili duže vreme, u zavisnosti od odluke osobe koja posti – odluke koja neće ugroziti zdravlje čoveka.

Autor knjige je teolog koji se školovao na Zapadu i koristi određene termine koji moguće nisu bliski čitaocima sa naših prostora. Termin "okultizam" i "okultno" potiče od latinske reči koja znači "skriveno, tajno" i odnosi se na duhovna bića koja pokušavaju da budu skrivena od čoveka i da tajno

deluju. Za one koji ne poznaju Bibliju, ova bića su zaista skrivena i njihovo delovanje je tajna za mnoge. Upravo ova knjiga detaljnije otkriva njihovo delovanje u praksi, i bezbrojne trikove koje primenjuju među narodima širom sveta.

Autor naziva "jevanđelistima", "misionarima" i "savetnicima" ljude koji putuju po svetu i pokušavaju da teološki nepismene ljude informišu o opasnostima koje im prete od strane Sotone i demona. Za ime Sotone se često koristi ime "Đavo", a za demone - "đavoli".

"Okultno ugnjetavanje" je termin koji se odnosi na neprijatno delovanje demona na čoveka čime se osoba ugnjetava ili povređuje, pre svega duhovno, ali i fizički.

Na kraju knjige data je preporuka za još neka izdanja koja bacaju dodatno svetlo na ovo važno pitanje skrivenog sveta i njegovog uticaja na nas.

UVOD

Čitaoci obično preskaču uvode i predgovore knjiga. Kao što svi znamo, obično su dosadni. Ali, čitaocima ove knjige se preporučuje da pročitaju uvod da bi izbegli nesporazume i pogrešne utiske.

Neki ljudi će se šokirati kada budu pročitali spisak sadržaja. Šta, na primer, poglavlje o meditaciji radi u knjizi posvećenoj protiv okultnog? Odgovor je veoma jednostavan. Ova knjiga se bavi samo sa zloupotrebom; a u slučaju meditacije, koju neki nazivaju "molitvom", postoji više okultnih oblika nego pravih oblika. Molitvena misao ili molitva, prema Bibliji, naravno, nema nikakve veze sa okultnim. Napadam samo one forme meditacije (lažne molitve) koje ljude odvlače od Boga.

Još jedna odlika ove knjige jeste da se ne bavi samo okultnim pokretima i Sotoninim izumima, kao što naslov navodi, već i drugim ekstremnim pokretima, ideologijama i mišljenjima današnjice.

Domaći čitalac će naći reference ka mnogim pokretima sa čudnim imenima. U svakom slučaju, istina je da se trendovi iz Severne Amerike pojavljuju u Evropi deset godina kasnije. Čak i stvari koje su danas nepoznate Evropljanima, ili koje su nama teške za razumeti, biće poznate za deset godina.

Ova knjiga je rezultat konstantne potražnje moje prošle knjige *Sujeverje (Der Aberglaube)*, koja se sada više ne štampa. Jedina stvar, međutim, koja je zajednička sa "Sujeverjem" jeste da se bavi temama u abecednom redu. Sadržaj je prepravljen i prepisan od početka do kraja.

Brojni slučajevi iz mog ličnog savetovanja ponovo će podići pitanje poverljivosti. U prošlosti sam bio optuživan za kršenje potvrde poverljivosti. Ovu optužbu žestoko negiram. Do sada sam radio, uz Božju milost, u 130 zemalja, uključujući i Južni pol. Nemoguće je da bilo ko odredi izvor bilo koje određene ilustracije. Izostavio sam, gde je neophodno, sve reference ka imenima, nazivima mesta, godinama i zanimanjima ispitanih. Moj glavni komentar na te optužbe je da sam koristio slučajeve za koje sam imao dozvolu da ih koristim.

Druge zamerke su nalazili parapsiholozi poput profesora Bendera iz Frajburga. On navodi da moji primeri nisu od ikakve naučne vrednosti, već samo od lične vrednosti, zato što su svi statistički podaci izostavljeni. Postoje tri stvari koje bih rekao kao odgovor na to:

1. Posedujem statističke podatke u svojim fajlovima.
2. Tačni detalji su izostavljeni radi čuvanja poverljivosti.
3. U polju parapsihologije, spontano pojavljivanje pruža snažniji dokaz od eksperimenata. Spontana pojavljivanja su daleko jače manifestacije nego bilo šta otkriveno kroz eksperimente. Profesor Bender će odgovoriti da će moje mišljenje biti pobijeno činjenicom da je bilo moguće snimiti duha iz Rozenhajma na filmu. Moj odgovor na to je da je duh iz Rozenhajma spontana pojava i ni u kakvom slučaju eksperiment. Druga pitanja ove vrste nalaze se u poglavlju parapsihologije.

Druga kritika se nekada javlja među hrišćanima, koji zasigurno zaslužuju da se shvate ozbiljno. Oni pitaju da li dajemo previše počasti Đavolu (ili Sotoni) ako pišemo knjige protiv okultnog. Ova kritika napisana je protiv mene u Americi, u hrišćanskom časopisu *Večnost*. Odgovaram da je Pavle mogao da napiše Korinćanima: "Njegove [Sotonine] namere nam nisu nepoznate" (Druga poslanica Korinćanima 2:11). Danas bi se moralo reći da nam njegove namere jesu nepoznate. Mnogi hrišćani nemaju nikakav nagoveštaj šta se događa u okultnom. Takva vrsta neznanja, zbunjenosti i kratkovidosti samo olakšava Sotonin posao. Navešću tri primera koja su me veoma uznemirila.

1. Kada se moja knjiga *Hrišćansko savetovanje i okultizam* (*Christian Counselling and Occultism*) pojavila, Farer Fišer je bio direktor biblijske škole u Intervajsahu. On je rekao da nema potrebe za takvom knjigom. Ukoliko hrišćanin pati od uticaja okultnog, treba se iskreno moliti sa njim i onda će biti oslobođen svih efekata takvog uticanja. Fišerovo mišljenje otkrilo je beskrajno neznanje. Postoje hrišćani koji godinama, čak i decenijama pate od okultnog uticaja koje je prouzrokovano gresima bavljenja magijom koje su počinili njihovi preci, i pod čijim su uticajem, ili oni sami.

2. Ista knjiga *Hrišćansko savetovanje i okultizam*, koja je sada prošla kroz dvadeset tri izdanja, uključujući one na drugim jezicima, osuđena je od strane doktora Vasercuga iz bitenbergške biblijske škole. Bitenbergškim studentima je bilo zabranjeno da je kupuju ili čitaju. Ali, kada sam držao predavanje u Iterlakenu, studenti i nastavnici iz Bitenberga su došli kod mene radi savetovanja zbog problema koje su imali sa okultnim.

3. Moje treće iskustvo bilo je u Baslu. Sveštenik Gilgen, vođa Slobodne crkve u Baslu, bio je čovek čije je hrišćansko svedočenje blagosloveno od Boga. Kada su moje knjige o okultnom objavljene, on je rekao: "Nama te knjige ne trebaju; u Švajcarskoj ne postoje problemi sa okultnim." Međutim, u Švajcarskoj, Apencel je dobro poznat po svom okultizmu, magiji i duhovnim isceliteljima. Postoje desetine hiljada ljudi u Švajcarskoj koji pate od efekata bavljenja okultnim. Nerazumljivo je da čovek može da propoveda Božju reč i savetuje ljude četrdeset godina bez da se suoči sa takvim problemima.

Pravo viđenje okultnog leži negde između dva ekstrema. Jedan ekstrem je već ilustrovan. Neki hrišćani veruju da se, kada se neko okrene Hristu, svi efekti okultnog završavaju tog trenutka. Ovo je viđenje koje sam često čuo u Severnoj Americi. Ali, to je pogrešno viđenje zasnovano na nedostatku iskustva.

Drugi ekstrem jeste da se okultno preuveličava. Postoje hrišćani koji misle da sve što ne razumeju potiče od okultnog. Takvi ljudi mogu čak i da razviju neku vrstu okultne neuroze, zbog koje sve što je neobično u njihovom životu pripisuju uticaju okultnog. Bitno je biti razuman što se tiče okultnog, držati se činjenica.

Takođe moram upozoriti čitaoca. Svakome ko ima slabe živce, ili na koga se lako može uticati, savetuje se da ne čita ovu knjigu. U najboljem slučaju bi neki od njihovih prijatelja hrišćana trebali da im kažu nešto od sadržaja. Neki ljudi su toliko osetljivi da sve što pročitaju primenjuju na sebi. Čak i onima koji su mentalno i emocionalno jaki se savetuje da se konstantno mole da bi bili pod zaštitom Hrista, zaštićeni Njegovom dragocenom krvlju. Đavo uvek pokušava da napadne našu najslabiju tačku. Ukoliko odete na bojište, bićete upucani. Otkrio sam da je ovo istina čak i u pisanju ove knjige. Jedna bolest je pratila drugu i desile su se mnoge nesreće. Jednog dana sam imao takav akutni bol u desnoj ruci da sam bio sprečen da koristim pisaću mašinu i morao sam da prestanem da pišem nekoliko nedelja.

Namerno sam izbegao pisanje naučnim stilom kao u svojoj drugoj knjizi, *Hrišćansko savetovanje i okultizam*. Mnogo puta mi je rečeno da je bilo previše tehnički za obične ljude. Bila je neophodna popularna knjiga koja ne umanjuje probleme, ali ih i ne preuveličava. Upravo to je ono što sam pokušao da pružim u ovoj knjizi.

Ukoliko bi me pitali šta sam se nadao da će ova knjiga postići, odgovorio bih sledećom ilustracijom.

Primer 1: Pre nekoliko godina, nastavnica mi je rekla kako je izbegla veliku opasnost. Jednog popodneva se popela na planinu. Bilo je mračno kada je počela da se spušta. Pogrešno je skrenula i izgubila se. Pošto je bila hrišćanka, zamolila je Gospoda da je štiti. Odjednom je videla jako svetlo na drugom kraju doline, koje je takođe osvetlilo put ispred nje. Na njeno iznenađenje, videla je da se nalazila na ivici velike provalije. Da svetlo nije naišlo u pravom trenutku, ona bi pala preko litice. Svrha moje knjige jeste da ispuni funkciju tog svetla. Želim da osvetlim neke litice tako da nesmotreni ljudi ne upadnu u provaliju.

Upozorenje i osvetljenje je, međutim, samo jedna strana priče. Drugi cilj knjige jeste da pokaže ka Jedinome koji može da pomogne - Isusu Hristu, Sinu Božijem.

Još jedna stvar u vezi uređenja knjige. Tri duga poglavlja o magiji, spiritizmu i proricanju sudbine sadrže samo opšte preglede sa par primera. Ponovo, o važnim tačkama se govori u specijalizovanim poglavljima. Zbog toga se, radi čitaoca, važni problemi poput upotrebe vidža table (ploče duhova), viska i drugih okultnih alata pojavljuju dva puta u knjizi.

Na kraju, predajem čitaoce ove knjige i sve one čija su iskustva objavljena ovde na Božju zaštitu i milost.

A. OBLICI OKULTNIH POKRETA I IZUMA

1. AKUPUNKTURA

Materijal koji je korišćen sakupljen je sa svih kontinenata. Nemoguće je da iskoristim svaki primer za koji sam saznao tokom savetovanja.

Što se tiče obilne literature, jedna knjiga koja daje dobar istorijski i tehnički uvod u temu akupunkture jeste *Akupunktura* Marka Duka (*Marc Duke - Acupuncture*). Ova knjiga, međutim, mora se čitati uz opreznost, jer se ne bavi psihičkim aspektom akupunkture. Ovaj kasniji deo predstavlja glavni problem za hrišćanina koji razmatra korišćenje ovog tretmana. Predgovor ove knjige je napisao doktor Kunlihner (Dr Köhnlechner), a poslednje poglavlje doktor Šil (Dr Scheel). Slučajno, nijedan od ova dva stručnjaka nisu primetili grešku u početku knjige. Reč "akupunktura" je sastavljena od dve latinske reči: *acus*, što znači "igla" i *punctum*, što predstavlja probijanje oštrim vrhom - ne *punctua*, kao što je rečeno u prvoj rečenici. To je što se tiče latinskog. Sledi nekoliko uvodnih primera o akupunkturi:

Primer 2: U Tokiju, bio sam gost doktora Ejtela, koji je skoro trideset godina bio glavni konsultant u Čangšu, provinciji Hunan, u Kini, dok nije proteran kulturnom revolucijom. Pitao sam ovog iskusnog hirurga: "Šta mislite o akupunkturi? Znae da ovaj oblik lečenja vodi poreklo iz astrologije. Jang predstavlja solarni sistem, jin lunarni sistem." Doktor Ejtela je odgovorio: "Tokom 5.000 godina - koliko je vreme bavljenja akupunkturom - astrološka pozadina je potpuno nestala. Hrišćani ne treba da se brinu oko toga. Jasno je da je ovde u istočnoj Aziji, akupunktura postigla neke zapanjujuće uspehe."

Primer 3: Septembra 1974. godine, bio sam gost doktora Hila, doktora u Šerbruku, Kvebeku, u Kanadi. Doktor Hil je posvećeni hrišćanin. Pitao sam ga kakvo je njegovo mišljenje o akupunkturi. On je svoj odgovor dao u obliku ilustracije. Baptistički sveštenik nije mogao da pomera jednu ruku zbog reumatizma u svom zglobo. U njegovoj crkvi bio je jedan hrišćanski doktor iz Kine, koji je studirao akupunkturom u Hong Kongu. Doktor je sveštenika lečio iglama. Kao rezultat toga, sveštenik je ponovo mogao da pomera svoju ruku.

Primer 4: Odličan primer neosporne pouzdanosti jeste slučaj doktorke Mildred Šil (Dr Mildred Scheel), žene predsednika Federalne Republike

Nemačke. To pronalazimo u Dukovoj knjizi, pod naslovom "Carski rez u potpunosti svesti."¹

Predsednik je morao da putuje u Kinu a njegova žena je izrazila želju da vidi operaciju akupunkturom. Njena želja je ispunjena. U bolnici u Pekingu, gledala je vršenje carskog reza; jedina anestezija bila je probadanje iglama. Četiri igle, svaka dužine 7,6 centimetara, gurane su u donji deo noge. Zatim još dve igle, dužine 14 centimetara, ubačene su blizu pupka. Zatim su sve igle povezane za električne klemke. 2400 šokova po minuti učinili su da površina njenog abdomena zavibrira. Tokom zasecanja kože, sloja masti i tetiva, doktor je pacijentu dao delove jabuke. Dva hirurga su čak razgovarala sa pacijentom tokom operacije. Beba je rođena. Bilo je to fascinantno iskustvo.

Ova prva tri primera su navodno "pozitivna". U slučaju akupunkture, suočeni smo sa metodom koja je razvijena dugogodišnjim iskustvom. Čak i kineski doktori koji je koriste, nisu u stanju da daju naučno objašnjenje. Rusi, sa druge strane, misle da su na putu da objasne akupunkтуру.

Većina doktora na Zapadu je skeptična kada je u pitanju akupunktura. U SAD-u, ovaj oblik lečenja je zabranjen (bio je zabranjen u vreme pisanja ove knjige – prim. prev). Proleća 1975. godine, video sam TV program u kojem je mlada devojkа anestezirana iglama pre operacije. Posle operacije, pokrenuta je diskusija za i protiv akupunkture. Očigledno je da do danas, nemački i švajcarski doktori pogotovo, ili odbijaju ili su neutralni kada je u pitanju razvoj ove kineske metode lečenja i anestezije.

Vidimo da postoje dve strane. Ovako je bilo čak i u Kini dok je Čang Kaj Šek bio predsednik Kine. Čang, koji je bio hrišćanin, želeo je da zakonom zabrani akupunkтуру. Sa druge strane, vladar Mao je znao koliko se narod držao ovog drevnog metoda lečenja. Pošto je došao na vlast, on ga je predstavio i svuda ga favorizovao.

Poreklo akupunkture datira od vremena vladara Huang Dia, otprilike pre 5.000 godina. Huang Di je zaključio kroz proučavanje zvezda, da u univerzumu vladaju harmonija i balans. Njegov sledeći zaključak je bio da čovek kao mikrokosmos mora da odgovara makrokosmosu. Drugim rečima, fizički i mentalni procesi se moraju usaglasiti jedan sa drugim. Ovo shvatanje je donelo novu važnost psihosomatskoj školi našeg veka. Osnovni koncept akupunkture je, prema tome, filozofskog karaktera, uz sklonost ka astrologiji.

Sledeći korak nastaje kada je vladar Huang Di osmislio teoriju kako se ova harmonija može održati u ljudskom telu. Energiju ili životnu silu čoveka nazvao je "či". Za nju se govorilo da u telo ulazi po rođenju, a izlazi smrću. Či teče kroz telo u dva sistema: jang i jin. Jang je muški princip (Sunce), jin je ženski princip (Mesec). Tok janga i jina kroz telo se obavlja kroz sistem kanala, meridijana. Ovi meridijani nemaju nikakve veze sa cirkulacijom krvi,

niti sa limfnim sistemom, niti sa nervima. Zbog ovog razloga, jang i jin su odbaćeni od strane zapadne kritike kao nepostojeći.

Treći korak jeste znanje kako su meridijani raspoređeni. Kažu da idu ispod kože i oko tela. Četrnaest glavnih meridijana su povezani sa petnaest lučkih kanala. Razdvojeni od glavnih meridijana, nalaze se četrdeset sedam pomoćnih. Meridijani prolaze blizu kože u 365 tačaka. To su mesta gde se mogu ubaciti igle.

Koja je zamisao sa ubacivanjem igala? U čitavom telu i u svakom organu, mora se održati balans između janga i jina. Ukoliko je bilo koji oblik energije u organu previše jak, tada nastaje bolest. Ukoliko je, na primer, jin, ili ženski princip, previše jak, zlatna igla se ubacuje u odgovarajuće mesto da bi se ojačao jang, ili muški princip. Ukoliko je jang previše jak, ubacuje se srebrna igla.

Današnji stručnjaci u akupunkturi se ne zadovoljavaju sa klasičnih 365 tačaka, već koriste i do hiljadu. Moderni primer:

Primer 5: U nemačkom časopisu, *Bunte Illustrierte*, postoji članak o jednoj vrsti akupunkture pod senzacionalnim naslovom "Pet igli u uvetu će vas naterati da ostavite pušenje." Zapanjenom čitaocu je predstavljen moćan protivotrov za naviku pušenja. Jedna Nemica se specijalizovala za aurikularnu akupunkтуру, to jest, akupunkтуру uвета. Kaže se da u uvetu postoji preko hiljadu mesta odakle se na bolest može uticati ubacivanjem igle. Pet od njih treba da predstavljaju centar zavisnosti. Ovaj praktikant tvrdi da je više od 90 procenata njenih pacijenata ostavilo pušenje ovom metodom. Posebno se ponosi na četiri medicinska studenta koje imenuje i koji su ostavili pušenje pod njenim tretmanom. Njen glavni primer je nemački televizijski govornik, Dieter "Tomas" Hek, koji je pušio oko osamdeset cigareta dnevno dok ih nije potpuno ostavio putem akupunkture.²

Možda će mi biti dozvoljene jedna ili dve zanimljive opservacije. Ukoliko strastveni pušač ima nesreću sa kolima i izleti kroz vetrobran i usput iseče svoje uvo na staklo, onda će se "osloboditi svoje loše navike. Centar zavisnosti je uklonjen."

Živimo u vremenu transplantacije organa. U slučaju uвета, transplantacija bi bila naročito laka. Moj brat je pušač. Ja sam nepušač. Ukoliko razmenim uši sa svojim bratom, "on će prestati da puši, a mene će mučiti žudnja za cigaretama".

Ovo su, naravno, kao što sam rekao, zanimljiva zapažanja o ovom misterioznom načinu lečenja zavisnosti. U slučaju da strastveni pušači polažu previše nade u ovaj metod, treba pomenuti još jedan primer:

Primer 6: Glumac, Ričard Haris, podvrgao se akupunkturi uвета u Njujorku u nadi da će se osloboditi pušenja. Lečenje je bilo neuspešno. Gospodin

Haris je posle toga rekao: "Bojim se da su pronašli pogrešan nerv. I dalje pušim 100 cigareta na dan."

Hajde da zaključimo naše istraživanje takozvane naučne strane akupunkture tako što ćemo pomenuti najveću grešku u klasičnoj teoriji akupunkture. Drevni kineski doktori su verovali da je slezina izvršavala funkcije koje medicina pripisuje mozgu. Po njihovom viđenju, mozak je imao nižu ulogu. Ovo nam daje neku vrstu merila pri proceni koliko je njihov sistem "naučan".

Razmotrimo ekstremno ozbiljan problem koji pokreće akupunktura, a koji se ne spominje u knjizi Marka Duka niti u većini knjiga o akupunkturi, naime, u pitanju je

Psihički faktor

Zapadni pogled na svet je racionalan, istočni je ono što se naziva psihički. Ovo je tema koju ovde ne možemo razmatrati u detalje. Moja namera je da se time pozabavim u narednoj knjizi. Ovde ću dati neke kratke komentare.

Kult predaka i svih istočnjačkih religija imaju animističko ili spiritističko poreklo. Rezultat toga je razvoj navodnih "psihičkih moći". Veoma je teško definisati termin "psihički". On znači otvorenost ka onome što prevazilazi um, metafizičko, natprirodno - demonsko.

Misionari i hrišćanski istraživači koji su mnogo godina živeli u Aziji tvrde da između 95 i 98 procenata nehrisćanske populacije ima "psihičke moći". One se značajno razlikuju u snazi, u zavisnosti od stepena umešanosti praktikovanja okultnog u azijskim religijama.

Zapadnjački pogled na svet je pretežno zasnovan na razumu. Na zapadu je procenat ljudi sa "psihičkim moćima" suprotan od onoga u istočnom svetu: između 2 i 5 procenata populacije. Samo u onim oblastima gde se praktikuje magija je proporcija veća.

Kakve veze onda psihičke moći imaju sa akupunkturom? Činjenica koja je potvrđena iskustvom kaže da je akupunktura mnogo uspešnija sa doktorima i pacijentima koji imaju "psihičke moći" nego kod onih koji nemaju. Mnogi kineski doktori su indirektno to i potvrdili, jer velika većina njih ne leči akupunkturom pacijente za Zapada. Naravno, postoje izuzeci, zato što i na Zapadu postoje ljudi sa "psihičkim moćima". Psihička osetljivost, najvećim delom nesvesna, zapravo je katalizator za uspešne rezultate u akupunkturi.

Usput treba pomenuti da psihičke moći poboljšavaju meditaciju, svaku vrstu sugestije, hipnozu, narkozu, telepatiju i sposobnost ulaska u trans. Praktično svi spiritistički i magijski obredi su nemogući bez psihičkih moći.

U mnogim slučajevima, akupunktura predstavlja oblik anestezije (nedostatak osećaja, otupljavanje bola). Da li je ovo istina za sve slučajeve, ne znam.

Što se tiče psihičke anestezije, video sam i fotografisao sam kako se praktikuje u istočnoj Aziji. U slučajevima koje sam posmatrao, probadanje iglom nije bilo neophodno.

Primer 7: Tokom paganskog festivala u Kuala Lumpuru, glavnom gradu Malezije, naleteo sam na povorku. Mnogi od onih koji su učestvovali su probadali štapove od bambusa kroz obraze, obrve, uši, kožu blizu ušiju ili mišiće gornjeg dela ruke. Povorka je trajala šest do osam sati, tokom koje su štapovi probijali njihova tela. Oni koji su učestvovali tvrdili su da nisu osećali bol. Kada su štapovi izvađeni, rane nisu krvarile i izlečile su se u roku od dva sata.

Primer 8: Posebno sam bio fasciniran jednom impresivnom scenom. Jedan Indus je ugurao nož između dve kosti podlaktice. Rekao je da je mogao to da uradi uz pomoć polutransa. Mentalnom koncentracijom je uspeo da svoju podlakticu učini neosetljivom na bol. Ovde, takođe, nije bilo bola, krvi i brzo je izlečeno. Nije bio u pitanju trik, što bi racionalisti sa Zapada želeli da mislimo. U jednom slučaju, slična scena stavljanja noža u telo snimljena je rendgenom.

Poznajem ljude sa "psihičkim moćima" koji u sebi ili u drugima mogu da izazovu psihičku anesteziju. Igle nisu potrebne, ali se mogu koristiti radi poboljšanja psihološkog efekta.

Ovi primeri iz istočne Azije pružaju moguće objašnjenje za one slučajeve u kojima je tretman akupunkturom veoma uspešan.

Nema mnogo hrišćana na Zapadu koji su upoznati sa problemom psihičke anestezije. Pomenuću par njih koji su mi prijatelji i koje dobro poznajem:

1. Emil Kremer (iz Kolmara u Francuskoj) bavi se ovom temom u svojoj knjizi *Otvorite oči (Geöffnete Augen)*, 14. izdanje, strana 73.
2. Gotfrid Ajzenhat iz Centralne Misije u Blekendorfu, Nemačkoj, veoma je upoznat sa ovom temom.
3. Vim Malgo iz Pfefikona, Švajcarske, takođe treba pomenuti.
4. Knjigu *Opasno neznanje (Eine gefährliche Unwissenheit)* od Voltera Vilmsa takođe preporučujem.

U Severnoj Americi, takođe, postoje hrišćani koji nas upozoravaju na sve okultne oblike, uključujući i akupunktu.

Primer 9: Jedan hrišćanin iz Kalifornije je duboko u borbi protiv praktikovanja okultnog. Satanisti i drugi praktičari okultnog već su mu pretili smrću i zbog toga neću spominjati njegovo ime. Između ostalog, on je pisao državnom tužiocu Kalifornije, Evelu Dž. Mlađem, gde zahteva da se izjasni protiv širenja okultnih praksi i pokrene postupak protiv organizatora. Nažalost, satanisti i praktičari okultnog nekada prete sudijama i advokatima i tako ih učutkaju. Satanisti se prirodno ne brinu oko još jednog ubistva.

Svi ti pokreti koji dolaze sa Istoka podsećaju nas na reči iz Otkrivenja 16:12-14: " ... kako bi se pripremio put za careve sa sunčevog istoka. To su demonski duhovi koji čine čuda i odlaze carevima celog sveta."

Na kraju, dolazimo do dva pitanja. Da li hrišćani mogu imati psihičke moći? Kada se osoba preobrazi i okrene Hristu, psihičke moći koje je možda nasledio ili stekao ne nestanu uvek. Zbog toga što nasleđene psihičke moći obično nisu poznate onima koji ih imaju, takvi hrišćani doživljavaju negativne efekte u svom verničkom životu bez razumevanja njihovog porekla. Na takve hrišćane se takođe može uticati putem primene okultnih praksi. Možda drugi primer ovog poglavlja spada u ovu kategoriju.

Drugo pitanje koje često dobijam jeste, da li hrišćanin koji je vernik može da dopusti sebi da se leči akupunkturom? Ne mogu da govorim u ime bilo koga drugog. Svako mora da odluči za sebe. Ukoliko se hrišćanin godinama podvrgavao običnom medicinskom lečenju bez uspeha i misli da će mu akupunktura pomoći, on tada donosi ozbiljnu odluku. Ali, u bilo kojim okolnostima, on bi trebalo da se moli da bi bio pod zaštitom Hrista. Psihičke moći ili sile su opasne. Najbolje bi bilo da koriguje životne navike jer je greh (loše navike) doveo do bolesti.

Dodatna napomena:

Šta da mislimo o elektro-akupunkturi? Susreo sam se sa dva oblika. U prvom, igle su povezane sa električnim izvorom malog napona velike frekvencije, gde se vibracija prenosi na telo pacijenta. Ovaj oblik zaslužuje ime elektro-akupunktura.

Drugi oblik zaista nema ništa zajedničko sa akupunkturom i pogrešno je zvati ga elektro-akupunktura. Video sam kako drugi oblik koriste dva potpuno kvalifikovana nemačka doktora. Da bi izvršili dijagnozu pacijenta, u njegovu levu ruku stavili su elektrodu. Sa svojom desnom rukom, pacijent je, vođen doktorom, testirao razne lekove. Električno brojilo dalo je razna očitavanja tokom testa. Doktor je izabrao lek koji je proizveo optimalni odgovor i odmah je znao u čemu je problem kod pacijenta. Da li demoni daju informacije doktoru? Metode lečenja postaju čudnije svakih deset godina.

2. ANTROPOZOFIJA

U ovom trenutku neki će postaviti pitanje, kakve veze ima antropozofija sa okultnim i Sotoninim izumima? Odgovor je jednostavan.

Teološka zbirka *Religija u prošlosti i sadašnjosti (Religion in Geschichte und Gegenwart)* kaže sledeće: "Antropozofija, ljudska mudrost ili, kako se naziva, proučavanje ljudskog duha, najkompletniji je oblik okultizma."³

Osnivač ovog filozofskog pokreta dvadesetog veka bio je Rudolf Štajner. Svoje sledbenike je pronašao među mnogim edukovanim ljudima, pogotovo doktorima. Štajner je pokušao da spoji u univerzalan sistem mnoge verske pokrete kao što su budizam, hrišćanstvo, teozofiju, gnosticizam, misticizam, idealizam i takođe spiritizam i magiju. Njegov cilj bio je da između njih stvori jedinstvo.

Opisivanje ovog novog sistema zahtevalo bi filozofski esej i stoga bi otišlo van granica ove knjige. U ovom poglavlju, neću učiniti ništa više do ispričati neke od mojih iskustava.

Primer 10: Dok sam se vozio pored petlje u zapadnom Ulmu, zaustavio sam se zbog autostopera. Tokom putovanja do Karlsruhea, pitao sam ga: "Čime se baviš, pa ne možeš da priuštiš da putuješ vozom?" "Ja sam antropozofski sveštenik," odgovorio je.

Pretvarajući se da ne znam, pitao sam ga, "Šta je to? U šta veruješ? Koje je tvoje glavno učenje?" Moj putnik bio je veoma voljan da mi odgovori. "Jedna od naših centralnih doktrina je reinkarnacija. Mi verujemo da se čovek vraća na zemlju otprilike svakih 800 godina, radi daljeg razvoja."

"To takođe uče i istočnjačke religije," prokomentarisao sam. Moja radoznalost još uvek nije zadovoljena, pa sam ga pitao: "Može li osoba da zna šta je uradila pre 800 godina?"

"Da," odgovorio je sveštenik, "možemo izvući zaključke iz njegovih sklonosti, onoga šta voli i šta ne voli, njegovih stavova. Šta ti najviše voliš ili ne voliš?"

Pošto sam bio raspoložen za šalu, rekao sam: "Od raznih sveštenika i studenata teologije mi skače pritisak." (Hteo sam da usput dodam da među teolozima volim svoju hrišćansku braću!)

Sveštenik je odmah odgovorio: "Ova predrasuda otkriva da si pre 800 godina bio profesor teologije." Logika koja je dovela do ovog zaključka mi nije bila najjasnija. Zabavljao sam se.

Sada je bio red na mene. Rekao sam mu da se doktrina reinkarnacije ne može pomiriti sa Biblijom. Naš jedan život ovde na Zemlji odlučuje o večnosti. Ali, moj saputnik nije bio zadovoljan. Odgovorio je da je Jovan Krstitelj bio reinkarnacija Ilije. Istina je da u Jevanđelju po Mateju 17:12 Isus poredi Jovana Krstitelja sa Ilijom. Ali Krstitelj sigurno nije bio fizička reinkarnacija Ilije; on je jednostavno bio poslat od Boga sa silom i autoritetom Ilije. Sličnost božanskog zadatka ne znači da se na ovom svetu krv i meso vraća u novom obliku. Vaskrsenje u novom telu je budući događaj koji se neće dogoditi sve do Hristovog povratka.

Moramo se čvrsto držati toga da Biblija ne govori ništa o drugoj ili trećoj šansi. Jedan naš život i naš stav prema Isusu Hristu je ono što odlučuje gde ćemo provesti večnost.

Doktrina reinkarnacije i zajedno sa njom antropozofija su dobili svež podsticaj skorijih desetina godina kao rezultat nekih neobičnih eksperimenata.

Primer 11: Švedski psihijatar je pitao ženu koja je bila pod hipnozom da opiše svoj život. Njegova namera je bila da prati pitanja nazad do njenog rođenja i dalje od toga. U ovom eksperimentu, žena je rekla da je nešto iskusila u prošlom veku. Dala je ime, punu adresu i mnogo posrednih dokaza koji su dokazano tačni. Ni psihijatar ni hipnotisana žena nisu znali od ranije informacije koje su date pod hipnozom.

Zabeležen je veći broj takvih eksperimenata. Hipnotizer iz Ciriha je sproveo isti eksperiment sa istim rezultatima.

Nemam veliku veru u novinarske članke. Izveštaji štampe se često dotežu da bi se povećala njihova senzacionalna vrednost.

Radi ilustracije daću dva primera takvih članaka. 22. januara 1975, sledeći izveštaj se pojavio u novinama "Rhein Neckar Zeitung":

Primer 12: Ubijena kao Grečen Gotlib?

Amerikanka pod hipnozom priča o svom prošlom životu - nova senzacija sa "okultnog fronta".

Američki profesor istorije pokušava da otkrije da li je u poslednjoj četvrtini devetnaestog veka mlada devojka po imenu Grečen Gotlib živela u Ebersvaldu, u Nemačkoj. Misli da je možda ubijena tokom verske borbe Bizmarkovog Kulturkampf. Početna tačka njegovog istraživačkog projekta? Pedesetdvogodišnja Dolores Džej, iz Eltona, Virdžinije, SAD-a, kune se da u svom životu nije naučila reč nemačkog - a ipak, pod hipnozom, govorila je na nemačkom o svom prošlom životu kao ta Grečen Gotlib i o svom ubistvu sa šesnaest godina od strane nekoliko ljudi u šumi. Prema izveštaju Vašington Posta, gospođa Džej je nekoliko puta hipnotisana od strane svog muža, sveštenika metodizma, zbog bola u leđima. U jednoj od tih sesija iz 1970, pitao ju je da li je i dalje boli na šta je ona neočekivano odgovorila nemačkom rečju "nein" (ne). Kada ju je njen zapanjen muž pitao da li se osećala dobro, odgovor je ponovo bio na nemačkom, "ja" (da). Tokom tri godine posle ovoga, gospođa Džej je u više navrata hipnotisana i ispitivana od strane profesora nemačkog kao i naučnika. Ona i njen muž takođe su podvrgnuti brojnim testovima detektora laži bez negativnih rezultata. Razni rođaci svedočili su pod zakletvom, da žena nikada nije učila nemački, niti je ikada imala bilo kakve veze sa ljudima koji govore nemački.

Slika Grečen Gotlib, koju je gospođa Džej dala tokom nekoliko sesija hipnoze, opisana je od strane njenog muža: "Grečen je imala oko šesnaest godina kada je umrla, živela je u 1870-im. Nije mogla da čita ni da piše. Njen otac je bio gradonačelnik grada koji se zvao Ebersvald. Ona je tamo živela sa svojim ocem i kuvaricom, gospođom Šilder ili Šiler." Grečen je ubijena dok je čekala svog ujaka u šumi, koji je sakrio par konja koji bi im pomogli da

pobegnu. Grupa ljudi ju je pronašla pre nego što se to moglo dogoditi i ubijena je.

Kada su je ispitivali razni profesori istorije, gospođa Džej se pod hipnozom vraćala na "probleme crkve". "Ona ima strah od smrti i dosta priča o problemima sa crkvom," rekao je njen muž. Grečenin otac je uhapšen zbog tih problema sa crkvom. Ove reference navode istoričare da misle da su problemi crkve gorke borbe Kulturkampf-a između Pruske države i katoličke crkve, koji su podigli izolovane nasilne napade. Iako postoji nekoliko mesta u Nemačkoj pod imenom Ebersvald, gospođa Džej očigledno misli na trgovačko mesto Ebersvald blizu Berlina.

Preci po majci gospođe Džej bili su Nemci. Iako njena majka nije govorila nemački, jedno od objašnjenja za "Grečenine uspomene" koje je dao njen muž je da je moguće da je to "vrsta genetskog sećanja." ⁴ Ili je ona pod dejstvom demona govorila nemački?

Primer 13: Drugi članak tiče se rada terapeuta iz Minhena, pod inicijalima T. D. Njegov rad se vrši u Institutu neobične psihologije. Ovaj čovek je eksperimentisao sa hipnozom i magijom još dok je bio dečak. Zato je izuzetno kvalifikovan, ne da leči svoje pacijente, već da ih podvrgne uticaju okultnog. Njegova terapija se sastoji od hipnotisanja pacijenata i pod hipnozom, uklanjanja emotivnih problema, depresija i rezultata lošeg razvoja.

T. D. je ubeđen da svaka osoba barem dvaput dolazi na ovaj svet. Kada pacijent kaže da je voljan da se učini eksperiment, on se hipnotiše nazad u vreme pre poslednjeg rođenja. Hipnotizer odlazi dalje od toga, u njegov prvi život. Izjave pacijenta snima na traci.

Neke "prenatalne" eksperimente hipnozom je posmatrao profesor psihologije iz Minhena, doktor Fuks. Nekoliko primera:

Primer 14: Čarli Baum, voditelj radio programa iz Sarbrikena, hipnotisan je od strane T. D.-a u prisustvu profesora Fuksa. Baum je izjavio: "Rođen sam 1732. Bilo je to u Tirgenbergu u Švabiji. Zovem se Karl Moric Teben. Prodajem crnu tkaninu. 1769. me je oborila groznica... Ruke i noge su mi pocrnele. Doktor mi je dao nešto da popijem. Jedina stvar koje se još sećam jeste da je drvo zakucavano, a zatim tama." Ceo razgovor je prenošen preko kanala "Saar European channel." Ovo je još jedan primer kako se negativno utiče na javnost putem medija.

Primer 15: Dvadesetdvogodišnja Margret Nija stavljena je u duboku hipnozu od strane T. D.-a. Onda je počela da govori: "Zovem se Ana Šmit. Rođena sam u Egenburgu u Austriji 3. septembra 1810. Naša kuća na selu spaljena je 1828. Komšija me je spasao. Moja majka se zove Jozefina, a moj otac Andreas. U Berlin sam se preselila 1828. godine gde sam se kasnije udala za mašinovođu po imenu Vencel. Umrta sam 1871."

Sve to zvuči interesantno. Problem u priči je taj da ne postoji zapis o rođenju Ane Šmit u registrima iz 1810. godine u Egenburgu.

Međutim, nismo završili sa problemom reinkarnacije. Kako da sudimo o ovome gde se ljudi hipnotišu dalje od svog rođenja i začeca?

Moje mišljenje o hipnozi će biti očigledno u poglavlju koje je posvećeno toj temi. Međutim, u ovom trenutku, moramo se na brzinu dotaći jednog ili dva pitanja. Odakle potiče ovo znanje koje hipnotisane osobe imaju o navodnom prošlom životu? Ponuđena su različita objašnjenja:

1. Budisti i antropozofisti kažu da je to dokaz da je hipnotisana osoba živela ranije. Ova teorija je za hrišćanina neprihvatljiva.

2. Racionalisti, koji odbijaju bilo šta natprirodno, su zadovoljni time što dokaze odbacuju kao prevaru. Potvrdu u svom viđenju nalaze u primerima poput ovog o Margret Nije (primer 15 iznad), gde su izjave proverene i ispostavile se kao lažne.

3. Parapsiholozi će možda pretpostaviti da je to dar retrospekcije hipnotizera. Tu se misli na vidovnjačku sposobnost gledanja u prošlost.

4. Drugi će odgovoriti poput Eduarda fon Hartmana i Hansa Driša, koji govore o duši sveta. Usidrene u duši sveta nalaze se informacije o životu svih ljudi. Ovo, takođe, je teorija koja se ne može dokazati. Za hrišćanina, duša sveta je Bog, a On praktičarima okultnog ne dozvoljava da dosegnu Njegovo znanje.

5. Kada sam pisao profesoru Kuberlu i pitao ga za njegovo mišljenje o ovim izjavama, on je odgovorio da je prva stvar koja mu je pala na pamet - Jungovi arhetipovi.

Nesumnjivo, Karl Gustav Jung je najpoznatiji psiholog do danas u dvadesetom veku. Njegova istraživanja o individualnom, porodičnom i kolektivnom nesvesnom često se koriste u psihologiji.

Pokušaj da se pronađu mane u mišljenju nekoga tako poznatog može izgledati drsko. Jedan ili dva citata, međutim, razjasniće Jungovu duhovnu poziciju. U svojoj knjizi *Psihologija nesvesnog (Über die Psychologie des Unbewussten)*, čitamo, "Kolektivno nesvesno sadrži iskustva ljudske rase i svih njenih životinjskih predaka." ⁵ Naših životinjskih predaka?

U *Simbolizmu duha (Symbolik des Geistes)*, Jung kaže da je duhovni Bog ništa više od personifikovane projekcije nesvesnih elemenata unutar oblasti metafizike. ⁶ Bog, projekcija ljudskog uma?

Ukoliko nekome još nije jasno, neka se zna da je Jung opisao Jovovog Boga kao zlog tiranina (*Odgovor Jovu - Antwort auf Hiob*). Uz svo poštovanje Junga, očigledno je da on ne može biti uzor biblijski religioznom čoveku.

Ipak, mora se dati odgovor onima koji govore o arhetipovima.

Prema Jungu, arhetipovi su strukturni elementi, formativni simboli kolektivno nesvesnog. Ono o čemu on govori su samo naravi, motivi, sklonosti, dominantni principi. Nijedna količina arhetipova današnjeg čoveka ne bi mogla da otkrije životnu istoriju ranijeg čoveka. Datum rođenja, hrišćansko ime, prezime, mesto stanovanja, zanimanje, okolnosti i datum smrti nisu zapisani u arhetipovima, ukoliko zaista ti često pomenuti arhetipovi uopšte i postoje. Objašnjenje koje je ponudio profesor Kubler ide dalje od onoga što je sam Jung učio.

6. Kako su onda objašnjena "prenatalna" iskustva koja su otkrivena pod hipnozom? Dobijamo indirektni odgovor kada pogledamo istorijat psihoterapeuta iz Minhena koji sprovodi takve eksperimente. Svako ko sprovodi eksperimente sa magijom ili hipnotizmom postaje medijum, čak iako to ne shvata. Ovaj terapeut ne zalazi u arhetipove već u sile o kojima nas je Pavle upozoravao: "Jer se ne borimo protiv krvi i tela, nego protiv... zlih duhovnih sila pod nebesima" (Poslanica Efescima 6:12). "Prenatalna hipnoza" je, ukoliko se ne koristi neki vid prevare, kontaktiranje duhova, ili spiritizam. Kroz ove eksperimente i hipnotizer i subjekt dolaze pod uticaj Sotone i demonu. "Prenatalna" hipnoza indirektno nam predstavlja problem opsednutosti demonima. Sledeći primer će to ilustrovati:

Primer 16: U Francuskoj, sveštenik mi je doveo ženu koja je imala simptome opsednutosti demonima. Ukoliko se bilo ko molio sa njom, padala je u trans. Onda je drugi glas dolazio iz nje, koji je tvrdio da je glas njene bake. Ne samo to, drugi glas se takođe identifikovao sa unukom koja je bila u transu.

Ukoliko psihijatar ispituje ženu sa ovim simptomima, on govori o razdvojenoj svesti ili ličnosti. Dislocirani delovi nesvesnog, reći će, su postali nezavisni. Ovo je česta odlika šizofrenije. Ipak, postoje veoma značajne razlike između spiritističkog transa i šizofrenog raspada. Upućujem čitaoca na poglavlje o duhovnoj opsednutosti.

Nekoliko sveštenika uspeali su da savetuju ljude koji su opsednuti. Oni koji su najskorije imenovani širom sveta su Madervel u Australiji, Ruark u Kanadi, Rostek u SAD-u i Krejmer u Francuskoj.

Kada opsednuta osoba umre, demon izlazi i pokušava da uđe u drugog člana porodice. Rođaci ili opsednute osobe su često medijumi i na taj način su otvoreni invaziji zlih duhova. Nekada opsednuta osoba ne može da umre sve dok demon koji se nastanio u njemu nije pronašao drugi dom. Ukoliko jedan od tih duhova uspe da zaposedne unuča, onda se postavlja određena porodična tradicija. Hipnotizer koji hipnotiše takvu osobu izvan njenog rođenja u stvari pravi kontakt sa tim porodičnim duhovima i od njih dobija znanje o precima.

Sve ovo zvuči apsurdno. Čak je i pravim hrišćanima koji nemaju iskustva sa duhovnom opsednutošću to neverovatno i nemoguće za razumeti. Ali, svako ko je proveo godine savetovajući one koji su pali pod uticaj okultnog, upoznat je sa takvim iskustvima. Činjenica da se neverujući, teološki neupućeni psihijatri, hipnotizeri, parapsiholozi i teolozi modernisti rugaju tome, ne poništava istinu.

Značajno je napomenuti da se u raznim engleskim prevodima Biblije, termin *porodični duhovi* koristi kao oznaka za magiju. Iako ovaj izraz u svom prirodnom smislu ukazuje na intimne, dobro poznate duhove, takođe se može uzeti u svom originalnom, bukvalnom smislu reči koja znači *porodični duhovi*. Postoje porodice kojima je upravljano od strane takvih duhova dugi niz godina, čak vekovima.

Zli duhovi uživaju u obmanjivanju i varanju muškaraca i žena. "Prenatalni hipnotizeri" se, bez izuzetka, trebaju smatrati njihovim žrtvama.

3. ASTROLOGIJA

Astronomija je ugledna nauka koja se bavi proučavanjem galaksija, zvezda i planeta. Astrologija je, sa druge strane, interpretacija ljudske sudbine i budućnosti čoveka, uz upućivanje na poziciju zvezda u trenutku njegovog rođenja. Astrologija je, stoga, oblik proricanja sudbine. Postoji već 5.000 godina. Sumeri, Akadi, Haldejci, Vavilonci, Grci i Rimljani, svi su imali svoje astrologe. Heksametar, koji nabraja znakove zodijskih, došao nam je iz doba Rimljana: to su ovan, bik, blizanci, rak, lav, devica, vaga, škorpija, strelac, jarac, vodolija i riba.

Astrolozi žele da iskoriste tri mudraca sa istoka, koji su posetili Isusa na Njegovom rođenju, kao opravdanje za svoju mračnu umetnost. Tri mudraca sa istoka, međutim, bili su bogobojažljivi ljudi koji su dozvolili da njihovo znanje o zvezdama, odnosno astronomiji, bude iskorišćeno da ih odvede do Hrista. U tim danima za mnoge nije postojala razlika između astronomije i astrologije. U novije doba, razlika je prvi put ozbiljnije napravljena u vreme prosvetiteljstva, sredinom osamnaestog veka. Iz tog razloga nemamo pravo da koristimo mudrace sa istoka kao opravdanje za astrološko proricanje sudbine. Pogledajmo moderan primer.

Primer 17: Oktobra 1975, kada sam posećivao katoličku crkvu u Bad Viszeu, primetio sam da je prednja strana sata dekorisana znakovima zodijskih. Pisao sam svešteniku, rekavši mu da to nije u skladu sa hrišćanskim učenjem da prikazuje znakove zodijskih na hrišćanskoj crkvi. Sveštenik je odgovorio da je zodijski simbol slave Tvorca.

Korišćenje simbola za proricanje sudbine radi slavljenja Boga je groteskni dokaz zbrkanog razmišljanja. Ponovo sam pisao svešteniku, citirajući nekoliko stihova iz Biblije, uključujući i knjigu proroka Isaije 47:12-14, gde nam je rečeno da su astrolozi pod gnevom Božjim i da neće izbeći Božiji sud.

Primer 18: Na jednoj zabavi, luteranski sveštenik upoznao je, pored ostalih, jednu tridesetpetogodišnju gospođu. Pokazala mu je horoskop koji je za nju napravio astrolog. Ovaj luteranski sveštenik takođe je poznat po svojim astrološkim predviđanjima. Rekao joj je: "Vi ste nastavnica u dobroj poziciji. Imate veliku želju za udajom, a ipak odbijate da to uradite. Imali ste veliki broj afera. Trenutno izlazite sa čovekom koji je dvadeset godina stariji od vas. On je policajac, verovatno službenik. Vaša veza je imala ozbiljnu krizu i doći će do kraja." Žena je priznala da je to istina i rekla je: "Naša veza se završila prekjuče." Nastavnica je za sveštenika bila stranac. Nikada ranije se nisu sreli pre ove zabave. Sam sveštenik mi je govorio o ovom slučaju, napadajući me zbog mog odbijanja astrologije. Kao i kod katoličkog sveštenika, uputio sam ga na knjigu proroka Isaije 47:12-14. Njegov odgovor je bio: "To ne važi za nas. Knjiga proroka Isaije je pisana za Jevreje tog vremena." To je čudan način tumačenja Biblije. Po tom istom principu ni Pavlova pisma nemaju nikakvu vrednost za nas, pošto su pisana Rimljanima, Korinćanima, Filibljanima, Galatima i drugim crkvama. Ovde vidimo teologa koji umetnički izbegava tvrdnje, zapovesti i zabrane Svetog Pisma.

Ovaj primer pokazuje, kao prvo, potpuno pogrešan stav i ponašanje sveštenika. Takođe otkriva da nije svaka vrsta proricanja sudbine prevara i laž. Ovaj luteranski sveštenik je bio u stanju da, uz pomoć astrologije, da tačne informacije. Ovo je takođe tačno i za druge oblike proricanja sudbine poput hiromantije, čitanje uz pomoć karata, proricanje sudbine uz pomoć štapova ili viska i drugih okultnih veština. Tačne izjave dobijaju se u otprilike 5 do 8 procenata slučajeva. Ovo ne znači da treba da koristimo astrologiju. Biblija kaže: "Vidovnjacima i vešticama ne dajte da žive." Očigledno, u dvadesetom veku ne možemo da podižemo lomače i palimo astrologe i gatare. Međutim, moramo da otkrivamo ono što oni rade, da upozorimo ljude i da žrtvama astrologije pokažemo put oslobođenja. Proricanje sudbine je opasno, bilo da se predviđanja ostvare ili ne. Ovo ću ilustrovati primerom iz mog sopstvenog savetovanja:

Primer 19: Jedan dvadesetogodišnji mladić pitao je astrologa da mu napravi horoskop. Jedna od stvari koje mu je rekao je da neće biti srećan sa svojom prvom ženom. Bračnu harmoniju će ostvariti samo sa drugom ženom. Mladić se rano oženio i na danu venčanja rekao je svom bratu: "Žena koju sada ženim nije ona prava. Samo će me moja druga žena usrećiti." Njegov brat je bio besan na njega i prekorio ga je.

Ova prva žena se ispostavila kao prava, pouzdana osoba. Njegovi roditelji bili su veoma srećni sa izabranim partnerom.

Par je imao troje dece. Onda je čovek napustio kuću i svoju ženu sa troje dece. Njegovi hrišćanski roditelji i drugi članovi porodice su bili veoma tužni. Njegov otac ga je izbacio iz testamenta i sve dao svojim unucima. Nedugo posle toga, čovek se ponovo oženio i pomislio da je to žena sa kojom će biti srećan. Drugi brak, međutim, trajao je samo godinu dana. Njegova druga žena postala je Jehovin svedok i dosta se trudila da i svog muža ubaci u svoju crkvu. On, međutim, nije želeo da ima bilo kakve veze sa time. Ostavio je drugu ženu i sada se nada da će u svojoj trećoj ženi pronaći osobu koja će ga usrećiti.

Proročanstvo horoskopa o srećnom drugom braku je bilo pogrešno. Drugi brak je trajao kraće od prvog. Ono što je očigledno iz ovog primera astrologije jeste da je na propast ovog mladića uticao horoskop. Mnogi ljudi kažu da je astrologija laž. Ali čak i laž može imati moć sugestije. Ova moć sugestije utiče na ponašanje i odluke sujevernih ljudi i šteti im. Zaista treba da postoji zakon koji zabranjuje ovaj i sve druge oblike proricanja sudbine. Astrologija je odgovorna za veliki broj samoubistava i ubistava.

Primer 20: Još jedan primer mi je privukao pažnju u crkvi u Brazilu, gde sam godinama sprovodio tri serije predavanja o Bibliji. Mlada žena koja se verila pred venčanje, potražila je astrologa i dobila je svoj horoskop. Astrolog je napisao sledeće predskazanje: "Tvoja veridba će propasti. Ovaj čovek te neće oženiti. Uopšte se nećeš udati već ćeš ostati neudata." Devojka je bila iznenađena. Bila je veoma zaljubljena u svog verenika i nije mogla da podnese pomisao da će ga izgubiti. Stalno se brinula da će veridba propasti i da se nikada neće udati. Nadvladala ju je melanholija i odlučila je da okonča svoj život. Onog dana kada je želela da svoju odluku sprovede u delo, zaustavio ju je prijatelj njenog verenika. Po njegovom savetu, došla je kod mene radi savetovanja, ispričala mi je čitavu priču, pokajala se i postala biblijski religiozna. Nedugo posle toga, njen verenik je došao na savetovanje, takođe. I on, takođe, je bio spreman da postane biblijski religiozan. Venčali su se i danas imaju nekoliko dece i uživaju u srećnom braku. U ovom slučaju je Bog sprečio katastrofu koju je pripremio astrolog.

Moje najbolje iskustvo u savetovanju na polju astrologije može se pronaći u posebnom delu poslednjeg poglavlja, *U vozu Osvajača*. Završimo rečima proroka Isaije iz poglavlja 47:12-14:

"Ustaj u svom čaranju i u mnogom vraćanju, oko čega se trudiš od svoje mladosti. Možda će ti koristiti. Možda ćeš time drugima uliti strah. Umorila si se od mnoštva svojih savetnika. Neka sad ustanu i neka te spasu oni koji obožavaju nebo, koji gledaju u zvezde, koji u vreme mladog meseca objavljuju šta će te snaći. Gle, postali su kao strnjika. Vatra će ih spaliti. Neće

izbaviti svoju dušu od siline plamena. Neće od njih ostati ni ugljevlje da se ljudi ugrelu, niti ognjište da pred njega sednu."

4. BAHAI

Religija Bahai potiče iz islama. Otprilike 1800. godine, arapski šaik Ahmed osnovao je sektu šaikova, koja je isticala eshatologiju. Oni su čekali povratak poslednjeg imama (duhovnog vođe i tumača Kurana). 1844. godine, šaik je sebe proglasio Babom (vratima istine). Njegovi sledbenici su sebe zvali Babima. Progonjeni od strane konzervativnih muslimana i saterani u čošak, Babi su se 1848. godine razdvojili od islama. 1850. godine, Bab je upucan. Mučenici bilo koje vrste nesporno su dodatno podstakli pokret.

Bab je u Mirzi Huseinu Aliju pronašao posvećenog i veoma nadarenog naslednika, koji je 1817. godine rođen u Teheranu, sin ministra vlade. Njegov život je, takođe, obeležen progonima, hapšenjima i čak pokušajima trovanja. Na osnovama otkrivenja koje je imao dok je bio u zatvoru, pošto je izašao, nazvao se Baha ulah, slava Božja. Bio je veoma talentovan čovek. Kada je umro 1892. godine, njegova pisana dela činila su 100 knjiga.

U svom testamentu, Ahmed je svog sina Abdula Baha imenovao kao svog naslednika. On je nasledio nekoliko talenata svog oca. Iako Abdul nikada nije išao u školu, govorio je persijski, arapski, turski i imao je široko znanje o filozofiji i teologiji. Njegovo dostignuće, kroz velika putovanja svetom, je širenje bahai vere u Zapadnom svetu. Bahai hramovi su postavljeni u Iškabadu (1902), Kampali (Uganda), Sidneju (Australija) i Vilmetu, blizu Čikaga (SAD). Ti hramovi služili su kao misionarski centri. Bio sam u svim ovim hramovima sem u onom u Iškabadu. Hram u Vilmetu je arhitektonski najlepši. Dok sam bio u Čikagu na predavanju, sveštenik Plaum me je odveo da vidim tu građevinu. Za nas hrišćane, jedno verovanje bahaija je veoma jasno: Hrist ima svoje mesto zajedno sa Muhamedom i Avramom. On je samo jedan religiozni vođa zajedno sa ostalima, a ne Spasitelj čovečanstva i jedan jedini temelj našeg spasenja.

Ovo nas dovodi do religioznog konteksta bahai religije. Oni kažu da su sve religije relativne i da izražavaju samo deo istine. Jedinstvo i ispunjenje pronalaze u otkrivenju bahaija. Bahai učenje je najviše i izražava solidarnost svih religija. Stoga Buda, Mojsije i Isus stoje na istom nivou kao i Muhamed, kao osnivači religija.

Ono što ovde imamo je religijski sinkretizam, sa bahaijem kao organizacijom koja ih ujedinjuje. Što se tiče biblijskog učenja, ovo je neprihvatljivo. Isus kaže u Jevanđelju po Jovanu 14:6: "Niko ne dolazi k Ocu osim preko mene." Dodatno svetlo se baca na bahai sistem zbog Dodekaloga ili dvanaest

vodećih principa (poređenje Dodekaloga sa biblijskih Deset Božijih zapovesti). Ispred hrama u Sidneju nalazi se ploča sa sledećim natpisom:

Bahai - Svetski prihvaćena vera
Dvanaest osnovnih načela bahaija
Učimo:

1. Jedinstvo čovečanstva
2. Nezavisno traganje za istinom
3. Sve religije imaju isto poreklo
4. Religija mora biti uzrok jedinstva
5. Religija se mora slagati sa naukom i razumom
6. Jednakost između muškarca i žene
7. Predrasude bilo koje vrste se moraju zanemariti
8. Univerzalni mir
9. Univerzalno obrazovanje
10. Duhovno rešenje ekonomskih problema
11. Ujedinjen jezik
12. Međunarodni pravni system

Ovih dvanaest smernica dosta objašnjavaju. Pomislite na "Religija unutar okvira samog razuma"⁷ od Imanuela Kanta. Principi bahaija su mogli biti napisani od pristalice moderne teologije. Većina njih bi bila prihvaćena od strane ekumenskih pokreta. Zato, indirektno, bahai doktrina brzo dobija na popularnosti.

Ovo se čak može primetiti iz jednostavne reklame iz novina, poput ove iz "Lista Šondorf" iz 15. maja 1975. godine gde piše:

"Bahai čine članovi svetske zajednice koji uključuju ljude svake nacije, rase i staleža. Kao osnovni cilj imaju ujedinjenje svih nacija na planeti. Bahai - religija jedinstva."

Iza napredovanja bahaija postoji mnogo toga skrivenog. To je ništa više do prvoklasna priprema dolaska antihrista, koji će sve smanjiti na jedan zvaničan jezik (barem na Zapadu), jednu valutu, jednu centralno finansiranu vladu, jedan politički sistem sa jednim vladarom (samim antihristom), svetski pravosudni sistem i jedan poreski sistem. Svaki građanin će imati registrovani broj bez kojeg neće moći da kupuje ili prodaje. Postojeće jedna univerzalna svetska crkva. Svako ko odbije da učestvuje u ovom univerzalnom sistemu je gotov i neće imati prava da postoji.

Ukoliko stvari gledamo na ovaj način, nije iznenađenje što neki hrišćani govore da će antihrist doći iz bahai religije. Postoje razna viđenja o poreklu antihrista. Luter je rekao da će doći iz papstva. Drugi kao njegovo plodno tlo vide komunizam. Neki misle da će antihrist doći od deset kraljevstava koji će se podići na teritoriji bivše rimske imperije. Budućnost će otkriti ko je bio u

pravu. Pošto će se antihrist pojaviti zajedno sa lažnim prorokom, veoma je moguće da će koristiti sledbenika bahai vere kao svog verskog pomagača da bi ostvario svoj plan univerzalne crkve. Ovi događaji se ne mogu predvideti sa sigurnošću. Mi samo posmatramo trenutnu religijsku scenu sveta i zaključujemo da i u bahaiju i u ekumenskim pokretima postoje sklonosti koje će jednog dana igrati ulogu u antihristovoj konačnoj zameni za religiju.

"Ko ima oči da vidi, neka vidi!" (Jevanđelje po Mateju 13:13)

"Ko ima uši da čuje, neka čuje!" (Jevanđelje po Mateju 11:15)

5. BIOLOŠKA POVRATNA INFORMACIJA I KONTROLA UMA

1929. godine, nemački fiziolog, Hans Berger, otkrio je da mozak proizvodi slabe električne impulse koji su povezani sa raznim stepenima nesvesnog. U tom trenutku, svet medicine je obraćao malo pažnje na to otkriće. Tek dvadeset pet godina kasnije, kada su encefalogrami počeli da se koriste radi beleženja električne aktivnosti u mozgu, Bergerova otkrića su ponovo otkrivena. Sledeća tabela ilustruje značaj raznih frekvencija:

1. beta talasi, 13-30 ciklusa po sekundi - naše normalno svesno stanje pri radu, otvorene oči, osećaj koncentracije ili tenzije.

2. alfa talasi, 8-12 ciklusa po sekundi - osećaj "opuštenog blagostanja i unutrašnje svesti", zatvorenih očiju, otpuštanje tenzije (ovo je stanje sanjarenja ili hipnoze).

3. teta talasi, 4-7 ciklusa po sekundi - stanje pre spavanja.

4. delta talasi, 0.5-3 ciklusa po sekundi - dubok san. Novorođene bebe su često u ovom stanju.

U SAD-u su se razvili razni pokreti koji za svoju osnovu koriste ove računice i njihovu vezu sa nivoom svesti. Jedan od njih je i "biofidbek istraživanje". Za to je nadležan doktor Dž. V. Han iz Los Anđelesa. Termin biofidbek znači biološko obnavljanje života, poboljšanje vitalnosti, jačanje energije.

Više od 60 firmi u Kaliforniji su razvile mašine za regulisanje električne aktivnosti mozga kao metodu i cilj ovog istraživanja. Naročito je cilj da se opusti višak tenzije u beta režimu. Zamisao je da ljudi treba da žive više u alfa režimu. Zato je i ime ovih uređaja: mašina "za alfa kontrolu". Njihov program se definiše kao silazak u alfa.

Biofidbek je samim tim novi oblik terapije. Cilj nije samo da se kontrolišu moždani talasi već i da se kontrolišu drugi nesvesni telesni procesi.

Na prvi pogled deluje da je ovo naučni metod, ali kada se pročita literatura o tome, postaje se skeptičan. Jogiji, čarobnjaci, hipnotizeri i drugi praktičari okultnog se konstantno pominju. Mali primer iz članka doktora Hana:

Primer 21: Doktor Elmer Grin iz fondacije Meninger je pokazao da, koristeći biofidbek, ljudi mogu da nauče da kontrolišu temperaturu svojih ruku: da jedna ruka bude vruća a druga hladna. Jogiji praktikuju upravo tu vežbu u drugom nivou.

Okultni element je još očigledniji u drugom pokretu ovog tipa, poznat kao Silva kontrola uma. Osnivač je Žoze Silva, bivši inženjer elektrotehnike iz Teksasa. Nikada nije imao ikakvo formalno obrazovanje a ipak je diskutovao na univerzitetskim platformama.

Novine "Kontrola uma" otkrivaju okultni program pokreta. Poput biofidbeka, zasnovan je na varirajućim frekvencijama električnih impulsa mozga. Ljudi iz Silve ne koriste tehničku aparaturu već sve rade putem koncentracije.

Svako ko proučava ovu metodu mora da prođe kroz četvorodnevni uvodni kurs, koji traje dvanaest sati svakog dana. Priroda kursa podseća na transcendentalnu meditaciju ili jogu. Tišina se naizmenično smenjuje sa monotonim ponavljanjem rečenica ili "mantrom". Posle ovoga slede vežbe disanja. Na kraju se pokušava blag oblik grupne hipnoze.

Počujmo šta eksperti i članovi pokreta Silva imaju da kažu kao objašnjenja.

Primer 22: Ketrin Bigvud piše: " 'Kontrola uma nije ni religija ni filozofija,' kaže Silva. 'Jogiji su tražili kontrolu nad umom i nazvali je joga. Zen budisti su je nazvali zen. Hipnotizeri su je nazvali hipnoza. Sve to su samo različite tehnike za odlazak u alfa nivo. Kontrola uma je način korišćenja većeg dela mozga, način da svesno učimo kako da koristimo podsvesno... Glavni cilj kontrole uma je subjektivna komunikacija ili ESP...' " ESP je ekstrasenzorna percepcija, okultni fenomen.

Nema potrebe da dalje tražimo dokaze okultne prirode Silva metoda. Pristalice pokreta je otvoreno priznaju. Istina je da Silva ESP smatra bezopasnim. To je greška koju čine svi okultni pokreti.

Njihove novine pružaju svaku zamislivu vrstu materijala. Silva, osnivač pokreta, je medijum prek okoga deluju demoni. Njegovi sledbenici praktikuju psi komunikaciju, na primer, telepatiju, i treniraju se u vidovitosti. Broj sledbenika je toliko enormno porastao da je danas Silva kontrola uma najveće udruženje na polju parapsihologije.

Kontradiktorni karakter izveštaja o ovom pokretu je prikazan primerom koji sledi. Gospođa Bigvud piše da kontrola uma nije religija. Robert Tejlor, još jedan sledbenik, kaže: "Svesna kontrola podsvesnog - mir koji prevazilazi svako razumevanje, praktikuju ga hrišćanski i jevrejski mistici, muslimanski sufiji, indijski jogiji i zen majstori - dostupan je Zapadnoj kulturi."

Kakva užasna papazjanija! Mir koji prevazilazi svako razumevanje potiče od Silve, okultnog električara iz Teksasa! Hrišćani su mistici koji tragaju za istim ciljem kao i jogiji, sufiji i zen budisti? Ne. To nije istina!

Ono što je apsolutno tragično je da je nekoliko hiljada sveštenika već praktikovalo ovu okultnu metodu. Oni zalaze dublje u okultno zato što njihova teologija ne uči lično spasenje kroz Hrista. Ovi sveštenici zatim prenose ovu sublimaciju okultnog u svoje verske zajednice.

6. CRNA MISA

Svaki satanistički kult današnjice, a i prošlosti je slavio crnu misu. Postoji samo par izuzetaka, na primer, procesna crkva strašnog suda.

Oni koji slave crnu misu su Sotonine elitne jedinice. Svrha crne mise je ruganje Bogu, hula na Trojicu.

Primer 23: Pre nekoliko godina, nekoliko studenata teologije iz Minster, zapadne Nemačke, napravili su pravu senzaciju. Oni su crnu misu slavili u crkvi. Na oltaru su imali boce šnapsa. U molitvama su ime Boga menjali za ime Sotone. Pitali su ih zašto su učili teologiju. Njihov odgovor: "Da unište crkvu."

Primer 24: Kada sam bio u Kornvolu, Engleskoj, čuo sam za crne mise u toj oblasti. Naga žena služi kao oltar. Članovi kulta na njoj vrše perversije. Užasne stvari koje su učinjene se ne mogu prepričati u knjizi. Čuo sam ispovest čoveka koji nije u stanju da pronađe unutrašnji mir otkad je činio te odvratne stvari. Satanisti nekada provale u crkve i koriste crkvene predmete za svoje crne mise ili uzimaju krst raspeća i Hristovu figuru pokrivaju svojim izmetom.

Primer 25: U SAD-u, satanisti koriste krv životinja za svoje crne mise. Veoma ekskluzivne satanističke grupe mešaju hleb i vino sa supstancama uzetim od muškarca i žene. U Haitiju, prvosveštenik pije dečiju krv na godišnjem festivalu. U Makumba grupama u Brazilu, ista stvar se radi kao inicijacija u Mae de Santo (kult majke).

Za one koji vole simbol mira, neka se zna da je crni papa, Anton La Vej, projektovao navodni simbol mira na velikom ekranu pre početka svojih satanističkih rituala u San Francisku. Ipak, naivni hrišćani iz Evrope i SAD-a nose simbol mira oko vrata ili na rukavima svojih jakni!

7. KRVNI PAKTOVI

Krvni paktovi stvaraju neke od najtežih problema u savetovanju. Zabeležio sam oko stotinu slučajeva u svojim fajlovima. Šta je krvni pakt? Osoba uzme list papira, ogrebe prst dok ne prokrvari i onda se potpiše i preda se Đavolu. Od tog dana, takvim ljudima se po pitanju duhovnih problema više ne može prići. Postaju potpuno protivni Bibliji, molitvi i svakoj vrsti duhovnog

uticaja. Iznenaden sam da takvi ljudi dolaze na savetovanje. Očigledno je da nisu zadovoljni svojim gospodarem i traže nešto drugo što će ih zadovoljiti.

Primer 26: U Kanadi sam razgovarao na konferenciji mladih. U grupi je bila sedamnaestogodišnja devojka koja je tokom dana učestvovala u proučavanju Biblije i molitvama. Međutim, noću je imala zbrkane snove a njeni cimeri su je čuli kako psuje sebe i govori: "Mrzim Isusa. Volim Đavola. On je moj gospodar." Ipak, ova devojka, koja je psovala sebe i prodala se Đavolu, mogla je da dođe kod mene na savetovanje i pita za pomoć.

Primer 27: Mladi učitelj je došao kod mene radi savetovanja. Patio je od depresije i samoubilačkih misli i pitao me je za savet i pomoć. Tokom razgovora, saznao sam sledeće činjenice. Očajan, sopstvenom krvlju se predao Đavolu. Odneo je papir do pećine, ušao unutra, postavio ga na ivicu kamena i postavio kamen preko njega. Zatim je napustio pećinu. Nekoliko minuta kasnije je zažalio zbog onoga što je uradio i pao u depresiju. Otrčao je nazad i ponovo ušao u pećinu sa ciljem da uzme papir i uništi ga. Papir je nestao. Nije bilo nikoga u pećini ko bi mogao da uzme papir. Nije mogao da bude oduvan naletom vetra jer je postavio kamen preko njega. Postao je veoma zabrinut a njegova briga ga je dovela do mene radi savetovanja.

Psihijatar bi rekao da je bio nestabilna osoba. Ali, uprkos depresiji i nestabilnosti, govorio je istinu. To je bila njegova iskrena želja da pronađe put do Isusa. Trebalo je da prođe dug vremenski period pre nego što je ovaj mladi čovek pronašao unutrašnji mir. Ispovedio je svoj greh i bio je u stanju da, u veri, prihvati Hristov oproštaj. Onda je uradio nešto što nikome ko je pravio krvne pakte nisam savetovao da uradi. Ponovo je ogrebao svoj prst i svojom krvlju napisao da se oslobodio Đavola. Ponavljam da nikome ne savetujem da uradi ovo, iako znam da postoje savetnici koji govore ljudima da to rade.

Krvni paktovi stvaraju užasnu blokadu. Ljudima koji su ih potpisali je izuzetno teško da pronađu put spasenja. Priča koja sledi čini ovo zastrašujuće jasnim.

Primer 28: Žena je pripadala duhovnom krugu i u svojoj krvi se predala Đavolu. Desilo se da je otišla na misionarski sastanak. Duh Božiji ju je promenio i tokom savetovanja se ispovedila. Želela je da prati Isusa. Od tog trenutka počinju užasne borbe. Satanistički napadi dostigli su svoj vrhunac u crvenoj tetovaži koja joj se jedne noći pojavila na grudima. Pokazala ju je svojoj sestri. Bila je u obliku potkovice sa slovom S u sredini. Molitvena grupa se založila za ovu uznemirenu ženu. Spasena je.

Primer 29: Ono što nas se tiče više od moći Sotone jeste pobednička moć Isusa. Čovek koji je napravio krvni pakt otišao je da poseti mog prijatelja. Ovaj savetnik, koji je biblijski edukovan sveštenik, čuo je njegovu ispovest i posavetovao ga da uzme post i da se moli. Čovek je postao slobodan.

8. HARIZMATSKI POKRETI

Skicirajmo ukratko istoriju modernih pokreta u kojima se govorilo nepoznatim jezicima.

Sa devetnaest godina, Džordž Foks (1624-1691) raskinuo je veze sa crkvom, odagnan njenom labavošću. Duhovni sistem koji je on usvojio zavisio je od iskustva. Čuo je kako mu glas govori: "Ni spoljašnje reči Svetog pisma, ni učenja crkve, ni spoljašnji Hrist te ne može voditi, već samo unutrašnje svetlo, unutrašnji Hrist."

Foks je osnivač *Dece svetla* ili *Društva prijatelja*. Njihovi neprijatelji su ih zvali Kvekeri. Ovaj nadimak je ostao uz njih do današnjeg dana. Opasan, ekstremistički pogled se može videti u poreklu Kvekera: unutrašnje svetlo i glasovi odozgo bili su važniji od pisane Reči Božije - Biblije. Otvorena su vrata za razne vrste lažnog učenja. U početku su neke grupe takođe praktikovale govor nepoznatim jezicima. Od tada su neke stvari razjašnjene među Kvekerima i određene stvari su prihvaćene. Sastanke Kvekera adresirao sam na mestima poput Kotzebua u misionarskoj crkvi prijatelja.

Još jedna grupa koja je učila govor nepoznatim jezicima i druge zanosne oblike izražavanja jesu Irvinjani. Oni sebe nazivaju katoličkom apostolskom crkvom. Osnivač je Edvard Irving. Među krugom njegovih prijatelja bila je i Meri Kembel, koja je počela da govori nepoznatim jezicima 1826. godine. Razne harizmatске manifestacije kao što su lečenje verom, vizije i proročanstva, privlačile su ljude kojima tradicionalne crkve više nisu imale nikakav značaj. Irvinjani su se brzo raširili u Engleskoj, Holandiji, SAD-u i pogotovo u Nemačkoj, gde im je centar bio Augzburg, ali im je najveća kongregacija bila u Štutgartu. Do 1900. godine, imali su 50.000 članova.

Među ekstatične pokrete moramo nabrojati i Mormone, svece poslednjih dana. Njihov osnivač je Džozef Smit (1805-1844) koji je rođen u Vermontu, SAD-u. Ovaj pokret su obeležile vizije, otkrivenja, govori nepoznatih jezika i lečenja. 1823. godine, Smit je imao viziju anđela Moronija, koji mu je pokazao kovčeg u kom su se nalazile neke zlatne ploče na planini Kumora. Smit je tvrdio da je te ploče primio 1827. godine. Za Mormone, reči napisane na tim pločama imaju isti autoritet kao i Biblija. Koliko je Smit duboko ušao u ovaj lavirint lažnog učenja vidi se njegovim insistiranjem da je osvećen Aronovim sveštenstvom od strane Jovana Krstitelja. Petar, Jakov i Jovan su ga kasnije "podigli" u sveštenstvo Melhisedeka. Smit je ubijen 1844. godine.

Sve što tvrdi da poseduje jednak autoritet kao i Sveto pismo je lažno učenje. Mormoni autoritet pronalaze u Bibliji i Knjizi Mormona. Katolička crkva autoritet pronalazi u Bibliji, ali takođe i u tradiciji crkve i doktrinskim

izjavama Pape. U nekim ekstremnim krugovima, u pitanju su Biblija i otkri-venja i proročanstva onih sa "darom Duha".

Čak se i na ruskoj hladnoj klimi pojavio pokret govora nepoznatih jezika. U (divnom i prelepom) jermenskom selu Kara Kala se pojavio harizmatiski pokret u Ruskoj pravoslavnoj crkvi. Pravoslavna crkva ih je potisla.

Govornici nepoznatih jezika napustili su Jermeniju, preselili se u SAD 1900. godine i skrasili se u Los Anđelesu. Nekoliko godina kasnije, ova grupa se pridružila društvu iz ulice Azusa iz Los Anđelesa, koji su takođe govorili nepoznatim jezicima. Razne harizmatiske grupe su postepeno nastajale, uglavnom u Americi. Ukratko ćemo ih navesti:

Sveštenik Parham je u maloj biblijskoj školi u Topici, u Kanzasu, 1899. godine formirao ubeđenje da je govor nepoznatih jezika dokaz krštenja Svetog Duha.

1900. godine je ovaj mali pokret došao u Los Anđeles, grad čija je duhovna atmosfera plodno tlo za bilo koji ekstatični pokret.

1906. godine, bivši Parhamov učenik, V. Dž. Simur, izgradio je jak pokret govora nepoznatim jezicima u ulici Azusa broj 312, u Los Anđelesu.

1908. godine se ovaj entuziastični pokret raširio do Norveške od strane Barata i do Hamburga i drugih gradova od strane E. Mejera. Neprijatne scene koje su usledile dovele su do Berlinske deklaracije septembra 1909. godine.

1959. godine je nastao novi harizmatiski pokret u Los Anđelesu. Ne samo da je uticao na Pentekostalne crkve već i na sve druge denominacije. Od 1850. godine, Los Anđeles je bio početna tačka raznih okultnih i ekstremnih duhovnih pokreta sve do danas.

1967. godine je nastao pokret Isusovi ljudi, ponovo u Kaliforniji. Ovaj pokret ne spada u "isti kalup". Među ekstremnim grupama su takođe neke male grupe pravih hrišćana koji ne mogu ostati svoji protiv generalnog pokreta kojim su okruženi, i napustili su ga.

Paralelan pokretu Isusovi ljudi je takozvani harizmatiski pokret, koji ima mnogo veći opseg od pokreta nepoznatih jezika. Ovde nije stvar samo govora nepoznatih jezika već i lečenja putem vere, vizija, proročanstava - ukratko, svih darova Duha.

Može se razumeti početna tačka onih koji pripadaju harizmatiskom pokretu. Hladne verske zajednice, sa tradicionalnim i nenadahnutim oblikom bogoslužnja, nisu u stanju da zadovolje duhovnu glad mnogih hrišćana. Da je ovo traganje i glad ostalo unutar biblijskih granica, harizmatiski pokret bi doneo veliki blagoslov hrišćanstvu. Međutim, u stvarnosti, ovaj takozvani harizmatiski pokret napravio je veliko more zbunjenosti, zavisno od dokaza moći koji dosta duguju religijskoj sugestiji, isteriji, hipnotičkom i okultnom uticaju.

Ovo pseudoharizmatско buđenje je postalo pretnja svetskih razmera i pometnja pravim hrišćanima. Pseudoharizmatičari su elitna, napredna garda Sotone, koji bi ih koristio za napad na najbolje članove Hristove zajednice. Međutim, moram da upozorim svakoga ko bi koristio ove teške ali iskrene reči kao izgovor za svoj neduhovni stav.

Unutar harizmatскоg pokreta postoje desetine hiljada pravih hrišćana koji će jednog dana napustiti ovaj pokret i preći na Božiju stranu.

Zašto se pravi hrišćani nalaze u redovima pseudoharizma? Sigurno im nedostaje znanje za razlikovanja duhova, inače bi napustili taj pokret. Često se dešava da se u krugovima gde se najviše govori o darovima Duha, najmanje takvih darova i nalazi.

Posle ovog uvoda, daću vam par primera:

Primer 30: Pre nekoliko godina sam u knjizi Kevina Ranagana *Katolički Pentekostalci* pročitao: "Krštenje Svetim Duhom vodi do veće ljubavi Marije, većeg poštovanja pape, većoj potčinjenosti katoličkoj crkvi, češće prisustvo misi i veći autoritet pri svedočenju svega ovoga."⁸ Sveti Duh nas vodi u istinu, ne u lažna učenja.

Primer 31: Još jedno iskustvo sadrži sličnu pouku. Pre nekoliko godina sam držao par predavanja u crkvi na Rok Ajlendu, u Ilinoju, SAD-u. Sveštenik mi je rekao da su ga jezuiti iz Njujorka pozvali da dođe i da govori o darovima Duha. Ova grupa jezuita je pripadala harizmatском pokretu. Sveštenik je odbio pozivnicu uz komentar: "Prvo bih trebao da se jezuitima obratim na temu novorođenja i preobraćanja pre nego što bih mogao da se pozabavim temom darova Duha." Ovaj sveštenik mi je rekao: "Jezuiti su otišli pravo u govor nepoznatim jezicima bez da su se nanovo rodili, a to nije po Bibliji."

Primer 32: Još jedan primer je iz izdanja Vim Malgo *Mitternachtsruf*. Primitite da nisam sam u svojoj proceni harizmatскоg pokreta. "Gospođa koja je pripadala rimskom katoličkom harizmatском pokretu se duže vreme molila za krštenje Duhom. Ništa očigledno se nije dogodilo. Nije govorila nepoznatim jezicima. Na kraju, zavapila je Gospodu u očaju: "Duže vreme Ti tražim a Ti mi nisi ispunio zahtev. Ukoliko me ne krstiš Duhom, razgovaraću sa Tvojom majkom o tome." Tog istog trenutka počela je da govori nepoznatim jezicima.

Vim Malgo dodaje: "Ovde ponovo ne možemo da govorimo o krštenju Duha već o krštenju demonskim duhovima." Zahvalan sam za jasnoću vide-nja koje je izrazila Vim Malgo.⁹

Primer 33: U časopisu *Novi savez*, pročitao sam sledeći natpis: "Sveti Duh: Moja nada".¹⁰ Članak su napisali kardinalni sueneni. Sem konteksta članka, sam naslov je suprotan Svetom pismu. Novi zavet nam govori da je Isus Hrist naša nada za večni život. Karakteristično za harizmatски pokret je da je centar

promenjen u ovom smeru. Kada ljudi dodaju ili oduzimaju iz izjava Svetog pisma, kao rezultat toga se dobija lažno učenje.

Primer 34: Takođe u *Novom savezu*, nadbiskup Džordž Pirs sa ostrva Fidži je rekao: "Činjenicu da mi je dat novi život dugujem Duhu, i samo Duhu." ¹¹

Ovde se ponovo fokus skreće sa svog pravog mesta. Isus je rekao u Jevanđelju po Jovanu 10:28: "Ja im dajem večni život." A u Poslanici Rimljanima 6:23 Pavle svedoči da je "Božji dar večni život preko Hrista Isusa, našeg Gospoda." Ništa ne smemo oduzeti iz dela Svetog Duha ali Ga ne smemo pomerati u centar spasenja, kao što to radi harizmatiski pokret.

Primer 35: Najgori primer za koji sam čuo se desio u Batuu, u istočnoj Javi. Holandski jevanđelista, Hugendujuk (stariji), držao je predavanja u Batu biblijskoj školi. Između ostalog rekao je: "Više ne treba da govorimo o Isusovoj žrtvi, o Njegovoj krvi i Njegovom spasenju već samo o delu Svetog Duha." Ovo mi je rekla misionarka iz Batua.

Primer 36: U knjizi H. A. Bejkera, *Vizije izvan vela (Visions Beyond the Veil)*, pojavljuje se sledeće: "Gde je Sveti Duh koji je trebalo da dođe i da nastavi Njegov [Isusov] nezavršen zadatak?"¹² Nezavršen zadatak Isusa Hrista? Apostol Jovan nam govori u Jevanđelju po Jovanu 19:30 da je na krstu Isus rekao "Svršeno je." Da bi opravdali svoje spletke i dela, članovi harizmatiskog pokreta su spremni da delo Isusa Hrista proglase nezavršenim.

Ovaj spisak primera se može pročitati izvodom iz prosvetljujućeg članka misionara G. A. Birča. U njegovom izveštaju se ovo nalazi u 8. slučaju. Ljudi koji dolaze radi savetovanja nisu, naravno, slučajevi - ali je teško pronaći drugu reč.

Primer 37: Mark (nije njegovo ime) je bio hrišćanin u crkvi za koju je mislio da je formalna i mrtva. Otišao je u Pentekostalnu crkvu, gde su postavljene ruke na njega i on je bio ono što bi oni nazvali "ubijen u duhu." Ležao je na podu u transu. Kada je izašao iz njega, glasno je veličao Isusa i nastavio je da veliča Isusa.

Dok je pohađao ovu Pentekostalnu crkvu, Mark je takođe dobio dar govora nepoznatih jezika. Ime duha jezika bilo je "Domenigaj". Evo nekoliko beleški koje su zabeležene kada je ovaj demon istreran iz čoveka u ime Gospoda Isusa Hrista.

"Domenigaj, koliko demona je sa tobom u Marku?"

"Sam sam."

"Kada si ušao u njega?"

"Kada je bio ubijen u duhu."

"Ko te je poslao?"

"Đavo, iz jame."

"Da li priznaješ naš autoritet nad tobom u Hristu Isusu našem Gospodu?"

"Priznajem."

"Koji zadatak ti je Sotona dodelio?"

"Da obmanjujem."

"Kako?"

"Da uništim čovekovu veru u Hrista. Da ga nateram da sledi Sotonu."

"Predstavio si se kao Sveti Duh, zar ne?"

"Jesam."

Mark se javno odrekao ovog demona u ime Gospoda Isusa Hrista i on je isteran iz njega.

Ime "Isus" se vraćalo u Markov um i zato je imenom Gospoda Isusa Hrista bilo naređeno da, ukoliko je u njemu demon po imenu Isus, istupi i kaže svoje ime.

Demon odgovara: "Isus."

"Koji Isus?"

"Đavolji Isus."

"Koji je tvoj posao, šta ti je Sotona naredio da uradiš?"

"Da ga prevarim. Da mu otmem slavu Božju."

"Kada si ušao u njega?"

"Kada je bio ubijen u duhu."

Ovaj demon je morao da prizna svoj poraz od strane Gospoda Isusa Hrista, kroz krv krsta i isteran je iz čoveka.

Ovde ponovo vidimo da demoni nekada tvrde da su Isus. Osim toga, ovde postaje očigledno da je takozvano *krštenje Duha* u harizmatiskom pokretu obično prilika za ulaz demona u čoveka.

Iskustva sa takozvanim harizmatiskim pokretom nas uče da se više nego ikada molimo za dar prepoznavanja duhova. Ova iskustva nas takođe upozoravaju da, u veri i poslušnosti Reči Božije i Svetog Duha, budemo vođeni u svu istinu.

9. HRIŠĆANSKA NAUKA

Moji podaci o ovom pokretu su dobijeni najviše iz dva glavna dela njegovog osnivača, Meri Bejker Edi. To su dela pod nazivom *Nauka i zdravlje (Science and Health)* i *Raznovrsna dela (Miscellaneous Writings)*, koja pokrivaju periode 1883-1896. Takođe sam posetio centar organizacije u Bostonu, u SAD-u. Zgrada je neboder od dvadeset sedam spratova. Većina mog materijala potiče od mojih sastanaka i diskusija sa sledbenicima ovog okultnog pokreta lečenja. Kao što je i očekivano, termin *okultno* povezan sa ovim pokretom je doneo jake napade na mene.

Primer 38: 1974. godine sam držao predavanja na Haitiju u misionarskim stanicama i na međunarodnoj misionarskoj konferenciji. Kada sam pomenuo okultne metode lečenja hrišćanske nauke, jedna osoba je poskočila od besa, prekinula me i nije mi dala da nastavim. Rekao je da su on i njegova sestra izleženi od strane praktičara hrišćanske nauke. Nije dozvoljavao da bilo ko nipodaštava ovu crkvu u njegovom prisustvu. Predsedavajući je intervenisao i ispitivača je naterao da sedne, istakavši da će kasnije moći da porazgovara sa mnom na tu temu. Pošto je konferencija gotova, sveštenik iz Kalifornije je došao do mene i rekao mi: "Ne uznemiravaj se previše. Taj čovek je problematičan gde god da ode, a i pored toga, on je sveštenik crkve." Odgovorio sam: "Nisam iznenađen. U mom iskustvu, svi oni koji su izleženi hrišćanskom naukom su dobili neku vrstu emotivne štete ili ugnjetavanja."

Primer 39: Drugom prilikom sam oštro napadnut u Nemačkoj. U jednoj od svojih knjiga, primetio sam da ponekad praktičari - kako se nazivaju aktivni radnici hrišćanske nauke - koriste svoje mentalne moći da bi naškodili ljudima protiv kojih imaju nešto. Meri Bejker Edi je ovo pomenula u svojim knjigama. Ona je ovaj preokret moći lečenja u štetne moći nazvala *zloupotreba*. Moj napadač se držao toga da nikada nije pročitao ideju niti reč zloupotreba u knjigama Meri Bejker Edi. I dalje sam zapanjen takvom tvrdnjom, a ipak možda i nisam. Postoje hrišćani koji ne čitaju svoje Biblije. Slično tome, postoje naučnici koji ne čitaju knjige svog osnivača. Pošto me je naučnik pomenut gore optužio da sam pogrešno predstavio gospođu Edi, rekavši da se izraz zloupotreba ne pojavljuje u njenim spisima, prisiljen sam da ukažem na neke stranice.

U *Nauci i zdravlju*, zloupotreba se pominje na stranama 105, 375, 410, 419, 451 i 459. U *Raznovrsnim delima* referenca na zloupotrebu je na stranicama 31, 40-41, 55, 222, 284 i 368. Jedan od ovih mnogih odlomaka je sledeći (stranice 40-41): "Elementu nasilja koji mogu da pošalju samo okrutni i zli, dat je odušak u đavolskom praktikovanju onoga koji je, naučivši sile oslobođene misli da čini dobro, izopači, i koristi da bi ispunio zli cilj. Ova mentalna zloupotreba bi osramotila lečenje umom, da nije Boga koji je nadjačava."

Primer 40: Sledeći primer je jedan od mojih najznačajnijih primera. Praktičar hrišćanske nauke je priznao svoju grešku i napustio pokret. Iz centra u Bostonu je primio pismo u kojem je pisalo da će zažaliti. Ubrzo posle toga, dobio je grozno kožno oboljenje koje nijedan dermatolog nije mogao da izleči. Pacijent je skinuo kožu poput zmiје. Ovo se desilo tri puta. Trećeg puta je umro. Ne može se dokazati da je ova teška bolest rezultat ujedinjene zloupotrebe nekoliko praktičara-medijuma. Ja samo mogu da potvrdim da su mi takve stvari ispovedane i u vezi sa drugim okultnim pokretima. U SAD-u

je neko vreme postojao pokret koji je koristio *silu duše* da vrati *zalutale ovce*, prouzrokujući probleme kao one koji su prethodno navedeni.

Doktrine Meri Bejker Edi su veoma komplikovane. Ono što je jasno iz njenih knjiga jeste da se ovaj sistem učenja ne podudara sa Biblijom, iako se koriste citati iz Biblije. Meri Bejker Edi jednostavno ne veruje da su bolest i smrt stvarni. Neophodno je samo imati pravi unutrašnji stav da bi se prebrodila i bolest i smrt. Za moć koja kontroliše sve se kaže da je "um".

Moja obrada hrišćanske nauke mora biti kratka i zato ću se dotaći samo tri aspekta ovog sistema doktrina.

1. Smrt

Edi je zapravo mislila da je moguće prevazići smrt. Tako je u *Raznovrsnim delima* napisala: "1867. sam učila prvog studenta hrišćanske nauke. Od tog datuma, znala sam za četrnaest smrti u redovima od mojih oko 5.000 studenata." ¹³

Od tada, naravno, svih 5.000 su umrli.

Edini sledbenici su verovali da će njihov poštovani vođa izbeći smrt. Priča se da je posle njene smrti lutka obučena u njenu odeću vožena okolo u kočijama da bi prevarila njene sledbenike. Kada je prevara otkrivena, desetine hiljada ljudi je napustilo pokret.

2. Lečenje

Oni koji su učili od nje su postali praktičari širom sveta. Ovi ljudi su mogli da leče direktno ili sa velike udaljenosti uz pomoć svojih umova ili "znajući istinu". Ovo su nazivali "molitvom" ili "radom" za nekoga. Ovaj oblik lečenja nema nikakve veze sa molitvom koju uči Biblija. Ova praksa spada u kategoriju sugestije, autosugestije, religiozne sugestije i najčešće mentalne sugestije (udaljeni uticaj sugestijom). Česti citati Biblije i svi navodni hrišćanski dodaci su ništa do kamuflaža.

Ovo nije nikakav nagoveštaj. Ovo čitamo iz pera Meri Bejker Edi u "Raznovrsnim delima": "Ko je osnivač *umnog* lečenja?" ¹⁴

Takođe se daje referenca za lečenje na daljinu: "Um nije ograničen," ¹⁵ to jest, nije ograničen udaljenošću. Za korišćenje lekova, Edi kaže, "Nijedan čovek ne može da služi dvojici vladara," ¹⁶ to jest, ili lečenje umom ili lečenje lekovima, ne oba.

Reč *lečenje umom*, koju je Edi koristila stotinama puta, dokaz je da ono što imamo ovde nije biblijski proces lečenja. Um, moć misli, čovekov duh razmišljanja je taj za koji je ona verovala da je osnova lečenja, a ne Hrist. U svakom slučaju, u svakom pravom hrišćanskom pokretu, spasenje čoveka, a ne samo njegovo fizičko lečenje, se nalazi u prvom planu.

3. Zloupotreba

Meri Bejker Edi tvrdi da je lečenje umom, duhovna koncentracija na bolesnu osobu, pravo lečenje, a to je suprotno zloupotrebi. Ono na šta je

ona mislila jeste upotreba mentalnih sila praktičara da razboli osobu ili da mu na neki drugi način naudi.

Zaključak da je lečenje umom zasnovano na Svetom pismu je netačan. Kada se hrišćanin moli za bolesnu osobu, njegov stav je: "Gospode, neka bude volja Tvoja." U lečenju po Svetom pismu, moć lečenja dolazi od Hrista. U lečenju umom, izvor je "duhovni rad" praktičara.

Zato, sa tačke gledišta Biblije, čak i "dobar oblik" lečenja umom je loš, zato što zavisi od moći medijuma preko kojeg deluju Sotona i demoni, okultne sile. Praktičari koji nisu medijumi nisu u mogućnosti da na daljinu utiču na lečenje.

Ono što Edi naziva zloupotrebom je samim tim dvostruko negativni oblik lečenja. To je magijsko. Edi je upoznata sa ovim zlim oblikom i često ga pominje.

Prema tome, po učenju hrišćanske nauke, postoji i dobro umno praktikovanje i zloupotreba. Nijedno od ta dva nije u harmoniji sa Svetim pismom, međutim okoreli hrišćanski naučnici će možda pokušati da dokažu da jeste.

Hrišćanska nauka je okultni pokret na koji hrišćani moraju biti upozoreni. Još neophodnije je zbog činjenice da se Reč Božija koristi hiljadama puta kao odskočna daska za ovaj sistem.

Najfiniji cvet hrišćanske nauke je knjiga Agnes Sanford *Isceľjujuće svetlo (Healing Light)*. Ova knjiga ima tako verodostojan biblijski okvir, a ideje hrišćanske nauke su tako sublimirane da su mnogi hrišćani, pa čak i episkopi, prevareni njom.¹⁷

10. VIDOVITOST

Vidovitost ili drugi vid je oblast gde se biblijsko i demonsko konstantno meša. Biblijsko proročanstvo je božanskog karaktera. Drugi vid ima korene u okultnom. Ako neko posmatra razvoj vidovnjaka, medijumska, okultna priroda njegovih aktivnosti uvek postane očigledna.

Primer 41: Uzmimo kao primer sveštenika Delberta Larkina. On živi u SAD-u gde je šef psihičkog istraživačkog centra. Postavljen je za sveštenika od strane međunarodne asocijacije spiritista.

Larkin je otkrio svoj dar drugog vida kada je imao samo petnaest godina. Predvideo je smrt jednog od svojih školskih drugova. Kada ga pitaju o poreklu svojih sposobnosti, Larkin daje tri odgovora:

1. Nasledio ih je. Njegova majka, braća, sestre i baka su bili medijumi.
2. To je dar od Boga da bi pomogao drugim ljudima.
3. Smernice od duhova, koji mu sve otkrivaju.

Ove tri naznake razjašnjavaju čitavu stvar. Ovaj dar drugog vida nije dar od Boga. Larkin je religiozni spiritista. Ljudi koje on savetuje dolaze pod uticaj zla.

Koliko su njegova proročanstva precizna? Katolički univerzitet Lojola u Čikagu je proverio Larkinova predviđanja i rekao da ima preciznost od 87 procenata. Nisam ubeđen. Ukoliko prođemo kroz njegova najvažnija proročanstva u julu 1973. godine, nalazimo sledeće:

a) Mnogi senatori će počiniti samoubistvo u vezi sa aferom Votergett. Niko to nije uradio.

b) 1973. godine, američke i ruske snage će se ujediniti i zajedno napasti Kambodžu, Vijetnam i Kinu. To se nikada nije desilo.

c) Pre kraja novembra 1973. godine, Čikago će zahvatiti zemljotres. Ponovo pogrešno!

d) Pre maja 1974. godine, jedan od najvećih požara ikada će uništiti severni deo Čikaga. Ponovo, srećom, ništa se od toga nije desilo.

Nijedno od ova četiri proročanstva nisu sadržali ni trunku istine. Ukoliko bi svaki vidovnjak išao na tako nespretnan blef, bili bi progonjeni uz ruganje i prezir.

Posle ovog uvoda, krenimo u detalje. Nećemo razmatrati eksperimente karata profesora Rajna sa univerziteta Djuk. U ovoj knjizi se zanimamo *samo* za spontane slučajeve koji se s vremena na vreme pojavljuju.

Ukoliko razmatramo vremenski period, možemo razlikovati tri vrste vidovitosti: retrospektivnu vidovitost, telesteziju i predskazanje. Svaki od ovih termina se koristi za ekstrasenzornu percepciju prošlosti, znanje skrivenih stvari u sadašnjosti i predviđanje budućih događaja.

Pitanje retrospektivne vidovitosti je trenutno tema većeg broja debata. Već je pominjana u poglavlju o antropozofiji.

Primer 42: U knjizi Erika fon Dejnikea, *Fenomeni (Erscheinungen)*, pominju se slični eksperimenti. Amerikanka po imenu Rut Simons je hipnotisana i ispitana o događajima pre svog rođenja. Rekla je da je živela pre pod imenom Brajdej Marfi. Provereni su datumi rođenja i smrti ove gospođe i, prema Dejnikenu, ispravni su.

Moj odgovor na takve eksperimente je *ne*. Sveto pismo nam kaže da imamo samo jedan život. Svako ko izvodi ovakve eksperimente postaje žrtva varajućih duhova (Poslanica Efescima 6:12).

Dejniken takođe veruje da nas mrtvi mogu kontaktirati. Ovo ne možemo obrazložiti iz Prve knjige Samuilove, glave 28 (pojavljivanje Samuila), niti iz Jevanđelja po Mateju, glava 17 (pojavljivanje Mojsija i Ilije). Kada Bog deluje, to je drugačije od onoga što se dešava kada čovek pokušava da bogohulno skloni veo koji skriva nevidljiv svet.

Ponekad vidovnjaci mogu dati ograničenu vrstu pomoći. U Holandiji postoji dobro poznat vidovnjak po imenu Kroiz (Croiset). I profesor Tenhef iz Utrehta i profesor Bender sa univerziteta u Frajburgu su sprovodili eksperimente sa ovim vidovnjakom. Savetovao sam ljude koji su patili od loših efekata dara ovog čoveka.

Primer 43: Taksista je pregazio dečaka. Na sudu, vozač je tvrdio da je dečak već ležao na putu. Vozač, međutim, nije mogao da dokaže svoju nevinost. Rođaci optuženog nisu žalili novac i posavetovali su se sa Kroizom. Vidovnjak je meditirao (ušao u polu-trans) i dao je sledeću informaciju: "Vidim zelenog folksvagen. Mogu da kažem samo dva slova registarske tablice." Izjava je bila dovoljna. Policija je bila u stanju da pronađe folksvagen. Posle dugog ispitivanja, vozač je priznao da je pregazio dečaka. Taksista je oslobođen. Ali, to je samo jedna strana priče. Druga strana je efekat koji je to imalo na umove onih koji su iskoristili Kroizovu pomoć. Često sam ovo govorio ali, što se parapsihologa tiče, pričam zidovima. Niko ne koristi okultne sile a da ne naštetí sebi.

Telestezija je sposobnost udaljenog viđenja ekstrasenzorne vrste.

Primer 44: Jedne večeri, ćerka jednog farmera se nije vratila kući posle svog posla na njivi. Njeni roditelji su bili zabrinuti pa su poslali jedinicu za traganje. Sledećeg dana se dosta ljudi pridružilo potrazi. Na kraju je jedan od seljaka izneo problem čoveku iz susednog sela koji je mogao da uradi više od drugih ljudi. Pozvan je čovek sa "šestim čulom". U dnevnoj sobi kuće na selu gde je devojka živela, dodirnuo je deo odeće te devojke. Čudno je počeo da gleda. Onda je rekao: "Idite do potoka iza šume. Tamo se, na obali, nalazi jedna vrba." To je bilo tačno. Devojka je sebi oduzela život. Dakle, demon, koji vidi prošlost i zna šta se desilo, rekao je ovom okultisti tačnu informaciju. Tako mu je napravio reklamu pa će preko njega manipulirati sa mnogima.

Predskazanje, predviđanje događaja iz budućnosti, stvara teške probleme. Predviđanje je moguće samo ako je sve već odlučeno ili predodređeno. Postoje određene škole teologije, naročito u kalvinizmu, koje prihvataju predskazanje. Ova knjiga nije pravo mesto za takvo pitanje.

Jedno filozofsko objašnjenje predskazanja je koncept bezvremenosti. Ukoliko prošlost, sadašnjost i budućnost leže na istoj pravi, onda ne postoji apsolutna prošlost i budućnost. U večnosti, naš koncept vremena nestaje. Otkrivenje 10:6 se može prevesti kao: "Vreme više neće postojati" ("da vremena neće više biti").

Veoma je teško zamisliti bezvremenost. Pronašao sam jednostavan primer na Južnom polu. Širom Južnog pola nalaze se naučni centri. Svaki centar koristi vreme iz svog mesta. Kada Amerikanci po američkom vremenu idu na spavanje, naučnici sa Novog Zelanda ustaju. Na Južnom, a takođe i na Severnom polu, ne postoji lokalno vreme, tako da je bilo koje vreme

ispravno. Ako vam je to teško da to razumete, pogledajte Zemljinu kuglu. Videćete da se linije geografske dužine (gde je vreme fiksno) spajaju na polovima.

Problem leži u objašnjavanju kako neki vidovnjaci uspeju da se usaglase sa bezvremenošću. Ova sposobnost ne leži unutar dometa ljudskog uma. Pronašao sam je samo (ali u stotinama slučajeva) kod praktičara okultnog koji koriste sile koje su navedene dole.

Unutar haosa zbunjujućih fantazija, postoje neka ispravna predviđanja. Koliko je visok procenat predviđanja, neko može samo da pretpostavi. Zasigurno nije visok kao što to tvrdi Džin Dikson (90 procenata), niti 87 procenata, kao što tvrdi Larkin. Moguće je da su samo 2 procenta takvih predviđanja nesporno tačni. Zabeležio sam jedan ili dva kao rezultat veoma obilnog savetovanja. Primer:

Primer 45: Jedna žena mi je rekla da je kao devojka bila u prijateljskoj vezi sa profesorom. Pitala je vidovnjaka za savet koji se ticao veze sa njim. Rečeno joj je: "Nećeš se udati za ovog čoveka. On će biti živ zakopan. Jednog dana, dobićeš predivno dete." Devojka je odgovorila: "Ne verujem da ću dobiti dete. To mi ne leži." Vidovnjak je odgovorio: "To neće biti tvoje dete."

Ova informacija da će njen prijatelj biti živ zakopan, naterala je devojku da misli da će izbiti rat. Dve godine kasnije, izbio je Drugi svetski rat. Tokom vazdušnog napada na Virzburg, profesor je, zapravo, živ zakopan. Takođe, američka porodica koja je došla sa vojskom okupacije joj je dala predivno dete na čuvanje.

Ukoliko je Bog sakrio budućnost od nas, to je zbog Njegove milosti. Uopšte ne bismo mogli da se opustimo kada bismo znali šta bi moglo da nam se dogodi sutra. Ono što je sigurno jeste da mi krojimo svoju budućnost. Trebamo biti zadovoljni onim što naš Gospod Isus kaže u Jevanđelju po Jovanu 10:28: "Niko ih neće ugrabiti iz moje ruke." Jedino pitanje koje je bitno jeste da li smo na Božijoj strani.

11. DIJAGNOZA I LEČENJE BOJAMA

Nije tajna da boje mogu imati koristan ili kočioni efekat na ljudsku psihu. Uvek sam se pitao zašto moderne arhitekture grade zgrade i kuće u čistom betonu. Siva boja ima depresivan efekat, a posle nekoliko godina, ove betonske kuće izgledaju prljavo i represivno, čak odvratno. Zašto onda naše vešte arhitekture ne računaju na psihološki efekat svog rada? Naši dani su dovoljno sivi i represivni.

Boje mogu da ožive ili da potisnu. Kada pogledam kroz prozor svoje kancelarije i vidim zelenu baštu ili kamenu pustoš, moja radna energija se prema tome povećava ili smanjuje.

Tople boje greju osećanja osobe. Hladne boje očvršćuju njenu osetljivost. Postoje ljudi koji su istraživali ovu temu. Pomenuću neke ljude i pokrete iz tri države.

1. Švajcarska

Psiholog iz Švajcarske, Maks Luščer, razvio je test boja koji mu navodno omogućava da otkrije način na koji se osoba ponaša, njegove sklonosti, njegove konflikte i njegove nesvesne motivacije. U ovom testu boja, postavlja se pitanje koje boje subjekat voli. Sigurno postoji zrno istine u ovoj metodi dijagnoze, ipak, treba se čuvati od bilo kog preuveličavanja.

2. Nemačka

Takvu vrstu preterivanja i preke suptilnosti nalazimo u viđenju nemačkog dijagnostičara bojom, B. Dž.-a (neću dati njegovo puno ime jer ne želim da privučem još mušterija ovom dijagnostičaru i amaterskom astrologu), koji svoju metodu dijagnoze i terapijskog tretmana naziva *psiho-grafikom*.

Ako je doktor Luščer opisan kao naučnik, B. Dž. je bez sumnje okultista. Za svoje dijagnoze je naslikao dvanaest slika i svakoj od njih je dodelio jedan od dvanaest znakova zodijaka. Pacijent bira sliku koja mu najviše prija ili mu najviše ne prija. Iz ovoga se izvlače zaključci o njegovom karakteru. Oni koji žele više detalja moraju dati svoj datum rođenja, da bi mogao da se napravi horoskop. Ovo je dokaz okultne prirode ove vrste dijagnoze bojama.

3. Novi Zeland

Dva puta sam obimno putovao kroz Novi Zeland i sakupio materijal o teozofskim, spiritističkim i okultnim pokretima. U ovom poglavlju ću se baviti samo dijagnozom i lečenjem bojama. Ne mogu ići previše u ovaj problem. Već sam se bavio tim problemom u potpunosti u svojoj knjizi *Uns, Herr, wirst Du Frieden schaffen*.¹⁸

Terapeuti bojom sa Novog Zelanda se drže toga da svako ljudsko telo i svaki organ unutar njega ima određen frekvencijski opseg. Spiritistički medijumi ovaj opseg mogu videti kao *auru*. U slučaju bolesti ili velike promene u karakteru, frekvencijski opseg se menja. Ove izmene se mogu navodno primetiti štapom ili viskom. Novozelanci takođe imaju mašinu koju nazivaju *motor scopus*. Prema dijagnozi, izmenjena frekvencija se ispravlja putem obojenih niti i vreća.

Ozbiljni naučnici sa Novog Zelanda ovo nazivaju ogromnom podvalom. Međutim, neki ljudi su rešeni da budu prevareni. Nekoliko primera će pokazati kako se izvršava proces navodnog poboljšavanja frekvencije.

Student sa univerziteta severnog Palmerstona mi je rekao: "Otišao sam do terapeuta bojom. Korišćenjem viska mi je rekao u čemu je problem sa

mnom. Onda mi je dao vrećicu sa obojenim nitima. Rekao mi je da ovu vrećicu nosim na obolelom delu tela i da ću onda biti izlečen."

Drugi pacijent mi je rekao: "Terapeut bojom mi je dao kalem za konac sa nekom obojenom niti. Onda mi je rekao da ovaj kalem mašem oko tela u ravnim i kružnim pokretima, da bi povećao smanjenu frekvenciju obolelog organa."

Farmer kod kojeg sam odsedao mi je pokazao limenku u kojoj se nalazila obojena nit koju je morao da zakopa ispod staje da bi sprečio da se krave prevremeno tele ili razboljevaju.

Kao način odbrane od raka, ovi terapeuti bojom ljudima daju amajliju koja sadrži obojenu nit. Ova amajlija se mora nositi oko vrata. Spisak primera se može nastaviti.

Vidimo da su razne vrste podvala, prevara i sujeverja povezane sa terapijom bojom. Takođe, upotreba štapova, viskova i spiritističkih aura, ukratko je udruženi oblik raznih vrsta okultizma. Moderni, prosvetljeni ljudi iz dvadesetog veka dozvoljavaju da im se ovakvo smeće servira kao da je neko veliko otkriće!

Uveren sam da oni koji nisu teološki pismeni postaju žrtve najapsurdnijih ideja.

12. TRIKOVI NESTAJANJA I POJAVLJIVANJA

Trikovi nestajanja i pojavljivanja nemaju nikakvu vezu sa pravom magijom. Trikovi su majstorija koja se godinama mora vežbati. Ipak, postalo je očigledno da oni koji izvode trikove nestajanja i pojavljivanja radi zabave često imaju veze sa pravom magijom. Ove dve stvari nisu uvek jasno odvojene.

Ovo kratko poglavlje o trikovima nestajanja i pojavljivanja je neophodno zbog čoveka koji je postao dobro poznat u SAD-u i drugim zemljama u kojima se govori engleski jezik. U SAD-u se smatra najvećim majstorom ove vrste trikova. Njegovo ime je Andrej Kolej. Kada god sam putovao u SAD, pitali su me za ovog čoveka. Ja lično nisam čuo za njega. Video sam samo razne članke o njemu i one koje je on napisao. Najbolji članak je njegov članak pod imenom *Magija i Biblija*. Slažem se sa onim što je on rekao u ovom članku. Andrej Kolej pokušava da napravi jasnu razliku između magije koju Biblija osuđuje i sopstvenih trikova. Drugi članak koji sam pročitao i proučio se zove *Gospodin Magični*. Podnaslov glasi *Andrej Kolej je 20 godina sekao svoju ženu na pola*. Postoji slika ovoga na naslovnoj strani. Treći članak iz septembra 1973. godine ima naziv *Savetnik*. U ovom slučaju, Andrej Kolej je nazvan "Najvećim mađioničarem na svetu." Kao dodatak ova tri članka,

posedujem i pisma svojih američkih prijatelja koji su mi godinama tražili da kažem šta mislim o Andreju Koleju.

Nije moja dužnost da kritikujem druge ljude. Sa druge strane, imamo generalnu zapovest iz Biblije da sve proveravamo. Već nekoliko godina to radim po pitanju neobičnog i izuzetnog svedočenja Andreja Koleja.

Moj stav je takav da, ukoliko Bog koristi Andreja Koleja sa njegovim posebnim darovima u službi jevanđelja, nemamo šta da kažemo protiv toga. Bog ima mnogo neobičnih slugu. Međutim, pogledajmo šta je rečeno u raznim člancima koje sam naveo. U izveštaju "Najveći mađioničar na svetu", rečeno je da je Andrej još kao školarac mogao da otključava brave, hipnotizuje ptice, zmiје i ljude. Iz dugog iskustva znam da su ljudi koji su praktikovali amatersku hipnozu u svojoj mladosti, pod okultnim uticajem. Kada dođu do vere u Hristu i kada su oslobođeni iz svog okultnog ropstva, oni neometano mogu da rade za carstvo nebesko. Međutim, postoje preobraćanja gde se okultni uticaji ne očiste. Razlog zašto se to toliko često dešava je da je potčinjenje okultnom nesvesno, iako ima određene očigledne efekte. Andrej Koley zato treba da pita sebe da li je potpuno oslobođen hipnotičarskih sila koje je ranije koristio.

Druga stvar koja me tera na razmišljanje je izjava Andreja Koleja da je "većina trikova i iluzija izvedena na prirodan način." Ne mogu a da se ne zapitam ako je *većina* njegovih trikova izvedena prirodno, da li onda postoje neki trikovi koji *ne pripadaju* majstorstvu? Koley je dao izjavu pošto je počeo da koristi trikove u službi jevanđelja.

Treća stvar koja me pomalo uznemirava jeste izjava iz *Magije i Biblije*. Napisao je da je kroz period od nekoliko godina, oko hiljadu učenika svake nedelje pronašao Hrista kroz njegovu službu. Često sam prisustvovao masovnim skupovima u Americi i video kako na ljude utiče emotivno obraćanje entuzijastične osobe da ustanu ili podignu ruku kada donesu odluku da se okrenu Bogu. Kada kasnije posetite takve ljude i pitate ih za njihov stav o Hristu, daju zbunjen odgovor. Nekoliko sedmica ili meseci posle njihove odluke, pokazuju da nisu sledbenici Isusa Hrista. Emocijom se lako utiče na mlade. Masovne odluke su, takođe, zarazne. Zato sumnjam da li su ove hiljade mladih ljudi koji su pridobijeni svake sedmice zaista stali na Božiju stranu.

Ovde sam samo pomenuo svoje sumnje, ali ponovo moram reći ono što sam rekao na početku. Ukoliko Bog koristi Andreja Koleja, mi konzervativni ljudi moramo biti nemi i svojim molitvama ga podržati.

13. SMRTNA MAGIJA

Razni oblici magije su opisani u mojoj knjizi o okultizmu. Generalno gledano, smrtna magija se ne nalazi često u civilizovanim zemljama, iako se ponekad praktikuje. U paganskim oblastima, s druge strane, ova zlokobna, Đavolja praksa dobija svoj pun oblik.

U svojoj knjizi, *Pod vođstvom Isusa (Unter der Führung Jesu)*, razdvojio sam smrtnu magiju zločina, sa jedne strane, i smrt autosugestijom, sa druge strane. Naučio sam šta raditi sa smrtnom magijom kroz iskustva savetovanja u misionarskim oblastima. Bivši čarobnjaci ponekad dođu radi savetovanja i okrenu se Bogu. Kada to urade, oni ispovede svoje užasne grehe.

Smrtna magija, najđavolskiji oblik od svih oblika magije, usmeren je protiv života ljudi i životinja. Čovek po imenu Braun je zaposlen na tri meseca kao vozač u Batu biblijskoj školi u Javi. Magijom je ubijao male životinje. Ovaj vozač, koji je svoje crne veštine naučio u Meki, morao je biti otpušten.

Još gora je smrtna magija koja je usmerena na ljude. Sa takvim aktivnostima sam se susreo kod šamana u Aljasci i Sent Lorensu, među vuduistima sa Haitija i Makumba spiritistima iz Brazila. Smrtna magija je takođe povezana sa zombizmom u Africi, muslimanskom crnom magijom čitave istočne Azije, kultom Sauguma iz Nove Gvineje, Hilotima iz Filipina i Kahunama sa Havaja. Ne postoji paganska zemlja koja je oslobođena ovih Đavoljih službi. Primer koji nisam pominjao pre ni u jednoj od svojih knjiga je kriminalna aktivnost Alauta na ostrvu Timor, ostrvu koje je Bog oživljavao od 1965. godine. Zajedno sa oživljavanjem mesta, nekoliko stotina praktičara ove smrtno magije se obratilo Bogu.

Primer 46: Alauti kombinuju spiritističko kretanje duše i materijalizaciju sa smrtnom magijom. Svoje moći dobijaju kroz razne ceremonije i potpisujuć se krvlju Đavolu. Noću odlaze u trans i dele svoju energiju. Imaju dva načina traganja za žrtvama kojima žele da naude ili da ih ubiju. Ponekad podeljena energija, u obliku malog duha, jašeći sovu odleti do kuće svoje žrtve. Drugi metod zahteva da se energija transformiše u noćnu sovu. Ova misteriozna životinja zatim sedi na kući žrtve i postavlja čaroliju na ljude koje će napasti. Onda se dešava spiritistički zahvat. Malim nožem se iseče abdomen žrtve i zatim se iseče mali deo njegove jetre. Rupa se nekada popuni lišćem. Alaut zatim ovu jetru pojede za doručak.

Pre doba oživljavanja ovog ostrva, ljudi su se veoma plašili Alauta u Timoru. Nije bilo načina za odbranu od njih. Policija ništa nije radila iz straha da oni sami i njihove porodice ne postanu žrtve Alauta.

Izveštaji o ovoj vrsti magije neprihvatljivi su za racionaliste. Sa druge strane, ove sveznalice odbijaju izveštaje Biblije. U 2. Knjizi Mojsijevoj glava

6-7, Mojsije je kroz silu i zapovest Božju, pretvorio svoj štap u zmiju. Egipatski čarobnjaci su ga imitirali, uz pomoć Sotone.

Oni koji su videli tugu i iskrene suze pokajanja čarobnjaka koji su ispovedili svoje grehe, a ja sam to video, znaju da je ono što ti ljudi ispovedaju pred Bogom istina.

Ne smem da ne istaknem činjenicu da Alauti ne mogu povrediti ili ubiti biblijski religiozne ljude. Ovo sam takođe primetio i kod vuduista sa Haitija i naroda Makumbe iz Brazila i tome pridajem veliki značaj. Mračne Sotonine sile su nemoćne pred velikom silom Isusa Hrista.

Neko može uložiti prigovor i reći: zašto su se onda sveštenici na Timoru pridružili Alautima? Odgovor je veoma jednostavan. Oni su samo imenom bili hrišćani koji se nisu stavili pod zaštitu Isusa Hrista.

U vezi sa ovim, uputio bih čitaoca da pročita poglavlja o "metamorfozi" i "spiritističkim zahvatima".

14. DEMONSKA OPSEDNUTOST

Prošlo je više od dvadeset godina od kako me je profesor Bender pozvao da govorim u njegovom institutu u Frajburgu o problemu demonske opsednutosti. Takođe je pozvao i par psihologa, nekoliko hrišćanskih teologa i profesora iz psihijatrijske bolnice. Posle predavanja, bila je diskusija o pacijentkinji iz psihijatrijske bolnice koja je pokazivala simptome koji su bili nepoznati psihijatru. Odjednom bi zaplakala i rekla da su je pretukle nevidljive sile. Na njenom telu su se pojavile modrice. Drugog puta je izgledalo kao da ju je pregazila ogromna zmija. Tragove zmijske je fotografisao doktor pomoćnik. Psihijatar je ovaj fenomen objasnio kao psihogeničnu dermatografiju (da tragovi na koži potiču od uma). Jednom prilikom je medicinska sestra pokušala da zaštiti pacijentkinju tako što je svoju ruku stavila oko nje. Medicinska sestra je zadobila povrede. Psihijatar je ovo sveo na psihološku indukciju. Nekada su od pacijentkinje dolazili muški glasovi, opisujući se kao sedam Đavola. Psihijatar je ovaj proces nazvao disocijacijom (ili podelom) nesvesnog na sedam nezavisnih delova. Povremeno su se dešavali primeri vidovitosti.

Profesor je pitao teologe, koji su bili prisutni, za njihovo mišljenje. Oni su rekli: "To je demonska opsednutost." Psihijatar je donekle bio iritiran odgovorom. Rekao je, "To je vaš episkop rekao u svom propratnom pismu. Ja u to ne verujem. Mislim da je to, u najboljem slučaju, vrsta histerije, iako u obliku koji ranije nikada nisam video." Onda je mene pitao za mišljenje. Ja sam odgovorio pitajući ga: "Da li znaš da li je ova žena imala bilo kakve veze sa magijom ili spiritizmom?" Odgovor je bio potvrđan. Zatim sam rekao da

sam ubeđen da je u pitanju slučaj opsednutosti. Kasnije sam otkrio da je ova žena potpisala pakt sa Đavolom sopstvenom krvlju.

Prilično je razumljivo da su ateistički naučnici neodlučni pri prepoznavanju demonske opsednutosti. Opsednutost nije medicinski problem, već religijski. Ono što je teško razumeti jeste zašto većina teologa dozvoljava psihijatrima i psiholozima da upravljaju njima. Ne govorim samo o teolozima modernistima već i o onima koji su na dobrom glasu u svojoj crkvi. Zato je, na primer, profesor Vajsdom izjavio pred 2500 ljudi u crkvi Svetog arhangela Mihaila u Hamburgu: "Demonsko je deo nas koji je iznad i ispod ljudskog." U to vreme je Fridrih Hajtmiler još uvek bio živ. U svojoj dvorani u Holstenvolu je pokušao da uveri Vajsdoma rekavši mu: "Demonsko nije deo nas koji je niti iznad niti ispod ljudskog, to je poseban ljudski faktor."

Prezir kompetentnih ateističkih naučnika je takođe razlog zašto se jedva jedan teolog usuđuje da napiše knjigu o opsednutosti. Svako ko traži knjige o demonologiji mora da traži u krugovima van zvanične crkve.

Među nehrišćanskim doprinosima treba pomenuti *Demonska bića i efekat fenomena* od Roberta Miler-Šternberga. Pisana je sa istorijske i filozofske tačke gledišta, ali ne u svetlu Biblije. Religiozan čovek neće tu naći puno korisnih informacija.

Sa biblijske tačke gledišta, knjiga Adolfa Rodevik ima mnogo više toga da ponudi. Njegova knjiga se zove *Demonska opsesija danas*. Ono što Rodevik ovde opisuje mi je poznato iz mog ličnog iskustva u savetovanju.

Ono što ne mogu da prihvatim, a što je Rodevik naveo u svojoj knjizi jeste sklonost da se previše ističe krštenje. Druga stvar, nemoguće je za hrišćanina koji svoje verovanje zasniva na Bibliji da prihvati da jedan čovek može da preuzme grehe drugog čoveka na sebe i da za njih ispašta. Ovo se navodi u Rodevikovoj knjizi.¹⁹ Postoji samo jedno opraštanje, a to je oproštajna smrt Isusa Hrista na Golgoti. Štaviše, u ovoj knjizi postoje neki tipično katolički odeljci koji ne mogu biti u harmoniji sa Biblijom. Svejedno, Rodevik i ja imamo mnogo zajedničkog iskustva. Na primer, pri izvođenju egzorcizma, on koristi istu molitvu koju i ja koristim: "U ime Isusa Hrista, Sina Božijeg, naređujem vama, nečistim duhovima, da napustite ovu osobu." Na ovu molitvu se ne sme misliti kao na formulu ili koristiti kao formula. Može se formulisati i na druge načine. Važna stvar je to da imamo hrabrost da koristimo autoritet koji je Isus dao Svojim učenicima prema Jevanđelju po Luki 10:19: "Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i škorpijama i da nadvladate svu neprijateljsku silu, i ništa vam neće nauditi."

U Americi postoji mnogo više biblijske literature o demonskoj opsednutosti nego u Evropi. Nemoguće je da ovde pomenem sve važne knjige. Od posebne vrednosti su sledeće knjige: *Demonska opsednutost* od Džona L.

Neviusa, *Biblijska demonologija* i *Demoni u današnjem svetu* od Merila F. Ungera.

Postoji mnogo drugorazrednih i trećerazrednih knjiga koje su napisali ljudi sa ekstremnim viđenjima, koja više zbunjuju nego što razjašnjavaju.

Pun odgovor na psihijatrijsku tačku gledišta bi zahtevao više mesta nego što se ovde može dati. To, takođe, ništa ne bi postiglo. Psihijatar koji nije hrišćanin, ili koji je hrišćanin samo imenom, se ne može ubediti u demonsku opsednutost. Nekoliko argumenata, međutim, treba pomenuti.

1. Psihijatri su rekli da su Isus i Njegovi učenici deca svog vremena. Nisu znali za bolje. Ono što su oni smatrali demonskom opsednutošću, u stvari je bila duševna bolest. Ovaj argument sam čuo toliko puta da sam umoran od toga. Toliko ga je lako opovrgnuti. Isus, Njegovi učenici i pisci Novog zaveta su bili u stanju da razlikuju bolest od demonske opsednutosti. Jasno se razlikuju u sledećim odeljcima: Jevanđelje po Mateju 4:24; 8:16; 10:1,8; Jevanđelje po Marku 1:32; Jevanđelje po Luki 9:1-2 i dr.

2. Reakcije duševno bolesnih osoba i onih koji su demonski opsednuti su drugačije. Ovde neću ponavljati ono što sam već napisao u svojim izdatim knjigama. U svojoj knjizi *Demonologija nekad i sad*, na strani 136, dao sam listu osam simptoma opsednutosti. Ovde ću pomenuti samo tri glavna:

a. Napadi ludila koji se događaju samo kada se nudi duhovno savetovanje. Hrišćani mogu da svedoče o takvim incidentima. Pozvan sam da pogledam ženu koja je besnela svaki put kada se neko molio sa njom. Ista stvar se desila kada sam i ja to uradio. U takvim slučajevima, ono što ja radim jeste isterivanje duha u ime Isusa.

b. Trans. Ukoliko neko pokušava da se moli sa ljudima koji su pod uticajem zla kao rezultat spiritizma, oni odmah upadaju u trans.

Primer 47: Sveštenik iz Ciriha je doveo ženu kod mene radi savetovanja. Kada sam se molio sa njom, upala je u trans i isplazila mi se. Kada sam rekao "amin", povratila se sebi. Pitao sam je da li je bila na nekim duhovnim seansama. Rekla je da jeste. Pripadala je jednoj duhovnoj grupi poslednjih devet godina.

c. Govor nepoznatim jezicima. Govor nepoznatim jezikom takođe se smatra znakom opsednutosti. Jednog dana, jedan mladić je došao kod mene radi savetovanja. Dok smo se molili, upao je u trans i glasovi koji su od njega dopirali koristili su nepoznate jezike koje on nije učio. Ovo je najjači argument protiv viđenja psihijatarata. Osoba koja je duševno bolesna ne govori odjednom stranim jezikom koji nije naučila.

Simptomi mentalnog poremećaja se razlikuju od onih kod demonske opsednutosti. Znaci opsednutosti su prepoznatljivi samo kod onih osoba koje nisu biblijski religiozne.

U knjizi *Emocija i opsesija*, koju je priredio Jurg Zut, može se videti tračak istine. Doprinosi u ovoj knjizi su iz antropoloških i psihijatrijskih dokumenata koji su napravljeni za konferenciju svetske asocijacije psihijatrije i organizacije Verner-Rejmer-Stiftung zarad antropološkog istraživanja. Na kongresu, psihijatri, psiholozi, sociolozi, teolozi, medicinski istoričari i antropolozi su imali priliku da kažu svoje mišljenje. Jedan rezultat ove konferencije bila je izjava: "Danas, moramo da prihvatimo nezavisnu procenu emocije i opsednutosti u svom religioznom aspektu, a ne obeležavati ih prebrzo kao duševnu bolest." Ovo je zapanjujuć pristup. To je nešto što su verujući hrišćani znali duže vreme, bez proučavanja medicine, psihologije i antropologije. Dugim i zaobilaznim putem, nauka polako dolazi na istu poziciju koju su religiozni ljudi držali 2000 godina zasnovanu na Bibliji.

Jedno pitanje je sporno kod verujućih hrišćana. To je pitanje da li hrišćanin može biti opsednut. Mnoge godine iskustva su me dovele do zaključka da će oni koji nemaju iskustva u borbi sa opsednutima reći *ne*. Oni, koji su savetovali mnoge opsednute, znaju da čak i vernici mogu biti kontrolisani demonima. Ove činjenice ne idu u korak sa već određenim zamislima određenih ljudi. Naše zamisli se, radije, trebaju zasnivati na činjenicama.

Imao sam dosta diskusija na ovu temu, pogotovo u Americi. Zato sam još zahvalniji ljudima koji su potvrdili moje sopstveno iskustvo. Među njima su doktor Edman, bivši predsednik koledža Viton, profesor Unger koga sam već pominjao, psihijatar doktor Džekson iz Milvokija, koji je doktor medicine i teologije, psihijatar doktor Rid i drugi. Kada sam predavao u različitim zemljama, postojali su drugi ljudi koji su izjavili da su svedočili više demonski opsednutih vernika nego nevernika. Takođe moram pomenuti sveštenika G. Birča. U pismu iz 21. septembra 1973. godine, napisao je: "Moja žena i ja smo u Borneu imali iskustva da isterujemo demone u ime Gospoda Isusa Hrista. Ali, ovde, kući (u Kanadi), videli smo 120 ljudi koji su izbačeni od demonske opsednutosti u 18 meseci. Svi ti ljudi su bili hrišćani." Moj prijatelj sveštenik Birč nije ekstremista. Njegovo ime ćete ponovo sresti u poglavlju o govoru nepoznatim jezicima. Dakle, nije dovoljno biti deklarativno hrišćanin već je potrebno živeti po Božijem zakonu datom u Bibliji da se ne bi došlo pod uticaj demona.

Moj najdetaljniji slučaj opsednutosti se može pronaći u mojoj knjizi *Pod vođstvom Isusa* na strani 250. Doktor Lehler je iskusni psihijatar koji je, poput mene, prepoznao činjenicu demonske opsednutosti. On je slučaj u ovoj knjizi opisao kao najbolji primer opsednutosti modernog doba.

U Engleskoj sam, takođe, naišao na par psihijatara koji dele moje ubeđenje. Pre nekoliko godina me je pozvao doktor Martin Lojd-Džons radi upućivanja nekoliko psihijatara na temu opsednutosti. Tokom diskusije, jedan psihijatar je došao do običnog argumenta, da bi se ono što je Biblija opisivala

kao opsednutost danas smatralo kao duševna bolest. Nisam morao da pokušam da ispravim ovo viđenje. Dvojica drugih psihijatara su iznela svoja iskustva. Jedan od njih je rekao, "Imao sam sedam slučajeva opsednutosti u svom iskustvu." Drugi je rekao, "Ja sam imao jedanaest slučajeva u svom iskustvu." Ovaj poslednje pomenuti psihijatar mi je postao prijatelj. Zajedno smo držali seminar za 200 hrišćanskih sveštenstva. Tokom nedelje, ovaj kolega vernik mi je rekao: "Tvoja knjiga, *Hrišćansko savetovanje i okultizam*, suočila me je sa problemom opsednutosti. Nekoliko godina sam posmatrao tipične slučajeve koji se ne mogu klasifikovati normalnim jezikom psihijatrije. Tu sam otkrio istinu teze koju iznosiš."

Kada demoni ne bi postojali, Hrist ne bi mogao da ih razoruža (Poslanica Kološanima 2:15). Ukoliko se vernicima ne može manipulirati od strane Sotone, onda Isus ne bi rekao Petru: "Idi od mene Sotono, sablažnjavaš me" (Jevanđelje po Mateju 16:23).

Znamo za moć neprijatelja. Znamo koliko vernici lako padaju u iskušenje, ali još više znamo za pobedu Isusa Hrista. Od molitve apostola se demoni tresu: "Hvala Bogu što nam daje pobedu posredstvom našeg Gospoda Isusa Hrista!"

15. NASTANAK OD MAJMUNA

Jedna od mojih ćerki je jednog dana došla iz škole i rekla mi da im je nastavnik rekao da je čovek nastao od majmuna. Ovo je samo jedan od hiljada slučajeva koji se svakodnevno dešavaju u školama, univerzitetima, knjigama i člancima.

Nije moj zadatak da se bavim čitavim pitanjem nastanka od majmuna, iako sam se često susretao s njim na svojim predavanjima.

Primer 48: Švajcarac po imenu M. L Kok mi je pričao o Darvinu dok smo u cesni leteli oko Patagonije. Često citiran naučnik je dve godine proveo u Patagoniji tražeći deo koji nedostaje između majmuna i čoveka, bezuspešno. U njegovu čast nazvane su Darvinove planine.

Na krajnjem severu, na severnom polarniku, otkrio sam nešto slično. Neki arheolozi su iskopavali staro eskimsko naselje i tvrdili su da su kosti koje su otkrili stare 20.000 godina. Bio sam donekle skeptičan u vezi ove tvrdnje.

Drugom prilikom sam bio u Meksiku. Posetio sam razne piramide. Za jednu se priča da je stara 15.000 godina. Nisam verovao. Kasnije sam otkrio koliko sam bio u pravu. U novinama sam video da su nađeni neki delovi u piramidi staroj 15.000 godina koji mogu biti spaljeni. Test je pokazao da piramida nije stara 15000 godina već samo 3000 godina.

Duboko poštujem arheologiju ali sam često skeptičan po pitanju preciznosti. Javanski čovek je navodno star 600.000 godina. Za Hajdelberškog čoveka, koji je pronađen blizu Mauera (koji je od mesta gde ja živim udaljen samo 23 kilometra), se kaže da je star 100.000 godina. Poznato je da ne postoji test kojim može da se utvrdi starost fosila, pa čak ni C-14 metoda. Da li su to uopšte ljudske kosti a ne životinjske kosti?

Arheologija potvrđuje Sveto pismo u hiljadama slučajeva. U sumnjivim slučajevima, gde se izjave nekih zvaničnih (ateističkih) naučnika ne podudara sa Biblijom, ja prelazim na stranu Biblije, koja je pisana nepogrešivim nadahnućem Svetog Duha (Druga poslanica Timotiju 3:16; Druga Petrova poslanica 1:21). To se možda naziva nenaučnim, ali je sigurnije i pouzdanije od nauke, koja svoje teorije menja svakih deset godina. Sveto pismo nikada nije moralo da menja svoje izjave.

Razmotrimo klasičan primer kako su navodni naučni eksperti međusobno kontradiktorni. Citiram iz knjige *Biblija i crkva (Bibel und Gemeinde)*.

Koliko su bezvredni zaključci zasnovani na individualnim lobanjama, pokazaće jedna ili dve činjenice. Profesor K. Vog smatra da je lobanja Engis, koja je otkrivena 1831. godine, jasno majmunolika. Lajel smatra da pripada evropeidnoj rasi. Profesor Haksli, darvinista, s druge strane smatra da je "mogla da pripada filozofu", a Teodor Lancert, anatom iz Petersburga, upoređuje je sa klasičnim glavama velikih Grka (Ranke, *Der Mensch*, strana 443).

Jednako poznata lobanja neandertalca, za koju se jedno vreme govorilo da je tipičan primer majmunolikog, prepotopnog čoveka, dobija sledeći komentar od Virhova: "Čak iako se smatra tipičnim za rasu, što je tvrdnja za koju smatram da je potpuno nepouzdana, sasvim je neispravno od lobanje zaključiti sličnost ka bilo kojoj vrsti majmuna." Doktor Pruner-Bej ju je isprazio i otkrio da je kapacitet veći od kapaciteta prosečnog čoveka današnjice. On je smatra lobanjom Kelta unutar istorijske ere (Luj Fige, *Primitivni čovek*, strana 101). S druge strane, profesor Dejvis je smatra lobanjom idiota, verovatno nekoga ko je poginuo u provaliji modernog vremena!

Profesor Frase, koji je sam ekspert, s pravom prezire takva istraživanja i dodaje: "Ovakva viđenja naučnika pružaju najjasniji dokaz da ne znamo ništa o najstarijim stanovnicima našeg sveta" (*Pre potopa*, strana 478). "Lobanje ne nose datum proizvodnje ništa više od drugih kostiju ili sekire od isklesanog kamena. U svakom dobu su postojale zaobljene i duge lobanje, nadarene i glupe glave i takođe bogalji i idioti." ²⁰

Ovo je sud eksperta, profesora Beteksa, koji jednostavno koristi rezultate istraživanja da bi sklopio ovu veoma bitnu zbirku izjava vodećih naučnika!

Dokle god postoje ljudi koji preziru Bibliju, legenda o majmunu neće izumreti. Činjenica da mnogi moderni teolozi veruju u ovu legendu, dokaz je

da njima i njihovim teorijama treba demitologizacija. Tragedija je da hiljade verujućih roditelja mora da šalje svoju decu u školu da bi ih učili takvi učitelji i teolozi.

Zaključak: Ukoliko apsolutno insistirate na nastanku od majmuna, radujte se svojim precima i idite svojim rođacima u džunglu i jedite banane. Učenici Isusa Hrista znaju svoje poreklo: "Bog je stvorio čoveka po svom obličju, stvorio ga je po Božjem obličju - stvorio je muškarca i ženu." (1. Knjiga Mojsijeva 1:27).

16. NARKOMANIJA

Skoro svakog dana postoji izveštaj u novinama na temu droge. Problem droge se raširio po čitavom svetu. Istog dana kada sam napisao ovo poglavlje, naše novine su iznele dve priče koje mogu poslužiti kao ilustracija problema droge.

Primer 49: Tablete morfijuma, koje su bile među medicinskim zalihama poslate Bangladešu iz Nemačke tokom velike poplave, bile su neko vreme dostupne na crnom tržištu u Kopenhagenu. Pilule koje su težile oko 0.2 grama i sadržale oko 84 procenta morfijuma, koštale su 60-70 kruna po komadu (10-12 dolara). Ovo preusmeravanje nemačke pomoći je otkrio predvodnik kopenhagenskog odeljenja borbe protiv droge, Sven Torsted. U kući dvadesetdvogodišnjeg Amerikanca i njegove osamnaestogodišnje devojke iz Danske, policija je pronašla 330 "Pakistanskih pilula", kako su poznate među dilerima droge, i konfiskovala ih je.

Primer 50: Petoro mladih, među kojima je bio i četrnaestogodišnji dečak i osamnaestogodišnja devojka, uhapšeni su u Lent Luisu, u Misuriju. Pod uticajem droge su seksualno napali dva dečaka od dvanaest i četrnaest godina, užasno ih osakatili, a zatim ubili. Dva tela su pronađena u jarku.

Narkomanija je složen problem. Razmotrimo neke aspekte.

1. *Epidemski rast* narkomanije u čitavom zapadnom svetu nam prvo mora skrenuti pažnju. To sam mogao da napišem i dok je Njujork imao oko 200.000 narkomana, a Nemačka samo 10.000. Sada, pet godina kasnije, slika je mnogo gora. Godine u kojima mladi počinju da uzimaju drogu, sa osamnaest su spale na deset. Mnogi roditelji ne znaju šta da rade. Alarmantno je da broj devojaka zavisnika u ovom trenutku raste. U našem gradu postoji srednja škola u kojoj čitava odeljenja puše kanabis. Ukoliko pitate nastavnike, oni o tome ne znaju ništa. Ukoliko nekog mladića pitate da pita neku od dece, reći će vam gde da nabavite drogu i koliko ona košta. Može se primetiti da pomama za drogom nije ograničena samo na gradove već i na najmanja sela.

2. Narkomanija izaziva *hronična oboljenja*. Mladi pušači kanabisa koji kre-
nu na jake droge poput heroina, morfijuma, kokaina i opijata unište svoje
zdravlje u periodu od osam do dvanaest godina. Telo se sistematski uništava.
Ovo vodi ka ranom starenju. Mladi od dvadeset pet do dvadeset sedam
godina ne mogu da rade zbog droge i tako postaju teret države, to jest,
poreskog obveznika. Jedan izveštaj je skoro pokazao da će do 1980. godine
svaki nemački radnik izdržavati jednog invalida. Stoga smo svi uvučeni u ovaj
problem, on na sve nas utiče i stvara nam teret.

Narkomanija povećava stopu nesreća i kriminala.

Primer 51: Jedan dvadesetogodišnji dečak je pripremao svoju dozu. Nje-
gov mlađi brat od pet godina je video "šećer" koji se nalazio na stolu. Brzo
ga je stavio u usta i nekoliko sati kasnije je umro od trovanja.

Primer 52: Depresija ili nemarnost? Dnevni list prikazao je istraživanje
forenzičara eksperta iz zapadnog grada Nemačke gde su dva mladića umrla
od predoziranja.

Primer 53: Mladić koji je nekada bio zavisnik i koji je izbavljen od strane
Hrista mi je rekao da je 90 puta provaljivao u apoteku da bi nabavio opijate.
Njegovu sposobnost da to uradi pokazuje činjenica da nikada nije bio uhva-
ćen.

Ozbiljniji od provale su mnogi slučajevi nasilne pljačke gde zavisnici poku-
šavaju da dođu do novca da bi platili svoje droge.

3. Upotreba droge je očigledno povezana i sa *religioznim problemom*.
Postoje neki zavisnici koji drže do toga da im droga pomaže da stvore
religiozni osećaj. Oni tvrde da se na taj način približavaju Bogu. Drugim
rečima, "pronalaze boga u hemijskom odgovoru." Đavo je tako dobar u mas-
kiranju da drogu može da iskoristi zbog "religioznih razloga".

4. Narkomanija se takođe može koristiti u političke i vojne svrhe. Ono što
mislim pod tim najbolje se može objasniti ilustracijom. Švajcarska nije samo
neutralna već i miroljubiva zemlja. Zamislimo da neka zemlja napadne Švaj-
carsku i natera je da se brani. Ukoliko bi polovina njenih vojnika bili zavisnici,
njena moć otpora bi se prepolovila. To bi bila prednost napadača.

Ova ilustracija nije daleko od toga. 1969. godine sam bio u Vijetnamu u
vreme prve velike ofanzive od strane Vijetkonga. Američki misionar mi je
rekao da su oko 60 procenata američkih vojnika bili zavisnici. U svojoj tuposti
nisu bili u mogućnosti da prepoznaju neprijatelja. Drugi su imali halucinacije
i pucali su u fantome, neprijatelje koji nisu bili tu.

Komunističke države koriste ovu metodu da bi oslabile odbranu drugih
država. Zapadni obaveštajni izvori kažu da je 1975. godine Kina prokrijum-
čarila više od 15 miliona kilograma droge na Zapad. Svrha ovoga je bilo
fizičko i mentalno podrivanje Zapada, priprema za komunizam. SAD je imala
probleme u zaustavljanju trgovine drogom na Kubi.

5. Narkomanija je simptom degeneracije Zapada. Kina nema ovaj problem sa svojim mladima. Problem je još gori od ovoga. Epidemija droge je *eshatološki* problem. Sotona je započeo svoju poslednju bitku. On koristi svoj svestrani arsenal oružja da bi uništio čoveka.

Počelo je vreme o kojima nam je Pavle govorio u Prvoj poslanici Timotiju 6:5, gde će biti ljudi pokvarenog uma.

Najvažnije pitanje za nas jeste da li postoji način zaustavljanja ove epidemije droge. Medicina je pokušala mnoge metode za efikasno sukobljavanje sa ovom zavisnošću. Farmaceuti, na primer, razvili su lek pod nazivom metadon. Ovaj lek uništava apetit zavisnika ka drogama. Zavisnik postaje zavisnik od metadona, ali zavisnici od metadona su sposobni za rad. To nije lek već način preusmeravanja zavisnosti.

Postoje i navodno "religiozni" načini za preusmerenje zavisnosti. Pročitao sam knjigu pentekostalnog sveštenika u kojoj kaže da su se mladi oslobodili zavisnosti pod njegovom sveštenečkom službom kroz dar govora nepoznatim jezicima. Dakle, umesto droge postali su zavisni od demona.

Susreo sam se sa jednim takvim slučajem u sopstvenom savetovanju. Mladić je počeo da govori nepoznatim jezicima i tako se oslobodio narkomanije. Četiri meseca kasnije se vratio svojoj zavisnosti.

Pravo oslobođenje ne dolazi od govora nepoznatim jezicima već samo kroz Hrista. One koje Sin oslobodi su zaista slobodni (Jevanđelje po Jovanu 8:36). Daću jedan primer iz SAD po pitanju ovakvog oslobođenja.

Primer 54: Imao sam nekoliko prilika da govorim u crkvi Džona Vajta, u Grand Rapidsu. Džon je jevanđelista mladih. On nije zadovoljan što mora da poziva mlade da dođu na njegove besede. Kaže: "Mladi ne dolaze kod nas, tako da ćemo mi ići njima." On odlazi na ulice sa timom i priča sa onima koje tamo nađe. On reči iz Jevanđelja po Luki 14:23 sprovodi u delo: "Izađi na puteve i među ograde." Privilegovan je da na ovim "ekspedicijama pecanja" ima mnoga iskustva. Jedno veče je sa mnoom sedeo mladić koji je oživeo ostavivši drogu. Kroz sveštenečku službu Džona Vajta je pronašao Hrista i ozdravio.

Pravo oslobođenje nastaje kada se Gospod zauzme za osobu i da mu nov početak.

17. EDGAR KEJSI

Mnogo informacija o ovom vidovnjaku se mogu pronaći u knjizi *Edgar Kejsi, uspavani prorok* (*Edgar Cayce, the Sleeping Prophet*). Kao dodatak, bio sam uključen u savetovanja i diskusije koje su se ticale ovog čoveka.

Kada se radi o mrtvima, osoba se vodi rimskim principom *de mortuis nihil nisi bene* (o mrtvima sve najbolje). Međutim, to se ne može smatrati kao univerzalno pravilo, što vidimo iz dva primera: ne možemo da govorimo dobre stvari o masovnim ubicama Staljinu i Hitleru samo zato što su mrtvi.

Edgar Kejsi nije bio masovni ubica. Međutim, on je dosta štete nanio svojim roditeljima i još uvek nanosi štetu onima koji čitaju njegovu biografiju.

Kejsi je rođen u Kentakiju 1877. godine. Sa sedam godina je pokazao vidovnjačke sposobnosti. Zbog tih darova, još dok je bio dečak, odlučio je da će da pomogne čovečanstvu. Bio je veoma aktivan u hrišćanskoj crkvi kojoj je pripadao gde je na kraju postao učitelj u crkvenoj školi. Njegova veoma pohvalna navika bila je da svake godine čita Bibliju. To je verno radio 46 godina, sve dok nije umro 1944. u svojoj 67 godini života.

U isto vreme dok je tako verno čitao Bibliju, on je praktikovao svoje okultne darove. Iz tog razloga ga je Udruženje za istraživanje i prosvetljenje (Association for Research and Enlightenment) izabralo kao svog predsednika. Ovde se suočavamo sa čudnom mešavinom proučavanja Biblije i magije. Jedna od Sotoninih specijalnosti jeste da se krije pod hrišćanskom maskom.

Činjenica da je Kejsi svoje vidovnjačke sposobnosti otkrio sa sedam godina dokaz je da je te okultne moći nasledio. Njegovi roditelji su sigurno imali nekakve veze sa magijom.

Jedna od glavnih Kejsijevih učenja jeste reinkarnacija. To je viđenje u kojem se čovek rađa nekoliko puta, sve radi daljeg razvijanja. Kejsi je tvrdio da je živio pre otprilike 1900 godina, u vremenu Biblije. Bio je nećak Luke, lekara, koji je napisao jevanđelje i Dela apostolska.

Kako je Kejsi postao poznat kao *uspavani prorok*? Kejsi je svoje vidovnjačke sposobnosti koristio da bi otkrio bolesti svake vrste. Mogao je da odredi zapanjujuće dijagnoze koje su doktori potvrdili.

Jedna okultna sposobnost je dolazila za drugom. Razvio je moć mentalne sugestije. Mogao je da prenese lekovite impulse na pacijenta. Vezano za svoje spiritualne eksperimente, praktikovao je svoju sposobnost ulaska u trans. A sve vreme je bio verni čitalac Biblije i nastavnik crkvene škole. Kakvu zbunjenost Sotona može doneti!

Kako je Kejsi gledao na ove moći? On je pogrešno verovao da su dar od Boga, zaista delo Svetog Duha. Kakva izuzetna zbunjenost - pobrkati darove koji dolaze iz kraljevstva tame za Božje delo!

Kako su se dešavale dijagnoze i lečenja? Kada mu je bolesna osoba došla tražeći pomoć, Kejsi bi ušao u trans na nekoliko sekundi. Posle četiri ili pet sekundi, mogao je da pacijentu kaže prirodu bolesti. Zatim je Kejsi propisao lek koji je pacijent mogao da dobije od apotekara. U nekim slučajevima nije davao samo dijagnozu transom već, kao što sam napomenuo, lekoviti impuls mentalnom sugestijom. U tom slučaju lek nije bio potreban.

Ovo se može nazvati dijagnoza "jasnog osećanja" (eng. clairsentience), analogna vidovitosti. I "jasno osećanje" i mentalna sugestija imaju okultni karakter. U efikasnost lečenja se nije sumnjalo. Kejsijev sin tvrdi da je njegov otac davao efikasan tretman u 85 procenata slučajeva.

Za hrišćanskog savetnika, problem predstavljaju zli efekti takve vrste lečenja. Oni su uzrok raznim poremećajima i blokadama. Duhovni život je ometen ili zaustavljen. Pomoć telu se dobija po ceni teškoća u životu vere.

Kejsijeve aktivnosti nisu ograničene na okultno lečenje. Takođe je praktikovao i telepatiju, proricanje sudbine, vidovitost i posedovao je jaku moć sugestije. Ne samo to, uživao je u otkrivenjima i vizijama, koje se ne mogu slagati sa Biblijom.

Možemo nabrojati nekoliko njegovih lažnih učenja:

a. Isus Hrist je bio samo reinkarnacija Adama, Melhisedeka, Isusa Navina, Zenda (otac Zaratustre) i mnogih drugih važnih ličnosti iz prehrišćanske ere.

b. Bog sadrži i muški i ženski princip. On je otac-majka Bog.

c. Isus i njegova majka Marija su bili "dvojne duše" (Katolička crkva će se radovati ovoj izjavi).

d. Marija nije rođena od strane čoveka već od strane Svetog Duha. (Ovo je katolička doktrina bezgrešnog začeća. Ona uči da je Marijina majka, Ana, svoje dete začela Duhom Božjim. Iako ovo uči katolička crkva, to je opaka jeres. To ne pronalazimo u Bibliji.)

e. Bog ne zna budućnost.

f. Mnoga ljudska iskustva se mogu objasniti reinkarnacijom i vibracijama sa drugih svetova.

g. Jedinstvo sa Bogom zavisi od nas. Drugim rečima, mi sami sebe spašavamo.

Zaista ne trebamo biti iznenađeni poslednjom doktrinom. To je deo doktrine reinkarnacije. Čovek se šalje na Zemlju ponovo i ponovo sve dok se ne oslobodi, takoreći, od sve nečistoće, onda postaje tako pročišćen da je spreman za jedinstvo sa Bogom.

U takvom planu ne postoji mesto za spasitelja, Isusa Hrista. Zato moramo, u najjačem smislu, upozoriti na sve Kejsijeve ideje i knjige.

Ono što je apostol Jovan napisao ostaje tačno za čitavu večnost:

"Ko ima Sina Božijeg ima život; ko nema Sina Božijeg nema život" (Prva Jovanova poslanica 5:12).

18. PREUVELIČANE DOKTRINE I TEOLOŠKE KONSTRUKCIJE

Među vernicima se može naći dosta forsiranih interpretacija Svetog pisma. Rezultat toga je često podizanje barijera koje su velika prepreka ka

Hristu. Pogledajmo na kratko neke primere gde se tekst čita van svog konteksta ili forsira pogrešna interpretacija.

1. Večna bezbednost jeste jedna takva ideja o kojoj se preterano diskutuje kod hrišćana Engleza. Da bih izbegao nesporazum, odmah ću reći da i ja takođe verujem da Isus ne gubi nikoga koga Mu je Otac dao (Jevanđelje po Jovanu 6:39).

Previše isticanja doktrine večne bezbednosti, što često rade engleski i američki hrišćani, može da stvori površnost, mlakost i letargiju u duhovnom životu vernika. To takođe vodi ka legalizmu.

Poznajem misionara koji je poslat kući i koji je nakon toga odbačen, zato što se protivio preteranom isticanju večne *bezbednosti*. U Evropi, a pogotovo u Nemačkoj, postoji zdrava doza straha ka ovom izrazu - bezbednost. Mi više volimo da koristimo izraz *sigurnost*.

Preterano isticanje večne sigurnosti takođe vodi ka pogrešnim interpretacijama poglavlja iz Biblije. U SAD-u sam često čuo da kralj Saul nije odbačen, iako Biblija jasno kaže da jeste. Mojsije je rekao da su oni koji razgovaraju sa mrtvima odvratni Gospodu i da će biti proterani (5. Mojsijeva 18:12). Saul je u Endoru potražio medijuma i Bog ga je odbacio.

Groteskna interpretacija Svetog pisma je učinjena od strane poznatog propovednika baptista u Kanadi, koga dobro poznajem. On je rekao: "Juda, izdajnik Gospoda, nije bio izgubljen. On je samo predao svoju nagradu i svoju krunu." Biblija, međutim, kaže da je Juda sin propasti (izgubljenosti) (Jevanđelje po Jovanu 17:12).

2. Ne postoji pokret današnjice koji stvara toliko teoloških konstrukcija i preuveličanih interpretacija kao što je pokret jezika i neoharizmatički pokret. Odgovarajuća poglavlja ove knjige treba pročitati u vezi ovoga.

Svako ko tumači Sveto pismo mora se voditi sledećim tekstovima: "Nemojte ništa dodavati reči koju vam zapovedam niti šta oduzimajte od nje" (5. Mojsijeva 4:2); i Ako neko nešto doda ovome, Bog će njemu dodati zla koja su zapisana u ovoj knjizi. A ako neko oduzme nešto od reči koje su u knjizi ovog proroštva, Bog će mu oduzeti njegov deo iz knjige života" (Otkrivenje 22:18-19).

Ništa ne dodajte, ništa ne oduzimajte! Koji sveštenik je toliko arogantan da kaže da nije otvoren ni jednoj ni drugoj opasnosti bilo gde u Svetom pismu?

U sledećem odeljku teško da moram da kažem na kojoj sam strani. Stotine iskustava i primera su me ubedili da današnji ekstremni pokreti ne dolaze od Svetog Duha. Ovo, međutim, ne znači da nikada nisam napravio grešku u interpretaciji Svetog pisma.

Počnimo sa ekstremnom desnicom, sa onima koji veruju u dispencionalizam. Oni tvrde da su svi darovi Svetog Duha nestali krajem apostolske

ere. Na primer, Bulinger je napisao: "Oni koji tvrde da će se ovi znaci možda nastaviti ili treba da se nastave... prevareni su velikim neprijateljem Reči Božije."²¹ Bulinger tvrdi da su se apostolska čuda završila sa krajem 28. glave Dela apostolskih. Ovo poglavlje je napisano ranije od onog o govoru nepoznatim jezicima, Prve poslanice Korinćanima 12-14 glave.

Dispenzacionalna teologija sadrži mnoge elemente istine. Ovde govorim samo o preuveličavanjima.

Na polu-desnom krilu protivnika takozvanog harizmatiskog pokreta, postoji nekoliko problema. Evo pitanja teološke interpretacije Prve poslanice Korinćanima 13:8. Na ovom jednom stihu se može napisati doktorska teza.

Hajde da prvo citiramo stih: "Ljubav nikada ne prestaje. A darovi proricanja će nestati [*katargethesontai*], jezici će prestati [*pausontai*], znanje će nestati [*katargethesetai*]" (Prva poslanica Korinćanima 13:8).

Grčki je dat u zagradaama. Ove grčke reči su bile tema dugih i zamornih diskusija. Ovde ne možemo ići u te probleme. To je pitanje teoloških konstrukcija, a ja sam ih imao podosta.

Tokom dva predavanja u Novom Zelandu, saznao sam za nekoliko publikacija koje su usmerene protiv pokreta jezika: *Moderni pokret jezika i lečenja* (*The Modern Tongues and Healing Movement*) od Kerola Stegala i *Doktrina jezika* (*The Doctrine of Tongues*) od V. G. Brodbenda. Ono što ovi pisci i ja imamo zajedničko jeste odbojnost ka pokretu jezika. Ono što me odbija jeste njihov strog sistem interpretacije Svetog pisma, metoda koja je slična matematičkom dokazivanju. Oni koji koriste logiku i matematičke metode dokazivanja pri interpretaciji Biblije su u konstantnoj opasnosti od izvrtanja poruke Biblije.

Od tada, Brodbendova knjiga se pojavila na nemačkom uz dodatak Frica Hubmera. Naslov je *Heute Hoch in Zungen Reden?* (*Govor jezicima danas?*) i izdao ju je Liebenzell Mission.

Fatalna greška se pojavljuje u Brodbendovoj knjizi. Fric Hubmer, čije se knjige u hrišćanskoj zajednici visoko cene, piše: "Zaista, čak i isterivanje demona je, po Svetom pismu, koliko god čudno zvučalo, manifestacija Sotonine sile."²²

Hubmer putem ove rečenice napada sveštenika Blumharta, čoveka koga je Bog opremio sa takvom duhovnom silom, kao i druge Božije ljude. Blumhart je isterivao demone iz Gotlibin Ditus i to je bila manifestacija Božije sile, ne Sotonine. Hubmerovu izjavu sam pročitao mnogo puta i jednostavno ne mogu da razumem kako pisac sa tolikim biblijskim znanjem može da napiše tako nešto.

Mi, međutim, ne diskutujemo ovu fatalnu primedbu, već pitanje interpretacije Prve poslanice Korinćanima 13:8. I Brodbend i Hubmer veruju da su darovi proročanstva, jezika i znanja nestali kada su Novozavetna pisma

sakupljena i postala kanonska. Kanon je formiran na Jamnijskom i Jopskom saboru, a završen je 201 godine n.e. Brodbend i Hubmer tvrde da su ostalih šest darova Duha, koji se pominju u Prvoj poslanici Korinćanima 12:7-11, ostali u crkvi. Bulinger je tvrdio da su svi darovi Duha nestali u 60. godini n.e.

Na ekstremnoj levisi su oni koji govore jezicima i sledbenici harizmatiskog pokreta, koji tvrde da su svi darovi Duha tu i danas. Rezultati ove teologije koja se ne slaže sa Biblijom se jasno vide širom sveta i predstavljaju strašan prizor.

Ovo nije mesto za diskusiju o darovima Duha. Sa tom temom sam se već pozabavio u knjizi *Harizmatiski darovi (Charismatic Gifts)*. Ovde samo upozoravam na teološke konstrukcije, iako dobronamerne. Prva poslanica Korinćanima 13:8 se različito interpretira i od strane Božijih ljudi. Ovo pokazuje da je i znanje mnogih teologa samo delimično.

Doktor Karl Hajm, jedan od vodećih teologa svoga doba, ovaj odlomak smatra da ukazuje na povratak Hrista. On je grčki tekst poznavao bolje od Brodbenda ili Hubmera. U svojim predavanjima, istakao bi razna značenja grčkog veznika *eite... eite*. Ovaj stih bi se takođe mogao prevesti kao: "Čak iako bi proricanje, jezici i znanje nestali, ljubav bi ostala." Drugim rečima, pitanje kada prekid nastaje ostaje otvoreno.

Helg Štadelman, mladi teolog mi je na teološkom seminaru u Dalasu, u SAD-u, napisao:

"Što se tiče glosolalije (govor jezicima), Pavlov odabir reči u Prvoj poslanici Korinćanima 13:8-11 mi deluje značajan: proroštva i znanje će biti oduzeti (*katargethesontai*). Oba se opisuju kao "delimično" (*ek merous*). Ovo nesavršeno otkrivenje (*propheteia + gnosis*) će biti uzeto (*katargethesetai*) kada *telos* (jasno je da je to budući kraj, ne kanon, kao što nam često to govore ovde u Americi) dođe. Usred ove konstantne upotrebe, nailazimo na kratku frazu "*eite glossai pausontai*." Pavle ovde koristi veoma drugačiju reč (*pauomai*) i štaviše ne kaže da će ovaj dar biti "uzet" kada "*telos*" dođe. Dozvoljeno je izvući interpretativni zaključak da će glosolalija do neke mere prestati na svoju sopstvenu inicijativu (glagol je u srednjem rod!) pre dolaska *telosa*? Ova interpretacija bi ostavila otvorenim pitanje kada će biblijski "govor jezicima" prestati, jer nam Biblija ne daje informaciju o tome. Ali, određena sklonost ka nestajanju glosolalije bi bila potvrđena.

Ova pitanja su oslobođena obične uskosti. Kada Biblija konačno pitanje ostavi otvorenim, mi ne bi trebali da pokušamo da ga odgovorimo. Naš zadatak je ekspozicija (isticanje značenja) a ne impozicija (čitanje značenja iznutra).

Nemamo potrebe da razgrađujemo konstrukcije da bi nam to pomoglo u otkrivanju nebiblijskog, često demonskog karaktera harizmatiskog pokreta. Postoji dovoljan duhovni kriterijum preko kojeg je to demonstrirano.

19. LAŽNE MESIJE I LAŽNI PROROCI

U Jevanđelju po Mateju 24:24, Isus pravi sledeće predviđanje o poslednjim danima: "Jer će se javiti lažne mesije i lažni proroci, pa će činiti velike znake i čuda." Jedna od karakteristika poslednjih dana je ta da će ljudi, nadahnuti Sotonom, tvrditi da su Hrist, ili njegovi proroci.

U SAD-u je do pre par godina živio čovek pod imenom "Otac Božanski" (Father Divine). On je tvrdio da je Bog i da je Hrist njegov sin.

Još jedna čudna osoba je živela u Americi. Tvrdio je da je Hrist koji se vratio. On je sedamnaestogodišnji dečak iz istočne Indije, koji u hrišćanskim krugovima ima reputaciju kao neko ko vodi značajan noćni život u barovima i sumnjivim noćnim klubovima. Čak se i za njegovu majku kaže da je svog sina opisala kao plejboja. Iznenađujuća stvar je da svi ovi lažni Hristosi imaju sledbenike.

U Francuskoj, bivši poštanski službenik po imenu Džordž Ru (George Roux), tvrdio je da je Hrist koji se vratio na Zemlju.

Ribar iz Švedske i mornar iz Holandije su imali slične tvrdnje.

Jedan Korejanac je postao dobro poznat. Sveštenik Ludvig Hajnemajer mi je rekao da je "vođa Društva ujedinjenja hrišćanstva Korejanac po imenu Mun. Njegovi sledbenici tvrde da je on dolazeći mesija. Njegova knjiga *Božanski princip* (*The Divine Principle*) jasno pokazuje da je ono sa čim se suočavamo lažni Hrist."

Najizvanredniji *mesija* današnjice se može naći u kampu Manujoti Ašram u pustinji u južnoj Indiji. Ekstremnom američkom jevanđelisti Vilijamu Branhamu hrišćani treba da "zahvale" za ovog lažnog mesiju. Njegovo ime je Polasir Lori Matukrišna (Paulaseer Lawrie Muthukrishna). Kada je Branham bio u obilasku Indije, Lori je postao njegov učenik i Branham ga je opisao kao Sina Božijeg i Hrista koji je došao.

Brat Lori je sa svojim sledbenicima ustanovio neku vrstu zajednice u južnoj Indiji. Oni koji im se pridruže sve što imaju daju zajednici. Poznajem ženu iz Nemačke koja je čitavo svoje nasledstvo prodala i otišla u Indiju sa 60.000 nemačkih maraka. Posle nekoliko godina se vratila svom mužu u Nemačkoj bez ijednog centa.

Čudno je kako ove najnovije sekte privlače ljude iz čitavog sveta. Nemci i Amerikanci su posebno dobrodošli zbog toga što oni sa sobom obično nose i velike količine novca.

Jedno od Larijevih glavnih učenja je da će svet biti uništen 1977. Međutim, pre toga će njegovi sledbenici biti uzneseni sa Zemlje.

U vreme kada je ova knjiga napisana, ova zajednica broji 7.000 članova. Više se ne prima, iako ima još 9.000 na čekanju. Brat Lori kaže da je duhovni razvoj ovih 7.000 toliko napredan da novi članovi do tamo neće stići. Samo će 7.000 "prvoizabranih" biti uzneseno.

Aktivnost Larijevog predstavnika u Nemačkoj, Her Mengela, takođe je interesantna. Prvo je sa svojom ženom i četvoro dece živio u Larijevoj zajednici, ali se vratio u Nemačku da bi Evropi predstavio Larijeve ideje. Her Mengel tvrdi da je jedan od dva svedoka koji se spominju u Otkrivenju glavi 11. Posle tri i po godine, kaže, biće ubijen, ali će onda biti podignut.

Čudno je kako ljudi mogu biti ispunjeni takvim duhom greške, da zaista veruju u te stvari. Sačekajmo pa ćemo videti kakve će nam laži ispričati, zato što se prorokovano uništenje sveta iz 1977. godine nije desilo.

Paralelna lažnim mesijama jeste aktivnost *lažnih proroka*. Lažne vizije i lažna proročanstva su uvek bile i uvek će biti pratnja satanističke prevare u ekstremnim krugovima.

Lažne proročice Berta Dud (Bertha Dudde) i Sestra Margarita, kroz koje je Hrist trebao da govori u prvom licu, već su usput pominjane. Zauzelo bi previše mesta kada bih dao primere njihovih otkrivenja, pogotovo što ona nisu od ikakve važnosti i suviše su nejasna. Umesto toga, daću druga tri primera preciznih ali lažnih proročanstava.

Primer 55: Pedesetih godina sam upoznao jednog propovednika i njegovu porodicu. Takođe sam nekoliko puta govorio na njegovim sastancima. Učen je u Kriskoni. Da bih izbegao bilo koju vrstu nesporazuma, treba reći da imam visoko mišljenje o ovoj misionarskoj školi. Ima jasnu, biblijsku osnovu. Ova činjenica priču čini još iznenađujućom. Jednog dana mi je propovednikova žena rekla da će Hrist doći 1964. godine. Pitao sam je kako je to znala. Odgovorila je da je žena koja je imala dar pravih vizija dobila to otkrovenje od Gospoda. Bog je pozvao proroka Muhameda ka Sebi i dao mu je zadatak informisanja muslimanskih sveštenika da će Hrist ponovo doći 1964. godine. Trebaju se spremati.

Rekao sam propovednikovoj ženi: "Da li je onda Bog uradio pravu stvar pozvavši k Sebi tog verskog prevaranta, Muhameda, a ostavivši prave Božije ljude? Neistina ove vizije je prilično očigledna. Inače, niko ne zna dan ili sat."

Ovaj primer sam naveo, ne da bih razotkrio Kriskonu, već da bih pokazao da su čak i u dobrim pokretima moguće invazije lažljivim duhom.

Primer 56: Primer koji sledi je još tragičniji, jer je prouzrokovao preranu smrt.

U poglavlju isceljujućeg fanatizma daću ilustraciju koju mi je rekao sveštenik Hans Boš iz Afolterna. Tiče se čoveka koji je izveo svoju ženu iz bolnice

pre nego što je trebala da ima operaciju zbog raka. Ovde ću pomenuti proročanstvo koje se krije iza toga.

Proročanstvo je došlo od grupe koja sebe naziva Društvo buđenja iz Bonštetena, blizu Ciriha. 16. januara 1966. godine, stigla je poruka za Alberta (muža žene sa rakom):

"Gospod kaže: Sine moj, u Svojoj milosti zaklonio sam te. Veruj Mi u svemu i bićeš siguran da sam Ja taj koji je sve vodio i uredio. Izvedi svoju ženu sada. Ne ostavljaj je tamo kao zamorče na kojem će eksperimentisati, jer će joj to doneti smrt. Oduzmi je Božijoj deci na visokom mestu [referenca ka kući Mejson Betel u Orvinu], gde će je čuvati i paziti pod Mojom rečju. To je dom za umorne i opterećene duše. Tamo će ojačati telom, dušom i duhom i izlećiće se od svoje bolesti. Izvedi je u pravo vreme [iz bolnice]. Ja sam Gospod tvoj Bog, koji te ispravno vodi."

Reči u zagradama su dodate od strane sveštenika Boša radi jasnoće. Ovaj gospod, koji je govorio u prvom licu kroz ovu modernu proročicu, nije bio Hrist ili Bog, već lažljivi duh Sotone. Ovaj lažljivi duh je pacijenta odveo u preranu smrt.

Primer 57: Lažno proročanstvo koje je postalo svetski poznato, napisano je u knjizi Frica Hubmera. Citiram:

"1952. godine, objavljeno je sledeće proročanstvo koje navodno potiče od nemačkog hrišćanina iz pentekostalnih krugova iz Kanade. Takođe je prosleđeno i časopisu *Gnadauer Verband*. Proročanstvo iz Kanade kaže sledeće: Recite svojoj braći da se radi o Berlinskom ediktu. Vodeći ljudi koji su ga potpisali probudili su veliko nezadovoljstvo u Meni i tako prokleli svoju zemlju, jer su pogrešno protumačili moje delo i napravili pravila za Mog Duha. Isti broj vodeće braće mora doći zajedno i ispovediti se kao Danilo: "Mi i naši očevi smo zgrešili i bili smo buntovni. Ispovedamo i poričemo pogrešne stvari koje smo uradili Tvom narodu, jer smo izgradili branu tvojoj milostivoj poseti i tim ugasili vatru oživljenja. Molimo te budi ponovo milostiv prema nama, prema Tvojoj milosti i oprosti nam za ono što smo uradili" (Knjiga proroka Danila 9. glava). Ova ispoved mora biti javna od strane onih koji su ga potpisali, na isti način na koji je ta zla deklaracija ugledala svetlost dana. U suprotnom, nacionalno oživljenje neće doći sve do pete generacije. Ali, ja znam koga ću smatrati odgovornim ako se to desi."²³

U svom iskustvu kao savetnik, sva proročanstva, bez izuzetka, u kojima danas Hrist govori u prvom licu kroz vernika, su lažna proročanstva. Štaviše, ova *antiberlinska deklaracija* zaudara na jaku podvalu. Ali, postojaće mali umovi koji će verovati nečemu poput ovoga.

Što nam se Hristov dolazak približava, to Sotonina umetnost prevare postaje sve više opasnija i preteća. Više pažnje treba posvetiti Reči Božijoj, koja sadrži sva proročanstva koja su nam potrebna za život i smrt:

"Gledajte da vas ko ne zavede" (Jevanđelje po Mateju 24:4).

"Ne zavaravajte se" (Prva poslanica Korinćanima 6:9).

"A zli ljudi i varalice napredovaće na gore, varajući i varajući se" (Druga poslanica Timotiju 3:13).

Dodatna napomena za Muna:

Ova knjiga je spremna za štampu kada je puniji izveštaj o Korejancu Munu, koji je pomenut ranije, došao do mene. Mun tvrdi da je video viziju Hrista sa šesnaest godina. U toj viziji, poveren mu je zadatak da sve hrišćane sveta ujedini.

Još informacija sam dobio iz televizijskog programa emitovanog u ponedjeljak, 15. novembra 1975. godine. 1954. godine, Mun je osnovao društvo u Seulu za ujedinjenje hrišćanstva. Od 1972. godine, ova organizacija je takođe postojala u Nemačkoj, pod imenom *Crkva ujedinjenja* (Vereinigungskirche). Ova crkva je međunarodna, međudenominacionalna i međurasna.

Održavaju se konferencije u zapadnom regionu Nemačke, Taunusu, radi izgradnje međunarodnog rukovodstva. Drugi centri u Nemačkoj nalaze se u Frankfurtu, Frajburgu i Tubingenu. Munovi sledbenici povremeno drže službe sa svetom muzikom, molitvama i pričom.

Mun dolazi iz Južne Koreje i on se protivi komunizmu. Specifična karakteristika ovog novog verskog vođe jeste njegova jaka mesijanska svest. Njegovi sledbenici tome pridaju malu važnost govoreći da je on samo preteča Mesije.

U SAD-u, glavna potpora pokreta jeste *Internacionalna kulturna fondacija*, koja se suočava sa porastom opozicije. Opozicija je planula iz dva razloga:

a. Roditelji mladih koji su zastranili zbog sekte, formirali su anti-Mun grupu i oni skupljaju dokaze radi tužbe pokreta.

b. Najjači protivnici Munovog pokreta su mladi koji su uspeli da se oslobode kandži ovog verskog fanatizma. Ovi bivši članovi govore o tretmanu koji podseća na ispiranje mozga. Neprekidne sesije instrukcija za fizičku i psihološku torturu.

20. PRORICANJE SUDBINE

Pošto sam o proricanju sudbine pisao u drugim knjigama, *Između Hrista i Sotone* (*Between Christ and Satan*) i *Đavolja abeceda* (*The Devil's Alphabet*), ovde ću izneti kratak izveštaj.

1. Istorija

Najstariji oblik proricanja sudbine jeste upotreba štapa i viska. (Pogledati deo broj 51 u ovom odeljku.) Upotreba štapa i viska datira od pre 6000

godina. Drugi najstariji oblik je astrologija (vidi deo broj 3 u ovom odeljku). Astrologija se može pratiti do pre 5000 godina unazad. Treći oblik jeste hiromantija, koja datira do pre 4000 godina. Hiromantiju su praktikovali sveštenici drevnog Vavilona. Četvrti oblik proricanja sudbine uključuje upotrebu karata. Rimljani su imali male voštane table sa urezanim simbolima, koje su koristili za proricanje sudbine. Polaganje karata je praksa stara oko 2000 godina. Peti oblik proricanja sudbine jeste psihometrija. Ovde gataru drži objekat u svojoj ruci koji pripada osobi, a zatim daje informacije koje se tiču te osobe. Šesti oblik jeste proricanje sudbine uz pomoć kristalne kugle. Dobar primer toga jeste Džin Dikson, kojoj je, unutar ove knjige, posvećeno jedno poglavlje.

Svaka paganska nacija praktikuje proricanje sudbine. U Bibliji imamo neprestana upozorenja da ne učestvujemo u ovim paganskim aktivnostima. Obično se u tom smislu pomisli na delove poput 5. Mojsijeva 18:10-12, ili 3. Mojsijeva 19:31, 20:6, 20:27. Citiraću poslednja tri odlomka: "Ne obraćajte se onima koji prizivaju duhove i ne pitajte za savet vračare da zbog njih ne postanete nečisti. Ja sam Gospod, vaš Bog... Ako se neka duša obrati onima koji prizivaju duhove i onima koji vračaju, postupajući time neverno prema meni, ja ću okrenuti svoje lice protiv te duše i istrebiću je iz njenog naroda... Čovek ili žena koji bi prizivali duhove ili bi gatali neka se pogube. Neka ih zaspu kamenjem tako da umru. Neka njihova krv padne na njih."

2. Primeri

Ovde se neću baviti oblicima proricanja sudbine kojima su posvećena posebna poglavlja u ovoj knjizi. Umesto toga, počnimo sa hiromantijom.

Činjenica da je hiromantija povezana sa astrologijom je očigledna iz podele dlana na sedam bregova. Od kažiprsta do malog prsta su Merkuorov breg, Apolonov breg, Saturnov breg i Jupiterov breg. Ispod palca se nalaze Venerin breg i Mesečev breg. U linijama ruke se razlikuju četiri glavne linije: linija srca, linija glave, linija života i linija sudbine. Prema ovom sistemu, postoje intuitivna hiromantija i sugestivna hiromantija.

U ovom slučaju nas zanima samo ispravan oblik, ne sugestivni ili slučajevi prevare.

Primer 58: Moj dopisnik je hrišćanka sa univerzitetskim znanjem. Njen rođak živi na Rigeni. Jednog dana je vračara došla kod njega i pročitala mu dlan. "Tvoj otac", rekla je vračara, "će osvojiti veliku sumu novca jednog dana. Onda će umreti sa 60 godina." Mladić se nasmeja, a zatim je rekla: "A ti ćeš morati da umreš sa 27 godina."

Jednog dana, mladić je primio pismo gde mu je rečeno da je njegov otac osvojio 50.000 nemačkih maraka. Zatim, na očev 60. rođendan, stigao je telegram koji je rekao da je otac doživeo fatalnu nesreću. Sin je postao zabrinut. Plašio se da će umreti kada bude imao 27 godina, a to se i desilo. Ovde

imamo istinit primer predviđanja budućnosti. Očigledn oda su i otac i sin bili pod uticajem demona zbog nemoralnog života i demon je znao kako će sa njima da manipuliše i zato je mogao preko vračare da kaže šta će da se desi.

Primer 59: Kada sam propovedao u Gracu, žena doktora je došla kod mene radi savetovanja. Ova žena je studirala medicinu. Dok je bila student, pridružila se studentskoj grupi koja je išla u Mađarsku preko vikenda da bi probala mađarsko vino. Pri povratku su upoznali neku vračaru. Mladi su bili u radosnom raspoloženju i dozvolili su vračari da im pogleda dlanove i kaže njihove sudbine. U slučaju jednog mladića, vračara je odbila da kaže kakva je njegova budućnost. Grupa je nastavila svojim putem. Mladi predavač koji je bio sa grupom se vratio do vračare i pitao je: "Zašto niste hteli da kažete mladiću njegovu sudbinu?"

"Ovaj mladić će imati žestoku smrt u narednih šest sedmica", odgovorila je ciganka. "Nisam želela da mu to kažem."

Mladiću nisu rekli njegovo proročanstvo. Zato, na njega nije uticano sugestijom. Šest sedmica je prošlo i mladić je zatim dobio telegram koji ga poziva da dođe i poseti svog oca koji je umirao. Dvojica njegovih drugara su sa njim otišli do železničke stanice u Gracu. Seo je na voz za Salzburg. Nekoliko sati kasnije, specijalnim obaveštenjem se saznalo da su dva poslednja vagona iskliznula iz šina. Među onima koji su umrli u ovoj nesreći bio je i taj student. Ovde imamo još jedan primer ispravnog predviđanja budućnosti. Opet je scenario isti. Oni koji traže savet od vračare potpadaju pod uticaj demona koji sa njima mogu da manipulišu, kao što manipulišu i sa mnogim ljudima koji su teološki nepismeni.

Vraćam se na doktorovu ženu koja mi je ispričala ovu priču. Njoj je, takođe, vračara ispričala njenu sudbinu. Ovo predviđanje je ženi prouzrokovalo mnogo godina nezadovoljstva. Neću ići u detalje.

S vremena na vreme, gatare ljudima daju prave informacije koje će osoba skupo platiti. Efekti praktikovanja okultnog su tema drugog dela ove knjige.

Postavljaju se pitanja i na temu onoga što je poznato kao psihometrijska vidovitost. Vidovnjak koji koristi psihometriju se koncentriše na objekat na nekoliko sekundi i zatim daje informaciju o okolnostima koje se tiču objekta, kao i prošlosti, sadašnjosti i budućnosti vlasnika. Neki parapsiholozi poput Rušea, Ostija, Prajsa, Gampenberga i Geterera misle da osoba svoju odeću, kao i sve predmete koje koristi ispunjava aspektima svoje ličnosti. Prema ovom viđenju, psihometrijski vidovnjaci imaju sposobnost da, kada su u transu ili polu-transu, čitaju ili interpretiraju ove mentalne utiske. Mora se priznati da ova teorija može da objasni izjave koje se tiču prošlosti osobe. Ali, psihometrijski vidovnjaci takođe imaju sposobnost da daju informacije koje se tiču budućnosti. Budućnost se ne može vezivati za odeću osobe. Što se tiče parapsihologije, nemoguće je objasniti ovaj fenomen psihometrijskog

predskazanja. Mnogo je lakše prihvatiti pogrešnu teoriju Karla Gustava Junga, da su na višem nivou prisutni i prošlost i sadašnjost i budućnost. Ukoliko neko pita kako osoba može dostići taj viši nivo, Osti i Hartman bi odgovorili rekavši da medijumi imaju sposobnost da dostignu mistično jedinstvo sa dušom sveta. Duša sveta sadrži sve planove i sve životne priče ljudi i one mogu biti otkrivene spajanjem sa dušom sveta.

Sa biblijske tačke gledišta, to je nemoguć proces. Za nas je duša sveta živi Bog, a On ne dozvoljava gatarama da zabadaju nos u Njegove tajne. Uvek je ista priča. Učeni ljudi donose najapsurdnije teorije da bi izbegli suočavanje sa istinom. Biblija opisuje čitav kompleks proricanja sudbine kao demonsku praksu koja stoji pred sudom Božijim. Oni koji svoje vođstvo imaju u Bibliji, neće biti impresionirani ovim čudnim parapsihološkim teorijama.

Daću dva primera psihometrijskog proricanja sudbine. Jedan od njih se tiče porodice sveštenika, a drugi praktikovanja doktora.

Primer 60: Žena francuskog sveštenika je došla da popriča sa mnom. Godinama je patila od depresije. Medicinski se nije mogao naći razlog depresiji. Sveštenikova žena mi je ispričala svoju životnu priču. Ona je sadržala i slučaj proricanja sudbine. Jednog dana, kada je njen sin (sada odrastao čovek) bio bolestan kao beba, čovek iz parohije je došao na vrata kuće. "Znam da vam je sin bolestan", rekao je čovek. "Molim vas, dajte mi nešto što pripada detetu. Mogu da ga izlečim."

"Šta hoćete da uradite?" pitala je sveštenikova žena. "Imamo doktora. Volela bih da prvo porazgovaram sa mužem. On je trenutno odsutan."

"Čuo sam", rekao je čovek, "da vaše dete ima visoku temperaturu." Majka je odgovorila da je bebina temperatura bila 40 stepeni Celzijusa. Čovek je rekao: "Vidite koliko je hitno. Ukoliko dete umre to će biti vaša odgovornost, zato što mi je Bog dao sposobnost da lečim bolesti."

Majku koja se brine za svoje voljeno dete je, u nekim slučajevima, lako nagovoriti. Zato je otišla u kuću i donela neku od odeće bebe. Čovek je sa tim otišao kući. Temperatura se kasnije stišala i dete se oporavilo.

Ali, razvoj deteta bio je čudan. Nije bio normalan. Bio je veoma pametan i išao je u srednju školu. Ali, kada se vrati iz škole, stao bi ispred zida i otprilike dva sata bi čelom udarao u njega. Nisu mogli da ga nagovore da prestane to da radi. Njegova majka je takođe imala duhovnih problema. Jedva je mogla da se moli ili da čita Bibliju i počela je da pati od depresije.

Primer 61: Sada primer praktikovanja doktora. Nisu samo šarlatani i amaterski iscelitelji ti koji koriste okultne metode dijagnoze i lečenja, postoji nemali broj okultista i među doktorima. Doktor o kojem govorim nije samo potpuno kvalifikovani doktor medicine, već je i psihometrijski vidovnjak, gatare i osoba koja koristi "jasno osećanje". On uzima kap krvi od svog pacijenta. Ovaj uzorak krvi se ne testira u laboratoriji. Dovoljno je da doktor

zadrži kap krvi nasuprot svetlosti i da se na nju koncentriše. Zatim daje potpunu dijagnozu. Nesumnjivo se mnogo bolesti može otkriti ispitivanjem krvi. I ja sam imao test krvi. Doktor je testirao krv na 40 različitih načina u laboratoriji. To nije moguće uraditi sa samo jednom kapi krvi, a neka laboratorijska ispitivanja iziskuju dosta vremena. Ovaj doktor je okultista. Pacijenti koji podležu ovoj okultnoj dijagnozi postaju predmet delovanja demona.

Dok još uvek govorimo o doktorima, pomenuću još jedan primer. Tokom svog rada kao savetnika, rečeno mi je za školskog doktora koji je tražio uzorke urina. On ne pravi obične testove urina na proteine, šećer, hemoglobin itd. već ih koristi poput doktora iz prošlog primera. Nekoliko sekundi se koncentriše na urin, bez slanja u laboratoriju na ispitivanje, a zatim pravi svoju dijagnozu i prema tome pripisuje lek. Ovo je takođe slučaj okultne dijagnoze.

Nisu samo šarlatani i iscelitelji ti koji koriste okultne metode. Postoje i doktori koji rade istu stvar pokriveni svojim profesionalnim kvalifikacijama.

Daću još jedan primer, ovog puta na polaganje karata, a zatim ću dati finalne komentare na čitavu temu proricanja sudbine. U osnovi je problem uvek isti: ljudi koriste mračne sile i povezanosti sa demonima po cenu svog unutrašnjeg mira ili čak svog spasenja.

Primer 62: Sveštenik je polaganjem karata počeo da se bavi kao hobi. Pritom ne mislim na obično igranje kartama već na proricanje sudbine uz pomoć karata. Koristio je karte kao vođstvo ne samo sebe i svoje porodice već i crkve i to mnogo, mnogo godina. Posledice su bile očigledne. Njegova žena je postala zavisnik od alkohola, a njegova ćerka se zainteresovala za belu i crnu magiju. Kada je devojka imala 17 godina, postala je poremećena i primljena je u duševnu bolnicu. Polaganje karata je uništilo čitavu porodicu sveštenika.

3. Upozorenje protiv raznih oblika proricanja sudbine

Nije dovoljno upozoriti na razne oblike proricanja sudbine. Postoji još jedan problem koji je povezan sa čitavim gatarenjem. To je pitanje kome verujemo, kome smo spremni da poverimo svoje živote. Lako je razumeti zašto ljudi traže vođstvo kada se nalaze u teškoj situaciji. Takođe je lako razumeti da se ljudi boje budućnosti i pretećih događaja. Ali, ovaj strah i brigu moramo odneti Onome koji je rekao: "Niko ih neće ugrabiti iz moje ruke" (Jevanđelje po Jovanu 10:28). Isus Hrist je taj koji nam je obećao: "Ja sam s vama u sve dane do svršetka sveta" (Jevanđelje po Mateju 28:20). Biblija sadrži hiljade obećanja da bi nas ohrabrila, obećanja koja su dovoljno jaka da nam uklone sav strah. Naročito su Psalmi velika riznica iz koje svakodnevno možemo uzimati ono što nam treba. Pomislite na najpoznatiji psalam, Psalm 23: "Gospod je moj pastir. Ništa mi neće nedostajati." Često

ga koristim kada se molim sa svojom decom. Ili, pomislite na Psalam 37:5, "Prebaci na Gospoda životne brige svoje, osloni se na njega i on će ti pomoći." Pročitajte Psalme sa crvenom olovkom u ruci i podvucite sve stihove koji ohrabruju i daju snagu ili koji nude zaštitu a tiču se neodgovorenih pitanja života.

21. MASONERIJA

Prošlo je otprilike 10 godina otkad je moja knjiga *Sujeverje* prvi put objavljena. Treće izdanje je prodato i neće se ponovo štampati. Knjiga je izazvala mnogo opozicije. Sudija iz istočne Nemačke mi je napisao, preteći da će me izvesti na sud, ukoliko ne izmenim svoj članak koji se tiče masonerije. Jedan sveštenik ga je podržao u njegovom protestu i rekao mi je da je ono što sam napisao o masoneriji netačno. Od tada sam savetovao one koji su bili uključeni u masoneriju. Nisam imao priliku da svoja mišljenja izmenim, iako ću možda primiti još više pretećih pisama.

Razmotrimo prvo istoriju masonskog pokreta. U nekim slučajevima, masoni tvrde da vode poreklo od tajnog društva iz udruženja masona koji su radili za kralja Solomona. Ovo je, naravno, istorijski neodbranljivo. U Evropi, 1717. godina se smatra godinom osnivanja prve velike lože. Lože su u Nemačkoj počele 1738. godine, kada je Frederik Veliki postao član. Rečeno mi je da u SAD-u postoji oko pet miliona masona. U Nemačkoj se njihov broj procenjuje na 50.000 - 80.000.

Nemoguće je opisati organizaciju i ideje svih loža istim odnosom. U nekim ložama se praktikuje magija i spiritizam, ali postoje i one gde se gaji kult prijateljstva i svetlosti i gde se angažuju filantropskim radom.

Ono što me je najviše iznenadilo u SAD-u jeste da postoje hrišćanski sveštenici metodisti, visoko rangirani činovnici Vojske spasa i biskupa koji pripadaju masonskim ložama. Propovedao sam u crkvi gde su iza oltara prikazani masonski simboli. Rekao sam svešteniku ove crkve: "Da sam unapred znao da je ovo masonska crkva, ne bih prihvatio pozivnicu." Ohrabrujuće je da je u SAD-u Sinod luteranske crkve iz Misurija zabranio svojim sveštenicima i starešinama da pripadaju loži. To je jedno posmatranje za koje smatram da mi je dužnost da pomenem. Iskustvo je mnogih duhovno živih hrišćanskih sveštenika u Severnoj Americi, da su crkve čiji su sveštenici masoni duhovno mrtve. Takođe je teško propovedati jevanđelje u takvim crkvama. Ima se osećaj da je na čitavu crkvu stavljena neka kletva.

Slede nekoliko primera iz mog sopstvenog rada.

Primer 63: Moje najskorije iskustvo je bilo na sastanku sa visoko rangiranim masonom iz Sent Pitera, iz Floride. Pošto sam govorio u

crkvi doktora Keneta Muna, čovek koji je dostigao 32. stepen masonerije mi je prišao radi pomoći. Najviši stepen jeste 33. stepen, stepen starešine. Tražio je da pomognem njegovoj ženi koja je patila od depresije. Pitao sam ga da mi dovede ženu jer je nemoguće savetovati nekoga kroz posrednika. Tokom razgovora sam ga pitao za njegovu vezu sa Hristom. Dao je nejasan odgovor rekavši da je verovao u Boga. Kroz pitanja koja sam mu postavljao, razgovor je došao do centralne tačke i otkrio sam da je čovek ometen duhovnom blokadom. Nije bio u poziciji čak ni da razume činjenice spasenja u Novom zavetu, a još manje da ih prihvati. Nisam bio u mogućnosti da pomognem ovom čoveku.

Primer 64: Tokom jevanđelističke kampanje u Švajcarskoj, čuo sam da je sekretar švajcarske lože postao hrišćanin. Od tog trenutka, znao je da će morati da napusti masonski pokret. Niko mu to nije rekao. To mu je postalo očigledno samim tim što se odlučio za Hrista.

Primer 65: Jedan od mojih poznanika je sin švajcarskog građevinskog izvođača. Njegov otac je bio mason. Iz nekog razloga, napustio je ložu. Od tog trenutka, banke su mu odbijale kredit. Razlog je taj da su direktori banke sami bili masoni. Posao građevinskog izvođača je bio uništen.

Imam drugu informaciju ozbiljnije prirode koja pokazuje kako su oni, koji su napustili ložu, progonjeni od strane svojih bivših kolega. Ali, nemam želju da me vode na sud. Pretnje tog sudije iz južne Nemačke su imale uticaj na mene. U isto vreme, takve pretnje bacaju svetlo na karakter masona.

Pogledajmo primere i citat iz masonske knjige, koji nam potpuno otvaraju oči:

"Čovek poćini neko zlodelo. On to ispovedi svešteniku. Sveštenik, predstavljajući Boga, oprostí grešniku ono što je učinio. Kako je to jednostavno! Kako varljivo za ljude! Kako je utešno dozvoliti da zlodelo bude zbrisano Božijim činom i time otpočeti nov život! Moć oprostaja leži u nama samima. Moć početka novog života rasterećen krivicom prošlosti leži u našoj sopstvenoj duši. Ili, ono što su ljudi napisali i rekli je kasnije odlučeno da se smatra otkrivenjem Boga."²⁴

Šta mi kao hrišćani treba da kažemo na ovo? Što se Biblije tiče, ovo je bogohuljenje. Da li onda, kada nas pitaju za savet, treba da pohvalimo članstvo u takvim ložama?

Moje iskustvo je takvo da kada masoni u veri dođu Hristu, to jest, kada iskuse preobraćenje i novo rođenje, ukoliko ne napuste svoju ložu, oni ne prave nikakav napredak u svojim duhovnim životima. Sa druge strane, često sam čuo za ljude koji su, pošto su se okrenuli Hristu, odmah znali da moraju završiti sa ložom.

Neobična loža religiozne vrste je takozvana duhovna loža u Cirihi. Ona ima svoje grane u Bazelu i Berlinu. Ne znam zasigurno da li je ova duhovna

loža povezana sa Švajcarskom Velikom Ložom iz Alpine. Ova duhovna loža sprovodi službe u kojima se čita Biblija i nude molitve. Ali, besedu ne propoveda sveštenik. Ona dolazi od duha koji se zove *Džozef sa druge strane*, koji sebe prikazuje kroz medijuma Beatris. Ovo je religiozni spiritizam. Kada sam ugovarao sastanke u Švajcarskoj, često sam savetovao ljude koji su pali pod kletvu kao rezultat ove duhovne lože. Uprkos svom hrišćanskom izgledu, moram da upozorim na ovu duhovnu ložu.

Nemamo potrebe da nam duhovi iz navodnog sveta mrtvih govore u šta da verujemo. Imamo Bibliju, Reč Božiju koja je nadahnuta Svetim Duhom. Imamo Isusa Hrista, koji je rekao: "Ja sam svetlost sveta. Ko za mnom ide, neće hoditi u tami, nego će imati svetlost života." (Jevanđelje po Jovanu 8:12)

22. DUHOVI

Pod duhovima podrazumevamo ponovno pojavljivanje umrle osobe, u obliku senke, na mestu gde je ranije živela. U Bibliji, imamo pojavljivanje u Jevanđelju po Mateju glavi 17, gde se Mojsije i Ilija pojavljuju u telu Sinu Božijem i pripremaju Ga za Njegov način stradanja. Poznato je iz Biblije da su Ilija i Mojsije živi preneti na Nebo i da su živi i došli da ohrabre Isusa. Prirodno, verujem da su svi izveštaji koji su zabeleženi u Bibliji istiniti.

Postoje neki doživljaji duhova koji se mogu pripisati projekciji ljudske podsvesti. Kada, na primer, mlada žena izgubi svog muža u saobraćajnoj nesreći, ona jednog dana može videti svog mrtvog partnera ili u snu ili u polu svesnom stanju. Ovo je slučaj gde se projektuju njene želje. Ali, kao dodatak ovim pojavljivanjima "duhova", koji se mogu objasniti kao dublji nivoi ljudskog uma, postoje takođe i pravi duhovi. Ovakvi izveštaji postoje čak i od ranije, iako ih ja neću ovde ponavljati. Ograničiću sebe na primere iz sadašnjosti.

Primer 66: Žena francuskog sveštenika mi je ispričala priču o duhu koji je proganjao kuću njene babe i dede. U ovoj kući je duh viđen tokom dugog niza godina i čak, prema dnevnicima porodice, nekoliko vekova. Kuća je napravljena u XIII veku. U jednom trenutku je bila poznata kao kafe Šišarka. Pre nekoliko godina, građevina je postala opasna i srušena je. U temelju je pronađen skelet koji je uzidan. Ovo je najverovatnije povezano sa zločinom. Evo još jednog primera koji ukazuje da kuće u kojima se desio zločin i u kojoj su se odvijali okultni rituali, mogu dobiti fenomen ukletog koji uznemiruje ljude koji tu žive.

Primer 67: Sveštenik Virt iz Hasl-Ruegsaua u Švajcarskoj mi je rekao sledeću priču. Vozio se konjima u okolnom selu. U jednom trenutku, farmer

je uzviknuo ovo radi upozorenja: "Držite se čvrsto, sveštenike! Konji će početi da budu uznemireni." Sveštenik je u iznenađenju upitao šta se dešava. Rečeno mu je da su svi konji u okolini bili uznemireni na tom mestu. Popularna glasina kaže da je zločin i dalje proganjao to mesto, iako to ne može biti tačno, jer ako ljudi žive moralno na jednom mestu oni neće biti pod udarom demona zbog nemorala onih koji su pre njih tu živeli.

Imam mnogo slučajeva sa duhovima, ali ću sada pomenuti jedan posebno ozbiljan slučaj.

Primer 68: Sveštenik je imao izuzetno iskustvo jedno subotnje večere, dok se pripremao za svoju besedu. Vrata su se odjednom otvorila i njegov preminuli predak, koga je uspeo da prepozna sa fotografije, je došao. Sveštenik je bio zapanjen ovom izuzetnom posetom i nije znao da li pati od halucinacije ili je vizija bila stvarna. Mrtvi sveštenik je progovorio. Žalio se da ne može da počiva zbog odvratne odluke koja se tiče zaostavštine. Nije mogao da bude oslobođen muke dok se loše ne ispravi. Svom zapanjenom kolegi je rekao da je, zajedno sa crkvenim savetom, doneo nepravednu odluku u vezi testamenta. Kao posledica toga je nekoliko članova njegove crkve izgubilo nasledstvo koje su trebali da prime. Duh je pitao sveštenika da pođe s njim i da određene dokumente iznese iz kabineta. Odveo ga je do kancelarije sa zapisima i među gomilom papira pronašao određene dokumente. Uzevši papire, duh je okolnosti objasnio svešteniku. Zatim je duh nestao. Sveštenik je odmah preduzeo korake da bi ispravio stvar, pa je otišao do starijih bivših članova crkvenog saveta. Sazvan je sastanak trenutnog saveta i trenutno stanje je poništeno a stvar ispravljena. Od tog trenutka se duh više nikada nije pojavio u sveštenikovoj kući, iako su godinama tamo primećivani čudni otisci obuće kao i drugi fenomeni.

Shvatam da ova priča stvara teške teološke probleme. Da li je uopšte moguće da se čovek koji je mrtav vrati da bi ispravio nešto što je uradio loše? Naše razumevanje biblijskog učenja bi nas logično nateralo da kažemo *ne*. Sa druge strane, ovo izuzetno iskustvo je porodici omogućilo da dobiju svoje zakonito nasledstvo. Parapsiholog bi rekao da je sveštenik nesvesno postao svestan sadržaja sumnjivih papira kroz vidovitost. Pošto je sa fotografije znao kako je njegov predak izgledao, on je povezao znanje koje je imao sa slikom bivšeg sveštenika koju je projektovao njegov nesvesni deo. Ovo parapsihološko objašnjenje, međutim, nerazumljivo je i sumnjivo kao i sama priča. Jedino što mogu da kažem jeste da je sveštenik imao iskustvo na isti način na koji sam ga izneo ovde. A to znači da je sveštenik upražnjavao neki greh ili više njih, da je zbog toga došao pod uticaj demona koji je simulirao drugog sveštenika i podstakao ga da učini dobro delo da bi tako kod ljudi stvorio pozitivnu predstavu o duhovima, odnosno demonima. Na sličan način vraćare, uz pomoć demona, privremeno pomognu nekim

ljudima, da bi oni pričali drugima kako im je vračara pomogla, i tako b ise napravila reklama vračari i demonima, pa bi posle toga mnogi ljudi dolazili kod vračare i bili uvučeni u okultizam, a onim ljudima kojima su demoni trenutno pomogli kasnije je bilo gore nego što im je u početku bilo.

U sledećem primeru nastaje još jedan problem.

Primer 69: Farmer je otišao do lokalnog sveštenika radi pomoći. Farme-rovu porodicu je noću uznemiravao duh (demon). Sveštenik je čoveku i njegovoj ženi savetovao da se mole za duha, da bi mu Bog oprostio grehe. Ukoliko bi to uradio, duh bi prestao da se pojavljuje. Moram da istaknem da se ne slažem sa savetom ovog sveštenika. Mi ne treba da se molimo za duhove već treba da pitamo Boga da nas od njih zaštiti. U najboljem slučaju možemo da uradimo ono što je Blumhart jednom uradio i da duhu kažemo: "Idi Isusu Hristu, ukoliko te pusti u Svoje prisustvo." Ja bih čak otišao tako daleko da duhu zapovedim u ime Isusa Hrista da se više ne pojavljuje.

Druga situacija je opisana u sledećem primeru.

Primer 70: Đakonicu su duže vreme uznemiravale noćne vizije zastrašuju-ćih duhova. Ove vizije su je naterale da traži pomoć od sveštenika koji je počeo da se moli za nju. Sveštenik se nikada ranije nije susreo sa ničim sličnim i nije mogao da da sestri pravi savet. Ne samo to, od tog trenutka, počeo je da ima ozbiljne teškoće kada je pokušavao da se moli za sestru. Svaki put kada je pokušavao da se moli za nju, osećao je kao da ga neko guši. Ja sam pozvan, kao posledica toga, da pomognem ovoj ženi.

Ovo pokazuje da se iskustva sa duhovima dešavaju ljudima koji se nalaze u psihičkoj inferiornosti ili koji su ugnjetavani kao posledica vračarenja. Ovo objašnjava činjenicu da je sveštenik osetio ruke oko njegovog vrata kao i nasilne napade kada se molio za ovi ženu. Nije bilo sumnje da je ova sestra bila pod napadom uticaja okultnog. Duhovi (demoni) više vole da se prika-zuju ljudima koji imaju neku vrstu psihičke moći. Nekada deluje da duhovi koriste psihičke moći ili psihički ugnjetavanu osobu da bi se prikazali. Za takve stvari se zna da se dešavaju na duhovnim seansama i zato to ovde spominjem.

Dao bih sveštenikski savet. Sa duhovima treba biti oprezan. Ne postav-ljajte im pitanja. U ime Isusa Hrista im treba zabraniti da se pojavljuju u kući. Mi imamo zaštitu živoga Boga i ne trebamo se bojati ovih sila tame. Naša večna sudbina zavisi od života koji vodimo ovde. Nemamo drugu šansu da se vratimo ovde da bismo ispravili stvari. U vezi sa tim odbacujem katoličku doktrinu čistilišta kao nebiblijsku. Ne trebamo se moliti za mrtve. Oni su imali vremena, dok su bili živi, da se odluče za Isusa Hrista. Čak iako pagani, koji nikada nisu čuli za Isusa Hrista, dobiju ovu šansu u večnosti, to je stvar Gospoda, a ne stvar koja treba da se odluči našom teologijom.

Ukoliko postoje neki izuzeci, a to ja ne znam, kojima se mrtvoj osobi dozvoljava da se vrati i ispravi ono što je uradila pogrešno, to je, ponovo, Božija stvar. On je Gospodar Svog stvaranja i Svog plana spasenja, a ne rob. Ukoliko postoje izuzeci, na njih ne smemo računati. Moramo da iskoristimo svaku priliku u ovom životu da se odlučimo za Isusa Hrista, Spasitelja čovečanstva i da svoje živote usmerimo pod Njegovom upravom. *Dodatna napomena:*

Ova knjiga je već pripremljena za štampanje kada je do mene došao još jedan slučaj sa duhovima koji je vredan objavljivanja. Neću pominjati imena ili mesta.

Sin jedinac jedne žene je umro. Posle sahrane je često viđena kako plače pored njegovog groba. Jednog dana je osetila nečiju ruku na svom ramenu. Glas njenog mrtvog sina se čuo: "Majko", rekao je, "ne plači. I dalje živim." Tužna majka je bila preplavljena srećom. Nije videla svog sina, samo je čula njegov glas.

Ovo iskustvo se ponovilo nekoliko puta. Nekoliko meseci kasnije, žena se preselila u drugi grad. Ubrzo posle preseljenja, njen sin ju je ponovo kontaktirao rekavši: "Hoćeš li me onda ostaviti iza?" Majka je odlučila da se telo njenog sina ekshumira i prebaci u nov sanduk.

Žena se raspakivala u svojoj novoj kući kada je odjednom čula kako glas njenog mrtvog sina kaže: "Majko, stigli smo." Žena je pogledala kroz prozor i videla kombi u kojem se nalazio sanduk.

U novoj kući je izdvojena posebna soba za njenog mrtvog sina u koju je majka stavila sve što je on imao. Svaki dan mu je nameštala krevet, iako ga nije koristio.

Jednom prilikom kada je došao do nje, pitala ga je: "Molim te, reci mi gde si." "Pogledaj na vrh brda," odgovorio je glas. Majka je pogledala i videla kapiju koja je ukrašena dragim kamenjem. "Jesi li dobro?" pitala ga je. "Da," čuo se odgovor, "dobro sam. Možeš videti koliko je lepo iza tih vrata."

Sve do ovog trenutka bi zaista mislili da je to bio mrtvi sin koji se javljao majci. Ono što je počelo da se dešava kasnije, naterali su je da počne da sumnja u to. Počeli su da se pojavljuju kućni duhovi: zvuci kucanja, grebanja zidova, koraka, kao i druge manifestacije. Kada se glas ponovo čuo, rekao je: "Pazi, idem u fioku." Zapanjena žena je čula užasan prasak. Ovo joj je razbilo veru da je bio u pitanju njen sin koji ju je posećivao i po prvi put je potražila pomoć sveštenika.

Prilično je očigledno da je postala žrtva duha. Priča takođe otkriva da je ova žena bila medijum preko koga je demon (duh) delovao.

Ne mogu se sva iskustva sa duhovima tretirati na isti način. Napraviću razliku nekoliko vrsta.

1. Čuo sam izveštaje verujućih hrišćana kako im se, na primer, kada su bili u smrtnoj opasnosti, mrtva majka pojavila i uspela da ih upozori na opasnost.

2. Takođe imam mnogo primera starih kuća u kojima su se pojavile siluete ljudi koji su živeli u prošlim vremenima. Takozvani duh *Hambachgeist* je viđen tokom perioda od 300 godina, sve dok kuća nije srušena i bilo zabranjeno okultistima da se tu okupljaju.

3. Duhovi takođe mogu biti materijalizovano prikazivanje demona. Biblija ističe da demoni i zli duhovi koriste izgled mrtvih da bi prevarili žive.

4. Duhovi takođe mogu biti proizvod bolesne mašte ili simptoma mentalnog poremećaja.

5. Duhovi mogu biti projektovane slike iz umova zdravih ljudi koji mentalno obole.

Ponoviću upozorenje da se ne treba baviti duhovima. Samo u prvom citiranom primeru bi bilo dobro za osobu da proveri tačnost date informacije i zatim da pristane ili odbije da prati uputstva. Čak i u ovakvim slučajevima, Đavo nekada deluje pod maskom dobrog dela.

23. GOBLINI I VILENJACI

Tokom svojih putovanja sam često dobijao dragocena viđenja života i kulture primitivnih ljudi i plemena. Pre nekoliko godina, dao sam 29 predavanja u biblijskoj školi Švajcarske indijanske misije u Pukalpi, u Peru. Misionari su me odveli da posetim razna plemena. Tamo sam naučio mnogo interesantnih stvari.

Primer 71: Hrišćanski vernik indijanac iz plemena Piroso mi je kroz tumača rekao za svoj susret sa malim patuljkom koji je bio visok otprilike 60 centimetara. U tom trenutku, ovaj vernik je lovio i spremao se da ubije divljeg vepra, kada se pojavio ovaj majušni čovek. Prvo je pomislio da je u pitanju kepec, poput onih u južnoj Africi. Takvih patuljaka ima dosta u oblasti Amazona. Ovaj mališa ga je zaustavio od ubijanja vepra. Lovac ga je odgurnuo, a mališa je zatim pokazao izuzetnu snagu i lovca je bacio na zemlju, gde je ležao bez svesti duže vreme. Ljudi iz njegovog sela su pošli da ga traže i posle tri dana su ga pronašli. Iskustva poput ovog su Piroso naterale da veruju da su mala stvorenja poput ovog vrsta goblina. Misionari ovo vide kao deo njihovog paganskog sujeverja. Međutim, u ovom slučaju je čovek koji je imao to iskustvo bio hrišćanski vernik. Naravno, istina je da se na primitivna plemena i hrišćane može uticati putem starih paganskih verovanja. Međutim, ovo iskustvo ne treba otpisati kao bajku. U pitanju je klasična pojava demona.

Primer 72: U Africi me je misionar odveo da posetim pleme Kosa. Ovo afričko pleme takođe veruje u goblino i vilenjake. Ovi vilenjaci se često pojavljuju deci i čak se igraju sa njima. Onog trenutka kada odrasla osoba dođe, vilenjak nestaje. Iskustvo ove dece se, naravno, može smatrati proizvodnom navodne eidetičke dispozicije. *Eidetičko* je termin koji se koristi za opisivanje sposobnosti da se slike ili ideje projektuju izvan, tako da osoba može videti proizvod sopstvene mašte. Ova navodno eidetička dispozicija se obično nalazi kod dece ispod 14 godina, posebno u primitivnim plemenima.

Često sam čuo za ovakva iskustva od misionara. Drugačija je stvar kada nekome ovako nešto kažu u visoko civilizovanim zemljama. Putovao sam kroz Skandinaviju nekoliko puta i posetio sam svaku skandinavsku zemlju, pa čak i Severni pol. Pogotovo u severnoj Švedskoj, mogu se čuti mnoge priče o đavolcima, vilama, vilenjacima, goblinima i drugim izuzetnim stvorenjima koji se vezuju za bajke. U severnoj Švedskoj, naučio sam imena nekoliko takvih ljudi. Postoje goblini visine oko 60 centimetara, *gnomi*, *oeci*, i iznad svega, *temteri*, u koje najviše veruju u Švedskoj. Mnogi vilenjaci zbijaju šale. Goblini se smatraju korisnim duhovima. Ukoliko osoba želi njihovu pomoć, mora ići do njihovog šefa, samog Đavola. Ovo bi, međutim, osobe koštalo njihovog duhovnog zdravlja i konačno spasenja.

Ideja da su ovi duhovi demonskog porekla se slaže sa Biblijom. Uvideo sam da se vilenjaci, goblini i svi ti mali ljudi pojavljuju pogotovo ljudima koji imaju psihičkih problema. Ovo je još jedna indirektna potvrda da ova mala stvorenja iz bajki nisu etički neutralna. Umesto toga, oni odgovaraju duhovima i demonima o kojima Biblija takođe govori. Možda bih trebao da dam primer koji ističe dva problema.

Primer 73: Autorka Helga Brakonijer je često predviđala katastrofe. Bila je medijum demona. Na pilotskoj stanici severno od Baltika, imala je viziju brodoloma. Upozorila je kormilara ali se on smejao njenoj ideji. Stara Šveđanka je došla do ove autorke i rekla da se približava oluja a *tomter* koji živi u liticama je bežao u unutrašnjost. To je uvek značilo da će biti poplava. Te noći je izbila oluja. Brod je poslao signal za hitne slučajeve. Kormilar koji se smejao ženi koja ga je upozorila je morao da ode sa brodom. Brod je naišao na litice i nekoliko ljudi je izgubilo svoje živote. Upozorenje starice se obistinilo. Očigledno da je žena bila informisana od strane demona.

Može se napisati knjiga o malim ljudima kao što je *tomter*, ali to nije moj zadatak.

Šveđani su se takođe posvetili istraživanju problema duhova prirode. Na primer, Georg Šulcer, bivši predsednik švajcarskog apelacionog suda u Ciri-hu, napisao je knjigu o duhovima prirode. On razlikuje četiri vrste: gnome, nimfe, silfe ili vilenjake i vodene vile. Ovaj pisac takođe tvrdi da su ovi mali

ljudi visoki oko 60 centimetara. Za njih se kaže da su zahvalni na ukazanoj pomoći, a da na uvrede reaguju podvalom ili osvetom.

Artur Konan Dojl, autor priča o Šerloku Holmsu, bio je spiritista. Objavio je izveštaje o duhovima prirode i ljudima koji su ih videli. Konan Dojl je takođe posedovao fotografske negative duhova prirode. Izjava jednog takvog duha ili demona vazduha je veoma informativna. Rekao je: "Mi demoni smo ostaci bivšeg stvaranja koje je ušlo u konflikt sa Bogom. Nemamo nikakvu vrstu nade. Što se ljudi tiče, naše delovanje se sastoji od toga da ih prevarimo i nateramo da zalutaju. U početku smo bili veoma mudri, ali zbog svog greha i pada smo postali znatno gluplji."

Šta Biblija ima da kaže na temu goblina, duhova prirode, vila i demona? U Knjizi proroka Isaije 13:21 se pominju satiri u vezi sa divljim zverima. Njihova uloga je da unište zemlju i učine je nebezbednom. Knjiga proroka Isaije 34:14 daje još jasniju sliku. "Divlje zveri pustinje srećaće se sa divljim zverima ostrva, a satiri će dozivati jedan drugog. Noćne ptice tamo će se odmarati i nalaziće počivalište." Ovde imamo kombinaciju divljih životinja, satira i noćnih ptica, demona. Satiri se ponovo pominju u Drugoj knjizi dnevnika 11:15, gde kralj Rofoam određuje sveštenike radi žrtvovanja ovim demonima.

Kada smo pogledali reference iz Biblije, pogledajmo sada crkvenu istoriju. Hajde da vidimo šta je Martin Luter, nemački protestantski, mislio o goblinima. Jednom prilikom je za stolom rekao: "Goblin me je prodrmao na krevetu, ali ja nisam obraćao pažnju na njega. Kada sam skoro zaspao, počeo je tako da tutnji na stepenicama da biste pomislili da je neko bacio tri bačve vina niz njih. Ustao sam, otišao do stepenica i rekao: "Ako si to ti, neka ti bude." Zatim sam se posvetio Gospodu, o kome je napisano: "Sve si pokorio pod noge Njegove," i otišao nazad u krevet. To je najbolji način da ga se otarasite: prezreti ga i pozvati se na Hrista. To ne može da podnese." Drugog puta se kaže da je Luter bacio svoju bocu mastila na demona.

Kada se suočimo sa ovim silama tame, možemo se setiti poruke apostola Pavla. Pomislite na primer na Poslanicu Kološanima 2:15. U slobodnom prevodu ona kaže: "Hrist je skinuo maske silama tame, razoružao je demone i za Sobom je poveo spasene u Svojoj pobedničkoj povorci."

Jasno je da demoni ne mogu da uznemiravaju one koji žive moralno, po Božjim zakonima datim u Bibliji i upražnjavaju molitvu. Naročito je molitva u kojoj se pozivamo na Isusa Hrista delotvorna u odbrani od demona jer demoni imaju naročiti strah od Isusa.

24. GRUPNA SUGESTIJA

Prilikom putovanja po istočnoj Aziji, često sam se susretao sa problemom grupne sugestije. Ilustrovaću to putem nekoliko primera.

Primer 74: Sledeću priču mi je rekao nemački doktor koga veoma dobro poznajem. Pre mnogo godina, radio je kao doktor na brodu. Jednog dana je njegov brod posetio Hong Kong. Zajedno sa advokatom i mornaričkim oficirom je otišao na kratku ekskurziju unutrašnjosti zemlje. Dok su bili tamo, naišli su na veliku grupu ljudi. Zaustavili su se i gledali kako fakir prikazuje svoje sposobnosti. Između ostalog je izveo i uobičajen trik sa drvetom manga. Fakir postavi seme manga u posudu. U roku od par minuta tu izraste malo drvo. Drvo procveta i proizvede plod, a zatim je fakir ponudio trojici stranih gledalaca mango sa drveta. Doktor i njegova dva saputnika su pojela voće. Nisu bili u stanju da objasne šta se desilo. Kada se predstava završila, razgovarali su o ovom "čudu". Pitali su jedan drugog: "Da li smo zaista pojeli mango? Naše ruke su potpuno suve. Mango je veoma sočan i lepljiv. Sigurno bismo imali tragove mangovog soka na našim rukama. Bilo kako bilo, praktično je nemoguće pojesti mango bez noža. Da li bilo ko od nas ima nož?" Mornarički oficir je imao džepni nož. Otvorili su ga. Nož je, takođe, bio čist. Pošto su se vratili na brod, čak su uradili i Nilanderov test da bi videli da li postoje tragovi manga na nožu ili na njihovim rukama. Test je bio negativan. Tri čoveka su zaključila da su bili žrtve grupne sugestije. Nemoguće je da drvo izraste iz semena manga, da procveta i proizvede plod u roku od 15 minuta.

Čuo sam slične priče u istočnoj Aziji i iz iskustva znam da fakiri poseduju moć izazivanja grupne sugestije. Na Zapadu nisam bio u stanju da se susretmem sa takvim silama.

Problem je, međutim, mnogo složeniji nego što to izgleda u ovom primeru. Pogledajmo još jedan slučaj.

Primer 75: Švajcarski sveštenik je posećivao istočnu Aziju kada je, na sličan način, naišao na fakira koji je izvodio ovu predstavu sa drvetom manga. Sveštenik je fotografisao razne faze. Pokazao mi je slike. Na njima se vidi kako fakir postavlja seme u posudu. Druga slika pokazuje posudu nekoliko minuta kasnije, sa malom biljkom. Nekoliko minuta kasnije se vidi malo drvo, a zatim drvo sa cvećem, a zatim se pojavljuje voće. Sveštenik je prvo mislio da je u pitanju sugestija, ali nije mogao da odgovori na slike. Kamere nisu podložne sugestiji.

Ovaj drugi primer nas navodi na to da je fakir zapravo uspeo da natera drvo da izraste iz semena u kratkom vremenskom periodu. Ipak, ovaj slučaj ostavlja nekoliko pitanja neodgovorenim. Zato moramo ići u detalje.

Primer 76: Na skoro svakom kontinentu sam nailazio na mađioničare koji poseduju magnetnu "moć" koja im omogućava da utiču na brzinu rasta biljaka. Čak je i Stražar Ni (Watchman Nee), kineski hrišćanski vođa i pisac, pomenio ovo u svojoj knjizi *Skrivena moć duše (The Latent Power of the Soul)*. Takođe sam pročitao u nemačkim knjigama o parapsihologiji da postoje ljudi koji mogu da magnetizuju biljke i da ih stimulišu da brže rastu. Međutim, nisam čuo da ova magnetna moć može da omogući nekome da natera seme da u roku od nekoliko minuta izraste u drvo.

Primer 77: Što se tiče fotografija koje je uslikao švajcarski sveštenik, čuo sam za sličan fenomen i u istočnoj Aziji i na Haitiju. Pričali su mi o spiritistima koji mogu da proizvedu slike na fotografskoj ploči ili rendgenu kroz mentalnu moć. Osoba, koja mi je organizovala predavanje na Haitiju, pokazala mi je kuću mađioničara koji može da proizvede slike na filmu, u kameri, čak i kada se ne koristi. Ovim pitanjem se obično bave u knjigama o spiritizmu. Sa ovim u vezi pomenuću knjigu *Svet Teda Seriousa (The World of Ted Serious)* koja je izdata u SAD-u 1967. godine. Ted Serious, koji je došao iz Čikaga, je mogao da projektuje svoje ideje i misli na fotografsku ploču. Ovaj proces se naziva "psihokinetička fotografija". Autor knjige je psihoanalitičar iz Denvera, Džul Ajzenbad.

Poslednji primer pokazuje da je ono što je ovde prikazano okultna ili demonska moć. Tiče se švajcarskog misionara koji je radio u istočnoj Aziji.

Primer 78: Misionar je gledao kako fakir izvodi poznati trik sa konopcem. Fakir je bacio konopac u vazduh. Konopac je stajao u vazduhu i mladić se popeo uz njega. Izvođeni su i drugi trikovi. Misionar je bio iznenađen što je trik video sopstvenim očima. Uzeo je svoju kameru i fotografisao ga je. U ovom slučaju je efekat drugačiji nego u prvom pomenutom primeru. Kada je film razvijen, video je samo fakira kako sedi na zemlji. Slika nije pokazala niti konopac niti dečaka. Misionar je shvatio da su bile uključene demonske sile. Sledeći put kada je video fakira, izazvao je iluziju u ime Isusa Hrista. To je video kao odgovor na molitvu kada je otkrio da više nije mogao da vidi fakirov magični trik. Drugi gledaoci su, međutim, gledali čudo sa zaprepašćenjem i zbunjenošću kao i ranije.

Ovih par primera ilustruju složenost ovog pitanja. U svakom slučaju, jasno je da prirodne moći čoveka nisu dovoljne za objašnjavanje ovakvih trikova. Ovde smo suočeni sa silama demona. Savetujem hrišćane da ne gledaju trikove koje izvode fakiri. Ukoliko se neko slučajno nađe u grupi ljudi gde se tako nešto izvodi, ta osoba se mora da se skloni odatle i bude pod Božijom zaštitom. Ukoliko je neophodno moramo narediti demonima u ime Isusa Hrista. Nekoliko puta sam se našao u prisustvu fakira u istočnoj Aziji i u tim situacijama sam se pozvao na Isusovo ime i stavio se pod Njegovu zaštitu.

Očigledno da demoni mogu da stvaraju vizije i slike, i da učine da lakoverni ljudi, koji žele da gledaju senzacije i prevare, budu prevareni lažnim čudima rasta drveta za kratko vreme i dr.

25. NOĆ VEŠTICA

Članak koji sledi će nesumnjivo uznemiriti neke religiozne ljude. Katolička crkva svake godine 1. novembra slavi praznik Svih svetih. Pobožni ljudi donose cveće i stavljaju ih na grobove svojih preminulih rođaka i prijatelja. U nekim mestima postavljaju zapaljene sveće na svojim prozorima na veče 1. novembra da bi, kako to oni kažu, "izgubljene duše pronašle svoj put".

Isti festival se slavi u SAD-u, ali na drugačiji način. Noć veštica je više evropski karneval nego čin sećanja. Amerikanci slave žurke noći veštica sa modernim haljinama, maskama i dosta alkohola. Jedan primer će ilustrovati koliko ga ozbiljno shvataju.

Primer 79: Imao sam seriju jevanđelističkih razgovora u crkvi u Milvokiju. Sveštenik crkve je pozvao kolegu. Drugi sveštenik je odbio pozivnicu jer je bio pozvan na žurku noći veštica. Kitnjasta žurka u kostimima mu je bila važnija od jevanđelja.

Dan Svih svetih i Noć veštica vode poreklo od paganskog festivala. Pre hrišćanstva, druidi iz Engleske (sveštenici keltske rase) su došli na ideju da su ljudi trebali da budu pročišćeni pošto umru. Duša umrlog je magijskim putem prebačena navodno u telo životinje. Tokom noći 31. oktobra, začarane duše su oslobođene od strane druidskog boga, Samhajna i zajedno odnete u druidski raj.

Ovaj druidski festival je uvek praćen životinjskim, a ponekad i ljudskim žrtvovanjem i povezan je sa raznim vrstama magije.

Uprkos dolasku hrišćanstva, ovaj paganski festival se zadržao u Engleskoj do VI veka. Grgur Veliki (540-604) je savetovao nadbiskupa kenterberijskog da zadrži dosadašnje druidske žrtve i da ih slave u čast hrišćanskih svetaca.

Ovo je jedan primer katoličke politike prihvatanja paganskih običaja i on ima paralele na mnogim poljima. Leta 1975. godine sam posećivao katoličku crkvu u Bogoti, u Kolumbiji, gde sam bio zapanjen kada sam pronašao maske indijanskih bogova na zidu. Vodič je objasnio da su Španci koristili te indijanske bogove da bi namamili Inke u hrišćansku crkvu. U svetlu biblijskog učenja, neverovatno je da neko pokušava da dovede ljude ka živom Bogu uz pomoć demona.

Vratimo se na druidski festival. Engleski naseljenici su ove običaje doneli u Ameriku. Tamo festival uživa široko rasprostranjenu popularnost, zato što ljudima daje šansu za praznik.

Dan svih svetih sa paganskim druidskim festivalom je u Nemačkoj odavno nestao. Ostali su samo verski običaji i oni su veoma popularni kod katolika. Sve dok je ukrašavanje grobova jedini izraz sećanja na preminule, običaj može ostati. Drugi običaj paljenja sveća radi pokazivanja puta izgubljenim dušama je sujeverje. Ono što se računa u večnosti jeste da li smo živeli život ugodan pred Bogom ili ne. Ne postoji ništa što možemo da uradimo da bismo promenili sudbinu preminulih, koliko god nam oni bili dragi ili bliski. Ni u Starom ni u Novom zavetu ne postoji tekst koji nam govori da se molimo za mrtve. S tim u vezi se može dodati da su mise za mrtve, koje je takođe uveo papa Grgur Veliki, doktrinalno pogrešne i sujeverne.

26. HARE KRIŠNA

Hare Krišna je istočnoindijska sekta koja sakuplja novac u Zapadnom svetu. Tri puta sam naišao na njih u SAD-u. Jednom prilikom sam tumarao ulicom San Franciska. Primetio sam grupu mladića. Stajali su zajedno, obučeni u zlatno žute odore i pevali istočnjačku pesmu. Glave su im bile obrijane. Ostao je samo jedan čuperak koji je stajao vertikalno. Davali su čudan utisak. Kada se dovoljan broj ljudi okupio, počeli su da šetaju kutiju za skupljanje novca. Pošto sam bio upoznat sa njihovim učenjem i sa onim što rade iz svog iskustva u istočnoj Aziji, nisam im dao ni cent.

Drugi put sam naišao na njih u San Francisku. Ova Hare Krišna grupa je veoma aktivna: na primer, u ovoj kalifornijskoj metropoli sakupe oko milion dolara godišnje. Niko ne zna šta se dešava sa novcem.

Vođa ove grupe je Tosan Krišna. On ima 23 godine. On je, u isto vreme, administrativni direktor sekte. On insistira da se sakupljeni novac ne koristi za članove njegove crkve. To je opisao na sledeći način: "Naš zadatak jeste da raširimo Krišninu svest, Krišninu poruku po čitavom svetu."

Za ovu grupu sam treći put čuo na Menhetnu, u Njujorku. Spremali su se da kupe odeljak Kolumbijskog Univerziteta za 2,5 miliona dolara. Ovo pokazuje da je sekta ekstremno aktivna i finansijski dobrostojeća.

Sekta ima oko 2.000 članova u SAD-u i kaže se da ima toliko članova i na drugim kontinentima.

Vratimo se na Nemačku. Decembra 1974. godine, u nemačkom časopisu se pojavio članak pod imenom "Hare Krišna - Bog koji dobija milione od svojih monaha".

Ovi obrijani monasi bi nastavili sa svojim mutnim radnjama u Nemačkoj, da javni tužilac nije nešto preduzeo povodom toga. Prvo, neki od vođa su privođeni zbog nezakonitog posedovanja vatrenog oružja. Zatim, 720.000 maraka, koje su sakupili proseći, konfiskovano je od strane vlasti u Fran-

kfurtu. Međutim, ova suma novca nije ono što treba predstavljati kao najveću brigu. Umesto toga, treba se brinuti o duhovnoj prevari koju ti monasi čine. Mladi ih prate sa entuzijazmom. Njihovi roditelji su bespomoćni i ne mogu ih zaustaviti. Njihova deca obično nestanu u inostranstvu, uz pomoć lažnih pasosa.

Pitanje koje sebi postavlja mnogo hrišćanskih roditelja jeste: kako da zaštitimo svoju decu od duha vremena? Mlade privlači droga i rok muzika, seks i alkohol, ili postaju žrtve religioznog fanatizma. Postoji samo jedna stvar koju ne žele da urade - da postanu biblijski religiozni i okrenu se Isusu Hristu. Da li su roditelji propustili nešto da urade? Ili su problem i roditelji i društvene okolnosti?

27. ISCELJUJUĆI FANATIZAM

Poslednjih decenija se dosta govori o čudotvornom lečenju. Na svakoj strani postoje ekstremi. Ubeđen sam da Bog može da pomogne i izleči sa i bez pomoći doktora. Postoji mnogo primera koje mogu da citiram. Moja mnogogodišnja praksa jeste da pratim instrukcije iz Poslanice Jakovljeve 5:14, "Boluje li ko među vama? Neka pozove starešine crkve, pa neka se oni mole za njega." Ali, uprkos mom pozitivnom stavu prema lečenju verom, potpuno se protivim isceljujućem fanatizmu.

Primer 80: Blizu uključenja na auto-put sam video ženu koja stopira i koju sam zatim povezao. Nekako smo se dotakli razgovora o religiji. Žena je rekla da je imala zubobolju. Rekla je da je to zato što nešto nije bilo u redu sa njenom vezom sa Isusom. Godinama nije posećivala zubara. Zubobolju je dobijala samo kada je grešila. Ukoliko se stvar ispravi, zubobolja bi nestala.

Odgovorio sam da ne delim njeno mišljenje. Ja idem kod zubara kada je neophodno. Ali, uvek se molim kada idem, zato što lečenje može da traje šest meseci i da prouzrokuje mnogo bola.

Primer 81: U SAD-u, dva puta sam čuo još smešnija viđenja. Članovi jedne ekstremne crkve su tvrdili da kroz molitvu, ne samo da im zubar nije bio potreban već da se, kroz veru, defektivni zub može ispuniti zlatom.

Za mene postoji samo jedan odgovor na ovo. Za sve ću verovati Gospodu, ali sam ubeđen da ove priče nisu istinite. Jedina mogućnost jeste da je to možda slučaj sa spiritističkim seansama.

Verujem u jednostavno pravilo. Bog ne radi za nas ono što mi sami možemo da uradimo. Ne mogu da se odmaram u svojoj udobnoj fotelji i da tražim od Boga da mi iskopa cvetnu leju.

Primer 82: Jedan od sledbenika sekte Osborna mi je rekao jednako smešnu priču. Izveštaj se takođe pojavio i u štampanom članku. Kaže se da

se Osbornova sestra molila ležeći na rukama za dečaka čije je oko uništeno u nesreći. Priča dalje kaže da je kao rezultat toga dečak mogao da gleda kroz svoje plastično oko. Ukoliko bi izvadio plastično oko, on bi i dalje mogao da gleda kroz praznu očnu orbitu. Šta imamo ovde? Ili je priča netačna, ili je to slučaj medijumskog vida poput onog kojeg imaju tibetanski čarobnjaci kada im demoni stvaraju vizije da "vide".

Primer 83: 1963. godine sam se nekoliko puta obraćao u kanadskoj crkvi. Nekoliko godina kasnije, sveštenik, osoba na koju je lako uticati, je postao žrtva nekih ekstremista koji su previše isticali govor jezicima, vizije i lečenje verom. Sveštenik više nije želeo da razgovara o tome i da se menja.

Izgubili smo kontakt jedan sa drugim. Kada sam osam godina kasnije ponovo bio u Kanadi, čuo sam tužnu priču. Sveštenikova snaja je bila veoma bolesna. Sveštenik je odbio da dovede medicinsku pomoć. Njegovi prijatelji ekstremisti su se okupili u sveštenikovoj kući i molili se za izlečenje mlade žene. Ona se nije oporavila, već je umrla. Sveštenik nije dozvolio da telo ode u mrtvačnicu. Grupa ekstremista se molila u sveštenikovoj kući za vaskrsenje preminule žene. Ovo je trajalo tri dana. Zatim je telo preuzela policija i sahranila ga. Crkvena uprava je izbacila sveštenika. Kasnije je prihvaćen za misionarske usluge i poslat na Jamajku. Ponovo sam ga sreo kada sam govorio na Jamajci. Ovaj čovek je sada postao postao umeren što se tiče vere.

Primer 84: Sličan slučaj je zabeležen u nemačkom crkvenom listu leta 1975. godine pod naslovom *Sumnjiva zamena za insulin*. Pisalo je:

"Američki sud se trenutno suočava sa neobičnim slučajem ubistva. Roditelji jedanaestogodišnjeg dečaka su optuženi za zaustavljanje doze insulina koja je ovom detetu, koje je godinama patio od dijabetesa, trebala da bi živeo. Dete je umrlo. Roditelji pripadaju grupi koja je povezana sa ekstremnim pokretom koji polako raste u SAD. Pristalice ove grupe imaju tako jaku veru u lečenje molitvom, da odbijaju upotrebu lekova. Prema datim dokazima, otac i majka mrtvog deteta nisu čak ni otišli na sahranu, zato što su čvrsto verovali da će njihov sin odmah ustati iz groba.

Primer 85: Tokom predavanja u Kaliforniji u martu 1975. godine, ukazano mi je gostoprimstvo od strane čoveka pod imenom V. T. iz Santa Barbare. Ispričao mi je jedan senzacionalan slučaj. Poznati vođa sekte u SAD-u je majku bolesnog deteta posavetovao da ne ide kod lekara već da za lečenje veruje Bogu. Žena je poslušala njegov savet. Dete je umrlo. Tužna majka je bila tako besna da je tužila čoveka koji ju je to posavetovao. Ovaj verski vođa je multimilioner, pa mu je sud naredio da majci isplati 11 miliona dolara.

Lista ovih nebiblijskih saveta se može pomnožiti sa mnogim primerima sa obe strane okeana.

Novi zavet ne uči takvim ekstremnim stvarima. Pavle u Poslanici Rimljanima 13:14 kaže: "Pazite na svoje telo." Naše telo nam je povereno od strane

Boga. Moramo ga koristiti po Božijim uputstvima i dati mu pomoć i negu koja mu je potrebna. U Prvoj poslanici Korinćanima 6:20, Pavle kaže da svojim telom i svojim duhom trebamo služiti i slaviti Boga. Isceljujući fanatizam i ekstremna ponašanja ne potiču od Božijeg Duha.

28. HOMOSEKSUALNOST

Tokom šezdesetih godina, podigla se značajna oluja ogorčenja u evropskim hrišćanskim krugovima oko izjave doktora Teodora Boveta. Ovaj poznati švajcarski doktor je tokom crkvene konferencije govorio u korist homoseksualnosti.

Još veća prašina se podigla oko izveštaja iz Holandije. Homoseksualni sveštenik je venčao dva homoseksualca u svojoj crkvi. Ono što mi nije bilo jasno jeste legalni status ovog braka. Zvanični izveštaji ne priznaju istopolne parove.

U SAD-u sam se suočio sa još ekstremnijim slučajevima. Neću pričati o svojim iskustvima već o rečima dobro poznatog američkog sveštenika. To je Vilijam V. Ajer, koji je godinama bio sveštenik poznate Crkve raspeća u Njujorku. Upoznali smo se u crkvi doktora Keneta Muna u Sent Pitersburgu, na Floridi, gde sam savetovao nekoliko ljudi. Ajerov članak je imao naslov "Homoseksualizam u Americi - Da li će sodomiti prizvati Božiji Sud?" Ovde mogu prikazati samo skraćeno izdanje originala.

Primer 86: Niz predavanja je držano na univerzitetu, a tema prve večeri je bila homoseksualnost. Govornik je predstavljen kao sveštenik homoseksualne crkve. Prilično otvoreno je izjavio: "Ja sam gej osoba i drago mi je da je tako." Ono što je on rekao se svodi na ovo: "Mi smo manjina i svi nas napadaju... 45 država zabranjuje čin homoseksualnosti, a policija to maksimalno iskorišćava. Društvo nas je kriminalizovalo, očigledno samo zato što 3. Knjiga Mojsijeva kaže da smo gadost. Policija nas sateruje u naše homoseksualne barove, jedina mesta gde možemo da upoznamo druge gejeve, i tu nas hapsi. Na putu do zatvora vole da nas prebijaju... U većini crkava se naše seksualno ponašanje naziva "grehom". Kada se sjedinimo sa ljubavnikom istog pola, crkva to ne slavi... Šta radimo povodom toga? Pa, organizujemo se. Uzvraćamo udarac. Kada je policija izvršila raciju na gej bar u Njujorku, mi smo otišli na zadnja vrata, zaključali policajce unutra i zapalili mesto... Brzo su se povukli."

Ovo su neke stvari koje je sveštenik rekao. Posle njega je govorila lezbejka.

Primer 87: "Lezbejka sam", rekla je. "To je dobra stvar za mene i srećna sam zbog toga. Prošlog leta smo moja ljubavnica i ja imali sjajno iskustvo.

Otišle smo u homoseksualno odmaralište gde smo otvoreno mogle da šeta-
mo i da se u javnosti držimo za ruke. Te večeri smo se otvoreno ljubile. Sa
svojom ljubavnicom sam živela sedam godina ali se nikada ranije nismo usu-
đivale da svoju ljubav prikažemo jedna drugoj u prisustvu drugih. Pa, kao
posledica ostajanja u tom odmaralištu, odlučila sam da više neću igrati po
pravilima društva. Od sada pravim svoja pravila. Ne igram po vašim pravili-
ma. Homoseksualnost nije zločin."

Ova javna priznanja predstavljaju samo delić onoga što se dešava. Daću
još par kratkih primera.

Primer 88: Početkom septembra 1962. godine, okrug Kolumbije je ovlas-
tio društvo Matašin da traži sredstva od Vašingtona. Društvo Matašin je pos-
većeno "zaštiti homoseksualaca od diskriminacije" i od kršenja njihovih ljud-
skih prava (Izveštaj Dena Smuta, 26.10.1964.).

Primer 89: Agencija Ujedinjene Hristove crkve je u preporuci denominacij-
skom izvršnom savetu rekla: "Homoseksualnost kao takvo ne treba biti
problem u razmatranju kvalifikacija za rukopoloženje sveštenika" (Njujork -
RNS).

Primer 90: Ujedinjeni metodistički savet Sveštenstva mladih je 1974. go-
dine objavio da će 1976. godine pitati Generalnu konferenciju te denomina-
cije da izmene svoju *Knjigu discipline* tako da piše: "Pol, rasa, bračni status
ili seksualna orijentacija neće biti ograničenje pri postajanju sveštenika u
ujedinjenoj metodističkoj crkvi."

Primer 91: Anglikanski sveštenik iz Engleske je ovo viđenje iskazao na
bogohulan način. On je otvoreno rekao da je Isus bio homoseksualac jer su
Njegovi učenici bili isključivo muškarci.

Primer 92: 9. avgusta 1963. godine, predsednik vašingtonskog internacio-
nalnog udruženja homoseksualaca je pod zakletvom svedočio pred kongres-
nim odborom, tvrdeći da je u federalnoj vladi bilo između 200.000 i 250.000
devijanata (sodomita) (Izveštaj Dena Smuta, 26.10.1964.).

Sada ćemo preći sa Ajerovog izveštaja na poslednji primer iz mog iskus-
tva.

Primer 93: Pozvan sam da govorim dvema hrišćanskim grupama mladih
u zapadnoj Nemačkoj. Tamo su takođe bili i neki studenti teologije. Posle
mog izlaganja je bio period diskusije. Vođa opozicije je bila studentkinja
teologije koja je već položila svoj prvi ispit iz teologije. Govorili smo o
Isusovoj božanskoj prirodi koju moderni teolozi osporavaju. Studentkinja je
izvukla "keca" iz rukava: "Isus je bio isti kao i mi. Bio je homoseksualac."
Iskočio sam i rekao: "Ovo je bogohuljenje. Ne mogu više ostati ovde." Otišao
sam do vrata. Zatim je još jedna mlada osoba uzviknula: "A Njegova majka
Marija je bila kurva!"

Ono što je bitno kada procenjujemo homoseksualnost nije šta kažu psiholozi, moderni teolozi, doktori ili dobronamerni filantropi, već šta kaže Biblija.

Izraz *sodomiti* potiče od 1. Mojsijeve 19:5. Mnogi obični čitaoci Biblije ne razumeju izraz *poznati*. Jevrejska reč *jodea* znači seksualno jedinstvo.

Bog je osudio stanovnike Kanana na uništenje zato što su bili homoseksualci. Nekoliko dobrih careva Izraela je Bog blagoslovio, zato što su srušili kuće za okupljanje prostitutki i proterali sodomite iz zemlje. Ovo čitamo u Prvoj knjizi o carevima 14:24, 15:12, 22:46 i Drugoj knjizi o carevima 23:7. U engleskim prevodima Biblije se jasno vidi da se misli na muške prostitutke.

Najjasniji od svih je jezik Novog zaveta. Pavle u Poslanici Rimljanima 1:27 piše da su "muškarci ostavili prirodne odnose sa ženom i u svojoj požudi uspalili se jedni za drugima, pa muškarci čine ono što je sramno." Zato, kaže on, je Bog od njih okrenuo svoje lice.

Postoje problemi sa homoseksualnošću o kojima ovde nisam govorio. Nedostatak prostora ne dozvoljava da uradimo išta više od spominjanja.

Pravi se razlika između ljudi koji su navodno rođeni kao homoseksualci i onih koji su izopačeni. Sa tačke gledišta ateističke medicine, ovaj "nasledni" oblik se ne može izlečiti. Izopačenje se, sa druge strane, može prevazići. Mnogi vernici će reći: "Bog čini čuda." I ja, takođe, verujem u to.

Znam za ljude koji naizgled imaju sklonost ka homoseksualnosti ali nisu uradili ništa loše. Drugim rečima, u stanju su da, uz Božiju pomoć, kontrolišu ovu nesrećnu sklonost. Oni služe Gospodu i znaju Njegov blagoslov.

Oni koji su ranih godina postali homoseksualci, kao posledica zastranjivanja od strane drugih, se mogu osloboditi. Perverzija koju su razvili nestaje kada se zaista preobraze i nanovo rode. "A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu deca Božja, jer su iskazivali veru u njegovo ime. Oni nisu rođeni od krvi ni od telesne volje ni od čovečije volje, nego od Boga." (Jevanđelje po Jovanu 1:12-13).

29. HIPNOZA

Reč *hipnoza* potiče od grčke reči *hipnos* što znači spavati. Laički se može reći da je hipnoza dovođenje veštačkog stanja spavanja. Preciznije bi bilo govoriti o stanju smanjene svesti.

Mišljenje o hipnozi se razlikuje i među ekspertima. Dobro poznati specijalista iz Ženeve, doktor Pol Turnier, protivi se hipnozi zato što je to napad na ljudsku psihu. Drugi specijalisti, poput doktora Lehlera, kažu da su spremni da koriste hipnozu za dijagnozu, ali ne i za terapiju. Takođe sam upoznao veći broj specijalista koji hipnozu koriste i za dijagnozu i za terapiju. U Vinipe-

gu, u Kanadi, debatovao sam sa doktorom, misionarom hrišćaninom koji je rekao da bi bio spreman na korišćenje svih oblika hipnoze. Tokom uzavrele rasprave sam primetio da se misionar nalazi pod ropstvom demona.

Ukoliko se traži moje mišljenje, morao bih priznati da sam čuo toliko loših posledica hipnoze da joj se protivim.

Najviše iskustva sa hipnozom sam imao u istočnoj Aziji. U Zapadnom svetu je hipnoza prvi put nastala u vreme Antona Mezmera (1778), zajedno sa mezmerizmom i životinjskim magnetizmom. Hipnoza je u istočnoj Aziji praktikovana hiljadama godina. Prijatelji iz istočne Azije su mi navodili primere hipnoze koji bi se na Zapadu opisali kao neverovatni i netačni.

Posmatrao sam slučajeve samo-hipnoze. Video sam ljude u verskim povorkama koji su, kroz samo-hipnozu, koja je slična transu, učinili sebe neosetljivim na bol. Video sam ih kako kroz svoje ruke ili delove lica stavljaju noževe ili štapove bambusa bez osećaja bola. O ovome sam govorio u drugom poglavlju i, takođe, u drugim knjigama.

Najjači oblik samo-hipnoze jeste smanjivanje aktivnosti srca, kao što to praktikuju jogiji i fakiri. Oni se postave u sanduk i zatvore se u trajanju od tri do deset sedmica. Njihovim prijateljima je rečeno tačno kada ih moraju izvaditi. Tada se srce vraća na svoju normalnu aktivnost. Primeri ovoga postoje u prirodi. U Švajcarskoj sam pročitao članak o hibernaciji mrmota. U članku je pisalo da mrmoti mogu da smanje brzinu otkucaja srca na jedan otkucaj po minutu. Ovo je slično auto-hipnozi jogija i fakira Dalekog Istoka.

Često sam razgovarao sa hrišćanskim doktorima, najviše na Zapadu, o fenomenu hipnoze.

Primer 94: Jedan doktor u zapadnoj Nemačkoj, na primer, tvrdi da nekada može da izleči migrenu u jednom danu uz pomoć tretmana hipnozom.

Veoma koristan razgovor o hipnozi sam imao sa glavnim konsultantom u Sanatorijumu belog krsta u Eskelu, južnoj Argentini.

Primer 95: Sada želim da prikažem iskustvo koje je gore pomenuti doktor imao sa hipnozom. Dovedena mu je žena koja je imala kompleks od paukova. Žena je danonoćno mučena viđajući paukove svuda po kući: na podu, na zidovima, na plafonu. Gadno je patila od toga. Nikakve umirujuće reči nisu pomogle. Doktor ju je hipnotisao. Dok je bila u hipnozi, rekao joj je: "Kada se probudiš više nećeš videti paukove." Tretman je bio uspešan. Kada se žena probudila, osetila je olakšanje. Svi pauci su nestali. Za sada je sve u redu. Ali, postoji i druga strana priče. Doktor mi je rekao da je od tog dana žena postala ekstremni alkoholičar. Oslobodila se paukova ali je u potpunosti postala rob alkohola. Ovo i još jedno slično iskustvo je nateralo doktora da odluči da više nikada ne koristi hipnozu. Rekao je da je u oba slučaja to bio slučaj izmenjenih simptoma, ali ne i oslobođenje.

Odluka za odbijanjem nastupa hipnotizerskih predstava u školama se odnosi na sve predstave magičnim trikovima zajedno sa upotrebom hipnoze. Čak i eksperti u polju hipnoze takvu odluku nazivaju greškom koja treba biti ukinuta. A ipak mnogo direktora dozvoljava da se takve predstave odvijaju u njihovim školama i na taj način čine veliku štetu svojoj deci.

Primer 96: Jedna varalica je hipnotisala devojk u Tokiju na školskom festivalu. On nije mogao da je probudi iz njenog hipnotisanog stanja. Devojka je ispuštala životinjske zvuke, imala je visoku temperaturu i tek je nekoliko dana kasnije došla svesti uz pomoć medicinskih specijalista.

Primer 97: Žena je došla kod mene radi savetovanja i ispričala mi je sledeću priču. Direktor škole je organizovao večernju zabavu. Izvođeni su razni trikovi. Zabavljač je takođe izveo neke trikove hipnozom. U slučaju trinaestogodišnjeg sina ove žene, hipnoza je bila uspešna. Međutim, od tog dana je dečak imao ozbiljne košmare. Često bi zapomagao u snu: "Dolazi crni čovek, dolazi crni čovek. Skloni mi crnog čoveka sa grla." Dečakovi košmari su trajali godinama. Majka je bila besna na mađioničara. Direktor škole je takođe odgovoran za ovo. Zabavljači koji koriste hipnozu nikada ne bi ni trebalo da se pozivaju na ovakvu vrstu zabave jer je u pitanju tehnika prizivanja demona i stavljanje dece u veliku opasnost.

Primer 98: Moj sledeći primer još jasnije pokazuje vezu između hipnoze i okultnih sila. Pitali su me da govorim na nekoliko sastanaka u crkvi u Mejnu. Dok sam bio tamo, sveštenik crkve mi je ispričao priču svog sina.

Njegov sin je postao pobožan sa šesnaest godina. Kršten je i postao je član očeve crkve. Išao je na koledž koji se nalazio na otprilike 100 kilometara od njegovog rodnog grada.

Na kraju godine je održana predstava za studente i profesore. Predsednik je pozvao određenog zabavljača koji je izvodio razne vrste trikova i iluzija. Jedna od stvari koju je uradio jeste da je pozvao dvadeset pet studenata i izveo ih na platformu da bi ih hipnotisao. Jednom od njih je dat veliki crveni krompir i sugerisao mu da je to predivna jabuka koju mu je sada bilo dozvoljeno da pojede. Drugom dečaku je zabavljač rekao: "Ti si beba, evo tvoje flašice mleka koju moraš popiti." Dečak je popio flašicu mleka do poslednje kapi. Trećem je rekao da je veoma vruće, da se nalazio pored jezera i da se sada mogao kupati. Dečak se svukao i obukao veš za kupanje. Sve ove trikove je ispratio smeh i aplauz publike. Sveštenikovom sinu je rekao: "Nalaziš se u trci konjima, a tvoj konj ima šansu da pobedi." Dečak je počeo da jaše stolicu kao da je sedeo na konju.

Kada se zabava završila, zabavljač ih je izvodio iz hipnoze: sve sem sveštenikovog sina, koga nije mogao da dozove svesti. Predsednik je postao ljut. Koliko god se trudio, čovek nije mogao da ga izvede iz stanja hipnoze. Ništa nije moglo da se uradi sem da se pozove bolnica.

Ambulanta je dečaka odvela u bolnicu gde su petorica specijalista pokušala da se izbere sa hipnotisanim dečakom. Nisu mogli. Oca su obavestili tek posle šest dana. Odmah se dovezao do bolnice i odveo svog sina kući. Zatim je pozvao svog lokalnog doktora koji je odmah došao. Doktor je bio besan i rekao: "Da je moj sin u pitanju, ja bih odveo direktora i zabavljača na sud." Sveštenik i njegova žena su se molili za dečaka, koji je još uvek bio u stanju hipnoze. Molili su se danima, ali se ništa nije desilo. Sveštenik se zatim setio da izda naredbu u Isusovo ime. Pogledao je na lice Hrista na Golgoti i zavapio: "Imenom Isusa Hrista, Sina Božijeg, naređujem vama demonima da se povučete." Čarolija hipnoze je istog trenutka slomljena. Dečak je povratio svest. Trka konjima se konačno završila.

Ovaj incident pokazuje da je zabavljač bio amater u okultnom. Njegova hipnoza se zasnivala na magiji, a takva aktivnost je zločin.

Naravno, znam da specijalisti odbacuju ovaj vid hipnoze u potpunosti. Već sam dovoljno rekao. Neki ljudi prave razliku između hipnoze koju koriste doktori radi dijagnoze i lečenja i hipnoze zasnovane na magiji, koja je očigledno okultnog karaktera. Ali, moram da kažem da odbacujem i vrstu hipnoze koju koriste doktori jer i jedno i drugo je delovanje demona.

Primer 99: Sledeći incident se desio u istočnoj Švajcarskoj pre nekoliko godina. Za njega sam saznao preko hrišćanskog doktora. Iscelitelj iz Apen-cela je demonstrirao hipnozu. Mogao je da hipnotiše određene ljude, pogotovo one koji su bili medijumi, na takav način da su postali čvrsti kao daska. Doktor koji mi je ispričao priču je čuo za ovo i sa sobom je poveo tri vernika. Složili su se da će se moliti tokom demonstracije da bi odredili prirodu ove hipnoze. Kao i obično, hipnotizer je počeo tako što je izabrao neke pogodne ljude iz publike. Zatim je počeo sa svojim eksperimentom. Te večeri nije bio uspešan. Na kraju je rekao: "Prisutne su sile koje nas osporavaju. Zaustavićemo demonstraciju. Zatražite svoj novac nazad na izlazu."

Doktor i njegovi prijatelji su znali koju vrstu hipnoze je ovaj ozloglašeni iscelitelj koristio, a to je povezivanje sa demonima. Međutim, njihove molitve su sprečile dejstvo demona.

Primer 100: Najsenzacionalniji primer hipnoze za koji znam potiče iz Ciriha. Desio se pre otprilike petnaest godina kada sam imao predavanja u trajanju od nekoliko sedmica u Cirihi. Tokom ovog vremena je u grad došao hipnotizer iz Holandije, zajedno sa svojim kolegom - subjektom. Ime subjekta je bilo Mirin Dajo. *Mirin Dajo* na esperantu znači "nešto divno". Oba čoveka su pripadala spiritističkim krugovima u Holandiji.

Predstave u Cirihi su privlačile dosta ljudi. Razlog za to jeste jedinstvena senzacija koja nikada ranije nije viđena u Švajcarskoj. Hipnotizer je zario mač u grudi čoveka. Isprva su svi mislili da je u pitanju bio trik. U cirkusu se nekada vide trikovi u kojima se osoba preseče ili se stavi u kutiju a zatim se

sabljama sa svih strana probode kroz prolaze u kutiji. Objašnjenje toga jeste da se sablja savija. Čovek u kutiji ostaje nepovređen.

Međutim, u slučaju Mirina Daja, to nije bio trik. Dokaz ovoga je dao profesor Bruner, a zatim i profesor univerziteta Ciriha. Pitao je dva čoveka da svoju izvedbu ponove u njegovoj klinici tako da bi mogao da napravi rendgensku sliku. Ljudi su se složili. Rendgen je pokazao da je mač zaista prošao kroz čovekove grudi bez da zakači vitalne organe kao što su srce i pluća. Svrha mača je bila da se vidi kako izlazi napred. Dva Holandana su ovaj trik izveli nekih 500 puta u različitim državama.

Kada su se pojavili u Cirihi i ponavljali eksperiment iz noći u noć, vernicima u Cirihi je bilo veoma neprijatno. Molitvene grupe su počele da se okupljaju i da se mole Bogu da Ga pitaju da okonča ova jeziva prikazivanja. Sumnjali su da se iza toga kriju demonske sile. Posledica toga? Prilikom pet stotina prvih izvođenja, Mirin Dajo je umro. To je bio kraj ovih užasnih prikazivanja. Naravno, za smrt ovog čoveka se mogu kriviti vernici iz Ciriha jer su navodno sprečili demone da manipulišu sa ovim čovekom i održavaju ga u životu. Ja to ne vidim na taj način. Vernici su uradili ono što su smatrali ispravnim. Odbijali su javno prikazivanje takvih okultnih, ili čak demonskih eksperimenata u njihovom gradu.

Treba dodati da Mirin Dajo nije osećao bol kada ga je mač probadao. Kada je mač izvađen, dve rane nisu krvarile. U roku od dva sata su zarasle. Ovo je isto kao fenomen koji sam video u istočnoj Aziji. Rane koje ljudi iz istočne Azije nanose sebi ne krvare već zarastaju veoma brzo. Oni takođe ne osećaju nikakav bol. Ovo pokazuje da je eksperiment sa Mirin Dajom identičan onima iz istočne Azije. Ovo nije bio slučaj prevare jer je potvrđen rendgenom.

Moram dodati i kratak završni paragraf zasnovan na mom iskustvu savetovanja. Često su me pitali da li osoba može biti hipnotisana protiv svoje volje. Iskustvo je pokazalo da ljudi koji imaju jaku volju i karakter (vezu sa Bogom) ne mogu biti hipnotisani osim ako sami na to ne pristanu. Ovo posebno važi za hrišćane vernike koji se protiv hipnoze naoružavaju molitvom. Hipnotizer nema moć nad njima. Međutim, ukoliko je osoba već bila hipnotisana, lakše ga je ponovo hipnotisati. Brenman, specijalista u ovom polju, rekao je to ovim rečima: "Niko ne dolazi u stanje hipnoze protiv svoje volje. Ali je moguće da je on sam nesvestan svoje namere."

Dobro pravilo za hrišćanina jeste da ne koristi sumnjive oblike pomoći. Možda se treba podsetiti reči psalmiste: "Pomoć je naša u imenu Gospoda" (Psalm 124:8).

30. IRIS DIJAGNOZA (IRIDOLOGIJA)

Ovaj izraz je nastao od dve grčke reči: *iris*, što znači "duga" i *dijagnoza*, što znači razlika. Iris dijagnoza je prepoznavanje razlike bolesti posmatranjem iris ili membrane dužice oka.

Princip ove metode dijagnoze jeste podela dužice u organska polja. Organizovani su poput sata: sektor dvanaest je navodno odgovoran za mozak (cerebrum), sektor šest za stopalo, koleno i nogu. Za svaku bolest se kaže da prouzrokuje izmenu u odgovarajućem organskom polju dužice.

"Nema ništa novo pod suncem." Ova poslovice iz Knjige propovednika je opravdana, bar što se tiče iris dijagnoze. Istorijski gledano, iris dijagnoza, poput akupunkture, potiče od drevnih kineskih metoda navodnog lečenja. Obe metode su povezane sa astrologijom i okultizmom.

U slučaju iris dijagnoze, oko je originalno (u drevnoj Kini pre nekih tri hiljade godina) podeljeno u pet koncentričnih zona, izmena, u kojima je pravljena dijagnoza. Kasnija podela u dvanaest zona odgovara astrološkim znakovima zodijska: ovan, bik, blizanci, rak, lav, devica, vaga, škorpija, strelac, jarac, vodolija i ribe. U poslednjem veku se iz primitivnih, sujevnih korena iris dijagnoze prelazi na nove.

1836. godine je jedanaestogodišnjeg dečaka Ignjaca fon Pecelija napala sova. Od kandži ptice je jedino mogao da se oslobodi slomivši joj nogu. Istog trenutka je dečak primetio crnu liniju u dužici sove. Skoro je neverovatno da je ovo otkriće jedanaestogodišnjeg dečaka koji se borio za život, formiralo osnovu za ponovni interes za iris dijagnozu.

Otišao bih van domašaja knjige ukoliko bih ovde izložio sve mane iris dijagnoze. Ukoliko bilo ko želi da ovu temu prouči dublje, može da pronađe stotine objavljenih primera. Mnogi od njih se nalaze u knjizi profesora P. A. Jenča, *Iris dijagnostika*. Moji slučajevi se tiču isključivo iskustva koje sam imao kroz svoja savetovanja ili za koje sam čuo tokom svojih predavanja.

Primer 101: Proleća 1975. godine sam držao seriju predavanja u gradu u istočnoj Nemačkoj. Oni koji su me pozvali su me zamolili da, između ostalog, govorim o akupunkturi i iris dijagnozi. Pre nego što sam počeo da govorim, petorica iris dijagnostičara su mi se predstavila. Došli su da čuju moje predavanje. Izgledalo je kao da su mislili: "Pazi šta pričaš. Mi smo ovde." Zapravo, izbegao sam bilo kakav agresivni komentar. Međutim, posle toga su me ovi ljudi neprijateljski ispitivali. Postojale su još veće posledice ovog susreta. Ponovo sam pogledao literaturu iris dijagnoze i zatim sam onome koji me je najozbiljnije kritikovao rekao: "Spreman sam da dođem kod tebe i da saznam više o tome."

Poveo sam sa sobom nekoliko vernika i posetio ovog poznatog iris dijagnostičara. Dve stvari su me impresionirale. Prvo, izdvojio je vreme da nas vidi. Drugo, pokazao nam je odlične slike dužica. Ova privatna sesija mi je pomogla i potvrdila moje dugogodišnje iskustvo.

1. Pokazao nam je slike leve i desne dužice sa obeleženim sektorima. Moje pitanje je bilo: "Medicina poznaje više od deset hiljada različitih bolesti. Tvoji "iris ključevi" (sektori) pokazuju samo oko 30 podeoka. Vi tvrdite da ste u stanju da u svakom sektoru razlikujete 300 do 400 bolesti. To je nemoguće." Iris dijagnostičar je odgovorio: "U slučaju bolesti, samo se zahvaćena oblast, kao što su pluća, srce ili stomak, pokazuje kao izmena u dužici."

Moj odgovor na ovo je bio: "Onda iris dijagnoza nije u stanju da pruži preciznu dijagnozu, zato što postoji veliki broj bolesti koje mogu zahvatiti ove organe."

2. Drugo posmatranje sam dobio kada su se neki od posetilaca ponudili da provere dužice. Dijagnostičar je imenovao nekoliko bolesti za svakoga od njih. Ovo potvrđuje ono što naučnici kažu: iris dijagnostičari često daju spisak bolesti pacijenta. Jedna od njih će se ispostaviti kao tačna. Znam za slučaj gde je iris dijagnostičar imenovao devetnaest različitih oblasti bolesti kod jednog pacijenta. Neke od njih, što nije iznenađujuće, su bile istinite.

3. Jedan od prisutnih vernika je bio mladi sveštenik koji se rano penzionisao zbog ozbiljnog problema sa jetrom. On nije pomenuo svoju bolest. Iris dijagnostičar je proverio njegove oči ali nije otkrio ozbiljnu štetu koja je naneta njegovoj jetri.

Ne želim da budem nepravedan. Nije nepoznato da u mnogim slučajevima profesionalni doktori daju pogrešne dijagnoze.

4. Još jedno pitanje kojeg smo se dotakli tokom ove posete jeste raznovrsnost sistema. U svojoj knjizi *Sujeverje* sam pomenuo šest vrsta iris dijagnoze. Ekspert kojeg smo posetili je izjavio: "Ne postoji šest vrsta iris dijagnize već samo jedna." Ovo jednostavno nije tačno. Karl Šulte, dobro poznat iris dijagnostičar, u svojoj knjizi *Enciklopedija iris dijagnoze* spominje šesnaest načina podele dužice. Drugi ekspert govori o devetnaest iris sistema dijagnostike. Različiti sistemi se ne mogu uskladiti. Ovde nema mesta za objašnjavanje razlika. Trenutno se različiti sistemi pokušavaju uskladiti.

Naša poseta ovom iris dijagnostičaru me nije ubedila da je ova vrsta dijagnoze zasnovana na nauci. Ipak, zahvalan sam mu na šansi da pogledam njegovu ordinaciju.

Iris dijagnostičari sebe opravdavaju uz veliku strast i snagu, zato što im od toga zavisi njihov opstanak. Iris dijagnostičari zarađuju za život kroz svoje dijagnoze.

Ono što sam rekao iznad ni na koji način ne daje preciznu analizu pitanja iris dijagnoze. Van moje nadležnosti je da započinem raspravu između

naučne oftalmologije (proučavanje bolesti oka, od grčke reči *ophthalmos* što znači *oko*) i iris dijagnoze. To ostavljam ekspertima.

Ono što mene brine jesu priroda i posledice iris dijagnoze, koje se kao takve javljaju u situacijama savetovanja. U pitanju je religiozni problem, ne medicinski (ako medicinu možemo razdvojiti od religije).

Bio sam iznenađen kada sam u knjizi profesora Jenča, *Iris dijagnostika*, pronašao poglavlje pod nazivom *Dijagnoza oka i okultizam*. Uopšte nisam očekivao da ću pronaći da se tom temom bavi predavač sa univerziteta. On piše činjenice koje sam ja godinama pokušavao da prikažem čitaocima mojih knjiga.²⁶

Prvo, on iris dijagnozu naziva *Afterwissenschaft* (pseudonaukom ili bajkom pod maskom nauke). Citiram: "Srednjevekovna oftalmoskopija ili proricanje karaktera po izgledu oka osobe se nalazi na nivou hiromantije, veštini proricanja sudbine putem linija šake; metoposkopije, veštini interpretacije linija čela; i fiziognomije, veštini interpretacije osobina, bradavica i tačaka na licu."²⁷

Ono što profesor Jenč piše o temi okultne dijagnoze, slaže se sa mojom knjigom *Hrišćansko savetovanje i okultizam*, koja je izdata tri godine ranije.

Kod iris dijagnostičara koji rade uz pomoć okultnog, imamo da oni obično imaju 100 procentno tačne dijagnoze.

Kako nastaju njihove dijagnoze? Postoje dijagnostičari koji su medijumi preko kojih deluju demoni i koji koriste razne oblike psihičkih ili demonskih sila. Dužica je samo jedan *kontaktni most* koji se može koristiti za dodir sa svesnim ili podsvesnim umom kroz telepatiju, vidovitost ili trans. Na ovaj način nastaje psihometrička dijagnoza (pogledati poglavlje o psihometriji).

Psihička dijagnoza nije uvek uspešna. Psihičke sile ne mogu delovati na svakog pacijenta koji uđe u ordinaciju. Psihička dijagnoza je takođe neefikasna u slučaju hrišćana vernika koji imaju jaku vezu sa Isusom Hristom.

Zbunjenost i greške lako nailaze kada je ovo polje u pitanju. Zato moram da napomenem da nisu samo neki iris dijagnostičari već i takođe potpuno kvalifikovani članovi medicinske profesije ti koji koriste okultne metode. Savetovao sam članove medicinske profesije koji su priznali, a zatim odustali od svojih okultnih aktivnosti. Bilo bi pogrešno staviti svu krivicu na neprofesionalne iscelitelje.

Neki primeri to mogu pojasniti:

Primer 102: Jedan otac je bio bolestan pa je otišao do iris dijagnostičara radi saveta. Njegova porodica nije znala ništa o ovoj metodi terapije (lečenja bolesti). Posle nekoliko sesija sa dijagnostičarem oka, karakter čoveka je počeo da se menja. Njegova žena je rekla: "Postao je Đavo sopstvenoj porodici. Uzeo je alkohol i zlostavio svoju ženu i decu, iako je do tada bio druželjubiv, miran čovek."

Tokom 44 godine sam sakupio hiljade primera koji govore istu stvar. One koji se uključe u okultne aktivnosti zadesi promena karaktera, osećanja i vere.

Primer 103: Tokom sedmice obraćanja u Gebvileru, u Alzasu, starija gospođa je došla do mene i izjavila da je njenoj ćerci suđeno da umre. Pitao sam je da mi ispriča više o tome. Objasnila mi je da joj je E., dijagnostičar oka iz Strazburga, predvideo da će njena ćerka umreti noseći svoje peto dete. Njeno peto dete samo što se nije rodilo. Čitava porodica je bila zabrinuta zbog ovog zlokobnog predviđanja.

Evo jasnog primera da je takva iris dijagnoza povezana sa proricanjem sudbine. Takve aktivnosti treba zabraniti.

Primer 104: Mladić je otišao do iris dijagnostičara. Ne samo da mu je rečena njegova bolest već mu je rečena i njegova budućnost. Mladić se oporavio ali što se njegove vere tiče, pokazao je izuzetne promene. Počeo je da oseća fizički bol kada je išao na teološka predavanja ili kada je želeo da čita Bibliju kući. Izgubio je sposobnost i volju da se moli ili da peva hrišćanske pesme. U isto vreme su se pojavile mane u karakteru. Postao je zavisnik, strastveni pušač, a nastale su i depresije koje su dovele do potpunog emotivnog sloma. Njegovo lečenje organa je skupo plaćeno u odnosu na njegove emotivne komplikacije. Ovaj dijagnostičar oka radi u oblasti koja je poznata po svojim okultnim iscelenjima.

Više nego jednom su me pitali da li su sva moja iskustva koja se tiču dijagnostičara oka negativna. Ne, imam neka iskustva koja su očigledno negativna. Ovo moram reći radi istinoljubivosti, čak iako ne priliči radikalnoj kritici u hrišćanskoj zajednici.

Moje iskustvo se može sažeti u dva slučaja:

1. Dijagnostičari oka koji nisu okultisti na svoje pacijente ne ostavljaju nikakav štetni utisak. Međutim, medicinska vrednost njihovog tretmana je veoma mala.

2. Dijagnostičari oka koji rade uz pomoć okultnog, svoje pacijente stavljaju u ropstvo. Njihove dijagnoze su često precizne jer informacije o stanju osobe, koje dobijaju od demona, su zaista tačne.

Svaki dijagnostičar oka će tvrditi da je od dobre vrste. Međutim, biblijski tekst: "Tvoje oči su kao sveća tvome telu" (Jevanđelje po Mateju 6:22) se ni pod kojim okolnostima ne sme koristiti kao opravdanje za očnu dijagnozu, kao što se to često dešava.

31. DŽIN DIKSON

Pre nekoliko godina, autorka Rut Montgomery je napisala knjigu pod nazivom *Proročica Džin Dikson* (Jeane Dixon, a Prophetess). Džin Dikson se može opisati kao proročica samo od strane nekoga ko je duhovno veoma zbunjen. O Džin Dikson i njenim predviđanjima se priča po čitavom svetu. Neki primeri, koji su u potpunosti dokumentovani, su izazvali široku zainteresovanost. Razmotrimo neke političke događaje koje je navodno predviđela.

1944. godine je objavila da će Kina postati komunistička država. Ovo proročanstvo je ispunjeno 1949. godine.

1947. godine je prerekla ubistvo Mahatme Gandija. Šest meseci kasnije, on je ubijen od strane fanatika.

Ova žena je 1961. godine predviđela samoubistvo Merlin Monro. Godinu dana kasnije, poznata filmska zvezda je izvršila samoubistvo predoziranjem tableta za spavanje.

Džin Dikson je predviđela ubistvo predsednika Džona F. Kenedija. Prerekla je podelu Indije i Pakistana i imenovala je prvog predsednika Pakistana nekoliko meseci unapred. Takođe je predviđela pad i ponovni izbor Čerčila i pad Hruščova.

Ovaj slučaj se mora kritički ispitati. Prva stvar koju primećujemo jeste da su samo veliki uspesi dokumentovani i poznati. Ovo stvara iskrivljen utisak. Niko ne zna koliko lažnih proročanstava je izrekla. Odgovor Džin Dikson je da je deset procenata njenih predviđanja pogrešan. Skeptičan sam po pitanju ove tvrdnje. Mislim da je verovatnije da je taj broj veći. Iskrene gatare su priznale da je samo pedeset procenata njihovih proročanstava ispunjen.

Treba pomenuti nekoliko njenih grešaka.

Prema Dikson, treći svetski rat je trebao izbiti 1954. godine.

Kina je trebala ući u UN 1958. godine. To se nije dogodilo sve do 1971. godine.

Vijetnamski rat je trebao da se završi 1966. godine, a on je trajao sve do 1975. godine.

19. oktobra 1968. godine je prerekla da Džeklin Kenedi neće ni pomisliti na ponovno venčanje. Sutradan se udala za Onazisa.

Da li ove kritičke zamerke znače da je Džin Dikson varalica? Ne! Ona je razvila odličnu sposobnost za proricanje sudbine. To je postalo poznato čitavom svetu kada je po svaku cenu pokušala da zaustavi Džona F. Kenedija od svog puta za Dalas.

Koja je priroda *proročanstava* Džin Dikson?

Prvo posmatranje koje imamo jeste da, kao i kod svih pravih gatara, ona predviđa samo tragične događaje kao što su ubistvo, požari, poplave i katastrofe: nikada ništa dobro. Ova činjenica ukazuje na vezu sa podzemnim svetom i demonima, a ne sa carstvom Božijim.

Emil Krejmer iz Kolmara, koji je stari sveštenik sa dugim iskustvom sa okultnim, veruje da demonski svet obaveštava okultne gatara o svojim planovima. Pošto demoni pripremaju samo ubistvo, požare i zločine, okultni medijumi koji imaju veze sa ovim nižim svetom mogu da predvide takve događaje. O ovoj teoriji se može mnogo više reći nego o neverovatnoj hipotezi dodira svetske svesti ili kontakta sa bezvremenošću, kao što to tvrdi Erik fon Dejniken.

Okultni medijumi svoje moći dobijaju od demona i orijentisani su na svet demona. Takvo viđenje je navodno suprotno od verskih navika Džin Dikson. Džin Dikson svoje moći smatra darom Boga. Ona je verna katolkinja i kaže se da svako jutro ide na misu i da se moli, koristeći psalm 23.

Ne smemo biti zavedeni ovim verskim stavom. Ovaj slučaj možemo uporediti sa proročicom iz Filipe koja se spominje u Delima apostolskim 16:16-18. Tokom misionarskog putovanja apostola Pavla, ona se pojavila među gomilom ljudi i rekla: "Ovi ljudi su sluge Svevišnjeg Boga! Oni vam objavljuju put spasenja." Ona je pružala dobru reklamu za Pavlov misionarski posao. Pavle je imao dar rasuđivanja duhova. Okrenuo se ka ženi i rekao joj je: "Zapovedam ti u ime Isusa Hrista da izađeš iz nje." Navodna proročica je istog časa izbavljena.

Moramo se navići na zamisao da se gatara često prikazuju ispod maske pobožnosti.

Uprkos svojim crkvenim navikama, Džin Dikson nije proročica već gatara i to opasna. Imam nekoliko primera iz savetovanja u SAD-u. Jedna žena mi je, na primer, rekla da je otišla do Džin Dikson po savet. Od tada je na njen emotivni i duhovni život negativno uticano. Takođe je imala iskustva sa avetima, koje ranije nije imala.

Pobožni ljudi ne treba da imaju kopiju knjige o Džin Dikson u svojim kućama.

Najbolji komentar sa biblijske tačke gledišta o ovoj gatari se može naći u knjizi *Sotona je živ i zdrav na planeti Zemlji* (Satan is Alive and Well on Planet Earth) od Hol Lindzi i K. K. Karlson, na stranama 114-128.

32. JEHOVINI SVEDOCI

Potpuna diskusija o sektu pod nazivom Jehovini svedoci bi prešla granice ove knjige. U svojoj knjizi *Seher, Grübler, Enthusiasten*, doktor Kurt Hatén

je ovom pokretu posvetio 55 stranica. U ovom poglavlju ću baciti svetlo na ovu istrajnu jeres u obliku kratkog pregleda.

1. *Istorija*. Osnivač pokreta Jehovinih svedoka je Čarls Tejz Rasel, koji je rođen 1852. godine u Pitsburgu, u Pensilvaniji. Kao mladi biznismen, svojom sposobnošću je uspeo da sakupi, ono što je tada bilo, ogromno bogatstvo. Ipak, njegovih 300.000 dolara su mu bili manje važni nego neodgovorena verska pitanja. Pretnja večne kazne za proklete u paklu mu nije davala mira. Zato se pet godina posvetio obimnom proučavanju Biblije. Rezultat toga je objavljen 1874. godine pod naslovom *Predmet i način povratka našeg Gospoda* (Object and Manner of Our Lord's Return). Njegovo glavno delo je bilo *Proučavanje Svetog pisma* (Scripture Studies) u šest tomova (Ruterford je kasnije dodao sedmi tom). Njegove ideje su takođe raširene kroz časopis *Zionova kula stražara*, koja se danas prevodi na sve svetske jezike i štampa u milionskim primercima.

Rasel je 1884. godine osnovao *Društvo Zionove kule stražara* (Watch Tower Bible and Tract Society). Umro je 1916. godine. Njegov naslednik je bio advokat Džozef F. Ruterford. Pokret je bio poznat pod nekoliko imena. Neki su ih zvali Međunarodni biblijski studenti. Drugi su ih zvali Hiljadu-godišnji zorjani ili Raseliti. Posle Ruterfordove smrti 1942. godine, Nejtan Homer Nor je postao vođa pokreta.

Kao što se da videti iz činjenica i brojnog stanja, literatura Jehovinih svedoka je široko rasprostranjena po čitavom svetu. Do 1932. godine, Ruterfordovi spisi su dostigli 120 miliona kopija. Izdanja Kule stražara su proizvedena na 165 jezika. Jehovini svedoci imaju velika štampana dela po čitavom svetu. Kakav bi to blagoslov bio ukoliko bi bili zauzeti štampanjem biblijske istine umesto lažnog učenja.

2. *Eshatologija*. Jedan od mnogih razloga za odbacivanje tvrdnje da Jehovini svedoci prikazuju istinu je njihova fantastično iskrivljena i zbunjena eshatologija (učenje o kraju sveta).

Rasel je verovao da su Adam i Eva stvoreni 4126. godine p.n.e. Svetu je određeno da traje do 6000. godine. Hrist bi se samim tim vratio 1874. godine. Rasel i njegovi sledbenici su uzaludno čekali da se ovo dogodi. Kada se to nije dogodilo, on je tome dodao 40 godina testiranja Božijeg naroda i došao je do 1914. godine. Sasvim slučajno, doživeo je i drugo razočaranje; nije umro sve do 1916. godine. Međutim, Jehovini svedoci su neosetljivi na podsmevanje. Mnogi od njih i dalje veruju da se Hrist nevidljivo pojavio na Zemlji 1914. godine.

Ruterford je doneo još napetosti i očekivanja. 1920. godine je napisao da će se Isus vratiti 1925. godine. Dobro se sećam ovog datuma. U selu u kojem sam odrastao, Jehovini svedoci su imali par sledbenika koji su nam rekli šta će se desiti. I dalje sam bio mali dečak i tokom 1925. godine sam bio uplašen

svaki put kada bi se pojavili tamni oblaci na nebu. Stalno sam se pitao: da li Isus dolazi? Znao sam, kao dvanaestogodišnji dečak, da nisam spreman da se upoznam sa Isusom. Novi datum je ponovo bio pogrešan. To nije rezultiralo otpadanjem velikog broja članova. Uvek su se nalazila nova objašnjenja.

Vođe sekte su ispravili svoje proračune. Adama i Evu su učinili 100 godina mlađim i rekli da oni nisu stvoreni sve do 4025. godine p.n.e. To bi značilo da bi Isus trebao da se vrati 1975. godine. Ponovo pogrešno! I pored toga, oni očekuju da ih ozbiljno shvate dok nastavljaju da smetaju ljudima na njihovom pragu svojom tvrdoglavom propagandom.

Za Jehovine svedoke postoje dva događaja od izvanredne važnosti: konačna borba koja će dovesti do kraja sveta i spasenje teokratske organizacije.

Armagedon je veliki sud svih protivnika Jehovinih svedoka. Hrist će biti dželat i uništiće sve koji nisu prihvatili *istinu* koju Jehovini svedoci proglašavaju.

Prvo će oni međusobno biti podeljeni u dve grupe. Prva grupa će sačinjavati 144.000 - grupa carstva nebeskog, posvećenih, koji će vladati sa Hristom. Druga grupa će Zemlju pretvoriti u predivni raj sa radošću svake vrste. Oni takođe veruju da će Bet Sarim u Kaliforniji biti zvanično prebivalište starozavetnih Božijih ljudi.

Ova podela je bila neophodna jer je broj od 144.000 izabranih bio ispunjen već u prošlom veku. Obećanja su se morala proširiti na šest ili sedam miliona sledbenika u čitavom svetu.

Dve ideje motivišu Jehovine svedoke: strah od uništenja tokom Armagedona i nada o neopisivoj radosti raja. Sa strahom kao bičem i blagoslovom kao preplavljenom čašom, zajedno sa izuzetnom tehnikom prodaje, Jehovini svedoci su u stanju da uhvate ljude koji nisu naoružani jasnim znanjem Svetog pisma.

3. *Hristologija*. Šta Jehovini svedoci veruju o Isusu Hristu?

Isus nije dželat već Iskupitelj i Spasitelj sveta. Biblija kaže: "Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da ko god veruje u njega ne propadne, nego da ima život večni" (Jevanđelje po Jovanu 3:16).

Jhovini svedoci negiraju Trojstvo. Oni kažu da je to paganska doktrina tri boga. Hristu je oduzeta moć. Po njihovom viđenju, On nije Sin Božiji već samo najsavršeniji čovek kojeg je Bog stvorio. Međutim, Biblija kaže: "Ko ima Sina, taj ima život, a ko nema Sina Božijeg, taj nema život" (Prva Jovanova poslanica 5:12).

U njihovoj knjizi *Istina će te osloboditi*, tvrde: "Određivanje Isusa kao Mesije ili Hrista dokazuje da glavna svrha Njegovog dolaska nije da iskupi ili spase čovečanstvo." Sa druge strane, Biblija kaže u Jevanđelju po Mateju

1:21: "On [Isus] će izbaviti svoj narod od greha njihovih." I ponovo, u Prvoj poslanici Korinćanima 15:22: "Kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi oživeti."

Jehovini svedoci tvrde da ljudske oči ne mogu videti Isusa u Njegovom dolasku.²⁸ Biblija kaže: "Evo, dolazi s oblacima i videće ga svako oko, čak i oni koji su ga proboli." (Otkrivenje 1:7)

Hrist je ključ koji otključava Sveto pismo. Svako ko pokuša da Ga isključi, neće doći do srca Biblije. Svako ko osporava božanstvo Hrista sebe lišava zajednice iskupljenih. Jehovini svedoci, koji sebe nazivaju klasom carstva nebeskog, privilegovani, nisu unutar carstva.

Posledice. Koje posledice dolaze od lažnog učenja Jehovinih svedoka? Oni kažu da su crkvene i političke vođe alatka Sotone i da im se mora odoleti. Iz ovog razloga oni govore loše o postojećim crkvama i odbijaju da poštuju državu. Odbijaju vojnu službu i zakletve. Zbog ovoga su hiljade njih otišli u zatvor u raznim zemljama. U vreme Hitlera su odvođeni u koncentracione logore. Mnogi su za svoje verovanje platili svojim životom.

Ovde imamo viđenje koje je izazvalo mnogo poštovanja. U zatvorima i koncentracionim logorima su pokazali spremnost da pomognu i humanost koja se nije mogla naći kod drugih zatvorenika. Blokovi u kojima su bili Jehovini svedoci su bili blokovi uzora. Oni su bili iskreni, pouzdani, marljivi i nikada nisu pokušali da pobegnu. Nekada ih je Himler koristio kao primer svojim ljudima. Moramo biti zahvalni za ovu ljudsku stranu pokreta. Ali, raj se ne može zaslužiti. Postoji samo jedna kapija ka carstvu Božijem: novo rođenje kroz Svetog Duha, prihvatanje Isusa Hrista kao našeg ličnog Gospoda i Spasitelja.

33. KETRIN KULMAN

U ovim haotičnim danima, ne samo da imamo pravo već i dužnost da svaki pokret proverimo po standardu Svetog pisma. Naročito moramo usmeriti biblijsku test lampu na puteve izvanrednih ličnosti koje se pojavljuju poput kometa na duhovnom horizontu.

Nemamo pravo da sudimo:

"Ne sudite da vam ne bude suđeno." (Jevanđelje po Mateju 7:1)

"Ko si ti da osuđuješ tuđeg slugu?" (Poslanica Rimljanima 14:4)

"Jedan je zakonodavac i sudija, onaj koji može da spase i da pogubi. A ko si onda ti da drugog osuđuješ?" (Poslanica Jakovljeva 4:12)

Ali imamo dužnost da proverimo:

"Sve proveravajte, držite se onoga što je dobro." (Prva poslanica Solunjanima 5:21)

"Ljubazni, ne verujte svakom duhu nego kušajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izašli u svet." (Prva Jovanova poslanica 4:1)

Ketrin Kulman je bila isceliteljka koja je privlačila veliku grupu ljudi na svoja okupljanja. Milioni su dolazili kod nje radi pomoći. Njenim okupljanjima je prisustvovalo do deset hiljada ljudi u isto vreme.

Ketrin je rođena u Konkordiji, 100 kilometara od Kanzasa. Njena majka je pripadala metodistima, a otac baptistima. Kao mlada devojka je išla na seminar baptista i postala je propovednik baptista. Njena prva crkva se nalazila u Frenklinu, u Pensilvaniji. Jednog dana su neki ljudi u njenoj crkvi rekli da su izlečeni dok je ona propovedala. Ketrin je bila zapanjena. Kada se to počelo dešavati češće, počela je propovedati o lečenju verom, bez isticanja spasenja duše. Ubrzo se preselila iz Frenklina u Pitsburg, gde su se rastuće grupe ljudi skupljale na njenim sastancima. Od 1946. godine je sproveda prosečnih 125 sastanaka lečenja godišnje. Koristila je najveće sale u SAD-u, a njene sastanke lečenja su posećivali oko 1,5 miliona ljudi godišnje. Ovu cifru je dao doktor Vilijam Nolen.

Zajedno sa sastancima, pojavljivala se i na mnogim radio i TV programima. Ogromne sume novca koje su dobijene na poklon su iskorišćene za izgradnju 25 crkava, mnogih škola i domova, kao i za razne vrste socijalnih projekata.

Nezahvalan je zadatak, ali neophodan, da se isceljujući rad ove žene testira Svetim pismom. To ću uraditi na taj način da ću dozvoliti što je moguće većem broju posmatrača da kažu svoje mišljenje.

Pozadina mog viđenja nalazi se u materijalu koji sam sakupio tokom mnogih predavanja u SAD-u. U vreme kada sam pisao ovo, tamo sam bio 34 puta radi predavanja. Pročitao sam knjige gospođice Kulman i posetio sam četvoročasovni sastanak lečenja u Prvoj presbiterijanskoj crkvi u Pitsburgu i imao sam ličan razgovor sa njom. Takođe posedujem mnogo verbalnih i pisanih izveštaja od ljudi koji su posećivali njene sastanke.

U ovom trenutku moram najtoplije zahvaliti dvema glavnim izvorima informacija. Gospođa H. Mejnard Džonson, žena tehničkog direktora bolnice Ejtel u Mineapolisu, je za mene sakupila 28 slučajeva lečenja sa potpunim adresama iz Mineapolisa i mesta iz okruženja. Takođe sam primio odličan, naučno zasnovan članak od doktora H. H. Erenštajna iz Songtajm Bostona. Imena dodatnih asistenata će se pojaviti tokom poglavlja.

Prvo moram dati kratak opis načina funkcionisanja ovih sastanaka lečenja. Posle fantastičnog uvoda na orguljama, Ketrin bi se pojavila na bini obučena u dugoj plavoj ili belojoj odori. Svi bi ustali. Ona bi rekla: "Kako mi je drago što ste ovde. Sveti Duh će učiniti veliko delo među vama." Atmosfera je pojačana uvodnim stihovima koje su pevali hiljade ljudi. Ovo je praćeno molitvom i kratkom besedom. Zatim bi Ketrin odjednom objavila: "Gore u

drugom redu balkona je čovek upravo izlečen od raka. Molim te dođi na binu", ili "Devojka iz sedamnaestog reda je upravo izlečena od bolesti pluća". Na isti način bi se nastavilo u trajanju od nekoliko sati. Ljudi koji su izlečeni su došli na binu. Ketrin bi svoje ruke držala oko 15 centimetara iznad svačije glave i molila se. Zatim bi oni pali unazad na pod. Dva čuvara bi ih uhvatila dok padaju, da se ne bi povredili. Ljudi koji su izlečeni bi ležali deset do trideset sekundi bez svesti na podu. Kada ustanu, rekli bi da su imali predivan osećaj. Dok sam gledao, video sam da čak i sveštenici padaju na pod bez svesti, od kojih je jedan katolički sveštenik.

Ketrin bi zatim pitala one koji su izlečeni jedno ili dva pitanja koja su uvek bila drugačija. Na primer, ženu u svojim pedesetim godinama je pitala: "Da li veruješ u Isusa?" "Ne, ja sam budistkinja." Mladića od oko dvadeset godina je pitala: "Da li si hrišćanin?" "Ne, ja sam ateista." "Zar nećeš poverovati u Isusa sada kada je izlečio tvoju ženu?" pitala je Ketrin. Prošla je duga tišina. Posle velikog pritiskanja od strane Ketrin, konačno je rekao: "Pokušaću."

Mnogi ljudi su se pitali kako je Ketrin mogla da zna koja osoba je izlečena od koje bolesti. Mnogi doktori su istraživali ovaj problem i došli su do različitih odgovora. Da li je to bila vidovitost ili medijumski kontakt? Naredno pitanje jeste da li se isceljivanje zaista desilo i da li je potrajalo?

Drugo pitanje se tiče duhovnog aspekta ovih lečenja. Da li su ljudi koji su bili izlečeni pronašli put do Isusa, a ako su već bili hrišćani, da li je nešto loše učinjeno njihovoj veri?

Senzacionalno viđenje jeste kako su oni koji su izlečeni pali unazad. Kakve sile su ovde bile uključene? Da li je to bila hipnoza? Ketrini prijatelji takve ljude nazivaju *ubijenim od Gospoda*.

Pozovimo sada neke svedoke. Pošto sam ja jedan od njih, daću tri primera iz svog iskustva.

Primer 105: Na sastanku lečenja u Pitsburgu, doktorka je dovela ženu na binu. Doktorka je dala sledeći izveštaj: "Ova žena je imala multipla sklerozu u naprednom stanju. Nosila je dve proteze i skoro je oslepela. Njen abdomen je bio delimično paralizovan. Tri godine je imala trajni kateter. Pre tri meseca sam sa pacijentkinjom otišla na jedan od sastanaka Ketrin Kulman. Pacijentkinja je izlečena. Od tada joj nisu bili potrebni ni kateter ni proteze. Paraliza je nestala. Ona je sada medicinska sestra u bolnici u kojoj je bila pacijent."

Nema razloga za sumnju istinitosti ovog svedočenja. Naravno, znamo da činjenica o lečenju ne daje naznaku uz pomoć koje sile je to učinjeno.

Primer 106: Moj drugi primer pokazuje duhovnu situaciju. Na sastanku sam sreo čoveka koji mi je dozvolio da mu postavim neka pitanja. Bio je veoma voljan da na njih odgovori.

"Da li ste izlečeni?"

"Da, pre trinaest godina sam izlečen na Ketrinom sastanku."

"Da li verujete Isusu? Da li se molite i čitate Bibliju?"

"Da, sledim Isusa i znam Ga kao svog Gospoda i Spasitelja."

"Da li je vaše izlečenje potrajalo?"

"Da, trinaest godina."

Ovo je još jedno svedočenje koje jednostavno ne mogu da odbacim.

Primer 107: Treće iskustvo je u meni probudilo sumnju. Bilo je to tokom ličnog intervjua sa Ketrin. Odjednom je počela da se moli sa mnom. Držala je svoje ruke na oko 15 centimetara iznad moje glave. Odmah sam počeo da se molim u svom srcu: "Gospode Isuse, ukoliko ova žena svoju silu dobija od Tebe, onda blagoslovi i nju i mene. Ukoliko ima silu i darove koji ne potiču od Tebe, zaštiti me od njih. Ne želim da dođem pod strani uticaj."

Dok se Ketrin molila, dva vratara su došla i stajala iza mene da bi me uhvatili dok padam. Međutim, ništa nisam osetio i stajao sam poput kamena bez gubitka svesti. Zatim je došlo drugo iznenađenje. Ketrin me je nežno gurnula, verovatno da bi me oborila. Nije uspela. Zatim me je pitala: "Da li imaš svoju sopstvenu službu isceljivanja?" Odgovorio sam: "To se tokom mog sveštenikskog savetovanja dešavalo povremeno, ali to nije moj zadatak: moj zadatak je da propovedam jevanđelje i da ljude približim spasenju."

Godinama sam, posle ovog iskustva, pokušavao da otkrijem istinu koja se krije iza ovih ogromnih isceliteljskih prikazivanja.

Postoji problem sa iskustvom čoveka koji je izlečen pre trinaest godina i nije imao nikakve loše uticaje u svom duhovnom životu. Pod pretpostavkom da Ketrin nije lečila uz pomoć božanske moći, kao što hiljade ljudi veruje, da li bi bilo moguće da osobi koja je na taj način izlečena ne bude naneseo nikakvo duhovno zlo? Iz savetovanja ljudi u sličnim situacijama imam dovoljno iskustva da kažem *da*. Ali njegov primer je sredstvo da se drugima nanese zlo, tako što će biti privučeni ovoj "isceliteljki". A onda će doći red i na ovog čoveka da dođe pod udar sila tame.

Primer 108: Nemački arhitekta mi je rekao da je pronašao put do Isusa kroz propovedanje sveštenika koji je bio pijanica. Sveštenik je često bio pijan, ali kada je bio trezan, njegovo propovedanje je bilo ispravno. Bog može dovesti ljude u nov život čak i kroz nedostojne sveštenike i ljude.

Primer 109: Čuo sam za nekoliko religioznih ljudi koji su pronašli put spasenja kroz službu šarlatana koji je učio nebiblijske doktrine. Neću pomenuti ovog čoveka po imenu, iako je naneo dosta štete.

Sledeći svedok kojeg moramo pozvati jeste gospođa H. Mejnard Džonson, koju sam već pominjao ranije, gospođa iz Mineapolisa koja mi je pružila mnogo korisnog materijala. Izveštaji koje mi je poslala su od velike dokazne važnosti jer opisuju *situaciju godinu dana posle* lečenja. Počecu sa sopstvenim iskustvom gospođe Džonson, njenim rečima, ali skraćeno.

Primer 110: "Moj muž, ćerka i ja smo posetili gospođicu Kulman, moleći se da ću biti izlečena od onoga što mi je doktor rekao da bi mogla biti početna faza reumatoidnog artritisa. Imala sam bolove u zglobovima, pogotovo u prstima i ručnim zglobovima. Morala sam da napustim svoje hobije, šivenje i sviranje orgulja. Pisanje je takođe postalo bolno. Tokom lečenja gospođice Kulman, sa bine je rekla da je neko u našem odeljku lečen od artritisa. Podigla sam ruke iznad glave i počela da mrdam prste, a bola nije bilo. Jedna od njenih pomoćnica se zaustavila u našem redu i rekla mi da dođem napred. Dok sam se približavala gospođici Kulman, pitala me je od čega sam izlečena, zatim je lagano dodirnula moje čelo svojim vrhovima prstiju i rekla Bogu da ukloni artritis iz mog tela. Tog trenutka sam bila ubijena u Duhu. Osećala sam se potpuno odvojena od svog okruženja dok je prelepi mir išao kroz mene. Dok smo napuštali auditorijum tog dana, rekla sam svojoj porodici: "Ukoliko fizičko izlečenje nije planirano da potraje, znam da me duhovno izlečenje neće nikada napustiti." Godinu dana kasnije i dalje mogu da tvrdim istu stvar: fizičko izlečenje je takođe trajalo. Dan posle službe, imala sam zakazan odlazak u kliniku radi obimnog testiranja krvi. Testovi su pokazali da su rezultati u normalnim granicama, već i bolji od normalnih. O ovom divnom izlečenju tela i duha sam svedočila mnogim ljudima. Čitav život mi se promenio otkad mi se ovo desilo. Moj molitveni život je dobio potpuno novo značenje. Moja glad za Biblijom je znatno povećana. Nastavljam da širim reč kako je sjajno kada pustimo da Bog preuzme potpunu kontrolu."

Iako sam veoma zahvalan gospođi Džonson za istoriju 28 slučaja koje mi je pažljivo izvestila, svoja viđenja ću zadržati za sebe. Ali, ovo takođe postavlja brojna pitanja.

1. U slučaju artritisa, psihička i psihosomatska veza često igraju ulogu. Izlečenja od artritisa se nalaze na vrhu liste izlečenja sugestijom.

2. Ne mogu prihvatiti ovaj fenomen postajanja *ubijen u Duhu* kao delo Svetog Duha. Kada ljudi padaju na zemlju tokom duhovnog obnovljenja, u pokajanju i tuzi zbog greha, plaćući zbog svojih grehova i tražeći oprostaj od Boga, to je potpuno drugačija priča.

3. Šta da mislimo o napomeni gospođe Džonson o duhovnom izlečenju koje bi i dalje bilo tu čak iako bi fizičko izlečenje nestalo? Izraz *duhovno izlečenje* se koristi od strane mnogih spiritističkih iscelitelja. Jedina vrsta duhovnog izlečenja koje Biblija poznaje jeste proces preobraćanja i regeneracije. Gospođa Džonson je već bila verujući hrišćanin kada je otišla na skup. Ne postoji drugo preobraćanje. Ovo takozvano duhovno izlečenje nema smisla i može se uporediti sa onim što se u ekstremnim krugovima naziva krštenje Svetim Duhom.

Nedostatak mesta mi nažalost zabranjuje da razmotrim svih 28 izlečenja u detalje, koliko god to bilo interesantno. Ovde ću prikazati generalni zaključak.

Godinu dana posle sastanka sa Ketrin, stanje svih 28 ljudi za koje je rekla da ih je izlečila je sledeće: deset nije izlečeno, sedmoro je primetilo napredak u svom stanju, jedanaest je imalo bolesti u kojima um može igrati važnu ulogu. U ovom čitavom ogromnom izveštaju nema *ni jedan jasan slučaj izlečenja od organske bolesti*. Zato, uz svu muku gospođe Džonson, za koju joj ponovo zahvaljujem, *ništa nije dokazano u korist isceliteljke*.

Novi svedok je žena koja je dve godine radila kao sekretarica Ketrin Kulman. Pratila me je i sustigla me je na aerodromu velikog američkog grada. Tokom razgovora mi je rekla da je za dve godine zabeležila adrese onih koji su izlečeni i da je kasnije ispitala njihovo stanje. 75 procenata zabeleženih je ostalo dobro.

Šta možemo izvući iz ovih cifri?

1. Na prvom mestu, njen posao kao sekretarice jeste da predstavlja svog poslodavca. Zar ovo ne stvara predrasudu o objektivnosti?

2. Njeno putovanje je očigledno nastalo iz razloga stvaranja dobrog utiska o lečenjima.

3. Očigledno je da ova žena ne poseduje neophodno znanje medicine i psihologije, a ni teologije, koje bi joj omogućilo da proceni prirodu lečenja.

4. Lečenje je polje u kojem je teško dobiti jasno, sveobuhvatno viđenje. Ono može nastati kao rezultat sugestije, hipnoze, medijumskih ili okultnih sila, ali takođe može imati naizgled ispravnu i medicinsku i biblijsku osnovu.

Ova procena cifri koje mi je dala nije napad na integritet gospođe. O njoj sam stekao veoma dobar utisak kao i o gospođi Džonson.

Proleća 1974. godine se u Jerusalimu održavao "harizmatSKI" kongres pod nazivom *Sveti Duh*. Ketrin Kulman je učestvovala. Šest meseci posle ove svetske konferencije pentekostalnih crkava, primio sam pismo od gospođe koja je radila sa finskim misionarskim društvom u Jerusalimu. Ticalo se Ketrin Kulman.

Primer 111:

17. septembar 1974. godine, Jerusalim

Dragi doktore Koh,

Pišem vam zato što ne poznajem nikog drugog ko bi mogao da odgovori na moja pitanja.

Pročitala sam knjigu Ketrin Kulman *Bog to može učiniti ponovo* (God Can Do It Again) i bila sam pozitivno impresionirana. Kada je K. K. prošlog proleća došla u Jerusalim (1974), otišla sam na njenu čudotvornu službu sa velikim očekivanjem. Isprva sam se osećala srećnom ali sam kasnije počela da sumnjam.

1. Kako je mogla da zna kada je osoba izlečena?
2. Uz čiju moć je lečenje učinjeno?
3. Zašto su izlečeni ljudi pali na pod kada se molila za njih?

Otišla sam na drugi skup i pokušala da se sve vreme molim, ali da u isto vreme pažljivo posmatram. Posle službe isceljivanja, K. K. je sišla sa bine i išla kroz gomilu ljudi koja je stajala u velikoj hali. Odjednom sam osetila neprijatnost i strah da treba da me dodirne. Zatvorila sam oči, podigla ruke i molila se u Isusovo ime da mi Bog pomogne. Kada je K. K. prolazila na mestu gde sam ja stajala, ona je za trenutak veoma jako stegla moju desnu ruku. Ništa se nije desilo. Posle nekog vremena sam osetila jaku silu, poput elektriciteta, iznad sebe. Osećala sam se kao da ću umreti. Ruke su mi bile paralizovane i nisam ih odmah mogla spustiti. Od tada imam veliku teškoću da poverujem da njena moć potiče od Boga. Upravo sam završila drugu knjigu K. K., *Verujem u čuda* (I Believe in Miracles). Izgleda mi kao dobra knjiga i ne razumem zašto mi je ostavila drugi utisak.

Sama se ne mogu rešiti svojih sumnji i one nisu prestale da me duhovno uznemiravaju.

Ukoliko razumete ovo i ukoliko mi možete odgovoriti uprkos vašem ogromnom teretu posla, bila bih vam izuzetno zahvalna.

Ova finska misionarka nije sama po pitanju mišljenja. Drugi, uključujući i sebe, su primetili razliku između knjige i osobe. Ljudi su mi često govorili da su, dok su se neprekidno molili tokom skupa, postali svesni nebiblijske atmosfere. Moguće je da subjektivni elementi postanu pomešani sa objektivnom procenom.

Vim Malgo ispituje Svetski kongres Svetog Duha u Jerusalimu. U pitanju je ekumenski kongres, odnosno mesto gde su predstavljena sva religijska mišljenja.²⁹

Zaključak Vim Malgo jeste da to nije rad Svetog Duha, već drugih duhova. Takozvano *krštenje Duha* je obično krštenje demonima.

Malgo kaže: "Duhovi nalaze jedan drugog." Mi to kažemo: "Svaka ptica svome jat u leti." Karakteristično je da je Ketrin Kulman bila jedna od glavnih govornika i da je okupila najveći broj slušalaca. Ovo me je sve više i više mučilo tokom godina: Ketrin je prihvatala pozivnice fanatičnih ljudi i stajala je na istoj govornici zajedno sa njima.

Postoji dugačak izveštaj o pojavljivanju Ketrin Kulman u Vankuveru i Sijetlu. Ponovo, nedostatak mesta me prisiljava da prikažem samo glavne tačke. Ovaj posmatrač piše: "Ketrin Kulman sebe naziva Gospodovim oružjem. U stvarnosti, ona je medijum kneza ovog sveta - Sotone. Osoba ne može da primi drugo rođenje od Svetog Duha kada neko dodirne njihovo lice i kaže mu nekoliko reči. Verujem u darove Duha. Ali, ono što Ketrin Kulman

prikazuje nije dar Svetog Duha već dar duhova koji vladaju u vazduhu. Ovi duhovi je iskorišćavaju varajući nju i druge... Ona je Sotonin medijum."

Još jedna osoba koja piše na sličan način jeste dobro poznati profesor teologije sa Univerziteta u Tbingenu. Ovaj profesor mi je pisao: "Ketrin Kulman je spirista. Pre 20 godina bih to i sam rekao."

Sigurno ne bih nikada tako okrutno osudio nekoga bez pažljive istrage. Moramo misliti i govoriti dobro o osobi sve dok se ne pokaže kao zla osoba.

Procena sa najviše naučnog pokrića jeste izveštaj koji mi je doktor Erenštajn poslao iz SAD-a. Članak koji se pojavio u hrišćanskom magazinu, pojavio se sa naslovom "U potrazi za čudom." Napisao ga je doktor i hirurg iz Mineapolisa, doktor Nolen, koji takođe ima dobar glas hrišćanina.

Doktor Nolen je imao adrese i brojeve telefona 82 ljudi iz Mineapolisa koji su poslali kod njega. Ovi ljudi su bili na skupu kod gospođe Kulman i kažu se da su izlečeni. Neki od njih su болоvali od raka, multipla skleroze i drugih bolesti. Doktor Nolen je pratio one koji su *izlečeni* da bi dobio preciznu sliku čitave priče.

Primer 112: Pre početka sastanka, doktor je stajao blizu lifta u kojem je oko 100 pacijenata u invalidskim kolicima odvođeno u ciklusima. Među njima je bio i čovek bez invalidskih kolica koji je hramljao. Doktor ga je pitao: "Da li vam je teško da hodate?"

"Da, pre dve godine sam imao operaciju. Ali, nije uspela da me izleči. Sada se nadam da će me Ketrin Kulman izlečiti."

"Da vam donesem invalidska kolica?"

"Da, to bi bilo lepo od vas."

Doktor je hromom čoveku doneo invalidska kolica, u kojima je odveden u auditorijum. Tokom sastanka, Ketrin je rekla: "Ovde je čovek sa rakom u kuku. Izlečen si. Tvoj bol je nestao. Dođi i uzmi svoj lek."

Čovek u invalidskim kolicima je bio postuđen idejom da u kolicima ode na platformu. Zato je ustao i polako prošetao do prolaza. Iza njega se nalazio jedan od vratara koji je gurao njegova invalidska kolica. Doktor je pažljivo gledao. To je bio čovek kome je pozajmio kolica. Kada je došao na binu, Ketrin Kulman ga je pitala,

"Čija su to invalidska kolica? Sigurno nisu tvoja?"

"Da, jesu", rekao je čovek. Nije želeo da daje dugo objašnjenje. Ketrin je nastavila,

"Imao si rak u kuku i sada je bol prestao. Da li je to tačno?"

"Da", odgovorio je.

"Savij se da svi mogu da vide." Savio se. "Prošetaj." Prošetao je. "Zar nije Sveti Duh čudesan?", uzviknula je. Zvuk radovanja prošao je kroz celu halu.

Posle toga je doktor ispitao ovog čoveka. Ništa se nije promenilo u njegovom stanju. Ali, u hrišćanskim krugovima, novosti su se proširile svuda da je čovek iz invalidskih kolica izlečen.

Primer 113: Još jedan slučaj koji je doktor Nolen proverio jeste slučaj žene za koju se kaže da je izlečena od raka pluća. Njegovim rečima: "Kada sam je kontaktirao, Leona mi je rekla da uopšte nije imala rak pluća. 'Imam Hodžkinovu bolest', rekla je, 'a neke od žlezda u mojim grudima nisu kako treba. Ali, pošto niko drugi nije ustao kada je gospođica Kulman rekla da je neko sa rakom pluća izlečen, pretpostavila sam da sam to ja. Otišla sam ponovo do doktora i on kaže da ne može pronaći promenu u mom rendgen-skom snimku. Mislim da bolje dišem, ali je teško reći, pošto nikada i nisam imala problem sa disanjem'."

Doktor Nolen je takođe dobio spisak od 8 ljudi od Ketrin Kulman koji su navodno izlečeni od raka. Ponovo, rezultat njegovih istraživanja je bio potpuno negativan.

Doktor Nolen komentariše:

"Što sam više saznavao o rezultatima čudotvornih usluga Ketrin Kulman, postajao sam sve sumnjičaviji da bi bilo koje dobro koje je radila moglo da nadjača patnju koju je prouzrokovala... Ne verujem da je ona lažov ili varalica ili da je, svesno, nečasna... Mislim da ona iskreno veruje da je hiljade bolesnih ljudi koji dolaze na njene skupove, kroz njenu službu, izlečeno od organskih bolesti... Problem je, žao mi je što ovo mora da bude ovako otvoreno, u ignorantnosti. Gospođica Kulman ne zna razliku između psihogeničnih i organskih bolesti. Iako koristi tehnike hipnoze, ona *ne zna* ništa o hipnozi i moći sugestije. Ona ne zna ništa o autonomnom nervnom sistemu. Ili, ukoliko zna nešto o ovim stvarima, zasigurno je naučila da svoje znanje sakrije."

Izveštaj doktora Nolen, koji sam ovde prikazao u skraćenom obliku, ne odgovara na sva pitanja koja postavljaju ova čudna izlečenja. Naročito se ne bavi padanjem pacijenata u nesvest, ili to jednostavno naziva hipnozom. Takvo objašnjenje je neadekvatno. Doktori, sveštenici i ljudi sa jakom voljom se ne mogu baciti na pod kao da su nokautirani hipnozom. Ovde su umešane druge sile. Ponovo, nekada precizna naznaka mesta gde pacijenti sede i priroda bolesti zvuči poput psihičkog kontakta.

Upotrebiće se protiv mene to da sam u početku govorio potvrdno o njoj. Već sam odgovorio na ovaj prigovor. Trebamo imati pozitivan sud o osobi sve dok ne prikaže dokaz o suprotnom. Tokom četiri godine od tog prvog sastanka, primio sam veliku količinu materijala. Ovo je rezultiralo drugačijem utisku od onog kojeg sam prvo imao.

U svakom slučaju, Ketrin Kulman stoji ili pada pred njenim Gospodom. Isus ima poslednju reč o njoj i njenom radu, a ne mi kratkovidi ljudi. Naša je dužnost da njen rad ispitamo i da ljude držimo informisanim. Potrudimo se

da naš rad može da se održi u očima Gospoda. Kada je car David video svoju sopstvenu krivicu u Božjem svetlu, uzdahnuo je: "Jer su prestupi moji dopri iznad glave moje, kao težak teret preteški su za mene" (Psalmi 38:4). Kada prepoznamo sopstvenu krivicu, želja za bacanjem kamenja nestaje. Ipak, nismo pošteđeni neophodne dužnosti ponašanja kao oznake pripadanja Hristu, čak iako to znači veliki bol u srcu.

Iz ovog poglavlja treba biti očigledno da mi ne predstavlja radost da pišem o Ketrin Kulman. Možemo dodati sledeću biografsku napomenu: Ketrin Kulman je umrla 20. februara 1976. godine.

34. LEGALIZAM

Legalizam stvara krut, tvrd duh, pomenut u Bibliji: "Sluge novog zaveta, ne pisanog zakona, nego Duha. Jer pisani zakon osuđuje na smrt, a Duh oživljuje." (Druga poslanica Korinćanima 3:6)

Ovo poglavlje ne pripada skupu okultnih pokreta, ali ipak otkriva veliku potrebu. Moje iskustvo u savetovanju više od 45 godina je pokazalo katastrofalan efekat koji imaju legalistički hrišćani. Koja oblast života nije predmet osude hladnih hrišćana bez ljubavi?

Primer 114: 1962. godine sam govorio u Prvoj presbiterijanskoj crkvi Holivuda i tamo upoznao gospođicu Henrijetu Mirs. Ona je jedna od najneobičnijih hrišćana koje sam ikada upoznao. Bili Grejem ju je jednom prilikom nazvao njegovom duhovnom majkom. Gospođica Mirs je započela čas biblijske škole u svojoj crkvi za devojke u nevolji. Posle dvanaest godina, ova škola je imala skoro 6.000 članova. Nekoliko stotina učitelja ove škole, koje je obučila gospođica Mirs, bili su odgovorni za mnoge grupe i odeljenja. Knjige ovog učitelja su ubrzo koristili širom engleskog govornog područja. Mnogo godina sam imao naviku da imam pisanu arhivu svega i zato sam objavio biografiju gospođice Mirs, potpunu sa slikom. I šta se dogodilo? Prijatelj iz Švajcarske, koji je pročitao biografiju, pisao mi je i rekao da je isekao fotografiju iz knjige, zato što je gospođica Mirs imala kratku kosu.

Hrišćanka koja takođe ima kratku kosu, prokomentarisala je: "Volela bih da imam dugu kosu. Ali, imam kožnu bolest zbog koje mi kosa opada ukoliko je duga, pa moram da je održavam kratkom."

Čak iako ne postoji bolest koja zahteva da osoba ima kratku kosu, ja ne delim legalističko viđenje ovog čoveka, iako sam upoznat sa Prvom poslanicom Korinćanima 11:6.

Legalistički hrišćani, koji nikada nisu uspeali da dovedu jednu osobu Hristu, kritikuju ženu od čije službe 600 misionara danas radi na svakom kontinentu.

Ono što mislim o službi hrišćanki sam već rekao u svojoj knjizi *Harizmatiski darovi*. Neću se ponavljati ovde.

Pošto govorimo o duhovnom merilu, daću još jedan primer.

Primer 115: Kada je moja knjiga, *Vino Božije (Wine of God)*, objavljena u SAD-u, poštovani urednik jevanđelske publikacije osećao je da treba da je kritikuje. Svoju kritiku zasnovao je na Drugoj poslanici Korinćanima 6:14: "Ne budite u istom jarmu s nevernicima." Zatim je kamenje bacio na mnogo korišćenog čoveka Božijeg, sveštenika Danijela iz Madrasa (prošlo ime države Čenaj). Gospod je koristio Danijela i kroz njegovu službu je hiljade ljudi preobraćeno. Duhovna iskustva takve vrste su uvek delo Božije milosti, a ne čovekovog rada. Mnogi vernici, međutim, dozvoljavaju svom ponosu i neposlušnosti da stoje na Gospodnjem putu. Danijelu je dopušteno da vidi profesionalce i prosjake, visoko rangirane Indijce i kriminalce, koji se pod njegovom službom okreću Hristu. Kao mladić, za njega se molio i blagoslovio Sadu Sundar Sing. I dalje je bio neoženjen. Jednog dana, Gospod mu je dao uputstvo da se oženi određenom Indijkom. Danijel se protivio govoreći: "Gospode, hoćeš li da me proveriš? Neću oženiti nijednu paganku." Gospod mu nije dao mira. Posle nekoliko znakova, morao je da prizna da je to bila volja Gospoda i poslušao ga je. Ubrzo posle venčanja, njegova mlada žena je postala ubeđena hrišćanka.

Ovo je, naravno, neobičan splet događaja. Prema Drugoj poslanici Korinćanima 6:14, nikada nisam savetovao hrišćanina da se oženi nevernicom. Ali, Biblija nije kazuistički zakonik. Ukoliko je ta veza volja Božija, čak je i urednik hrišćanskog časopisa ne može promeniti. Bog je bogato blagoslovio ovu vezu, kao što se to može pročitati u biografiji sveštenika Danijela. To je na nemačkom objavljeno u mojoj knjizi *Isus na svim kontinentima (Jesus auf allen Kontinenten)*, a na engleskom se može naći u knjizi *Vino Božije*. Ne reći jednu reč o bogato blagoslovenom radu čoveka Božijeg već ga umesto toga pokušati ubiti jednim argumentom, predstavlja nepodnošljiv stepen legalizma.

Često se molim za tebe, brate uredniče, koji iznosiš kritike. U duhu i ljubavi Hrista, pogledajmo iskreno ovu stvar. Pretpostavimo da je u tvom životu, tvojim obraćanjima, tvojim člancima i tvom vladanju 99 procenata bilo dobro, a jedan procenat nebiblijski. Zatim bi naišao mladi biograf, pričajući priču tvog života, ali ne govoreći ništa o tvom delu koje je Bog blagoslovio već samo objavljujući i emitujući svetu jedan procenat koji je bio nebiblijski. Kako bi se osećao povodom toga? To bi bilo grozno izvrtnje činjenica, užasna nepravda, to bi bilo ubistvo tvog ugleda. Upravo to si ti uradio bratu Danijelu. Bog je Danijela iskoristio na moćan način. On je video više blagoslova, preobraćanja i slučajeva izbavljenja od moći zla nego što smo ti i ja zajedno. Pored toga, ti u tišini prelaziš preko svega što je ovaj

čovjek, koga je Bog blagoslovio, uradio, uzimaš jednu tačku koja se ne uklapa u uska ograničenja tvoje legalističke teologije i to široko objavljuješ američkoj javnosti. Zar to nije ubistvo ugleda za koje ćeš jednog dana odgovarati?

Slična u karakteru je i presuda iste publikacije o oživiljenju Solomonovih Ostrva. Muri Tompson, jevanđelista Novog Zelanda, imao je iskustvo gde je video kako se Duh Božiji kreće kroz veliku masu ljudi u isto vreme. Tu je bilo oko tri hiljade ljudi, uključujući nekoliko misionara iz Australije i Amerike. Sveti Duh je podstakao čitav skup, odvođeci ih u pokajanje i spasenje. Tvoj komentar, u tvojoj recenziji knjige, je bio: "Znamo da Bog može to da uradi, ali On to ne radi. Znamo da Sveti Duh može to da uradi, ali On to ne radi."

Moram da te pitam ukoliko sediš u Božijem odboru da znaš tako tačno šta Bog radi a šta ne? Zar ti svedočenje odgovornih hrišćana nije dovoljno? Zar nikada nisi posetio oživljenu oblast kao što je Koreja, Indonezija, Uganda ili Tajvan i primetio da se u oživljenim oblastima često dešavaju događaji koji nas podsećaju na Dela apostolska? Poznato mi je razmišljanje koje se krije iza ove kritike. Doktrina tzv. "preteranog davanja" kaže da su svi harizmatiski darovi i moći prestali krajem apostolskog doba ili najkasnije krajem kanona u sinodima iz Jamnije i Jope (201. godine).

Dispenzacionalna teologija je učena u Evropi još od vremena Lutera. Što se tiče proročanstva u viđenju događaja poslednjih dana, slažem se s tim. U slučaju oživljenja, međutim, očigledno je da harizmatске moći nekada ožive. To treba videti, naročito, u oblastima gde je većina ljudi nepismena. Zato što ti ljudi ne mogu ni da čitaju ni da pišu, oni nisu u stanju da proučavaju Bibliju. Bog se nekada otkrivao tim ljudima uz pomoć čuda. Period čuda obično nailazi na kraj kada su nepismeni ljudi naučili da čitaju Bibliju. Postoji, s druge strane, veliki broj harizmatiskih darova koji nisu izumrli. Znam za mnoge ljude u istoriji koji su posedovali dar isceljivanja. Nema mesta da bih pomenuo sva njihova imena niti da opišem njihov rad.

Još jedan dokaz legalističke i čovekove arogancije jeste kada gore pomenuta publikacija jednostavno odbacuje slučaj oživljenja Solomonovih Ostrva kao netačan. Preporučujem da ljudi pročitaju izveštaje Australijske južnomorske misije, koja održava biblijsku skromnost i nema sklonosti ka ekstremizmu.

Shvatam da izlivanje Svetog Duha u vreme apostola nije nešto što se često može ponoviti. Sveti Duh je izliven, ali On još uvek treba doći do paganskih i duhovno mrtvih zajednica. On takođe mora doći do nas, bilo da još uvek nismo duhovno nanovo rođeni ili se nismo još okrenuli Bogu. Postoji mnogo vernika koji sprečavaju rad Svetog Duha, koji Ga ožalošćuju, koji su neposlušni prema Njemu i koji Mu se konstantno suprotstavljaju. To je optužba koju je Isus izneo protiv legalističkih fariseja. To bi mogao da iznese i danas protiv mnogih današnjih hrišćana.

U Isusovo vreme, fariseji, književnici i sveštenici, teolozi, optužili su Isusa za bogohuljenje i dali su da Ga rimske vlasti osude. Kroz istoriju crkve, ljudi Božiji, koji su korišćeni na poseban način, doživeli su sličan progon. Na primer, Ludvig Harms, osnivač Hermansburg misije u Nemačkoj, doveden je pred crkvene vlasti od strane svog bratskog sveštenstva 62 puta. Ni u jednom slučaju nisu mogli da potkrepe bilo koju optužbu protiv njega. U Starom zavetu, pravi proroci su progonjeni. U periodu Novog zaveta, Isusovi učenici i apostoli su progonjeni. Tokom istorije crkve, ljudi Božiji su progonjeni od strane crkvenih vođa i nominalnih hrišćana. Isto je i danas. Sve ovo i još više je sadržano u upozorenju: "Pisani zakon osuđuje na smrt, a Duh oživljuje."

Zakon donosi smrt. Duh donosi život. Nemojmo se konstantno mešati u rad Boga sa našom "dobronamernom" teologijom!

I poslednja tačka: Svrha te publikacije je širenje Božije poruke ljudima. Ja, takođe, sam oduvek težio da budem jevanđelista po biblijskom uzorku. Siguran sam da znate moju borbu protiv svega nebiblijskog, ekstremističkih viđenja, takozvanog harizmatiskog pokreta, koji nije harizmatiski i mnogih drugih izvrtanja i ekstremnih pokreta današnjice. Da li ste se ikada zapitali kakav utisak svet stiće kada urednik hrišćanskog časopisa napada kolegu u jevanđelizmu? Sveti Duh nas zajedno vodi, ujedinjuje i vezuje vernike zajedno u ljubavi Hrista. Legalizam deli, odseca braću jedne od drugih, slama veze koje je Hrist vezao kroz Njegovo otkupiteljsko delo na Golgoti. Iza ove podele, ovog cepanja na dva dela, iza ove razjedinjenosti, je neprijatelj odozdo, koji se raduje i profitira na tome.

Sveti Duh izgrađuje Božji narod. Teologija u svakom dobu je bila u opasnosti uništenja Bođjeg naroda. Ovo je takođe tačno za preuveličane oblike dispenzacionalne teologije. Činjenica da napadam zloupotrebu teologije nije rezultat dobro poznate zavisti onih koji nemaju ništa. Ja sam dostigao doktorat teologije na Univerzitetu u Tbingenu.

Kao kolege hrišćani i kao kolege slugе Hrista, poštuјmo zvanje јedan drugog i naše raznolike službe. Ali, kao što Francuzi kažu, *noblesse oblige* (plemstvo obavezuje)! A mi bi trebali da budemo Hristovo plemstvo.

35. LEBDENJE

Lebdenje je јedno od ostvarenja spiritističkih medijuma. Lebdenje je slobodno plutanje ljudskog tela u vazduhu. Praktikovanje lebdenja je retko u civilizovanim zemljama, ali je često u paganskim zemljama i onima gde se spiritizam široko primenjuje. Јedan ili dva primera će ilustrovati lebdenje.

Primer 116: Dva luteranska sveštenika su učestvovala u sesiji lebdenja u Velsu, u Austriji. Bili su radoznali i želeli su da prouče ovu temu. Obojica su videla kako je spiritistički medijum lebdeo i u horizontalnoj poziciji plutao do plafona sobe. Moram da upozorim na učestvovanje u ovakvim eksperimentima. Đavo napada ne samo radoznale već i one koji misle da mogu bezbedno da učestvuju u spiritističkim eksperimentima da bi ih proučili.

Dok pišem ovo poglavlje o lebdenju, trenutno sam na trećoj turi predavanja u SAD-u i Kanadi. Tokom savetovanja ljudi na ovom putovanju, čuo sam za još dva slučaja lebdenja.

Primer 117: Sedamnaestogodišnja devojčica koja je zasigurno hrišćanka, otišla je u određenu prostoriju u njenoj školi. Nije bila svesna da je naišla na duhovnu seansu u punom zamahu. Kada je devojka ušla u prostoriju, medijum je lebdeo do plafona. Devojka je bila u stanju da u sebi izgovori molitvu. Medijum je pao na pod i povredio se. Prisustvo verujuće devojke je narušilo zlokobni rad demona.

Primer 118: Misionar koji je radio u Africi sa Sudanskom unutrašnjom misijom, imao je svoje prvo iskustvo sa lebdenjem u vazduhu. Smatrao je svojom dužnošću da zaustavi ovaj duhovni fenomen. Postavio je svoju ruku na onog koji je lebdeo u vazduhu i pokušao da se moli. U tom trenutku je bačen na zemlju od strane nečega što je opisao kao "udar električnog šoka". To ga je naučilo da se ne sme polagati ruka na medijuma praktičara. Isus je polagao ruke samo na bolesne. U slučajevima opsednutosti, On je samo zapovedao duhovima.

Afrikanci koji su bili prisutni tokom incidenta su se smejali misionaru. Što se tiče okultnog, pagani su obično bolje informisani od hrišćanskih misionara.

Primer 119: Na godišnjem umbanda festivalu verskog spiritizma u Baiji, u Brazilu, lebdenje se skoro uvek izvodi. Ovde je misionar imao isto iskustvo kao i misionar iz Afrike. Stavio je svoju šaku na glavu devojke koja je lebdela u vazduhu i pokušao da je oslobodi demonskih moći koje su je zarobile. On je, takođe, dobio električni šok koji ga je bacio na zemlju.

Privilegija naduvanih, praznoglavih racionalista je da se smeju stvarima koje ne razumeju. Sotonu moramo ozbiljno shvatiti - ali ipak još više Onoga koji je, na krstu na Golgoti, odneo pobedu protiv moći tame.

U vezi sa ovim poglavljem o lebdenju treba takođe pročitati odeljak o *translokaciji*.

36. MAGIJA

Mišljenja ljudi o magiji zavise od njihove intelektualne i duhovne pozicije. Zavisnik od okultnog misli drugačije od arogantnog racionaliste. Zato moramo početi sa nekim preliminarnim pitanjima koja se moraju odgovoriti.

1. Termin *magija* ima širok spektar upotrebe. Razmotrimo neke od njih.

a. Postoji magija u najširem smislu te reči. Sve što fascinira ljude i sve što se ne može objasniti, može se objasniti kao magija.

Magija privlači milione na fudbalske stadione. Može se govoriti o magiji sporta.

Poznavalac grčke umetnosti je jednom rekao: "Jedna statua Fidija je važnija od siromaštva miliona ljudi." Ovde imamo magiju umetnosti, koja svoje ljubitelje baca pod čaroliju.

Filozof pozitivista je rekao: "Najveći oblik sreće ovde na Zemlji jeste jedinstvo muškarca i žene. Za to bih se rado odrekao raja." Ovo je idolopoklonstvo, magija erotske ljubavi.

Takođe postoji i verska magija, kada su ceremonije, sveće, tamjan, prelepe figure svetaca i sveta umetnost važnije nekome od ličnog odnosa sa Bogom. Impresivno bogoslužjenje nas može odvući od onoga što je zaista bitno.

b. Postoji takođe magija koja je jednostavno oblik zabave. U raznim zemljama postoji čak i magični krug, udruženje ljudi ili grupa koji izvede magiju radi zabave. Trikovi nestajanja i pojavljivanja nisu magija. Često sam primetio, međutim, da mađioničari povremeno koriste i pravu magiju. Ova knjiga sadrži neke primere toga.

c. Treći oblik magije je nadržilekarstvo. Ovde, ponovo, nije reč o pravoj magiji, već o prevari. S vremena na vreme se jedan od ovih prevaranata odvodi na sud od strane nekoga koga je prevario. Pre nekoliko godina, na primer, koncept lečenja *Bauerschen Zelemente* je bio zabranjen po osnovi da su ljudi lažno manipulisani. Dužina bakarne žice u vrednosti od jedne marke je prodana pacijentima za veliku sumu novca. Bolesnim ljudima je rečeno da žicu nose oko svojih tela i da će im onda biti bolje. U vreme pisanja ove knjige se dešava sličan sudski postupak sa isceliteljem. Lukavi isceliteljski praktičar je pokušavao da svoje pacijente izleči sa staklenom kuglom i malom kapsulom soli.

Uvek će postojati ljudi koje je lako prevariti. Nekada se lečenje ili poboljšanje stanja pacijenta dešava kroz sugestiju ili samosugestiju.

Nadržilekarstvo je široko rasprostranjeno u SAD-u. Tamo sam prikupio mnogo primera.

Hemijska firma u Čikagu proizvodi ništa manje od 1600 preparata za magiju. Novine iz Kanzasa izveštavaju da je nadrilekarka naplaćivala između 100 i 800 dolara pri svakom tretmanu. Još jedna varalica iz Vašingtona je zaradila 500 dolara dnevno od svojih mušterija. Kada je varalica iz Njujorka gonjen, on je u svoju odbranu dao mnoga pisma zahvalnosti od bogatih ljudi sa visokih radnih mesta. Čak ni inteligencija i edukacija nisu zaštićeni od trikova reklamiranja ovih prevaranata. Ova vrsta magije tiče se sujeverja i gluposti savremenog čoveka. Međutim, mora se dodati da neki nadrilekari takođe imaju veze sa okultnim praksama.

Još jedna važna tačka jeste da osoba ponekad naleti na prave iscelitelje koji nisu ni varalice ni nadrilekari ni okultisti. Ja čak i poznajem neke takve iscelitelje koji su verujući hrišćani. Jedan od njih je među mojim ličnim prijateljima.

d. Znamo za još jedan oblik magije. Etnolozi koji proučavaju folklor, magijske običaje primitivnih plemena, rasne karakteristike i hiljade drugih stvari, upoređuju primitivce sa svojim magijskim pogledom života i civilizovane ljude sa svojim racionalnim i naučnim pogledom.

e. Izražena van svih ovih odseka i paralelnih oblika magije, postoji i ono što nazivamo pravom magijom. Ovo je oblik magije koji je osuđen u Bibliji, umetnost bacanja čarolija ili vraćanje, đavolja umetnost. Poslušajmo prvo neka upozorenja iz Svetog pisma:

"Veštici ne daj da živi." (22. Mojsijeva 22:18)

"Ne slušajte lažne proroke, ni gatare, one koji se bave magijom." (Knjiga proroka Jeremije 27:9)

"I istrebiću vraćanje iz ruku tvojih i nećeš imati gatare." (Knjiga proroka Miheja 5:12)

"I doći ću da vam sudim i biću brz svedok protiv vračara." (Knjiga proroka Malahije 3:5)

Upoznao sam zlokobnu praksu prave magije kroz svoju sveštenu službu savetovanja i posećivanjem više od 400 misionarskih polja.

2. Iz svog iskustva savetovanja sa ljudima na svakom kontinentu, upoznao sam sledeće oblike magije:

Iseljivanje i razboljevanje kroz magiju

Magijske zabrane i oslobađanje zabrana

Magijske kletve i magijsko proganjanje

Magija ljubavi i mržnje

Zaštitnička magija i smrtna magija

Pogledajte nekoliko primera sa misionarskih putovanja:

Primer 120: Kletve. Određeni čarobnjak se nije slagao sa svojim sinom. Svađa je počela po pitanju nasleđstva. Njegova ćerka i zet su razumeli da su nasledili farmu koja je pripadala njenom ocu. Jednoga dana je stari farmer

otišao u crkvu. Njegov zet je došao istim putem sa konjem i kočijom. Stari farmer ga je pitao da ga poveze. Umesto da mu odgovori, zet je izvadio bič i udario starog tasta. Farmer je postao veoma besan i uzviknuo: "Grom te ubio!" Dok je stari farmer sedeo u crkvi i slušao besedu, naišla je oluja. Udario je jedan grom. Nedugo posle toga se čuo protivpožarni alarm. Služba je prekinuta, a ljudi su požurili kući. Jedna kuća se zapalila zbog groma. To je bila ona koja je pripadala zetu kojeg je starac prokleo. Kuća je izgorela do temelja.

Priča poput ove podiže mnoge probleme. Da li je to jednostavno bila slučajnost ili je kletva proradila? Iskustvo pokazuje da kletve obično rade samo kada je osoba koja ih izgovori demonski medijum i kada je osoba na koju je bačena kletva pod dejstvom demona. Drugo posmatranje je da na prave, moralne hrišćane, ne utiču kletve ovakve vrste, ukoliko su se stavili pod zaštitu Isusa.

Primer 121: Tri puta sam posetio Meksiko i nekoliko puta sam govorio u nemačkoj crkvi u Meksiko Siti. Dok sam bio u poseti čuo sam čudnu priču o magijskim proganjanjima. Ukoliko osoba koja praktikuje crnu magiju želi da nekome naudi ili da ga razboli, ta osoba postavlja lutku premazanu krvlju ispred vrata te osobe. Pre nego što to uradi, stavi trnje ili igle u lutku. Kao dodatak ovoj simboličkoj ili analognoj magiji, recituju se magijske reči. Čudna stvar je da žrtva postaje bolesna u delu tela koje je probodeno u lutki. Ovakve stvari praktikuju vudu čarobnjaci na Haitiju i Makumba kult u Brazilu.

Primer 122: Tokom predavanja u Indiji, čuo sam za prakse čarobnjaka Indusa. Kada žele da progone nekoga, oni uzimaju kosu te osobe i zakucaju je za drvo, recitujući reči dok to rade. Žrtva zatim postaje bolesna ili joj se dogodi nesreća.

Primer 123: Bilo mi je čudno kada sam sličnu stvar čuo u Švajcarskoj u regionu Gstad i Sanen. Dok sam propovedao u ovoj oblasti, određeni propovednik me je obavestio o neobičnom običaju među lokalnim farmerima. Ukoliko su želeli da naude nekome, pokušali bi da se domognu dela njegove kose. Ovo mogu da urade, na primer, uz pomoć berberina, koga bi potplatili i zakleli na ćutanje. Uzimaju neprijateljsku kosu, izbuše rupu u njihovoj kući, stave kosu u nju, zakucaju klin u nju, recituju čaroliju iz, u Bibliji nepostojeće, *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*, i požele zlo svom neprijatelju. Iznenadjujuće, ove kletve se ponekad ispunjavaju. Magijsko proganjanje je poznato ne samo u Indiji i Meksiku, već takođe i u Švajcarskoj.

Primer 123: Čuo sam za još primera o magiji kosom u Argentini, ne samo od njihovog sveštenika već i od doktora Vintera, glavnog u Kruz Blanka sanatorijumu u Eskelu, provinciji Čubut. Ukoliko smrtni čarobnjak želi da ubije neprijatelja, on uzima nekoliko njegovih vlasi kose i zatim, dok je Mesec

mlad, koncentriše se na svoju žrtvu. On koristi čarolije i svoje psihičke moći i ubija svoju žrtvu.

Primer 125: Doktor Vinter mi je ispričao primer iz njegovog sopstvenog kruga prijatelja. Mladić je želeo da oženi devojk. Već su bili vereni. Njegova sestra nije volela njegovu verenicu i uspela je da rastavi mladi par. Međutim, mladić je svojoj verenici godinama ranije poslao pramen svoje kose. Pošto je veridba prekinuta, on se oženio drugom devojk. Godinu dana posle braka je umro. Njegova bivša verenica je otišla do moćnog čarobnjaka i pitala ga da baci smrtnu čaroliju. Posle sahrane, razočarana devojka je poslala pramen kose nazad pakosnoj sestri i rekla: "Da li ga želiš? Pripadao je tvom mrtvom bratu." Ožalošćena žena je uzela pramen kose svoga brata. Uskoro je postala ozbiljno bolesna. Otišla je ka mnogim doktorima, ali niko nije mogao da joj pomogne. Zatim joj je vračara rekla da je na nju bačena magijska smrtna čarolija. Vračara je takođe ponudila da joj pomogne. Dala joj je zaštitničku čaroliju. Kao rezultat toga, bolesna žena se oporavila. Ali, takođe je razvila ozbiljnu neurozu. Imala je jednu bolest za drugom. Kada se udala i imala decu, njena deca su bila mentalno zahvaćena time.

Primer 126: Sada nekoliko primera magijskih zabrana. Žena mi je ispričala priču svoje porodice. Sa sedam godina je njena majka pazila guske. Čovek za koga se znalo da praktikuje crnu magiju je došao i pitao je: "Mala Mari, koliko gusaka imaš?" Dete mu je reklo broj. Čovek je otišao. Odjednom, guske su počele da padaju, jedna za drugom, i da umiru. Devojčica je otrčala kući i rekla šta se dogodilo. Njen otac je požurio do vode i izmrmljao je čaroliju koju je naučio iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* (koje ne postoje u Bibliji). Guske su odmah prestale da umiru.

Kakva je sada situacija u porodici? Devojčica koja je pazila guske je čitavog života patila od depresije. Žena koja mi je to ispričala, unuka magijskog vračara, ima vizije i velike probleme u svom duhovnom životu. Njen sin, praunuk, je duševno bolestan, pati od zabluda i sada je po treći put u psihijatrijskoj bolnici. Magija uvek dolazi sa cenom.

Primer 127: Žena učitelja iz Holštajna, iz severne Nemačke, ispričala mi je sledeću priču. Muškarci u njenoj porodici su bili verski učitelji sedam generacija. Pratili su sujeverni običaj donošenja vode tokom Vaskršnje večeri svake godine prskajući decu.

Jednom prilikom je ukraden konj od roditelja. Oni su postavili čaroliju na konja. Uzeli su kožne uzde iz konjske opreme i zakačili ih za poštu, koristeći magijsku formulu. To je trebalo da natera konja da mirno stoji pod zabranom. Uz pomoć ovoga su zapravo uspeli da pronađu konja. Čitava porodica, do unuka i praunuka, se protivi Bogu, iako su praoci bili verski učitelji. U porodici postoje kontinuirane svađe, razdor i nesreća svake vrste.

Pojavljuje se pitanje za hrišćanske vernike - da li smo nemoćni od magijskih napada ovih okultista? Nominalni i nemarni hrišćani zaista mogu biti u opasnosti, dok moralni i istinski pobožni ljudi - ne. Ovaj primer je iz Japana. Moj dopisnik je Džo Kerol, misionar u čijoj kući sam ostajao u Tokiju.

Primer 128: Mladi američki misionar, koji je kratko radio u Japanu, pomislio je da ode i da se moli u budističkom hramu i da u Isusovo ime zapoveda silama tame. Drugim rečima, hteo je da otpočne duhovnu ofanzivu na budistički hram. U svojoj naivnosti je zamišljao da je to deo njegove dužnosti kao misionara. Rezultat je bio krajnje drugačiji. Pošto se molio u budističkom hramu, misionar je skrenuo sa uma. Vraćen je u SAD u ludačkoj košulji. Nije dovoljno reći: "Onaj koji je u nama je jači od onoga koji je u svetu." Imam potpuno poverenje u ovu reč Svetog pisma, ali i dalje ne bih bio nesmotren. Oni koji sebe izlažu nepotrebnoj opasnosti bivaju uništeni. Čuo sam za nekoliko slučajeva na poljima misije gde su dobri misionari dobili povrede kroz napade čarobnjaka.

Međutim, satanistički napadi nas uče da se molimo. Kada se okružimo vatrenim zidom (Božijom zaštitom) o kojem Knjiga proroka Zaharije 2:5 govori, ni jedan okultista, čarobnjak ili demon nas ne može povrediti.

Primer 129: Engleskinja je putovala u južnu Afriku i tamo radila godinu dana. Zaljubila se u Bantua, crnca. Verili su se. Kada se godina završila, Engleskinja se vratila kući. Par je pravio planove za venčanje. Engleskinja nije bila hrišćanka ali se njena majka verno molila. Sada je usledio sukob između duhovnih sila ovog doma. Majka se molila za spasenje svoje ćerke. Međutim, ćerka je kroz Bantua pala pod uticaj magijske prakse. Bantu je bio čarobnjak. Uskoro se u kući čula buka. Demoni su se prikazivali. Neprijatan miris, kao kod istrulelog leša, osetio se u raznim sobama, pogotovo u sobi devojke. Mogli su da omirišu sumpor. Devojka to nije mogla da razume i otišla je do hrišćanskog sveštenika po savet. Kada mu je ispričala čitavu priču, sveštenik ju je posavetovao da uništi sve objekte koje je primila od svog verenika iz južne Afrike. To bi eliminisalo sve načine kontakta i uticaja kroz koje je ovaj Afrikanac mogao da koristi svoju magiju. Devojka je poslušala savet. Odlučujuća stvar, međutim, bila je ta da se majka verno molila za nju i takođe pitala da se drugi hrišćani mole za nju. Kuća je oslobođena od ovih sablasnih manifestacija.

Moguće je uplašiti se ovih magijskih, mračnih veština. Ipak, nemamo razloga za strah ukoliko pripadamo Isusu Hristu i verno Ga pratimo. Daću neke primere da bih pokazao kako su verni hrišćani zaštićeni od strane svog Gospoda.

Primer 130: Jedan od mojih prijatelja je Verner Ambul iz Sankt Galena. On tamo vodi misionarstvo telefonskim savetovanjem. Jednog dana ga je

pozvao stomatolog i rekao: "Jači si od mene. Moram da uradim logičnu stvar."

Ambul ga je pitao: "Na šta misliš?"

"Dosadio si mi ti i tvoje hrišćanske gluposti", odgovorio je stomatolog. "Pokušao sam da te napadnem magijom i da te ubijem magijom. Nisam uspeo. Jači si od mene. Zato sada moram da snosim posledice."

Ambul je pokušao da ga dovede do Hrista. Nije uspeo. Nekoliko dana kasnije je pročitao u novinama da je ovaj stomatolog oduzeo sebi život. Takve stvari su poznate i na misionarskim poljima.

Primer 131: Moj prijatelj Džon Balantajn iz Engleske mi je pisao u januaru 1976. godine o engleskoj nastavnici koja je govorila na radiju, što je podiglo veliko interesovanje. Ona je protestovala zbog verskih nastava od strane neverujućih učitelja. Rekla je da je povukla svoje četvoro dece sa verskih nastava u školi koju su pohađali jer je to vreme korišćeno radi podučavanja spiritizma i vraćanja. Takvo učenje je zločin nad decom.

Primer 132: Pre mnogo godina sam držao nekoliko predavanja u Čungčov biblijskoj školi na kineskoj granici. Tamo sam upoznao misionara pod imenom Gribenau. Kao mladić je bio misionar na Tibetu. Tibetanski jezik je naučio od tibetanskog lame. Jednog dana je Tibetanac rekao: "Gospodine Gribenau, sada znam šta znači hrišćanska vera. Tvoj Bog je moćniji od mog boga." Gribenau je odgovorio, "Tvoj bog je Đavo. Da li znaš to?"

"Da, znam", odgovorio je lama.

Misionar je nastavio: "Kako sada znaš da je moj Bog moćniji?"

"Kada sam primetio da si misionar", odgovorio je čovek, "pokušao sam da te razbolim uz pomoć magije. Nisam mogao. Zatim sam pokušao da pošaljem vatrenog demona da ti spali kuću. Nije me poslušao. Zatim sam iskoristio najmoćniju smrtnu magiju koju imamo na Tibetu da bih te ubio. Ponovo, bezuspešno. Imaš zid oko sebe koji ja ne mogu probiti."

Gribenau je odgovorio: "Pošto si otkrio da je moj Bog moćniji od tvojih demona, zašto ne prihvatiš mog Boga?" Lama je rekao: "Demoni bi me ubili istog dana. Onaj koji se predao Đavolu i koji pokuša da ga se otrese biva ubijen od strane njega." Misionar nije uspeo da pridobije lamu za Hrista. Kasnije je čuo da je taj lama umro u očaju.

Predivna je poruka koju mi hrišćani imamo. Biblija nam kaže: "I ja ću mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biću za slavu usred njega." (Knjiga proroka Zaharije 2:5) A u Novom zavetu, Isus kaže: "Niko ih neće ugrabiti iz moje ruke." (Jevanđelje po Jovanu 10:28) Ono što je od vitalne važnosti jeste da li smo sebe u potpunosti poverili Isusu - ne kao hrišćani Laodikeje koji nisu bili ni vreli ni hladni.

37. MAGIJSKO ČARANJE

Čaranje pripada odeljku magijskog lečenja. U Nemačkoj postoje razni izrazi za to. U južnoj Nemačkoj se to zove *Brauchen* (korišćenje), u Hamburgu *Bepusten* ili *Beblasen* (duvanje), u Lineburg pustari *Wegversetzen* (pomaranje). Drugi termini su *Beschreien* (osuditi, začarati) i *Bespeien* (pljunuti). Zabeleženi su neki odvrtni primeri.

Primer 133: Žena je došla kod mene radi savetovanja. Objasnila mi je da je majka kao malu devojčicu poslala kod vešca kada je bila bolesna. Stari veštac je rekao devojčici: "Otvori usta na trenutak." Kada je devojčica otvorila svoja usta, stari veštac je pljunuo u njih. Devojčica se naježila od mučnine i taj osećaj gadosti ju je mučio, ne samo sedmicama posle, već godinama. Ali, drastični tretman, koliko god užasan bio, bio je navodno uspešan i izlečio je. Tako oni kažu.

Primer 134: Majka nije želela da dozvoli ćerci da se uda. Nije želela da ima išta sa njenim budućim zetom. Devojka je bez obzira na to odlučila da se uda za njega. Kada je napustila dom svojih roditelja sa svojim mužem, njena majka je vrisnula poput životinje. Brak njene ćerke obeležen je mnogim problemima i teškoćama. Čak su i unuci progonjeni kletvom ove bake koja je osudila svoju ćerku.

U inostranstvu sam naišao i na druge izraze. U Austriji se čaranje zove *Wenden* (udaljavanje), u Švajcarskoj *mit Worten heilen* (lečenje rečima), u Poljskoj *merenje duše* a u Francuskoj *praktikovanje simpatije*.

U Alzasu postoji knjiga magije koja se zove *Simpatični porodični album* (Sympathetic Family Scrap book). Ova knjiga sadrži magijsko čaranje i informacije o tome kako praktikovati čaranje i simpatiju. U SAD-u, u Pensilvaniji sam čuo izraz *powwow*. Ovaj termin verovatno potiče od Indijanaca. U Južnoj Americi sam čuo termin *bruho* (*Brucho*). Ova reč verovatno potiče od nemačkih naseljenika koji su došli iz južne Nemačke. Južnonemačka reč za čaranje je *Brauchen*, što na alemanskom dijalektu postaje *bruche*. Iz reči *bruche* se razvila južnoamerička reč *Brucho*. U Argentini sam ponovo naišao na poljski izraz *merenje duše*. Verovatno su ga doveli u Argentinu poljski naseljenici. Daću primer vezan za *Brucho*.

Primer 135: Čovekov konj za jahanje se razboleo. On je savet potražio od bruhoa i uradio je ono što mu je rečeno da uradi sa uspešnim rezultatima. Izvukao je tri dlake sa konjskog repa i tri puta ih je istegnuo između njegovih grudi i konjskih nozdruva. Zatim je recitovao jednu od čarolija iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*, koja je takođe "otkrivena" u Južnoj Americi, i dodao tri najviša imena. Konj je izlečen. Ali, od tog trenutka, porodica tog čoveka je

patila od mentalnih i nervnih poremećaja. U ovom slučaju, čaranje je izvršeno u obliku bele magije, koristeći tri najviša imena.

Crna magija se razlikuje od bele magije po svom obliku. U svetskoj literaturi magije, tvrdi se da se crna magija izvršava uz pomoć Đavola, a bela magija uz pomoć Boga. Ova definicija je lažna. Bela magija zavisi od sila tame isto koliko i crna magija. Dokaze nije teško pronaći. Posledice bele magije su identične posledicama crne magije. U beloj magiji se tri najviša imena koriste za ove zle ciljeve. Obično se magijskoj čaroliji dodaju tri najviša imena, uzeta iz *Šeste i sedme knjiga Mojsijeve* ili iz druge knjige o magiji.

Magijsko čaranje se praktikuje u čitavom svetu. Uzimajući primere sa svakog kontinenta, mogao bih da razlikujem oko 1500 slučajeva čaranja.

Tokom mnogih serija predavanja u Švajcarskoj sam često čuo imena ozloglašanih vračara koji su pominjali ljudi koje sam savetovao. Pomenuću nekoliko njih iako me to stavlja u određenu opasnost. Imena koja su se pojavila najčešće u Švajcarskoj su bila Hermano, Šnajder, Hugendobler Grejzer, Grunefelder, Kern, kao i mnogi drugi. U Nemačkoj sam bio iznenađen kada sam čuo da u Šlezvig-Holštajnu čak i doktori šalju pacijente vračarima. Zaista, čak sam otkrio i starešine crkve, protestantski sveštenik i nekoliko katoličkih sveštenika koji sami postupaju kao vračari. Ovi ljudi su verovatno nesvesni tragedije koju donose.

Porodice u kojima se praktikuje čaranje, aktivno ili kao pacijent, su bukvalno progonjene nesrećom. Samoubistvo, ubistvo, ozbiljne i neizlečive bolesti i mnogi drugi problemi obiluju u takvim porodicama.

Jedan od najopasnijih i najpoznatijih vračara Lineburg pustare je Pastir Ast.

Primer 136: Henrik Ast je rođen 4. aprila 1848. godine u Gronau na reci Lejni. Kasnije se preselio u Radbruh na Lineburg pustari. Njegov isceliteljski rad je počeo oko 1894. godine. U početku je imao oko deset pacijenata dnevno. Posle nekoliko meseci se broj posetioca povećao na 600 svakog dana. Do 1895. godine je dnevno skoro hiljadu ljudi dolazilo u Radbruh da bi ga videlo. Metode dijagnoze ovog vračara kao i lek su bili ekstremno jednostavni. On je sekao tri dlake sa vrata svakog pacijenta, držao ih na svetlu, ispitao ih lupom i dao svoju dijagnozu. Ove dijagnoze su u nekoliko slučajeva proveravali doktori. Začudo, bile su tačne. Posle dijagnoze je pacijentu davao smesu koju je pripremio. Često se dešavalo da pacijenti dobiju istu smesu za sasvim različite bolesti. Ipak, hiljade su tvrdili da ih je Pastir Ast izlečio.

Iscljujuća metoda Pastira Asta nikada nije priznata od strane medicine, i to s pravom. To je bila okultna metoda. Sudeći po tehnici, dijagnoza je koristila psihometriju. Iscelitelj uzima objekat koji pripada pacijentu i jednu ili dve sekunde se koncentriše na osobu koja traži lečenje. Neki iscelitelji ovo rade ulaskom u trans, neki u polu transu. U slučaju Pastira Asta je bio do-

voljan normalan proces mentalne koncentracije. Znam da je hiljade ljudi navodno izlečeno od strane Pastira Asta, to jest, da su se fizički izlečili. Ali, u isto vreme, pali su pod užasno duhovno ugnjetavanje demona. Više ću o ovome reći kasnije.

Pastir Ast, koji je u Radbruh došao kao siromah i prosjak, umro je u 1921. godini kao veoma bogat čovek. Ostavio je velike nekretnine: pet kuća, pet velikih farmi, ogromnu sumu novca. Biograf Henrika Asta je objavio da je izlečio stotine hiljada ljudi. Druga strana priče mi je postala poznata tokom mnogih tura predavanja širom Lineburg pustare.

Primer 137: Pošto govorimo o Lineburg pustari, moram takođe pomenuti još jedan problem. U toj oblasti sam iznova i iznova nailazio na piromane. Piromani su ljudi koji, s vremena na vreme, imaju želju da spaljuju stvari. Na primer, u Lineburg okrugu je nekoliko istorijskih građevina spaljeno od strane mladih. Posle hapšenja, na sudu je izjavio da mu se ponekad pojavi ova žudnja za vatrom i tada nešto jednostavno mora da zapali. Krajem leta 1975. godine je u Lineburg pustari bio ogromni požar koji je uništio hiljade ari šume. Ponovo, to je bio problem piromanije. To znači da ljudi nalaze uživanje i zadovoljstvo u paljenju vatre. Nekoliko puta kada sam savetovao ljude, uspeo sam da otkrijem poreklo takve piromanije. Obično nastaje kod ljudi čiji su preci, bilo da su to roditelji ili baba ili deda, bili magijski vračevi, ili koji su u svojoj mladosti sami bili začarani. Naši psihijatri i psihoterapeuti ovoga nisu svesni. Ukoliko im kažete, oni ovom posmatranju neće pridavati nikakvu važnost.

Napustimo sada Nemačku i otiđimo na drugi kraj sveta.

Primer 138: Pre nekoliko godina sam držao nekoliko predavanja u Gambelu na ostrvu Sent Lorens. Ostajao sam sa misionarom koji se zvao Šinen. Komšija do nas je bio Alen Valunga. Njegov otac je nekoliko godina ranije postao hrišćanin. To je bila promena iz korena za čitavu porodicu, pošto je otac mnogo godina učestvovao u opasnom činu šamanizma. Šamani su praktičari crne magije među Eskimima u severnoj Aljasci kao i u Sibiru i raznim ostrvima Beringovog moreuza.

Sin, Alen, odrastao je kao savršeno normalan dečak. Pošto je njegov otac postao hrišćanin, mračna čarolija je bačena na njega. U nekim trenucima nije bio svoj gospodar. Skoro bi se moglo opisati kao stanje demonske opsednutosti. Izgledalo je kao da su se mračne moći koje su držale oca prenele na sina. Alen je bio nadaren dečak i išao je u koledž u Ferbanksu. Jednog dana je ova mračna, demonska moć ponovo zaposela Alena. On je provalio u žensku spavaonicu i u svojoj seksualnoj pomami silovao devojkju, a zatim je ubio. Zatim je napao drugu devojkju koja je dozivala u pomoć. Čuli su njeno dozivanje. Neko od osoblja je stigao na vreme da spreči Alena u izvršavanju druge grozote.

Alen je uhapšen. Zatim je usledila duga istraga i još duže suđenje. Nekoliko psihijataru je dalo svoj izveštaj. Neki su ga procenili kao normalnog, drugi su ga okarakterisali kao osobu ograničene odgovornosti. Neki su čak tvrdili da je bio šizofreničar. Sudija je bio u veoma teškoj situaciji. Na kraju, Alen Valunga je proglašen krivim za ubistvo i osuđen.

Izveštaj jednog psihijatra je bio interesantan. On je mislio da je preobraženje porodice iz šamanizma u hrišćanstvo dovelo Alena u užasan sukob. Promena vere je bila odgovorna za njegove eksplozivne izlive i sadistička dela.

Apsurdno je optužiti hrišćansku veru za takve zločine. Ne može se očekivati ništa drugačije od neverujućeg psihijatra. Ali, zrno istine je skriveno u ovom varljivom izveštaju. Tokom savetovanja sam povremeno nailazio na sledeći šablon. Kada je jedan član porodice izbačen od demonske opsesivnosti ili ozbiljnog okultnog ugnjetavanja, drugi član porodice nekada pada pod još jači uticaj istog demona, jer je nastavio da bude pod uticajem paganske religije. Ovo se jedino dešava u onim slučajevima gde se čitava porodica ne stavlja pod zaštitu Isusa Hrista. Neki kasniji primeri će ilustrovati posledice magijskog čaranja.

Primer 139: Devojka je začarana kada je imala tri godine. Koliko se seća, patila je od depresije, samoubilačkih misli, ideja o mučenju sebe i brojnih nesreća. Jedne godine imala je tri potresa. Njen brat, koji je takođe podvrgnut magijskom čaranju, pati od istih mentalnih poremećaja. On je neposlušan i pogođen samoubilačkim mislima. Na kraju je razvio prisilu da ubija decu u ime Boga.

Naravno, nemaju svi ovakvi oblici pokašanja vidljivu okultnu pozadinu. Ali kod otprilike polovine kompulsivnih neurotika koje sam savetovao, uspeo sam da pronađem okultnu aktivnost u prošlosti.

Primer 140: Čovek je otišao do vračara u Herisau, u Švajcarskoj. Lečenje koje je dobio je dovelo do izlečenja njegovih organskih simptoma. Ali, od tada, pacijent pati od depresije. Noću čuje kucanje i zveckanje, i vidi lica i osakaćene figure.

Nekada vračevi rade pod maskom hrišćanstva. Dva primera koja slede će to ilustrovati.

Primer 141: Jevanđelista se razboleo i otišao je do dva iscelitelja za koja se pričalo da su hrišćani. Posle lečenja, imao je jaka depresivna i seksualna iskušenja, koja su ga navela da potraži moj savet. Prema tome, ova dva čoveka nisu bili hrišćanski iscelitelji već okultni vračevi koji rade pod hrišćanskom maskom.

Primer 142: Dok sam pisao ovu knjigu, jedna hrišćanka mi je ispričala sledeću priču. Gospođa misionarka koja je pripadala nemačkom društvu je u svoj dom primila iscelitelja koji je imao naviku da ide na biblijske studije

Hrišćanskog društva,³⁰ i zato su ga smatrali vernikom. Iz daleka i blizine, članovi Hrišćanskog društva su dolazili da bi bili izlečeni od strane ovog hrišćanskog iscelitelja. Moja dopisnica je sama povelala nekoliko članova društva sa sobom do ovog brata. Na putu do njega se molila na sličan način poput: "Gospode Isuse, ukoliko ovaj čovek ne radi uz Tvoju moć, zaštiti me od njega." Svi su redom išli u ordinaciju. Kada je moja dopisnica ušla u ordinaciju, iscelitelj ju je pogledao i naredio joj da odmah napusti ordinaciju uz komentar: "Za vas ništa ne mogu da učinim." To je bio odgovor na njenu molitvu. Upozorila je misionarku da je u svojoj kući čuvala bezbožnika. Misionarka je isprva bila veoma besna ali se kasnije složila da se moli po tom pitanju. Posledica ove intenzivne molitve je bila ta da je, bez obaveštenja, iscelitelj i vračar napustio kuću, jer više nije mogao da podnese duhovnu atmosferu.

Primer 143: Mladić je otišao do vračara da bi bio izlečen od dečije paralize. Okultista mu je dao amajliju koju treba da nosi oko vrata i savetovao ga da ispod svog jastuka stavi par makaza i Bibliju. Vračar mu je takođe napisao magijsku čaroliju i rekao dečaku da je stavi u svoju Bibliju. Paraliza je izlečena, ali se dečak obesio sa šesnaest godina.

Primer 144: Žena je posetila Hugentoblera u Švajcarskoj kada je bila devojka, da bi se izlečila magijom. Hugentobler joj je napisao pakt u kojem se prodala Đavolu. Žena je morala da ga potpiše, pocepa papir a zatim da ga popije s vodom. Kao rezultat toga je izlečena. Ali, od tada pati od strepnje, nervoze, depresije i samoubilačkih misli.

Primer 145: Čovek je praktikovao magijsko čaranje u selu. Spoljni uspeh njegovog lečenja je prepoznao lokalni doktor. Čak je i lokalni sveštenik nastao da šalje ljude koji su imali ozbiljne bolesti ovom vračaru, koji je bio redovni polaznik crkve. Kada se sveštenik penzionisao, novi sveštenik je počeo da u svojim besedama napada magiju i okultne aktivnosti. Čitava zajednica je bila zapanjena načinom na koji su ta dva sveštenika bila kontradiktorna. Novi sveštenik je bio Bogom blagosloven čovek. Čitava crkva je tokom njegovog vremena promenila način viđenja po pitanju mnogih tema. Sam magijski vračar je bio ubeđen u pogrešnost njegovih aktivnosti. Odustao je od čaranja i iskusio potpunu unutrašnju obnovu. Drugi sveštenik je uskoro prebačen na višu poziciju zato što je razvio posebne darove u svom radu sa ljudima.

Treći sveštenik je imao isti stav kao i prvi. Jednog dana je član zajednice, koji je bio ozbiljno bolestan, posavetovan od strane doktora da se konsultuje sa bivšim vračarem. Doktor je objasnio pacijentu: "Ja ne mogu više učiniti za tebe, ali idi i vidi da li će te stari iscelitelj (okultista) izlečiti. On može da uradi stvari koje obični ljudi ne mogu." Pacijent je pitao sveštenika i doktora da iskoriste svoj uticaj i ubede iscelitelja. Obojica su posetila starog iscelitelja

i razgovarala sa njim. Sveštenik je rekao: "Ukoliko ti je Bog dao ovaj dar isceljivanja, moraš ga iskoristiti za korist svog bližnjeg."

On je odgovorio: "Svešteniče, Božijom milošću sam shvatio da je magijsko čaranje delo Sotone. Dokle god sam živ to više neću uraditi ponovo."

I tako je i bilo. Postojala je katastrofalna zbunjenost unutar crkve zato što su prvi i treći sveštenik podržavali magijsko čaranje dok je drugi imao sasvim suprotno mišljenje. Prvi i treći sveštenik su bili slepe vođe slepih. Drugi sveštenik koji je stao protiv čaranja, bio je čovek koga je Bog blagoslovio.

Primer 146: Čini mi se kao da me, dok pišem ovu knjigu, Gospod konstantno snabdeva novim materijalom. Dok sam pisao ovo poglavlje, Nemač koji je odrastao u Rusiji je došao do mene i rekao mi ono što mu je bilo na srcu. Rekao mi je da su njegovi roditelji bili hrišćani. Nisu imali crkvu u selu u kojem su živeli u Rusiji, ali je njegov otac imao kućne biblijske studije, na koje je dolazilo dosta Nemaca. Jednog dana se sin razboleo. Nije bilo doktora kilometrima u bilo kom pravcu. Njegova majka mu je rekla da klekne. Stavila je svoje šake na njegovu glavu, recitovala magijsku čaroliju i tri najviša imena i on je izlečen. Ne dugo kasnije je saznao da je to čarolija iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*.

Ono što je majka uradila nije bila biblijska molitva poput one iz Jakovljeve poslanice 5:14, već magija. Zloupotrebila je tri najviša imena kao magijsku čaroliju na sopstvenom sinu. Sada je taj čovek došao kod mene radi savetovanja. Rekao mi je da je čitav njegov život patnja zbog te čarolije. Iako je njegov otac bio vernik koji se čvrsto držao Biblije, on, njegov sin, nije mogao da se sporazume sa Rečju Božijom i Hristom. Svaka oblast njegovog života se poremetila. Nije imao kontrolu nad sobom kada je alkohol u pitanju i radio je druge stvari koje se ovde ne mogu pomenuti. Tek kada se susreo sa mojim predavanjima i mojim knjigama shvatio je da se nalazi pod žestokim okultnim uticajem, kao rezultat magijskog lečenja. On se pokajao, ispovedio sve grehe i u ime Isusa Hrista objavio da se oslobodio čarolije koju je na njega bacila njegova majka.

Često je uska nit ta koja razdvaja božansko i demonsko. Običan čovek nema dar raspoznavanja između njih. Međutim, kada se informišemo o duhovnim stvarima čitajući Bibliju, onda nam Sveti Duh otvori oči, i još kada imamo dovoljnog iskustva u savetovanju, tada se nalazimo u poziciji da razlikujemo ove oblasti jednu od druge.

38. MAOIZAM

Reč *maoizam* sumira pogled na život koji se ugleda na Maoa, osnivača i diktatora moderne Kine. U SAD-u i Nemačkoj, pogotovo u Hajdelbergu, upoznao sam studente i druge mlade ljude koji demonstriraju i paradiraju ulicama sa crvenim zastavama i brošurama *Misli Maoa* u svojim rukama.

Mao je započeo ideološki pokret čije je talasanje zahvatilo čitav svet. Ono što mnoge hrišćane brine jeste način na koji je Mao pokret probio rad crkve.

Primer 147: Poslušajmo prvo šta je doktor Benet, član izvršnog komiteta Svetskog saveta crkava, napisao o Kini:

"Ne možemo koristiti naše obične moralne standarde pri proceni Kine. Ona zaslužuje naše poštovanje umesto naše osude. Komunistički se treba videti kao instrument modernizacije nacionalnog ujedinjenja i povećanja socijalnog blagostanja. Kina je novi spasitelj siromašnih nacija Zemlje."

Mao, novi spasitelj sa Istoka! Čovek na čijim je rukama bila krv miliona ljudi. Revolucionar koji je, po mišljenju onih koji imaju dobro znanje o kulturnoj revoluciji, dozvolio da više od milion hrišćana bude ubijeno!

Pogledajmo još jednu situaciju. Svetski savet crkava je održao konferenciju u jednom od svojih odseka u Bangkoku, na Tajlandu. Pozvan sam od strane Čaruna Vajčudista, biskupa tajlandske crkve, da učestvujem u ovom desetodnevnom događaju. U tom trenutku su razni govornici osudili prisustvo Amerikanaca u Vijetnamu. Niko nije pomenuo da su kineske trupe ušle u Severnu Koreju, bez poštovanja linija demarkacije ili sporazuma. Svet je ostao nem po pitanju činjenice da je Vijetkong konstantno činio nove napade i prekoračavao čitav Vijetnam. Amerikanci su odgovorili na poziv za pomoć sa Istoka a zatim su sve nacije vikale u protestu, zajedno sa crkvenim vođama u Ženevi, Vašingtonu i drugde. Ovo je znak napretka koju je komunističko svrgavanje napravilo čak i u vođstvu crkve.

Odlično svedočenje na temu maoizma se može naći u novinama nemačkog Sveštenečkog društva molitvi iz decembra 1974. godine. Jedan od članaka ima naslov "Spasenje kroz Maoa". Na ekumenskoj konferenciji u Kini, na koju su ljudi pozvani od strane Luteranske svetske federacije, jedna od pet studijskih grupa je došla do zaključka da se "Kineska revolucija mora shvatiti kao deo Božijeg dela spasenja." Hajnc Bekman je, što se tiče ove totalno apsurdne teme, napisao sledeće: "Do sada nije bilo poznato u crkvi da je Bog odlučio da Svoje delo spasenja zasnuje na revoluciji u kojoj su milioni izgubili svoje živote."

Prema konzervativnim procenama, Maovo *delo spasenja* je ubilo 22 miliona ljudi. Drugi govore o 50 miliona žrtava. Kulturna revolucija je bila orgija krvavog nasilja.

Hrist nikoga nije ubio. On je umro za druge. Teolozi koji pišu dobre stvari o maoizmu nisu samo "gluvi kao topovi" prema jevanđelju već su inspirisani Sotonom.

Od tada se pojavilo mnogo više slučajeva sveštenika koji dolivaju ulje na vatru crvenog terorizma.

Primer 148: Sveštenik Eda Grot iz Hamburg-Bramfelda, koji je posle lišen svog položaja, objavio je: "Mao je bliži Bogu nego sve pape i biskupi u poslednjih hiljadu godina. Maovo kraljevstvo je deo realizacije Božijeg carstva."

Primer 149: Kornelije Burghart, paroh koji je posle uhapšen, je rekao: "Moramo koristiti sve načine u svojoj borbi za mesta slobode, čak i bombe." Burghart je čovek koji je sakrio Ulrike Majnhof, nabavio lažne pasoše za nju i odvezao je do njenog odredišta u svom autu.

Iznenadjuće je da crkva otvara svoje govornice crvenim ideolozima. Da li je iznenadjuće da, na primer, u Berlinu, hiljade ljudi napušta crkvu svakog meseca?

U Hamburgskoj oblasti, trideset komunističkih sveštenika je formiralo komunističku ćeliju. Hesena ima dvanaest sveštenika koji su članovi Komunističke partije. U čitavoj zapadnoj Nemačkoj postoji skoro šezdeset sveštenika koji pripadaju DKP-u (nemačkoj Komunističkoj partiji). Crkveni seminar u Berlinu je izložen kao centar komunizma. Lotar Mun, predsednik berlinskog suda za prekršaje, pisao je biskupu Šarfu: "Petnaest od šesnaest sveštenika su ateisti. Daj Bože da ovo zlo ne uništi našu crkvu."

Sada živimo u zlim danima o kojima je Pavle govorio: "A Duh razgovetno govori da će u poslednja vremena odstupiti neki od vere, slušajući lažne duhove i nauke đavolske." (Prva poslanica Timotiju 4:1)

Ljudima sa teološkom obukom koji imaju pravo da propovedaju i koji treba da objavljuju dobru vest Isusa Hrista, se upravlja ne samo od strane duha vremena već i od Đavola.

Nemačka nacionalna crkva je nemoćna u otporu protiv ovog stanja stvari. Put se priprema za dolazeću crkvu antihrista, lažljivu crkvu. Ekumenski pokret, uz određene značajne izuzetke, skreće u iste opasne vode.

39. MEDITACIJA

Informativna knjiga o meditaciji jeste knjiga doktora Fzisa Melcera pod nazivom *Koncentracija, meditacija i kontemplacija*. Prvi deo postavlja čitaoca kao centralnu ličnost kroz njegovo unutrašnje prepoznavanje. Drugi deo tiče se velikog broja vežbi u meditaciji. Treći deo je "meditacija smrti" (*meditatio mortis*).

Ovde nema mesta za diskutovanje Melcerove knjige. Danas se može posmatrati takozvani *talas meditacije*. Takođe, treba pogledati i poglavlje ove knjige posvećeno transcendentnoj meditaciji.

Indikator ovog trenda jeste činjenica da su, na primer, konferencije o meditaciji u Bad Bolu dobro posećivane i generalno imaju više rezervacija nego što postoji karata.

U Bad Bolu smo takođe upoznati sa izvorima od kojih meditacija potiče ili barem dobija nove impulse. Hans Hajnc Polak je napisao o konferenciji u Bad Bolu: "Kapelan koledža, Albreht Strebel, nema nameru da se pridruži sadašnjoj pomami za jogom. Ali, to ne sprečava ovog sveštenika, koji je sam ekspert dalekoistočnog zena, da koristi elemente joge u meditacijama koje sprovodi."

Neki studenti meditacije kažu: "Samo želimo da naučimo iz tehnike joge, ali ne iz njenog filozofskog aspekta."

Nova forma meditacije se može videti na grafoterapiji doktora Hippiusa sa Slobodne klinike iz Todtmosa. Ovde se meditativno crtanje koristi kao posebna vežba u meditaciji. Crteži ili slike se ne rade svesno, korišćenjem intelekta, već otključavanjem nesvesnog i tako opuštaju celu osobu. Dela koja rezultiraju "podsećaju nas, ponovo, na slikanje zena", piše H. Polak.

Dva puta smo koristili reč *zen*. Moramo u jednoj rečenici objasniti šta ona znači. Zen je japanski oblik budizma, koji kroz mentalnu koncentraciju i meditaciju ima za cilj da vodi ka ličnom oslobođenju.

Zato je to pitanje samo-pomoći. Niko neće želeći da zaustavi čoveka od pokušavanja pronalaska rešenja sopstvenih problema. Ali, u dalekoistočnim sistemima meditacije, iskušenje nikada nije bilo uspešno prevaziđeno praktikovanjem samo-izbavljenja u religijskoj sferi.

Ovaj pokušaj dovođenja do sopstvenog spasenja često nalazi svoj put do praktikovanja meditacije i na Zapadu takođe. Pogledajmo praktične efekte. Moj posao savetovanja na Istoku i Zapadu mi je dao uvid u prirodu i praksu meditacije.

Primer 150: 1969. godine sam dve sedmice ostao sa sveštenikom Tarčinom u Kalimpongu, na tibetanskoj granici. Tarčin je jedini Tibetanac koji je rukopoložen za hrišćanskog sveštenika. Najdivnije krštenje sveštenika Tarčina ikada učinjeno jeste krštenje Davida Tenzinga iz 1963. David je bio glavni sveštenik u ne manje od 22 manastira u istočnom Tibetu. 1962. godine, Tarčin mu je dao Novi zavet i doveo ga Hristu. Tenzing je doneo radikalnu odluku. Kao intelektualni budista je studirao filozofiju i logiku i postala je njegova navika da praktikuje razne oblike meditacije. Misionarka Margareta Urban ga je jednom pitala: "Da li i dalje meditirate?" "Ne", odgovorio je Tenzing.

Kada neko u istočnoj Aziji dođe ka Hristu i iskusi transformaciju života, on odustaje od budističke meditacije, a ipak, na Zapadu, mnogi je prihvataju prilično nekritički.

Sada citiram iz dva pisma koja sam primio.

Primer 151: Valter Oman, hrišćanin iz Stokholma, napisao mi je: "Dalekoistočna meditacija trenutno dobija na popularnosti u Švedskoj. Mnogi misle da je stimulativno i poučno meditirati, a ipak je očigledno da meditacija može obmanuti. Ukoliko meditacija nije temeljito hrišćanska, u smislu molitve Bogu, ona vodi paganskoj komunikaciji sa demonima. Meditacija zasnovana na lažnoj ideologiji dovodi ljude u kontakt sa lažnim duhovima i lažnim bogom. Rezultat toga nije oslobođenje već ugnjetavanje i opsjednutost."

Primer 152: Novine Plavog krsta "Bla Korset", objavile su uzbudljivo svedočenje u vezi sa ovim. Tiče se Šveđana po imenu Kjell Valgrin, čija ga je potraga za istinom dovela čak do Himalaja. Tamo ga je budistički monah, koji je bio majstor meditacije, uveo u veštinu. Putem vežbi koje je naučio, Šveđanin je razvio takav stepen samokontrole da je mogao da razdvoji svoju dušu od tela i pošalje je napolje.

Njegova meditacija završila se u spiritizmu. U svojoj ekskurziji duše, putovao je kroz neviđeni svet. Tamo je upoznao duše koje su poput njega dostigle ovo stanje putem meditacije. Trud za pronalaženje oslobođenja meditacijom ga je dovela do kontakta sa svetom izgubljenih duša. U svom beznađu, Šveđanin je odjednom postao svestan moći koju je kasnije prepoznao kao moć Isusa. Ova moć ga je odvela nazad do svog tela.

Uplašen svojim iskustvom, čovek je prestao sa meditacijom i pokušao da se vrati u Švedsku. Pošto nije imao novca, imao je velike poteškoće pri vraćanju u svoju domovinu. U potpunosti razočaran budizmom, bio je spreman da čuje hrišćansku poruku. Otišao je na jevanđeoski sastanak, na koji ga je uputio hrišćanin iz Afrike, koji je radio u Švedskoj. Od propovedanja ovog čoveka je naučio važnu poruku protiv meditacije u Jevanđelju po Jovanu 14:6, "Ja sam put, istina i život. Niko ne dolazi k Ocu osim preko mene."

Postoji samo jedan put do Oca, samo jedan put do raja, samo jedan put do spasenja: Isus Hrist. Razočarani putnik iz Azije primio je ovu istinu u svom životu i sve se promenilo.

Primer 153: Gospođa R. Gerlič, iz Štutgarta, jedna od onih koja prima moje biltene, napisala mi je: "Skoro je na radiju bilo predavanje koje je trajalo satima, sa vežbama o meditaciji. Govornik je rekao da se na jogu ne treba gledati samo kao na fizičku vežbu, već i kao na mentalnu i duhovnu. Onda bi duh dobio kontrolu nad osobom. Postojala je svetska unija koja je dosegala od zapadnih mistika do istočnih religija. Čitavo predavanje je

začinjeno sa citatima iz Biblije, sa praktičnim vežbama pre i posle. Dmonska stvar! Vernici moraju biti upozoreni!"

Primer koji sledi ilustruje da čak i vernici mogu zalutati u slične pokrete.

Primer 154: Državni službenik koji je univerzitetski obučen, patio je od depresije. Pošto je bio pripadnik crkve, otišao je da vidi sveštenika. Ovaj sveštenik je poznat čak i u pokretu Hrišćanskog društva kao i u slobodnim crkvenim krugovima kao vernik. On je posavetovao čoveka koji pati od depresije da uradi neke vežbe joge. Za jednu vežbu, sveštenik je rekao čoveku da potraži zapaljenu sveću i da meditira. Čovek je poslušao njegov savet, ali njegova depresija nije nestala. Zatim je odlučio da poseti mene. Bio je iznenađen kada sam ga posavetovao da odmah prestane sa svojim vežbama joge, zaista, da se odrekne joge u potpunosti i da svoj život preda Hristu. Iznenađen sam da je verujući sveštenik mogao da posavetuje depresivnu osobu da kao lek praktikuje meditaciju i jogu.

Primer 155: Neko koga sam poznavao je bio sveštenik i jevanđelista. Umro je pre mnogo godina. Jednog dana smo obojica otišli na konferenciju gde se diskutovala tema meditacije. Pošto je govornik završio, moj prijatelj i ja smo počeli da govorimo sa jednim od onih koji su slušali. Moj prijatelj je rekao da je praktikovao meditaciju mnogo godina. Čak je razvio i posebnu sposobnost da meditira o ljudima. Ukoliko se tri dana koncentrisao na osobu, znao bi sve tajne te osobe, njegove planove i namere, njegovu prošlost, njegove grehe, njegove trenutne teškoće i mnogo pored toga. Ova ispovest me je mučila. Poput Šveđanina o kojem smo ranije čitali, meditacija ovog sveštenika ga je spustila u okultizam i demonsku vidovitost. Možda je zbog ovoga Bog iznenada uklonio ovog sveštenika i jevanđelistu sa svog posla, iako je imao samo 50 godina.

Može se dati kao prigovor da sam priložio samo negativne primere. To je istina. Potpuno se protivim meditaciji po dalekoistočnom obrascu. Uporedite ovo sa poglavljem joge u ovoj knjizi.

Da li postoji stvar kao što je pozitivna meditacija? Da, postoji vrsta meditacije koja je opravdana za hrišćane za koju moramo biti otvoreni:

Verno čitanje Biblije ispraćeno verujućom molitvom, razmišljanje o reči istine, pretraživanje svesti čoveka u svetlu Boga, sve to i više od toga, pod vođstvom Svetog Duha, koji nas vodi u svu istinu.

Ne moramo tražiti duboko u sebi već umesto toga u Njemu koji je umro za nas na krstu. Nemamo potrebu da otkrijemo dubljeg sebe, već da otkrijemo svog Gospoda i Spasitelja. Ne možemo se isprazniti uz pomoć tehnika i određenih poza - tada nas preplavljaju druge sile. Moramo biti ispunjeni Duhom Oca i Sina, koji bi došao k nama i prebivao u nama (Jevanđelje po Jovanu 14:23)

40. METAMORFOZA

Termin *metamorfoza* potiče od grčkog glagola *metamorphoomai*, promeni oblik. Pitanje koje će se diskutovati u ovom poglavlju je sledeće: Da li je moguće da se ljudi promene u životinje?

Zasigurno je moguće u bajkama. Princ se pretvara u žabu. Prelepa princeza se pretvara u jelena od strane zle veštice. Mi se, međutim, ne bavimo bajkama i mitovima. Slučajevi prave metamorfoze su mi prijavljeni u raznim zemljama. S vremena na vreme je pitanje nailazilo tokom mog rada savetovanja.

Naišao sam na tri oblika životinjske metamorfoze.

1. Postoje histerični ljudi koji mogu postati skloni epidemskoj opsednutosti i zamišljanju da su životinje. Ovo se desilo prošlog veka u manastiru u južnoj Francuskoj. Kaluđerice su zamišljale da su mačke i trčale su oko "na sve četiri noge" mjavajući.

Za još jedan primer sam čuo u SAD-u. Postoji grupa hipija koja je isto tako imitirala četvoronožne životinje i koja je lajala poput pasa. Kao rezultat toga su postali poznati kao jipiji.

Naravno, ovo uopšte nije slučaj životinjske metamorfoze. To je slučaj zablude ili opsednutosti demonima.

2. Drugi oblik je povezan sa sposobnošću jakih spiritističkih medijuma da podele neki deo svoje demonske energije. Ova energija se tada može materijalizovati u obliku životinje. Dakle, demon može da se pretvori u životinju i da je imitira, a može i da uđe u neku životinju. Postoje primeri ovoga u literaturi, u istoriji sprovođenja biblijskih misija i u savetovanju.

Možete pomisliti na nemačke priče o vukodlaku. Švajcarska ima oko tri-deset priča o mačkama koje spadaju u istu kategoriju. Šta ovo znači? Postoje neki moćni medijumi koji su sposobni za materijalizaciju, koji kada su u stanju transa mogu da podele svoju energiju i da tu energiju prebace u mačku koju zatim pošalju da dosađuje jednom od njihovih komšija. Mleko i puter mogu nestati. Krave se mogu izmusti suve, i druge stvari. Ukoliko neko uhvati mačku i izudara je, udarac pogađa medijuma. Pre nekoliko godina su me pitali da objavim priču o ovim švajcarskim mačkama. Nisam se usudio. Zašto? Iz dva razloga.

Prvo, ništa se ne postiže emitovanjem senzacionalnih priča ove vrste. Moja briga tiče se teološkog aspekta problema.

Drugo, to samo podstiče podsmevanje. Sećam se velike konferencije sveštenika u Menedorfu, u Švajcarskoj. Pozvao me je moj prijatelj sveštenik Fric Ajhin. Okupilo se oko dve stotine sveštenika. Bilo je odličnih govornika, uključujući profesora Blanka sa Ciriškog univerziteta, a bio je tu i profesor

Karl Gustav Jung, najpoznatiji od svih dubokih psihologa. Tokom privatnog razgovora, Jung se sećao nekih spiritističkih iskustava iz svog detinjstva. Nije se usuđivao da javno govori o svojim spiritističkim teorijama. On je, pored toga, napisao uvod za knjigu Feni Mosera, *Avet* (Spuk).

Reći ću samo da sam, što se drugog oblika metamorfoze tiče, čuo tri ispovesti od medijuma koji su bili u stanju da izvedu transfiguraciju. Ove tri ispovesti se mogu smatrati iskrenim jer su medijumi tražili pomoć da bi se oslobodili. U jednom slučaju, medijum koji je bio čovek, se oslobodio. Njegova žena je formirala krug molitvenih prijatelja koji su se godinama molili za njega, sve dok Gospod Isus nije oslobodio ovog čoveka od ovog teškog ropstva.

3. Treći oblik jeste transformacija čitavog medijuma u životinju. Ovo je najzlokobniji oblik metamorfoze. Za njega sam čuo na Tibetu i u Africi.

Primer 156: Počecu sa primerom *čoveka hijene*. Blizu misionarske stanice je živeo mnogobožac čije su komšije rekle da se noću pretvorio u hijenu i da se hranio dok je bio u tom obliku. Tokom dana mu nije bila neophodna obična ljudska hrana.

Još čudniju priču sam čuo u Liberiji, ovog puta sa dokazima koji je podržavaju. Ostajao sam kod okružnog guvernera koji se školovao u Evropi. On je verujući hrišćanin. Posle večere, rekao mi je nešto o svom okrugu. Jedna priča o lovcu mi je bila posebno zanimljiva, zato što sam čuo slične stvari u drugim afričkim državama.

Primer 157: Lovac je otišao u lov. Njegov dečak je nosio njegovu pušku za njega. U džungli su obojica ugledali leoparda. Dečak je tiho predao pušku lovcu. On ju je podigao, naciľjao i opalio. Odmah je čuo ženski glas kako viče: "Ti si ubica. Upucao si me." Obojica su požurila do ranjene žene. Lovac je pitao dečaka, "Zar nisi video leoparda?"

"Da, naravno."

"Siguran sam da i ja jesam. Kako se ovo može objasniti?"

Ženi koja je vrištala su dali prvu pomoć i odveli je nazad do sela. Rođaci ranjene žene su tužili lovca. Sudija je saslušao čitavu priču a zatim, na svačije iznenađenje, oslobodio lovca. Kao razlog svoje presude je rekao: "Znam da lovac govori istinu. Ova žena je bila moja prva supruga. Razveo sam se od nje kada sam otkrio da je mogla da se pretvori u leoparda."

To je afrička pravda. Guverner je završio priču dodajući: "Mi u našoj vladi znamo da postoje ljudi leopardi. Zato imamo zakon koji propisuje smrtnu kaznu za takve prekršaje."

Čoveku zapadnjačkog obrazovanja ideja da se čovek može transformisati u životinju izgleda nekompatibilna sa razumom. Ali, svako ko je proveo mnogo godina putujući sa jednog misionarskog polja na drugo, mora promeniti način razmišljanja po pitanju mnogih stvari. Moć Sotone postaje posebno

očigledna na misionarskom polju. Odgovarajuće s tim, osoba počinje da još više ceni Isusovu pobedu nad silama tame.

41. NEO-RACIONALIZAM

Šta neo-racionalisti žele da urade? Da Bibliju i njene izjave uklope u obrazac ljudskog iskvarenog razuma. Oni nisu prvi koji su ovo pokušali. Marsion je to pokušao da uradi u drugom veku. Liberalni teolozi devetnaestog veka su isto tako svoj brod usmeravali ka ovim plitkim i opasnim vodama. Ostavljeno je neo-racionalistima dvadesetog veka da iznesu ovaj preruseni ateizam do svoje ekstremne granice.

Ovo nije mesto za otpočinjanje teološke rasprave. Poštovana braća poput Bergmana, Bejerhausa, Dajtenbeka, Kuneta, Rodenberga i mnogih drugih su to radila godinama.

Pomenuću samo jednu knjigu pisanu laičkim jezikom, *Alarm um die Bibel (Uzbuna oko Biblije)* od doktora Bergmana. Ova knjiga je tako široko čitana da je istampano sto hiljada kopija.

Ova knjiga nije naučna debata. Zasnovana je na savetničkom iskustvu i pisana je za svakodnevne hrišćane. Evo nekih od mojih iskustava.

Primer 158: Jedan od mojih prijatelja je bio starešina u prigradskoj crkvi u Frankfurtu. Mladi sveštenik je svojoj kongregaciji svake sedmice služio konfuziju ideja. Recept je bio sledeći: uzmi malo etike, dva prstohvata društvene aktivnosti, ukrasi sa nekim uzbudljivim činjenicama iz skorašnjih vesti i crkvi će uskoro biti dosta. Nekoliko sedmica, starešina je slušao ovu *besedničku salatu*. Zatim je otišao do parohijske uprave i razgovarao sa mladim sveštenikom o duhovnim stvarima. To, naravno, nije bilo od koristi. Ponovo je razgovarao s njim i, na kraju, dao je ostavku kao starešina. Rekao je: "Ne mogu biti odgovoran kongregaciji za takvo nebiblijsko propovedanje." Njegov sledeći korak, koji je nastao posle mnogo molitve i ispitivanja onoga što mu je bilo na srcu, bio je da napusti tu crkvu.

Primer 159: Tokom ture predavanja u severnoj Nemačkoj ostao sam kod verujućeg sveštenika. Rekao mi je nešto što se dogodilo u njegovom okrugu. Mladi sveštenik je rekao, tokom Božićne besede, da dete u jaslama u Vitlejemu nije Sin Božiji. Posle službe, crkvene starešine su se okupile bez sveštenika. Zatim su otišli do sveštenikove kuće i rekli zapanjenom svešteniku: "Ovo je poslednji put da si propovedao na našoj govornici." Odmah su obavestili upravnika i crkvene vlasti, koji su se složili. Sveštenik je odmah prebačen na drugo radno mesto. U njegovoj sledećoj parohiji, bio je oprezniji, iako nije promenio svoje viđenje.

Treba nam više odlučnih crkvenih starešina sa biblijskom osnovom kao što su ovi. Ova vrsta crkvene discipline iz dubine je zdrava stvar.

Primer 160: Moj prijatelj Hajnc Plaum iz Čikaga ispričao mi je sledeću priču. Razgovarao je sa luteranskim sveštenikom i rekao je: "Luter bi se okrenuo u grobu kada bi mogao da čuje takve sveštenike da propovedaju." Luteranski sveštenik je odgovorio: "Da li zaista veruješ da bi Luteru danas bilo dozvoljeno da propoveda u našim crkvama?"

Posledice neo-racionalističkih učitelja i sveštenika na mlade ljude danas su katastrofalne.

Primer 161: Jedan od mojih prijatelja koji je sveštenik velike crkve u Minsteru, imao je sina koji obećava. Ovaj sin je u svojim ranim godinama preobraćen i želeo je da studira teologiju. U šestom razredu je odeljenju dodeljen modernista koji ih je učio religiji. Ovaj nastavnik nastavio je da uništava sve što su verujući roditelji posejali u srcima svoje dece. Dečak je počeo da ima sumnje. Ipak, pošto je svoje ispite briljantno prešao, odlučio je da studira teologiju. Predavači su radili na istoj strani kao i verski nastavnik u školi. Dečakovi roditelji više nisu mogli da zaustave pad u veri njihovog sina. On je nastavio svoje učenje u teologiji ali nije otišao u sveštenu službu.

Pitanje je zabrinutosti i tuge svih verujućih roditelja kada njihov uticaj nije dovoljno jak da izgradi branu protiv plime ove satanističke teologije.

Primer 162: Profesor Braun koji je nekoliko godina bio predavač na teološkom seminaru u Berlinu a zatim na Univerzitetu u Majncu, pratio je isti tok razvoja. Kaže se da je sa šesnaest godina preobraćen u pokret Hrišćanski trud. Kasnije je sve to odbacio i postao jedan od vodećih teologa modernista. Posebno je postao poznat zbog toga što je izjavio da ne može da veruje u ličnog Boga.

Primer 163: Jedan hrišćanin mi je pisao i rekao mi tragičnu priču o svom najstarijem sinu. Dečak je želeo da prihvati Hrista tokom jevanđelističke serije predavanja. Od tada je verno čitao svoju Bibliju i molio se. Dobro je napredovao u školi. Sedam godina je bio najbolji u odeljenju. Zatim je novi sveštenik došao u njihov mali grad. Njegove akreditacije uključivale su doktorat teologije i uskoro je počeo da predaje religiju u šestom razredu. Roditelji su bili duboko zabrinuti kada su čuli šta je sin doneo kući sa tih časova: Biblija nije Božija reč već delo ljudi. Vitlejemska priča i priča o krstu nisu bile bitne same po sebi već samo radi duhovne istine koju su sadržale. Nije imalo svrhe moliti se jer nije postojao iko kome bismo se mogli moliti. Molitva je samo način smirivanja sebe. Ovo delo uništenja je urodilo svojim plodom. Mladić je odustao od ideje da proučava teologiju. Više ne čita Bibliju. Molitva je postala suvišna.

S obzirom na sve ovo, dečakov otac me je pitao: "Moramo li dozvoliti našoj deci da padaju pod uticaj ovakvih sveštenika koji uništavaju sve što su njihovi verujući roditelji i jevanđelisti zasadili?"

Moj odgovor je bio da otac treba da zauzme stav i povuče svog sina sa verske obuke. Danas bih bio još radikalniji. Ne bih bio spreman da ostanem član crkve koja je uništila veru i koja prezire Bibliju.

Bilo bi zanimljivo proučavati stavove neo-racionalističkih biskupa. Znam mnogo individualnih primera, ali ih ne mogu sve ovde zabeležiti. Ograničiću sebe na samo dva primera.

Primer 164: Biskup Lilje ima ugled dobrog hrišćanina u Nemačkoj. Ovo je učinilo težim za razumeti zašto je godinama imao modernistu, Hajnca Zarnta, kao urednika njegovih nedeljnih novina. Dobro poznati ljudi nastojali su da iskažu Liljeu nesaglasnost njegovog stava, ali uzaludno. Lilje je ostao veran Zarntu. Zatim je Zarnt izabran za predsednika Kirhentaga.

Pod Zarntovim vođstvom, Kirhentag je otišao dalje i dublje u opasnom pravcu modernizma. Postalo je ozbiljno pitanje mnogih sveštenika koji su bili vernici, da li su svoje kongregacije i dalje mogli da pozivaju u Kirhentag. Ispovesni pokret je odlučio da održi svoj Gamajnditag, koji se dogodio u Štutgartu. Ovu konferenciju je Bog bogato blagoslovio.

Takođe sam se suočio sa pitanjem da li bih trebao da učestvujem u Kirhentagu. Vilhelm Horkel mi je napisao, pitajući me da li bih vodio diskusionu grupu u Kirhentagu po pitanju hrišćanskog savetovanja i okultizma. Odbio sam, rekavši mu da ne bih sarađivao sa organizacijom koju vode modernisti.

Primer 165: Postoje episkopi koji su na drugoj strani. H. H. Harms, bivši glavni sveštenik crkve Svetog Mihaila u Hamburgu, postao je biskup Oldenburga. On nije svetski poznat kao Lilje, ali je ostao jasan svedok. Posle posećivanja određene crkve, njegove završne reči svešteniku su bile: "Zadržali ste jevanđelje od svojih ljudi." Treba nam više episkopa ovog kalibra, koji ne dopuštaju da njihov sud zamagli iluzija moderne teologije.

Neo-racionalizam piše smrt hrišćanskoj crkvi. U Novom zavetu nastaje kraj svih lukavosti oni kojih hoće Bibliju da "očiste od mitova".

"Bog je mudrost sveta pretvorio u ludost." (Prva poslanica Korinćanima 1:20)

"On hvata mudre u njihovom lukavstvu" (Prva poslanica Korinćanima 3:19)

Odgovor Svetog pisma na teologiju neo-racionalista jeste: "Hrist. U njemu su sakrivena sva blaga mudrosti i znanja." (Poslanica Kološanima 2:2-3)

42. VIDŽA TABLA

"Vidža tabla" (engl. Ouija) je engleski naziv za spiritističku igru predviđanja sudbine, poznatu u Francuskoj pod nazivom *planšet*, a na Nemačkom kao *psihograf*. U svetu koji govori engleski, korišćenje vidža table je dostiglo epidemske razmere. 1967. godine je samo u Severnoj Americi proizvedeno i prodato četiri miliona ovih đavoljih tabli. To je majstorski udarac Sotoninog plana obmane, da je ovaj oblik proricanja sudbine pronašao svoj put čak i do hrišćanskih domova.

Namerno se uzdržavam od opisivanja vidža table. Ne želim da ova knjiga pomogne radoznalim ljudima da je isprobaju.

Američki psiholozi žele da verujemo da je igra bezopasna. Oni tvrde da je to samo pitanje otkrivanja stvari koje su sakrivene u našoj podsvesti. Ovo viđenje se brzo može opovrgnuti. Uz pomoć vidža table se prave otkrivanja iz skrivene prošlosti i predviđanja o budućnosti. Ove stvari se nikako nisu mogle nalaziti u našem podsvesnom umu.

Primer 166: Jedan od mojih prijatelja je gospodin Ehret iz Napanija, iz Indijane. Jednog dana je otišao u javnu zgradu i video nekoliko studenata kako se igraju sa vidža tablom. Ne znajući šta je to, pitao ih je. Rečeno mu je da je to način za otkrivanje skrivenih stvari. "Dobro, proveriću to sada. Kada je izgrađena kuća u kojoj se sada nalazimo?" Vidža tabla je dala datum: 1894. Gospodin Ehret je pronašao čuvara i on je potvrdio datum.

Primer 167: U Severnoj Americi i Evropi mnogo iscelitelja pravi svoje dijagnoze uz pomoć vidža table. Metode se razlikuju. Neki polažu svoju levu ruku na pacijentovu ruku i koriste njihovu desnu ruku za upravljanje viskom ili staklom iznad table sa slovima, koja zatim kaže koja je bolest u pitanju. Ukoliko je iscelitelj jak medijum, nije čak ni neophodno da pacijent bude prisutan. Dovoljno je da se iscelitelj koncentriše na pacijenta.

Činjenica da u radu vidža table učestvuju demonske sile se lako demonstrira kroz neke primere na duhovnom nivou.

Primer 168: Nekoliko puta sam posećivao Kelounu u Britanskoj Kolumbiji i tamo govorio u četiri različite crkve. Jedan od mojih prijatelja mi je ispričao o sledećem incidentu. U dolini Okanagan je oko sedamdeset sveštenika radilo na duhovnoj obnovi provincije Saskatun. Jedan od blagoslova je bio taj da su, od Pendiktona do Vernona, davana upozorenja sa govornica o gresima vračarenja. Jedan sveštenik menonit je, takođe, upozorio svoju decu. Njegov jedanaestogodišnji sin je ušao jednoga dana u prostoriju u školi gde su se neka deca igrala glupih igara sa vidža tablom. Sveštenikov sin je čuo sledeći razgovor, "Ko se krije iza tvoje moći?"

"Hitler", odgovorila je vidža tabla.

Deca su se nasmejala i rekla: "Prestani da nas lažeš. Reci nam istinu."
Tabla je zatim ispisala: "Lucifer".

Mladići nisu znali ovo ime. (Kroz kakvo versko obrazovanje su prošli?)

Pitali su ponovo: "Ko je Lucifer?" Zatim je usledio jasan odgovor:

"Sotona."

Na ovo je jedanaestogodišnji sin sveštenika menonita iskoračio napred i rekao: "Ukoliko tvoja moć potiče od Đavola, onda ti naređujem u ime Isusa Hrista da prestaneš." I to se dogodilo. Vidža tabla više nije davala odgovore.

Primer 169: Učitelj, koji je takođe sveštenik crkve, šetao je školskim hodnikom. Neka deca su došla istrčavajući iz sobe vičući: "Videli smo lice Đavola."

"Šta ste radili?", pitao je sveštenik.

"Igrali smo se vidža tablom."

"Pustite me da vidim." Ušao je u prostoriju, video je tablu kako leži tamo i pomislio u sebi, možda previše samouvereno, *Uskoro ćemo se pozabaviti tobom!* Kleknuo je u prisustvu nekoliko dece i molio se. Odjednom je osetio da su dve nevidljive ruke bile pod njegovim grlom, pokušavajući da ga zadave. Tek tada je shvatio opasnost svoje pozicije. Posvetio se zaštiti Isusa Hrista i zapovedio ovim silama u ime Gospoda. Odmah posle toga su ruke pustile njegov vrat.

Ovi primeri su dovoljni da pokažu da se iza vidža table krije demonska moć. Završiću sa rečima hrišćanskog psihijatra iz Njujorka: "Vidža tabla popunjava naše psihijatrijske klinike u Njujorku."

Đavo nastavlja da se pravi bezopasan i da ubeđuje one koji misle da su pametni da je čitava stvar varka. Na taj način on dobija rundu za rundom i nastavlja da svoje žrtve hvata u klopku.

Dodatna napomena:

Dok sam pisao ovo poglavlje, do mene je došao još jedan izveštaj o vidža tabli. Upravnik firme u Masačusetsu koja proizvodi ove spiritualne table kaže: "Film 'Isterivač đavola' je učinio da prodaja vidža tabli ponovo skoči. Uglavnom su to devojčice između jedanaest i osamnaest godina koje svoju radoznalost zadovoljavaju na ovaj način."

Klej Atkinson, pomenuti upravnik, govori o mnogim pismima zahvalnosti koje je firma primila. Nije ni čudo da je ova Đavolja fabrika prodala preko šest miliona tabli do 1974. godine. Mnoga pisma potvrđuju da su ljudi kontaktirali mrtve uz pomoć vidža table. Na taj način su postali žrtve velike i zlokbne prevare. Nisu mrtvi ti koji im odgovaraju, već demoni, koji ponekad imaju određeno znanje mrtvih da bi dali utisak autentičnosti. Episkop Pajk, koji je takođe učestvovao u ovoj nepriklanoj igri kontaktiranja mrtvih, nije dobio odgovor od svog sina koji je počinio samoubistvo, već od demona.

Kada bi američka vlada znala koliko je zla ova firma iz Masačusetsa donela američkom narodu, odmah bi zabranila proizvodnju ovih Đavoljih tabli.

43. PARAPSIHOLOGIJA

Parapsihologija je nauka okultnog fenomena. Ovo je definicija koju je dao Hans Driš, filozof iz Lajpciga, u svojoj knjizi *Methodenlehre (Metodologija)*, objavljenoj 1932. godine. Profesor Hans Bender sa Frajburgškog univerziteta, koji se smatra vodećim svetskim parapsihologom, kaže sledeće: "Parapsihologija pokušava da iznese činjenično, nepristrasno istraživanje u kontroverznoj oblasti gde vernici okultnog i njihovi protivnici stoje u nepomirljivoj opoziciji.³¹ Pod *verniciima okultnog* misli na spiritiste, veštice i sve koji se uključuju u okultne aktivnosti. Pod *njihovim protivnicima* misli na racionaliste koji odbacuju kao pretvaranje i šarlataniju sve što ne staje unutar uskih ograničenja njihovog horizonta. Ja ne pripadam nijednoj grupi. Ja probleme istražujem na osnovama širokog iskustva u teološkom savetovanju. Mnogo godina sam posmatrao kako ljudi pate od štete nastale okultnom aktivnošću. Moj zadatak jeste da te stvari objavim, da upozorim i da dam sveštenički savet što šire mogu.

1. Istorija

Kao nauka, parapsihologija ima istoriju dugu oko sto godina, iako su se okultne aktivnosti događale hiljadama godina. U otprilike 1850. godini su spiritisti postali poznati u SAD-u. Pokret spiritističkih seansi raširio se po čitavom svetu. Iz želje za sprovođenjem temeljne istrage fenomena, 1882. godine je formirano Englesko društvo za telesno istraživanje. Parapsiholozi su se od početka trudili da njihovu delatnost priznaju univerziteti. U tome nisu bili uspešni sve do otprilike 50 godina kasnije. Zatim je 1934. godine otvorena laboratorija za parapsihološko istraživanje na Djuk univerzitetu u SAD-u, pod vođstvom profesora Dž. B. Rajna (autora *Dometa uma (The Reach of the Mind)*). Iste godine je Holanđaninu pod nazivom V. H. C. Tenejf dato zvanje predavača parapsihologije na univerzitetu u Utrehtu. 1954. godine je osnovano predsedništvo ograničenih oblasti psihologije u Univerzitetu u Frajburgu pod doktorom Hansom Benderom. 1960. godine, Univerzitet u Lenjingradu je pratio uzor osnivanjem instituta za istraživanje udaljenog paranormalnog uticaja pod profesorom L. L. Vasiljevim. 1964. godine je profesor Onetu dato rukovodstvo u parapsihologiji na Univerzitetu Santjaga. 1975. godine je doktor M. Džonson postao profesor parapsihologije na Univerzitetu u Utrehtu.

2. Hipoteze

Mišljenja eksperata po pitanju paranormalnih fenomena variraju još od početka istraživanja. Mogu se razlikovati tri osnovne tačke gledišta.

Animisti kažu da su moći unutar ljudskog uma dovoljno jake da izazovu parapsihološke efekte. Skoro svi profesori koji predaju na univerzitetima dele ovo viđenje. Ukoliko ne bi delili, ne bi mogli da ostanu na univerzitetu. Pono-vo moram uputiti na razgovor koji se desio krajem velike konferencije u Švajcarskoj, koja je već pomenuta u poglavlju o metamorfozi. Govornici na konferenciji su bili poznati duboki psiholog profesor Karl Gustav Jung i profesor Fric Blank, crkveni istoričar sa Univerziteta u Cirihi. Posle predavanja je nastao privatni razgovor među malom grupom ljudi. Moj prijatelj sveštenik Fric Ajhin je bio jedan od njih. Profesor Jung je govorio veoma pozitivno o takozvanoj spiritističkoj hipotezi. Jedan od ljudi koji su bili prisutni ga je zatim pitao: "Profesore, zašto to ne izjavite javno u svojim predavanjima ili knjigama?" Profesor Jung je odgovorio: "Moje kolege bi me smatrale mentalno neuravnoteženim." Oni koji drže katedru na univerzitetu su prisiljeni da odbace ideju uticaja nadljudskih moći, da im se ne bi osporio njihov autoritet kao naučnika.

U mojim knjigama i predavanjima sam često isticao pristalicama animističke teorije da treba da prouče pozadinu onih koji se uključuju u okultno. Ukoliko bi to uradili otkrili bi da okultisti, veštice, spiritisti i medijumi obično potiču iz porodice gde se praktikovalo vračarenje. Magijske aktivnosti predaka proizvode medijumske moći koje postaju nasledne. Osoba koja je ovo priznala jeste profesor Sibek, bivši šef Medicinske klinike Univerziteta u Hajdelbergu. To je priznao pošto sam mu ja dao listu takvih slučajeva. Često sam bivao iznenađen time da profesor Bender nije primetio ovo dobro dokumentovano zapažanje.

b. Spiritisti tvrde da se paranormalne manifestacije dešavaju uz pomoć njihovih prijatelja sa druge strane, takozvanih *operatora*. Drugim rečima, oni kažu da se sile ili duhovi iz drugog sveta mešaju u naše živote i donose ove okultne fenomene. Ovo je viđenje koje imaju svi spiritisti.

c. Treće viđenje se ne nalazi u literaturi parapsihologije zato što dolazi od hrišćanske religije. Vezano za ovo ću pomenuti dve engleske knjige: *Duša i duh (Soul and Spirit)* od Džesi Pen Luis i *Skrivena moć duše (The Latent Power of the Soul)* od Vočmen Nija. Oba pisca tvrde da je Adam imao znatno veće moći u raju nego što je imao posle pada. Izgledalo je kao da su njegove moći, kada je pao, zaključane unutar dubine njegovog uma. U slučaju okultnih manifestacija, ove moći koje su zaključane i sakrivene u palom čoveku, oslobađa Sotona i čini ih dostupnim radi njegovog cilja. Ako izostavimo verski ugao, ova teorija izgleda slično animističkoj teoriji. Ali je ipak prilično drugačija. Prema animističkoj teoriji, faktor koji prouzrokuje paranor-

malne moći jeste nesvesno. I profesor Driš i profesor Bender često govore o cevi koja napaja nesvesno. Luis i Vočmen Ni, sa druge strane, kažu da su uzročni faktor Sotona i demoni - neljudski agenti. Ovde su Luis i Ni bliži spiritistima, uz važnu razliku: dok spiritisti ove demone nazivaju svojim dobrim pomagačima, Luis i Ni ove aktivnosti opisuju kao Đavolje.

3. Komentar

Imam nekoliko sumnji što se tiče animističkog viđenja.

Profesor Bender opisao je kućnog duha ili demona iz Rozenhajma. Ovde su se mnoge manifestacije kućnih duhova pojavile u prisustvu devetogodišnje devojčice. Između ostalog, ormar od 177 kilograma se dvaput pomerio za 30 centimetara. Ovo je video fizičar profesor Buhels i drugi posmatrači. Profesor Bender se drži, kako smo već rekli, animističke teorije. On fenomen kućnog duha naziva *psihokinezom*. To znači da uzročna moć potiče od ljudske psihe. U slučaju teškog ormara, ovo bi značilo da su psihičke moći devojčice bile jače od njenih prirodnih fizičkih moći. Slučajeve ove vrste sam diskutovao sa teorijskim fizičarem sa Univerziteta u Majncu. Rekao je: "Psihičke moći hiljada ljudi ne bi bile dovoljne za takav fenomen." Odakle onda ova devetogodišnja devojčica dobija svoje moći koje su jednake hiljadama hiljada ljudi? Profesor Bender sugerise u svojoj knjizi da ljudi sa ovakvom vrstom medijumske moći mogu, takođe, da organizuju i energiju drugih.³² To je, slučajno, sugestija koju sam napravio u većem broju svojih knjiga. Medijum spiritista ne koristi samo svoju medijumsku moć, već takođe oslobađa i medijumsku moć onih koji su prisutni. To je takođe tajna efekta Uri Gelera, kada Uri mobilizuje medijumske moći svoje publike čak i preko televizije. U domovima medijumskih gledalaca, noževi i viljuške su savijene na isti način na koji je Uri Geler to uradio u svom televizijskom programu.

U slučaju kućnog duha u Rozenhajmu, međutim, nije bilo prisutno hiljade ljudi čije je psihičke moći devojčica mogla da iskoristi. Animističko objašnjenje nas razočarava ne samo u slučaju kućnog duha iz Rozenhajma već i u skoro svim slučajevima aktivnosti kućnih duhova. Profesor Bender, međutim, mora da koristi svoje viđenje iz već pomenutih razloga, da ne bi ispao smešan među svojim kolegama na univerzitetu, kako je nagovestio profesor Jung.

b. Za spiritiste je dovoljno lako. Oni psihokinezu objašnjavaju upućivanjem na operatore sa druge strane, njihove pomagače, koji svoje uticaje donose sa drugog sveta na naš materijalni svet. Za mene su ovi dobri drugo-svetovni prijatelji spiritista demoni.

Nekoliko decenija sam sakupljao hiljade primera užasnih posledica spiritizma. Ove posledice obično nisu očigledne sve dok spiritista ne proba da se oslobodi iz mreže spiritizma i da u veri dođe Hristu. Sve dok spiritista služi Đavolu, ostaće u lažnom miru.

Ovi verski komentari su smešni u očima sekularnih naučnika. Potpuno sam svestan toga. Ali se toga ne bojim. U 1. Mojsijevoj 19. poglavlje nam je rečeno da su stanovnici Sodome mislili da je bilo smešno kada ih je Lot upozorio..

Danas imamo izjave dva veoma dobra medijuma kao podršku spiritističkoj teoriji. Prvi je Uri Geler, koji kaže da tokom njegovih eksperimenata u njemu rade sile iz spoljašnosti.

Metju Mening je možda još jači medijum. 1967. godine su se kućni duhovi pojavili u Meningovoj kući u Engleskoj. Objekti su se neobjašnjivo pomerili po svojoj volji. Profesor Oven je istražio manifestacije kućnog duha i izjavio da nije u pitanju trik. Za početak, Metju Mening je verovao da ovaj fenomen vodi poreklo u njegovoj psihi. Kasnije je odbacio to viđenje.

Njegov razlog je bio sledeći. Metju je pisao članak o arhitekti osamnaestog veka koji je izgradio kuću njegovih roditelja. Dok je pisao, neki staromodni potpisi i datumi su se odjednom pojavili na zidu sobe. Svi su imali nekakve veze sa arhitektom. Kada su provereni u crkvenom registru, ispostavilo se da su datumi i imena ispravni. Pozvani su parapsihološki eksperti. Niko zapravo nije video kako se imena i brojevi pišu, ali su čuli zvuke pisanja. Posle toga su pronađene korišćene olovke u sobi. Takođe su se pogodila imena objekata iz osamnaestog veka. Znanje i informacija koja je poslata mladiću putem pisanja po zidu nije moglo da potekne iz njegove psihe. Oni su mu bili potpuno nepoznati. Od taga je Metju odustao od animističke teorije i sada veruje u spoljašnji uticaj od duhova preminulih. Mening je iskusio mnoge druge manifestacije. One se ne mogu ovde opisati detaljno. Profesor Bender je proveo tri dana istražujući ovog novog i poznatog medijuma u svom institutu ali on, kao i uvek, ostaje ubeđen u svoju animističku hipotezu.

c. Da li moram reći nešto više o tezi Luisa i Nija? Što se savetovanja tiče, ne postoji razlika između oslobađanja i korišćenja skrivenih moći unutar čovekove duše i prenosa sopstvenih moći. Sa biblisjke tačke gledišta, efekat je isti. U pitanju je delovanje demona.

4. *Rezime*

Savetovanje se ne bavi animističkim ili spiritističkim teorijama. Problemi hrišćanskog sveštenika leže na višoj grani. Hiljade slučajeva otkrivaju da okultizam u bilo kom obliku, čak i u naučnom obliku, šteti ljudima. Ovo važi i za naučne parapsihologe koji pohađaju spiritualne seanse da bi proučili aktivnosti medijuma. Zapovest Biblije da se ne petljamo sa spiritistima važi ne samo za obične ljude već i za parapsihologe koji rade kroz naučne metode. Zapravo, ne znamo za parapsihologa koji je ubeđeni hrišćanin. Prigovoriće se ovoj izjavi, na primer, da je profesor Rajn išao u crkvu. Biti hrišćanin i biti osoba koja redovno ide u crkvu su dve različite stvari. Moguće je biti oba, ali to obično nije tako. Reč Božija kaže: "Ako se čovek nanovo ne rodi,

ne može videti carstvo Božije." (Jevanđelje po Jovanu 3:3) "Ako čovek nema Duh Hristov, on nije Njegov." (Poslanica Rimljanima 8:9) "Niko ne može reći Isus je Gospod, osim Svetim Duhom." (Prva poslanica Korinćanima 12:3) Biti hrišćanin radi tradicije znači biti nominalni hrišćanin, osim ako nije doneta lična odluka radi Hrista. Ne mogu da verujem da hrišćanin koji je zaista svoj život predao Hristu, može da učestvuje u parapsihološkim eksperimentima koji uključuju upotrebu medijuma preko kojih deluju demoni.

Na ove reči će se verovatno misliti kao na surove i arogantne. Međutim, ja verujem da je došlo vreme da o ovim činjenicama govorimo iskreno. Čak i u današnjim hrišćanskim krugovima imamo knjige o okultnom fenomenu koji čitav problem čine bezopasnim. Na primer, knjiga doktora Kurta Hatena, *Seher, Grübler, Enthusiasten*, je odličan izvor informacija. Ono što nije prisutno u knjizi jeste bilo kakvo upozorenje ka mnogim okultnim pokretima. To, naravno, nije bila namera doktora Hatena. Čitalac, međutim, bi se uputio na ovu knjigu i potom rekao da stvari nisu toliko loše kao što hrišćani kažu.

44. PEDITERAPIJA (REFLEKSOLOGIJA)

Pediterapija (neki je zovu refleksologija) se može opisati skoro kao tehnička paralela iris dijagnozi. Termin je sastavljen od latinske reči *pes* - stopalo, i grčke *therapeuo* - lečiti. Pediterapija je veština lečenja putem stopala. Stopalo je podeljeno u 38 zona za koje se kaže da odgovaraju određenim delovima tela. Podsetimo se takozvanih glavnih zona, iako refleksne zone na stopalu nemaju nikakve veze s tim.

Predlagači ove nove metode lečenja veruju da se određenim organima može uticati masiranjem refleksnih zona.

Zasluge ili nedostaci takve masaže su na doktorima da diskutuju. To ne spada u moju nadležnost. Ono što me brine u ovom odeljku jeste okultna upotreba refleksnih zona. Ovo sam primetio prilikom biblijskog savetovanja. Okultni pediterapeuti veruju da mogu da donesu dijagnozu bolesti dodirivanjem refleksnih zona. Ukoliko nastane mali bol prilikom dodira određene zone, za odgovarajući organ se kaže da je oboleo.

Medicina ovo naziva nadržilekarstvo. Problem, međutim, nije tako jednostavan. Okultni terapeuti mogu da koriste refleksne zone kao kontaktne mostove i tako proizvedu dijagnoze koje su prihvatljive naučnoj proverbi. Ono što ovde imamo jeste oblik ekstrasenzorne dijagnoze koja dovodi okultno ugnjetavanje od strane demona na pacijenta.

45. KUĆNI DUHOVI (DEMONI)

Iz mnoštva priča o kućnim duhovima, kojih ima na milione, mogu se izabrati četiri određene oblasti interesovanja.

1. *Halucinacije*

Ljudi sa mentalnim poremećajem mogu iskusiti iluzije svih pet čula: vida, sluha, dodira, ukusa i mirisa. Ove čulne iluzije su povezane pogotovo sa šizofrenim stanjima. Stari ljudi u stanju senilne degeneracije često imaju takve halucinacije, koje njima izgledaju veoma stvarne. Bolesni ljudi koji pate od njih neće dozvoliti sebi da budu ubeđeni da njihova iskustva nisu prava. Šizofreni simptomi često dolaze u paru sa paranoičnim zabudama. Pacijenti ove vrste neće dozvoliti da njihove fantazije budu ispravljene.

2. *Kućni duhovi povezani sa osobom*

U vezi sa ovim upućujem čitaoca na knjigu *Avet (Spuk)* Feni Mosera, sa uvodom Karla Gustava Junga.

Imam izveštaje mnogih slučajeva ljudi u čijoj blizini se kontinuirano dešava aktivnost kućnog duha. Često su to mladi ljudi koji nesvesno proizvode kućne duhove u dobu puberteta. Slede neki primeri.

Primer 170: Sin sveštenika je došao kod mene radi savetovanja. Njegov otac je predavao veronauku u srednjoj školi i koristio je kopiju *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* koju je čuvao za svoja predavanja. Oprezno ju je zaključao u svojoj polici sa knjigama. Njegov dvanaestogodišnji sin je gledao. Njegova radoznalost je postala veća time što ju je otac uvek zaključavao tako oprežno. Kada njegov otac nije bio tu, on je uzeo ključ, izvadio knjigu, pročitao je i zapisao neke od čarolija. Zatim je isprobao te čarolije. Iznenadio se kada je video da su radile. To je bio početak velike nevolje u dečakovom životu. Nekada kada je sedeo u sobi sa zatvorenim vratima, vrata bi se otključala, otvorila, zatvorila i ponovo zaključala, sve to sama od sebe. Nekada je video kako stolica klizi po podu sobe kao da su je gurale nevidljive ruke. Njegov emotivni život je takođe veoma poremećen i razvile su se jake sklonosti ka zavisnosti.

Mladić je odrastao, oženio se, ali su ga njegovi kućni duhovi pratili. Kada je bio na odmoru sa svojom mladom ženom, desio se isti fenomen kao i u njegovoj kući. Na kraju je došao do tačke gde se bojao da će poludeti i morati otići u bolnicu. Došao je kod mene radi teološke pomoći. Pokazao sam mu razlog njegovih problema i pokušao da mu takođe pokažem način izbavljenja kroz Hrista. On je bio iskren mladić. Ispovedio je Bogu sve svoje grehe, odrekao se moći vraćarenja i svoj život predao Hristu. Posle ovoga ga kućni duhovi nisu više uznemiravali.

Kućni duh je bio povezan sa određenom osobom. Počelo je čitanjem *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*, ili određenije, praktikovanjem čarolija koje se nalaze u toj knjizi.

Profesor Hans Bender je često isticao vezu između kućnih duhova i mladih tokom puberteta. Podsetio bih čitaoca na kućnog duha iz Rozenhajma koji je bio aktivan samo u prisustvu devetnaestogodišnje sekretarice. Ili mogu ponoviti priču kućnog duha kojeg smo istražili profesor Bender i ja.

Primer 171: Kućni duhovi su se prikazivali u kući zapadnonemačkog majora. Novine su izvestile o ovom slučaju. Profesor Bender je otišao do sela i pitao majora za sve detalje. U majorovoj kući su se, između ostalog, objekti pojavljivali i nestajali u sobama sa zatvorenim vratima. Nekada su ti objekti bili vrući: stakleni mermerni kamen je uleteo u kuhinju dok su vrata bila zatvorena, a kada su ga pokupili bio je vruć. Profesor Bender je izmerio temperaturu. Utvrdio je da je smanjenje temperature kuhinje bilo jednako povećanju temperature mermera. Drugim rečima, dogodio se balans energije. Ali, ovo nije objasnilo uzrok ovog fenomena kućnog duha.

Profesor Bender je takođe utvrdio da je kućni duh bio aktivan samo kada je majorov četrnaestogodišnji sin bio u kući ili u dvorištu. Nije bilo reči o prevari. Tokom šest sedmica major je zabeležio 136 letećih objekata. Profesor nije uspeo da reši misteriju.

Kada sam razgovarao sa majorom, pitao sam ga da li su njegovi roditelji, baba i deda ili članovi njegove porodice ikada praktikovali spiritizam ili magiju. Major je priznao da su krave i konji na njegovom imanju začarani kada su bili bolesni. Dečak je bio prisutan skoro svakog puta kada su životinje bile začarane.

Zabeležio sam hiljade slučajeva poput ovog. U svakom slučaju se pronalazi neka veza sa okultnim i zato je opravdano zaključiti da kućni duh ima veze sa vraćanjem koje su praktikovali preci za vreme svog života ili za vreme života trenutnih članova porodice. Izbavljenje kuće znači da ljudi koji su uzrok ovih manifestacija kućnog duha moraju doći ka Hristu da bi se oslobodili okultnog ugnjetavanja od strane demona.

Imam mnogo primera letećih objekata iza zatvorenih vrata.

Primer 172: Na Filipinima je jedan hrišćanin došao kod mene radi savetovanja. Moja predavanja je čuo na teološkom seminaru i na Univerzitetu u Manili. Mislio je da bih mogao da mu pomognem. Rekao mi je da bi, svaki put kada je njegova sestra bila u kući, vruće kamenje padalo sa plafona. Nekada su njegova mala deca pokupila kamenje i izgorela prste. Kamenje je palo čak i kada su vrata i prozori bili zatvoreni. Kada sestra nije bila tu tada nije bilo ni kiše kamenja. Želeo je da zna šta može da uradi po tom pitanju. Rekao sam mu da mi pošalje njegovu sestru radi savetovanja. Još sam mu rekao i to da kada kamenje počne da pada, svoju porodicu i sebe stavi pod

zaštitu Isusa Hrista i da u se moli u Isusovo ime i tako zabrani kamenju da pada. Čovek je uradio kao što sam mu rekao. Nedugo posle toga, rekao mi je da stanje sa kamenjem nije bilo loše kao ranije. Njegova sestra, međutim, nije došla na savetovanje.

Primer 173: Ovaj primer uzet je iz dnevnih novina, iako sam zabeležio mnogo sličnih slučajeva.

Parapsihološki fenomen ili loša šala? Ovo je pitanje sa kojim se susreću stanovnici malog belgijskog sela Vilsel blizu Levena. Četiri kuće u selu pate od dnevne kiše kamenja, ali je nemoguće otkriti ko je odgovoran. "Kamenje se pojavljuje niotkuda", rekao je jedan od žrtvi koji je, poput nekoliko drugih porodica, morao da postavi žičanu mrežu da bi zaštitio svoje prozore.

Policija je isprva sumnjala na huligane ali nisu napredovali pri rešavanju misterije. Ni stalne patrole ni nagrada pri identifikaciji osumnjičenih nije dovela do rešenja. Nekoliko parapsihologa, među kojima su bili naučnici sa Univerziteta u Utrehtu, trenutno proučavaju fenomen. Misteriozni incident se uvek dešava u prisustvu četrnaestogodišnjeg sina porodice Korda.

Otac, Alfons Korda, već je napunio nekoliko vreća kamenjem koje je sakupio, od kojih su neki prečnika 20 centimetara. Padajuće kamenje je njegovog sina nekoliko puta pogodilo u lice i druge delove tela. "Život je ovde za nas postao nemoguć", kaže Alfons Korda. Prema njemu, kamenje pada samo poslepodne, obično kada je vreme lepo, na njegovu kuću i kuće njegovih komšija.

Parapsiholozi, koji su uvek veoma oprezni i skeptični po svom stavu, ističu da takav fenomen nije poznat i da je naročito često da adolescenti poseduju dosad neobjašnjenu moć telekineze, mada je ne mogu kontrolisati.

Doktor Friso Melser spominje u jednoj od svojih knjiga sličan ovakav incident iz svog misionarskog iskustva. Zvali su me i tražili pomoć vlasnici kuća gde su se takvi kućni duhovi prikazivali. Ukoliko bih, međutim, želeo da posetim svaku kuću u Nemačkoj koja ima kućnog duha, morao bih da svakodnevno putujem do druge kuće a za to nemam dovoljno vremena.

Primer 174: Jednog dana sam primio telefonski poziv iz sela u blizini Pirmazensa. Želeli su da odmah dođem i pomognem vlasniku kuće. Vrelo kamenje padalo je i na kuću i na ambar. Rekao sam im da nisam imao vremena da dođem. Nekoliko dana kasnije je u novinama bio izveštaj da je ova farma zapaljena zbog vrelog kamenja.

Takozvano *duhovno kamenje* jeste fenomen kućnog duha ili demona koji se dešava samo u vezi sa osobom koja se nalazi pod medijumskim ugnjetavanjem. Takođe se može desiti da čarobnjak sa jakim psihičkim moćima može neprijatelju, koji nije povezan sa Bogom, da dovede ovakvu kišu kamenja. Slučaj koji je prijavio Friso Melser spada u tu kategoriju. Vratićemo se na ovu temu u odeljku 4 ovog poglavlja o kućnim duhovima.

3. Kućni duhovi povezani sa mestom

U Evropi postoje stari zamkovi i kuće koje su vekovima uklete. Ponekad su prikazivanja tako uznemirujuća stanarima da se kuća mora zapečatiti od strane policije. Ovo se dogodilo kući u Jungferngasu u Bernu. Pročitao sam da je isto učinjeno sa kućom u Bavarskoj. Naročito u starim zamkovima, kaže se da tu tumara duh starice koja je tu živela. Nekada se ovi kućni duhovi ili aveti povezuju, po popularnom mišljenju, sa zločinima koji su se dogodili u tim zamkovima ili kućama. Neki psiholozi, pogotovo racionalisti, pokušavaju da ova prikazivanja objasne na osnovama psihologije. Međutim, postoje prikazivanja povezana sa određenim mestima koja se dešavaju čak i kada stanovnici nisu ništa znali o njima. Znam za jednu parohiju u kojoj su se takve stvari generacijama događale. Nijedan sveštenik nije dugo ostao u toj parohiji. Pitali su me da budućim prebačeni. Nijedna porodica koja je otišla nije budućim stanovnicima rekla išta o tome, da ih ne bi uznemirili. A ipak, svaki put kada se novi sveštenik i njegova porodica usele imaju ista iskustva koja i oni zadržavaju za sebe.

Primer 175: Naredni slučaj mi je u Nemačkoj ispričao dobro poznati hrišćanin. Pre mnogo godina je živio u kući u kojoj se tokom noći čula užasna buka. Zvučalo je kao da se svo posuđe i staklo razbilo. Čuli su se teški koraci, grebanje zida i fijukanje vetra kao da je napolju bila divlja oluja iako je vazduh bio miran. Svi ljudi u kući su mogli da čuju buku. Isti fenomen je viđen u kući preko puta. Tamo su, takođe, stanari čuli ovu groznu buku usred noći. Osoba koja mi je rekla za to je hrišćanin, i on i njegova čitava porodica su se molili zbog toga. Dok su se molili, svesno su se, u veri, stavili pod zaštitu Isusa Hrista. Od tog dana je u obe kuće bio potpuni mir.

U ovom slučaju uzrok pojavljivanja nije otkriven ali je hrišćanin uradio pravu stvar. Potvrdio je Hristovu pobjedu nad ovim mračnim moćima. Ovaj čin je nepoznat parapsihologiji i zaista neprihvatljiv. Prijatelj moga oca, doktor Alfred Lehler, koji je umro pre nekoliko godina, jednom je rekao: "Ne postoji samo opsjednutost ljudi već i opsjednutost kuća. Mnogo je lakše očistiti kuću koja je pala pod okultni uticaj nego osloboditi opsjednutog čoveka." Želeo bih da istaknem da je doktor Lehler bio dobro poznat u Nemačkoj, i kao psihijatar i kao hrišćanin jasnih uverenja.

Na kraju, primer iz Engleske.

Primer 176: Dok sam bio na turi predavanja u Engleskoj, kod mene je došao mladi bračni par radi savetovanja. Kupili su kuću koju je ranije koristio dobro poznati engleski spiritista, Hari Edvards. Čim su se uselili, par je primećio nešto neobično u vezi kuće. Noću su čuli svakakve vrste tutnjanja, lupanja, zveketanje lanaca, teških koraka i tako dalje. Tužno su odlučili da prodaju kuću. Reklamirali su je. Južnoafrikanac je došao da je pogleda. Pogledao je kuću i uzviknuo sa entuzijazmom: "Da, kupiću ovu kuću. Nebeska bića,

ona sa druge strane, žive ovde!" Par je video da je ovaj Južnoafrikanac spiritaista i odbili su da je prodaju njemu. Prodali su je nekom drugom.

Hari Edvards je godinama praktikovao spiritizam u ovoj kući i to je bio razlog pojavljivanja kućnog duha. Problem je mogao biti rešen na drugi način. Da je ovaj mladi par osnovao molitvenu grupu u kući i da su se, ukoliko je moguće, okupili zajedno sa njima sat i po vremena svake večeri, mogli bi da isteraju duha. Na žalost, činjenica je da među hrišćanima postoji malo muškaraca i žena sa jakom verom u moć molitve. Postoje mnoge hrišćanske crkve koje uopšte nemaju prave molitvene sastanke. Naravno, sveštenik bi rekao da se jednom sedmično ili jednom mesečno okupljaju radi molitve. Nekada sam prisustvovao takvim molitvenim sastancima i bio sam šokiran pospanošću i ravnodušnošću molitve tih takozvanih molitvenih grupa. Molitva nije uvek tiha. Molitva takođe može biti i borba. Pod ovim ne mislim da treba da vičemo, divljamo, vrištimo i tapšemo rukama, kao što se to radi u nekim ekstremnim krugovima, ali da u svoj razboritosti, pod upravljanjem Svetog Duha, treba da prihvatimo obećanja koja su nam data u Bibliji i da izgonimo ove sile tame.

4. Kućni duhovi kontrolisani od strane čarobnjaka sa jakim psihičkim moćima

Sada nailazimo na najkontroverzniju oblast pojavljivanja kućnih duhova. Počecu sa primerom koji je temeljito dokumentovan.

Primer 177: Jednog dana sam primio pismo od sveštenika iz grada u severnoj Nemačkoj. Pitao me je da dođem i da ga vidim pošto je kuća u njegovoj parohiji odjednom postala ukleta. Bila je to lepa kuća sa divnom baštom. Vlasnica je jednog dana dobila pismo od komšinice, tražeći da kuća bude stavljena na prodaju. To je odbila da uradi. Zatim ju je komšinica upozorila i rekla da će biti po njenom. Od tada su kućni duhovi počeli da se pojavljuju u prelepoj kući ove žene. Četiri glasna zvuka, poput udara groma, čula su se u kući. Vlasnica nije mogla da shvati šta je prouzrokovalo buku niti je mogla da odredi odakle je došla. Otišla je do svog sveštenika. On je došao. Glasni udari groma su se čuli dok su oni bili tamo, iako u kući nije pronađeno ništa što bi moglo da ih prouzrokuje. To nije bilo pitanje pare u sistemu grejanja ili blokada vodovoda, zato što su zvuci došli iz smera vrata. Sveštenik, ne znajući kako da pomogne, prijavio je stvar policiji. Policajac je došao. On je takođe čuo buku. To je za njega bila misterija pa je to prijavio šefu policije radi istrage. Više od deset policajaca je došlo u kuću. Svi su stajali kod vrata, neki unutra a neki ispred. Kada se grozna buka ponovo čula, otvorili su vrata. Svaki policajac je rekao da je buka došla sa druge strane. Ni svi ovi policajci nisu mogli da otkriju poreklo buke.

Zatim je vlasnica kuće otpočela sudski spor protiv komšinice u lokalnom sudu. Slučaj je došao do suđenja. Sudija koji je proučio izjave rekao je na

sudu: "Ne živimo u srednjem veku. Neću predsedavati u ovakvom suđenju." Odbio je da sasluša slučaj.

Pošto nisam želeo da sam odem do grada, sveštenik mi je poslao izveštaj kako se spor završio. Vlasnica kuće je toliko mučena od strane ovih prikazivanja kućnog duha, danonoćno, da na kraju nije videla drugi izlaz nego da kuću proda najvišem ponuđaču. To je bila komšinica koja joj je pretila ranije i rekla da će na kraju dobiti kuću. Čim se ova komšinica, koja je imala veoma jake psihičke moći, uselila u kuću, buka je prestala.

Naši parapsiholozi će možda reći da je ova priča prilično neverovatna i da se ne treba shvatati ozbiljno. Istakao bih da su, u ovom slučaju, dva sveštenika i više od deset policajaca bili svedoci ovih događaja. Ukoliko parapsiholog prihvati takvu priču kao ispravnu on će reći da je to slučaj psihokineze, moć psihe. Skoro sam ogleveo od ovog kontinuiranog obraćanja parapsihologizma. Ovo se pojavljuje u svim njihovim izveštajima. Niko od njih ne želi da se petlja i da pokuša da otkrije osnovni uzrok.

U ovom slučaju kućnog duha prouzrokovanim psihičkim uticajem druge osobe, moglo se naći duhovno rešenje. Grad u kojem se slučaj dogodio, međutim, poznat je po slaboj crkvi i nedostatku pravih hrišćana. Da je u ovoj kući napravljen molitveni skup na koji bi došli ne nominalni i tradicionalni hrišćani već verni ljudi, ljudi od molitve, jaki u veri, oni bi mogli da savladaju ovaj čarobnjakov napad u Isusovo ime.

Evo još jednog primera za koji nije pronađeno objašnjenje.

Primer 178: Slučaj koji sledi mi je ispričao advokat koji sebe opisuje kao racionalistu koji ne veruje ni u šta natprirodno. Ovaj advokat je sebi izgradio bungalov u prelepom okrugu. Dan kada su se on i njegova porodica uselili u novu kuću, imali su čudno iskustvo. Na podu hodnika je stajao sanduk kojeg su videli tokom dva ili tri minuta. Zatim je sanduk nestao. Na spratu je, međutim, bila vodena mrlja iste veličine kao i sanduk. Advokat je bio uznemiren. Stavio je ruku na glavu, pitajući se da li je napor poslednjih dana uticao na to da ima halucinaciju. Ipak, tu na podu je stajala pravougaona mrlja, a kada ju je dodirnuo bila je vlažna. Dakle nije bila halucinacija. Sledećih nekoliko dana, advokat je bio van sebe. Prvi put u svom životu je iskusio nešto poput ovoga. To je bio značajan udarac na njegovu racionalističku tačku gledišta.

Ovo iskustvo ga je navelo da potraži savet. Pokušaj da se otkrije poreklo ovog fenomena kućnog duha dokazao se nemogućim.

Nekada se incidenti ovakve vrste mogu objasniti na sledeći način. Možda u komšiluku postoji osoba koja zavidi advokatu na njegovoj divnoj kući i zato pokušava da je okrene protiv njega. Ili možda bungalov zaklanja neki pogled komšije i on zato traži osvetu.

Nije mi namera da ovaj odeljak o kontrolisanim kućnim duhovima natera ikoga da razvije kompleks proganjanja. Savetujem svakoga koji ima ikakve veze sa tim da pregleda čitav svoj život, preda sebe Hristu i stavi sebe pod Njegovu zaštitu. Ovo radim svaki put kada pišem ovakve knjige. Svakodnevno se molim za Gospodnju zaštitu, sećajući se stihova poput Poslanice Jevrejima 1:14 koja kaže za anđele: "Nisu li svi službeni duhovi koji su poslani na službu onima koje će naslediti spasenje?" Svakodnevno se molim za sebe i svoju porodicu da imamo Gospodnju zaštitu protiv svih sila tame. Onaj koji stoji pod Isusovom zaštitom se ne treba bojati tih stvari. On će ih se uskoro osloboditi, ukoliko se sa njima suoči na duhovan način i uz podršku drugih vernika. Pročitajte Psalm 91. Često sam predivno ojačan rečima ovog psalma:

"Ko živi u skrovitom zaklonu Svevišnjega, u seni Svemoćnog boravište nalazi. Reći ću Gospodu: 'Ti si utočište moje i tvrđava moja, Bog moj, u kog ću se uzdati.' On će te izbaviti iz zamke ptičareve i od ljutog pomora. Perjem svojim zakloniće te, pod Njegovim ćeš krilima utočište naći. Istina će Njegova biti tvoj štiti i bedem. Nećeš se bojati nikakve strahote noću, ni strele što leti danju, ni pošasti što ide po mraku, ni propasti što hara u podne. Hiljadu će ih pasti pored tebe i deset hiljada s desne strane tebi, ali tebe se neće dotaći."

46. PORNOGRAFIJA

Reč pornografija je sačinjena od dve grčke reči: *porneia*, nemoral, prostitucija, i *grapho*, pisati. Termin pornografija danas generalno znači objavljivanje nemoralne literature i sramnih slika. Ovde će se pomenuti samo tri aspekta ovog užasnog zla.

1. Požuda za profitom

Nemačke novine su objavile da je u jednoj godini iz Danske u Nemačku doneta pornografska literatura u vrednosti od 1.6 milijardi nemačkih marki. Koliko su često ovi proizvodi skupi pokazuje iskustvo određenog sveštenika iz severne Nemačke. Ovaj sveštenik se osetio izabranim da otkrije ko su prodavci pornografskih slikovnica. Otišao je do police sa knjigama u Riperbanu u Hamburgu (zona crvenog svetla) i tražio nešto "ukusno". Službenik je izvadio knjigu ispod kase u kojoj su bile slike raznoraznih seksualnih aktivnosti. *Klijent* je pitao za cenu. Odgovor je bio 600 nemačkih maraka (240 dolara ili 120 funti). *Klijent* se zahvalio čoveku i izašao. Pola sata kasnije se vratio sa policajcem i otpočeo je protokol protiv ovog seks šopa.

Rekli su mi za još jedan primer kada sam bio u SAD-u. Izdavač sklon komunizmu mi se na kraju svog života ispovedio i rekao da je za vreme života

objavio pornografsku literaturu u SAD-u u vrednosti od nekoliko milijardi dolara, sa ciljem uništenja nacije.

2. *Uništenje mladih*

Već nekoliko godina hrišćanski roditelji gledaju, sa velikim oprezom, razvoj takozvanog seksualnog obrazovanja u školama. Svi protesti ka učiteljima i vlastima škole su bili uzaludni. Seksualno obrazovanje, često najofanzivnije prirode, obavezno je čak i u nižim razredima naših škola. Jedan otac mi je rekao: "Moj osmogodišnji sin zna više o tim stvarima nego što sam ja znao kada sam se oženio."

Kakve posledice ova obavezna nastava može imati ilustrovana je primerom koji sledi, koji se može pomnožiti stotinu puta. Osmogodišnji dečak je došao kući i rekao svojoj maloj sestri: "Svuci se. Želim da probam nešto. Nastavnik nam je danas rekao neke zanimljive stvari." Roditelji ovog dečaka su stavili jak prigovor na nastavnika, bezuspešno, naravno.

Krajem 1975. godine desio se skandal u provinciji Hesens. Zatvorenik je napisao pornografsku knjigu o seksualnim aktivnostima iza rešetaka. Nekada bi takva knjiga bila zabranjena, a autor kažnjen. Ali danas? Knjiga je pregledana od strane zvaničnog eksperta iz Odeljenja za obrazovanje u Hesenu, koji ju je preporučio ministru obrazovanja za eksperimentalni uvod u srednjim školama. Većina škola je odbila da je koristi zato što je bila previše prljava. Direktor jedne gimnazije ju je uveo u višim razredima kao deo opšte lektire. To je rezultovalo olujom. Nastavnica je jako protestovala direktoru. Drugi su parirali napad rekavši: "Biblija takođe ima odvratne priče. Šta stvarno hoćeš?" Nastavnica je bila besna: "Biblija osuđuje te prljave aktivnosti ali ih ova prljava knjiga preporučuje. Biblija ne obiluje svakakvim degeneričnim perverzijama, ali izriče Božiju kaznu na njih." Roditelji su se pridružili hrišćanskoj nastavnici u borbi protiv ove knjige. Ponovo je odgovor školskih vlasti bio sleganje ramenima. Na kraju, neki od učenika su morali da se uključe odbijajući da nastave da čitaju tu knjigu. Bilo im je lakše da dobiju lošu ocenu nego da dozvole da im ova se prljavština nameće.

Kakva će se samo kazna jednog dana izreći ovim ministrima obrazovanja, školskim vlastima i nastavnicima koji truju našu decu i uništavaju barijere pristojnosti i dobrog morala!

3. *Eshatološki razvoj*

Često se može čuti Lenjinova izreka: "Zainteresujte mlade za seks i imaćete ih u svojoj moći." Komunisti su ovaj savet sproveli u delo da bi efektivno potkopali zapadni svet. Ciljaju na školarce i njihove nastavnike.

U SAD-u sam pročitao izveštaj u kojem je tvrđeno da je nastala lista od 6.000 nastavnika komunista. U zapadnoj Evropi se može primetiti sličan alarmirajući razvoj. Može biti hiljade nastavnika u Italiji, Francuskoj, Engleskoj i

zapadnoj Nemačkoj koji svoju crvenu ideologiju nose sa sobom u učionicu. Imam mnogo individualnih primera ovoga.

Podrivanje društva ili njegovo poplavljanje seksom nije, međutim, samo trijumf komunista. Iza toga stoji zli manipulator, Sotona, čiji je cilj univerzalna moralna, fizička i intelektualna svetska revolucija.

Njegova reč neće biti poslednja! U to možemo biti sigurni.

47. PREDSKAZUJUĆI SNOVI

Pitanjem predskazujućih snova se mora oprezno baviti. Da bismo izbegli bilo kakav nesporazum, na samom početku ću reći da verujem svim snovima koji su zabeleženi u Bibliji. Ovi biblijski snovi su se, međutim, dogodili u drugačijem vremenu u odnosu na naše. U vremenima kada je Josif sanjao i interpretirao snove u Egiptu nije postojala pisana Reč Božija. Takođe, pojavljivanje anđela Jelisaveti, Mariji, Josifu i trojici mudraca bilo je uslovljeno posebnim spasonosnim događajima njihovog vremena.

Danas imamo pisanu Reč Božiju, Bibliju, kao smernicu za našu veru. Biblija sadrži sve što nam treba za naše spasenje. Dodatni snovi, vizije ili pojavljivanja nam nisu potrebni.

Ovo ne znači da se danas Bog ne može otkriti ljudima putem snova u posebnim situacijama. Ovo je pogotovo tačno za primitivne ljude koji ne mogu da čitaju ili pišu i zato nisu u stanju da vođstvo pronađu u Bibliji. U biblijskom radu u Indoneziji, Solomonovim Ostrvima, Koreji i Formosi (bivša republika na Tajvanu), snovi su nekada bili pravo otkrivenje Boga.

U drugim situacijama, Bog nekada pokazuje ljudima put ili ih priprema za važne događaje koji će uslediti, putem snova. Daću dva primera.

Primer 179: Sveštenik Miler me je pozvao da propovedam jevanđelje u Pelosasu, u Brazilu. Prve večeri je tu bio jedan katolik, koji je nastavio da dolazi svakog dana. U sredu je ovaj čovek došao kod mene i rekao mi sledeću priču:

Tri sedmice pre nego što su ovi jevanđelistički skupovi počeli, ovaj gospodin je imao san. Video je krst. Ispod njega je bio čovek koji je propovedao jevanđelje na stranom jeziku. Zatim je čovek nestao i on je čuo Isusov glas koji je rekao: "Ja sam put, istina i život. " Tu se san završio. Tokom sledećih nekoliko dana je zaboravio za san. Zatim, nedelju dana pre početka skupa, neko mu je u ruke dao letak, pozivajući ga da dođe.

Prve večeri, koja je bila u nedelju, govorio sam o spiritizmu. Pošto je bio ne samo katolik već i spiritista, tema ga je interesovala pa je došao da sluša. Na skupu je njegovo interesovanje još više probuđeno pa je došao na drugo i treće veče. Zatim se odjednom setio svog sna. "Naravno, ovo sam video u

svom snu. Čovek koji propoveda jevanđelje na drugom jeziku." Ujutru je došao da me vidi, ispovedio je svoje grehe Bogu i okrenuo se Isusu.

Primer 180: Kada sam bio na turi u Kvebeku, čuo sam za još jedan incident od svog prijatelja Gotfrida Amenda. Trinaestogodišnji dečak Roj je već bio Isusov sledbenik. Generalno su ga voleli zbog njegove vesele ličnosti. Jednog jutra je rekao svojoj majci: "Sinoć sam sanjao da sam plivao u reci i da sam video Gospoda Isusa." San je ostavio dubok utisak na Roja i takođe ga je ispričao svom svešteniku. "Moje srce je bilo širom otvoreno za Gospoda", napisao je, "a moje suze su tekle u potocima. Ponovo sam pogledao Isusa i dok sam to radio imao sam osećaj da je došao da me pozove." Dve nedelje kasnije, Roj je prisustvovao teološkom predanju, upoznao se sa Biblijom i postao istinski religiozan.

Namerno sam počeo sa dva pozitivna primera. Sada moramo reći nešto protiv predskazujućih snova. Profesor Karl Jung kaže da je velika većina naših snova ukorenjena u kolektivnom nesvesnom, porodičnom nesvesnom i individualnom nesvesnom. Drugi faktori koji utiču na poreklo snova su iskustva iz detinjstva, sećanja tog dana, neispunjene želje i tako dalje.

Žao mi je što je Jung izostavio jednu važnu oblast, iako je bio upoznat sa njom. Mislim na snove koji su poreklom okultni. Ljudi koji se nalaze pod uticajem okultnog kao rezultat sopstvenih okultnih aktivnosti ili okultnih aktivnosti predaka, često imaju snove koji se nekoliko dana kasnije ispunjuju. Snovi su često negativni: katastrofe, smrti, nesreće u vozu, nesreće u kolima, požari i posete kojih se plaše. Nekada snovi ovakve vrste pružaju znak da osoba pati od okultnog uznemiravanja od strane demona. Svako ko ima takva iskustva treba da pita Boga da mu oduzme ovaj medijumski dar predskazujućih snova i oslobodi demona. Ova sposobnost je prepreka životu vere.

Moja jedina molba jeste da se ovi snovi ne mešaju sa onima koje Isus ponekad šalje, kao u slučaju Roja, koji je za svoje obraćenje pripremljen od strane Gospoda na ovaj način. Medijumski snovi rezultuju strahom. Snovi koje šalje Gospod pružaju radost.

48. PROCEŠLJANI

Ova reč znači "ljudi napretka". To je engleska sekta. Pošto će ova knjiga imati veći tiraž u svom engleskom izdanju nego u originalnom na nemačkom, neophodno je pozabaviti se engleskim sektama. U svakom slučaju, stvar je iskustva da duhovni pokreti iz Engleske i Amerike pronalaze svoj put i do Evrope. Počnimo sa primerom iz Nemačke.

Primer 181: Pre nekoliko godina sam u saradnji sa svojim prijateljem sveštenikom Vilhelmom Brauerom vodio dve jevanđelističke kampanje u Libeku. Boravio sam u njegovoj kući. Jedne večeri mi je ispričao sledeću priču.

Njegovi sinovi su videli dva muškarca obučena u duge crne odore na železničkoj stanici u Libeku. Pomislili su da muškarci moraju biti anglikanski sveštenici ili američki luterani. Zato su rekli:

"Tražite li mesto za prenoćište?"

"Da, tražimo."

"Naš otac je sveštenik. Imamo otvorenu kuću. Pođite sa nama. Živimo blizu ovde."

Dva muškarca u crnoj odori su zahvalno prihvatili pozivnicu. Brat Brauer je učinio da se osećaju dobrodošli. Međutim, tokom večere, sveštenik Brauer se šokirao. Dva stranca su nosila srebrni lanac sa krstom. Ali, na svojim rukama su imali simbol Đavola. Brauer je prilično otvoreno pitao svoje goste, "Koje je značenje toga? Zar niste sveštenici?"

"Mi smo Procešljani."

"Ko su oni?", pitao je sveštenik Brauer.

"Mi verujemo da će se Hrist i Đavo pomiriti."

Bratu Braueru je postalo nelagodno kada je ovo čuo. I to s punim pravom. Odlučio je da više ne prima neznance bez ispitivanja.

Pogledajmo kako ova sekta funkcioniše. Moja informacija potiče iz Engleske i Kanade.

Procesna crkva je osnovana u Londonu 1963. godine od strane Roberta de Grimstona. Grimston putuje po čitavom svetu učeći svoje doktrine. Gde god ide, osniva grupe. Njegova učenja se mogu naći u "Bratskim informacijama" (Brethren Informations - B.I.). Sekta postoji zbog donacija. 1966. godine je grupa ljudi došla u Meksiko. Morali su da napuste zemlju zato što im je ponestalo novca.

Danas ta sekta ima svoje sledbenike u Turskoj, Izraelu i Grčkoj. Najveće grupe se nalaze u Engleskoj, SAD-u i Kanadi. U Torontu Procešljani žive u Ulici Gloster broj 99, u komuni sa strogim pravilima. Njihov vođa je brat Malahi.

Kućna pravila i pravila zajednice ove komune uključuju sledeće zabrane: nema alkohola, nema droga, nema seksa pre braka. Ovo su pravila slična onima iz starih monaških redova. Najviše pravilo života jeste takozvano zlatno pravilo iz Jevanđelja po Mateju 7:12, "Sve dakle što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima." Ovo pravilo koje nam je dao Isus je, međutim, izvrnuto onim što je dodato. Oni kažu: "Ukoliko želite ljubav, prvo morate dati ljubav." Ovo je veoma prihvatljivo. Ali, dalje kažu: "Ukoliko želite mržnju onda morate mrzeti." Ovo je suprotno biblijskoj misli. Isus je rekao: "Blagosiljajte one koji vas kunu."

Pokretu se još više skida maska kada se prouči teologija i praksa ove sekte.

Procešljani veruju u tri boga: Jehovu, Lucifera i Sotonu. Ovim bogovima pripisuju sledeće osobine:

Jehova je samo-pravedni bog koji žudi za osvetom i zahteva samo poslušnost, ispunjenje dužnosti i samoodricanje.

Lucifer je bog radosnog života. On čoveku dozvoljava da uživa u životu u svim njegovim aspektima. On zahteva mir i harmoniju među ljudima.

Sotona podstiče sve što je negativno: orgije, okrutnosti i nasilja, netoleranciju i neumerenost. On želi da ljude dovede do ludila.

Ove doktrine Procesnu crkvu obeležavaju kao crkvu Sotone. Njihova oznaka i obredna pravila idu u istom pravcu. Već sam spomenuo sivi krst na grudima. Na gornjem delu ruke ili na ogrlici su imali "Mendesovu kozu", Sotonin simbol. Na svom oltaru imaju dve srebrne čaše, jednu za Hrista i jednu za Sotonu. Propovednik uvek svoje besede propoveda pod Sotoninim simbolom. On koristi zamenjenu bibliju koja je puna izreka koje su ili iskrivljene iz biblijskih tekstova ili su izmišljeni tekstovi.

U lažnoj bibliji piše, na primer, Hrist je rekao: "Volite svoje neprijatelje." Sotona je Isusov najgori neprijatelj. Ostvarenjem ove zapovesti ljubavi, Isus se pomirio sa Sotonom. Na poslednjem danu će se zajedno pojaviti. Hrist će izreći sud. Sotona će ga prihvatiti. Sud će biti učinjen mudrošću. Izvršenje kazne će biti u ljubavi. I druge čudne izjave se daju o aktivnosti Isusa. Na primer, Isus je transcidentalni donositelj jedinstva između tri boga. Zato će u konačnoj kompletnosti ljudske istorije kraj biti harmonija svega što se dešava i svega što je stvoreno. Ova zamisao se može naći u Mitrinom kultu, 300 godina pre Hrista, i u gnosticizmu, jeresi drugog veka, i ponovo, u učenjima univerzalizma (*apokatastasis hapanton*).

Postoji trunka istine u tvrdnji Procešljana da su oni crkva poslednjih dana. Pojavljivanje satanističkih kultova je zaista uvod u drugi dolazak našeg Gospoda Isusa Hrista. Procesna crkva takođe kaže da će kraj sveta doći otprilike 2000. godine, među ogromnim katastrofama. Ali, Procešljani imaju određen fatalizam u svom pristupu ovog očekivanja. Kada se sastaju, jedan drugog pozdravljaju rečima: "Kao što jeste." Odgovor je: "Neka tako bude."

Ne smemo zaboraviti dodati da se ova crkva upušta u okultne prakse kao što je telepatija. Sve u svemu, Procesna crkva je crkva Sotone, ali ne one koja ima orgije poput satanističke crkve Antona la Veja, crnog pape San Franciska.

49. KRALJICA TAME - KRALJICA CRNIH VEŠTICA

Na svojim misionarskim putovanjima sam nekoliko puta stupao u kontakt sa bivšim čarobnjacima i čak i njihovim vođama tokom savetovanja. Njihove priče sam ispričao u raznim knjigama o svojim misionarskim putovanjima. Bitne odlomke ću pomenuti radi onih koji bi želeli da ih pročitaju.

Izveštaj o Sauguma kultu sa Nove Gvineje se može pronaći u mojoj knjizi *Pod vođstvom Isusa* na strani 224. Vođe ovog kulta i dalje praktikuju žrtvovanje dece i povremeno čak i žrtvovanje odraslih, u vezi sa kanibalizmom. Poslednji primer ove užasne prakse koji je meni poznat jeste ubistvo četrnaest ljudi iz Zapadne Gvineje blizu Džajapura tokom jeseni 1974. Oni koji su voljni da svedoče su doktor Džekson, psihijatar i teolog iz Milvokija i doktor Kenet Mun iz Sent Pitera na Floridi.

Moj susret sa glavnim čarobnjakom, takozvanim Državnim Đavolom Librije, pretvorio se u iskustvo Isusovog trijumfa nad svim mračnim moćima. Glavni čarobnjak je ispovedio Bogu sve svoje užasne grehe i prihvatio Hrista. Misionari u toj oblasti su dobro pripremili zemlju za biblijski rad.³³

U Rio de Žaneiru sam čuo za majku duhovnog Makumba kulta. Njeno ime je Otilija de Pontes. Ona mi je dozvolila da objavim njenu priču.³⁴ Gospođa Pontes je danas jevanđelista u Brazilu koja je bogato blagoslovena od strane Gospoda. Njena fotografija se može videti u mojoj knjizi *Isus na svim kontinentima*.³⁵ Divna priča njenog spasenja je zabeležena u istoj knjizi.³⁶

1973. sam držao seriju predavanja na Haitiju. Ova bivša Francuska kolonija je dom vudua, mešavine crne magije i kriminalnog spiritizma. Ovde se kraljica tame bira svake godine, čija je dužnost da izvrši četrnaestodnevno žrtvovanje dece. Misionari su mi dali informacije o groznim detaljima.

Sada želim dati detaljan primer iz Engleske. Na početku bih voleo da kažem da sam, sve detalje koji su spomenuti u ovom groznom izveštaju, čuo nekoliko puta u drugim zemljama, u istočnoj Aziji, Africi i Južnoj Americi. Da nisam, ne bih verovao ovom slučaju iz Engleske. Pisac je Dorin Irvin, koja je objavila svoju životnu priču pod nazivom *Od vraćanja do Hrista (From Witchcraft to Christ)*³⁷. Ono što možemo pročitati u toj knjizi je tako neverovatno da čovek to teško može razumeti, a to je ipak činjenica.

Ono što ću ovde učiniti jeste prikazati skraćenu verziju dela priče gospođe Irvin. Ona je napisala:

Praktikovanje služenja Đavolu i moja uloga kao visoke sveštenice su bile najvažnije stvari u mom životu.

Crne veštice imaju veliku moć i ne trebaju se uzimati zdravo za gotovo. U stanju su da u pomoć pozovu sile tame.

One veoma često ekshumiraju sveže grobove i tela žrtvuju Sotoni. One provaljuju u crkve, spaljuju Biblije i molitvene knjige. Gde god je sveto mesto oskrnavljeno, ostavljen je amblem veštica.

Crne veštice i satanisti veruju da će Lucifer jednog dana poraziti Hrista.

Budite upozoreni: oni koji šetaju mračnim putem vraćanja gube razum i često potpuno polude.³⁸

Ona objašnjava kako veštice i satanisti rade neprirodne stvari. Oni plešu goli, prepuštaju se seksualnim orgijama, lezbejstvu, homoseksualnosti i sadističkim i mazohističkim neumerenostima. Što se više veštica preda Đavolu, njene okultne moći će se povećati.

Dorin Irvin piše:

Moje moći kao crne veštice su bile velike i ja sam svakodnevno dopunjavala svoje znanje o zlu. Moja sposobnost za lebdenjem 120 do 150 centimetara je bila veoma stvarna. To nije bila prevara. Demoni su mi pomagali.

Ubijanje ptica u letu pošto su puštene iz kaveza je još jedan čin koji sam izvodila kao veštica. Takođe sam mogla da učinim da se stvari pojavljuju ili nestaju. Takođe sam usavršila pomeranje predmeta, što se često koristi kada veštice svoje moći prikazuju drugima.

Nisam bila iznenađena kada mi je glavni satanista predložio da napredujem u vraćanju. "Možda jednog dana postaneš i kraljica crnih veštica, Dijana." (Dijana je bilo njeno umetničko ime.)

"Šta, ja?"

"Da! Predložiću tvoje ime. Ali, nastavi da usavršavaš svoje moći tako da budeš spremna za ispit."

Ispit moći, na koji je glavni satanista mislio, je trebao da se održi u Dartmuru u Devonu, centru dva glavna i aktivna mesta okupljanja.³⁹

Gospođa Irvin se sa svojom grupom okupila jedne jasne noći osvetljene mesečinom tačno u ponoć. Grupa se sastoji od trinaest veštica, uključujući i njihovog vođu. Tokom nagog plesa, tri muškarca su se odjednom pojavila na sceni. Žene koje su plesale bile su preplašene. Nije bilo drveća ili kamenja u blizini iza kojih bi se mogle sakriti.

"Šta da radimo?", zabrinuto su upitale veštice. "Nemamo gde da se sakrijemo!"

"Ne brinite", rekla je Dorin, "ja mogu postati nevidljiva."

"Šta sa nama?"

"Ukoliko se predate mojim rukama i vas ću, takođe, učiniti nevidljivima."⁴⁰

Nije bilo vremena za gubljenje. Ostali su užurbano uradili ono što sam im ja rekla. Stojeći savršeno mirno u krugu smo podigli naše ruke tako da su se dodirivale.

Pozvala sam sile tame od demona i samog Sotone. U roku od par sekundi nas je okružila kovitlajuća zelena magla. Jedva smo mogle da vidimo jedna

drugu. Dok su nas tri muškarca prošla, lagano sam mogla da ispružim ruku i dodirnem ih, jednog koji je šetao ispod naših podignutih ruku u centru kruga.

Čuli smo kada je jedan od muškaraca rekao: "Hajdemo kući. Ovde nema veštica. Gubimo vreme."

Razlog zašto su se tri muškarca pojavila mi je bio jasan kada sam sutradan pročitala lokalne novine. Članak u centralnim stranama je bio pod naslovom: "U Dartmoru nema veštica." Odnosio se na to da je lokalni propovednik poveo dva novinara da bi istražio glasine da se tu nalaze veštice. Potraga je, po svim izvorima, bila bezuspešna. Međutim, lokalni propovednik nije bio ubeđen da tamo nisu bile veštice. Naravno, bio je u pravu. Nesvesno je bio centimetrima udaljen od njih.⁴¹

Trebamo biti upozoreni ovom pričom da se čak i vernici mogu prevariti od strane neprijatelja. Međutim, u ovom slučaju je verovatnije da je Gospod štitio verujućeg propovednika od neposrednih moći mračnih sila.

Posle ovog iskustva u Dartmoru, Dorin Irvin se suočila sa svojim najvećim ispitom. Zajedno sa šest drugih veštica joj je rečeno da prikaže svoje okultne moći. Ona koja je najuspešnija od njih sedam postaće kraljica tame. Svih sedam veštica je bilo poznato po svojim jakim magijskim moćima.

Takmičenje je počelo sa običnim ceremonijama tokom kojih su pozvani demoni i Lucifer.

Prvi ispit je počeo kada je ptica puštena iz kaveza. Dorin je bila jedina koja je mogla da ubije pticu u letu.

Ispiti su išli jedan za drugim. Na kraju je došao najteži ispit od svih: šetanje na vatri. Ponovo ću dati priču Dorininim rečima:

"Samouvereno sam ušetala u plamen visine preko dva metra dok sam sve vreme dozivala svog velikog gospodara, Diablosa. Odjednom sam videla kako se materijalizuje ispred mene - velika crna figura. Uzela sam ga za ruku i sa njim šetala do centra velikog plamena. Tamo sam zastala, veliki plamenovi su skakali oko mene.

Tek kada sam izašla sa druge strane plamena, moj gospodar Diablos je nestao. Čak ni miris gorenja nije bio na mojoj labavoj veštičjoj odori ili mojoj dugoj kosi.

Svi su se poklonili ka napred.

'Živela Dijana, kraljica crnih veštica!', uskliknule su hiljade veštica.

Kruna od čistog zlata je stavljena na moju glavu, ogrtač prelepo izvezen zlatom je stavljen na moja ramena i zlatna sfera je stavljena u moju levu ruku. Sela sam na tron koji je pripremljen pre ceremonije.

Mogu se smeјati legendama o vraćanju kada se dokazima o zlu ne prisustvuje, a da je neko prisustvovao tome te noći, ne bi se smeјao."⁴²

Izveštaj bi bio nepotpun kada bismo pomenuli samo mračnu stranu Dorinog života. Više nas zanima ono što Hrist može da uradi, nego kako Sotona uništava ljudske živote.

Gospod je posmatrao ovu ženu koja je uhvaćena u okove vraćanja.

Bilo je proleće 1964. Dorin je jedne noći šetala zloglasnim ulicama Bristola. Bavila se najstarijim zanimanjem i čekala je mušterije. Zatim je pročitala, na oglasnoj tabli crkve, biblijski tekst "Blaženi su čisti srcem, jer će oni videti Boga." Čisti srcem? Videti Boga? Pokušala je da zaboravi na utisak koje su ove reči napravile. Nije mogla. U besu je pocepala plakat. Otišla je do druge ulice. Reči koje je pročitala nastavile su da joj padaju na pamet. Nema Boga, pokušavala je da govori sebi. Nekoliko dana kasnije, prešla je preko tog šoka.

Tri meseca kasnije joj se dogodila ista stvar. Ponovo su hrišćanski plakati bili na oglasnoj tabli crkve, pozivajući ljude na sastanak gde je Erik Hučings trebao da govori.

Dorin je pitala prolaznika: "Ko je ovaj Erik Hučings?" Žena nije imala pojma. Zatim je videla kako neki ljudi sa Biblijama u rukama ulaze u veliku dvoranu. Dorin je zaključila da Erik Hučings mora biti neka vrsta verskog licemera. Pobesnula je. *Otići ću i udariti ga u nos*, pomislila je u sebi. "Ne idi. Ti meni pripadaš.", rekao je drugi glas unutar nje.

Ipak, imala je jaku želju da ode u ovu dvoranu, koja je već bila puna ljudi. Vrtar joj je pronašao mesto u sredini zadnjeg reda. Bila je postićena jer su svi ljudi unutar reda morali da stanu da bi ona ušla.

Sastanak je počeo uz divni solo koji je privukao Dorininu pažnju. Setila se svog detinjstva, vremena kada je naučila dečje molitve. Sada se osetila tako prljavo.

Erik Hučings je svoju besedu otpočeo rečima: "Ukoliko ne znate Gospoda Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja, izgubljeni ste. Mrtvi ste u prestupima i gresima. Biblija kaže da ste SVEZANI." Dorin je skočila na noge, zaboravila na sve oko sebe i uzviknula: "U pravu je. Ja JESAM svezana!" Gomila ljudi se okrenula da bi je pogledala. Čak i Hučings za trenutak nije mogao da govori. Zatim je nastavio: "Ukoliko idete u crkvu svake sedmice i ne znate Gospoda Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja, i vi takođe ste izgubljeni." Dorin je želela da ponovo uzvikne ali se bojala da to uradi zbog svih ljudi koji su se nalazili oko nje. Hučings je svoju besedu završio molbom. "Dođite ka Isusu večeras. Istupite napred." Dok su ljudi išli napred, hor je pevao hrišćansku pesmu. Dorin je drhtala. Bila je odlučna da istupi ali nije mogla. Bilo je to kao da je druga sila vezuje za sedište. Ponovo je čula glas: "Meni pripadaš. Ne možeš ići napred. Prekasno je za tebe. Meni pripadaš."

Dogodila se užasna borba, borba sa Sotonom. Pokušao je da zaustavi svoju žrtvu. U ovoj borbi, Dorin je odjednom postala svesna da joj druga moć pomaže, moć koja je bila jača od Sotoninih okova. Iskočila je i otišla

napred. Sotona je izgubio bitku. Dorin se molila: "Stižem, Isuse. Molim te ukloni tamu". Više ništa nije mogla reći. Molitva joj je bila tako strana.

Nekoliko savetnika, među kojima je bila gospođa Hučings, pokušali su da joj pomognu. Pošto je razgovarala sa njima, napustila je dvoranu sa Jevanđeljem po Jovanu i knjižicom o putu spasenja.

Na sledećem uglu je naišla na svoje kolegice.

"Zdravo, Dijana", rekle su u glas. "Gde si bila? Tražili smo te."

"Upravo sam spašena u dvorani Kolston", odgovorila sam im jednostavno. Mislile su da ih zavaravam. Urlikale su od smejanja.

"Ne šalim se. Dala sam svoje srce Isusu u dvorani Kolston."

Piljile su u neverici. "Ma daj, Dijana. To smo mi, tvoje prijateljice."

"Savršeno sam svesna toga. Ali istina je. Sada idem kući da čitam svoju Bibliju." ⁴³

Bilo je izuzetno korisno za Dorin to što je svojim starim prijateljicama odmah ispovedila svoju odluku da više neće biti na strani zla. Veoma je važno da nakon preobraženja odmah jasno se odvojimo od greha. Oni koji se boje imaju pogrešan početak.

To je, ukratko, priča Dorininog preobraženja. Žena koja je sa hiljadama okova bila vezana za Sotonu postala je svedok Isusa Hrista.

Niko ne treba gubiti nadu. Dorin je bila kraljica crnih veštica i prostitutka. Oslobođena je ovog pakla od strane Isusa Hrista, Sina Božijeg.

"Ko tvori greh od Đavola je, jer Đavo greši od početka. Zato se javi Sin Božiji, da uništi dela Đavolja." (Prva Jovanova poslanica 3:8)

50. ROK MUZIKA

"Šta misliš o rok muzici?" Često mi je postavljano ovo pitanje. Uvek ga se stidim, zato što uopšte ne razumem ovu muziku. Ukoliko je slučajno poslušam, bežim, jer se od ove muzike osećam loše.

Iz svojih putovanja u Africi i Južnoj Americi znam da se ova vrsta muzike koristi u kulitičkim plesovima. Primitivni ljudi plešu u pomami uz takvu muziku, što često rezultuje seksualnim orgijama.

Postoji vrsta muzike koja uzdiže. Pomislite, na primer, na muziku Johana Sebastijana Baha. Postoji takođe vrsta muzike koja uništava sve što je dobro i koja povlači ljude ka zlu. Postoji muzika koja ima božansko nadahnuće i muzika koja ima demonsko nadahnuće. Ali, to je, kao što sam već rekao, subjektivni sud. Svako ima pravo na sopstveno mišljenje.

Poslušajmo šta stručnjak u ovoj kontroverznoj temi ima da kaže.

Jeseni 1971. su održane biblijske konferencije u Masačusetsu, Mejnu i Nju Hempširu. Mnogi poznati teolozi su se obraćali na ovim okupljanjima. Jedan

od njih je bio Džek Vircen (Jack Wyrzten), koji je nekada imao pet hiljada ljudi u svojoj crkvi. Moja lična obraćanja u dvadeset tri crkve su davana pre i posle ovih konferencijskih sedmica.

Tada sam upoznao Boba Larsena. On je bio jedan od govornika, verovatno najmlađi i takođe jedan od najpoznatijih. Razmotrimo njegov život.

Primer 182: Bob je bio rok muzičar koji je kasnije postao hrišćanin. On je profesionalac kada je u pitanju rasprava o roku.

Bob je već sa trinaest godina imao sopstveni bend. Postao je mlada rok zvezda. Rok radio stanice su ga konstantno pozivale da peva. Popularnost i bogatstvo je ovom proslavljenom mladom muzičaru dolazilo kao poplava.

Zatim je odjednom prestalo. Jedne noći je mladić bio slobodan, što nije bio čest slučaj, i nije znao šta da radi.

Bio je tužan. Njegova savest je počela da ga muči. U svojoj usamljenosti i praznini, osetio je da treba da ode u malu crkvu. Psiholog bi rekao: tipično adolescentsko raspoloženje koje skoro svako doživljava.

Bilo je više od toga. Bobovi roditelji su bili hrišćani i mnogo su se molili za svog *rasipnog sina*.

Tokom službe, Sveti Duh je dodirnuo srce ovog mladića. Duhovno siromaštvo njegovog mladog života je dovedeno pred njegove oči. Krivica, greh i nedostatak mira su ga spustili na zemlju.

Iste te noći je svoj život predao Isusu. Napravio je radikalni prelom sa svojom prošlošću. Raspustio je svoj bend. Ostavio je instrument njegovog uspeha, njegovu električnu gitaru. Nije želeo ni da je koristi za pevanje duhovnih pesama. Nije izgledala prikladno. Želeo je priliku da ode od svega toga.

Bob je pitao Gospoda u molitvi: "Šta sada da radim?" Put je postao jasan. Sledeći korak bio je da prouči Bibliju. Dok je to radio, jasno je video šta je bio njegov sledeći zadatak. Postao je Isusov svedok, propovednik jevanđelja.

Pošto je ka Hristu došao iz života posvećenom rok muzici, osećao je potrebu da pokuša da dođe do mladih rok fanova i dovede ih Hristu. Radio stanice su mu i dalje bile otvorene. Koristio je ova otvorena vrata. Širom zemlje, Bob Larsen je govorio na svim radio mrežama o svom preobraženju od rok muzike ka Isusu Hristu.

Došao je do najinteresantnijeg otkrića, koje je zaista znak vremena u kojem živimo.

Kada je Bob Larsen govorio u crkvama o štetnosti roka, bio je napadnut. Ljudi su govorili: "Preteruješ. Rok muzika se može koristiti i za jevanđelje."

"Ne", rekao je Bob, "ova muzika ima duh koji dolazi iz mračnih i mutnih voda. Ne može se očistiti i koristiti za Svetog Duha."

Kada je Bob Larsen govorio rok fanovima, otkrio je da su se složili. Rekli su: "Na pravom si putu. Nastavi. Svi osećamo nešto demonsko u ovoj muzici."

Otkriće je, ukratko, da je istina odbijena tamo gde je trebalo biti pronađena. Gde nije očekivana, prihvaćena je.

Ovo ne znači ništa manje nego da su rok fanovi bliži carstvu Božijem nego neke starešine crkve. Ovo je današnja verzija Isusovih reči: "Carinici i prostitutke će ući u carstvo Božije pre nego licemerni fariseji."

Bivši rok muzičar je postao svedok za rasipničke sinove i ćerke. Niko nije previše loš za Isusa. Nije kasno ni za koga od njih. Isusova milost je dostupna svima koji ga potraže.

Kada sam prikupljao materijal za svoju knjigu, često sam otkrivao da je prava informacija dolazila u moje ruke u pravo vreme. Ovo se ponovo dogodilo dok sam pisao ovo poglavlje. Brat iz Kalifornije mi je poslao neke veoma prosvetljujuće informacije o rok muzici i tražio mi da njegova zapažanja iskoristim u ovoj knjizi. Prikazaću najvažnije delove njegovog pisma.

Primer 183: Biblija nam kaže da će, u poslednjim danima, ljudi obraćati pažnju na varljive duhove i demonske nauke. Ovi demoni su sposobni da pronađu ljude kroz koje će govoriti. Mnogi rok muzičari su sebi dozvolili da budu iskorišćeni kao govornici demona.

Satanistički uticaj na popularnu muziku je veoma jak. Neki duhom ispunjeni hrišćani treba da pogledaju način izražavanja ovih pesama. Ovo nisu bezopasne ljubavne pesme. One imaju suptilne zaplete i preokrete koje prenose smrt slušaocima. Ovo je muzika koja je generaciju tinejdžera okrenula drogi i predbračnom seksu.

1. Naslovi i teme

Čak se i u pesmama na popularnim radijima mogu videti sledeći koncepti:

"padanje u goreći vatreni prsten"

"stvaranje pakta sa Đavolom"

"ljudi sa smeškom koji kriju zlo koje prebiva unutra"

"izgubio svoju dušu '68"

"pozovi se na moje ime i biću tu da ti ispunim želju"

Konstantan razgovor o moćima vraćanja, prodavanje duše, da će nas Isus mučiti "kada dođe vreme", da čarolije i bajanje rade;

hvaljenje da su Bitlsi popularniji od Isusa i da će hrišćanstvo postati nebitno;

"napredak ka svetu bez religije";

grupe vredne milione dolara koji sebe nazivaju imenima Crna subota (Black Sabbath) ili Zavet (Covenant);

"crna zmija koja živi u crnoj rupi, krijući se od sunca - dok ne dođe noć"

"mi smo sopstveni spasitelji"

"veštice u šumi"

"Bog jutra"

"dolazimo iz dubina"

"da su deca napolju i uzimaju šta mogu dok su im roditelji kući i spavaju - izgubili su ono što su mislili da čuvaju."

Reč "raj" se uvek koristi sarkastično kao mesto gde niko ne želi da ide.

2. Reči sa posebnim značenjima

Nadahnuće iz gore pomenutog načina izražavanja je očigledno, ali takođe postoje sklopovi reči u kojima je značenje daleko drugačije od često prihvaćenog značenja. Kao da te reči formiraju kod koji je skriven da bi se stvarno značenje održalo nezačetim.

Kiša - izgledaju preplašeni njome, žele da je neko zaustavi. Neke od pesama spominju davljenje u njoj. Samo rok muzičari razumeju šta se pod time mislilo.

Duga - obećana onima koji "izdrže do kraja", duga na kraju kiše. Nije da o njoj samo pevaju. Duge su sada popularne oznake hipija i istaknute su na plakatima. Nekoliko ogromnih grupa kultista droge, satanista i komunističkog društva u Viskonsinu sebe nazivaju dugom (ljudi, porodica, pleme).

Sunce - kriju se od njega, kažu da im može istopiti oči, nešto što uskoro dolazi.

Planina, Kalifornija, auto, zima, mrak ili senka, pištolj kalibra 38, vrata i vreme su takođe reči koje, ukoliko dobro pogledate kontekst u kojem se koriste, videćete da nisu ni približne engleskom značenju.

3. Poznavanje činjenica iz Biblije

Rok muzika često prikazuje priznavanje biblijskog učenja ili to preokreće u njenu suprotnost.

O neprohodnoj provaliji koja je fiksirana između raja i pakla govore kao o okeanu, kanjonu, zidu ili reci duže od kilometra (Jevanđelje po Luki 16:26). Sve pesme imaju takav zaključak da se jednog dana nadaju da će preći ovu prepreku.

Ove pesme zaključuju da je pakao mesto mučenja i da uskoro oni "odlaze kući" ukoliko "kiša ne stane" (Jevanđelje po Mateju 13:40).

Prateći oca laži, oni otvoreno negiraju božansku prirodu Hrista, govoreći: "Isuse Hriste, superzvezdo, da li si zaista onaj koji kažeš da jesi?" Ovo rezultuje uništavanju vere miliona lakovernih ljudi.

Bob Dilan, vodeći multimilionerski muzičar, napisao je knjigu pod nazivom *Tarantula* koja simbolično opisuje uništenje pakla (Otkrivenje 20:10). Napisao ju je u prvom licu gde je on u ulozi Sotone. Reči u knjizi kao što su kiša, sunce, automobil, planina i sve ostale imaju identično značenje kao što imaju u njegovim pesmama.

Demoni su veoma isplativi osobama koje ih koriste (Dela apostolska 16:19). Dobijena količina novca meri se milijardama. Ljudi koje su obmanuli zarađuju milione.

Toliko od ovog pisma koje sam malo izmenio i koje mi je objasnilo stvari koje nisam znao u detalje.

U međuvremenu, rok muzika je već prešla svoj vrhunac. Ali, Đavo nastavlja da proizvodi nove ploče da bi ostao u poslu.

"Pop festivali" su rokere delimično izgurali sa pozornice. Prema izveštaju engleskih novina, jedan pop festival je privukao oko 270.000 mladih. Policija nije mogla da se izборi sa zakrčenošću i kršenju zakona koje se tu dogodilo.

U Ludvigsburgu je bilo tiše. Dajem izveštaj onako kako se pojavio u *Rhein-Neckar Zeitung* od 16. avgusta 1975.

Primer 184: Došlo je 25.000 fanova pop muzike. Veliki festival na otvorenom je prošao relativno tiho. 160 ljudi je angažovano od strane vlasti radi održavanja reda. Bez nasilja i neumerenosti tokom vikenda trajao je ludvigsburgški festival na otvorenom. Hiljade mladih pop fanova su došli u barokni grad iz svakog dela federalne republike. Invazija mladih je s pomešanim osećanjima dočekana od strane gradskih vlasti. Iskustvo sličnog prizora sa drugog mesta potpuno je opravdalo skepticizam: tuče između učesnika i gledalaca, orgije droge i alkohola, sve ove stvari su već neke festivale konfuzno zatvorile. Organizatori koncerta su učesnike koje su doveli morali da predaju ludvigsburgskoj policiji radi provere da bi zadovoljili lokalne vlasti. "Rokeri nisu dobrodošli", izjavio je lokalni portparol.

Posledice festivala koji se završio *tiho* opisane su u istom članku. 174 osobama je pružena pomoć zbog prevelikog unošenja alkohola i droge u organizam, 13 mladih je primljeno u bolnicu, a 25 posetilaca festivala je pritvoreno zbog kršenja zakona o drogama.

Ako je ovo bio tih, kakvi su tek onda drugi festivali?

51. ŠTAP (RAŠLJE) I VISAK

Materijal koji sam sakupio po pitanju štapa i viska tokom poslednjih 45 godina je tako obiman da bih mogao da napišem veliku knjigu senzacionalnih priča koje se tiču njih. Ovde samo mogu dati pregled nekih od problema.

1. *Korišćeni instrument*

Vračevi obično koriste račvastu vrbu ili rašlje, iako neki koriste štap za pecanje. Postoje vračevi koji uopšte ne koriste instrumente već samo šire svoje prste radi otkrivanja *zemljinih zrakova*. Drugi koriste visak, to jest, metalni objekat koji je zakačen za nit. Pošto štap i visak pripadaju istoj oblasti operacija, društva vračeva i korisnika viska se ujedinilo i formiralo društvo

radiestezijske. Pre godinu dana sam upoznao predsednika ovog društva. On potiče iz Hamburga i ne radi samo sa štapom i viskom već takođe odobrava i koristi magijsko vraćanje. Ovo mi je rekao kada smo se upoznali na konferenciji.

2. *Zabuna o duhovima*

Čak i verujući hrišćani su podeljeni po pitanju štapova i viska. Upoznao sam doktore, sveštenike, misionare i čak i jevanđeliste koji koriste štap ili visak i veruju da su ovaj dar primili od Boga. Sotonino lukavstvo je ovde veoma očigledno, kada su čak i verujući hrišćani obmanjeni od strane njega. Daću primer.

Primer 185: Dok sam učestvovao u jevanđelističkoj kampanji u Francuskoj, lokalni sveštenik me je zamolio da govorim o temi štapova i viska. Mnogi članovi njegove crkve praktikovali su ove okultne veštine. Posle mog izlaganja, jedan od sveštenika koji je slušao pitao je da li može da govori. Prvo sam pitao lokalnog sveštenika da li se on sa tim slaže, zato što je često slučaj da će oni koji praktikuju okultno doći na binu i reći suprotno od onoga što sam ja govorio. "Moraš ga pustiti da govori", šapnuo mi je sveštenik. "On je naš dekan, on je iznad mene." Dekan se okrenuo kongregaciji i rekao: "Svi me znate. Moram se ispovediti da sam 25 godina koristio visak radi otkrivanja skrivenih stvari. Kad god sam imao pitanja na koja nisam mogao da odgovorim, posavetovao sam se sa viskom. Koristio sam ga da bih služio svojoj crkvi. Sada sam shvatio da upotreba viska *nije* dar Boga već dar iz dubina. Moram se pokajati zbog toga i molim sve vas da mi oprostite."

Ovaj primer pokazuje da je sveštenik koji je u čitavom kraju smatran vernikom, u stvari, praktikovao magiju 25 godina i tako doneo okultni uticaj na svoju crkvu. On je iskusio ozbiljnije posledice u sopstvenom životu, koje ovde neću navesti.

3. *Istorija*

Posle ovog kratkog uvoda, daću jednako kratak pregled upotrebe štapa i viska tokom istorije čovečanstva. Neki od najranijih otkrića ove magije jesu najverovatnije crteži u pećinama u Slobodnoj Državi Oranje, u južnoj Africi. Arheolozi smatraju da su ovi pećinski crteži, koji predstavljaju takozvani štačić želja, stari više od 4.000 godina.

Štap takođe pronalazimo u kineskoj kulturi staroj preko 4.000 godina. U to vreme se štap koristio za traženje vode i za proveru gradilišta radi saznanja da se ispod njega ne nalaze podzemne vode. Štap se takođe koristio i kod drevnih Grka. Pesnik Homer ga je spomenuo. Rimljani su, takođe, koristili štap i visak. Čitava istorija Evrope tokom poslednjih 2000 godina ukazuje na široko rasprostranjenu upotrebu štapa i viska. Za mene je depresivno kada čujem da teolog koji ima reputaciju vernika opravdava upotrebu štapa i viska

i veruje da je on dar Boga. Takvo mišljenje može se samo formirati iz nedostatka svešteniskog iskustva i neznanja ozbiljnih posledica.

4. *Geofizika*

Vračevi štapom i korisnici viska tvrde da se reakcija štapa ili viska prouzrokuje od strane onoga što oni zovu zemljinih zracima. Zemljini zraci ove vrste nauci nisu poznati. Postoje, međutim, drugi fizički faktori koji se mogu navesti u objašnjenju zemljinih zrakova. Naša Zemlja poseduje elektromagnetno polje i zato igle na kompasu mogu da pokažu na severni pol. Zemljino magnetno polje nije ujednačeno, to jest, nije jednako jako svuda, već ima polja smetnje. Ova polja smetnji prouzrokuju geološki rasedi, pećine, podzemni tokovi, mineralne naslage, so, nafta, gvožđe i slično. Oni se mogu izmeriti. Postoji čitav spektar instrumenata koji se mogu koristiti za merenje tih centara smetnji, magnetometar, dvostruki kompas, Askanija skala, VHF sonda, gerametar. Najbolji instrument je magnetometar protonske rezonance. Već su sprovedeni eksperimenti sa iskusnim vračevima radi utvrđivanja da li mogu otkriti ova polja smetnji uz pomoć štapa i viska. Neki od vračeva su mogli to da urade. Ovaj rezultat, međutim, ne znači da se, sa hrišćanske tačke gledišta, može prihvatiti aktivnost praktičara štapa i viska. Ovo će postati još jasnije u sledećem odeljku.

5. *Psihički faktor*

Vračevi štapom tvrde da su ljudi u opasnosti ukoliko se njihovo radno mesto ili njihov krevet nalazi na mestu gde se nalaze određeni zemljini zraci. Oni obično savetuju ljude da svoj radni sto ili krevet premeste na drugo mesto ili da opasnost oteraju uz pomoć deradijacijske kutije. Mogao sam da ispitam veliki broj ovih deradijacijskih kutija. Čitava stvar je ogromna prevara. Nema vremena da ovde opisujem ovu deradijacijsku aparaturu.

Ukoliko centri smetnji Zemljinog magnetnog polja mogu da imaju negativan uticaj na ljude, onda upotreba preciznih instrumenata za merenje nije neumesna. Ali, ni pod bilo kojim uslovima se psihičke moći ne trebaju koristiti za proveru takvih centara smetnji. Postavlja se pitanje da li takva polja smetnji zaista imaju uticaj na ljude. Upotreba štapa i viska u vezi sa ovim je nešto što ja u potpunosti odbijam.

Može se protiv mene upotrebiti to da pre mnogo godina nisam bio tako radikalan po pitanju svojih viđenja kao što sam to sada. Za to postoji razlog. 1953. je moja prva knjiga, *Hrišćansko savetovanje i okultizam*, objavljena. Kada sam je napisao, imala je samo 600 primera okultnih iskustava. Tokom godina je objavljeno sve više mojih knjiga koje napadaju okultizam. Rezultat toga je mnogo tražnje savetovanja po čitavom svetu. Za 24 godine sam savetovao oko 20.000 ljudi, ili putem razgovora ili putem mejla. Među njima je bilo oko deset ili jedanaest hiljada koji su imali problema sa okultnim.

I dalje ne znamo šta se smatra pod psihičkim faktorom. Ovde nema dovoljno prostora za iscrpnu diskusiju. Daću samo neke marginalne komentare. Psihičke moći se uglavnom bliske grehu vraćarenja. Ukoliko su preci do treće ili četvrte generacije bili spiritisti ili ukoliko su praktikovali magiju i druge oblike okultne aktivnosti, potomci obično imaju psihičke moći. Psihičke moći mogu biti svesne ili nepoznate. Neki ljudi ih imaju bez shvatanja da ih imaju. Neki to saznaju putem određenog iskustva. Osetljivost na štap i sposobnost da se visak natera da reaguje, jesu psihičke moći. Istraživao sam porodične istorije mnogih ljudi koji imaju psihičku dispoziciju. Dar korišćenja štapa ili otkrivanja tajnih stvari putem viska može se dobiti na tri načina: putem nasledstva, prenosom od moćnog okultiste, ili putem eksperimentisanja sa magijskim formulama koje su opisane u okultnim knjigama. Pitanje postojanja neutralnih psihičkih moći se često diskutuje. Ukoliko hrišćanin otkrije da poseduje psihičku dispoziciju, on treba da traži od Boga da mu je ukloni. Zamisao nekih teologa da se psihičke moći mogu pročistiti i zatim koristiti u službi carstva Božijeg je nebiblijska. Ovo je pokazano u priči o proročici iz Filipe u Delima apostolskim 16:16-18. Ukoliko hrišćanin koristi psihičke moći, on čini greh i treba mu pokajanje.

6. Savetovanje

Daću dva primera koja se tiču doktora, koji prikazuju da se ne treba igrati sa psihičkim moćima.

Primer 186: Doktor je došao kod mene radi sveštenikskog saveta. Rekao je da je dve godine koristio visak u svom poslu. Mogao je da otkrije mnoge skrivene stvari uz njegovu pomoć. Ukoliko bi mu neko dao sliku osobe, on je mogao uz pomoć viska da pruži precizne detalje o imenu osobe, adresi, zanimanju i svim drugim podacima o njegovom životu. On je čak mogao da precizno predvidi događaje iz budućnosti uz pomoć svog viska. Doktor se brinuo zbog ovih moći. Takođe je primetio kod sebe neke negativne karakterne promene. Postao je alkoholičar i strastveni pušač, gde je pušio do 80 cigareta svakog dana. Takođe je skrenuo i u drugim stvarima i postao potpuno degenerisan. Bojao se da može da završi u mentalnoj ustanovi. On je došao kod mene radi savetovanja i ispovedio je Bogu sva zla svog života. Pokazao sam mu put do Isusa. Bilo je veoma teško za njega da se oslobodi svog psihičkog dara. Zajedno smo imali četiri sesije. Formirala se molitvena grupa koja se za njega molila oko četiri meseca, sve dok se nije u potpunosti oslobodio. Takva jaka psihička dispozicija je, naravno, retka. Ali, ovde se može videti problem u svom zreom obliku, gde se posledice mogu jasno proučiti i videti.

Primer 187: Tokom niza predavanja koje sam držao u jednom gradu, razboleo sam se i tražio sam hrišćanskog doktora. Jedan mi je preporučen pa sam zakazao termin sa njim. Kada sam ušao u njegovu ordinaciju, video

sam visak okačen na zidu. Kada sam ga pitao da li je koristio visak u svom radu, odgovorio je da ga je koristio za davanje dodatne dijagnoze. Moram da napomenem da ovo nije običan iscelitelj već kvalifikovani doktor. Pošto mi je rekao ovo, odgovorio sam mu da ne mogu da koristim njegove usluge doktora jer ne želim da imam bilo šta sa upotrebom viska. On je bio zapanjen. Objasnio sam mu zašto sam se tako osećao. U isto vreme sam se u sebi molio da mu Bog otvori oči. Zatim sam imao zamisao da potražim Božiji sud po pitanju ovoga. Moram da naglasim da je ovo jedini slučaj u mom životu kada sam uradio ovo. Rekao sam mu: "Možeš da iskoristiš svoj visak na meni." Uzeo je instrument u svoju ruku, ali nije radio. Zapanjeno me je pogledao i rekao: "Vi ste prva osoba na kojoj visak nije radio." Nastavio sam da se molim, radujući se što Bog već dejstvuje. Naterao me je da stojim u druga dva dela njegove ordinacije. Visak se nije pomerio. Doktor me je pitao: "Šta ste uradili? Kakva ste vi to osoba?" "Verujem u Isusa Hrista", odgovorio sam, "i ubeđen sam da psihičke moći potiču od demona i da ih ne trebamo koristiti. To uključuje i upotrebu viska." Priznao sam mu da sam se molio Bogu da mu prikaže Svoju volju i da mu otvori oči. Doktor je odgovorio da je prihvatio ovo. "Ukoliko molitvom možete da zaustavite visak, onda moć koja se krije iza viska nije prirodna. To mora biti moć koja je suprotna Bogu." Doktor je održao svoje obećanje. Od tog dana nije koristio visak.

Nikome ne savetujem da uradi ono što sam ja uradio. To sam učinio samo jednom u svom životu i to zbog toga što mi je Gospod dao unutrašnji mir po tom pitanju, da bih otvorio oči ovom doktoru.

Moći koje se mogu omesti molitvom nisu fizičke moći. Možda se to može objasniti putem još jednog primera.

Primer 188: Ovo je iskustvo mog prijatelja iz Francuske koga znam dugi niz godina. Otišao je u kuću prijatelja dok je rašljara tražio vodu. Mog prijatelja je mučilo ovo pa je otišao do sobe u kući, pao na kolena i zavapio Bogu: "Gospode, ukoliko ove moći ne potiču od tebe, zaustavi ih." Odjednom je čuo rašljara kako psuje napolju. "Upravo sam otkrio jak vodeni tok ovde", rekao je. "Zašto ga više nema?" Čoveku koji se unutra molio, ovo je bio odgovor od Boga.

U poslednjem poglavlju ove knjige, *U vozu osvajača*, dat je još jedan slučaj kako je hrišćanski misionar oslobođen sila i zlog uticaja radiestezije.

7. Radiestezija

Okultni karakter vračarenja štapom i viskom jasno se otkriva u sledećem slučaju. Bio sam prisutan kao posmatrač i kritični učesnik na konferenciji koju je posetilo 60 rašljara iz raznih zemalja. Korisnik švajcarskog viska rekao je da nije morao da ide preko samog mesta sa štapom ili viskom da bi pronašao vodu ili podzemna blaga. Dovoljna mu je bila karta, zatim bi locirao blaga na mapi. Čak nam je dao primer: mogao je da iskoristi svoj visak na karti Japana

radi lociranja vode, nafte, soli i drugih minerala. Ova karta Japana je možda štampana u Švajcarskoj, a papir i mastilo je takođe iz Švajcarske. Karta Japana nikada ne bi mogla da stvori zemljine impulse iz Japana. Ovde je karta samo vrsta kontaktnog mosta koji rašljara koristi da bi osetio prirodu Zemljine površine u Japanu. Ovo je, drugim rečima, jasan primer okultne aktivnosti. Rašljari je zovu *telestezija*, opažanje sa daljine. Oni prave razliku između fizičke radiestezijske, u kojoj rašljara mora da hoda po samoj zemlji, i mentalne radiestezijske, u kojoj je neophodna samo skica ili karta oblasti. Skoro je neverovatno da je teolog koji je predsedavao na ovoj konferenciji sve ove moći pripisao prirodnim darovima Boga. Bio je veoma siguran, naravno, u izjave rašljara. Samo su dve osobe od svih prisutnih protestovale: francuski doktor Artur Bah iz Nansije i ja. Na radost rašljara, prekoreni smo gnevnim rečima predsedavajućeg profesora teologije.

Radi zaključivanja čitavog poglavlja ću uključiti odličan izveštaj koji sam pronašao u *Hronici San Franciska* 6. januara 1976. Članak, koji je neka vrsta ispovesti, dao je verujući čovek po imenu Džon Prajs. Koristim ovu priliku da mu zahvalim za njegovo jasno i hrabro svedočenje. Ovo su njegove reči:

"Bio sam rašljara. Ovaj dar se u porodici prenosi putem zakona genetike. Deda Edgarda Kejsa je bio stari čarobnjak, koji je imao moć da natera metlu da igra u sobi. Često je putovao radi potrage za vodom sa svojim štapom.

Sposobnost za rad sa štapom ili viskom se takođe može lako preneti. Stari rašljara koji usmerava ruku mlade osobe sa psihičkim moćima može preneti ovaj dar. Efekat se vidi odmah i tada se rađa novi čarobnjak. To je način na koji sam ja povezan sa ovim stvarima. Moj otac mi je preneo sposobnost. Od tada sam mnogo putovao tražeći vodu i prenoseći svoju sposobnost na druge.

Vračarenje uz pomoć štapa se spominje i u Bibliji, u knjizi proroka Osije 4:12. Jevrejska reč za *palicu* u izdanju kralja Džejmsa znači štap isečen od račvaste grane. Prorok Osija upozorio je narod Izraela na upotrebu ove magije.

Pre pet godina sam počeo da čitam Bibliju sa svojom ženom koja je hrišćanka. Kao rezultat toga sam preobraćen i otkrio sam Hrista. Od tog dana su moji razni štapovi postali zaglupljeni. Više ne rade."

Izuzetno sam zahvalan na ovom izveštaju zato što potvrđuje moja lična zapažanja: osetljivost na štap putem nasleđstva i prenosa, i oslobođenje od demona okretanjem Hristu. Spominjanje Kejsovog dede koji je bio čarobnjak takođe baca svetlo na Kejsa, čija je priča takođe u ovoj knjizi.

52. ROZENKROJCERI

Rozenkrojceri sebe nazivaju bratskim redom. Puno ime ovog reda jeste *Antiquus Mysticus Ordo Rosae Crucis*. Ovo latinsko ime znači "drevni mistični red ružinog krsta". Sedište međunarodnog bratstva je u San Hoseu, u Kaliforniji.

Raznobojna, blistava slika o Rozenkrojcerima se dobija kroz njihov sopsstveni prikaz pokreta. Red tvrdi da vuče korene iz mističnih škola Egipta iz vremena faraona Amenhotepa IV (1350. godina p.n.e.). Oni takođe tvrde da su bili aktivni u Izraelu u vreme Mojsija. Kažu da su pomogli u izgradnji Solomonovog hrama.

Simbol Rozenkrojcera jeste krst sa ružom. Značaj ovoga objašnjen je u Eseju 17, objavljenom od strane Velike nemačke lože u Baden-Badenu: "Krst simbolizuje ljudsko telo sa raširenim rukama koje pozdravljaju izlazeće sunce. Ruža na sredini krsta predstavlja dušu čoveka. Rozenkrojceri pripisuju ovaj lajtmotiv simbolu: *Ad rosam per crucem, ad crucem per rosam* (Ruži kroz krst, krstu kroz ružu)."

U svojim doktrinama, Rozenkrojceri su željni da sebe oslobode svake privrženosti rasi, politici ili religiji.

Šta red uči? Pamflet koji je objavljen u Baden-Badenu daje sledeći odgovor. "Red uči sistem metafizičke i naučne filozofije koja je usmerena na budenje skrivenih čovekovih moći, tako da osoba može bolje iskoristiti svoje prirodne talente i voditi srećniji i korisniji život."

Objašnjenje rada ovog reda je dato u brošuri *Meisterung des Lebens* (Majstorstvo života). Ova brošura je objavljena od strane Velike lože i prirodno ne pruža objektivnu sliku.

Šta nepristrasni istoričari imaju da kažu o Rozenkrojcerima? Navodna veza sa egipatskim tajnim društvima se tek treba dokazati, a tek sa Mojsijem i Solomonom.

Najraniji dokaz koji imamo o redu jeste pojavljivanje dva spisa na početku sedamnaestog veka. To su *Fama Fraternitatis* (1604) i *Confessio Fraternitatis* (1614), ili *Tradicija bratstva* i *Ispovest bratstva*. Ova izdanja su pripisana Rozenkrojcerima od strane Frensisu Bejkona.

Za ovo ne postoji dokaz. Istoričari imaju druga mišljenja po pitanju autorstva.

Reader's Digest Encyclopaedia na kratko opisuje Rozenkrojcere kao tajno teozofsko društvo iz šesnaestog veka.

Kraći *Brokhaus* rečnik Rozenkrojcere naziva "članovima tajnih društava sedamnaestog i osamnaestog veka. Red zlatnih i Rozenkrojcera, osnovan otprilike 1760. u južnoj Nemačkoj, bio je masonski red."

RGG tj. *Religion in Geschichte und Gegenwart*, ima sledeći komentar: "Red zlatnih i Rozenkrojčera se može pratiti unazad kao mistična federacija sa osnovama u magiji, kabalizmu i alhemiji, iz 1757. Novije organizovani u 1767. i 1777., razvili su efektivnu propagandu u masonskom pokretu."⁴⁴

Za hrišćanina koji bi svoj život uskladio sa Biblijom, ovi komentari govore sami za sebe. Brošura *Meisterung des Lebens* nam takođe daje još informacija. Sledeći citat je dat od strane Alberta Magnusa: "Ne tražite previše nestrpljivo milost predaje ili izdržljivost u tuzi. Neka vam prva dužnost bude unutrašnje ostajanje u jedinstvu sa Bogom kroz dobru volju u umnom delu vaše duše."⁴⁵

Pre nego što ostanemo ujedinjeni sa Bogom, prvo se mora formirati veza jedinstva. To je učinjeno od strane Isusa Hrista na krstu. To doživljavamo kada prihvatimo Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda.

Stvari su još više razjašnjene drugde u brošuri. Stranica ima naslov: "Tajni svet unutar nas. Sposobnosti za koje znamo i koje treba koristiti."⁴⁶

Koje su to sposobnosti?

1. "Dodirivajući slova i druge objekte, možemo postati primaoci bolnih poruka." Ovo je psihometrija, oblik ekstrazenzorne percepcije.

2. "Misli ili čulni utisci se mogu prenositi na udaljenosti." Ovo je okultni oblik mentalne sugestije.

3. "Naša svest može iznenada videti udaljena mesta i događaje." Ovo je vidovitost kroz psihičke moći.

4. "Neki ljudi otkrivaju svoj pravi karakter kroz magnetsku radijaciju." Ovo je zamisao spiritista o takozvanoj "auri".

U brošuri *Meisterung des Lebens*, red Rozenkrojčera savetuje svoje članove da se predaju psihičkim i okultnim praksama. Ovo razjašnjava situaciju.

Hrišćanin koji je iskusio novo rođenje kroz Svetog Duha će patiti od duhovne štete ukoliko bude pripadao ovom redu. On neće oštetiti nominalnog hrišćanina. On neće primetiti ropstvo pod kojim se nalazi sve dok ne bude želeo da svoj život preda Hristu.

53. OBOŽAVANJE SOTONE

Liberalni teolog Rer (1777-1848) opisao je verovanje u Đavola kao mizeru zabludu koja pripada neprosvetljenoj eri. Adolf Šlater, teolog koji je svoja viđenja zasnovao na Bibliji i koga sam imao privilegiju da slušam dok sam bio u Tibingenu, objavio je da poruka Biblije uključuje verovanje u Đavola. Ovde vidimo i nebiblijsku i biblijsku doktrinu.

Pogledajmo još jednu polaznu tačku za diskusiju verovanja u Sotonu i obožavanja Sotone.

U Bibliji i u istoriji religija, obožavanje Sotone je često identifikovano sa kultom zmiје. Ovo seže čak do izvornog iskušenja u raju, gde se Đavo pojavio prvom muškarcu i ženi u obliku zmiје. Stanovnici zemlje Hananske su obožavali Sotonu u obliku zmiје. Istu stvar pronalazimo u Egiptu. Čarobnjaci koji su se sukobili sa Mojsijem pripadali su kultu zmiје. Mogli su da hipnotizuju zmiје tako da su postale čvrste poput štapa. Ovi čarobnjaci su mogli da urade čudo suprotno Mojsijevom. Mojsije je mogao, uz pomoć Božije moći, da svoj štap pretvori u zmiју. Čarobnjaci su mogli, uz pomoć Sotone, da zmiје pretvore u štapove, a zatim da ih vrate iz stanja hipnoze.

Nekoliko vekova pre Hrista, kult Ofita je nastao u Siriji. Ofiti su bili obožavaoci zmiје i Sotone. Sebe su nazivali gnosticima, posednicima više mudrosti. Gnostici su u nekim tačkama imali isto viđenje kao ono koje danas imaju univerzalisti. Ofiti su verovali da posle smrti, čovek ima priliku da se poboljša tokom dužeg vremena, sve dok ne dostigne potpuno spasenje. U ovom ubeđenju se prati Sotonino proročanstvo, gde je on rekao Evi: "Nećeš umreti, već će ti se oči otvoriti."

Još jedan kult zmiје je spomenut u Starom zavetu, u obliku bronzane zmiје. U Četvrtoj knjizi Mojsijevoj glavi 21, Bog naređuje Mojsiju da postavi bronzanu zmiју. Izraelci, koji su ugrizeni od strane otrovnih zmiја, trebali su da verno pogledaju u zmiју koja je bila raspeta na drvetu, kao simbol njenog uništenja, i oni koji bi to uradili ostali bi živi. Ali, ono što je Bog dao narodu Izraela u tim danima kao simbol spasenja, u kasnijim vekovima postao je oblik idolatrije. Zmiја je zvana Nehuštan i korišćena je od strane Izraelaca nekih četiri do pet stotine godina posle vremena Mojsija za magiju i idolatriju.

Istorija hrišćanske crkve je puna satanističkih i zmijskih kultova. Predugo bi trajalo prolazeći kroz sve njih. Upućujem čitaoca na korisnu knjigu na engleskom jeziku na ovu temu od Tatforda pod nazivom *"Sotona, princ tame"* (*Satan, the Prince of Darkness*).⁵⁵ Knjiga je preporučljiva zato što je pisana sa aspekta dobrog, biblijskog načina mišljenja, a i zato što sadrži dobro znanje o istoriji religije.

Sada ću dati neke primere.

Primer 189: Priča se za vitezove Templare da su bili osnivači obične satanističke crkve. Oni koji su želeli da se pridruže ovom redu morali su da zgaze krst koji je ležao na zemlji i da pljunu na njega. Ne samo to, već su morali i da se svojom krvlju predaju Đavolu. Kralj Francuske naredio je da se Templari gone i uhapsu u 1307. i 1311. Pod mučenjem bilo je, naravno, nekih ispovesti koje odvojeno nisu odgovarale istini. Francuski istoričari poput Avgustina Baruela tvrde da je Francuska revolucija pažljivo i metodički pripremljena od strane ovih Templara.

U krugovima Templara se slavila crna misa. Sve što nam je na biblijskim osnovama sveto, ukaljano je od strane njih. Na oltaru su imali nagu ženu.

Vino za liturgiju su mešali sa krvlju ubijenog deteta. Menjali su molitve, menjajući ime Boga za ime Sotone. Za sve ove stvari znamo u sadašnjim satanističkim crkvama. Obredi slavljenja Sotone su nošeni iz Pariza do SAD-a i odatle do Rima i drugih država.

Ne postoji samo Francuska linija Đavoljih kultova, postoji takođe i Nemačka linija.

Primer 190: U trinaestom veku, klan Frizina pod imenom Štedinger je bio poznat po svojim satanističkim ceremonijama. Štedingeri su bili poznati po svakom obliku vraćanja i bezbožnosti. Pljačkali su crkve, sknavili svetinje. Prolivali su nevinu krv. Ubijali su i prepuštali se svakakvim vrstama orgija. Čak su se i pobunili protiv vlasti, tako da je 1234. vojvoda od Brabanta morao da zarati sa njima. Ubio je 8.000 njih, a ostatak se razbežao. Preživeli članovi klana su sa sobom poneli svoje okultne veštine širom zemlje, a problem je postao gori nego ranije.

Treći oblik satanističkog kulta je osnovan u Velikoj Britaniji. Druidi, sveštenici drevnog keltskog plemena, bili su veoma poznati po svom znanju astronomije. Pored ovoga, praktikovali su ljudsko i životinjsko žrtvovanje da bi grešnog čoveka izmirili sa Bogom. Već sam ovo spominjao u odeljku o noći veštica. Istorija druida se smatra da počinje od 1900. godine p.n.e. do otprilike 500. ili 600. godine n.e. Neki naučnici povezuju veliki spomenik Stounhendž sa druidima. Stounhendž se nalazi na jugu Engleske, severno od Sol-sberija. Od prijatelja iz Engleske sam čuo da postoji grupa obožavanja Đavola u Kornvolu koja postoji i danas.

Tokom misionarenja sam, ponovo, upoznao razne oblike zmijskog kulta. Slede dva primera:

Primer 191: U Nigeriji postoji kult kobre. Ovo mi je ispričao jedan hrišćanski misionar. Ljudi koji se pridružuju kultu kobre moraju svoju dušu predati Đavolu. Kao nagradu, oni dobijaju moć nad kobrama. Kobre slušaju naredbe članova kulta. Jednom prilikom je čarobnjak, koji je bio najgori neprijatelj mog izveštavača, poslao kobru ka ovom misionaru sa ciljem da ga ubije. Misionar je shvatio opasnost, postavio sebe pod zaštitu Isusa i zmiji naredio u ime Gospoda. Zmija nije mogla da uradi ništa što bi ga povredilo. Ovo je još jedan primer toga kako Bog čuva Svoju decu.

Primer 192: Dok sam ostajao kod guvernera okruga koji je hrišćanin, i koji se obrazovao u Evropi, rekao mi je o sličnom zmijskom kultu u Liberiji. Članovi sebe moraju predati Đavolu a zatim dobijaju moć nad svim zmijama, ne samo jedne vrste. Ukoliko član kulta želi da ubije neprijatelja, on šalje opasnu, otrovnu zmiju sa zadatkom da ugrize tu osobu.

Mladić koji je pripadao ovom zmijskom kultu pronašao je Hrista kroz službu misionara sudanske interne misije. Mladić se odrekao kulta u Isusovo ime i oslobodio se ovog satanističkog ropstva. Jednog dana dok je ulazio u kuću,

video je veliku crnu zmiju u sobi. Zaplakao je, jer je znao da je kao rezultat njegovog preobraženja izgubio moć nad zmijama. Setio se Hristovog dara moći nad zmijama koji je obećan u Jevanđelju po Marku u glavi 16 i naredio zmiji u ime Isusa. Zmija nije mogla da ga povredi.

Ovde ponovo vidimo da je Sotonina moć zadržana unutar granica verom sledbenika Isusa Hrista i samog Gospoda.

Primer 193: U SAD-u sam se nekoliko puta susreo sa zmijskim kultom druge vrste. Tokom predavanja u Koloradu, čuo sam za tragični incident u pentekostalnoj crkvi. Dva mlada propovednika su dovela otrovne zmije sa sobom na službu. Pročitali su stihove iz Jevanđelja po Mateju, glave 16, gde kaže da će uz veru pobeđivati zmije i ukoliko popiju otrov, neće im naškoditi. Oni su zatim otrovne zmije stavili oko vrata, igrali se s njima i bili ugrizeni od strane njih. Uprkos njihovoj iskrenoj veri, oba sveštenika su umrla. Policija je čula za incident i uklonila je otrovne zmije iz crkve.

Čuo sam istu stvar, ponovo, dok sam putovao državama Nove Engleske u severoistočnom delu SAD-a. Ovde je takođe sveštenik, prema Jevanđelju po Marku 16:18, stavio otrovnu zmiju oko svog vrata. On je takođe umro od otrovnog ugriza.

Čuo sam sličnu priču u Ilinoju. Ova poslednja tri primera naravno nemaju ništa sa zmijskim kultovima i kultovima Sotone. Oni su samo izraz verskog fanatizma i lažnog tumačenja Biblije. U sličnoj situaciji Isus je rekao: "Nemoj kušati Gospoda Boga svoga." (Jevanđelje po Mateju 4:7)

Vraćam se sada na temu pravog obožavanja Sotone. Ljudska i životinjska žrtvovanja, koja su praktikovali drevni paganski ljudi, danas praktikuju oni koji obožavaju Sotonu.

Primer 194: Već sam spominjao u drugom kontekstu priču o sedamnaestogodišnjem Ros Kohranu. On je bio član crkve Sotone. Otkrio je Hrista i napustio satanističku crkvu. Kasnije je mučen do smrti od strane svojih bivših prijatelja. Glavni istražitelj njegovog ubistva je ustanovio da je ubica bio još jedan sedamnaestogodišnjak, Otis Hester. Kada je uhapšen, policajcu je pokazao tetovažu na njegovoj levoj ruci koja je pokazivala prevrnuti krst sa rečima: "Njegovo visočanstvo, Đavo."

Primer 195: Drugi primer je još užasniji. Američka porodica je pitala mladi par da dođe i budu bebisiteri. Kada su se roditelji vratili kući, videli su da je mladi par, koji je pripadao satanističkom kultu, ispekao bebu na roštilju. Užasnuti roditelji su svoje dete poverili u ruke dvoje "mladih Đavola".

Neki užasni događaji su se desili u Americi. Pre oko dvanaest godina, Biblija i molitve su bile zabranjene u javnim školama. Umesto toga, učenje o spiritizmu, okultnom i satanističkim kultovima se uvuklo u školski nastavni plan. Skoro je postojala diskusija u jednoj ili dve države da li je dovoljno

imati učenje o satanističkim stvarima i da li ne treba uključivati i njihovu praksu.

Bio sam prisutan kada se diskusija ovakve vrste dešavala u Nju Hempširu. Pozvao me je senator gde sam trebao da kažem nešto o svojim iskustvima u SAD-u. Senatori su se okupili radi diskutovanja da li, u dodatku već postojećem učenju o satanističkim praksama, treba dodati stvarne eksperimente spiritizma i magije. Rekao sam im neke užasne primere iz svog sopstvenog iskustva koje je uključivalo američke seminare i koledže, koji su toliko impresionirali senatore da su odbili ovu molbu za uvođenje praktičnih eksperimenata vezano za satanizam.

Tanat kult

Prilikom posećivanja Engleske: Kornvola, Devona, Somerset i Dorseta, u ovoj putujućoj službi, čuo sam za Tanat kult. On vodi poreklo u pre-hrišćanskom kultu plodnosti. Sunce je smatrano muškim, a Mesec ženskim principom. Simboli kulta su bili penis (za Sunce) i vagina (za Mesec). Znakovi su hleb i so. U ceremonijama kulta Tanat, hleb i so su postavljani na telo žene. Žena leži na stolu, obučena u crvenu odoru. Ona je samo delimično obučena. Iza oltara su, ponovo, simboli muškog i ženskog principa.

Kada su prvi hrišćanski misionari došli u Englesku i ljudi bili samo delom preobraćeni u hrišćanstvo, Tanat kult se razvio u ono što je danas poznato kao crna misa. To se slavi i danas, ne samo u Engleskoj već širom sveta. Crna misa se sprovodi u sličnom obliku pre-hrišćanskog Tanat kulta. Gospodnja večera se odigrava na način previše užasan da bi se ovde opisao. Crna misa je, nepotrebno reći, ispraćena seksualnim orgijama.

U ove četiri zemlje i dalje postoji mnogo tanatista. Hrišćanska misija nikada nije dotakla čitavu populaciju.

Kult rogatog boga

Kult rogatog boga ima svoje sedište u Londonu i odvojena je grupa Sotoninog kulta. Svaki član kod kuće ima rogatog boga. Ovaj rogati bog ima raširene ruke, poput Isusa na krstu. Stopala su oblikovana poput zmije. U drugom poglavlju, pomenuta je "koza Mendesa". Glava ove koze je simbol Sotone. Kult rogatog boga je zato oblik obožavanja Sotone.

U muzeju magijskih objekata u Burtonu na vodi, mogu se videti ne samo simboli kulta rogatog boga već i rekonstruisanog oltara kulta Tanat.

Po pitanju *izbavljenja* od satanističkih kultova, čitaoca bih uputio na izjavu Dejvida Hansena u poslednjem poglavlju. Takođe preporučujem knjigu "*Sotonin prodavac*" (*Satan's Seller*) od Majka Varnka. Sam autor je bio visoki sveštenik u satanističkoj crkvi i oslobođen je kroz Hrista. On je svoje svedočanstvo napisao u ovoj knjizi.

Divan primer izbavljenja od moći Sotone dao je Ernest H. Nikerson u svom odličnom dokumentu "Put života". Njegov članak ima naslov "Bivši satanista je sada propovednik jevanđelja".

Heršel Smit se satanistima pridružio kao učenik. Sa trinaest godina je odrao malog psa i popio njegovu krv. Kasnije je razvio sadističku sklonost za jedenje kože odrane sa prstiju i stopala drugih ljudi koji bi mu to dozvolili. Postao je poznat kao *jedač kože*. Radio je mnoge druge apsurdne stvari iz ljubavi ka Sotoni. Ovo ga je obeležilo u satanističkim krugovima i Heršel je u tim krugovima imao uspešnu karijeru. Na kraju je postao visoki sveštenik, praktikujući sve što ide uz obožavanje i poštovanje Sotone.

Ipak, ovaj čovek, vezan hiljadama lanaca za Sotonu, spašen je od svog lošeg puta uz pomoć Isusa Hrista. Heršel Smit je postao Hristov sledbenik. Danas oseća posebnu odgovornost prema mladima koji su zalutali poput njega. On pruža podršku i vodi centar za mlade u Kaliforniji gde mladima pokazuje put do Isusa, koji ih može osloboditi.

54. SAJENTOLOGIJA

Sajentologija je pokret američkog porekla koji se raširio na oblasti engleskog govornog područja na svakom kontinentu. Teško je definisati šta ova reč treba da znači: bukvalno je to *znanje nauka*. Ne pojavljuje se u rečniku.

Osnivač ovog čudnog pokreta je dr Ronald Hubbard, koji je rođen u Tidenu, u Nebraski, SAD-u, 1911. Ima doktorsku diplomu filozofije sa Lafejeta, dubioznog centra za učenje koji nijedan koledž ne priznaje. Napisao je veoma ozbiljnu stvar. Tvrdi da je napisao oko deset miliona reči. To bi značilo stotinu knjigu od po tri stotine strana.

Hubbard se tri puta venčavao, ima sedmoro dece i sada živi na oko 48 kilometara južno od Londona u Sent Hil Manoru.

Njegov pokret je brzo porastao. Može se pronaći u velikim evropskim gradovima. Naučnici ne primećuju Hubbarda.

Hubbard je dva puta dolazio u centar pažnje. 1950. je objavio knjigu pod nazivom *Dianetika: moderna nauka mentalnog zdravlja* (*Dianetics: The Modern Science of Mental Health*). Hubbardov sistem podseća na psihoanalizu, iako specijalisti u psihoterapiji ni ne pokušavaju da isprobaju njegove metode. Ključna reč korišćena od strane Hubbarda u njegovom isceljivanju je ponovno doživljavanje. Tretman ima sledeći oblik. Pacijent uzima dve elektrode u svoje ruke. Metar, koji Hubbard naziva *E-metar*, je povezan između njih. Zatim počinje sesija pitanja i odgovora. Ukoliko terapeut pronade problem koji pacijent još nije usavršio, igla na metru skače, zbog povećanja mentalne tenzije. Terapeut zatim nastavlja da priča o ovoj teškoj temi sve dok se metar

ne vrati na normalu. Pacijent se tada smatra izlečenim. Ovo je metoda koja na neki način podseća na onu koja se koristi u elektro-akupunkturi.

Knjiga *Dianetika* je postala bestseler 1950. i Hubbardu je donela mnogo novca. Njegovi kratki kursevi lečenja su takođe rudnik zlata. Kurs od 25 sesija donosi 800 dolara. Prema policijskom izveštaju, jedan milioner sa Floride je čak platio 28.000 dolara za njegov kurs lečenja.

Ne samo obična javnost, već i vlasti su počele da povećavaju zainteresovanost u njega. 1963. je policija, dejstvujući po sudskom nalogu, pretražila njegovo sedište u Vašingtonu. Konfiskovano je 100 e-metara i raznih njegovih knjiga. Istraga je otkrila da je Hubbard lečio svaku vrstu bolesti: mentalne poremećaje, neuroze, rak, dečiju paralizu i mnoge druge. Još jedno otkriće je bilo da čak ni dijagnoze nisu bile tačne. Ove bolne istrage su, bez sumnje, razlog zbog kojeg je Hubbard napustio SAD i preselio u Englesku. Od tada je Hubbard promenio ime svog pokreta. Odustao je od imena dianetika i sada ga zove sajentologija. Da bi napravio veći uticaj i da bi napravio otvorena vrata, objavio je da je sajentologija religija. Ovo je njegovim *sveštenicima* dalo pristup bolnicama, zatvorima i javnim institucijama.

Kakva vrsta ljudi su sajentolozi je jasna iz pisma koje je objavljeno. Istoriya iza pisma je sledeća. Mladić je lečen od strane sajentologa u Njujorku. Račun je bio 350 dolara. Mladić je odbio da plati zato što je tretman bio neuspešan. On je zatim dobio pismo od sajentološke crkve, sa potpisom prečasnog S. Endrjua Beglija, sekretara organizacije. "Momče, ako želiš da započneš javnu raspravu, samo navali.", pisalo je u pismu. "Koristeći žargon ulice, daću svojim ljudima da rade za tebe i uskoro ćeš postati švorc i bez posla, bolestan. Zatim ti se mogu nasmejati... Neće trebati dugo da se to završi. Procenio bih to na tri nedelje. Zapamti: nisam slatkorečiv propovednik nagnut ka psalmima. Ja sam sveštenik sajentološke crkve! Mogu da izlečim bolesne i to i radim. Ali, ja posedujem i druge sposobnosti, koje uključuju i znanje umova ljudi, koje ću iskoristiti da te bacim na kolena."

Pošto je primio ovo pismo, mladić je odmah platio račun. Ne može se zaboraviti ono što je Meri Bejker Edi nazvala zloupotreba. To je slučaj gde se okultne moći koriste za nesreću ljudi.

Svestan sam da bi me ova organizacija mogla poslati na sud i zato veoma pažljivo čuvam ovo pismo.

Kakve veze ova brutalnost ima sa duhom Isusa Hrista? Zar to nije majstorija arhineprijetelja, da bi ljudi radije bili prevareni nego kroz Hrista primili mir koji im daje zdravlje i sreću?

15. decembra 1975, program zapadnonemačke treće televizije je istakao sajentologiju. U ovom programu, rečeno je da pokret ima deset miliona sledbenika sveukupno u čitavom svetu. Postoji deset hiljada u Nemačkoj. Sajentolozi veruju u ekskurziju duše. Njihov cilj ovde na Zemlji jeste život bez

mentalnih bolesti i bez rata. Uz dobru volju, sve veroispovesti mogu pronaći jedinstvo. Preliminarna faza procesa pročišćenja, koja vodi do ekskurzije duše, jeste zemaljski cilj postajanja osobe slobodne od kompleksa. Njihov program za postizanje ovoga se može izneti kroz kurs predstavljanja. Svi kursevi zajedno koštaju 6.000 dolara.

U ovom televizijskom programu se pojavio mladić koji je pripadao sajentologima i koji je zatim napustio pokret. Njegov razlog: "Nisu održali svoja obećanja i zato sam ih napustio." Pošto je napustio pokret, primio je pismo u kome je bilo obaveštenje da ukoliko bi se vratio, morao bi da ponovo prođe kroz sve kurseve, po ceni od 4.000 dolara. Ukoliko se ne bi vratio, dugovao bi 1.900 dolara za pružene usluge.

Posle njega je došao sveštenik sajentologije koji je rekao: "Nemamo crkvenu taksu, tako da moramo da tražimo plaćanje za svoje usluge."

Zabrinjavajuće je da su mladi jako privučeni ovim pokretom. Privlači ih fascinacija nečega novog. Televizijski reporter je dao upozorenje da vođe sajentologije krivično gone osobe koje kažu bilo šta negativno o njihovom pokretu.

Ranije sam napisao u ovoj knjizi da se američki pokreti obično pojavljuju u Evropi ili Nemačkoj deset godina kasnije. Ovoga puta nije trebalo toliko dugo.

55. VEŽBANJE OSETLJIVOSTI

Obuka osetljivosti jeste metoda koja se koristi u SAD-u za rešavanje problema. To je vrsta grupne terapije. Članovi grupe sede zajedno i diskutuju pitanja njihovih života, poslova, brakova i svih stvari koje ne mogu da usavrše. Gase se svetla i članovi grupe dodiruju tela jedni drugih. Čovek koji mi je rekao za ovu vrstu grupne terapije je rekao da je pri dodirivanju takođe uključena i seksualna stimulacija. Isti dopisnik mi je rekao da je ovaj oblik grupne terapije posebno pogodan za rešavanje ozbiljnih bračnih problema. Ovo nije iznenađujuće sa psihološke tačke gledišta jer za duhovno bolesne muškarca ili ženu koji ne pronalaze ispunjenje u braku, to "mogu naći" kroz dodirivanje koje se dešava u ovoj grupnoj terapiji.

56. ŠESTA I SEDMA KNJIGA MOJSIJEVA

Šesta i sedma knjiga Mojsijeva nema nikakve veze sa Mojsijem, Božijim čovekom iz Biblije. Čarobnjaci srednjeg veka su samo izabrali Mojsija kao svog sveca, zato što je nadmašio drevne egipatske čarobnjake uz Božiju pomoć.

Tokom savetovanja ljudi, nekoliko puta su mi davane kopije njihove knjige. Uvek sam ih spaljivao. Najstarija kopija je napravljena 1503. U predgovoru je rečeno da je original u Vatikanu u Rimu i da je knjiga ištampana pod zaštitom pape. Ove sumnjive tvrdnje bi prvo trebalo proveriti da li su istinite. Drugo izdanje je imalo napomenu u predgovoru da su ove magijske čarolije sakupljene od strane monaha iz Erfurta. Izdanja koja su izašla tokom poslednjih četiri stotina godina, znatno se razlikuju u sadržaju.

U devetnaestom veku, Šesta i sedma knjiga Mojsijeva je kombinovana sa delovima francuske knjige magije pod imenom *Ognjeni zmaj*. Ovo je štampano, prema jednom rukopisu, 1522. Pronašao sam tri izdavača u Nemačkoj koji su reprodukovali ovu užasnu knjigu. U jednom nemačkom gradu, državni tužilac je optužio firmu koja je objavila ovu knjigu. Napisao sam izveštaj za ovu optužbu, zato što u svojim arhivama imam nekoliko stotina slučajeva užasnih posledica ove magijske knjige.

Izgleda da je Nemačka zemlja odakle je Šesta i sedma knjiga Mojsijeva potekla. Knjiga, međutim, je nađena i u drugim državama, u raznim prevodima. Naslov se, takođe, razlikuje. U Nemačkoj je zovemo *Šesta i sedma knjiga Mojsijeva*. U drugim državama je naslov samo *Đavolja biblija*. Sada postoji petnaest knjiga Mojsijevih od kojih nijedna nema nikakve veze sa biblijskim Mojsijem.

Svako ko poseduje takvu knjigu je treba odmah spaliti. Ne verujem da samo posedovanje knjige dovodi osobu pod moć Đavola ali imam dokaz da su kuće u kojima se čuva ova knjiga sklone nesrećama.

Primer 196: Sveštenikova žena mi je rekla da je njen muž takođe veroučitelj u srednjoj školi. Učenici su pitali sveštenika da im održi čas o okultnom i o *Šestoj i sedmoj knjizi Mojsijevoj*. Sveštenik je malo znao o njoj i zato je naručio kopiju od nemačkog izdavača. Proučio je da bi sebe informisao. Njegova žena mi je rekla: "Otkad smo imali tu knjigu u kući, imali smo nevolje. Imamo stalne nesreće i bolesti, i stalne svađe i borbe."

Primer 197: Znam hrišćanski par koji ima tri sina. Dvojica rade u hrišćanskom polju i njihov rad je Bogom blagosloven. Treći takođe ima jaku želju za Božijom reči i za hrišćansko društvo. On ide u crkvu, ali ne može da nađe mir. Rekao mi je da je pažljivo proučio *Šestu i sedmu knjigu Mojsijevu* pre mnogo godina. Može se misliti na to kao na smešno sujeverje, ali znam iz dugog iskustva da proučavanje ove knjige stavlja čitaoca pod kletvu. Tako je bilo i sa ovim mladićem iz hrišćanske porodice. On jednostavno ne može da nađe mir kroz veru, iako ima volju da se pomiri sa Bogom. *Šesta i sedma knjiga Mojsijeva* dovodi njene vlasnike, njihove kuće i njihove porodice pod kletvu i velike probleme koje stvaraju demoni.

Primer 198: Osoba koja je imala *Šestu i sedmu knjigu Mojsijevu* je iz nje naučila kako da praktikuje crnu magiju. Naučio je čarolije koje su mogle da

naude njegovim neprijateljima. Isprobao ih je i bio je iznenađen kada je saznao da su radile. U ponoć bi se koncentrisao na neprijatelja. Uzeo bi lutku, stavio nekoliko igli u nju, nabrojao svoje neprijatelje i zatim dodao magijsku formulu iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*. Bio je iznenađen kada su njegovi neprijatelji postali ozbiljno bolesni. Tokom godina je razvio jake magijske moći. Oni koji su ga poznavali su ga se plašili.

Primer 199: Sveštenik određene hrišćanske grupe je veoma marljiv. Poznat je po načinu na koji govori grupi koja je slaba i duhovno mrtva. Pošto je čuo predavanje u kojoj je bačeno svetlo na okultno, ovaj propovednik je ispovedio da je godinama bio zainteresovan za okultnu literaturu i da je posedovao kopije svih magijskih knjiga, uključujući i *Šestu i sedmu knjigu Mojsijevu*.

Primer 200: U vezi sa *Šestom i sedmom knjigom Mojsijevom*, takođe znam za slučajeve gde su oni koji su pročitali knjigu naučili da ubijaju male životinje magijskom moći. Drugi su se čak specijalizovali za velike životinje sa farme poput svinja, teladi, krava i konja, koje mogu ubiti natprirodnim putem. Neću davati primere ovde zato što me često ismevaju kada to radim.

Svako ko želi primere treba da pogleda moju brošuru *Wider das 6. und 7. Buch Moses*, koja je objavljena od strane Brunnenverlag, u Baslu.

Da je Đavo samo smešna bespomoćna figura, Hrist ne bi morao da umre da bi nas oslobodio od njegove moći. Za one koji prihvate Isusa, Prva Jovanova poslanica 3:8, parafrazirana ovde, primenjuje se: "Razlog zbog kojeg se Sin Božiji pojavio jeste da bi uništio dela Đavola."

57. SILA DUŠE

Kada pročitate ovaj naslov, verovatno nemate pojma šta bi mogao da znači. Postoje dve odlične knjige koje objašnjavaju značenje termina. Najbitnija je *Duša i duh (Soul and Spirit)* od Džesi Pen Luis. Druga je *Skrivena moć duše (The Latent Power of the Soul)* od Vočmen Nija. Ali, mi i dalje nismo objasnili šta je *sila duše*.

U SAD-u sam nekoliko puta nailazio na pokret unutar hrišćanskih crkvi koji sebe naziva *sila duše*. Kada sam pitao šta to znači, dato mi je sledeće objašnjenje. Ukoliko neki članovi crkve postanu ravnodušni i više ne prisustvuju službama, drugi članovi koji su ostali verni sede zajedno i pokušavaju da vrate tu osobu nazad u crkvu putem umnih moći sa udaljenosti.

Kada sam čuo ovo, bio sam šokiran. Ovo je ništa manje nego upotreba udaljene mentalne sugestije, koja je, u osnovi, odsek magije. Tako da ovde imam hrišćanske crkve koje koriste magiju i vračarenje da bi vratili ravnodušne hrišćane nazad u crkvu. Jednostavno rečeno, pokušavaju da vrate te

hrišćane nazad ka Hristu uz pomoć Đavola. Članovi crkve koji praktikuju ovu silu duše nisu svesni da kada to rade, padaju pod kletvu Sotone.

Ovaj čudni oblik misionarenja podseća me na slične procedure negde drugde. Čuo sam nekoliko slučajeva tokom svešteničkih razgovora kako su bivši hrišćanski naučnici koji su napustili crkvu progonjeni i razboljeni kroz mentalnu sugestiju. Spomenuo sam ovu *zloupotrebu* u poglavlju hrišćanske nauke.

Takođe sam se setio upotrebe sile duše u Nemačkoj i Švajcarskoj. Tamo sam, ponovo tokom svešteničkog savetovanja, čuo kako predstavnici firmi koriste silu duše kada posećuju ljude u svojim domovima ili poslovima, da bi nagovorili svoje klijente da naruče nešto. Ovde imamo neiskren oblik tehnike prodaje, zasnovan na magiji, koji danas dobija na popularnosti.

Konačna slika upotrebe sile duše, umnih moći koje se koriste na magijski način, mnogo je složenija nego što je to ovde opisano. U Prvoj poslanici Korinćanima 2:14-15 čitamo: "A zemaljski (nepobožan) čovek ne prima što je od Božijeg Duha... Duhovni čovek pak rasuđuje o svemu." Ove reči možemo primeniti na ovo kratko poglavlje. Neduhovni čovek nema nikakve veze sa Duhom Božijim. Samo teološki pismen čovek, ispunjen duhom, ima razumevanje za stvari Božije.

58. GOVOR JEZICIMA

U ovoj knjizi se ne bavim autentičnim iskustvima, već okultnim i demon-skim perversijama ovog fenomena. Upoznao sam neke hrišćane koji se povremeno tiho mole jezicima u svojim ličnim privatnim molitvama. Niko sem njihovog sveštenika ne zna za to. Za to se ne zna čak ni u crkvi. Nemam nameru da ponižavam iskustva ovih hrišćana, čiji sopstveni život vere i želja za žrtvovanjem stavlja kritiku na njih. Ali, niko ne treba koristiti izgovor "Čak iako nije autentično za sve ostale, za mene je pravo." Moram reći odlučno *ne* samom pokretu jezika. Svake godine se povećava broj negativnih iskustava koje čujem.

Mogu se spomenuti preko stotinu knjiga koje se bave tom temom. Ne mogu ih nabrojati ovde. Najstručnija je knjiga *Psihologija govora jezicima* (*The Psychology of Speaking in Tongues*) od Džona P. Kildala. Pokret jezika je doneo takvu zbunjenost i podelu u crkvama u SAD-u da je američka luteranska crkva osetila da je prisiljena da postavi komisiju koja će da prouči ovaj fenomen. Komisija se sastojala od dr Kualbena, psihijatra, dr Sejtra, teologa i dr Kildala, psihologa. Njihov izveštaj daje odlične komentare po pitanju govora jezicima, ali smatram da im nedostaje duhovna strana.

U Nemačkoj je izdavačka kuća Hänssler izdala knjigu Frensis Šefera *Novi talas (Die neue Welle)*. Hubmerovu knjigu sam već spomenuo u ranijem poglavlju. Dve moje knjige, *Razdor jezika (The Strife of Tongues)* i *Harizmatiski darovi (Charismatic Gifts)*, bave se ovom temom.⁴⁷

Izgleda kao da su jezici i takozvani harizmatiski pokreti najopasnije oružje koje Sotona koristi protiv hrišćana. Moram, međutim, jasno naglasiti da unutar ova dva pokreta postoji veliki broj pravih hrišćana koji ostaju tamo zato što im fali dar razlikovanja duha.

U ovoj knjizi ću se baviti samo demonskom stranom. Počnimo citatom Hubmera. "U slučajevima gde su se ljudi poput Johanes Seica molili sa ljudima koji su tvrdili da su kršteni Duhom, često je bilo jasno kroz zastrašujuće scene koje su rezultirale da je ovo krštenje imalo demonsko poreklo."⁴⁸ Sledi nekoliko primera.

Primer 201: U martu 1975. sam imao nekoliko obraćanja u crkvi dr Keneta Muna u Sent Piterzburgu, na Floridi. Posetio me je misionar. Rekao mi je tešku sveštenečku situaciju. Govorio je sa ženom u Orlandu, na Floridi, koja je govorila jezicima. Istakao joj je da se često spiritistički duhovi kriju iza ovog dara govora jezicima. Kada je počela da se moli nepoznatim jezicima, misionar ju je pitao: "Ti koji govoriš nepoznatim jezicima, da li ispovedaš da je Hrist došao u telu?" Prvo nije bilo odgovora. Zatim je naredio duhu u Isusovo ime da se otkrije. Konačno, duh je rekao, dok žena nije bila u potpunosti svesna: "Pripadam crkvi."

Misionar nije tu stao. "Kojoj crkvi?" pitao je. "Satanističkoj crkvi", stigao je zapanjujuć odgovor. Zatim je sveštenik naredio ovim silama (demonima) da odu u ime Isusa Hrista. Žena se oslobodila uz Božiju moć. Slava Bogu!

Primer 202: Za sličan incident sam čuo u izveštaju kanadskog propovednika Bila MekLioda. Rostek, američki jevanđelista, vrši sličnu svešteničku službu kao i ja. U Tokoi, u Džordžiji, bila je žena koja je stalno govorila jezicima tokom molitvenog sastanka. Nije postojao tumač. Prema uputstvima datim u Prvoj poslanici Korinćanima 14:28, ona je trebala da ćuti. Braća su joj rekla: "Molim te, moli se na engleskom, tako da te možemo razumeti i moliti se sa tobom." "Ne mogu se moliti na engleskom," odgovorila je žena, "nastavljam da govorim jezicima." Braća su rešila da izvedu test koji je spomenut u Prvoj Jovanovoj poslanici glavi 4. Braća su pitala: "Da li ispovedaš da je Hrist došao u telu?" Nisu dobili odgovor. Zatim su naredili duhu koji je govorio jezicima: "Imenom Isusa Hrista, naređujemo ti da nam odgovoriš. Da li ispovedaš Hrista?" Zatim je usledio zapanjujuć odgovor. "Ne, mrzim ga." zavapila je žena. Priroda njenog govora jezicima je otkrivena.

Slične stvari je iskusio kanadski misionar koji je deset godina radio u Borneu. On je sveštenik Džordž A. Birč, koga sam prvi put upoznao na misionarskoj konferenciji na Javi. Uskoro smo postali prijatelji, otkrivši da smo

na istoj duhovnoj "talasnoj dužini". Ponovo smo se sreli kada sam govorio u Vankuveru, u Kanadi. Takođe sam primio nekoliko pisama od brata Birča, u kojima me je ohrabrio da nastavim sa svojim radom. Oni koji su pozvani na borbu protiv okultizma i fanatičkih, ekstremističkih praksi, otvoreni su ka mnogim napadima. Ono što volim kod brata Birča jeste to da on prihvata prave darove Duha, a u isto vreme se protivi ljudskim ili demonskim imitacijama.

Brat Birč je istražio dvadeset slučajeva govora jezicima u Kanadi, devetnaest su bili demonske prirode. U jednom slučaju je osoba koja je govorila jezicima rekla: "Ne moraš da proveravaš moj duh, ja donosim svoj govor jezicima." Jedan od devetnaest slučajeva može se prebrojati.

Primer 203: Širli potiče iz hrišćanske porodice. Kao mlada devojka je došla do vere u Hrista a par godina kasnije se pridružila mladoj grupi pod imenom "Mladi sa misijom". Svi članovi ove grupe, koji su pripadali pentekostalnoj crkvi, govorili su jezicima, svi sem Širli. Njeni prijatelji su joj rekli: "Sve dok ne dobiješ krštenje Duhom, nećeš imati moć za svedočenje."

Širli se mnogo molila za govor jezicima. Zatim je jednog dana tokom sastanka u pentekostalnoj crkvi otišla do platforme, držeći ruke u vazduhu. Dobila je dar govora jezicima. "Slava Gospodu!" svi su uzviknuli u radosti, "Širli je dobila krštenje Svetog Duha."

Neko vreme kasnije, čula je za demonske imitacije dara jezika. U isto vreme je primetila da većina članova "Mladih sa misijom" otpada. Neki su postali zavisnici od droge, jedan je poslat u zatvor. Niko od njih nije nastavio da prati Isusa. Ovo je povećalo njene sumnje. Složila se i dozvolila bratu Birču da proveri duha koji je govorio jezicima, prema Prvoj Jovanovoj poslanici 4:2. Dok se Širli molila jezicima, brat Birč je pitao: "Ti duše koji govoriš jezicima, da li ispovedaš da je Isus Hrist došao u telu?" Pošto je ponovio pitanje, demon je zavapio: "Ne! Ne!" Odmah zatim je brat Birč naredio da, u ime Isusa Hrista, otkrije svoje ime.

"Lucifer sa tri svoja druga," došao je odgovor. "Savle, Dimitrije, Juda." Zatim su glasovi zavapili iz devojke. "Mrzim te, mrzim te." Devojka je odmah poskočila i pokušala da zadavi brata Birča. Ovaj čovek Božiji je sebe stavio pod zaštitu Isusa Hrista (Jevanđelje po Luki 10:19) i svezao demone u ime Gospoda. Zatim im je naredio,

"U ime Isusa Hrista, reci nam kada si ušao u ovu devojku."

"Na tom sastanku pentekostalne crkve," odgovorili su, "17. avgusta."

"Šta nameravate da uradite sa njom?"

"Želimo da je držimo van istine. Zato smo uzeli kontrolu nad njenim jezikom."

Brat Birč je zatim uputio Širli da izjavi da se oslobađa ovih demonu u ime Isusa Hrista. Ona je to uradila. Zatim je brat Birč naredio demonima da na-

puste devojkju, zato što je pripadala Isusu Hristu. Devojka je oslobođena i zahvalila je Bogu na spasenju i izbavljenju.

Nekoliko činjenica postaje očigledno kroz ovu priču. Demoni govore u prvom licu. Kada govore o osobi koju su zaposeli, govore u trećem licu.

Oni koji pokušaju da dobiju duhovne darove, na primer dar govora jezicima silom, oni padaju u ruke drugih duhova. Prva poslanica Korinćanima 12:11 nam govori da Duh Božiji daje darove onima kojima On želi.

Pavle takođe prikazuje u Prvoj poslanici Korinćanima 12:29-30 da ne primaju svi sve darove. Darovi se razlikuju.

Ovo je nekoliko tačaka za koje smatram da imaju veliku važnost u izveštaju brata Birča.

Nekada se dešava da demoni tvrde da su Sveti Duh ili Isus. Zato povremeno izuste Isusovo ime. Ukoliko im zatim naredimo u ime *Isusa Hrista* da se otkriju, oni su tada naterani da izjave: "Ja sam nečisti Isus." Još jedno svedočenje koje imamo pomenuto drugde jeste: "Ja sam Sotonin Isus." Ime *Isus* nije ograničeno na *Isusa Hrista*. To je obično ime, kao što možemo videti iz Poslanice Kološanima 4:11, na primer.

Stvar koja i brata Birča i mene brine jeste da demoni ponekad odgovore na test pitanje Prve Jovanove poslanice 4:2 potvrdno. Na ovaj način oni ponekad zastrane čitavu hrišćansku grupu. Ovo je najđavolskija zloupotreba reči Božije koju Sotona sebi dozvoljava. Ovo sam diskutovao sa nekoliko iskusnih Božijih ljudi. Ne znamo odgovor, ali možemo videti iz posledica da postoje satanistički falsifikati koji čak uzimaju ovaj oblik.

Završiću spominjanjem još jednog svog prijatelja, V. Rejmonda Edmana, bivšeg predsednika koledža Viton. On je napisao predgovor za moju knjigu *Hrišćansko savetovanje i okultizam* i pozvao me da govorim na koledžu Viton u brojnim prilikama. On je govor jezicima podelio u tri grupe: dar Božiji, govor jezicima kao rezultat sugestije ili autosugestije i demonski govor jezicima. Ovo je ista podela koju sam ja dao u svojoj brošuri *Razdor jezika*. Ovo razjašnjava, sa jedne strane, da mi ne svrstavamo sve darove Duha, kao neki teolozi ekstremisti, na prvi vek. Sveti Duh nije ostao bez posla u prvom veku. Ali, sa druge strane, postoji više slučajeva ljudske ili demonske imitacije. To je Đavolji posao.

59. DUH DOBA

Okruženi smo morem zbunjenosti. Mnogi razni intelektualni pokreti su popularni danas. Kada govorimo o duhu doba, ne mislimo na žalbe koje ima starija generacija na sadašnjost ili na odsustvo starih dobrih dana. Duh doba je složena stvar.

Na hrišćanskom frontu se može videti dehistijanizacija zapadnog sveta i smanjenje misionarske aktivnosti u bivšim kolonijalnim oblastima. Jedan mali primer. Od 1967. do 1974. je devet hiljada katoličkih sveštenika dalo ostavku u Francuskoj. S druge strane, između 1970. i 1974. je broj katoličkih studenata teologije opao za 68 procenata. U Sjedinjenim Državama, dve stotine sveštenika je dalo ostavku 1973, a za poslednjih sedam godina je broj onih koji studiraju teologiju opao sa 49.000 na 17.000. Isti trend se može videti u skoro svakoj državi Zapada.

Sve do pre nekoliko godina, samo petnaest od svakih sto studenata protestantske teologije u Nemačkoj su postali sveštenici. Drugi su, ili promenili svoje glavno zanimanje, ili krenuli drugim putem. Skoro se ova situacija promenila. Zbog *numerus clausus* pravila u Nemačkoj, koje kaže da samo određeni broj studenata može biti na svakom fakultetu, mnogi studenti su krenuli na teologiju zato što im nije dozvoljeno da studiraju ništa drugo. U ovim slučajevima to nije pitanje unutrašnjeg poziva ili postajanja ubeđenog sledbenika Isusa Hrista. Umesto toga, nedostatak mesta na univerzitetima je mlade odveo u naručje crkve. Da li se može pretpostaviti da će oni kasnije postati Duhom ispunjeni, moćni svedoci Hrista? Nije neophodan odgovor na to pitanje.

Depresivne stvari se dešavaju i na misionarskim poljima. Misionar iz istočne Azije, koji je tamo radio mnogo godina, rekao mi je da im je njegova zajednica poslala mladog misionara koji je u potpunosti uništen modernom teologijom. Nisu mogli da pronađu posao za ovog mladića, pa su ga poslali kući. Na nekoliko misionarskih polja mi je rečeno da su misionarske stanice morale da se zatvore zato što zajednice kod kuće nisu mogle da pronađu mlade misionare koje bi poslali. Za ovo stanje se može kriviti moderna teologija, ekumenski pokret i sekularizacija: rastuće uživanje ovog sveta u hrišćanskim crkvama.

Dok posmatramo ove znakove umora i opadanja, takođe nalazimo, u paraleli, novu aktivnost među okultnim grupama i pokretima. Pogledajte ove primere:

Primer 204: Već sam spomenuo da je u oktobru 1970. američki student Isak Bonevic sa Univerziteta Berkli iz Kalifornije dostigao doktorsku diplomu magijskih veština. Bonevic je prva osoba u svetu koja je dobila takvu titulu. Prilikom dobijanja diplome, dobio je telegrame čestitke od nekoliko afričkih doktora veštaca.

Primer 205: Leta 1975. sam odseo u Bogoti, u Kolumbiji. U skoro isto vreme tamo se dešavao Svetski kongres veštičarenja. Tri hiljade čarobnjaka, spiritista i veštica se okupilo u ovoj kolumbijskoj metropoli. Konferencija se sastojala od predavanja i praktičnih eksperimenata na poljima crne magije, spiritualizma i drugih okultnih veština. Pošto nije postojao zajednički jezik na

konferenciji, oni koji su učestvovali su zamoljeni da komuniciraju jedni sa drugima putem telepatije i mentalne sugestije. Tokom konferencije su se dogodila i magijska isceljenja. Na spiritističkim seansama, pozvani su duhovi mrtvih tirana poput Nerona, Napoleona, Hitlera, Perona i drugih istorijskih ličnosti. Postojale su grupne diskusije o parapsihologiji, alhemiji, astrologiji, vraćanju, egzorcizmu i o makumbi i vudu. Tokom noći, slavila se crna misa.

U isto vreme, u dnevnim novinama počeli su da se pojavljuju izveštaji o napadima na hrišćanske crkve. Hrišćani su tražili zaštitu i kružili su po kućama sa hrišćanskom literaturom upozoravajući ljude na ove okultne prakse. Ova konferencija je Bogotu učinila jednim od najbitnijih centara satanističkih kultova i crne magije u svetu.

Primer 206: Dok sam pisao ovu knjigu, primio sam pismo od prijatelja misionara iz južne Afrike. Rekao mi je sledeću priču. Tamo gde ovaj misionar živi, nalazi se koledž gde se dve do tri stotine studenata obučava za vođenje satanističkih i magijskih grupa. Uz svoje viđenje ovih sramnih studija, moj prijatelj je odlučio da studentima mora dati kopije mojih engleskih knjiga koje upozoravaju na okultizam.

Južna Afrika nije jedina zemlja gde se obučava u vraćanju i magiji. Slične institucije postoje i u Engleskoj, Kanadi, SAD-u, Brazilu, Haitiju i u drugim zemljama.

Opasniji od otvoreno okultnih pokreta su oni u kojima je magija pomešana sa verskim fanatizmom.

Primer 207: U SAD-u je počeo pokret koji sebe naziva Tajanstvena škola. Centri ove škole postoje u Njujorku, Ženevi, Tokiju i drugim svetskim gradovima. Osnivač i direktor je Alisa Bejli. Ona je napisala trideset knjiga za koje tvrdi da su joj diktirali duhovi (demoni). Ovaj kult svoje sledbenike ohrabruje da meditiraju i da se mole za mir svakog popodneva u pet sati. Ovaj mir će nastupiti kroz Budinu pomoć i povratkom našeg Gospoda. Isus će se vratiti 1984.

Ovde vidimo mešavinu spiritizma, hrišćanstva i budizma. Nema sumnje da su stotine, možda hiljade ljudi, prevareni ovom pseudo-religioznom, okultnom prevaram.

U SAD-u postoji mnogo pokreta poput ovog, koji pokušavaju da mešaju spiritizam sa hrišćanstvom. To uključuje Pokret unutrašnjeg mira, Društvo duhovnih granica, Društvo crkava za psihičke studije i Crkvu božanske nauke. Karakter ovih "crkava" se može videti razmatrajući jedan primer od mnogih detaljnih slučajeva koje posedujem.

Primer 208: Čovek je otišao kući posle pohađanja službe u jednoj od tih spiritističkih crkava. Zahtevao je da njegova žena, koja je bila verujuća hrišćanka, uništi sve Biblije i verske papire u kući. Posle određenog vremena,

ovaj čovek je otišao na sastanak u svoju spiritističku crkvu. Posle sastanka je otišao kući, ubio svoju ženu i isekao njeno telo na sitne delove.

Ljudi će pokušati da nateraju one koji su čuli za ovu grozotu da poveruju da je čovek bio duševno bolestan. Ali, ovo se ne podudara sa činjenicama. Imam mnogo primera koji potvrđuju zapažanje da učestvovanje u spiritističkim sastancima ili članstvo u spiritističkoj crkvi donosi strahovite posledice.

Primer 209: Još jedna grupa koja tvrdi da je hrišćanska, poznata je u SAD-u kao *Misionarsko društvo novog zaveta*. Ovo ime natera osobu da automatski pomisli da je to hrišćanska organizacija. Ali, činjenice kažu drugačije. Cilj ove grupe jeste "deprogramiranje" mladih koji su dobili hrišćansko obrazovanje kod kuće. Drugim rečima, cilj je da im se otarase njihovih hrišćanskih ideja. Da bi postigli ovo, oni odvođe mlade na nepoznatu lokaciju i ispiraju im mozgove da bi oslobodili ove žrtve hrišćanskog obrazovanja od svojih verskih ideja. Slučaj ovoga je doveden pred sud u Njujorku u maju 1973. Neki članovi ove takozvane hrišćanske crkve su optuženi za versko kidnapovanje. Osuđeni su.

Primer 210: Jedan od mojih prijatelja mi je poslao izveštaj crkvene konferencije u Trinidadu. Ovaj izveštaj se nalazio 10. septembra 1975. u časopisu Trinidad Guardian. Tokom konferencije, delegati u grupi 10 su predložili da hrišćanske crkve treba da proučavaju drevno vraćanje Kariba, tako da može postojati prosvetljenije razumevanje njegove privlačnosti. Stanovnici Kariba bi pre odlazili do čarobnjaka nego do hrišćanskog sveštenika. Čarobnjak bi im brzo pružio pomoć, dok bi im hrišćanski sveštenik samo ponudio utešne reči.

Karipsko vraćanje se naziva Obeah. Ono vodi poreklo od robova koji su ranije dovođeni iz zapadne Afrike na Karibe. Delegati su izjavili da je krivica misionara to što je ovo afričko vraćanje dobilo ponižavajuću konotaciju. Ista grupa 10 predložila je da su vudu i moderni pentekostalizam u bliskom odnosu. Dva pokreta su imala slične karakteristike. Sledbenici vudua, poput pentekostalaca, bi pevali i igrali i tapšali svojim rukama. Poruke često nisu bile intelektualne prirode. Obe grupe su verovala da je Bog direktno prisutan u njihovoj sredini. Aktivni članovi obe grupe su imali sposobnost da govore stranim jezicima i da imaju vizije. Neoharizmatički pokret mora takođe biti uključen zajedno sa druga dva. Ova zapažanja su od velikog značaja trezvenim, biblijsko verujućim hrišćanima koji se protive novim harizmatičkim pokretima i pokretima jezika. Nepotrebno je reći, predlozi grupe 10 nisu usvojeni od strane drugih delegata. Mnogi drugi su govorili protiv njih. Međutim, značajno je da se na crkvenoj konferenciji vernika koji sebe nazivaju hrišćanima mogu uopšte izneti takvi predlozi.

Primer 211: Tokom izlaganja na Jamajci 1973. na teološkom seminaru u Kingstonu, saznao sam za glavni oblik vraćanja koji se praktikuje na Jamaj-

ci. On se naziva *pokomanija*. Pokomanija je mešavina verskih ideja i afričkog vračarenja. Trebala bi čitava knjiga za detaljno opisivanje pokomanije. Pokret je, međutim, skoro nepoznat u Severnoj Americi i Evropi, a ja ću dati ovde samo malo komentara o njemu.

Eksperti pokomanije kažu da je ovaj oblik vračarenja mešavina metodističkog pokreta obnove i afričkog vračarenja. Biblija se koristi kao knjiga bele magije. *Šesta i sedma knjiga Mojsijeva* ima jednak status. Bio sam iznenađen kada sam saznao da ova knjiga, koja vodi poreklo iz Nemačke, postoji i u Jamajci.

Sve što se praktikuje u spiritističkim krugovima, praktikuje se i u pokomaniji: kult mrtvih, podizanje stola, demonski kult, takođe govor jezicima, lečenje umom, egzorcizam, ukratko sve što je povezano sa ekstremnim hrišćanskim grupama. Čak se praktikuje i smrtna magija. Tronedeljni ili četvoronedeljni trans, koji se može naći kod istočnoazijskih jogija, takođe se praktikuje i u pokomaniji. Svako ko je uhvaćen u ovaj pokret nalazi se u Sotoninim rukama i ima slabe šanse za oslobođenje, osim ako ne iskusi potpuno oslobođenje kroz Hrista.

Trend naših vremena postaje očigledan u svim ovim sinkretističkim pokretima. Iza njih se nalazi nedvosmislena strategija koja je kontrolisana odozdo. Đavo meša okultne i religiozne elemente, pomračuje jasne razlike i milioni žrtava padaju u ovu zamku. Duh doba je kontrolisan odozdo. Ova kontrola iz ambisa ili sveta duhova je jasna u sledećem primeru.

Primer 212: Leta 1974. se dogodilo izuzetno suđenje u Tanzaniji. Omar Mustala je bio srećno oženjen četiri godine. Jedne večeri je došao kući, uzeo svoj revolver i upucao svoju ženu. Doktori nisu mogli da je spasu. Pre nego što je umrla, rekla je: "Ne razumem zašto se moj muž poneo na ovaj način. Bili smo veoma srećni zajedno." Ubici su dati psihijatrijski testovi. Jedan od doktora je bio Indijac pod imenom Šandra Bava. On je formirao izuzetnu teoriju. On je izjavio da je Omar dobio naredbu sa drugog sveta da ubije svoju ženu, i to od svoje bivše verenice koja je umrla od neizlečive bolesti. Omar je obećao svojoj bivšoj verenici na njenoj samrtnoj postelji da nikada neće oženiti drugu ženu. Kada je prekršio to obećanje, bivša verenica mu je dala naredbu sa druge strane da ubije njegovu trenutnu ženu. Sud je utvrdio da je objašnjenje indijskog doktora bilo tačno i oslobodili su Omara Mustalu.

Suđenje se ne bi završilo na taj način u Nemačkoj ili Americi. Ovaj primer pokazuje, međutim, da je ovaj Indijac verovao da se na ljude može uticati sa drugog sveta. Ovo je takođe viđenje skoro svih spiritista.

Mi bismo odbili takvo verovanje i nismo rekli da je apsurdno. Međutim, znamo iz proročkih delova Biblije da će poslednjih dana Sotona pokušati da pomrači ljudske moći rasuđivanja. Pokušaće da zbuni um, da uništi osećaj

ljudi za istinu i da stvori nekontrolisani intelektualni haos. Ovo je velika strategija sveta demona, koji formira i kontroliše duh ovog doba.

Ovih par komentara će biti dovoljni na temu u svom verskom i okultnom aspektu. Sličan proces se može pronaći u politici, filozofiji, pravu i drugim oblastima takođe. Ali, za to nema dovoljno prostora ovde.

60. SPIRITIZAM

Reč *spiritizam* potiče od latinske reči *spiritus*, što znači duh. Može se definisati kao doktrina ili kult duhova (demoni).

Pre nego što uđemo u haos kultova duha, moram prethodno izneti dva zapažanja:

1. Nikada nisam učestvovao u spiritističkoj seansi i nikada neću. Moram da razjasnim ovo, zato što su određeni klevetnici raširili glasine da sam se pridruživao spiritističkim grupama.

2. Ovo poglavlje o spiritizmu treba pročitati tek pošto je osoba svesno, verom, stavila sebe pod zaštitu Isusa Hrista. Zbog Isusove pobede na krstu, ne treba se plašiti demonskih sila, ali ni ne treba uzimati zdravo za gotovo proučavanje takvog materijala.

Spiritizam je postao svetski rasprostranjen pokret i raste se u svakoj zemlji. Tokom mojih osam poseta Brazilu, potvrđeno mi je od strane misionara da spiritizam brzo dobija uporište u Brazilu. Pre dvadeset godina se mislilo da ima 10 miliona spiritista. Danas se ovaj broj povećao skoro petostruko. U Brazilu pronalazimo kriminalni spiritizam, makumbu, spiritizam u manje ili više religioznom obliku, umbandu i takozvani kardek spiritizam koji ima socijalni aspekt. Naročito u velikim gradovima se nalaze centri spiritističkih kultova. Za grad Rio, na primer, se kaže da ima sedam hiljada grupa spiritista.

Spiritizam postoji ne samo u Brazilu, već i u svakoj zemlji. Haiti je još jedan veliki centar spiritizma. Vudu je kombinacija magije i spiritizma. U SAD-u, Kalifornija je veštičji kotao spiritističkih aktivnosti. Za Los Anđeles se kaže da ima šest hiljada spiritističkih grupa i četrdeset spiritističkih crkava. U Evropi, Engleska predvodi spiritistički pokret. Engleska ima 102 spiritističke crkve. Takođe osnovana u Engleskoj, nalazi se spiritistička isceliteljska organizacija Harija Edvardsa, kojoj pripada oko dve hiljade spiritista. Druga demonska igrališta u Evropi su Pariz i Lion, gde spiritizam ne samo da cveta, već se i često slavi crna misa. U Nemačkoj postoji oko dve stotine grupa u Hamburgu i sličan broj je i u Frankfurtu. Prema profesoru Blanku, Bazel ima oko četiri stotine grupa, a Cirihi oko šest stotina grupa.

Afrički paganizam je takođe spiritistički. Konačno, velika moć spiritizma nalazi se u istočnoj Aziji. Ovde živi više od milijardu ljudi koji su direktno ili

indirektno pod uticajem kulta predaka. Kult predaka nije samo oblik pobožnosti koji uključuje poštovanje preminulih rođaka, već je demonski kult. Članovi kulta predaka se mole svojim precima, pitaju ih za savet i prinose im žrtve. U Kini, Mao je pokušao da ukine ne samo hrišćanstvo već takođe i kult predaka. Nije uspeo. Ukoliko bi se kult predaka uključio u pokret spiritizma, moglo bi se reći da je jedna trećina čovečanstva danas uključena u spiritizam.

Moje znanje o spiritizmu ne potiče od knjiga. Savetovanje je jedina polazna tačka za moje iskustvo. Dok pišem ovu knjigu, suočavao sam se sa ovim problemima u savetovanju 45 godina. Postoje lažne manifestacije od strane spiritističkih medijuma. Neki medijumi koriste lažne manifestacije kada njihove psihičke moći nisu dovoljno jake za eksperiment. Ne bavim se lažnim spiritizmom. Zanima me samo opisivanje pravog fenomena.

Materijal je tako obiman da bi se mogla napisati obimna knjiga o tome. Zato sam prisiljen da sebe ovde ograničim na kratku analizu. Da bih smanjio materijal na neki način, podelićemo spiritistički fenomen na četiri glavne vrste: ekstrasenzornu percepciju, ekstrasenzorni uticaj, ekstrasenzorna prirođenja i spiritističke kultove.

Ekstrasenzorna percepcija

a) Spiritističke vizije

Spiritističke vizije su ponekad slične biblijskim vizijama, ali one imaju potpuno drugačije poreklo. Biblijske vizije dolaze iz Božije sfere, sfere Svetog Duha. Spiritističke vizije imaju satanističko nadahnuće. Sledi primer.

Primer 213: U Porto Alegru, u Brazilu, sedamnaestogodišnja devojčica je došla kod mene radi savetovanja. Veliki arsenal oružja je spaljen, a ona je događaj predvidela u snu. Videla je kako se velike zgrade spaljuju do temelja. Istog dana, pojavile su se slike u novinama pokazujući scene baš onako kako ih je ona sanjala.

Parapsiholog bi rekao da je devojka primila telepatsku komunikaciju vatre. Nemam problem sa tim objašnjenjem, ali to ne objašnjava razlog zašto poseduje ovaj dar. Baba i deda ove devojke su bili aktivni spiritisti u Brazilu. Tamo gde se spiritizam praktikuje od strane predaka, deca sve do treće i četvrte generacije poseduju psihičke moći. Osoba se oslobađa ovih psihičkih moći kada svoj život preda Hristu i kada izjavi da se oslobađa ovih moći i grehova svojih predaka.

b) Spiritističko proročanstvo

Tokom svojih tura predavanja u Los Anđelesu, sakupio sam skoro stotinu primera u svojoj arhivi. Na temu spiritističkog proročanstva, ponovo ću se setiti sledećeg iskustva za koje mi je ispričao bivši spiritista.

Primer 214: Čovek koji je pripadao ekstremnoj pentekostalnoj grupi, napustio je grupu i osnovao sopstvenu grupu. Na njihovim sastancima, dozvoljavali su duhovima da im diktiraju šta treba da rade. Tako je jedan duhovni

vodič rekao muškarcima i ženama da imaju intimne odnose jedni sa drugima da bi se rodili drugi duhovi. Devet meseci kasnije, ove žene su rodile mlade duhove na sastanku. Dobile su užasan udarac u glavu od nevidljivih sila i zatim je novi duh rođen. Novi duhovi nisu bili vidljivi.

Ovde imamo potpunu obustavu ljudskih procesa misli i inteligencije. Psihijatar bi sve članove takve spiritističke grupe smatrao duševno bolesnim. Zapravo, mnogi članovi i završe sa duševnom bolešću ili sličnom vrstom poremećaja poznatom kao mediumistička psihoza.

c) Podizanje stola

Primer 215: Na tehničkom koledžu u Londonu, podizanje stola je praktikovano od strane grupe nastavnika i studenata. Oni koji su učestvovali sedeli su oko okruglog stola sa spojenim rukama. Medijum je pokušao da komunicira sa duhovima preminulih. Studenti i nastavnici su postavljali pitanja koja su odgovorena dodirivanjem signala sa stola. Jednom prilikom, data je informacija preko stola da će tokom sledećih sat vremena mladić u gradu imati automobilsku nesreću. Takođe je dato ime, godište i opis mladića. Studenti nisu verovali. Sledećeg dana su pročitali u novinama članak o nesreći uključujući nekoga sa tim imenom. Ovaj incident je prirodno dao veliki podsticaj spiritizmu na koledžu. Zaista je kriminalno to da je u mnogim koledžima u SAD-u, Kanadi i Engleskoj, nastavnicima i studentima dozvoljeno praktikovanje podizanja stola tokom predavanja ili pauza.

Slična praksa je kod pomeranja čaše. Sledi primer.

Primer 216: Luteranski sveštenik je pozvan na večeru od strane prijatelja doktora. Posle obroka, doktor je pozvao svog gosta da mu se pridruži u igri. Seli su za sto. Na stolu se nalazio alfabet pozicioniran u krugu, sa staklenim tanjirom preko njega i sa čašom na staklenom tanjiru. Doktor je rekao: "Sada ću pozvati duha nekoga ko je mrtav, koji će nam odgovoriti na pitanja." Pitanja su odgovorena kroz čašu, koja se kretala oko alfabeta. Sveštenik je ovo smatrao pametnim trikom i pokušao je na svaki mogući način da otkrije izvor energije. Nije mogao. Doktor ga je pozivao još nekoliko puta. Posle ovoga, duhovno stanje sveštenika je počelo da se menja. Više nije mogao da se moli ili da čita Bibliju. Kada je stajao na govornici, imao je nepodnošljive bolove. Ovi napadi bola pojavljivali su se i u njegovoj kancelariji i tokom privatnog čitanja Biblije. Došlo je do tačke gde je morao da preda svoju ostavku crkvenim vlastima. Savetovao sam i sveštenika i doktora. Doktor se pokajao i odrekao se spiritizma. Postao je vernik. Sveštenik je, međutim, bio u potpunosti uništen od strane spiritizma.

d) Vidža tabla

Upotreba vidža table je široko rasprostranjena u Severnoj Americi i Engleskoj. To je drvena tabla sa alfabetom na spoljašnjem prstenu i figurama na unutrašnjem prstenu. Vidža tabla je slična pomeranju čaše, gde se koristi

ili čaša ili visak. Naivni ljudi to smatraju igrom. Američki psiholozi veruju da se vidža tabla može koristiti za pronalazak stvari koje su skrivene u podsvesti. Ovo je donekle tačno, ali to nije adekvatno objašnjenje, pošto se i događaji iz budućnosti takođe mogu otkriti upotrebom vidža table.

Primer 217: U Singapuru sam čuo priču koja pokazuje pozadinu vidža table. Predavao sam u biblijskoj školi u Singapuru. Tokom diskusije, studentkinja mi je ispričala sledeću priču: "Hrišćanka sam tek nekoliko meseci. Nedugo pošto sam došla k Hristu, pozvale su me tri prijateljice da im se pridružim u igri. Prihvatila sam pozivnicu i ispred sebe videla okruglu tablu sa slovima i brojevima. Jedna od mojih prijateljica je rekla da će prizvati duha mrtve osobe koji bi odgovorio na njena pitanja. Osetila sam se veoma nelagodno i počela da se molim u srcu. Ona koja je bila "glavna" za igru stajala je na sredini table. Nije odgovorila ni na jedno njeno pitanje. Zatim je pitala: "Da li te neko uznemirava?"

"Da", stigao je odgovor. Više nisam mogla da podnesem nelagodnost i napustila sam sobu. Kasnije su mi prijateljice ispričale kraj priče. Kada sam otišla, ona koja je bila "glavna" je pitala: "Ko te uznemirava?" Ispisan je odgovor: "Devojka koja je napustila sobu."

"Zašto te je uznemirila?" pitala je druga devojka.

"Zato što je Bog s njom," stigao je odgovor.

Iz ovog iskustva vidimo da su vera u Isusa Hrista i spiritistička vidža tabla u suprotnosti jedni sa drugim. Ovde Božija moć udara na moć Sotone.

e) Govor u transu

Govor u transu je praksa medijuma. Dešava se samo kada je prisutan medijum koji je usavršio ovaj oblik spiritizma. Medijum sebe stavlja u trans, vrstu dubokog sna, a zatim se kaže da duhovi mogu da, kroz medijuma, govore prisutnim ljudima.

Primer 218: Pitali su me da propovedam u luteranskoj crkvi u južnoj Africi. Poslednji sveštenik je dozvolio sebi da zbog spiritista zaluta. Kada je oklevao, rečeno mu je od strane spiritista da je Luter govorio na njihovim sastancima. Koji luteranski sveštenik ne bi želeo da čuje Martina Lutera kako govori? Luteranski sveštenik je zato otišao na seansu, zajedno sa svojom ženom i ćerkom. Sveštenik je ubrzo osmotrio da je ono što se dešava zapravo besramna prevara demona: Martin Luter zasigurno nikada nije propovedao na tako primitivan i nebiblijski način kao kroz ovog spiritističkog medijuma. Posle užasne borbe, odrekao se spiritizma. Ali, nešto kasnije je umro. Njegova žena i ćerka nisu mogle da se oslobode već su ostale uhvaćene od strane spiritista.

f) Automatsko pisanje

Kod spiritističkog automatskog pisanja, medijum mora da postigne potpunu unutrašnju tišinu i ne sme se koncentrisati ni na šta. Odjednom, priroda za pisanjem obuzima medijuma. Jedan od najsvestranijih i najmoćnijih

medijuma današnjice jeste Metju Mening, koga smo već spominjali drugom prilikom. Brojni parapsiholozi su proučavali Meninga. Evo primera koji ilustruje automatsko pisanje.

Primer 219: Parapsiholog je posetio Meninga da bi proverio neke od njegovih eksperimenata. Mening je ponudio da parapsihologu da dijagnozu njegovog zdravlja. Mening je uzeo papir i napisao datum rođenja parapsihologa na vrhu strane. Zatim je Mening čekao. Posle jednog minuta, njegova ruka je počela da piše na drugačiji način. Spis je na dnu potpisan sa Tomas Pen. Dijagnozu koju je Tomas Pen sa druge strane dao, takođe je bila zanimljiva. Bila je "neispravnost epigastičkog regiona."

Parapsiholog je pitao Meninga: "Da li znate na šta se misli pod 'epigastičkim regionom'?" "Ne," rekao je Mening, "ne znam." "Ni meni nije u potpunosti jasno", rekao je parapsiholog. Kada ga je pregledao doktor, dijagnoza se ispostavila kao tačna. Ovo znanje nije moglo da potekne od Meningove podsvesti. Ovo je slučaj kada dejstvuju vanljudske sile, odnosno demoni.

Automatsko crtanje nalazi se na istom nivou. Mening uzima bojicu u ruku, čeka, a zatim odjednom počinje brzo da crta. Posle nekoliko minuta njegov stil se menja. On crta u stilu dobro poznatih umetnika. Kada je parapsiholog bio tu, Mening je nacrtao reprodukciju nosoroga koju je 1515. nacrtao Albrecht Direr i koja se nalazi u Britanskom muzeju u Londonu. Nekoliko minuta kasnije, Mening je nacrtao sliku Salome sa glavom Jovana Krstitelja na stolu pred njom. Originalna slika je od Obrija Birdslija. Video sam oba crteža i znam da Mening zasigurno nema umetničku sposobnost da iz sećanja kopira crtež Albrehta Direra ili sliku Birdslija.

Mening je verovao da je njegov podsvesni um odgovoran za sve te moći. Odavno je odustao od tog viđenja. On sada veruje da svoje impulse i sposobnosti prima od nevidljivog sveta.

g) Spiritističko proricanje

1962. i 1964. sam imao duge ture predavanja u Australiji. Skupio sam mnogo primera spiritualizma u Brizbejnu, Sidneju, Vulongongu, Njukastlu, Melburnu i drugim gradovima. Sledi primer iz Sidneja.

Primer 220: U grupi *Društvo žena*, žena mi je otvoreno rekla da je učestvovala u spiritističkoj seansi. Tokom seanse je žena pitala da li je njen muž, koji je pre više godina nestao, i dalje živ. Od ispitivača se tražilo da medijumu da deo odeće njenog muža. Medijum je zatim zatvorio svoje oči na nekoliko sekundi i rekao: "Vaš muž živi u Italiji." Ovo se kasnije ispostavilo kao tačno. Ono što imamo ovde jeste kombinacija psihometrije i spiritističkog proricanja. Ljudi koji koriste takvu pomoć padaju pod uticaj demona.

h) Razgovor sa duhovima (demonima)

Jakim medijumima sa dobro razvijenim moćima ne trebaju posebni načini za kontaktiranje da bi razgovarali sa duhovima. Oni duhove mogu videti,

moгу razgovarati sa njima i primiti pozive. Primer ovoga je iz Lizmora u Australiji, za koji sam čuo kada sam predavao u Australiji.

Primer 221: Žena je došla kod mene radi savetovanja i rekla mi za ozbiljne napade kojima je bila podvrgnuta. Njen ujak je bio spiritista. Pre nego što je umro, svoje psihičke moći je preneo na nećaku. Ovo se često radi od strane magičara, koji nisu u stanju da umru pre nego što prenesu svoje magijske moći na nekog drugog. Od kada je ova mlada žena preuzela psihičke moći svog umirućeg ujaka, prolazila je kroz užasne faze strepnje. Videla je demone, čula kucanje, imala iskustva sa kućnim duhovima i drugim uznemirenostima. U svojoj potrebi je otišla do doktora umesto do iskusnog sveštenika. Doktor je pomislio da pati od oblika šizofrenije i poslao ju je u bolnicu. Tamo je dobila dalji psihijatrijski tretman, bez efekta. Poslata je kući i imala je ista iskustva kao i ranije. Ne samo da je mogla da vidi duhove, već je mogla da priča sa njima, postavlja pitanja i dobije odgovore. Rezultat toga je bio da su njeni nervi postali sve više i više uznemireni.

Primer 222: Pošto sam govorio u Frankfurtu, spiritistkinja je došla kod mene, priznavši da je godinama razgovarala sa duhovima. Počela je sa podizanjem stola i pomeranjem čaše. Kasnije joj ta pomagala više nisu bila potrebna već je direktno postavljala pitanja duhovima. Oni su joj odgovarali. Kada sam joj istakao da će joj ti duhovi uništiti život, ona je to iskreno priznala.

i) Ekskurzija duše

Postoje spiritistički medijumi koji poseduju sposobnost da svoje duše navodno odvoje od tela i da ih pošalju da otkriju skrivene stvari. Ovo je spiritistički oblik vidovitosti. Sledi primer.

Primer 223: U Londonu sam držao predavanje u Hali svih svetaca. Mnogi anglikanski sveštenici su bili prisutni. Diskusija je usledila posle predavanja. Jedan anglikanski sveštenik je izjavio da je imao moć da svoju dušu odvoji od svog tela i da je pošalje da traži skrivene stvari. Ovo stanje odvojenosti se dogodilo bez njegove volje. On je mislio da je to poput dara apostola Pavla, koji je rekao u Drugoj poslanici Korinćanima 12:3: "ne znam da li u telu ili van tela." Sveštenik je rekao da je taj proces jedino mogao da zaustavi razmišljajući o krstu Isusa Hrista. Svoju sposobnost je smatrao darom od Boga. Rekao je da je takođe imao i dar drugog vida.

Istakao sam ovom svešteniku da je moje zapažanje da je ekskurzija duše fenomen koji se javlja u spiritističkim porodicama. U normalnim uslovima su roditelji ili njihovi roditelji bili spiritisti i te sposobnosti se zatim pojavljuju kod njihovih naslednika. Sveštenik je sumnjao u ovo. Zatim sam iznenada otkrio da imam podršku. Čovek koga ne poznajem je ustao i rekao: "Ja sam imao istu sposobnost ali sam od nje izbačljen od strane Hrista. Samo se pozovi na Isusa Hrista, jer onaj ko se pozove na ime Gospoda Isusa biće spašen."

Jedan ili dva dana kasnije sam dobio telefonski poziv od ovog anglikanskog sveštenika koji me je pitao da li imam vremena da ga posetim. Ispričao mi je da je imao posla sa spiritistima. Odrekao se spiritizma, prihvatio Isusa Hrista i pozvao me da govorim u njegovoj crkvi. Crkva je bila prepuna ljudi.

j) Astralno putovanje (astroprojekcija)

Spiritisti koji praktikuju ekskurziju duše šalju svoje duše na putovanja samo u ovom svetu. Jaki medijumi koji su usavršili astralno putovanje tvrde da svoju dušu mogu da pošalju na Mesec ili na druge planete, i da tamo istražuju stvari. Neki su čak toliko hrabri da tvrde da su došli do sfere Boga. Ovo je u potpunosti apsurdno. Bog ne dopušta spiritistima da se mešaju u Njegova posla. Daću primer radi ilustracije.

Primer 224a: Šaman (veštičji doktor) iz Aljaske tvrdi da je često bio na Mesecu pre američkih astronauta. Naravno, to je laž. Ovo je još očiglednije u sledećem primeru.

Primer 224b: Spiritistička medijumka tvrdi da je u nekoliko putovanja na Mesec videla šumu i vodu na zadnjoj strani Meseca. Ponovo, ovo ne može biti istina.

Primer 224c: Još jedna dama veruje da može da pošalje svoju dušu u raj da razgovara sa Isusom. To nije tačno. Zašto? Ona takođe veruje da je ona reinkarnacija Marije Magdalene. Verovanje u reinkarnaciju je jeres. Niko ne može da iznudi susret sa Isusom u raju.

Ekstrasenzorni uticaj

Prvi odeljak se ticao spiritističkog znanja ili percepcije. U ovom odeljku ćemo se baviti spiritističkim manifestacijama moći.

k) Materijalizacija

Termin *materijalizacija* se koristi za opisivanje proizvodnje fantomskih figura od strane medijuma. Preminuli navodno postaju vidljivi. Već sam se bavio ovom temom u svojoj knjizi *Između Hrista i Sotone* i takođe u više tehničkoj knjizi *Hrišćansko savetovanje i okultizam*. Ovde ne mogu ponavljati sve što sam rekao u tim knjigama. Daću samo jedan primer.

Primer 225: Jedan od mojih prijatelja je luteranski sveštenik. Jednog dana je otišao, zajedno sa mladim profesorom teologije u Berlin, na "sesiju materijalizacije". Vođa grupe je obećao da može da vrati bilo koju preminulu osobu. Profesor teologije je shodno tome pitao da li bi mogao da vidi Filipa Melanhtona, prijatelja Martina Lutera. Beli fantom (demon) se odmah pojavio, koji je zapravo izgledao slično Filipu Melanhtonu. Profesor teologije je napravio fotografiju svojom kamerom. Bio je zapanjen kada je video da se slika Filipa Melanhtona zapravo pojavila na filmu. Ovo pokazuje da se demoni ove vrste mogu fotografisati. Šrenk-Notcing (Schrenck-Notzing) je takođe pravio neke uspešne eksperimente ovakve vrste. Da bih izbegao nespornost, moram reći ovde da ovaj demon sa seanse u Berlinu nije bio pravi Filip

Melanhton. Nemoguće je da medijum pozove Božijeg čoveka sa druge strane koji je umro.

Biće prigovoreno da je u Prvoj knjizi Samuilovoj, glavi 28, zabeleženo da je medijum u Endoru pozvao proroka Samuila iz carstva mrtvih. Ali, moram ponovo reći da veštica iz Endora nije mogla da pozove mrtvog Samuila. Neočekivani preokret će se jasno videti u ovoj biblijskoj priči. Medijum bi verovatno prevario prerusenog cara Saula, kao što je već prevarila mnoge druge tokom godina. Onda je došao demon koji je simulirao Samuila, i izrekao smrtnu kaznu caru Saulu. To nikako ne može biti Božja poruka. Bog poziva na pokajanje, a Sotona, kada čoveka uvuče u greh, onda ga demoralise i kaže mu da nema nade za njega.

Medijumi koji mogu da materijalizuju su ljudi pod moćnim ropstvom. U Bernu, prelepom glavnom gradu Švajcarske, medijum koji je praktikovao materijalizaciju je došao kod mene radi savetovanja. Rekla je: "Doktore Koh, u đavoljim sam kandžama. Molim vas, pomozite mi!" Pokazao sam joj put do Isusa, a ona je zajedno sa mnom rekla molitvu odricanja. Ne znam, međutim, šta je sa njom bilo posle.

l) Preobraženje

Preobraženje se dešava kada spiritistički medijum menja svoj izgled lica u izgled druge osobe. Na primer:

Primer 226: U Londonu sam upoznao gospodina Milena. Godinama je bio visoko kvalifikovani medijum. Njegova žena i molitvena grupa su počeli da se zalažu za njega. Posle žestokih borbi konačno je uspeo da se oslobodi demona uz pomoć Hrista. Ovaj bivši spiritista mi je rekao nešto o svojim medijumskim moćima. Na primer, usavršio je preobraženje. Kada je sedeo u transu, bilo je kao da ga je oblagala nevidljiva supstanca. Ovo je verovatno ono što spiritisti nazivaju ektoplazma ili teleplazma. Njegovo lice je zatim uzelo oblik mrtve osobe koju je neko želeo da vidi. Na primer, žena je pitala da vidi svoju baku i prepoznala ju je u transformaciji. Zagrlila je svoju baku i zaplakala.

m) Translokacija

Postoje određeni spiritistički medijumi koji mogu da se dematerijalizuju. Drugim rečima, odjednom postanu nevidljivi i zatim se pojave na drugom mestu: translociraju se. Ovaj fenomen ima razna imena na različitim kontinentima. U Japanu i Južnoj Americi naziva se "jahanje na vetru". Napisao sam poseban članak o translokaciji tako da ovde neću davati primere.

n) Aporti

Ova reč je nastala od latinske reči *apportare*, što znači *približiti*. Koristi se za opisivanje iznenadnog pojavljivanja objekata u sobama sa zatvorenim vratima. Postoje dve vrste. Ili objekti nestaju ili ostaju. Dva primera:

Primer 227: Sveštenik mi je rekao za posetu koju je imao od strane tri spiritista. Jedan od spiritista je držao ispruženu ruku ka svešteniku i rekao: "A sada, pažljivo gledaj." Istog trenutka, nekoliko crvenih, dragih kamenja pojavili su se u otvorenoj ruci spiritiste. To nije bio trik. Kamenje nije došlo iz njegovog rukava. Spiritista je rekao: "Ovo su darovi od naših prijatelja sa druge strane. Za par minuta će ponovo nestati." Sveštenik je pažljivo gledao. Nekoliko minuta kasnije, kamenje je nestalo.

Primer 228: U drugom primeru, aport je ostao. Kuća farmera koga sam znao, je bila spaljena. Morao je da stavi svoj traktor u ambar svog komšije. Kada je farmer čija je kuća spaljena otišao da uzme svoj traktor, motor nije mogao da se uključi. Traktor je odvučen do radionice. Otvoren je blok cilindra. Unutar cilindra se nalazio gvozdeni objekat. Mehaničar je pisao proizvođačima traktora i rekao da mora da je postojala greška u proizvodnji, pošto blok novog traktora ranije nije otvaran. Došao je monter iz fabrike i rekao da to nije mogla da bude greška fabrike. U fabrici nije postojao objekat poput onog koji je pronađen unutar bloka.

Sledi argument o objektu. Blok cilindra nije otvaran ni od strane vlasnika ni od strane njegovog komšije. Farmeri nisu mogli to da urade. Niko ga u garaži nije otvorio jer je traktor donet u veoma kratkom vremenskom periodu. Odakle je došao ovaj objekat? Vlasnik me je obavestio i pitao me za savet. Ispostavilo se da je u toj kući generacijama praktikovan spiritizam.

Dalji primeri se mogu citirati tičući se Metjua Meninga, koji takođe može da proizvede aporte.

o) Deporti

Deporti su suprotnost aporta. Reč deport je nastala od latinske reči *deportare*, što znači *odneti, nestati*.

Primer 229: Jedan Francuz je godinama dolazio kod mene radi savetovanja. On je bio čarobnjak i spiritista i posedovao je jake psihičke moći. Malo po malo je oslobađan od spiritizma. Ispovedio je sve svoje grehe Bogu, predao svoj život Isusu i u mom prisustvu se odrekao moći tame. Ipak, nije se potpuno oslobodio kroz svoje preobraženje. Manifestovali su se izuzetni deporti. Novac je nestajao iz zaključane kase za koju niko nije imao drugi ključ.

Sa druge strane, moćni spiritisti su priznali da mogu da ukradu novac. Imam primere ovoga iz Švajcarske i Engleske.

p) Lebdenje

Lebdenje praktikuju spiritisti na svakom kontinentu. Reč je nastala od latinske reči *levitas*, što znači *lagano, mobilno*, i glagola *levare*, što znači *učiniti lakšim, podići*.

U spiritističkom lebdenju, Zemljina gravitacija izgleda suspendovano. Ljudi lebde do plafona. Ova đavolska praksa uključuje i fenomen "sankanja".

Moram ovo kratko objasniti. U farmerskoj kući na Alpima su se manifestovali kućni duhovi (demoni), ali samo kada je četrnaestogodišnji sin bio prisutan u kući. Ukoliko je dečak ležao na svom krevetu, on je bivao podignut od strane nevidljive sile i zatim poguran poput sanki. Fenomen je nekoliko puta istražen od strane profesora, inženjera elektrotehnike i parapsihologa, ali oni nisu mogli da utvrde uzrok. Jedina stvar koja je kasnije "isplivala" pod svešteniskim ispitivanjem bila je to da je spiritizam decenijama praktikovan u kući.

q) Telekineza

Reč *telekineza* potiče od dva grčka korena. Prvi je *teleo*, što znači završiti ili *telos*, što znači kraj, udaljenost, granice. Drugi je glagol *kineo*, što znači krenuti napred. Termin se zato može razumeti kao "kretanje na udaljenosti". Profesor Bender to naziva psihokineza. Ovo podrazumeva da objašnjenje za sposobnost pomeranja stvari sa udaljenosti treba tražiti u moćima psihe. Već sam istakao da za pomeranje hrastovog ormara težine od 1,7 tona treba energija mnogo ljudi. Bila bi dobra stvar dozvoliti fizičaru da nas informiše po ovom pitanju. Rad koje naše telo nije u stanju da izvede fizičkim radom, ne može se postići snagom uma. Evo još jednog primera koji se tiče Meninga:

Primer 230: Metjuu Meningu su stavljene čelične lisice. On je zatim tiho razgovarao sa parapsihologom koji je bio tu radi posmatranja eksperimenta, bez pomeranja ruku. Odjednom su čelične lisice bile u potpunosti savijene. Lisice su ispitali eksperti. Oni nisu mogli da objasne ovu pojavu. Ovo pokazuje da je Metju Mening još jači medijum od Uri Gelera.

r) Spiritistička agresivna magija

Primer 231: Jednog dana su sveštenik i njegova žena došli do mene. Dvadesetogodišnja spiritistkinja je bombardovala drugu devojkicu svojom magijom. Već joj je dva puta davala kopiju *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*. Devojka ih je odmah bacila u reku Rajnu. Sada joj je spiritistkinja zapretila. "Postaraću se," rekla je, "da i ti padneš u Rajnu." Spiritistkinja, čije je ime bilo Ajris, sada se nalazila u državnoj instituciji zbog zavisnosti od droge. Njena žrtva je utočište tražila kod sveštenika. Sveštenik je odmah obavestio nadležnu doktorku, a zatim došao kod mene. Doktorka je to smatrala netačnim, da neko može naneti štetu nekome putem *Šeste i sedme knjige Mojsijeve*. To je opisala kao sujeverje. Zatim je svima dokazano suprotno.

Doktorka je upotrebila uređaj za prisluškivanje te ustanove da bi slušala razgovor između spiritistkinje i još jedne osobe. Otkrila je da je spiritistkinja želela da uništi svoju žrtvu. Napad je planiran za ponedeljak uveče u osam sati. Doktorka je obavestila sveštenika. U ponedeljak uveče su sveštenik i njegova žena otišli da posete devojkicu na koju je planiran napad, bez prethodnog najavljivanja. Želeli su da vide da li bi napad imao objektivni efekat. U osam sati, devojkica je prebledela i počela da se trese. Kada je sveštenik

pokušao da se moli sa njom, devojka nije mogla da skupi ruke. Devojka se uplašila. Preplavio ju je strah od smrti. Sveštenik je obavestio doktorku da se desio napad, iako devojka nije znala ništa o tome. Drugim rečima, ovo nije bio slučaj sugestije. Doktorka je za vreme napada posmatrala spiritistkinju. Ona je bila u transu i nije reagovala na reči doktorke. Čak ni pri ubodu igle nije postojala nikakva reakcija.

Ovde imamo primer koji je bez izuzetaka potvrđen od strane sva četiri učesnika. Kada je spiritistkinja izašla iz transa, bila je besna. Bila je besna zato što njen napad nije uspeo. Zato je planirala novi napad za nedelju dana kasnije. Sveštenik je ponovo, po drugi put, došao kod mene i pitao me za savet kako da odbije takav napad. Posavetovao sam ga da prvo popriča sa žrtvom i da joj kaže da svoj život u potpunosti poveri Isusu Hristu. Ona, takođe, mora naučiti da se u veri stavi pod Isusovu zaštitu. Takođe sam zamolio sveštenika da osnuje molitvenu grupu koja bi se za vreme napada molila da žrtva bude sačuvana od napada sila tame. I to se dogodilo!

s) Spiritistička odbrambena magija

Osoba se može zaštititi od magijskih napada uz moć Isusa Hrista. Ovo je biblijski način. Ali, takođe postoji i satanistički "način zaštite". Neću ulaziti u satanističke vrste zaštite koje uključuju otvorene makaze ili noževe, zato što ne želim da bilo koji čitalac dobije zamisao da to isproba na sebi.

t) Spiritističke operacije

Postoji posebno poglavlje posvećeno ovome kasnije u knjizi. Ovde ću dati samo jedan zanimljiv primer.

Primer 232: Ovu priču mi je ispričao misionar dok sam držao predavanja u Africi. Ovaj čovek je otišao do spiritističkog iscelitelja kada je bio bolestan, zato što nije bio svestan prirode ovih navodnih isceliteljskih moći. Ovaj spiritista je vršio operacije na takozvanom astralnom telu, koje su trebale da deluju na prirodno telo pacijenta. Na primer, kamen u žuci je lečio tako što je postavljao prevrnutu čašu na pupak pacijenta. U čaši se nalazila mala sveća. Sveća je trošila kiseonik i zatim se polako ugasila. Dok se ovo dešavalo, spiritista je ležao u transu. Kada je svetlo nestalo, kamenje je takođe nestalo. Rendgenski snimak je pokazao da je kamenje nestalo.

u) Spiritistička čuda

Đavo uvek pokušava da imitira biblijska čuda. Dva puta sam čuo tokom svojih predavanja da su mrtvi navodno vraćeni u život putem vraćarenja.

Primer 233: Na Srednjem istoku sam čuo za muslimanskog čarobnjaka koji je čoveka koji je nekoliko dana ležao mrtav, vratio u život. Čovek koji je vraćen u život je pao na noge čarobnjaka i molio ga da ga ne šalje nazad na mesto na kojem je bio.

Primer 234: Drugi primer za koji sam čuo dogodio se u Barou, na naj-severnijem delu američkog kontinenta. Tokom službe u Barou, govorio sam

kongregaciji eskima od 1900 članova. Bilo je to divno duhovno iskustvo. U isto vreme sam od Eskima čuo za šamane koji i dalje postoje i koji nisu odustali od svojih đavolskih praksi uprkos radu hrišćanskih misija. Šaman Alualuk je bio moćan spiritista koji je razgovarao sa duhovima. Jednog dana je još jedan paganin Eskim umro, čije je ime bilo Tajakpama. Rođaci su pitali Alualuka da ga podigne iz mrtvih. Šaman je uspeo da ga oživi. Tajakpama je živeo još deset godina. Zatim je došlo vreme kada je Alualuk prepoznao đavolsku prirodu svog vraćanja. Prihvatio je poruku misionara i predao svoj život Hristu. Od tada je izgubio svoju moć šamana.

S vremena na vreme se sa misionarskih polja čuju izveštaji o ljudima koji su vraćeni u život, ali samo uz pomoć vere u Hrista. A čak i u tim slučajevima, nikada se ne zna da li su mrtve osobe zaista bile fizički mrtve ili samo u potpuno krutom stanju. Za kliničku smrt se zna jedino po simptomima raspadanja. Imam nekoliko primera gde je to prisutno.

Očigledno da demoni mogu ljude koji su pod njihovom kontrolom da stave u stanje koje laicima i ateističkim lekarima liči na smrt, a da onda preko svog čoveka – okultiste, navodno umrlog čoveka ožive.

v) Dematerijalizacija

Dematerijalizacija je mogućnost nestajanja tela. Ponovo, posmatraćemo je pod translokacijom, u vezi sa "jahanjem na vetru". To je takođe poznat motiv u bajkama. Na primer, osoba može pomisliti na Zigfridov nevidljivi ogrtač u pričama o Nibelunzima. U poglavlju o "kraljici tame" je dat primer o engleskoj spiritistkinji koji je učinila da ona i njene prijateljice nestanu. Ona je napisala knjigu *Od veštičarenja do Hrista (From Witchcraft to Christ)*. Sledi primer sa misionarskog polja.

Primer 235: Na ostrvu koje je poznato po crnoj magiji i spiritizmu upoznao sam mladića koji je posedovao veoma jake psihičke (demonске) moći. Na misionarskoj konferenciji je poverovao u Hrista. Ispovedio je da je na svojoj savesti imao tri ubistva. Policija je godinama tragala za njim. Međutim, nika-da nisu uspeali da ga pronađu zato što je uspevao da učini sebe nevidljivim kada su ga jurili. Naravno, ljudi mogu da sumnjaju u takvu priču. Ali, mogu se spomenuti dve stvari koje ukazuju da je ta priča istinita. Kada su ljudi preobraženi putem Svetog Duha i kada su prihvatili Isusa Hrista kao svog Gospoda, oni obično govore istinu. Druga stvar je sličnost sa slučajevima na raznim misionarskim poljima sa svakog kontinenta.

w) Teleplazma

Teleplazma je još jedan termin koji potiče od dva grčka korena. Prvi je *telos*, što znači završiti, a drugi *plasma*, što znači imitacija. U bukvalnom prevodu, *teleplazma* znači *imitaciju na udaljenosti*. Ovo je još jedna aktivnost za koju su mi pričali tokom sesija savetovanja.

Primer 236: Prvi proizvod teleplazme, ili ekto plazme, na koji sam naišao, pokazala mi je misionarka pod imenom Margrit Hausner iz Francuske. Bio je to "praško" koji je napravljen od perja izvađenih iz jastuka. Praško se u Francuskoj smatra proizvodom za proganjanje spiritista.

Primer 237: Čuo sam za još jedan primer iz Mena sa Obale Slonovače. Dok je još bila dete, oteli su je spiritisti i začarali je. Posle ovoga je počela da plače noću i postala je ozbiljno bolesna. Pet kostiju joj se pojavilo u kolenu, za koje se kasnije otkrilo da joj ne fale u koštanoj strukturi kolena. Majka je pitala spiritistu zašto je to učinio. "Moram to da uradim određenom broju ljudi." odgovorio je spiritista, "tada ću se ja osloboditi." Ovo je sličan proces aportima.

Primer 238: U Parizu sam držao nekoliko predavanja na raznim seminarima: u Voksu, zatim u biblijskoj školi Nožan sir Marna i u Tabernaklu (crkvi sveštenika Bločera). Tada je jedan Jevrejin došao kod mene radi savetovanja. Po zanimanju je bio slikar. Nekoliko godina je radio u Italiji. Tamo je započeo svoju potragu za istinom, zato što ga njegov život nije zadovoljavao. Prvo je pokušao sa nekim lažnim pokretima. Napredovao je od jevrejskog kabalizma do joge, do spiritualizma i mnogih drugih okultnih pokreta. Tamo nije pronašao istinu. Umesto toga, dospao je u jedan oblik ropstva.

Njegova želja za pronalaskom istine postala je još jača. Došao je u kontakt sa hrišćanima. Prvo sa katolicima, koji su bili njegovi prvi upućivači ka istini. Oni, međutim, nisu mogli da ga odvedu ka Isusu, već samo ka Mariji, Isusovoj majci.

Na kraju je pronašao neke ljude, jevanđelističke hrišćane, koji su bili sledbenici Isusa Hrista. Oni su uspeli da mu pokažu put spasenja.

On je danas u biblijskoj školi u Parizu i želi da postane misionar. Ropstvo još uvek nije u potpunosti nadjačano. Doživljava napade koji vode poreklo od spiritizma. Noću oseća kao da mu se veo, poput ekto plazme, stavlja preko glave. Tada ne može da se moli i tada sumnja dolazi u njegov um. Glas mu kaže: "Uopšte nisi slobodan. I dalje ćeš dočekati loš kraj."

On je ispovedio sve svoje grehe Bogu i ja sam mu pokazao nov put do Isusa. Zajedno smo rekli molitvu odricanja. Bio je voljan da čitav svoj život preda Isusu i da postane propovednik jevanđelja.

Ekstrasenzorna priviđenja

x) Spiritistička priviđenja

Široko polje spiritističkih priviđenja poznatih kao kućni duhovi (demoni), snabdela bi dovoljnim materijalom obimniju knjigu od ove.

Primer 239: Dok sam propovedao u Edmontonu, u Kanadi, 21-ogodišnja devojka je došla kod mene radi savetovanja. Rekla je da se noću vrata u njenoj kući sama otvaraju. Radio se sam uključuje. Mogla je da čuje korake, buku kucanja i grebanja, da vidi odsjaj lica, čuje glasove i vidi providne ljude

koji se kreću napred-nazad, iako su sva vrata zaključana. Ona nije patila od mentalnog poremećaja. Rekao sam joj da su spiritisti postojali ili u kući, ili među njenim precima. Ona je to i priznala. Njena baka je bila vračara i spiritista, i umrla je u užasnim okolnostima.

Primer 240: Jedan primer koji me je veoma šokirao, dogodio se u mom neposrednom komšiluku. Čovek iz pokreta Društva hrišćana, koga sam godinama dobro poznao, bio je na smrtnoj postelji. Dok je umirao, kućni duhovi su se pojavljivali u kući. Prozori su lupali iako napolju nije bilo vetra. Porodica je čula grebanje zidova, zveckanje lancima i teške korake. Žena, koja je sedela pored kreveta, više nije mogla to da podnese. Pozvala je hrišćansku bolnicu i tražila da pošalju medicinsku sestru. Bolnica je napravila izuzetak u svojim pravilima i poslala noćnu medicinsku sestru, zato što je čovek godinama bio dobro poznati član Društva. Sestra je u sobi bila samo nekoliko sati i počela je da čuje iste stvari. Takođe, bilo joj je nemoguće da se moli sa umirućim čovekom. Neko joj je držao grlo i nije joj dao da govori. Požurila je do bolnice i rekla nadzorniku: "Đavo je prisutan u kući tog čoveka. Ne mogu prenočiti tamo. Nemoguće je. Atmosfera je užasna."

Na kraju je pozvan lokalni sveštenik. On je bio vernik i moj prijatelj. Umro je. Sveštenik je želeo da ohrabri čoveka, ali je doživeo iste kućne duhove kao i medicinska sestra i čovekova žena. On, takođe, nije mogao da ostane u ovoj demonskoj atmosferi. Jedva je mogao da izusti molitvu.

Posle užasnih borbi, čovek je konačno preminuo. Posle sahrane, sveštenik mi je rekao: "Tu možeš videti da je Đavolu dozvoljeno da napadne čak i Božije ljude u njihovoj poslednjoj borbi sa smrću." "Biću potpuno iskren sa tobom.", odgovorio sam, "Znam da je taj čovek godinama ne samo prisustvovao spiritističkim sastancima, već ih takođe i vodio." Subotom uveče je u svojoj kući dovodio brojne učitelje i druge profesionalce i zatim bi "podizao stolove". Nedeljom je držao biblijske sastanke. Duhovno je bio hladan i mrtav. U isto vreme je išao u dva pravca. To je razlog zbog kojeg je Đavo moga sve to da radi. Izgledalo je kao da je govorio: "Imam određena prava na ovog čoveka i prava da budem u njegovoj kući."

y) Spiritistički kultovi

Spiritistički kultovi se mogu pronaći širom sveta. U pozadini skoro svih paganskih religija se nalazi spiritizam. Istočnoazijski kult predaka ću prvog spomenuti, zato što ga prati oko milijardu ljudi. O ovome sam već govorio u drugom poglavlju.

Otkrio sam specijalizovane spiritističke kultove prilikom dva putovanja u Novu Gvineju. Tamo postoje četiri glavna kulta: kult Sauguma, kult Tambaram, Kargo kult i Bembe kult. Sva četiri su povezana sa mrtvima i sa duhovima.

Pogotovo je užasan kult Alaut na ostrvu Timor, kao što sam to već i spominjao negde drugde.

z) Spiritističke lože

Spiritističke lože se pretežno mogu naći u Zapadnom svetu. To su intelektualni ekvivalenti kultova niskog nivoa primitivnih ljudi.

Vredi spomenuti da je u nekim masonskim ložama, osamnaesti stepen spiritistički.

Lože verskog karaktera su se, poslednjih godina, pojavile u velikom broju. Već je spomenuta "duhovna" loža u Cirihi, koja ima razne institucije koje potiču od nje. Postoji veliki broj verskih loža u Brazilu, Kaliforniji i Engleskoj. Samo za London se priča da ima trideset verskih loža. Ukoliko neko članovima tih loža kaže za đavolske stvari koje se tu dešavaju, njihov odgovor je: "Mi prizivamo samo dobre duhove. Zle ne uključujemo u to." Kao da to leži u čovekovoj moći! Prizivanje duhova je uvek prizivanje demona.

aa) Spiritističke crkve

Spiritističke crkve se, uglavnom, nalaze u delovima sveta gde se govori engleski jezik. Engleska ima preko stotinu takvih crkava, a u Los Anđelesu, u Kaliforniji, ima ih oko četrdeset. Pre nekoliko godina sam se iznenadio kada sam otkrio da u Glazgovu postoji "spiritistička" crkva koja se nalazi blizu biblijskog instituta.

Primer 241: U Kičeneru, u Kanadi, sam čuo zanimljivu priču. Pre mnogo godina sam u Kičeneru sproveo veliki broj jevanđelističkih kampanja. Tamo sam upoznao dr Jancena, za koga imam izuzetno visoko mišljenje. On se kasnije preselio iz Kičenera u Klirbruk, u Abotsfordu, na 96,5 kilometara od Vankuvera. Tamo sam ga ponovo sreo kada sam držao predavanja u Menonitskoj biblijskoj školi.

Dr Jancen nije imao sopstvenu crkvenu zgradu u Kičeneru. Za sastanke rastuće crkve je iznajmljivao salu. Soba je u sredini bila podeljena paravanom. Posle službe jedne nedelje, starešine su došle do dr Jancena, užasnute. "Brate Jancene", rekli su. "Spiritisti su, od svih ljudi, iznajmili drugu polovinu sale. Moramo se iseliti odavde i potražiti drugo mesto za sastanke."

Dr Jancen se nasmejao i nedvosmisleno rekao: "Mi se moramo iseliti? Ne, oni se moraju iseliti! Molitvom ćemo ih isterati odavde!"

To se i dogodilo. Spiritisti, koji su počeli tako što su svoje sastanke držali svake nedelje u drugoj polovini sale, počeli su posle nekoliko nedelja da dolaze samo jednom u dve nedelje.

Dr Jancen i njegove starešine su nastavili da se mole. Posle nekoliko meseci, spiritisti su dolazili samo jednom mesečno. Čak i tu nije bio kraj. Na kraju su prestali i da dolaze. Hrišćani su ih molitvom isterali iz sale.

Nominalni hrišćani bez jasnog razumevanja mogu da me prekore rekavši: "To nije baš hrišćanski stav!" Da li tako kratkovide kritike znaju pravu prirodu i posledice spiritizma?

Spiritizam je kult duhova i demona koji svakoga koji učestvuje u njemu dovodi pod kletvu. Hrišćanske crkve su postale ravnodušne i labave, i postoji premalo učenja o đavolskoj pozadini ovog pokreta.

Primer 242: Još jedan primer nas vodi u oblast Grčke pravoslavne crkve. Pre 25 godina sam držao međunarodne kampove mladih u Solunu, Atini i Korintu. U Solunu je mladić koji je tragao za spasenjem pitao sveštenika: "Kako se mogu približiti Bogu? Liturgija naše pravoslavne crkve ne zadovoljava moje duhovno gladno srce." Sveštenik je odgovorio: "Predstaviću te ezoteričnoj grupi. Tamo ćeš naći više nego što naša crkva ima da ponudi."

Tokom narednih nedelja, mladi Grk je sa ovim sveštenikom otišao na sastanak gde je vršen kontakt sa mrtvima. To je bio spiritistički sastanak. On nije uspeo da izbegne zle posledice ovoga. Kao dodatak njegovoj duševnoj gladi, počeo je da pati od depresije i košmara. Mladić je prestao da ide na spiritističke sastanke i nastavio je svoju potragu. Sreo je mene putem jevanđelističke kampanje. Zajedno smo razgovarali. Drugi brat ga je doveo do odluke, pošto se prvo neko vreme iskreno molio za njega. To nije bilo brzo preobraženje. Mladi Grk je bio prejako vezan za grčku pravoslavnu crkvu i previše svezan spiritizmom. Tek nekoliko meseci kasnije se ovaj mladić oslobodio ropstva kroz Hrista.

Spiritizam među verujućim hrišćanima

Spiritizam među verujućim hrišćanima je najužasniji oblik spiritističkog kulta. Prvo primer iz Ciriha.

Primer 243: Hrišćanska porodica, koja spoljnom svetu ne izgleda kao da pripada spiritistima već vernicima, svakoga dana ima neobične porodične molitve. Svakoga dana tetka stupa u kontakt sa preminulim Božijim čovekom, koji im donosi reč. Stokmajer, Hauzer, Blumart, Spurdžen i Vesli su neki od Božijih ljudi koji su spomenuti. Kada sam im pokazao da je ovo bio spiritizam sa maskom hrišćanstva, bili su krajnje ogorčeni.

Bolna je i teška činjenica da u ekstremnim hrišćanskim krugovima ima više demona nego Svetog Duha. Stotine hiljada ljudi je zavedeno maskom pobožnosti, a oni zatim zalutaju.

Prorok Jeremija bi danas ponovo zaplakao u davno izgovorenim rečima: "O, da bi glava moja bila voda, a oči moje izvori suzni! Da plačem danju i noću za pobijenim kćerima naroda svog!" (Knjiga proroka Jeremije 9:1). Ubijeni Božiji ljudi, kako ih harizmatici zovu, su zaista ubijeni, ali ne od strane Svetog Duha. Oni su ubijeni od strane duhova tame.

Došli smo do kraja ovog putovanja satanističkog lavirinta spiritizma. U Bibliji je Bog naredio da se spiritisti iskorene sa zemlje. Danas više ne spaljujemo veštice. Ali, moramo upozoriti tako glasno da nas čuju i sa najdaljeg ugla planete Zemlje.

Ko može da se moli, neka se pridruži molitvi. Ova knjiga se u isto vreme izdaje na Nemačkom, Engleskom i Francuskom. Mora se dati upozorenje širom sveta.

61. SPIRITISTIČKO ISCELJIVANJE

Uglavnom je spiritizam pod verskom maskom aktivan u polju isceljivanja. Takođe postoje takozvani iscelitelji verom koji ne rade uz pomoć Svetog Duha već uz pomoć verskog spiritizma ili bele magije ili demona.

SAD je imala dobro poznatog spiritističkog iscelitelja Edgara Kejsija, koji je svoje dijagnoze i isceliteljske moći prikazivao u transu.

Trenutno postoji široko rasprostranjena organizacija spiritističkog isceljivanja u Engleskoj. Predsednik je Hari Edvards koji unutar organizacije ima nekih dve hiljade iscelitelja. On se hvali da ima između 120 i 200 anglikanskih sveštenika među svojim klijentima. Njegova knjiga, *Duhovno isceljivanje* (*Spiritual Healing*) je prevedena na nekoliko jezika.

Bila bi greška reći da su ove isceliteljske metode čista prevara. Dešavaju se uspešna izlečenja. Ali, po kojoj ceni! Godinama sam posmatrao ozbiljne posledice takvog izlečenja na mentalnom i duhovnom zdravlju ljudi.

Edvards je razjasnio svoj spiritistički karakter kada je rekao: "Ja ne mogu da lečim kada moji anđeli nisu prisutni." Ovde se može videti zanimljiva paralela sa isceliteljskim radovima Vilijama Branhama. Pre mnogo godina je rekao svom tumaču, svešteniku Rafu: "Ukoliko moj anđeo ne da znak, ja ne mogu da izlečim." Raf je primetio nekoliko osobina spiritizma u Branhamovom radu i zato je prestao da radi sa njim. Ovi "anđeli" o kojima Edvards i Branham govore su zapravo zli duhovi (demoni) koji se predstavljaju kao anđeli svetlosti. Kao i u mnogim oblastima okultnog, ovo nas ponovo podseća da se Đavo pojavljuje kao anđeo svetlosti (Druga poslanica Korinćanima 11:14).

Još jedan dokaz je činjenica da ni Edvards ni Branham nisu mogli da isceljuju kada su se susretali sa pobožnim hrišćanima koji su sebe stavili pod Hristovu zaštitu. U slučaju Branhama sam ovo i sam iskusio. Kada je govorio u Karlsruu i Lozani, u publici je bilo nekoliko vernika, uključujući i mene, koji su se molili na sledeći način: "Gospode, ukoliko moć ovog čoveka potiče od Tebe, onda ga blagoslovi i iskoristi, ali ako njegove isceliteljske moći ne

potiču od Tebe, onda ga spreči." Rezultat? U oba slučaja je Branham rekao: "Ovde postoje uznemirujuće sile. Ništa ne mogu da uradim."

Ljudi su mi često govorili o sličnim iskustvima. Još jedan spiritistički iscelitelj je bio dr Trampler iz Minhena. Dve žene su sele i molile se u njegovoj ordinaciji. Obema ženama je rekao: "Ništa ne mogu da učinim za vas. Vratite se kući."

Drastičniji incident se desio vezan za spiritističkog iscelitelja Sejlera od Otenhajma, blizu Lara. Hrišćanka iz Frajburga je sela i molila se u svojoj čekaonici, kada je iscelitelj iznenada besno izleteo iz svoje ordinacije i uzviknuo: "Odlazi odavde i idi kući, stara kravo! Ne mogu da ti pomognem."

Hrišćani koji su već svesni spiritističke prirode takvih dubioznih iscelitelja ni pod kojim uslovima ne treba da idu kod njih radi lečenja. Gospod neće pomoći onima koji to urade.

Još zlokobnija oblast lažnog isceljivanja je opisana u poglavlju koje sledi.

62. SPIRITISTIČKE OPERACIJE

Još katastrofalnije od spiritističkog isceljivanja pod maskom vere su posledice spiritističkih operacija.

Poslednjih nekoliko godina, određeni Filipinac je sebi stvarao reklamu na ovom polju. On je vršio pseudo-operacije, bez korišćenja bilo kog hirurškog instrumenta. On sebe stavlja u polutrans i zatim pomera svoje ruke iznad pacijenta, kao da vrši pravu operaciju. Oni koji su izlečeni tvrde da može da ukloni slepo crevo ili žučnu kesu bez otvaranja stomaka. Pre nego što poverujem u to, želeo bih da pogledam rendgen, da se uverim da je to zaista tačno. Ipak, činjenica je da ljudi putuju iz Evrope i Amerike da bi videli ovog spiritističkog iscelitelja. Ono što me zapanjuje jeste da jedan evropski doktor čak organizuje takva putovanja.

Ukoliko ovaj Filipinac zaista može da operiše ili ukloni bolesne organe bez instrumenata, to je slučaj dematerijalizacije, fenomen za koji su mi često govorili tokom savetovanja. Ja lično nikada nisam učestvovao ni u kakvoj spiritističkoj praksi i nikada i neću. Moram ovo ponovo da ponovim, zato što me neki ljudi optužuju da učestvujem u seansama.

Dve osobe koje sam savetovao su spomenuli aktivnosti ovog Filipinca. Student koji se podvrgnuo "duhovnoj operaciji" ovakve vrste se vratio kući pateći od ozbiljne depresije. Imao je samoubilačke misli, bio je potpuno ravnodušan i nije mogao da nastavi sa svojim studijama. Prvo je posetio psihoterapeuta, koji nije mogao da ga razume. Psihoterapeut je studenta poslao kod mene. Pokušao sam da mu pokažem put ka Isusu i oslobođenju. Nisam uspeo. Izgledalo je kao da mu je duša okoštala.

Drugi pacijent ovog Filipinca je bila hrišćanska Švajcarkinja. Godinama je bila bolesna i zbog izveštaja o čudesnim izlečenjima bila je ubeđena da treba da otputuje na Filipine. Ona i njeni rođaci su se molili za nju tokom putovanja i lečenja. Filipinac nije mogao ništa da uradi za nju. Blokerala ga je molitva.

Najuspešniji spiritistički hirurg je bio Brazilac po imenu Arigo. Stvari koje je on uradio su jednostavno lanac čuda, demonskih čuda.

Osam puta sam bio u Brazilu. Takođe sam bio i u Belo Orizontu. U ovom malom gradu je Arigo izveo neverovatno hirurško čudo. Lućio Bitenkort je imao izborni sastanak na koji su Arigo i njegovi prijatelji iz Kongonjasa putovali. Bitenkort je patio od raka pluća i planirao je da ode u SAD radi operacije kada se izborna kampanja završi.

Senator i Arigo su boravili u istom hotelu. Tokom noći, Bitenkort je odjednom video Ariga u svojoj sobi, sa sečivom u ruci. Čuo je da je Arigo rekao: "U velikoj ste opasnosti." Zatim je izgubio svest. Kada se ponovo probudio, osećao se drugačije. Uključio je svetlo i video ugruške krvi na njegovoj pidžami. Skinuo je pidžamu i pogledao svoje grudi u ogledalu. Na njegovim grudima se nalazio dobar rez. Znajući za Arigove isceliteljske veštine, požurio je do Arigove sobe i pitao ga: "Da li si me operisao?"

"Ne, mora da ste mnogo popili."

"Moram tačno da znam šta se dogodilo.", rekao je senator. "Uzeću sledeći avion i otići ću do svog doktora u Riu."

Bitenkort je rekao doktoru da je imao operaciju. Specijalista je uzeo rendgenske snimke i potvrdio to. "Da. Operisani ste prema američkim hirurškim metodama. Mi još uvek nismo toliko napredovali u Brazilu." Zatim je senator objasnio šta se dogodilo. Ova priča je izazvala veliku senzaciju u novinama i dovela ogroman broj posetilaca u Arigovu kliniku.

Američki doktori, novinari i kamermani su otišli do Arigove klinike. Izvršili su razne testove ali nisu uspeali da otkriju prevaru. Arigo je bio voljan da izvrši bilo kakav test. Čak je dopustio i da njegove operacije budu snimane. Američkom doktoru, dr Puhariću, je čak otklonjen lipom. Operacija je izvršena rđavim nožem, bez lokalne anestezije ili antiseptičkog materijala. Dr Puharić nije osetio bol. Ova operacija je takođe snimljena.

Kakav je karakter ovih izuzetnih operacija? Prvo nekoliko reči o samom Arigu. Imao je samo obično četvorogodišnje obrazovanje i nikakvo medicinsko obrazovanje. Po zanimanju je bio rudar. Kasnije su ga zaposlile javne vlasti. Svoje operacije je vršio u transu. Tvrdio je da je "opsednut" od strane duha nemačkog doktora, dr Adolfa Frica. Ovo je, međutim, pogrešna tvrdnja, jer nijedan nemački doktor ne bi vršio takve operacije bez anestetika ili anti-septika, ili sa rđavim nožem, niti bi bilo ko mogao da izvrši operaciju pluća u takvim uslovima. Arigovi hirurški rezovi su, takođe, veoma brzo zarastali, bez šavova. S druge strane, ne postoji doktor na svetu koji može da pruži tačnu

dijagnozu sa udaljenosti bez pregleda. Kada je Arigo bio u transu, mogao je bilo kom klijentu odmah da pruži tačnu dijagnozu. Ovde imamo slučaj dijagnoze astralne osetljivosti, koju mogu izvesti samo najjači spiritistički medijumi.

Arigo je jednostavno bio opsednut demonima. Zavesa pobožnosti ne može da učini ništa da opovrgne tu činjenicu. Na vratima svoje kuće, Arigo je imao objavu gde je pisalo: "Ovde, u ovoj kući, svi smo katolici." Kada je vršio operaciju u sopstvenoj kući, naterao bi pacijenta da leži ispod Isusove slike na kojoj su bile napisane reči "Pense em Jesus" (Misli na Isusa). Pre nego što bi počeo da radi ujutru, izgovorio bi Oče naš.

Posetioci su prevareni ovom, naizgled hrišćanskom, maskom. Đavo u svom repertoaru ima čak i hrišćankolike prikaze koje služe za skupljanje duša. Ljudske duše su u opasnosti. Ova "čudesna izlečenja" su plaćena gubitkom spasenja duše.

Sve ovo zvuči surovo, zlonamerno, netrpeljivo, fanatički i kako god naivni i nevini ljudi to mogu da nazovu. Ali, svako ko je 45 godina morao da posmatra posledice spiritizma, može samo da upozori ljude svom svojom snagom.

Neka ovo bude jasno: Arigova izlečenja nisu bila trik ili prevara. To su bile prave operacije. Ovo je razlog zbog kojeg su čak i ljudi sa visokih pozicija u vladi tajno dolazili kod njega radi lečenja. Osuđen je od strane suda na šesnaest meseci zatvora zbog neovlašćenog lečenja. Predsednik, čiju je ćerku Arigo izlečio, smanjio je kaznu na dva meseca.

Zbog razarajućih neželjenih efekata se osećam prisiljenim da izdam najjače upozorenje. Isceljivanje tela po cenu gubljenja duše nije vredno.

Senator pomenut ranije je kasnije poginuo u avionskoj nesreći, a Arigo u automobilskoj nesreći. Ovo je još jedna stvar koju sam primetio. Ljudi koji su pod potčinjeni okultnom ili demonizovani, često stradaju u nesrećama. Za ovo imam mnogo primera u svojoj arhivi. Vilijam Branham, koji je bio još jedan spiritista, takođe je umro u automobilskoj nesreći.

Nemački iscelitelj je doživeo istu sudbinu kao i mnogi drugi. Zar konačno nećemo da prihvatimo Božije upozorenje?

63. SUJEVERJE

Jedan autor je rekao da je sujeverje ono što se ne fokusira na Hrista. U džungli sujeverja, postoji hiljade vrsta. Ova knjiga vrvi od praktičnog iskustva sujeverja, a neki primeri će nas uvesti u lavirint.

Primer 244: Sledeća priča se pojavila u hamburškim novinama. Farmer iz Holštajna (provincije severne Nemačke) je imao bolesno govedo. Doveo je

okultistu iz susednog sela i goveda nadimio Đavoljim đubrivom. Vračar je rekao: "Prva osoba koja sutra uđe na farmu ili osoba koja u sledeća tri dana želi da pozajmi nešto, biće ona koja je postavila čaroliju na goveda." Sutradan, prva osoba koja je zakoračila na farmu jeste sedamdesetogodišnja žena. Farmer ju je optužio za vračanje i prebio je.

Strah od vračanja je doneo nevolju mnogim nevinim ljudima. U ovom primeru imamo još jednu vrstu sujeverja. Teško je poverovati, ali je ipak činjenica, da mnogi hemičari u Holštajnu i dalje prodaju "asa foetidu", ili Đavolje đubrivo. Ali, ukoliko neko pomisli da su takve stvari ograničene na Nemačku, grdno se vara. U Čikagu postoji oko 1600 magijskih i protivmagijskih supstanci koje se prodaju u apotekama, prema izveštaju koji sam pročitao u američkim novinama.

Još jedna vrsta sujeverja jeste strah od vere u brojeve. Naravno da u Bibliji postoje brojevi koji imaju određeno značenje. U Otkrivenju, na primer, broj sedam se često pojavljuje. Antihrist će imati broj 666. Ali, sve se u Bibliji može, naravno, izvrnuti u sujeverje. Evo primera.

Primer 245: U Irskoj se veruje da sedmo dete u porodici poseduje posebne moći. Ukoliko su i otac i sin sedmo dete, tada je rezultat dete sa velikim sposobnostima. Ovo je slučaj sa Finbarom Nolanom, irskim tinejdžerom. Kada je Finbar imao samo tri meseca, stigao je njegov prvi pacijent. Pročulo se o dvostrukoj sedmici. Majka je dozvolila da se izvršuju isceljivanja čim dečak napuni dve godine i bude sposoban da napravi znak krsta. Porodica je katolička.

Kako je dete raslo, njegove isceliteljske moći su postajale sve poznatije. Priče o čudima su se umnožavale: artritis, crvi, kožne bolesti, paraliza i slepilo, sve je izlečeno.

Nekoliko stotina pacijenata se dnevno okupljalo ispred njegovih vrata. Njegova dnevna rutina je izgledala ovako. Finbar ustaje u podne. Njegova majka objašnjava da svaku noć odlazi u noćni klub i ne vraća se do 4 ujutru. Posle podne, prvo dolaze žene i devojke u velikoj grupnoj sesiji. One skidaju nešto od svoje odeće. Tretman traje samo pet sekundi. Finbar potapa svoj prst u sud svete vode koji se nalazi pred njim, a zatim dodiruje bolesne delove tela. On ne razgovara sa pacijentima. Organizacija je u rukama njegovog brata.

Isti obrazac se koristi i za grupne sesije za muškarce. U roku od skoro četiri sata se izleči dve do tri stotine ljudi. Na kraju, iscelitelj stoji u sredini velike sobe. Poklanja se. Svi stoje i pridružuju mu se u molitvi. Kada se Finbar prekrsti, svi znaju da je sesija završena. Finbara su pitali da li postoji značaj u upotrebi svete vode. On kaže da ne postoji. To radi samo zato što ga je drugi iscelitelj posavetovao da tako radi. Njegov je osećaj da tokom procesa lečenja, moć izlazi iz njegovog tela i ide u telo pacijenta. Ni sveta voda ni

znak krsta nemaju nikakve veze sa tim. Oni koji su izlečeni nekada daju skromne donacije. Vlasti za porez na dohodak su mu stalno za vratom. Što se tiče katoličke crkve, veze su u početku bile dobre. Ali, crkva je zahtevala udeo prihoda. Kada je Finbar odbio, crkva je počela da izdaje upozorenja. Rekli su: "Verujte Bogorodici, a ne Finbaru."

Pitanje kako objasniti Finbarove isceliteljske moći će se objasniti u poglavlju o magiji. Ovde nas interesuju samo sujeverja o brojevima.

Jedno sujeverje koje je dostiglo hronične proporcije jeste strah od petka trinaestog. Psiholozi ovo sujeverje zovu "triskaidekafobija", od grčke reči *triskaideka*, što znači trinaest, i *phobos*, što znači strah. Jedan ili dva primera:

Primer 246: Domaćica iz Londona po imenu Džojz Rečklif odbija da napusti svoju kuću nekoliko dana svake godine. To su dani u kojima petak pada na trinaesti dan u mesecu. Tim danima njen muž mora da uzme odmor da bi išao u kupovinu.

Primer 247: Psihološke ankete su pokazale da u SAD-u barem milion žena kaže da im je drago kada prođe petak trinaesti.

Primer 248: U Engleskoj, neke lokalne vlasti izostavljaju broj 13 kada numerišu kuće u ulici. Mnogi hoteli nemaju sobu sa ovim brojem. Povremeno kapetani brodova odbijaju da zaplove na petak trinaesti.

Odakle taj strah od petka trinaestog? Jedno nestvarno objašnjenje je to da je Eva zavela Adama u petak. Ali, ko to zaista zna?

Drugi ukazuju na Skandinavsku sagu. Nordijski bogovi su pozvali dvanaestoro ljudi na banket. Loki nije pozvan zato što je bio poznat kao problematična osoba. Ali, on je došao nepozvan, kao trinaesti, i za sobom doveo lošu sreću. Baldur, omiljen među bogovima, morao je da umre. Zato su čak i naši paganski preci smatrali trinaest kao nesrećan broj.

U hrišćanskoj tradiciji, nesrećni broj se povezuje sa Judom, koji je bio trinaesta osoba na Poslednjoj večeri.

Ova objašnjenja, bilo da su vezana za pagane ili hrišćane, su jednostavno sujeverje. Svi oblici sujeverja pokazuju da je stvorenje izgubilo svoje veze sa Stvoriteljem. Onaj koji zna da je njegov život u rukama Boga, ne boji se petka trinaestog ili bilo kog "nesrećnog broja".

U Jevanđelju po Mateju 10:30, Isus kaže: "A vaša je i sva kosa na glavi izbrojana." Zar nismo spremni da sebe poverimo Onome kome je sva vlast i moć na Nebu i na Zemlji data?

Kao što i pisac himne kaže:

Od Njega, koji me sada toliko voli,

Koja moć moju dušu može odvojiti?

Da li život? Ili smrt? Ili Zemlju? Ili pakao?

Ne! Ja sam Njegov zauvek.

64. SIMBOLI MIRA

Takozvani *pokret mira* koristi teutonsku runu smrti kao svoj simbol. Širom sveta postoje vernici i sveštenici - katolici i protestanti koji nose simbol mira ili ga prikazuju na hrišćanskim sastancima. Ova odvratna praksa se treba prekinuti što je pre moguće. Počujmo malo o istoriji *simbola mira*.

1. U vreme progona hrišćana iz prvog veka, simbol koji se danas koristi kao simbol mira se zvao Neronov krst. Tradicija kaže da je Neron koji je mrzeo hrišćane, Petra razapeo sa glavom nadole. *Simbol mira* tako označava obrnuti krst i simbol je mržnje prema hrišćanima.

2. U osmom veku, Saraceni su se u Španiji borili protiv katoličke crkve. Njihovi ratnici su imali Neronov krst na svojim štitovima kada su, 711. godine, počeli svoj marš osvajanja Pirinejskog poluostrva. Isti simbol mržnje prema hrišćanima je ponovo korišćen od strane Saracena kada su se borili protiv krstaša 1099. godine.

3. Kroz srednji vek, Neronov krst, poznat u mnogim mestima kao pentagram, služio je kao simbol crne mise, satanističkih kultova i bogohuljenja. U groznim ceremonijama tajnih kultova, korišćene su i slike Đavola izrezbarene od drveta, sa očima u identičnom obliku kao i Neronov krst. Jedna od tih drvenih slika se i dalje može videti u muzeju vraćanja i satanističkih kultova u Bajonu, u Francuskoj.

4. U dvadesetom veku je simbol mira imao svoju najraznovrsniju istoriju. Arhi-komunist Bertrاند Rasel je dizajnirao simbol za mirovni marš levičarskih grupa 1958. Koristio je istorijski Neronov krst, zato što je sam on bio odlučni protivnik hrišćanstva. Jedna jedina rečenica iz njegovog eseja *Volja do sumnje (The Will to Doubt)* razjašnjava njegovu poziciju. On piše: "Nadam se da će svaki oblik religiozne vere umreti." U komunističkim novinama *Dnevni radnik*, detaljno je objasnio svoju političku veru sledećim rečima: "Van sovjetskog načina, ne postoji nada za bilo šta." Stav ovog "apostola mira" treba otvoriti oči svima onima koji slepo nose simbol mira.

5. Situacija postaje još jasnija kada pogledamo čin ljudi koji nose ovaj simbol. Simbol nose vođe komunističkog studentskog pokreta u SAD-u. Crveni radikali imaju simbol mira na svojim zastavama. Arapske gerile koje se bore protiv Izraela ruskim oružjem imaju ovaj simbol na svojim rukama. Crni papa Anton Levej u San Francisku prikazuje simbol mira na velikom ekranu pre početka crnih misa i orgija koje on i njegovi sledbenici slave.

Užasna je činjenica da su hrišćani toliko slepi da se usuđuju da nose ovaj simbol koji označava ubistvo miliona hrišćana.

Komunisti žele da uspostave "mir". Ali, koja je to vrsta mira kada se ljudi različitih političkih i verskih viđenja stavljaju u psihijatrijske bolnice i tamo im se daju injekcije sve dok ne postanu biljke?

Pravi mir se nalazi na samo jednom mestu u čitavom svetu: u podnožju krsta na Golgoti. Tamo je umro čovek koji nije ubijao druge da bi svetu doneo mir, već je dozvolio da bude ubijen bez otpora da bi prekinuo princip nasilja i ubistva. Jedan je umro za našu krivicu. Kroz Njega naša svest može pronaći mir. On je zaista naš mir (Poslanica Efescima 2:14).

65. TELEVIZIJA

Dobro je poznato da na obe strane Atlantika postoji mnogo iskrenih hrišćana koji nemaju televizor u svom domu. U mnogim slučajevima oni imaju nisko mišljenje o hrišćanima koji imaju TV.

Kulturni i tehnološki napredak se u svakom dobu smatrao, od strane konzervativnih hrišćana, delom Đavola. Daću nekoliko primera:

Primer 249: Kada su se prvi bicikli pojavili u devetnaestom veku, poznata gospođica Trudel je izjavila da ne može da zamisli da braća Krišone voze takvu napravu. Danas su braća Krišone napredovali od korišćenja bicikala do vožnje automobila.

Primer 250: U SAD-u i Kanadi postoji mnogo ljudi - menonita koji su poznati po tome što drže do starih tradicija. Kada su se automobili pojavili, oni su se držali svojih kočija. Izjavili su da je vožnja automobila izmišljena od strane Đavola. Slično tome, odbili su da uvedu struju u svoje domove i nastavili su da ih osvetljaju uljanim lampama. Najkonzervativniji menoniti su Amiši. Nepotrebno je reći da je bilo nekoliko njih koji su najpre osuđivali vožnju automobila. Posle izvesnog vremena, na kraju su ipak odlučili da kupe automobil. Ali, da ne bi izgledali previše grešno, hromirane delove su prefarbalili u crno.

Primer 251: Sveštenik Moderson, koji je bio jedan od najpoznatijih nemačkih jevanđelista u prvoj polovini ovog veka, 1912. je rekao: "Čarape boje tela su Đavolje." Ali danas, svaka hrišćanka nosi takve čarape.

Svaki tehnički napredak je imao ovu sudbinu, od prve lokomotive pa do radija. Pitam se koliko starijih hrišćana, koji brzim vozom putuju u Hamburg da bi posetili svoje sinove, shvataju da su neki nazovi hrišćani prugu, kada se prvi put pojavila, zvali "Đavolja kola" ili "Đavolja kočija"?

Pripisivanje svih tehničkih izuma Đavolu nije znak duboke duhovnosti. U Svom stvaranju, Bog je rekao: "Napunite zemlju i vladajte njom." (Knjiga postanja 1:28)

Ne smatram televiziju neutralnom, iako znam dobru primenu za koju se može koristiti. Kada je Bili Grejem pre nekoliko godina došao u Englesku, putem televizije je mogao da, svojim porukama, dopre do čitave zemlje. Bog je bio zadovoljan što je tim putem mnogo ljudi dovedeno Hristu. Slično tome, tokom evrovizije 70, Bili Grejem je viđen u sedamdeset nemačkih gradova u isto vreme.

Slično tome, dok sam sprovodio kampanju u Pelotasu, u južnom Brazilu, moja izlaganja su prenošena slikom i zvukom u drugoj sali. U Australiji je jedno moje predavanje prenošeno po čitavom kontinentu na nacionalnoj televiziji. U SAD-u i Kanadi sam se takođe pojavljivao u raznim regionalnim programima.

Zašto bi se upotreba takvih tehničkih pomagala ostavila Đavolu? Sotona koristi najbolju opremu. Nismo pozvani da se borimo protiv njega naoružani kao pećinski ljudi sa drvenim toljagama i kamenim sekirama.

Pored mogućnosti da dopre do miliona ljudi sa jevanđeljem, televizija ima i druge dobre strane. Desetina hiljada ljudi uživa u programima prirode. Mnogi dokumentarni filmovi i programi klasične muzike su veoma voljeni.

To je, međutim, samo jedna strana priče. Sa hrišćanske tačke gledišta, može se reći da za svakih pet ili deset dobrih programa postoji stotina gde se televizija koristi na pogrešan način.

Ne postoji kraj kataloga užasa koji su nastali zbog televizije.

Primer 252: Septembra 1975. je *Rhein-Neckar Zeitung* izneo izveštaj o dve devojčice od 13 i 14 godina koje su ubile osmogodišnjeg dečaka. Kada su ih pitali zašto su to uradile, rekle su: "Videle smo toliko ubistava na televiziji da smo želele da same otkrijemo kako je to ubiti nekoga."

Primer 253: Još jedne novine su izvestile o nekim dečacima koji su gledali film o američkim Indijancima. Posle filma su jednog svog prijatelja zavezali za lomaču, "na indijanski način". Oni su nestali, a žrtvu su ostavili njegovoj sudbini. Kada su se dečakovi roditelji vratili, pronašli su svog sina mrtvog. Udavljen je kablom oko vrata.

Televizija ima opasnu moć sugestije. Slika može probiti podsvesni um i uzeti kontrolu nad osobom. Psiholozi ovo zovu *imago* (od latinske reči *imago* što znači slika).

Druga posledica televizije jeste krađa vremena. Detektivski filmovi od vernika kradu vreme za čitanje Biblije, molitvu i koristan rad. Jednog dana ćemo odgovarati Bogu za način na koji smo koristili vreme.

Treća i najopasnija posledica je sama priroda nekih programa.

Primer 254: Kada su američki astronauti prvi put sleteli na Mesec, ja sam sedeo ispred televizora u SAD-u. Uključio sam televizor nekoliko minuta ranije i bio sam šokiran kada sam saznao da je program trebao biti pušten malo posle spiritističke seanse. Skrenuo sam pogledom sve dok sletanje nije

počelo. Već nekoliko godina režiseri televizijskih programa uključuju okultne aktivnosti u svojim programima. Moje iskustvo me vodi da na to gledam kao na zločin protiv ljudi.

Primer 255: U Kaliforniji, nastavnik srednje škole je došao kod mene radi savetovanja. Slušao je satanistu na televiziji koji je rekao nešto slično ovome: "Bog hrišćana je odavno bez posla. Ukoliko tražite stvarne dokaze moći, onda dođite do nas. Daćemo vam ih." Nastavnik se, shodno tome, pridružio satanističkoj grupi i pao pod užasno ropstvo. Uz Božiju moć se oslobodio od veza Sotone.

Primer 256: Okultni programi su prikazivani u Nemačkoj. Sećate se Uri Gelera? On nije ni lažov ni prevarant kako to tvrdokorni racionalisti tvrde. Uri poseduje psihičke demonske moći. Kada je sprovodio svoje eksperimente na televiziji, iste sile su se pojavile u nekim gledaocima koji su imali demonske moći. Kašike i drugi objekti su se savili. Samo ignorantna osoba može da ismeva ovakve stvari. Svako ko je upoznat sa temom zna da je osnova ovih aktivnosti satanistička.

Primer 257: 30. avgusta 1975. je glavna televizijska stanica u zapadnoj Nemačkoj emitovala program pod nazivom Hipnolend. Podnaslov je bio "putovanje u zemlju hipnoze". Nisam gledao program. Čuo sam za efekte programa koji su uključivali australijskog hipnotizera, Martina Sent Džejmsa. Mnogi gledaoci su pali u stanje hipnoze tokom emitovanja i potpunu svest vratili tek kada je šou bio gotov. Neki ljudi su nekoliko dana ili nedelja patili od poremećene svesti.

Tokom nedelje terapije u Karlsruu krajem avgusta 1975., profesor Dieter Langen, ekspert sa Univerziteta u Majncu, komentarisao je programe ovakve vrste. Odbacio je površne kritike da je to najveći blef godine. Potvrdio je da je hipnoza moguća čak i kroz interpretatora (televizora). Profesor Langen je rekao da će pritisnuti zakonodavstvo radi sprečavanja emitovanja takvih programa. U Švedskoj su već duže vreme zabranjeni.

Postoji svest o šteti koju televizija može da prouzrokuje. U Flensburgu je, na primer, otvorena televizijska klinika za lečenje dece koja su oštećena. Da li će naši zakonodavci sedeti skrštenih ruku dok umovi i nervi hiljada ljudi ne budu uništeni zarad ovog Moloha, televizije?

U ovom kontekstu bih spomenuo članak Gotfrida Ajzenhata u njegovim misionarskim novinama Centrala iz jula 1975. Ovaj izveštaj, u kojem se nalazi mnogo naučnih detalja, ima naslov "Magija kroz televiziju". Evo jednog primera koji se spominje u članku:

Primer 258: "Šestogodišnje dete je sedelo na kolenu svog oca. Na televiziji je bio 'opuštajući program'. Mlada devojka je izbodena. U isto vreme je dete uzviknulo: 'Nož mi je u stomaćiću!' Dete je odvedeno doktoru i nastavilo je da plače svakih trideset sekundi. Odvedeno je u televizijsku kliniku u

Flensburgu. Mnogo meseci kasnije, mentalna uznemirenost i dalje nije izlečena."

Samo će budućnost reći koliko je štete televizija nanela, pogotovo deci i mladima čije nervno stanje još uvek nije u potpunosti ustanovljeno. Iako većina ljudi to ne shvata, televizija oslabljuje ljudsku volju, dovodi do raspada umnih moći otpornosti i jednolikost misli. Televizija takođe kontroliše odlučnost i pomračuje naše moći rasuđivanja.

Setimo se reči Getea: "Ljudi nikada ne primećuju Đavola, čak i kad ih uhvati za grlo." A uhvatio je ljude za grlo.

66. TRANSCEDENTALNA MEDITACIJA

Ova istočnjačka tehnika meditacije je predstavljena Sjedinjenim Državama 1965. od strane Maharišija Maheša Jogija. *Mahariši* znači učitelj, naučen čovek i vodič, a to je titula koja se u Indiji koristi za hrišćanske, budističke i hinduističke vođe. *Maheš* je prezime. Dodatak *Jogi* ukazuje da ovaj hinduistički monah vodi poreklo svog učenja iz joge. Transcendentalna meditacija (skraćeno TM) potiče od učenja joge, iako predstavlja samo deo prvog nivoa joge.

Reč *transcendentalna* je pogrešna. Teološkim jezikom, koristi se za opisivanje onoga što pripada božanskom carstvu. Transcendentnost, carstvo Trojice, nije dostupno ljudskim bićima.

Unutar transcendentalne meditacije, prema Maharišiju Mahešu Jogiju, *transcendentalno* ne znači ništa više nego prelazak sa svesne na nesvesnu aktivnost. Priroda sistema se najbolje može objasniti opisom vežbi u meditaciji.

Trenutno u Sjedinjenim Državama postoji oko 250 centara gde se uči TM. Oko 400 predavača su raštrkani širom zemlje. Takođe postoji oko hiljadu predavača koji rade u 60 drugih država. Od SAD-a, predavači su otišli u Nemačku i Švajcarsku da bi učili ovaj novi oblik meditacije. Značajno je da su među najranijim sledbenicima TM-a bili Bitlsi. Do dve trećine sledbenika ovog pokreta se i dalje regrutuje od besciljnih mladih, od kojih su mnogi na drogama. Neki se nadaju da će se osloboditi svoje zavisnosti od droge kroz ovu meditaciju. Prema Lindsy i Karlsonu, pokret ima 30.000 članova na univerzitetima Severne Amerike.⁴⁹

Uvodni kurs u SAD-u traje četiri večernje sesije i košta 100 dolara. Učesnici se uče da svakog dana sede dvadeset minuta, opuštaju se, zatvore svoje oči i meditiraju. Svakome je data njegova posebna *mantra* kao pomoć u meditaciji. Reč *mantra* potiče od sanskrita i znači nešto poput lozinke, motoa

ili davanja moći, nosioca misterija. Mantra mora biti tajna. Nikome nije dozvoljeno da svoju mantru otkriva drugome ili će izgubiti svoju moć.

Tokom vežbi meditacije, mantra se mora ponavljati dvadeset minuta. Ukoliko nečije misli odlutaju, osoba se ne treba forsirati da koristi mantru. To bi značilo da svesni um proverava i kontroliše nesvesni. Meditacija je namenjena da otvori put nesvesnog i mobilizuje njegove moći.

TM tvrdi da nije filozofija, religija ili autosugestija, već jednostavno tehnika oslobođenja moći koje su zaključane u podsvesti.

Koji rezultati se očekuju od ove meditacije? Neki učesnici odustaju od TM posle nekoliko vežbi jer nisu pronašli pomoć u tome. Međutim, većina se zaklinje na TM i uspešno je praktikuje.

Šta se postiže? Oni koji je praktikuju tvrde da pronalaze opuštanje: stres je oslabljen, tenzije nestaju. Neki čak tvrde da posle nekog vremena mogu da osećaju da im krv kruži. Kao dodatku takvih pasivnih iskustava, postoji takođe i aktivna strana. Otkriva se rezervoar neograničene energije. Ljudi postaju kreativni, sposobni za veća dostignuća. Postaju bolji u savlađivanju svakodnevnog života. Više nisu "iživljeni", vođeni i kontrolisani od strane nesvesnog. Počinju da žive sebe, da postaju gospodari situacije.

Sa medicinske strane, potvrđeno je da se fizičko i psihološko stanje pacijenata koji praktikuju TM vidljivo poboljšava, ali privremeno. Krvni pritisak postaje normalan, cirkulacija stabilnija. Mentalno stanje postaje opuštenije. I sve to privremeno.

Sve ovo zvuči veoma dobro. Šta se ima reći sa biblijske i hrišćanske tačke gledišta?

Šta bi se dogodilo ukoliko bi ljudi provodili četrdeset ili šezdeset minuta dnevno (kada se praktikuje tri puta dnevno) u proučavanju Biblije i molitvi? Zar rezultati ne bi bili očigledniji?

Koji je značaj misterije? Na početku meditacije, osoba mora da koristi tri voćke, šest cvetova i novu, belu maramicu za početak. Kao što smo već rekli, nikome nije dozvoljeno da otkriva svoju mantru. Takvi misteriozni obredi se takođe mogu naći u masoneriji i određenim vrstama magije.

Još jedna stvar koja se ne podudara sa hrišćanstvom jeste mnogo, stotostruko ponavljanje mantre. Ovo neizbežno vodi do pretpostavke da će rezultati automatski doći, kao što je to često kod nehrišćanskih religija. Misleno mumljanje molitvi odgovara ovom automatskom ponavljanju mantre. Psihološki, to je tehnika kojom se zaobilazi svest i prepušta uloga nesvesnom. Ovo je suprotno biblijskom učenju. Naš svesni um treba da teži da razume Božiju poruku.

Nešto što smatram veoma bitnim jeste činjenica da ova vrsta meditacije najbolje deluje na ljude sa psihičkim dispozicijama. To je dovoljno za upozoravanje hrišćana protiv njene upotrebe.

Poslednje, ali ne i najmanje važno, da li nam treba da nam hinduistički monah kaže kako da se opustimo? Imamo Isusa, Sina Božijeg, koji nam je doneo ne samo opuštanje već i spasenje, izbaavljenje od našeg "dubljeg sebe" i mir.

67. TRANSLOKACIJA

Translokacija je još izuzetniji fenomen od lebdenja. Translokacija je promena mesta uz pomoć demonskih moći. Ova zamisao se nalazi u popularnim mitovima i folkloru. Među muslimanima postoje priče o letećim ćilimima. U Nemačkoj imamo priče o vešticama koje lete sa metlama tokom veštičjeg praznika i priču o cipelama sedam liga.

Međutim, sa misionarskih polja sam od misionara čuo za slučajeve koji nemaju nikakve veze sa takvim bajkama.

Primer 259: U Japanu su mi rekli da postoji mali broj šintoističkih sveštenika koji poseduju demonske moći. Imaju moć, koja im je data od strane Sotone, da se dematerijalizuju na vrhu planine i da se ponovo pojave nekoliko minuta kasnije na vrhu druge planine. Kada neko prvi put čuje takvu priču, on je odbacuje kao čistu fantaziju. Ja sam, međutim, čuo takve priče na svakom kontinentu, osim u Evropi i Severnoj Americi.

Primer 260: U Indiji sam od pouzdanih i odgovornih svedoka čuo priče o translokaciji. Indijski čarobnjaci mogu da prelaze reke uz pomoć spiritističke translokacije.

Ovo je demonski falsifikat čuda koje se dogodilo kada je Isus hodao po Galilejskom moru. Ne postoji čudo u Bibliji koje Đavo ne pokušava da imitira.

Primer 261: Misionar iz Ekvadora mi je ispričao da je njegova kuvarica posedovala moći translokacije. Jednog dana je misionar primetio da nije bilo brašna, iako je bilo potrebno za jelo za ručak tog dana. Kuvarica je rekla: "To nije problem! Doneću ga uskoro!"

"Kako uspevaš to da uradiš?" pitao je zapanjeni misionar. "Do grada ima oko 16 kilometara."

"Prepušti to meni. Znam za te stvari." Nekoliko minuta kasnije, kuvarica se vratila sa potrebnim brašnom. Posle mnogo ispitivanja, objasnila je misionaru fenomen "jahanja na vetru", drugo ime za translokaciju.

Primer 262: Najimpresivniji i najbolje potvrđen primer koji imam je sa Haitija. Ovo ostrvo je dobro poznato kao Sotonino utvrđenje jer je poznato po vudu. Dok sam predavao na Haitiju, čuo sam za veoma izuzetne stvari. Američki misionar, koji je četrnaest godina radio na Haitiju, ispričao mi je svoja iskustva. Ispričaću jedan primer jahanja na vetru.

Vudu čarobnjak je želeo da pošalje pismo kolegi koji je živeo 240 kilometara dalje od njega. Poslao je svog sina sa pismom. Kada je otišao oko 90 metara od kuće, dečak je postao nevidljiv. Oko pola sata kasnije je stigao do kuće njegovog kolege. Čarobnjak je napisao odgovor. Oko dva sata kasnije, dečak se vratio sa odgovorom. Dečak je prešao oko 480 kilometara bez upotrebe bilo kog vida transporta. Pismo u kojem se nalazi odgovor je navodni dokaz da je dečak bio tamo. Naravno da je demon mogao da učini da dečak bude nevidljiv i da napiše pismo umesto čoveka koji daleko živi.

Misionari koji rade sa takvim čarobnjacima znaju da se takve stvari zaista događaju. Međutim, čarobnjaci sa takvim moćima su veoma retki, čak i u paganskim oblastima.

Kao i kod slučaja lebdjenja, sećamo se priče Filipa iz Dela apostolskih, glave 8, kada ga je sustigao Duh Gospoda. Po pitanju nevidljivosti treba pročitati i odeljak o "kraljici tame".

68. URI GELER

Ovaj mladi čovek je svojim eksperimentima podigao veliko interesovanje i neslaganje po čitavom svetu. Na svakom kontinentu je postojao sukob viđenja, od verujućih prihvatanja do ekstremnih odbijanja.

O čemu se radi? Kada se Uri pojavljuje na televiziji ili prikazuje svoje neobjašnjive sposobnosti u javnoj sali, tada se savijaju viljuške i kašike. Stari satovi koji godinama nisu radili ponovo počinju da kucaju.

Razmotrimo jedan dobro dokumentovan primer. U nedelju 19. januara 1975. je nemačka televizijska stanica prenosila zabavni program. Tokom ovog programa, Uri Geler se pojavio, stavljajući svoj prst na viljušku. Bez zagrevanja, viljuška se polako savijala. Članovi publike su proverili viljušku. Postala je meka poput plastike. Urija su pitali koja moć je to prouzrokovala. "Moć iz spolja." odgovorio je.

Uri je takođe dao izuzetnu izjavu: "Ne bih se iznenadio kada bi tokom ovog programa hiljade porodica otkrilo da im je pribor za jelo savijen."

Upravo to se i dogodilo. Profesor Bender, koji je pozvan da učestvuje u ovoj emisiji kao ekspert, rekao je da je posle toga primljeno 19.000 telefonskih poziva. *Bildzeitung* (popularne dnevne novine) su primile 1450 pisama od "žrtava". Profesor Bender je primio 900 pisama iz Nemačke i 300 iz Švajcarske.

Jedan ubedljiv primer je spomenut tokom ovog programa. Gospođi S. se escajg savijao tokom i nakon emisije Uri Gelera. Ona je pozvala svog komšiju i na kraju i policiju. Dva policajca su proverila escajg u njenoj kući. Kašika se čak savila u prisustvu jednog od njih. Escajg u fioci je nastavio da se savija,

iako niko nije prilazio blizu njega. Nije bilo dvoumljenja da li je u pitanju trik ili tajni izvor moći. Jedan od policajaca je rekao da je spreman da pod zakletvom svedoči o onome što je video.

Pošto su ljudi rekli svoje viđenje situacije, tražilo se od komisije da ona da svoje mišljenje. Komisija se sastojala od profesora Bendera, advokata i novinara.

Advokat je rekao da bi u tom slučaju pozvao profesora Bendera, kao eksperta.

Novinar koji je stoprocentni racionalista, posumnjao je u čitavu priču.

Profesor Bender je odgovorio ovom novinaru koji je toliko ubeđen sopstvenim skepticizmom, citirajući Frojda: "Onaj koji sebe smatra skeptikom, treba biti dovoljno iskren da posumnja u sopstveni skepticizam." Po mom mišljenju, profesor Bender je trebao da stav novinara opiše kao aroganciju neznanja.

Verujem da je najvažnija stvar u programu bila presuda profesora Bendera. Govorio je o verovatnoći psihokineze. Ovaj izraz je napravio profesor Rajn sa univerziteta Djuk iz SAD-a. Drugi parapsiholozi su govorili o telekinezi. Psihokineza je reč koja zahteva objašnjenje. Oni koji drže do ovog viđenja imaju mišljenje da su ovi neobjašnjivi fenomeni dokazi moći psihe. Ova teorija je u suprotnosti sa drugim hipotezama prema kojima um može da ima direktan uticaj na materiju.

Oni koji drže do oba viđenja, slažu se da te moći ne potiču od same osobe, da je u pitanju moć iznutra, a ne transcendentalni faktor. Moć je nešto što se nalazi unutar čoveka, a ne nešto nadljudsko.

Zajedno sa hiljadama medijuma, Uri Geler ima drugačije viđenje. Oni svoje darove pripisuju moćima iz spoljašnjosti. Animistička i spiritistička objašnjenja su protivrečna po ovom pitanju.

Što se tiče hrišćanskog gledišta, tačka gledišta je nebitna. Savetnika se tiču posledice i mogućnost isceljenja. Ovim pitanjem ćemo se baviti u poslednjim poglavljima knjige.

Ovo nije sve što se mora reći o Uri Geleru. Savetovao sam oko 20.000 ljudi razgovorom i putem elektronske pošte od kako je moja prva knjiga po pitanju okultnog izašla 1952. Više od 10.000 njih se ticalo okultnih iskustava koji su imali negativne posledice. Ovaj veliki broj spontanih slučajeva omogućuju formiranje istinitijeg opšteg utiska u odnosu na utisak iz eksperimenata.

Kako objasniti činjenicu da je tokom emisije Uri Geler hiljade ljudi doživelo slične posledice? Sa jedne tačke gledišta, problem je jednostavniji nego što to parapsiholozi misle. Postoje stotine hiljada ljudi koji su pod dejstvom demona a koji toga nisu ni svesni. Uri je jak demonski medijum ili posrednik. Jake psihičke moći poput ovih se pojavljuju kada su roditelji i njihovi roditelji bili medijumi i svoje psihičke moći preneli na svog sina i unuka, u ovom

slučaju Urija. Postoje, takođe, drugi načini na koji mogu nastati takve psihičke moći. Dvostruko ili četverostruko nasledstvo je izuzetno jako. To omogućuje medijumu da stupi u kontakt sa drugim ljudima koji imaju psihičke moći (pod dejstvom su demona), ili čak sa ljudima koji imaju psihičke moći a koji se nalaze na velikoj udaljenosti.

Svi ljudi kojima se escajg savio tokom emisije Uri Gelera pod dejstvom su demona, svesno ili nesvesno. Uri ne može da savije viljušku sa udaljenosti od 500 kilometara osim ako na tom mestu ne postoji osoba pod dejstvom demona koji u tom trenutku deluje.

Uri je samo katalizator. Pitanje koje se mora postaviti na biblijskim i etičkim osnovama jeste pitanje karaktera ovih psihičkih moći. Ono sa čim imamo posla ovde nije dar Boga niti prirodni dar. Psihičke moći koje su jake poput moći Uri Gelera dolaze od vraćanja koje je počinio predak ili okultnih aktivnosti u koje je sama osoba bila uključena. Bilo bi bolje da ih nije koristio već da je od Boga tražio izbavljenje.

Što se tiče porekla, mišljenje parapsihologa nije tačno. Ove moći nisu psihogenične već heterogenične: one ne vode poreklo od mentalnih moći osobe već od moći iz spoljašnjosti. Urijevo objašnjenje je bliže istini nego mišljenje komisije.

69. VAMPIRI

Dva iskustva će nas uputiti u značenje ove reči.

Primer 263: Tokom mojih misionarskih putovanja u Južnoj Americi, susreo sam se sa šest različitih indijanskih plemena u Peru. Na primer, držao sam 29 predavanja u Indijanskoj biblijskoj školi Švajcarske indijanske misije. Misionari su me, takođe, vodili na ekskurzije od škole do raznih misionarskih mesta.

Gospodin Sahtler me je odveo da vidim Aguarune i gospodin Zender me je odveo do Šipibosa i Konibosa.

Jedno od mesta gde sam proveo noć će mi ostati u sećanju do kraja života. Pokazali su nam kolibu u kojoj smo trebali da prenoćimo, koja se sastojala od osam šipki i krova od palminog lišća. Strane su bile otvorene a pod je bio od gline.

Kada sam pogledao ka krovu, video sam mnoštvo životinja koje stoje jedna do druge, sa visećim glavama. "Da li su to slepi miševi?" pitao sam misionara. "Ne." odgovorio mi je. "To su vampirski šišmiši, oni noću sisaju krv životinja i ljudi. Kokoške i bebe umiru od toga. Stoka i odrasli preživljavaju."

"Zvuči kao dobar san! Zar ne postoji ništa što možemo da uradimo da ih zaustavimo?"

"Da." odgovorio je misionar, "Možemo da potražimo drugo mesto za prenoćište, tamo gde nema vampira."

"Hoće li to pomoći? Stvorenja iz džungle imaju dobro čulo mirisa. Pronaći će nas."

U međuvremenu sam se dosetio rešenja. Nisam bez veze bio nevaljalac u svojim mladalačkim danima i naučio sve trikove koje dečaci znaju. Na gline-
nom podu sam zapalio vatru a na nju sam stavio nekoliko velikih listova
drveta banane. Posle nekoliko minuta se pojavio žuto-zelenkasti dim koji je
išao ka krovu. Vampiri su brzo pobegli. Tada sam po prvi put video kolika su
ta stvorenja. Imali su raspon krila od 50 centimetara ili više. Misionar mi je
još rekao:

"Imaju oštre zube poput noževa. Jedva da primetite njihov ugriz."

Najurio sam vampire. Doneo sam dovoljno zelenog lišća tako da vatra
traje čitavu noć kao zaštita od vampira. Takođe sam najurio i gospodina
Sahtlera. Rekao je: "Ukoliko budem spavao ovde, ujutru ću biti poput dim-
ljene šunke." On je našao drugo mesto za prenoćište.

Postoji još jedna vrsta vampira. Reč se koristi u vezi sa popularnim vero-
vanjem da noću mrtvi ustaju iz svojih grobova da bi pili krv živih.

Vampirizam praktikuju satanisti i oni koji su svojom krvlju sebe prodali
Đavolu, i takođe Makumba i oni koji praktikuju vudu. Ovi ljudi muče druge
ljude, pogotovo decu, isisavajući krv ili pijući je kao deo rituala, ili tokom
slavljenja crne mise. U svojoj arhivi imam izveštaje o užasnim incidentima
ovakve vrste. Ovde ću dati dva primera, iako nisu najgori primeri koje imam
zabeležene.

Primer 264: Leta 1974. se dogodilo grozno suđenje u Nirnbergu. Optuženi
je bio četrdesetjednogodišnji čovek po imenu Karl Hofman koji je u sudu
priznao da je provalio u 35 mrtvačnica da bi isisao krv ljudi koji su umrli.
Tokom suđenja, optuženi je priznao i još veće grozote. Maja 1972. je izne-
nadio ljubavni par u njihovom automobilu. On je mladi par upucaao a zatim
pio njihovu krv.

Hofman je takođe priznao i treći zločin u kojem je upucaao noćnog čuvara
mrtvačnice. Čovek nije umro ali je bio ozbiljno povređen.

Izveštaj psihijatra kaže da je Hofman bio duševno bolestan i preporučeno
je da se pošalje u duševnu bolnicu.

Nije iznenađujuće da, iako su i sudije i psihijatri užasnuti takvim ponaša-
njem, oni ostaju ignorantni na uzrok takvih zločina.

Ukoliko bi neko istražio prošlost ovog čoveka ili prošlost njegovih predaka,
otkrio bi korene takvog nenormalnog ponašanja, da je u pitanju demonizo-
vana osoba.

Primer 265: Evo još jednog primera sa misionarskog polja. Privlačna, 25-
ogodišnja žena sa Sumatre je imala pet muževa koji su svi umrli, jedan za

drugim. Svakog puta se venčavala ubrzo posle smrti prethodnog. Sva petorica su umrla od iste bolesti, akutne anemije (nedostatka krvi).

Posle ove tragedije, roditelji mlade devojke su potražili vešca koji je dao sledeće objašnjenje: "Mlada žena je opsednuta od strane Nagasjatingaronga (vampira) koji isisava krv svakog muža kojeg ova žena ima, zato što želi da je zadrži samo za sebe."

Prema ovom čarobnjaku, sva petorica su imala protivnika sa druge strane. Drugim rečima, ovo je bio slučaj spiritizma, kulta demona, Inkuba, Sukube (demonskog braka).

Nema kraja lukavim trikovima arhi-neprijatelja Sotone. Zbog toga još više slušajmo pesmu trijumfa iz Psalma 118:15-16: "Glas radosti i spasenja čuje se u kolibama pravedničkima: 'Desnica Gospodnja daje silu. Desnica Gospodnja uzvišuje, desnica Gospodnja daje silu'." Kada ne bismo imali ovakvo samopouzdanje, moć tame bi nas pobedila.

70. VELEDA I BILJNI LEKOVI

Često dobijam pisma gde me pitaju da li je istina da su Velede lekovi magijski začarani. Pitanjem magijskog čaranja se bavim u drugom poglavlju ove knjige. Ovde samo moram reći da je čaranje okultna, magijska praksa.

Davanje otvorenog odgovora na ovo pitanje nosi svoje opasnosti. Firma bi mogla da me tuži zbog oštećivanja njihove prodaje.

Jedan od mojih starih prijatelja, propovednik Krišona, Herman iz Kolmara, pre mnogo godina je imao raspravu sa Velede poslanicom iz Alzasa. Bila je u vezi brošure koju je Herman napisao, u kojoj je bilo upozorenje na Velede lekove. Firma Velede je donela pravilo da Herman mora da izbací uvredljive stranice ili ne sme da izda brošuru. To je bio kraj te brošure.

Da bih saznao više, kupio sam knjigu firme Velede. Naslov je bio *Grundlagen der Potenzierungsforschung (Principi involutivnog istraživanja)*. Pošto sam je pročitao, bilo mi je jasno da Velede lekovi nisu podvrgnuti magijskom čaranju. Oni su, međutim, bioritmíčki pretretirani. Ovaj proces se sastoji od uzimanja nekih od sastavnih delova Velede lekova i zatim, kada je pun Mesec, pokreću se bioritmíčkom frekvencijom. Okreću se pod raznim uglovima ka Mesecu, dvanaest puta u dvanaest fiksiranih krugova.

Ova informacija mi je bila dovoljna za uočavanje prirode ovih lekova. Upoznat sam sa mesečevom magijom i među primitivnim ljudima i u civilizovanom Zapadnom svetu.

Ove bioritmíčke ideje datiraju do Rudolfa Štajnera. On je koristio teozofiju, spiritizam i magiju u izgradnji svog filozofskog sistema.

Pre mnogo godina sam video Štajnerov bilten u kojem daje uputstva za vršenje "podizanje stola". Ovo je za mene dovoljno da odbacim bilo šta što dolazi od Rudolfa Štajnera.

Dok se bavimo temom lekova, moram se dotaći još jednog pitanja. Često su me pitali da li je ispravno za hrišćane da koriste biljne lekove sveštenika Kunzlija i sveštenika Emenegera. Nema sumnje da te biljke, prirodni proizvodi naše Zemlje, mogu imati isceljujuća svojstva ukoliko se uzimaju u odgovarajućoj količini. Problem je u tome što su i sveštenik Kunzli i sveštenik Emeneger koristili visak za proveru lekovitih svojstava biljaka.

Radiestezija viskom nije ni dar od Boga, ni prirodna moć, već okultna praksa. Stvari koje su proizvedene ili izabrane okultnom metodom ne trebaju biti prihvaćene od strane hrišćana.

Ali, moram upozoriti i na drugi ekstrem. Pogrešno je imati preuveličan strah od okultnog. Oni koji, kada su bolesni, koriste biljne lekove koji su slučajno spomenuti u knjizi sveštenika Kunzlija, ne trebaju se brinuti oko ovoga. Biljni lekovi se mogu zloupotrebiti, ali i za njih postoji pravo mesto.

Moja baka nije znala ništa o svešteniku Kunzliju ili o njegovoj knjizi, ali me je naučila kako da koristim mnogo vrsta biljnih čajeva, kantarion za probleme sa bubrežima, podbel za bronhitis, travu pod imenom *Bettellaus* za dijabetes, kičicu za uznemiren stomak i mnoge druge. Tvorac nam je u prirodi dao mnogo stvari koje nam mogu pomoći i mi ih trebamo zahvalno koristiti. Može se pomenuti da je prorok Isaija preporučio kralju Ezekiji da uzmu grudu suvih smokava i previje otok. Uspelo je (Knjiga proroka Isaije 38:21). Čuvajmo se vraćanja i obožavanja idola, ali ne zovimo sve što ne razumemo okultnim.

71. JOGA

Reč joga potiče iz sanskrita i verovatno je koren grčke reči *joge* što znači sklonište i latinske reči *jugum*, što znači jaram. Ukoliko se može ići po ovim lingvističkim asocijacijama, praktikovati jogu znači staviti se u jaram ili tražiti sklonište od zaštitničke moći.

Nemoguće je u potpunosti predstaviti jogu u ovako kratkom poglavlju. Za početak, postoji mnogo oblika indijske i tibetanske joge, toliko da bi zahtevalo više od jedne obimne knjige za njihovo izlistavanje. Zauzelo bi previše mesta čak i opisivanje jednog jedinog oblika.

Za dobar uvod u jogu se preporučuje knjiga Moris Rej *Joga, da ili ne?* (*Joga, ja oder nein?*). Ova knjiga opisuje hata jogu i radža (kraljevsku) jogu sa stanovišta hrišćanske vere. To je najbolja diskusija joge sa hrišćanske tačke gledišta koja je meni poznata.

U ovom kratkom pregledu mogu dati samo ograničeni deo celine. Koristio sam sledeće izvore:

1. Svešteničko savetovanje na Zapadu i Istoku, pogotovo u istočnoj Aziji gde sam intenzivno putovao osam puta.

2. Informacije koje mi je dao indijski profesor de Roj, koji je u svojoj zemlji studirao praktikovanje joge.

3. Zaključno delo Mišre o patandžali jogi: *Udžbenik o psihologiji joge (The Textbook of Yoga Psychology)*

Nekoliko glavnih rečenica iz Mišrinog dela će nas uvesti u duhovnu atmosferu joge:

a. Viši ego čoveka je transcendentalan i immanentan, bez početka i bez kraja, nema rođenje i nema smrt.

b. Joga znači sinteza fizičkog i metafizičkog univerzuma.

c. Raj i pakao su samo proizvod ljudskog uma.

d. Iza magije, misticismizma i takođe iza okultnog, sistem joge je prisutan.⁵⁰

Ove četiri rečenice jasno pokazuju da se Biblija i joga ne mogu harmonizovati. Sistemi Dalekog istoka i hrišćanske vere su nepomirljive suprotnosti.

Ukoliko uzmemo profil najpoznatijih oblika joge, možemo prepoznati četiri nivoa.

Prvi nivo ima cilj da studentu joge pomogne da dobije kontrolu nad svojom svesti i svojim telom. Ovaj cilj se postiže kroz mentalne i fizičke vežbe.

Mentalne vežbe uključuju meditaciju, autogeno treniranje, koncentraciju i "koan", litaniju koja uključuje stalno ponavljanje mantre (tajne reči).

Fizičke vežbe uključuju vežbe disanja i razne telesne stavove poput stava lotusa, stava kobre i stajanja na glavi.

Ovaj prvi nivo je zato po prirodi psihosomatski, stvarajući jedinstvo tela i uma.

Postoji mnogo hrišćana koji veruju da je moguće učestvovati u ovom prvom nivou joge bez posledica. Eh, da je tako! Iskustvo savetovanja kaže drugačije. Ova tehnika opuštanja i ove "vežbe pražnjenja" o kojima se tako visoko govori od strane jogija, dovode do priliva drugog duha, drugih duhova. Studenti joge to ne primećuju.

Primer 266: G.C., hrišćanski učitelj mi je rekao da su tokom jevanđelističke kampanje određeni čovek i njegova ćerka želeli da svoj život predaju Hristu. Ali, nisu mogli. Nakon što su se odrekli svojih joga vežbi i pokajali se, uspeali su da dođu do Hrista.

Primer 267: U Johanezburgu, u južnoj Africi, savetovao sam studenta teologije. Bio je to mladić koji se preobratio ka Hristu pre nekoliko godina. Pošto je čuo za kurs joge koji je objavljen u crkvi, prijavio se. Posle nekoliko meseci, primetio je promenu u njegovom duhovnom životu. Njegova volja

za čitanjem Biblije je nestala. Takođe se umorio od molitvi. Posavetovao sam ga da odmah odustane od svojih joga vežbi i da se odrekne čitave stvari.

Drugi nivo joge uključuje kontrolu nesvesnog uma. Kada osoba usavrši drugi nivo, on može da kontroliše i upravlja, na primer, svojim utrobnim nervima. Upoznao sam majstore drugog nivoa koji mogu da rade zapanjujuće stvari.

Primer 268: U gradiću Zapadnog univerziteta, upoznao sam studenta teologije koji je praktikovao drugi nivo joge. On je mogao da poveća ili smanji cirkulaciju krvi. Pošto je bio šaljiv, zabavljao je svoje kolege studente tako što je pokazivao svoje sposobnosti. Mogao je da, u isto vreme, jedno uvo učini crvenim, a drugo belim. Takođe je mogao da učini da se crvene tačke pojave na njegovoj koži, uz pomoć sugestije.

Mogu samo da zamišljam kakvo jevanđelje će ovaj mladić jednog dana propovedati u svojoj parohiji.

Primer 269: U velikoj metropoli, čuo sam za policajca koji je takođe i majstor drugog nivoa. Mogao je da proizvede stigmatе (rane) na dlanovima, uz pomoć sugestije. On zasigurno nije svetac: ateista je. Slučajno, usput možemo napomenuti da rane na rukama nisu neminovno verski fenomen. Postoje nesvesne i svesne, religiozne i nereligiozne stigme, drugim rečima, četiri vrste rana koje apsolutno nemaju nikakve veze sa Hristom. Na pitanje da li se imitacija stigmatе pojavljuje takođe kao i rezultat mistične meditacije na Hristovim ranama, mogu samo da kažem da je moguće. Sigurno nije neophodno za veru ili za spasenje. Imamo Isusa i nemamo potrebe za ljudima koji imaju stigmatu, bilo da su sveci ili ne, da bi nam dali spasenje.

Primer 270: U jugoistočnoj Aziji, često sam video jogije koji mogu da smanje svoje disanje, puls i cirkulaciju na minimum. Oni zatim odlaze u san poput transa, koji može da traje između dve i četiri nedelje. Tada ne uzimaju ni hranu ni tečnosti.

Primer 271: Najprosvetljujuće iskustvo ovakve vrste koje sam imao bilo je u Kaliforniji. Mlada žena je došla kod mene radi savetovanja. Ispričala mi je da je bila majstor drugog nivoa joge. Tokom njenih joga vežbi, ona je zapravo izabrala Isusa kao svog gurua. Slušajte sad, ne Isusa kao svog Spasitelja i Iskupitelja, već samo kao njen primer, njen veliki učitelj. Tokom njenih vežbi joge, razvila je okultne moći. Postala je nesrećna zbog toga i pokušala je da se oslobodi. Tada je prvi put shvatila kakvu je moć joga imala nad njom. Počela je da traži Hrista. Nekoliko njenih prijatelja se molilo za nju. Posle užasnih borbi se oslobodila. Napisala je svedočenje o svom iskustvu pod nazivom "Od joge do Hrista". Dala mi je dozvolu da ga objavim.

Joga ne oslobađa, ona porobljava. Joga ne oslobađa, ona vezuje. Joga ne prosvetljava, ona donosi zbunjenost. Joga ne priprema put za Hrista, kako

sveštenik J.M. Dehane tvrdi, već ljude čini imunim na izbavljenje kroz Hrista. Joga ne otvara vrata za Svetog Duha, već za spiritističke duhove.

Ovo će postati još jasnije kada ukratko opišemo treći i četvrti nivo.

Treći nivo joge se bavi ovladavanjem prirodnih moći. Za ovo sam na Zapadu našao veoma malo primera, ali veoma puno na Istoku. Specijalnost tibetanskih jogija jeste da kombinuju magiju i jogu. Posle tri godine šegrtovanja pod lamom, koji je majstor ove veštine, adept (šegrt) mora da bude u stanju da proizvodi energiju u obliku vreline u prirodnim objektima, kao što je topljenje leda putem mentalne koncentracije.

Skoro sam naišao na razgovor o ovome, gde jogiji mogu da proizvode toplotu i čak i plamenove. Ovo nalazimo među obožavaocima vatre, koji takođe praktikuju magiju vatre.

Primer 272: U Port Elizabetu je jedan od ovih majstora vatre, koji je emigrirao iz Indije u južnu Afriku, došao kod mene radi savetovanja. Pokajao se i tražio pomoć od mene. Pokazao sam mu put do Isusa. Bio je voljan da prihvati Isusa kao svog Gospoda. Ne znam da li je ostao u veri. Okultisti se često vraćaju svojim starim putevima.

Oni koji i dalje sumnjaju da prvi ili drugi nivo joge rezultira okultnim procesima, moraju da priznaju da kada je u pitanju treći nivo, joga vodi do moći ambisa.

Moris Rej piše: "Svi koji se ozbiljno uključuju u hata jogu dobijaju nove moći. To uključuje telepatiju, predosećaj, drugi pogled i sve natprirodne moći koje su neophodne za okultne aktivnosti."⁵¹ Možda treba misliti o ovome kada budemo čitali primer sveštenika koji je uz pomoć meditacije uspeo da otkrije skrivene stvari.

Na *četvrtom* nivou, jogi dobija majstorstvo mračnih veština. Lame Tibeta su pogotovo poznate po ovome. Sakupio sam veliki broj primera o četvrtom nivou joge. U Kalimpongu na tibetanskoj granici sam stupio u kontakt sa mnogim Tibetancima. Takođe sam primio izveštaje bivših misionara sa Tibeta. Posebno prosvetljujuća je bila ispovest čoveka koji mi je dao dozvolu da objavim njegovu priču.

Primer 273: Moj dopisnik je sa lamama deset godina studirao jogu, magiju i spiritizam. Čuo je za moja predavanja u Sidneju i pratio me je do Njukasla u Australiji. Potpuno se pokajao i nabrojao je svoje specifične grehe. Rekao je: "Ono što lame uče jeste kult duhova, kult demoni. Molim vas, pomozite mi da se oslobodim." Zajedno smo imali dug razgovor. Od ovog čoveka sam naučio da su tibetanski jogiji majstori transa, materijalizacije, ekskurzije duše, telekineze, lebdjenja, savršeno kontrolisane telepatije i svih veština spiritizma. Na četvrtom nivou, koji sam u ovom intenzitetu sreo samo kod Tibetanaca, Zombisa, Alauta, Makumbaa i vuduista, joga više ne može, ni uz najbolje namere na svetu, da sakrije svoj pravi karakter. Ovde joga dostiže

svog konačnog gospodara - Sotonu, čija je želja sa njegovim obećanjima i prevarama da ljude ugrabi i smesti u ambis.

Nema potrebe za daljim komentarima o religioznoj strani joge. Joga se završava ne samo u samoiskupljenju i ateizmu, već i u kultu demona. Oni koji učestvuju u vežbama joge ulaze u polje sile kojim su nesvesno usmereni ka poreklu ovih sila. To su sile o kojima Pavle govori u svojim poslanicama (videti Kološanima 2:15). Hrist nas je oslobodio od duhova, demona i njihovih sila. Poglavar ovih moći je Lucifer koji traži da povрати one koje je izgubio. Kakav je samo uspeh napravio, jer je joga postala trend na Zapadu!

Citat iz knjige koja je objavljena preko mora, potvrđuje moje sopstveno viđenje. U knjizi *Sotona se bori za ovaj svet (Satan kämpft um diese Welt)*, od Lindsa i Karlsona, čitamo: "Kris Pajk (sin sveštenika Pajka) mi je u ličnom intervjuu rekao da je prethodno praktikovao jogu i meditaciju. Kao rezultat toga, postao je kontrolisan od strane duhovnih bića koja su mu skoro uništila život. On se zatim odrekao tih moći u Isusovo ime i danas je svedok o transformišućoj moći Isusa Hrista. Njegov život je potpuno promenjen."⁵²

Svi hrišćani koji sebi dozvoljavaju bez sumnje da budu zavedeni u jogu, trebaju pogledati Poslanicu Galatima 5:1: "Hristos nas je oslobodio za slobodu. Stojte, dakle, čvrsto i ne potčinjavajte se opet ropskom jarmu".

B. POSLEDICE OKULTNIH POKRETA I IZUMA

Potrebno je znanje i iskustvo iz mnogih oblasti da bi se razlikovale posledice vraćanja od medicinskih i pogotovo psihijatrijskih sindroma.

Dok sam pisao ovo poglavlje, prijatelj mi je ispričao za psihijatra koji je govorio protiv mojih knjiga. Ovaj čovek je rekao da ne bi pročitao ni jednu rečenicu iz njih, zbog toga što odbacujem psihijatriju. Ali, kako ovaj doktor zna da odbacujem njegove discipline ukoliko nikada nije pročitao ono što sam ja napisao? Svako ko je pročitao moje knjige *Hrišćansko savetovanje i okultizam* ili *Demonologija u prošlosti i sada*, zna da sam uvek tvrdio da će savetnik koji je studirao psihijatriju imati koristi od njih prilikom sukoba sa okultnim.

Suprotstavljam se samo zadiranju onih psihijatara koji misle da mogu da usavrše i religiozne probleme. Očigledno, u slučajevima religioznih zabluda i sličnim problemima, ukazuje se na psihijatrijski tretman. Ukoliko, međutim, postoji problem koji je nastao usled okultnih aktivnosti, tada je neophodan iskusni teološki savetnik.

Postoje, naravno, izuzeci kada je poželjno imati i psihijatra i teološkog savetnika, po mogućstvu zajedno.

Koristio sam termin *savetnik*. Ko može da pruži savete na temu okultnog problema?

Ne moderni teolog, kome je iracionalno i natprirodno strano i neprihvatljivo.

Ne verujući sveštenik koji je zatvorio svoj um za takvo savetovanje na *priori* osnovama.

Ne čak i iskusni savetnik koji misli da može bez pomoći medicine.

Broj savetnika koji odgovaraju ovom zadatku je veoma mali. Kao rezultat toga, mali broj njih koji postoji smatraju da su opkoljeni ljudima kojima treba pomoć tako da ne znaju šta da rade. Svi moji prijatelji koji se uključuju u savetovanje onih koji imaju okultni problem, uzdišu pod teretom onih kojima je pomoć potrebna.

Ko je onda kvalifikovan za rad u ovoj oblasti?

1. Samo osoba koja je doživela pravo preobraženje kroz moć Svetog Duha.

2. Samo hrišćanin koji je kroz savetovanje stekao široko iskustvo. Može se prigovoriti da svako mora da počne bez iskustva. To je tačno. Početnike

treba da prati stariji hrišćanin u roku od godinu i više dana, tako da mogu da odrastu i osete svoj put u ovoj teškoj oblasti.

3. Često me pitaju da li svaki hrišćanin treba da se upusti u oblast okultnog savetovanja. Odgovorio bih da niko ne bi trebao da traži ovu službu. Ukoliko ga okolnosti nanese u takvu situaciju, takva osoba treba osnovati molitvenu grupu braće oko njega, tako da ga Đavo ne bi oborio.

4. Među mojim najbližim prijateljima sam šest puta imao tužno iskustvo gde sam video kako su verujući savetnici slomljeni prilikom pomaganja onima koji su svezani okultnim moćima. Često sam osećao da je pre uključivanja u ovu tešku službu neophodno da osoba oseti da je pozvana u samu službu. Onaj ko se uključuje u savetovanje osoba svezanih okultnim, često nije shvaćena i čak je suprotstavljena od strane dobronamernih hrišćana. Bez božanskog poziva, skoro je nemoguće podneti težinu ove tegobne službe.

5. Veoma je korisno za savetnika u ovoj oblasti da poseduje medicinsku ili još bolje psihijatrijsku obuku. Klasično proučavanje teologije nije bitno kao medicinska obuka. Teološka obuka danas je puna istorijskog, filološkog i filozofskog balasta i često zanemaruje praktične životne probleme. I dalje imam napomene predavanja koje sam dobio sa Univerziteta u Hajdelbergu. Ova predavanja su bila tako slaba da su vapila za Bogom. Ali, kako bi profesori teologije znali išta drugačije, ukoliko nisu doživeli ni nanovo rođenje ni bilo kakvo svešteničko iskustvo? Božiji ljudi su izuzetno retki kao predavači na univerzitetima. Mnogi univerziteti nemaju više od jedne takve osobe.

Ove reči nisu napisane u duhovnom ponosu. Osoba, međutim, mora imati hrabrosti da stvari nazove onakvim kakve su. Usuđujem se da to uradim u ime Boga.

Posledice okultnih aktivnosti su razne i moram se ograničiti na najvažnije vrste da bih knjigu zadržao unutar određenih granica.

1. SKLONOST KA MEDIJUMSTVU

Definicija: Termin *medijumska sklonost* potiče od dve latinske reči. Prva je *medius*, *media*, *medium*, reč koja ima mnogo značenja. Ovde se misli samo na jedno: posrednik. Medijum je kontaktna osoba između poznatog i nepoznatog, između prirodnog i natprirodnog, između radoznalih ljudi i zlih duhova (demoni).

Druga reč je *af finitas*, što znači bliska veza, kontakt, odnos. Drugi način za izražavanje ideje sklonosti ka medijumstvu bilo bi govoriti o "sposobnosti za psihičkim kontaktom". 45 godina posmatranja u ovom polju su mi razjasnili da je, u većini slučajeva, sklonost ka medijumstvu nesvesna. Ovo je povezano sa činjenicom da se psihičke moći ne nalaze u svesnom umu, već u nesvesnom. Stotine hiljada ljudi imaju psihičke moći bez da su toga svesni.

Kao što sam to već rekao u drugom poglavlju, medijumstvo može da ima tri korena: nasledstvo, prenos i eksperimentisanje sa magijom.

1. *Opseg medijumstva*

Medijumstvo pokriva veoma široku oblast. Kada su se viljuške savijale kod gledalaca tokom programa Urija Gelera, nesvesno medijumstvo gledalaca je iskorišćeno od strane jednako nesvesnih (ili svesnih?) moći Urija Gelera.

Ukoliko duhovi "preminulih" treba da se pojave na spiritističkoj seansi a moći medijuma nisu dovoljno jake, tada se, radi pomoći, koristi medijumska moć učesnika.

Ljude sa psihičkim dispozicijama privlače grupe u kojima su medijumske moći aktivne, poput mističnih kultova, spiritističkih grupa, ekstremnih i fanatičkih grupa, nebiblijskih sekti i pokreta. Postoje neke ekstremne pentekostalne grupe koje su Eldorado za ljude sa psihičkim moćima. U mnogim slučajevima, medijumstvo ima pokrivajući sloj religije, kao što je to na primer neoharizmatički pokret. Iako je zamorno ponavljati, reći ću da u tim grupama postoje prava, verna Božija deca, za koju imam najveće poštovanje. Ali oni zapravo ne pripadaju tim ekstremnim grupama.

2. *Etički karakter medijumstva*

Zbog toga što se medijumstvo nalazi u nesvesnom umu, ono je uvek suprotno svesnoj odluci za praćenje Hrista. Ljudima sa psihičkim moćima je izuzetno teško da prihvate Isusa Hrista kao svog Gospoda.

Psihičke moći vode poreklo od vraćanja osobe ili njegovih predaka. Te moći su opresivne. *Skлонost* ne znači samo sposobnost za stvaranje kontakta već takođe i privlačnost. Osoba sa psihičkim moćima nesvesno, ili ponekad svesno, ima privlačnost ka gnusnim gresima svojih predaka ili ka sopstvenom grehu vraćanja, ili je nesvesno povezana sa psihičkim krugom svih onih sa psihičkom dispozicijom.

Ova privlačnost ka okultnom je veliki problem na misionarskim poljima i u savetovanju, povezano sa jevanđelizmom. U oblastima kao što su Los Anđeles, Haiti, Rio de Žaneiro, Lineburg pustara i hiljade drugih koji su slično njima inficirani okultnim aktivnostima, savetovanje je tako teško da se jevanđelisti tresu.

Skлонost ka medijumstvu je plodno tlo za najluđe sekte, kultove i lože. Zato je Los Anđeles bogat tim monstroznostima iz Sotonine močvare.

3. *Svesnost o psihičkoj dispoziciji*

Nesvesno medijumstvo povremeno može ugledati svetlost dana kao rezultat određenih iskustava i na taj način postati svesno. Primer iz mog savetovanja će poslužiti za pojašnjavanje onoga na šta sam mislio.

Primer 274: Mlada žena je došla kod mene radi savetovanja. Žalila se da bi svakog puta kada je član njene porodice ili bliži rođak trebao da umre,

videla senkovitu figuru noću u svojoj sobi. Plašila se tih vizija. Dva ili tri dana kasnije bi čula za smrt osobe.

Parapsiholog bi možda ukazao na telepatiju kao objašnjenje za ova iskustva. Ozbiljne bolesti se, navodno, nekada mogu osetiti putem telepatije. Ovo objašnjenje, međutim, nije dovoljno u ovom slučaju, zato što se fatalne nesreće ne mogu najaviti putem telepatije, tri dana pre nego što se dogode.

Iskustva mlade žene nam predstavljaju takozvani "dar drugog vida". Oni koji imaju ovu dispoziciju mogu da predvide smrt, požare i katastrofe. Koje je poreklo ove dispozicije?

Pošto mi je ispričala za svoje vizije, pitao sam je da li su njeni roditelji ili baba i deda imali veze sa spiritizmom. Potvrdila mi je da su jednom imali. "U našoj porodici," rekla je, "podizanje stola se praktikovalo kao porodična igra u barem tri generacije." Kao dete je i sama učestvovala u ovoj igri.

Kao rezultat ove spiritističke igre, mlada žena je dobila psihičke moći. Njeno medijumstvo se manifestovalo u iskustvima koje je imala noću. Naravno da su demoni znali u kom smeru idu životi ljudi koje su imali pod kontrolom i mogli su da predvide šta će da se desi, i da prenesu medijumu.

4. Oblici medijumstva i njihove snage

Medijumstvo ima mnogo načina za ispoljavanje. To mogu biti predviđajući snovi koji se posle nekoliko dana ispunjuju. To može biti osetljivost na štap ili visak. Ukoliko osoba koja nikada u svom životu nije imala nikakve veze sa okultnim uzme štap ili visak u svoju ruku i ta stvar počne da funkcioniše bez ikakvog svesnog impulsa, onda ta osoba poseduje psihičke moći.

Medijumstvo se razlikuje u snazi. Osoba sa malim stepenom medijumstva može da prođe kroz čitav život, a da nije svesna te moći. Sa druge strane, veoma jak stepen medijumstva će se obznaniiti čak i u detinjstvu.

Znamo za, na primer, određene "isceliteljske" medijume koji su mogli da "leče" ljude kada su imali od 4 do 7 godina. Ranije u ovoj knjizi sam dao takve primere.

Sa biblijske tačke gledišta, psihički darovi su satanistički falsifikati darova Svetog Duha. Satanistički falsifikati se najčešće prikazuju pod verskim plaštom i zato njihov demonski karakter ostaje nezapažen. Zaista se ovi falsifikati nekada proglašavaju za darove Svetog Duha.

Najpoznatiji psihički darovi uključuju oblike koji su već pomenuti u ovoj knjizi: vidovitost, telesteziju, astralni sluh, sposobnost za odlazak u trans, automatsko pisanje, telekineza, ekskurzija duše, aporti, uzroci fenomena kućnog duha (demoni), osetljivost na štap i visak i mnoge druge stvari.

Svako ko pati od tih problema, jer se oni ne mogu nazivati darovima, ne treba sebe da smatra važnim zbog toga i treba da pronađe izbavljenje. Parapsiholozi su, naravno, veoma zadovoljni kada pronađu visoko kvalifiko-

vanog medijuma za svoje eksperimente. To proširuje njihovu "nauku" i donosi im više slave.

Đavolja strategija je mnogostrana. Svoje spletke okultistima predstavlja kao "novo znanje", dok racionaliste ubeđuje da su to sve trikovi, prevare i sujeverja.

5. *Prava Božija iskustva*

U suprotnosti sa psihičkim iskustvima su prava Božija iskustva. Bog može da upozori i zaštiti Svoju decu na razne načine. Daću primer. Moj dopisnik je dugogodišnji prijatelj iz Engleske, Pol Hant iz Englfield Grina.

Primer 275: Polov prijatelj Ričard i njegova žena su verujući hrišćani. Jednog dana su vozili auto niz strmo brdo. Pre oštre krivine, Ričard se odjednom osećao zabrinuto. Podigla mu se kosa na glavi i postao je bled kao krpa. Zaustavio se. "Šta nije u redu?" pitala ga je žena. "Zašto si tako preplašen?" Ričard nije mogao da odgovori. Samo je zabrinuto gledao okolo, ali nije mogao da vidi ništa opasno. Dalje su nastavili pešice. Baš iza krivine je put bio blokiran. Banderu je oborio automobil i ležala je na putu. Automobil je takođe stajao tu, užasno oštećen. Nije postavljen nikakav znak upozorenja. Vlasnik automobila je otišao da traži pomoć. Da Ričard nije bio upozoren, par bi svojim autom udario u blokadu.

Koja je razlika između psihičkog predviđanja i upozorenja od Gospoda?

Psihička upozorenja predskazuju događaj koji je navodno neizbežan. Događaj se navodno ne može izbeći, kažu okultisti.

Božija upozorenja služe da Božiju decu sačuvaju od štete. Opasnost koja je najavljena se tada može izbeći. Daću još jedan primer.

Primer 276: Bilo je to tokom leta 1974. Mnogo nemačkih turista je boravilo u Tenerifu (na Kanarskim ostrvima). Na aerodromu je bilo 180 nemačkih turista koji su čekali let za povratak kući. Među njima je bio i par iz Bavarije. Kada je žena ušla u avion, osetila je nelagodnost. "Dođi," rekla je svom mužu, "izađimo iz ovog aviona. Ovde ima toliko ljudi. Plašim se. Nešto se može dogoditi." Njen muž nije bio željan da ispunjava želje svoje žene, ali je ipak to uradio. Vratili su se u čekaonicu aerodroma, svesni da možda neće dobiti povraćaj novca koji su dali za let. Nekoliko sati kasnije, stigle su vesti da se avion srušio. Svi putnici su poginuli. Čovek iz Nemačke je bio veoma uzbuđen. Požurio je do telefona i pozvao svoju decu u Bavorskoj. "Ne brinite za nas," rekao je. "Nismo bili u avionu koji se srušio. Zahvalimo našem Gospodu i intuiciji vaše majke."

Ohrabrenje je za veru čuti takvu priču u svetu punom katastrofa. Bog nije našu Zemlju predao demonima. Njegova ruka dopire do haosa ove zemlje da bi nam pomogla i sačuvala nas. A dolazi vreme kada će Bog obrisati svaku suzu iz očiju svoje dece.

2. ODBOJNOST KA BOŽIJIM STVARIMA

Jedna od glavnih karakteristika medijumstva jeste to da su medijumi imuni na delo Svetog Duha. Osoba sa psihičkom dispozicijom ima otpornost ka svemu što ima veze sa pravom hrišćanskom verom. Te osobe su neosetljive na sugestije Svetog Duha i oni nemaju nikakvu ljubav prema reči Božijoj ili prema molitvi. U slučajevima jakog medijumstva, osoba će postati bolesna do te tačke da će povratiti pri susretanju sa jasnim biblijskim propovedanjem.

Ovaj fenomen otpornosti prema Božijim stvarima se manifestuje i na drugi način. U nekim slučajevima, ljudi koji pate od okultnog ugnjetavanja se uvek razboljevaju pre nekog biblijskog ili teološkog događaja. Ukoliko je planirana jevanđelistička kampanja ili sedmica biblijskog učenja, oni se uvek razbole pre početka ove sedmice. Izgleda kao da Đavo stalno pokušava da ih zaustavi od slušanja biblijskog pripovedanja.

Ovo najbolje mogu ilustrovati putem jednog ili dva primera.

Primer 277: Pre nekoliko godina, jedan mladić je došao kod mene radi savetovanja. Iskoristio je razne vrste okultne pomoći. Ukoliko je imao pitanja na koja nije imao odgovor, on bi odlazio do gatare, astrologa ili rašljara. Ukoliko bi bio bolestan, odlazio bi do poznatog vračara sa takvim rezultatima gde bi se uskoro veoma brzo oporavio. Od kako je počeo to da radi, međutim, mladić je patio od manija, pogotovo pre teoloških predavanja ili kada bi jevanđelista ili misionar propovedao u njegovom gradu. Sve ovo je ispričao tokom savetovanja.

Primer 278: Sledeći primer je od posebne važnosti zbog toga što je čoveka prvo pregledao hrišćanski psihijatar. Čovek je bio propovednik jevanđelja koji je radi lečenja otišao do poznatog psihijatra, doktora Lehlera, sa kojim sam dugo godina imao kontakt i koga veoma poštujem. Propovednik je rekao doktoru da je imao užasne borbe u vršenju svojih svešteničkih dužnosti. Ovaj problem je počeo onog trenutka kada je postao religiozan. Kada je otišao u biblijsku školu, postalo je gore, pa je ponekad razmatrao i da napusti biblijsku školu. Međutim, izdržao je i postao propovednik, ali njegove borbe još uvek nisu nestale. Pogotovo kada je čitao Bibliju, kada se molio, propovedao reč Božiju, bio je meta užasnih napada.

Doktor Lehler je pomislio da je propovednik preterivao i da se njegova briga da ne poćini greh pretvorila u suprotnu reakciju. Takve reakcije se zasigurno dešavaju. Ponekad sam se susretao sa takvim stvarima u teološkom savetovanju.

Lečenje koje je propovedniku pruženo u klinici Hohe Mark mu nije donelo olakšanje pa je zato potražio moj savet. Rekao sam mu da mi ispriča svoju

porodičnu istoriju, ne samo vezano za njegove roditelje već i babu i dedu. Otkrio sam da je u ranom detinjstvu bio začaran. Njegova braća i sestre su isto tako izleženi od strane iscelitelja koji je koristio magijsko čaranje. Rezultat toga je da su svi oni patili od istih simptoma.

Problem zato nije bio niti psihijatrijske niti psihološke prirode, već duhovne prirode i njega je moguće otkriti samo putem hrišćanskog savetovanja.

Primer 279: Određena đakonica je začarala drugu đakonicu koja je bila bolesna. Obe sestre su jednog dana bile prisutne na molitvenom sastanku koji je vodila đakonica Eva. Tokom molitve, sestra koja je bila začarana je počela da besni. Takođe joj je bilo teško da pohađa sastanke u zajednici. Kaluđerica Eva je otišla do suštine problema. Ispostavilo se da je druga đakonica saznala za čaranje od svoje tetke. Obe su se pokajale i pronašle izbacivanje kroz duhom ispunjenu službu đakonice Eve. Međutim, pošto je čarolija skinuta, obe sestre su neko vreme bile bolesne. Ponekad se nailazi na ovakvu reakciju. Osobe koje su oslobođene kletve vraćanja postaju privremeno bolesne i doživljavaju druge teškoće.

Primer 280: Imao sam tipično iskustvo kada sam držao predavanje u crkvi u Kuritibi, u Brazilu. Tokom službe bilo je problema. Žena koja je bila ćerka magijskog vraća i koja je začarala svoju decu, pala je u spiritistički trans tokom besede i ništa nije čula. Nije povratila svest sve dok nisam izgovorio poslednje "amin". Druga žena, članica tzv. *Armije spasenja*, istrčala je iz crkve. Kasnije je priznala da nije mogla da podnese propovedanje. Glas unutar nje joj je stalno šaputao: "Vrišti, ometaj poruku!" Da ne bi privlačila pažnju na sebe, napustila je crkvu. Treća osoba je bila devojka koja je isto tako čula kako joj tokom besede glas govori: "Psuj Boga, huli na Njega." Ona je, takođe, napustila crkvu. Kada sam kasnije razgovarao sa njom, otkrio sam da je kao dete začarana navodno protiv bolesti.

Ovde imamo tri primera otpora ka Božijim stvarima kojeg je prouzrokovao greh vraćanja. Brazil je pun spiritizma. Oni koji u Brazilu propovedaju jevanđelje se sa tim susreću skoro svakog dana, osim ako nisu potpuno slepi i ako izbegavaju sve probleme ove vrste.

Primer 281: Nekoliko puta su mi ljudi ispovedili tokom savetovanja da, iako su prilično otvoreni jevanđelju, nisu u stanju da se pomere svaki put kada pokušaju da uzmu Bibliju, da je čitaju i da se mole. Najnoviji primer ove vrste koji se još uvek ne nalazi u ovoj mojoj arhivi, je sledeći. U katoličkoj oblasti gde se vraćanje veoma praktikuje, žena je došla kod mene radi savetovanja. Ispričala je da kada je želela da čita svoju Bibliju, postala je tvrda kao kamen i nije mogla ni da drži ni da otvori Bibliju. Stanje tonične nepokretnosti bez gubitka svesti mi je poznato iz proučavanja medicine. Takve slučajeve pronalazimo u slučajevima katalepsije i mioklonične epilepsije.

Takav poremećaj nije bio prisutan u slučaju ove osobe. Smetnja se dešavala samo kada je želela da čita Bibliju ili da se moli. Pita sam je za njenu prošlost vezanu za okultno i bio sam više nego šokiran. Čitava njena porodica, sve do pradede i prababe, se bavila spiritizmom i svakom vrstom magije. To je bilo poreklo strašne opresije koju mi je žena opisala.

Žena je bila voljna da prihvati Isusa Hrista kao svog Gospoda. Zajedno smo se pomolili. Od tada je redovno dolazila na moje sastanke. Dobro sam upoznat time da kada su ljudi pod jakim uticajem, kao u ovom slučaju, tada im je lako da se vrate u stanje opresije. Normalno, zato se treba oformiti molitvena grupa koja bi se založila za osobu koja je pod tako jakom psihičkom opresijom.

Iskustvo koje je potvrđeno hiljadama primera kaže da ljudi koji se nalaze pod opresijom zbog veze sa okultnim, imaju mir samo dok služe Đavolu i izbegavaju Hrista. Ukoliko se, sa druge strane, odluče za Hrista, tada počinju grozne borbe. Pravilo je krajnje jednosmisleno: Đavo ostavlja na miru one koji mu služe. Njegovi napadi počinju tek kada nastane pretnja gubljenja žrtve. Tužno je da je takođe veoma očigledno da se ne oslobode odmah svog okultnog ugnjetavanja oni koji dođu ka Hristu. Ukoliko predaja Hristu nije potpuna i ukoliko nisu primenjena sva biblijska pravila, osoba koja se odlučila za Hrista će možda imati sedmice, mesece ili čak godine velikih nevolja. Nije istina, kao što to tvrde površni i neiskusni savetnici, da svi okultni problemi nestaju kada osoba doživi deklarativno postane religiozna.

Ovo najbolje mogu demonstrirati putem primera.

Primer 282: Pre nekoliko godina je dobro poznati jevanđelist došao kod mene radi savetovanja. Rekao je da je pročitao moju knjigu *Hrišćansko savetovanje i okultizam*. Kao posledica toga, otvorile su mu se oči. Njegov jevanđelistički rad je 25 godina bio pod oblikom demonskog ugnjetavanja kojeg on nikada nije mogao da prepozna. Sada je, po prvi put, pronašao uzrok. Kada je bio dete, njegova majka ga je začarala protiv bolesti. Kasnije je zdravo preobražen ka Hristu i posle teološke obuke je 25 godina služio Gospodu. Uvek se osećao kao da je imao tegove na stopalima. Uspeo sam da ovom jevanđelisti pokažem put izbavljenja. On je prihvatio moj savet i pomolio se. Posle nekoliko meseci mi je napisao pismo u kojem je posvedočio da je od tada njegova sveštenička služba u potpunosti promenjena. Tegovi su nestali. Ovo je bilo delo živog Gospoda Isusa.

3. ISKRIVLJENOST KARAKTERA

Okultno ugnjetavanje nekada uzima oblik ekstremnih sklonosti i osobina karaktera. Daću nekoliko primera.

Primer 283: U Brazilu je 21-ogodišnja devojka došla kod mene radi savetovanja. Patila je od nasilne naravi. Jednom prilikom je bacila par maka za na svoju mlađu sestru i ozbiljno povredila njenu glavu. Zatim je pokušala da iseče sopstvene arterije, ali je na vreme zaustavljena. Želela je da prati Hrista i čak je bila pomagač u biblijskoj školi. Ali, njena užasna narav je bila veliki problem za nju. Tokom savetovanja sam saznao da je sa šest godina bila začarana kada je bila bolesna od strane Kurandeira.

Primer 284: Gospodin B., prirodni "iscelitelj" sa Apencela, takođe daje tretmane i putem telefona. Majka 7-ogodišnje devojčice ga je pozvala i rekla da je dete imalo upalu slepog creva i da bi morala da ide u bolnicu na operaciju. "To nije neophodno," odgovorio je B. "Za kratko vreme će se osloboditi problema sa slepim crevom." Operacija se pokazala nepotrebnom. Posledica toga je da je devojčica postala užasno pokvarena. Sa deset godina je zadovoljila oženjenog čoveka, ne obrnuto. Sa dvanaest godina je imala seksualne odnose sa čovekom u javnoj službi, koji je zbog toga doveden pred sud. Sa dvadeset godina je neudata živela sa dobro poznatom ličnošću.

Okultno lečenje se uvek skupo plaća. Cena nije samo gubitak spasenja već često i ozbiljne katastrofe u životu osobe, nesreće ili stalna bolest.

Primer 285: Jednog mladića su često hvatali u krađi. Ukrao je bicikl, iako je imao svoj. U školi ništa nije bilo sigurno kada je on bio u blizini. Krao je olovke i knjige i gumice i mnoge sitnice koje je već imao. Kada su ga pozvali na razgovor, pokušao je da se izvuče laganjem. Na kraju je priznao i rekao: "Ne želim da kradem, ali sam primoran." Tokom savetovanja se saznalo da je majka odvela mladića do vračara kada je bio bolestan.

Prinudno laganje, prinudna krađa (kleptomanija) i prinudno podmetanje požara (piromanija) su često posledica okultnog isceljivanja. Poslednjih nekoliko godina je bilo mnogo slučajeva piromanije u novinama. Mladi palikuća u severnoj Nemačkoj je, na primer, zapalio brojne istorijske zgrade i uništio vlasništvo vredno miliona. Dečak je podvrgnut psihijatrijskoj proverbi. Psihijatri nikada nisu razmotrili mogućnost povezanosti dečaka sa vraćanjem koje su praktikovali njegovi preci. To će pripisati neodgovornosti ili lošem razvoju.

Primer 286: Venčani par je doživeo obraćenje tokom jevanđelističke kampanje. I muž i žena su prihvatili Isusa kao svog Gospoda. Od obraćenja su se u njihovim životima dogodili užasni napadi i problemi. Problemi nastaju obično dva dana pre nekih biblijskih predavanja ili kada se molitveni sastanak organizuje u njihovoj kući. Tada nastupaju svađe između ovog hrišćanskog para. Što je još čudnije, neverujući rođaci ovog para ne pate od takvih problema. Ponovo, par je često bolestan. Njihovi neverujući rođaci im kažu: "To potiče od vaše religije."

Tokom savetovanja je postalo jasno da i muž i žena potiču od porodice čarobnjaka. Ovde ponovo imamo ponovljeni šablon gde Đavo ostavlja na miru one koji mu služe. On ih ne napada sve dok ne pobegnu od njega.

Primer 287: Žena iz Poljske je došla kod mene radi savetovanja. Ispričala mi je da je kao dete imala rahitis. Njena majka je otišla do magijskog vrača gde su joj data sledeća uputstva: "Uzmi zemlju sa devet različitih njiva. Poveži ih sa čarolijom iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* u tkaninu. Zatim sipaj vruću vodu preko zemlje. Potom okupaj dete u ovoj vodi. Posle vrati zemlju tamo gde si je našla. Tada će se dete oporaviti." Poljakinja je poslušala uputstva. Dete se oporavilo. Ali, dete se takođe razvilo na čudan način. Bila je veoma sklona svađi, sklona izlivu besa i patila je od ozbiljnih seksualnih perversija. Doveda je veliki nesklad i svađu u porodicu.

Primer 288: Jedan čovek mi je, tokom savetovanja, ispričao za velike probleme koje je imao u svojim mislima. U svojoj mladosti je praktikovao homoseksualnost. Često je imao seksualno bogohulne misli o Hristu. Ovaj čovek je doživeo obraćenje tokom jevanđelističke kampanje. Međutim, nije se oslobodio svih ovih problema. Rekao sam mu da sam se susretao sa takvim problemima i ranije i da su povezani sa vraćanjem. Priznao je da je i kod njega to bio slučaj. "Kada sam bio vojnik," rekao je, "dao sam da mi gledaju u dlan. Kasnije sam takođe išao i kod gatara i osoba koje rade sa viskom. Moj deda je, takođe, bio čovek koji je patio od magijskog ugnjetavanja od strane demona. Na večer pred Prvi maj, postavljao je metlu uspravno da bi oterao veštice." Pokazao sam ovom čoveku kako može pronaći izbavljenje i sa njim se molio Hristu, zato što je bio voljan da postane Isusov sledbenik.

Primer 289: Čovek na visokoj poziciji u akademskom svetu je došao kod mene radi sveštenečkog saveta. Ispričao mi je za njegovu majku koja je praktikovala vraćanje. Njegova majka mu je jednom, u naletu besa, rekla: "Idem u ognjeno jezero po sopstvenoj volji. Bog neće morati da me pošalje tamo. Neću Mu dati šansu." Sin, koji je bio odbojan prema aktivnostima svoje majke, potražio je put do Hrista da bi se oslobodio tog zlobnog kruga. Od tada je imao užasne borbe. U naletima besa je slomio posude u kuhinji. Svoju ženu i decu je tako isprebijao da su pobegli od njega iz straha. Ništa od ovoga se ranije nije dešavalo. Ovo ponašanje je počelo samo kada se predao Hristu.

Ljudi ne treba da izvlače zaključak iz takvih priča da je Đavo jači od Hrista. Đavo je neprijatelj koga moramo ozbiljno shvatiti, i ništa više od toga. I dalje ostaje činjenica da ga je Hrist pobedio na krstu. Ukoliko iskoristimo sve načine i mogućnosti za pomoć koje su nam prikazane u Bibliji, tada možemo pronaći potpuno izbavljenje. Vrat ćemo se na ovo kasnije.

4. EMOCIONALNI POREMEĆAJI

Postoje mnoge stvari koje mogu da prouzrokuju emocionalne poremećaje. Pre mnogo godina, pozvao me je Akira Hartori, poznati radio jevanđelista iz Tokija, da govorim na sastanku sveštenika na temu depresije. Tokom svog obraćanja, opisao sam oko dvadeset različitih uzroka depresije. U ovom poglavlju ću se baviti samo sa emocionalnim poremećajima koji imaju okultne uzroke.

Primer 290: Žena mi je u jednoj evropskoj luci ispričala priču o svojoj porodici. Kao devojka, njena sestra je učestvovala u spiritističkim seansama. Ona je odbila da to uradi. Medijum na seansi je bio tako jak da je bilo dovoljno samo da pomisli na sto, bez da ga dodirne. Sto bi se tada pomerao i davao signale. Žena koja je učestvovala u tim seansama danas pati od kompulsivne neuroze. Ona čuje glasove i razgovara sa njima. Glasovi joj daju naređenja koja ona ispunjava. Ova žena koja se nalazi pod uticajem spiritizma skoro izluđuje svoju zdravu sestru.

Psihijatar bi, naravno, glasove smatrao simptomom šizofrenije. Ali, u pitanju su glasovi koji vode poreklo iz spiritizma.

Primer 291: Tokom jevanđelističke kampanje u Edmontonu, jedna hrišćanka je došla kod mene po pomoć. Dopustila mi je da objavim njenu priču, uz uslov da ne koristim imena. Jednog jutra se ova hrišćanka probudila i svojoj sestri rekla: "Videla sam te u automobilu sa drugovima. Imala si nesreću. Bila si od onih koji su poginuli." Nedelju dana kasnije, nesreća se dogodila. Tri devojke i mladić, od kojih su svi bili vernici i članovi *Hrišćanskog truda*, nalazili su se u automobilu kada ih je udario kamion. Bila je to krivica vozača kamiona. Svo četvoro je poginulo, uključujući i sestru moje dopisnice.

Rekao sam ovoj ženi da predviđajući snovi ove vrste često vode poreklo od vraćanja koje je počinio nečiji predač ili od magijskih vračeva. Priznala je da je jednom začarala svoje bradavice. Od tada je patila od depresije, iako je to uspeła da prebrodi kroz veru u Hrista i uz pomoć molitve.

Primer 292: Jedan mladić je došao kod mene radi savetovanja, žaleći se na depresiju, samoubilačke misli i nesposobnost donošenja odluka. Često nije mogao da savlada svoj posao. Osećao se kao da je paralizovan. Njegova porodična istorija je pružila mračnu sliku. Tetka njegovog oca, koja je živela u porodici, praktikovala je upotrebu viska. Koristila je visak za sve članove porodice. Klatila je visak iznad njihove hrane. Koristila ga je za rešavanje svakodnevnih problema i za otkrivanje budućnosti. Koristila ga je uvek kada je trebalo doneti neku odluku. Kao posledica toga, čitav njihov porodični život je poremećen. I deca i roditelji su patili od depresije i od raznih drugih problema.

Imam nekoliko stotina primera koji se tiču upotrebe viska i štapa i svi su negativnog karaktera. Ne mogu da razumem one teologe i hrišćane koji to smatraju bezopasnim.

Primer: 293 Mlada 34-ogodišnja žena je došla kod mene radi savetovanja. Rekla mi je da je njena baba bila vračara i gatar. Sve četiri generacije su bile depresivne i težile ekstremu karaktera.

Psihijatar bi, naravno, verovatno govorio o bipolarnom poremećaju. Ovo je poremećaj koji se često ponavlja tokom četiri generacije. Bipolarni poremećaj ima drugačije karakteristike od depresija koje nastaju vraćanjem.

Primer 294: Medicinska sestra hrišćanka je došla kod mene radi privatnog razgovora. Rekla je da je imala probleme. Čula je glasove, patila je od depresije i imala je ometen san, sve to uprkos činjenici da je čitala Bibliju, molila se i pripadala Hristovoj crkvi. Istorija njenih problema je otkrila da je sa deset godina bila začarana zbog čireva.

Primer 295: Student teologije koji je patio od kompulsivne neuroze je došao kod mene radi savetovanja. Njegovi roditelji su bili vernici. Njegova baka je bila aktivni magijski vrač. Ovaj mladić je imao kompulsivne, fiksne ideje, sa izraženom sklonošću ka ponavljanju. Jednom prilikom je izveo šalu za Prvi april. Četiri godine kasnije, išao je od kuće do kuće i molio ljude da mu oproste. Bio je veoma svestan da su neke stvari koje je uradio bile smešne. Ali, ova prinudna sila njegovog podsvesnog uma, bila je jača od njegovog svesnog uma.

Pre dvadeset pet godina sam imao zanimljivo iskustvo. Rekao sam doktoru Lehleru koji je tada bio direktor klinike Hohe Mark, da je oko 50 procenata kompulsivnih neurotika koje sam savetovao bilo povezano sa spiri- tizmom ili magijom. Doktor Lehler nije mogao da prokomentariše ovo, zato što nije imao naviku da pacijente ispituje o vezama sa okultnim pri otkrivanju njihove medicinske istorije. Međutim, rekao je da će ovo koristiti pri ispitivanju pacijenata. Oko petnaest godina kasnije, pisao mi je i rekao da je potvrdio moje zapažanje. Dobra polovina kompulsivnih neurotika je imala pretke koji su pali pod okultni uticaj kao posledica vraćanja.

Sada moram ponovo da upozorim na pripisivanje svih mentalnih poremećaja okultnim uzrocima. Koji procenat emocionalnih poremećaja ima korene u okultnom? Neki oblici mentalnih poremećaja su poveani sa drugim oblicima nezdravog i nemoralnog života. Međutim, teško je razdvojiti dve oblasti i reći da je određeni problem okultne ili druge prirode, iako su oni bliski. Ne smemo dopustiti da ovoliko primera utiče na naš sud, ili još gore, da nas učini žrtvama okultne neuroze. I to je moguće. Nekada me muče ljudi koji žele da sve neobično u svom životu opišu kao okultno. Ovo je oblik zablude. Ja upozoravam ljude na okultno, ali nemam nikakvu želju da ljude učinim paranoičnim. Moji protivnici će želeći da me napadnu po pitanju ovoga. Nije

me briga. Problem okultnog je zanemaren od strane teologa, psihijataru i psihologa do te mere da neko mora da upozori na to.

5. PLODNO TLO ZA DUŠEVNE BOLESTI

Mora se jasno istaći da ja okultne prakse ne smatram uzrocima duševnih bolesti već ih smatram plodnim tlom, okruženjem, duhovnim podnebljem u kojoj se duševne bolesti vrlo lako mogu razviti. Postoje, s druge strane, unutar polja spiritualizma, neke bolesti, na primer medijumistička psihoza, koje su veoma slične pravim duševnim bolestima. Pokušaću da primerima razjasnim ono što sam želeo da kažem.

Primer 296: Misionar i njegova žena su došli kod mene radi saveta. Brat misionara je čuo glasove i imao kompulsivne ideje. Doktorova dijagnoza je bila šizofrenija. Porodična istorija je otkrila da su i deda i pradedu bili magijski vračevi. Ovde se, ponovo, mora istaći da praktikovanje vračanja nije uzrok duševnih bolesti, već ono pruža uslove, tlo, u kojima duševne bolesti lako mogu nastupiti.

Primer 297: Jedan čovek je došao kod mene radi savetovanja u Blumenauu. Rekao mi je da je patio od kompulsivnih težnji. Često je čuo kako mu glasovi govore: "ubij ženu" ili "oduzmi sebi život". Kada sam ga ispitivao, rekao mi je da je njegova majka praktikovala podizanje stola. Takođe mi je rekao da su sva njegova deca bila nenormalna. Sa 10, 12 i 15 godina su i dalje mokrili u krevet i radili druge nenormalne stvari.

Primer 298: U Engleskoj je doktor došao kod mene radi savetovanja. Imao je ozbiljan nervni slom i suspendovan je. Data su mu devet tretmana električnim šokom u psihijatrijskoj klinici. Kada sam ga pitao da mi kaže poreklo njegove bolesti, otkrio sam da je njegov otac bio mason i takođe spiritista. Njegova majka je bila gatara i spiritistički iscelitelj. Zapravo, veoma je uobičajeno da takav brak stvori decu koja su ozbiljno ugnjetena. To je bio slučaj sa tim doktorom.

Primer 299: U Engleskoj mi je anglikanski sveštenik ispričao priču svog brata. Pre mnogo godina, njegov brat je imao problem sa kolenom. Doktor koji ga je pregledao je pomislio da je u pitanju tuberkuloza. Zatim je pozvana osoba sa viskom. On je rekao: "Ne, to nije tuberkuloza." Kako je ovaj čovek dao svoju dijagnozu? Na svom stolu je imao papir sa spiskom raznih bacila i bakterija. Stavio je svoju levu šaku na ovaj papir. Sa desne strane stola se nalazio tranzistor sa elektrodom i metrom koji je bio povezan između. Svoju desnu ruku je stavio na to. Zatim se umno koncentrisao na pacijenta, koji je takođe bio prisutan u sobi. Zatim je svoju levu ruku pomerio ka spisku bacila. Tranzistor je dao najviše očitavanje kada je došao do prave bolesti. Kao

rezultat toga, brat anglikanskog sveštenika je izlečen. Dve godine kasnije, razvio je religijsku maniju. Dijagnoza i lečenje viskom pripada polju okultnih praksi.

Primer 300: Jedna žena je došla kod mene radi savetovanja. Žalila se na raspad porodice i braka. Njen muž bi ponekad besneo i urlikao poput bika a zatim bi postao krajnje razuman i ponovo normalan. Već je neko vreme bio u mentalnoj bolnici. Njegov deda je bio aktivni magijski vrač.

Primer 301: U Kanadi je jedna spiritistkinja došla kod mene. Rekla mi je da je njena baka bila spiritistkinja i da je ona bila spiritistički medijum. Ispričala je da je svo četvoro unuka ove spiritističke bake bilo umno nenormalno. Ona je došla kod mene zato što je želela da protestuje protiv mog izlaganja po pitanju isceljivanja. Tokom svog predavanja sam izjavio da spiritistička isceljenja stvaraju vrstu ugnjetavanja od strane demona. Ona je to negirala i izjavila da je ona lično izlečena od strane spiritističkog iscelitelja. Još je rekla da je imala sposobnost da kontaktira dobre duhove. Mogla je da ih čuje, da ih oseti i da oseti njihovo prisustvo. Tačno je da su, ponekad, i loši duhovi pronalazili svoj put do nje, ali njih je mogla da najuri putem molitve. Ovo je potvrdilo moje sumnje. Ova žena već pati od medijumističke psihoze.

Postoje razni oblici terapije. Farmaceuti su razvili veliki broj lekova. U ozbiljnim slučajevima koriste tretman električnim šokom ili "lek spavanja". U SAD-u se sada često koristi "vođeno lečenje", u kojem se pacijent stavlja u kadu u poziciji fetusa. U slučaju duševnih bolesti koje su se razvile zbog vraćanja predaka ili bavljenja okultizmom, ovi oblici lečenja su neefikasni. Moraju se razlikovati medicinski i biblijski, duhovni problemi.

6. UGNJETAVANJE POTOMAKA

Iz već datih primera je jasno da u brojnim slučajevima vračevi, spiritisti i čarobnjaci vrše ugnjetavanje svojih potomaka preko demona, sve do treće i četvrte generacije. Ovo se slaže sa drugom od deset Božijih zapovedi koja kaže, "pohodim grehe otaca, onih koji me mrze, na deci do trećeg i četvrtog kolena". Daću još primera da bih ovo još više razjasnio.

Primer 302: Na misionarskom putovanju kroz Tajland, pratio me je gospodin Pretel, misionar koji je kasnije poginuo u saobraćajnoj nezgodi. Rekao mi je za sledeći slučaj. U jednoj crkvi je veoma nadareni, mladi Tajlandanin se obratio Bogu. Misionari su sakupili novac da ga pošalju u biblijsku školu u SAD-u. Postao je sveštenik, vratio se kući i tamo mu je data crkva o kojoj treba da brine. Uskoro je tako skrenuo da je morao da preda svoju službu.

Pozadina ove priče je takva da je njegov otac bio "izlečen" od strane spiritističkog iscelitelja.

Primer 303: Dok sam bio na turi predavanja u Brazilu, sveštenik je došao kod mene, ne radi savetovanja, nego radi diskusije sa mnom. Govorio sam protiv upotrebe viska. Ovaj sveštenik je imao naviku da koristi visak. Priznao je da je upotreba mogla da iscrpi umnu energiju čoveka ukoliko bi preterao sa korišćenjem. On je to, međutim, smatrao darom od Boga. Sveštenikova ćerka je umno poremećena. Objasnio sam mu da je stanje njegove ćerke cena koju je morao da plati za sposobnost lažnog pomaganja drugima uz pomoć viska. Uvek se mora platiti cena, a u ovom slučaju je to bila duševna bolest njegove ćerke. Čudna teologija. Bilo bi bolje da je ovaj sveštenik proučio drugu zapovest.

Primer 304: Dok sam bio na turi predavanja u provinciji Santa Katarina u Brazilu, žena koja je bila činovnik Vojske spasa je došla kod mene radi savetovanja. Imala je psihičku dispoziciju i doživela je ozbiljne napade noću i kada se molila ili čitala Bibliju. U svojim obraćanjima sam pomenuo neke primere sličnih događaja poput onih u njenoj porodici i zato je imala poverenje u mene. Dok mi je pričala svoju životnu priču, saznao sam sledeće činjenice. Njena baka i njena majka su bile aktivne spiritistkinje. Njen ujak je počinio samoubistvo. Njen otac je ubijen u eksploziji. Njen muž je poginuo u saobraćajnoj nezgodi. Njen najstariji sin je takođe imao fatalnu nesreću.

Ovaj primer pokazuje nekoliko aspekata stanja u porodici spiritista: nesreće, samoubistva, mentalni poremećaji i ozbiljni napadi sila tame. Da je baka spiritistkinja znala kakvu će štetu naneti, verovatno se ne bi upuštala u to. Česte nesreće i samoubistva su poznati fenomen u oblasti okultnog. Ovo će postati još jasnije u poglavljima koja slede.

7. ČESTA SAMOUBISTVA

Primer 305: Tokom niza predavanja u Hamburgu, jedan čovek je došao kod mene sa sledećom pričom. I njegova majka i njegova sestra su pokušali da izvrše samoubistvo. Deda je bio magijski vrač. On je počinio samoubistvo, kao i njegov brat. Stanje ove porodice: 2 samoubistva, 2 pokušaja samoubistva. Štaviše, članovi ove porodice su poznati po svojoj samopravičnoj i egoističnoj prirodi. Ne stupaju u kontakt sa svetom koji se nalazi oko njih i, naravno, nemaju veze sa Reči Božijom ili sa Hristom.

Primer 306: Kada sam bio na turi predavanja u južnoj Africi, jedna žena je došla kod mene radi saveta. Njena majka je bila gatara. Njen otac je sebi oduzeo život. Njen brat je, isto tako, počinio samoubistvo. Njena sestra je bila hrišćanska misionarka ali je bila u potpunosti emotivno rastrojena. Bila

je zavisnica lezbejstva, patila je od depresije i nije mogla da čita Bibliju ili da se moli, uprkos tome što je radila kao misionarka.

Primer 307: Pre mnogo godina sam držao dva predavanja u srednjoj školi u Gestahtu u Šlezvig-Holštajnu. Doktor Riek, koji je bio direktor škole, rekao mi je da je, što se tiče samoubistava, ta provincija bila vodeća u Nemačkoj. Nisam bio iznenađen zato što je Šlezvig-Holštajn, zajedno sa Lineburg pustom, bio poznat po najvećem broju magijskih vračeva u čitavoj Federalnoj Republici.

8. KUĆNI DUHOVI DOLAZE USLED VRAČANJA

Primer 308: Devojka je u šestom razredu došla do saznanja o Hristu. Njen otac je umro kao nevernik godinu dana ranije. Nekoliko meseci kasnije, on se ponovo pojavio u vizijama i govorio je sa svojom ćerkom. Videla ga je. Pojavljivanja su postala sve češća. Lice oca je sve više dobijalo zlokobnije osobine. Na kraju je svojoj ćerci naredio da izvrši samoubistvo. Tokom ovih poseta, ćerka se osećala kao da je paralizovana. Nije mogla da se moli, niti da se pomera, niti da misli na Isusa.

Sveštenica je devojkicu odvela do psihijatra koga sam dobro poznavao. Pre nego što je razgovarao sa devojkicom, rekao je: "To su halucinacije i zablude." Kada je razgovarao sa njom, rekao je: "Ona nema duševnu bolest, mora da ode do hrišćanskog savetnika." Da ne bi bilo greške, sveštenica je devojkicu odvela do doktora Lehlera, tada najpoznatijeg psihijatra u Nemačkoj. Doktor Lehler je bio verujući hrišćanin. On, takođe, nije dijagnostikovao duševnu bolest već je rekao da devojkicu muči spiritistički fenomen. Devojci je ponudio svešteničku pomoć. Doktor Lehler nije bio samo psihijatar već i duhovni lider i sveštenik.

Primer 309: Tokom ture predavanja u zapadnoj Kanadi, 23-ogodišnja devojka je došla kod mene radi savetovanja. Rekla je da se u njenoj kući vrata noću otvaraju i zatvaraju bez razloga. Radio se, takođe, uključivao. Čula je korake i grebanje i videla svetlucaća lica. Čula je glasove i lupnavu, iako su vrata bila zaključana. Pitao sam je da li se u kući ili u njenoj porodici ikada praktikovao spiritizam. Priznala je da je njena baka bila spiritistkinja i magijski vrač i da je umrla na užasan način. Obično su kuće spiritista progone njene kućnim duhovima ili demonima, ukoliko se spiritizam u njima godinama praktikovao.

Primer 310: Primio sam poziv od đakonice koja me je zamolila za pomoć. Mlada đakonica nije mogla da spava noću. Nameštaj, pogotovo sto, je igrao oko sobe. Moj odgovor je bio: "Ukoliko to nije slučaj halucinacija, onda je moguće da je to rezultat spiritizma." Đakonica je potvrdila da je otac devojkice

godinama praktikovao spiritističko podizanje stola. Kao posledica toga, ćerka je imala psihičke moći i korišćena je od strane tih mračnih sila kao medijum. Parapsiholozi bi, ponovo, rekli da je ovo primer kućnog duha koji se prikazuje u prisustvu adolescenta. Kao da je to rešilo problem! Sestre u ovom domu su uradile pravu stvar. Osnovale su molitvenu grupu koja se okupljala i molila u sobi mlade iskušnice. I devojka i soba su oslobođene od kućnih duhova.

9. ČESTE BOLESTI

Ljudi koji padaju pod kletvu vraćanja, često boluju od raznih vrsta bolesti. Ovde se, takođe, moramo čuvati od pre naglih zaključaka i moramo izbeći da sve neobjašnjive bolesti pripišemo okultnom uzroku. U svakom slučaju je neophodno da kvalifikovani doktor da svoju dijagnozu i prepíše način lečenja. Ne sme se, pod bilo kakvim uslovima, postati žrtva okultnog ili histeričnog *maladie imaginaire*. Kada doktor završi svoj posao, tada ostaje dosta prostora za biblijskog savetnika.

Primer 311: Brazil je zemlja u kojoj sam imao najviše sesija sa ljudima koji imaju problem sa spiritizmom. To je zato što je Brazil jedna od najvećih svetskih utvrđenja spiritizma. U regionu Ponta Grossa, jedna žena je došla kod mene radi savetovanja. Ona je osamnaest godina bila član jedne spiritističke grupe. Zatim ju je napustila, jer nije imala mira i jer je želela da pronade Hrista. Od trenutka kada je donela tu odluku, patila je od uznemirenog sna i depresije i još uvek nije mogla da pronade mir. Jedna stvar koju je ispričala bila je da je posedovala "pismo iz raja" i da je kao dete začarana protiv bolesti. Kao dodatak svim njenim emocionalnim poremećajima, imala je i neobjašnjivo kožno oboljenje koje nijedan dermatolog nije mogao da izleči.

Često se može videti da ljudi pod okultnim uticajem boluju od kožnih oboljenja. Sledi primer.

Primer 312: U gradu u Santa Katarini u Brazilu, jedan par je svog sina doveo kod mene. On je patio od sklerodaktilije. Njegovi prsti su bili tvrdi poput kandže. Koža njegove ruke je bila tvrda i polako se ljuštila. Mišići su takođe bili zahvaćeni. Čak su i kosti atrofirale. Roditelji su čuli moja izlaganja i pomislili da bih mogao da dam neki savet. Pitao sam ih za porodičnu istoriju i tada mi je rečeno da su obe bake bile vračare. Doktori koji ne znaju ništa o duhovnim procesima će se smežati predlogu da su ove činjenice povezane. A ipak, čest je slučaj da se neizlečiva kožna oboljenja pojavljuju u porodicama čiji su preci praktikovali vraćanje.

Primer 313: Drugi primer pokazuje prirodu histerične ili prirodno nastale bolesti. Jedna žena je došla kod mene zbog intervjuja. Bila je bolesna, a

bolesti su se smenjivale jedna za drugom. Prvo je bila infekcija pluća, zatim upala oko bubrega, zatim kompulsivna neuroza. Na kraju je došlo do toga da je praktično prešla čitavu knjigu iz medicine, jedna bolest je pratila drugu. Njena medicinska prošlost je bila tipični šablon histeričnih bolesti ili bolesti koje su povezane sa psihom. Njena porodična istorija je otkrila da je njena baka bila gatara koja je začarala svoju decu i unuke. U ovakvom slučaju, klasična medicina ne može da pruži iznamljenje. U pitanju je duhovni problem.

Primer 314: Kada sam ostajao na Fidžiju, jedna žena je došla kod mene radi savetovanja. Bila je evropski naseljenik. Ova žena je imala česte napade potpune nepokretnosti. Već sam dao jedan primer u kojem sam pokazao da se osoba može skameniti kada želi da uzme Bibliju ili da se moli. Ova žena je bila kod doktora radi tretmana. Doktor nije mogao da pronađe razlog za takvo stanje. Po njegovom mišljenju, organski je sve bilo u redu. Ženi sam dao nekoliko primera kako u istočnoj Aziji i Africi ljudi ponekad doživljavaju katalepsiju ukoliko se nalaze pod uticajem vraćanja koje potiče od njegovih predaka. Pitao sam ženu da li su njen otac, majka ili ona ikada praktikovali takve stvari. Rekla je da nisu. Na putu kući, rekla je ženi koja je bila moja hostesa, da je kao devojčica učestvovala u "podizanju stola". Ona ovo nije smatrala značajnim, a ipak, tu pronalazimo vezu.

Primer 315: Mlada žena je patila od epilepsije. Njen porodični doktor nije razumeo njen problem pa ju je poslao na univerzitetsku kliniku. U ovoj klinici je ustanovljeno da ova žena ima redak oblik epilepsije, oblik koji je poznat kao mioklonična epilepsija. Pošto je ona bila jedini slučaj bolesti tog tipa u klinici, koristili su je kao zamorče. Zamolili su je da dolazi u određenim vremenskim intervalima da bi isprobali različite lekove. Lečenje je bilo besplatno. Tokom razgovora mi je ispričala da je bila začarana još dok je bila u majčinoj utrobi. Njena majka je pokušala da abortira putem magijskog čaranja. Nije uspela. Ona sada pokušava da pronađe put do Hrista, pošto joj medicinski tretman koji je dobila nije pomogao.

Ovo nas dovodi do kraja našeg obilaska posledica okultnog ugnjetavanja od strane demona. Nikome ne preporučujem da ovu knjigu pročita kao da je u pitanju triler. Ovo je knjiga sa referencama koja sadrži informaciju o određenim oblastima. Ljudi koji su nestabilni ili koji su neobično osetljivi i podvodljivi, ovu knjigu trebaju čitati u veoma malim sekvencama, malo po malo. Moji protivnici bi želeli da me pitaju: "Zašto uopšte pišeš takve knjige ukoliko znaš kakva je opasnost u pitanju?" Samo oni koji imaju dovoljno iskustvo su kvalifikovani da pišu knjige na ovu temu. Verujući hrišćani će možda razumeti kakva borba je bila u pitanju kada se provede 45 godina u biblijskom savetovanju i kada se čuje oko 20.000 užasnih slučajeva. Obično niko ne bi mogao da izdrži toliko, čak ni sa najjačim živcima. To što me Đavo nije uništio

pre mnogo godina, čudo je milosti Božije. Sada bih zamolio sve verujuće hrišćane da se mole za moju porodicu, moj rad i za mene.

Zaključimo ovo poglavlje o posledicama uključenosti u okultno na pozitivan način.

Primer 316: Pre nekoliko godina je jedna žena došla kod mene radi savetovanja. Od glave do pete je bila pokrivena užasnim poremećajem kože. Pitao sam je kako se uopšte udala u takvom stanju.

"Ovo kožno oboljenje s vremena na vreme nestaje na nekoliko meseci," odgovorila je. "Zatim se ponovo vraća." Potrošila je hiljade dolara na odlaske kod dermatologa. Niko od njih nije mogao da joj pomogne. Pitao sam je da li je iko od njenih predaka praktikovao vraćanje. Rekla je: "Da, moj deda je pravio čarolije za stoku i protiv bolesti, moj otac je te veštine naučio od dede i isto tako ih je godinama praktikovao." A sada, ona ima ovo užasno kožno oboljenje koje ju je godinama mučilo, koje ju je dovodilo do očaja. Pokazao sam ovoj mladoj ženi put do Isusa Hrista. Njena užasna slabost me je znatno dirnula. Pitao sam se da li sam trebao da se molim sa njom kao što to piše u Poslanici Jakovljevoj 5:14. Imao sam sumnje po tom pitanju pošto je njena bolest bila posledica vraćanja njenog oca i njenog dede. Pitao sam verujućeg sveštenika, koji je moj prijatelj, šta on misli o tome. On je bio spreman, voljan i dovoljno odvažan da stavi svoje ruke na nju i da se moli. To je radio samo zbog njene bolesti, ne zbog uključenosti u okultno. Obojica smo se stavili pod Hristovu zaštitu i zatim smo se pomolili sa ovom ženom, stavljajući svoje ruke na nju, tako da se izleči od ove opasne kožne bolesti. Zatim sam napustio to mesto. Osamnaest meseci kasnije, ponovo sam sreo sveštenika i pitao ga kako je mlada žena. Odgovorio je, uz zračeci osmeh, da je od onog trenutka kada smo stavili ruke na nju i molili se, ona oslobođena ovog užasnog problema sa kožom tokom nekoliko sedmica. Od tada ova žena prati Isusa. To je trijumf milosti Božije. Ovde je Hrist postavio trofej Svoje pobede. Mi nismo jednostavno ostavljeni moći Sotone. Postoji mesto gde možemo dostići pobedu u Isusovo ime. O ovakvim primerima ćemo čitati u naredna dva poglavlja, u temi o izbavljenju i u poslednjem poglavlju ove knjige.

C. IZBAVLJENJE

Sada dolazimo do najbitnije tačke, barem što se hrišćanskog savetovanja tiče. Kako se ljudi koji pate od okultnog ugnjetavanja ili su opsednuti od strane demona, mogu izbaviti? Ukoliko ne bi postojao način za izbavljenje od okultnog ugnjetavanja, ne bih ni napisao ovu knjigu. Moja trenutna želja je da mi Sveti Duh da mudrosti i da na taj način nadahne moje pisanje, tako da čitalac ima želju da traži i pronađe put do izbavljenja.

Ukoliko se primeri iz delova A i B ove knjige porede sa primerima iz delova C i D, videće se da postoji daleko više primera okultnog ugnjetavanja nego izbavljenja. Ovo mi neki mogu zameriti. "Zašto ne daješ više primera koji pokazuju oslobođenje i izbavljenje?" pitaće me. Kao odgovor imam da kažem dve stvari.

1. Mnogi ljudi čije se ugnjetavanje pominje u delovima A i B su pronašli put do izbavljenja.

2. Broj ljudi koji pronađe put slobode je uvek manji od broja ljudi koji su ugnjeteni. Isus je na kraju besede na gori rekao da mnogi idu širokim putem, a malo njih pronalaze uzak put. Spasenje, isceljenje i izbavljenje se nudi svima u Hristu. Ali, malo njih će verom dohvatiti ispruženu ruku Gospoda.

To nije razlog za obeshrabrivanje. Znamo za pobedu. Znamo da će Bog sve protivnike Njegovog Sina položiti za podnožje nogama Njegovim. Zato možemo biti veseli, koliko god mračno i pun demona svet izgledao.

Istog dana kada sam seo da napišem ovo poglavlje, Gospod mi je dao predivno iskustvo, kao da je uvod u ono što ću napisati.

Primer 317: Ovog jutra je jedna žena došla kod mene radi savetovanja. Ona dolazi sa Istoka, iz oblasti gde ne postoje doktori, samo magijski vračevi. U svom životu je imala mnogo oblika ugnjetavanja od strane demona, još otkad je kao dete odvedena vraču od strane njenih roditelja. Došla je da me poseti tokom jedne od mojih najskorijih misija. Ispovedila je Bogu svoje grehe, predala svoj život ponovo Gospodu Isusu i verom primila izbavljenje. Sada, nekoliko meseci kasnije, došla je da mi kaže da se sve u njenom životu promenilo. Ovde vidimo Isusovu moć, ne rutinu rada jevanđeliste.

U delu C ove knjige, želim da posvedočim dve stvari. Prva je zaslepljenost mnogih hrišćana. Upućujem čitaoca na ono što sam rekao u uvodu i na izjavu brata Gilgena koji je rekao da u Švajcarskoj nema okultizma. Upoznao sam veliki broj hrišćana na svakom kontinentu koji imaju ovakvo viđenje. Tokom raznih jevanđelističkih kampanja u Vankuveru, u Kanadi, brat Gebauer mi je

ispričao razne slučajeve gde je u Vankuveru savetovao ljude koji pate od okultnog ugnjetavanja. Sa druge strane, sveštenik druge crkve je rekao da se takve stvari ne dešavaju u Vankuveru. Drugi slučaj koji me je šokirao dogodio se, takođe, u drugom kanadskom gradu. Crkvene starešine luteranske crkve su me pozvale da dođem i da govorim u njihovoj crkvi. "Ne mogu to da uradim," odgovorio sam, "osim ako me ne pozove sveštenik vaše crkve." Braća su po tom pitanju razgovarala sa sveštenikom i zatim su se vratili sa njegovim odgovorom: "Ne treba nam da nam doktor Koh govori zato što se takve stvari ne događaju u našoj crkvi." Jedan od starešina koji je doneo odgovor je gorkim sarkazmom rekao: "Da, iako žena našeg sveštenika praktikuje *podizanje stola* sa svojim prijateljicama, a orguljaš se bavi astrologijom!" Zaslepljenost za zaslepljenošću! Doživeo sam i gore stvari od toga. Dogodilo se to u gradu u kojem sam, takođe, pre mnogo godina propovedao jevanđelje.

Primer 318: Žena je došla kod mene radi biblijskog savetovanja i ispričala mi je da je kao devojka osećala unutrašnju želju da se pridruži određenoj hrišćanskoj grupi mladih. Prisustvovala je na nekoliko sastanaka ove grupe. Jedne večeri je imala krvarenje iz nosa. Vođa grupe joj je dao recept. Mora uzeti parče papira na kojem je napisana čarolija iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* i da je stavi ispod jezika. Krvarenje je odmah prestalo. Kada je jednog dana ponovo imala krvarenje, ponovo je pokušala istu čaroliju. Ponovo je uspelo. Žena je rekla da je od tada izgubila svoju unutrašnju glad za Rečju Božjom i za molitvu. Nije se pridružila tom hrišćanskom pokretu mladih. "Sve do tada sam mislila," kaže ona, "da bi ljudi u toj grupi znali šta je vraćanje. Bila sam neizmerno razočarana."

Primer 319: Mlada žena sveštenika je odrasla u istočnoj Pruskoj. Njen otac je bio član pokreta Hrišćanskog društva i pripadao je istočnopruskom molitvenom društvu. Bio je njegov običaj da na veče Vaskrsa donese takozvanu "vaskršnju vodu", koja se u mnogim oblastima koristi za vraćanje. Voda se mora uzeti sa tekuće vode. Ništa se ne sme govoriti dok se uzima. Zatim se voda koristi za prskanje bolesnih i blagoslov dece. Sveštenikova žena je ovo takođe radila svojoj deci. Kasnije je postalo jasno da su sva njena deca razvila neku vrstu abnormalnosti.

Ovaj običaj donošenja "vaskršnje vode" pripada oblasti bele magije, obliku vraćanja. To da je član pokreta Hrišćanskog društva nesvestan ovoga, još jedan je znak užasne duhovne zbuđenosti i neadekvatnog učenja teologije.

Primer 320: Jedan sveštenik je rašljar. On koristi štap za traganje za vodom. I dalje je mlad čovek ali je već imao užasne napade besa gde je prebio sopstvenu ženu. Sa 38 godina je imao dva moždana udara. Njegovo 6-ogodišnje dete nije normalno. Ovaj čovek tvrdi da je njegov dar od Boga i

da je njegova dužnost da ga koristi za dobrobit članova njegove parohije. Sesija savetovanja je otkrila da je njegov deda bio vračar stoke.

Primer 321: Jedna đakonica je imala običaj da govori *toi-toi-toi* (*Nemačka fraza koja se koristi poput srpske pu-pu-pu*). Novi kapelan kuće je bio vernik i objasnio je ovoj đakonici i drugim sestrama koliko je ovo bilo sujeverno. Reč *toi* je srednjevekovna skraćunica za *Teufel* (Đavo). Odmah zatim je đakonica pobesnela i rekla: "Zbunjuješ moje sestre." Nije se smirila sve dok kapelan nije otišao.

Primer 322: Misionarka iz južne Afrike je sa četiri Bantu sveštenika išla po zemlji. U jednom trenutku su joj sveštenici rekli da stane. Misionarka je pitala zašto. Ljudi su objasnili da je to bilo mesto gde je sahranjen poglavar čarobnjaka. "Ukoliko ne pružimo poštovanje ovom čoveku, kasnije će nas zadesiti nesreća." Misionarka je odbila njihov zahtev ali su sveštenici insistirali. Zato su stali. Misionarka je ostala u kolima dok su četiri muškarca otišla do čarobnjakovog groba, poklonili svoje glave i izgovorili molitvu. Zatim su nastavili sa vožnjom. Sat vremena kasnije su zaista imali nesreću. Bantu sveštenici su okrivili misionarku: "Ti si kriva za to što smo doživeli nesreću, zato što nisi htela da pružiš poštovanje poglavaru čarobnjaka."

Postoje, takođe, ljudi koji su se usprotivili ovom lažnom duhu vraćanja. Spomenuo bih starog, verujućeg sveštenika iz doline Vera u Nemačkoj. Jednog dana je otkrio da u njegovoj parohiji postoji čovek koji je bio magijski vrač. Posetio ga je i pokušao da mu ukaže na grešku u njegovim putevima, upozoravajući ga da ga može isključiti iz zajednice. Vrač je odgovorio: "Šta hoćeš, sveštenike? Začarao sam ne samo svaku kuću i porodicu u ovom selu već takođe i sva okolna sela." Sveštenik je situaciju prijavio svom crkvenom savetu. Pomislio je da se nešto treba uraditi po tom pitanju. Starešine su odgovorile da su oni i njihove porodice začarane od strane tog čoveka. Sveštenik ništa nije mogao da uradi. Ipak je rekao: "Kada ovaj čovek bude sahranjen, na grobu ću svedočiti protiv zla magijskog čaranja." Vrač je tada već bio u svojim osamdesetim godinama. Sveštenik je održao svoju reč. Kada je pokušao da svojoj parohiji predstavi biblijsko učenje, parohijani su rekli: "Nećemo ići u sveštenikovu sektu." Trojica ljudi koji su radili kao sveštenici i propovednici u dolini Vera, rekli su mi da sela u toj oblasti žive veoma bezbožnički, da tu jedva ima ikakvog duhovnog života. Nije ni čudo, ukoliko je vrač decenijama bacao čarolije na ljude.

Primer 323: Jedan od mojih prijatelja u južnoj Nemačkoj je, pošto je pročitao moju knjigu *Hrišćansko savetovanje i okultizam*, držao niz beseda protiv vraćanja u njegovoj crkvi. Posledica toga je bila pandemonija (masovno delovanje demona) u selu. Selo je imalo vrača koji je bacio čarolije na skoro 75 procenata farmi i porodica koje su tu živеле. Bilo je mnogo ubistava i samoubistava u ovoj farmerskoj zajednici. Farmeri su napadali sveštenika

tako snažno da je na kraju morao da napusti tu crkvu. Oni koji svedoče protiv vraćanja moraju da očekuju protivnapade Sotone i njegovih pomoćnika.

U jevanđelističkim kampanjama ponekad niko ne istupi radi savetovanja ukoliko ne bude izlaganje protiv vraćanja. Wolfgang Hajner, vođa misionarskog tima "Froh Botšaft" (Dobre vesti), jednom prilikom mi je rekao: "Barijere u jevanđelističkim kampanjama se obično ne slome dok se ne progovori protiv okultnog."

Primer 324: Evo još jednog primera, ovoga puta od australijskog jevanđeliste, sa kojim sam putovao skoro tri godine. On je sprovodio misiju u Njukaslu, u Engleskoj. Pored misionarskog šatora je bio godišnji vašar sa svojim predstavama. Dok je jevanđelista prolazio pored šatora gatara, gatara ga je pozvala rekavši: "Mogu ti reći šta ti nosi budućnost."

"Znam ja svoju budućnost," odgovorio je, "ne treba mi tvoja pomoć."

"Govorićeš hiljadama ljudi," viknula je, "i imaćeš duga putovanja."

"I ja mogu tebi da kažem tvoju budućnost," odgovorio je Toni, "preko ove knjige." Izvadio je Bibliju. Gatara je pitala,

"Kakva je onda moja budućnost?"

"Ukoliko se ne pokaješ svog greha vraćanja," odgovorio je jevanđelista, "i ne prihvatiš Isusa kao svog Gospoda, izgubićeš se."

"Koja je to knjiga?" pitala je.

"Biblija." Ona se naježila i iskazala gađenje.

Posle ovog uvoda moramo preći na pitanje, kako pronaći izbavljenje?

Na ovo pitanje ću odgovoriti tako što ću dati dvadeset predloga. Da bih izbegao nesporazum, reći ću da ovih dvadeset predloga nisu sistem, metoda ili šablon. Jednostavno moramo spojiti svu pomoć koju nam Biblija pruža. Ponekad se dešava da uzvišeni Gospod dosegne Svojom rukom u ljudski život i oslobodi nekoga bez posmatranja svih dvadeset tačaka. Moram da razjasnim ovo pošto mi je pre mnogo godina jedan sveštenik rekao da je moj način savetovanja poput kalupa u koji je pritisnut svako koga sam savetovao. To je klevetanje, čak iako potiče iz usta sveštenika. Pre dvadeset pet godina, u svojoj prvoj knjizi *Hrišćansko savetovanje i okultizam*, naglasio sam da se u oblasti okultnog ne može ponašati po unapred zamišljenom šablonu. Moji protivnici često imaju prigovore. Ti prigovori su već odgovoreni u mojim knjigama. Sveštencički predlozi koje dajem u sledećim poglavljima su za mene od velike važnosti i zato sam ih numerisao i napisao podebljanim slovima.

1. Dodite ka Hristu

Ukoliko ljudi pate od okultnog ugnjetavanja, tada pomoć neće dobiti od psihijatra, psihologa ili pristalice moderne teologije. Pomoć se takođe ne može pronaći u jogi, meditaciji ili u autogenom treningu. U ovoj situaciji samo Hrist može pomoći. Ekskluzivna tvrdnja se daje u Delima apostolskim 4:12,

"Nema spasenja ni u jednom drugom [osim u Isusu Hristu], niti ima drugog imena pod nebom, danog ljudima, u kom treba da nađemo spasenje." U Jevanđelju po Mateju 11:28, Isus poziva sve one koji su opterećeni da dođu k Njemu. Grčki prevod kaže: "Dođite k meni svi vi koji ste istrošeni i koji nosite teško breme." Ne samo da nam je Isus dao zapovest da dođemo k Njemu, već nam je takođe dao obećanje u Jevanđelju po Jovanu 6:37, "Onoga koji ide k meni neću izbaciti."

Onaj ko pokuša da se oslobodi demona bez Hrista, biće gorko razočaran. Pre mnogo godina, vršio sam misiju u Bergkirhu u Marburgu. Posle jednog od mojih obraćanja, jedna žena je došla u moju kancelariju. "Ja patim od svih stvari o kojima ste pričali," rekla je, "molim vas, pomozite mi."

"Da li si voljna," pitao sam je, "da svoj život okreneš Hristu?" Pobesnела je.

"Ostavite me više na miru sa vašim Isusom!" zaplakala je. "Hoću da ozdravim i da se oporavim."

"Bez Isusa ni ti, ni ja, to ne možemo da uradimo," smireno sam odgovorio. Napustila je kancelariju krajnje besno.

Taj koji bi se oslobodio mora da bude spreman da svoj život u potpunosti posveti Hristu. U suprotnom ne postoji način za izbavljenje od ovih okova.

2. Uništite sve okultne objekte

Okultni objekti kao što su amajlije, talismani, fetiši, maskote, pisma iz raja, srećke, pisma pretnji, figurice bogova i kultski objekti koji pripadaju nehrišćanskim religijama su tačka prizivanja demonskih sila. Racionalisti koji nipodaštavaju takve stvari samo rade Đavolov posao.

Koliko često su mi misionarke rekle da je od onog trenutka kada je njihov muž okačio Đavolju masku u dnevnoj sobi, počela borba i zavada u porodici! Izuzetno je budalasto i neiskusno to što misionari kući donose Đavolje maske i druge kultske objekte i čuvaju ih u svojim kućama.

Primer 325: Sveštenikova žena sa Ostrva princa Edvarda je sakupila čitavo sto figurica bogova i kultskih objekata sa misionarskog polja. Danas se ona nalazi u duševnoj bolnici.

Od velike je pouke kako pagani koji se okrenu Hristu često odmah znaju da moraju da unište svoje idole. Samo hrišćani nemaju to osnovno hrišćansko znanje. Kada se malo probuđenje u biblijskoj religiji dogodilo u Liberiji 1913. pod vođstvom sveštenika Harisa, lokalni stanovnici su odmah bacili svoje idole. Tokom poslednjih pet godina, kada se biblijsko probuđenje dogodilo na ostrvu Rot tokom službe sveštenika Zaharija, starosedeoци su uništili svoje idole i čak spalili kuće u kojima su se nalazili idoli. Rekli su da je atmosfera tih kuća bila pod velikim uticajem idola i demona.

U Africi se ponekad dešava da se deca rode sa nekom vrstom spoljašnje kože. Ta koža se naziva "kapuljača". Starosedeoci veruju da ta deca imaju posebne psihičke moći. Od kapuljače se obično prave amajlije i njih deca nose tokom svog života. Misionari kažu da te amajlije predstavljaju veliku prepreku u obraćenju Bogu. Samo starosedeoci koji ih unište mogu da dođu ka Hristu.

Primer 326a: Prateći misiju u Hamburgu, jedan propovednik je spalio svoje kopije Lorberovih knjiga. Rekao je da je konačno otkrio zašto je doživljavao čudne napade kada se molio ili čitao Bibliju. Problem je prestao pošto su spaljene knjige ovog spiritiste.

Primer 326b: Drugi mladić je imao potpuno suprotno iskustvo. Došao je do vere u Hrista i spalio sve okultne stvari. Ali, on je zadržao Lorberove knjige, knjigu sa kožnim koricama *Velikog Jovanovog jevanđelja*. Za ovog mladića je to bila dragocen posed. Za nju je platio nekoliko stotina nemačkih marki. Isprva nije želeo da uništi te knjige zbog njihove velike vrednosti. Međutim, nije mogao da pronađe pravu veru. Bolesti su nailazile, jedna za drugom, i imao je užasne borbe i iskušenja. Hrišćani koji su ga savetovali su mu rekli: "Dokle god ne budeš bio voljan da spališ Lorberove knjige, mi nećemo dolaziti u tvoju kuću da se molimo." Tek posle nekoliko meseci je ovaj mladić bio spreman da ih zapali. Zatim je, konačno, oslobođen ovog okultnog ropstva.

Primer 327: Pre nekoliko godina sam propovedao u crkvi Lita Semjuela u Sautemptonu u južnoj Engleskoj. Brat Lit mi je ispričao kako je mladu devojkicu doveo ka veri u Hrista. Ali posle toga, ona je i dalje patila od depresije i nije mogla da se oslobodi svog ropstva. Na kraju je izašlo na videlo da je i dalje posedovala dve magijske knjige i da se i dalje viđala sa svojim prijateljima spiritistima. Sveštenik joj je rekao da se ne može osloboditi dok ne spali knjige Edvarda i Kejsa i dok ne raskine kontakt sa svojim prijateljima spiritistima. To je i učinila i oslobodila se.

Primer 328: Na Havajima je žena koja je bila starosedelac došla kod misionarke po imenu Birki. Žena se žalila ne samo na depresiju i nervozu, već i na kućne duhove koji su se ispoljavali noću. Njen muž je nekoliko meseci ranije umro kao neverujući. Misionarka je posavetovala ženu i zatim je posetila nekoliko dana kasnije u njenom domu. Primetila je malu kolibu na krovu koja je bila namenjena duhovima. Misionarka ju je zamolila da je odmah skine. To je i učinila. Tek tada je ova namučena i ugnjetena žena pronašla slobodu.

Primer 329: Kao što sam već pomenuo u jednom od prethodnih primera, jedan sveštenik je morao da predaje odeljenju u srednjoj školi. Učenici su ga pitali da ih nauči nešto o okultnom. Naručio je kopiju *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* od nemačkog izdavača. Njegova žena je došla kod mene radi

savetovanja i rekla mi: "Otkad imamo tu Đavolju knjigu u kući, u porodici vlada borba i nesloga." Mnogo puta je tražila od muža da se reši te užasne knjige, ali bezuspešno.

Oni koji bi se oslobodili, morali su da unište ne samo sve okultne objekte već i sve knjige koje su pisali okultisti. Međutim, u redu je imati knjige koje su pisali Božiji ljudi koji upozoravaju na okultno.

Primer 330: Na mene je veoma uticalo kada je kralj Kusa Noup sa ostrva Timor, uništio svoje dragocene amajlije. One su bile kompleti nakita u zlatu i bile su od veoma velike vrednosti. Ipak, razbio ih je čekićem i bacio ih u jamu. Čuo sam njegovu ispovest u Soinoj crkvi, tokom velike misionarske konferencije.

Često su me pitali da li je preporučljivo uzimati izrezbarene figurice sa misionarskih polja kao suvenire i donositi ih kući. Objekti izrezbareni od novog drveta i koji nisu posvećeni nikakvom božanstvu nisu opasni. Na nesreću, običaj je nekih oblasti, poput ostrva Bali, da posvećuju čak i nove izrezbarene figure nekom demonu. Pet puta sam bio na Baliju. Sa ovog ostrva nikakve objekte nisam poneo kući.

3. Prekinite sve medijumske kontakte i prijateljstva

Nije dovoljno samo uništiti sve okultne objekte. Takođe moramo prekinuti kontakt sa ljudima koji svesno praktikuju vraćanje i koji ne žele sa tim da prestanu. Daću nekoliko primera da bih ovo ilustrovao na razne načine.

Primer 331: Tokom ture predavanja u južnoj Africi, sveštenik je došao da porazgovara sa mnom. Imao je biblijsko probuđenje u njegovoj crkvi. Zatim se razboleo. Posetio je iscelitelja. Ovaj čovek je uzeo nešto njegove krvi i koristio je za psihometričku vidovitost. Sveštenik je kod ovog iscelitelja bio četiri puta. U tačno isto vreme, probuđenje se iznenada zaustavilo. Sveštenik nije mogao da razume zašto se tako naglo zaustavilo. Time što je otišao kod ovog iscelitelja, omogućio je da se na probuđenje u njegovoj crkvi baci čarolija. Kada je pročitao moju knjigu *Između Hrista i Sotone*, otvorile su mu se oči. To mi je lično rekao, a i javno izjavio prilikom svešteničkog okupljanja. Ovaj primer pokazuje da je moguće pasti pod kletvu čak i u neznanju. Izgovor "nisam znao" ne može da nas zaštiti od posledica.

Primer 332: Dok sam putovao po Peruu i propovedao u Pukalpi i Limi, sreo sam doktora Manija koji mi je rekao za svoja iskustva sa hrišćanima koji su radili vežbe joge. Njegov zaključak je podržan mnogim primerima. Rekao mi je: "Onaj koji ide na jogu, gubi svoju hrišćansku veru." Ovo treba reći svima koji misle da je joga bezopasna aktivnost koju mogu praktikovati i hrišćani.

Primer 333: U Kolombu na Šri Lanci sam imao nekoliko obraćanja u crkvi. Tamo sam, takođe, sreo doktora Najlsa, člana Svetskog saveta crkava. Dok-

tor Najls mi je rekao za priču koja sledi. Misionar na Šri Lanci je radio u selu čiji su stanovnici bili obožavaoci vatre. Izuzetna stvar je ta da je selo često bilo prizor ozbiljnih požara. Misionar je seljanima rekao da ti misteriozni požari neće prestati ukoliko ne prestanu da obožavaju Đavola. Njihovi gubici su bili tako veliki da su stanovnici bili spremni da prestanu da daju žrtve Đavolu. Tada su i česti požari takođe prestali. Međutim, nekoliko nedelja kasnije je izbio još jedan požar. Misionar je ponovo sazvaio seljane. Ispostavilo se da je jedan čovek ponovo nudio žrtvu demonu vatre.

Primer 334: U južnoj Africi postoji oko 1,1 miliona indijskih imigranata. Ovi imigranti su sa sobom povel i svoje hinduističke bogove. Posetio sam veliki broj zajednica. Jevanđelista koji radi među njima mi je ispričao sledeću priču. Određena hinduistička porodica je imala ćerku koja je godinama bila nema. Pošto hinduistički bogovi nisu mogli da pomognu, roditelji su jednog dana došli kod misionara i tražili pomoć i molitvu. Brat N. je posetio porodicu i molio se sa njima. Prvog dana se na devojčici nije videla reakcija. Samo je izustila neartikulisani uzvik. Brat N. je otišao sutra i prekosutra. Trećeg dana je devojka iznenada postavila pitanje. Svi su bili ispunjeni radošću.

Događaji narednih dana su, međutim, pokazali da devojčica nije u potpunosti oslobođena demona. Jedne večeri je počela da se grči na zemlji poput zmije. Otac ju je poslao u krevet. Sledećeg jutra je ponovo pozvao misionara. Brat N. je još jednom posetio porodicu i tražio od njih da donesu sve svoje bogove. Porodica je imala neke svete hinduističke eksere koji su se koristili za odbijanje duhova. Predali su mu eksere. Zatim se misionar ponovo molio za devojčicu. I dalje nije bila u potpunosti izbačljena. "Da li ste sve izneli?" pitao je misionar. Roditelji su rekli da jesu. Čerka ih je, međutim, prekinula i rekla: "Majko, šta si sakrila u kadi?" Bio je to prelepi idol sa kojim majka nije želela da se rastane. Ipak je odlučila da se reši i ovog idola. Tada je devojčica oslobođena demona. Nemost deteta nije bila organska već je bila posledica kletve koja je rezultirala vraćanjem.

Primer 335: U Port Elizabetu, u južnoj Africi, govorio sam na sastanku sveštenika kao i na nekoliko sastanaka u crkvama. Sveštenikova žena mi je rekla za njihovog prijatelja koji je čitao Bibliju, molio se i tragaio je za Hristom, ali nije mogao da dođe do prave vere. Ovaj čovek je rozenkrojcer i nije želeo da napusti tu organizaciju.

Primer 336 U Pretoriji u južnoj Africi me je posle obraćanja posetio jedan mladić. Rekao mi je da je zbog svojih joga vežbi postao ravnodušan i nemaran u svom hrišćanskom životu. Trojica njegovih prijatelja su imala isto iskustvo. Dodao je i to da je atmosfera joge opasna za verujuće hrišćane.

Tokom savetovanja se ljudi susreću sa daleko ozbiljnijim primerima od ovih. Često su mi govorili o situacijama poput naredne. Roditelji pripadaju spiritističkoj grupi i svog sina ili ćerku vode sa sobom na seansu. Zatim sin ili

ćerka dođu do vere u Hrista. On odmah mora prestati da odlazi na spiritističke sastanke. Međutim, problem je sada u tome da je veoma opasno za veru dece koja su postala hrišćani da nastave da žive sa svojim roditeljima. Često se dešava da mladi, preobraženi ljudi otpadaju od Boga. Nekada ih savetujem da iznajme sobu i da prestanu da žive u kući sa svojim roditeljima. Mladi vernici u takvim situacijama moraju biti oprezni čak i dok se mole za svoje roditelje. Najbolje je da se za njih mole kada su zajedno sa drugim hrišćanima.

4. Prepoznajte i priznajte svoju krivicu

Primer 337: Sveštenik iz Šlezvig-Holštajna mi je rekao da su u njegovoj ženskoj grupi, šest od osam žena magijski začarane. Susedni sveštenik ima tri žene u svojoj grupi koje su začarane. Nijedan sveštenik se ne usuđuje da prosvetli svoju crkvu ili žensku grupu iz straha da će im povrediti osećanja.

Kako će članovi crkve shvatiti šta je zaista njihovo okultno ropstvo i ugnjetavanje od demona ukoliko im sveštenici to ne kažu? Ovde nije krivica samo na članovima crkve koji su začarani već i na sveštenicima.

Primer 338: Devojka iz Hamburga je začarala svoje bradavice. Kao rezultat toga, rešila se ovih ružnih izraslina. Tokom misije je poverovala u Hrista. Tu je, po prvi put, čula za negativna dejstva magijskog čaranja. Proznala je svoju krivicu i zatim se pomolila: "Gospode Isuse, ukoliko je bilo pogrešno, vrati mi bradavice i oslobodi me kletve." Sutradan su se bradavice povratile. Bolje bradavice na zemlji i bez bradavica u raju, nego bez bradavica na zemlji a sa bradavicama prilikom drugog vaskrsenja i večnog uništenja.

Primer 339: Devojka sa epilepsijom je redovno išla do hrišćanske grupe mladih. Zatim je njena majka, u neznanju, dozvolila ćerci da bude začarana. Epilepsija je nestala. Ali, pošto je omađijana, devojka je prestala da dolazi na proučavanje Biblije.

Sveštenik je to primetio, posetio porodicu i pitao zašto više ne dolazi. Pošto su joj rekli za čaranje, devojka je predala amajliju u kojoj je prilikom provere, na njeno zaprepašćenje, pronađen papir koji je predaje Đavolu. I majka i ćerka su se pokajale i priznale svoju krivicu. Obe su ponovo bile u stanju da čitaju Bibliju i da se mole. Epilepsija se, takođe, ponovo pojavila, ali je uskoro nestala, uz zdrav život i molitvu.

U Prvoj Jovanovoj poslanici 1:9 piše, "Ako ispovedamo svoje grehe, On je veran i pravedan - da nam oprostí grehe i očisti nas od svake nepravednosti." Niko se ne izbavlja okultnog ropstva bez prepoznavanja i priznanja Bogu svog greha. Ovo priznanje se tiče ne samo okultnog greha, već svega što smatramo grešnim i što stoji između nas i Boga. Ukoliko je osoba već priznala grehe Bogu, tada nema potrebe da to ponavlja. Osnovno je pravilo da se priznanje greha ne mora ponavljati. Postoje, međutim, neki verujući

hrišćani koji pate od okultnog ropstva zato što ga nisu prepoznali. Oni se moraju pokajati za stvari za koje se nikada nisu pokajali. U mom mnogo-godišnjem savetničkom iskustvu, nikada nisam naišao na osobu koja se oslobodila okultnih aktivnosti ili demona bez da je prvo prepoznala i priznala svoju krivicu.

5. Odrecite se i izjavite Bogu da ste se oslobodili Sotone i grehova vraćanja vaših predaka

Vraćanje predstavlja nesvesni pakt sa Sotonom. Sotona veruje da mu praktikovanje vraćanja neke osobe daje pravo da kontroliše tu osobu. Ova veza takođe postoji i tamo gde su roditelji ili baba i deda osobe bili povezani sa okultnim stvarima. Jedna od misterija Božijeg upravljanja sveta jeste ta da se deca nalaze pod uticajem i ugnjetavanjem zbog grehova predaka, pošto i sami žive na sličan način.

Zato osoba koja se nalazi pod okultnim ropstvom mora da, jednom ili po mogućstvu više puta, izgovori molitvu odricanja. Ona može izgledati ovako: "U ime Gospoda Isusa Hrista odričem se Đavola i svih njegovih dela, odričem se vraćanja svojih predaka i u svom životu se priključujem Isusu, svom Gospodu, za čitavu večnost, u ime Oca i Sina i Svetoga Duha. Amin." Ova molitva se ne sme smatrati ili koristiti kao magična formula. To bi bila "bela magija". Molitva se, takođe, može izgovoriti sopstvenim rečima.

Primer 340: Sveštenik iz Brazila je kao dete začaran protiv epilepsije. Pre jednog od njegovih napada epilepsije, njegova majka je uzela penu iz usta deteta, raširila je na hlebu i zajedno sa čarolijom iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* dala mački da pojede. Mačka je umrla. Dečak više nikada nije imao napade. Kasnije, kada je već bio sveštenik, došao je kod mene zbog savetovanja. Tokom razgovora sam saznao da je mnogo patio od posledica ovog čaranja. U mom prisustvu je izjavio da je oslobođen u Isusovo ime i bio je izbačen posledica vraćanja. U isto vreme, sveštenik je jasno video da magijsko isceljivanje nema nikakve veze sa božanskim isceljivanjem. On je, prvobitno, svoje izlečenje od epilepsije smatrao Božijim delom.

Primer 341: U Engleskoj je jedna žena, čija je jedna noga bila kraća od druge, otišla do spiritističkog iscelitelja. Noga se razvukla na normalnu dužinu, ne odjednom, već tokom nekoliko sedmica. Tokom ovog izuzetnog isceljenja, žena je izgubila svoj mir i verovanje u Božije spasenje. Zbog ovoga je postala svesna da nešto nije u redu sa izlečenjem. Žena se pokajala, odrekla se ovog čudnog izlečenja i ponovo povratila svoj mir. Noga koja je izlečena se ponovo skratila, kao što je bila i ranije.

Naravno, svestan sam da doktori ne prihvataju takve priče. Ipak, one se dešavaju, pogotovo u oblastima gde vlada jak spiritizam, poput Haitija, Brazila i nekih istočnoazijskih zemalja.

Primer 342: Direktor misionarskog društva koga veoma dobro poznajem mi je ispričao sledeći događaj. Jednog dana je čarobnjak, koji je imao psihičke moći koje su bile tako jake da je mogao da ubije životinje sa udaljenosti, došao kod njega. Misionar je upozoren na to i pozvao je verujućeg sveštenika koji je pomogao u savetovanju.

Čarobnjak je priznao da je sebe sopstvenom krvlju prodao Đavolu. U zamenu za njegove moći je svake sedmice morao da vrši dve službe za Sotonu. Ukoliko bi prokleo kokošarnik, tada kokoške više ne bi nosile jaja. Ukoliko bi prokleo štalu, krave više ne bi stvarale normalno mleko već tečnost braon boje. Međutim, ukoliko bi se krave odvele u drugo selo, tada bi ponovo stvarale normalno mleko.

Čarobnjak je po svaku cenu želeo da se oslobodi ropstva demonima, zato što je znao da je obuhvaćen Sotoninom moći. Došao je na nekoliko sesija savetovanja. Od tada više nije dobijao naređenja od Sotone i više nije video đavolju figuru koja ga je ranije mučila.

Ovo, dakle, nije bio slučaj duševne bolesti koja je rezultirala halucinacijama već posledica krvnog pakta.

Ovde moram ponoviti ono što sam ranije rekao u ovoj knjizi. Nikada ne savetujem ljudima da sopstvenom krvlju izjave da su oslobođeni Đavola. Znam da postoje savetnici koji daju takve savete.

Primer 343: Tokom ture predavanja u Argentini, pratio me je sveštenik Albert Renšler, koji me je predstavio raznim crkvama. Naša tura kroz Entre Rios je bila veoma zanimljiva. Posle jednog od mojih izlaganja, sveštenik iz ovog regiona mi je rekao da je izlečen od strane magijskog vrača. Takođe je od ovog čoveka dobio amajliju. Pitali smo ga da otvori amajliju. To je i uradio i bio je užasnut kada je saznao da se unutar amajlije nalazio list papira koji je sadržao pakt sa Đavolom. Papir i amajliju je spalio, a zatim je u Isusovo ime izjavio da se oslobodio Đavola. Njegova bolest se odmah posle toga ponovo pojavila. Molitvom i zdravim životom je uskoro ozdravio.

Dobar je znak kada se bolesti ponovo vraćaju nakon što je uklonjena čarolija zato što to znači da čarolija više ne može da sputava tu osobu. Ovaj primer takođe prikazuje da čak i sveštenici mogu da uđu u ovu vrstu pakta putem neznanja.

Primer 344: Sveštenik Sajfert me je pozvao radi sprovođenja misije u Lineburgu. Kada se završila, mladić koji je u detinjstvu začaran zbog bolesti je došao kod mene. Priznao je svoju krivicu i svoj život predao Hristu. Osloboodio se ove okultne kletve. Nekoliko dana kasnije je ponovo došao i rekao da se njegova bolest vratila. Zatim je došla i njegova majka i žalila se bratu Sajfertu na to da je bilo pogrešno zbuniti dečaka time što je ponovo postao bolestan. "Da li želite da vaš sin onda," rekao je brat Sajfert, "ostane pod kletvom vračanja i nastrada?" Žena je bila iznenađena. Brat Sajfert je

nastavio: "Isus može da uradi mnogo više nego Đavo." On se molio zajedno sa dečakom, i dečak je ozdravio.

Često se dešava da se ljudi izleče kroz Isusa kada je otklonjena čarolija vraćanja i kada se bolest vratila. Bolest kasnije nestane, naravno, uz Božije posredovanje.

Primer 345: Nekoliko puta sam sreo Pitera Džejmisona dok sam bio na turi predavanja u Australiji i Novom Zelandu. On je poglavica plemena Vongai u zapadnoj Australiji. Kao poglavica plemena, prihvatio je Gospoda Isusa u veri i osetio se pozvanim da propoveda radosnu vest o Bogu (jevanđelje) plemenima Aboridžina. Ispričao mi je da su svi Aboridžini koji su deklarativno prihvatili razumeli Božiju poruku i prihvatili Božiji poziv, na kraju odustali. Razlog je to što se nisu odrekli svog vraćanja i dejstvo demona nad njima je nepobedivo. Isus nije imao pravo da ih oslobodi jer su oni i dalje želeli da služe demonima.

Primer 346: Tokom tura predavanja u Engleskoj i Škotskoj, student biblijske škole u Glazgovu je došao kod mene radi savetovanja. Ovaj mladić je stalno imao samoubilačke misli i nekoliko puta je pokušao da sebi oduzme život. On nije znao šta se krije iza ove želje za samoubistvom. Na kraju je njegova 90-ogodišnja baka priznala da je, već nekoliko generacija, vraćanje, a pogotovo spiritizam, praktikovano u njihovoj porodici. Mladić je priznao svoje grehe i izjavio da je oslobođen vraćanja njegovih predaka. Primetio sam koliko je bio iskren dok je to radio. Ovaj čin izjavljivanja oslobođenja je zasnovan na Jevanđelju po Mateju 18:18. Mladić je došao do kraja sopstvene snage. Sada je bio spreman da ponovo počne sa Isusom, kao sledbenik koji se oslobodio svog ropstva.

Primer 347: Na žalost, moguće je pasti pod kletvu zbog medijumstva pod maskom religije. Dok sam bio u Engleskoj, verujući Irac je došao kod mene radi savetovanja. Već nekoliko godina je bio sledbenik Isusa. Njegovi prijatelji su ga pozvali na konferenciju pentekostalnog pokreta. On im se pridružio u molitvi i dobio je dar govora jezicima. U isto vreme je izgubio svoj mir i uverenje da mu je oprošteno. Kao rezultat toga su mu se otvorile oči. Rekao je sebi da, ukoliko je dar jezika rezultirao gubitkom uverenja, oprostaja i mira, tada nešto nije u redu. Pokajao se, priznao šta se desilo i izjavio da je oslobođen duha jezika. Oslobodio se govora jezicima i ponovo pronašao svoj mir. Posedujem puno takvih primera.

6. Prihvatite oproštaj verom

U svešteniskom radu sa žrtvama okultnog ugnjetavanja, vera igra odlučujuću ulogu. Pavle je napisao: "Ako, dakle, svojim ustima ispovediš da je Isus Gospod i poveruješ u svom srcu da ga je Bog vaskrsao iz mrtvih, bićeš spasen." (Poslanica Rimljanima 10:9) "A bez vere ne može mu se ugoditi;

jer ko prilazi Bogu mora verovati da ima Boga i da on uzvraća nagradom onima koji ga traže." (Poslanica Jevrejima 11:6) Bez vere ne možemo da cenimo dobre stvari koje nam Bog nudi u spasenju. Ali, činjenica koju je potvrdilo iskustvo kaže da je ljudima koji su okultno ugnjeteni od strane demona naročito teško da poveruju. Iz tog razloga moramo iskoristiti svu pomoć koju nam Biblija nudi da bismo prevazišli mrtvu, unutrašnju oblast neverovanja.

7. Nemojte se zaglaviti na pola puta

I u prošlosti i u sadašnjosti postoje primeri ljudi koji su prihvatili Boga ali koji se nisu odmah oslobodili čitavog okultnog ugnjetavanja. Počecu sa primerom iz Čikaga.

Primer 348: Dvajta L. Mudija, velikog američkog jevanđelistu je na svojim putovanjima pratio pevač Henri Dramond. Dramond je mogao da utiče na ljude i da ih hipnotiše sa udaljenosti od 80 kilometara. Posle svog obraćenja Bogu je imao poteškoća u savladavanju tih okultnih moći. Dok je vršio službu na Mudijevim sastancima, povremeno je primećivao da na publiku utiču njegove psihičke moći. To ga je veoma mučilo pa je pitao Gospoda da ga oslobodi tih okultnih moći. Gospod je odgovorio na njegovu molitvu.

Primer 349: U Kocebjuu na Aljasci je jedna Eskimka došla kod mene radi savetovanja. Ona je mogla da umno vidi ljude koji su dolazili kod nje kući, pre nego što dođu. Pre svog preobraženja je bila svesna da je u pitanju psihička moć. Pošto je doživela preobraženje, pomislila je da će njenim okultnim moćima doći kraj. Pogrešila je, njene okultne moći su ostale. Zato je došla na savetovanje kod mene, priznala svoje grehe i izjavila da se oslobađa ovih moći.

Naivni savetnici sa obe strane okeana često tvrde da se okretanjem Bogu jednom za svagda rešavaju problemi osobe. To nije istina. Često moramo patiti od posledica skorašnje okultne aktivnosti. Ovo se može prikazati ilustracijom iz druge oblasti. Ukoliko mladić kao posledicu razvratnog života ima sifilis, a zatim dođe ka Hristu, njegovi grehovi su oprošteni ali je bolest i dalje tu.

Teško je reći koliko ljudi se oslobodi, a koliko ljudi nastavlja da svoju okultnu ugnjetenost vuče za sobom. To može biti i polovina onih koji su iskusili preobraženje i razumevanje Božije poruke. Ukoliko otkriju psihičke moći nakon što su počeli da prate Isusa, oni moraju zamoliti Hrista da ih oslobodi i da im pruži još veću meru Svetog Duha.

Postoje ipak, neki vernici koji su i dalje pod okultnim uticajem uprkos svom preobraženju. Ovo postaje još jasnije u primerima koji slede.

Primer 350: 21-ogodišnji mladić koji potiče iz bezbožničke porodice je saznao za Isusa. Postao je lokalni vođa mladih. On je nadaren i sve privlači

svojim šarmom. Uvek je u centru pažnje i impresionira sve oko njega. On sprovodi hrišćanske kućne žurke, priča o molitvi, savetovanju, priznanju greha Bogu, a ipak odbija da se moli zajedno sa svojom ženom. Takođe ne želi nikakvu svešteničku pomoć. Ukoliko njegova žena ode do sveštenika ili savetnika zbog pomoći oko nekog problema, on postaje besan na svoju ženu i sveštenika.

Njegova žena je došla kod mene i ja sam mu poslao poruku gde sam mu rekao da bih želeo da popričam i sa njim. Pobesneo je i rekao svojoj ženi: "Možeš da dovedeš desetoricu poput njega i dalje me nećeš nagovoriti. A ukoliko nastaviš sa ovim, možeš da se pakuješ." Njegovi roditelji su bezbožni. Kada ih posete, kuću zahvati loša atmosfera. Na ovog verujućeg čoveka je bačena kletva, u smislu da je pod dejstvom demona. Ali ponavljam, ako je neko kao mali, nesvesno došao pod uticaj demona, on može kasnije da se oslobodi ovog uticaja ako se okrene Isusu Hristu. Odrasli ljudi, koji žive u skladu sa Božijim zakonom datim preko Mojsija od strane Isusa, ne mogu da budu pod uticajem demona i nije moguće da na njih neko baci kletvu ili uticaj demona.

Primer 351: Jedan hrišćanin sa Jamajke je došao kod mene radi savetovanja. Rekao mi je da se noću bori sa zlim duhovima. Tek kada je u veri pogledao u Isusa i pozvao Ga u pomoć, ove mračne sile su nestale. Pitao sam ga da li je kao dete bio začaran od strane Obija. Obiji su čarobnjaci sa Karipskih ostrva. Odgovorio mi je da je kao dečak bio bolestan i da nijedan doktor nije mogao da mu pomogne. Njegovi roditelji su ga odveli do "Božijeg čoveka" koji ga je za tri dana "izlečio Božijom Rečju". To je bila bela magija. Bela magija ima iste efekte kao i crna magija. Posledicu možemo da vidimo. Ovog hrišćanina i dalje muče mračne sile čak i posle njegovog okretanja Bogu, zato što tokom prihvatanja Boga nije imao savetnika koji bi mu dao pravi savet kako da se reši problema čijeg je uzroka sada svestan.

Primer 352: Jedna mlada žena me je posetila u Brizbejnu. 1960. je otišla do gatare. Okultistkinja joj je rekla: "Mogu ti reći budućnost samo do 1965. 1965. će se u tvom životu dogoditi nešto što će promeniti tvoj život. Dalje od toga ne vidim ništa." 1965. je devojka poverovala u Hrista. Pronašla je oproštaj ali ne i pravi mir. Progonile su je misli koje nije mogla da prevaziđe. Ovo je još jedan primer obraćenja Bogu gde okultno ugnjetavanje nije u potpunosti nestalo.

Primer 353: U Los Anđelesu sam govorio u *Crkvi otvorenih vrata*. Dok sam bio tamo, jedna hrišćanka je došla kod mene po pomoć. Od detinjstva je patila od ekcema. Lečenje dermatologa nije dalo nikakve rezultate. Žena mi je rekla da je njena majka bila ateista. Moja sumnja da je ovaj ekcem imao okultne korene se ispostavila kao tačna. Naš razgovor je otkrio da je njena majka godinama učestvovala u okultnim aktivnostima. Verujuća žena

se godinama molila za svoju majku. To je bio razlog zbog kojeg se ova verujuća ćerka suočavala sa drugim velikim iskušenjima. Uprkos svom obraćenju Bogu, ekcem sa svojom okultnom prošlošću nije nestao. U takvim slučajevima savetujem ćerku da se ne moli za svoju majku, zato što majka ne želi da ostavi svoje vraćanje. Vernik samo pada pod veće ugnjetavanje ako se moli za takvu osobu. S druge strane, ova žena nije imala podršku molitvene grupe. Veoma je teško pronaći molitvene grupe u Los Angelesu koje imaju duhovnu moć i autoritet. Svi ovi primeri pokazuju da obraćenje Bogu ne znači uvek i trenutni kraj okultnog ugnjetavanja. Mnogi hrišćani ostanu na pola puta.

8. Potražite savetnika koji ima duhovni autoritet, i koji će vam pomoći da pobedite u duhovnoj borbi

Odricanje ili izjašnjavanje kao slobodna osoba jeste čin vere koji vrši ugnjetena osoba koja želi da se oslobodi uticaja demona. Izjavljivanje (ili molitva) da je osoba oslobođena od uticaja demona je čin vere koju ispoljava onaj koji želi da se oslobodi ili izjavu ili molitvu u ime osobe vrši biblijski savetnik (teolog) koji ima autoritet da u Isusovo ime oslobodi svezanu osobu – autoritet koji se stiče kod Boga moralnim životom u skladu sa zakonima datim u Bibliji.

Kao mladi sveštenik sam nekada previše žurio da za ljude koji su patili od okultnog ugnjetavanja izjavim da su slobodni. Kao posledica toga sam i ja ozbiljno napadan od strane carstva tame. Zato sam postao oprezniji. U svakom slučaju pitam u molitvi Gospoda Isusa da li je dobro za mene da, po Njegovom autoritetu, izjavim da je osoba slobodna. Često sam odbio da to uradim ali sam u nekim slučajevima i osećao da to treba da uradim.

Primer 354: 42-ogodišnja žena je došla kod mene i priznala da je u svojoj mladosti na sledeći način začarala svoje bradavice. Njena majka je na bradavice stavila so, izgovorila čaroliju iz *Šeste i sedme knjige Mojsijeve* i izgovorila imena Svete Trojice. Zatim je so bačena u vatru. Bradavice su nestale. Međutim, od tada je seksualno zalutala i takođe je postala kompulsivni lažov i lopov. Kada je želela da prihvati Hrista, otkrila je da nije mogla.

U mom prisustvu se pokajala i ja sam se u Isusovo ime pomolio i oslobodio majčinog vraćanja. Zatim sam preuzeo autoritet iz Jevanđelja po Mateju 18:18 i u Isusovo ime naredio silama tame da odu od ove žene i izjavio da je oslobođena svog ropstva. Ovoj ženi je pomognuto uz Božiju pomoć.

Savetnik nikada nema autoritet u sebi. On je samo predstavnik koji govori po autoritetu uzvišenog Boga.

Primer 355: U Parizu je mladić koji se uključio u vraćanje, došao kod mene radi savetovanja. Pokajao se i bio je željan da se okrene Hristu. Sa

njim sam izgovorio molitvu i zatim sam u Isusovo ime izjavio da je slobodan. Tada sam bio mlad sveštenik. Mnogo godina kasnije sam ponovo sreo tog čoveka. Bio je potpuno slobodan, srećan i aktivan radnik u svojoj zajednici.

Primer 356: Pre mnogo godina me je pozvao sveštenik Fric Tadej da učestvujem u misiji u Verdenu. Ispričao mi je sledeću priču. Jedan mladi hrišćanski par je otišao kod njega radi savetovanja. U dva sata svakog jutra su viđali mračnog čoveka. Tadej je rekao: "Ili ste vi ili ljudi koji su živeli u kući pre vas praktikovali vraćanje." Par je rekao sledeću ispovest. Često su bili bolesni i otkrili su da im doktor ne može pomoći. Zato su potražili vračara koji je uvek mogao da im pomogne. Jednog dana, vračar im je rekao: "Postajem star i nemoćan. Uskoro neću moći da dolazim. Možete naučiti kako to sami da uradite." Napisao im je formulu. Posle ovoga, muž je isprobao formulu i video da je uspešna. Na kraju su ljudi počeli da ga nazivaju vračarem. Zatim je došlo vreme kada su se i muž i žena odlučili za Hrista. Ovo je takođe bilo vreme kada su počeli da viđaju mračnog čoveka noću. Ovaj problem ih je mučio duže vreme, sve dok konačno nisu pitali Tadeja da im pomogne. Priznali su svoje grehe i odrekli se vraćanja. Tadej je u Isusovo ime izjavio da su oslobođeni.

Kada se mračna figura ponovo pojavila noću, muž i žena su rekli: "Više te ne sledimo. Isus nas je oslobodio. Odričemo te se." Od tada uživaju u miru. Ovde ponovo vidimo činjenicu da verujući ljudi mogu biti pod uticajem okultnih moći čak i posle preobraćenja na stranu Boga, sve dok se oni ili savetnik ne pomole za potpuno oslobođenje.

9. Pridružite se molitvenoj grupi

Savetovanje onih koji pate od okultnog ugnjetavanja je timski rad. Često jedan savetnik nije u stanju da se izbori. Potrebna mu je podrška molitvene grupe. Tužno, među hrišćanima postoji mali broj aktivnih molitvenih grupa.

Primer 357: Misionar koji je mnogo godina radio u Kini je došao kući. Više nije mogao da čita Bibliju ili da se moli. Izgledalo je kao da se nalazi iza duhovnog zida. Ovo je njegovu decu dovelo do pokajanja. Prvo je njegova ćerka ponovo svoj život posvetila Gospodu Isusu, a zatim i njen brat. Osnovali su molitvenu grupu koja se molila za njihovog oca. Posle duge verne molitve, Bog je uslišio njihovu molbu i njihov otac je ponovo mogao da se moli.

Primer 358: Tokom ture obraćanja u Argentini sam sreo profesora Vintera. On je imao sledeće iskustvo u Kordobi, u Argentini. Stupio je u kontakt sa ženom koja je godinama praktikovala spiritizam i magiju. Profesor Vinter je ovoj ženi govorio o uticaju zlih duhova na naš život kao i o psihičkim darovima. Ona je slušala pažljivo i videla da je profesor Vinter znao o čemu govori. Tokom njegove druge posete je žena prihvatila Hrista. Od tog tre-

nutka su duhovi počeli da traže svoju osvetu. Videla je kako joj žabe iskaču iz usta, a njen krevet je bivao uzdrman. Imala je grčenja. Nekoliko hrišćana se pridružilo molitvenoj grupi gde su se okupljali nekoliko meseci. Na kraju se izbacila. Njeno izbacivanje je bilo veoma vidljivo. Ona se potpuno okrenula Gospodu Isusu.

Primer 359: Pre nekoliko godina me je doktor Martin Lojd-Džons pozvao da govorim. Okupio je 22 doktora i psihijataru na konferenciji. Tema koja je meni bila dodeljena jeste demonska opsednutost. Dva psihijatra su me napala. Druga dva su me branila. Sada hoću da prikažem iskustvo jednog od tih psihijataru koji je verujući hrišćanin. On živi blizu Nove šume gde se magija mnogo praktikuje. Jednog dana je jedan mladić koji je pripadao tim magijskim grupama došao kod njega. Želeo je da se oslobodi zato što je ova magijska grupa uvek završavala u seksualnim orgijama. Redovno su se sastajali u gustom delu šume. Psihijatar je doveo grupu ljudi koja se molila blizu tog mesta. Čarobnjaci i spiritisti su počeli svoje rituale ali je u šumi izbila takva oluja da su morali da prestanu. Doktor je ostao tamo i molio se sa svojom grupom hrišćana, sve dok čarobnjaci nisu izgubili interesovanje da ponovo otpočnu svoj sastanak.

Primer 360: Jedan čovek je došao da me vidi u Port Elizabetu u južnoj Africi. On je sada član Vojske spasa. Njegov ujak je bio magijski vračar. 1947. godine je odlučio da se okrene Hristu. U isto vreme su kod njega počele da se ispoljavaju psihičke sposobnosti. Bio je u stanju da bez osećaja bola zabode eksere u jezik, obraze i ruku. Takođe je mogao i da guta vatru.

Molitvena grupa je počela da se moli za njega i to je radila duže vreme. Kroz vernu službu ljudi iz Vojske spasa on je ponovo postao slobodan. Međutim, do današnjeg dana on ne može da oseti vatru. Može da izgori prste ili da dodiruje vruće objekte bez primećivanja. Ovo pokazuje da su psihičke moći ostale. Drugim rečima, rad molitvene grupe treba da traje sve dok čovek ne bude oslobođen od poslednjeg traga okultnih moći.

Veliki problem u čitavom svetu je postojanje velikog broja hrišćana, ali malog broja molitvenih grupa koje su spremne da krenu u akciju i da budu verne i autoritativne službi zalaganja.

Naše zapovedništvo za molitvene grupe se nalazi u obećanju Jevandjelja po Mateju 18:19: "Opet vam zaista kažem: ako se dvojica od vas na zemlji slože u svakoj stvari koju zamole, daće im Otac moj koji je na nebesima." Ukoliko je neophodno, dvoje ljudi su dovoljni za osnivanje molitvene grupe kada se više ljudi ne može naći.

Biblijski primer dvoje ljudi koji se okuplja radi molitve se nalazi u Delima apostolskim 16:25, gde čitamo: "Okolo ponoći Pavle i Sila u molitvi slavljahu Boga." Takođe, u Delima apostolskim nam je rečeno za veoma veliku molitvenu grupu koja se okupila u Marijinoj kući. U Delima apostolskim 12:12

čitamo: "Shvativši to dođe [Petar] do kuće Marije, ... gde su se mnogi okupili i molili Bogu." Takve molitvene ćelije su mesta gde Gospod Isus otkriva Svoju slavu.

10. Praktikuje molitvu i post

Zapovest za molitvu i post nalazimo u Jevanđelju po Mateju 17:21: "A onaj rod demonski se isteruje samo pomoću molitve i posta."

Molitva i post je skoro zaboravljena. Katolička crkva je post pretvorila u delo kroz koje se dobija zasluga. Ali, to nije svrha posta. Post znači intenzivna molitva. Takođe, pri postu se mora koristiti zdrav razum.

Primer 361: Misionarka je otišla u Izrael i odlučila da će 40 dana provesti u postu i molitvi. Nije imala ništa za piće. Posle dvanaest dana se srušila. Odvedena je u bolnicu ali nisu uspeli da je spasu. Oni koji poste moraju barem da svakodnevno unose dovoljno tečnosti, ako poste više od jednog dana (biblijski post je uzdržavanje od jela i pića). U mojoj knjizi *Isus na svim kontinentima* i u mojoj knjizi *Vino Božije* govorim o svešteniku Danijelu iz Madrasa koji je svaki jun smatrao mesecom posta i molitve. Danijel je bio čovek retkog duhovnog autoriteta. Pomoć Božije milosti je mogao da pruži mnogim ljudima koji su patili od ozbiljnog ugnjetavanja.

Primer 362: Tokom jedne od mojih turā u istočnoj Aziji sreo sam doktora Ejtela koji je mnogo godina bio direktor Čangsa bolnice. On mi je ispričao sledeću priču. Grad u Kvejčouu je bio okružen moćnim pljačkaškim bankama. Unutar gradskih zidova su bili sudski vojnici, ali njihovo brojčano stanje je bilo nadjačano. Deset dana su vojnici zadržavali pljačkaše. Zatim im je ponestalo municije.

Iako nije znala ništa o ovim događajima, Eva fon Til-Vinkler je, u dalekoj Nemačkoj, osetila unutrašnju potrebu da deset dana posti i moli se za Kinu.

Kada je prošlo deset dana, pljačkaši su, što je čudno, otišli. Istog časa je Eva fon Til-Vinkler ustala i ponovo počela da jede. Znala je da je opasnost prošla, iako nije znala nikakve detalje.

Primer 363: Pre oko dvadeset godina sam govorio u Koburgu. Tamo mi je verujući sveštenik ispričao ovu priču. Žena u njegovoj crkvi se godinama podvrgavala lečenju psihijatra. Dijagnostikovana joj je šizofrenija. Žena je videla Đavolja lica na svom prozoru, bila je melanholična i imala je samoubilačke misli. Sveštenik je zatim formirao molitvenu grupu koja je postom počela da se zalaže za ovu ženu. Žena se vidno promenila pod duhovnim uticajem. Očigledno nije patila od šizofrenije već od okultnog ugnjetavanja koje je posledica vraćanja njenih predaka.

Primer 364: A sada dramatični slučaj koji sam doživeo pre nekoliko godina zajedno sa mojim prijateljem i savetnikom Gotlibom Vejlandom. Dugačka je to priča. Pokušaću da je sažeto predstavim. Bio je to uskršnji ponedeljak,

1962. Pevač gospel muzike, Franc Knis, doveo je na savetovanje mladića kojem nije mogao da pomogne. Tu smo bili nas trojica: Franc Knis, Gotlib Vejland i ja. Franc Knis je pitao mladića: "Horste, šta nije u redu sa tobom?"

"Nisam ja Horst," usledio je odgovor, "Ja imam Horsta."

Zatim je Franc Knis zapovedio demonu u Isusovo ime da ga napusti. Glas je počeo da zavija: "Ne isteruj me. Neću izaći. Gde drugde da odem? Nemam gde da živim."

Gotlib Vejland je zatim odveo mladića u drugu sobu i razgovarao sa njim. Dečak se pokajao i rekao da zasigurno želi da prati Isusa. Zatim nas je Gotlib Vejland pozvao u sobu. U istom trenutku se Horstovo lice promenilo. Imao je podrugljiv kež. Vejland je rekao: "Kleknimo i pomolimo se."

"Ali ja neću," rekao je Horst. Dok smo se molili, Horst nas je prekinuo.

"Prestanite da se molite," rekao je, "i ostavite me na miru." Nastavili smo da se molimo. Horst je poskočio i počeo da nas fizički napada. Stao je ispred mene i stavio svoje ruke oko mog vrata kao da je želeo da me zadavi. Stavio sam se pod Isusovu zaštitu. Opsednuti čovek nije mogao da me dodirne.

"Između tebe i mene," rekao sam, "stoji Isus." Horst je pao na pod. Nastavili smo u molitvi. Još jednom je glas iz opsednutog mladića rekao: "Neću izaći jer ću onda morati da lutam. Potrebna mi je osoba u kojoj ću živeti." U Isusovo ime smo ovim silama zapovedili da izađu iz njega.

Odjednom je opsednuti čovek rekao: "Ukoliko moram napolje, pustite me u pijanicu koji ovo popodne sedi u pivnici koja se nalazi niz put."

Odgovorili smo: "U Isusovo ime, idi na mesto gde te Isus šalje."

Zatim smo doveli pojačanje. U kući su bile dve đakonice koje smo pozvali da dođu i da se mole sa nama. Opsednuti mladić je i dalje ležao na podu, bez svesti. Razni glasovi su se čuli iz njega. Govorili su o Horstu u trećem licu. Otišli smo u drugu sobu za dalju molitvu. Vejland je rekao: "Ovo mora biti ona vrsta ljudi na koju se odnose Isusove reči kada je rekao, 'Onaj rod demona se isteruje samo pomoću molitve i posta.'"

11. Postavite se pod zaštitu Hristove krvi

Pre nekoliko godina sam posetio veći broj misionarskih stanica u Obali Slonovače. Između ostalog, imao sam konferenciju sa misionarima koji rade na Menu, a koju je sazvao misionar Valter Hadorn. Na ovoj konferenciji sam čuo sledeću priču. Lokalni pagani su pokušali da otruju predsednika svih hrišćanskih crkava u oblasti Mena, čoveka koji je bio verni jevanđelista. Koristili su žuč krokodila i leoparda. Jevanđelista je trebalo da umre u roku od deset minuta. Ali, sve što je on osetio bio je bol u stomaku. Godinu dana kasnije, čovek koji je pokušao da ga ubije je priznao: "Otrovao bih te. Ali tvoj Bog je jači od mog boga."

Misionari koji rade na ovim opasnim mestima sebe svakodnevno stavljaju pod zaštitu Isusove krvi, tako da ih neprijatelj ne može savladati. Takođe znaju određena biblijska obećanja koja mogu tražiti u veri. To su Knjiga proroka Zaharije 2:5: "I ja ću mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biću za slavu usred njega." Takođe, u Jevanđelju po Luki 10:19: "Eto, dao sam vam vlast da stojete na zmiје i škorpіje, i na svaku neprijateljsku silu - i ništa vam neće nauditi."

Primer 365: Doktor Ejtel mi je rekao za svog prijatelja koji je bio sveštenik u Švajcarskoј. U ovom selu se vraćanje veoma praktikuje. Sveštenik i njegova žena su se često molili protiv vraćanja. Zatim je sveštenikova žena postala opsednuta i do kraja života se nije izbavila. Sveštenik je rekao: "Nismo se dovoljno često stavlјali pod zaštitu Isusove krvi."

U takvim slučajevima je moj savet drugačiji. Ne preporučujem vernicima da se uopšte mole po pitanju vraćanja celog sela, već samo za one ljude koji su postali žrtve vraćanja, pogotovo za one koji su volјni da napuste svoje puteve. Čuo sam brojne slućajeve sa misionarskih polја od misionara koji su smatrali svojom dužnošću da se mole protiv sveštenika budistićkih ili hinduisćkih hramova, i koji su zbog toga izgubili razum.

Savetnici koji pomažu i propovedaju onima koji pate od okultnog ugnјetavanja moraju sebe svakoga dana stavlјati pod zaštitu Isusa Hrista. Slično tome, oni koji su se izbavili od okultnog ugnјetavanja moraju sebe svakoga dana stavlјati pod zaštitu Isusa Hrista, pogotovo noću kada odlaze u krevet.

Krv Isusa Hrista je naš barјak (Pogledati Poslanicu Jevrejima 9:14, 10:22 i Poslanicu Efescima 1:7).

12. Zapovedajte neprijatelju u ime Isusa Hrista

Naćin na koji se ova zapovest treba izneti je prikazao apostol Pavle u Delima apostolskim 16:16-18. Kada se susreo sa duhom vraćanja kod filipske gatare, apostol Pavle je zapovedio u ime Isusa Hrista i zatim je žena oslobođena. Ne moramo koristiti ovu vlast za zapovedanjem samo kada savetujemo druge; možemo zapovedati u Isusovo ime i kada nas neprijatelj lićno napadne. Zapovedanje u Isusovo ime je jaći oblik molitve i verovanja. Svaki hrišćanin to treba da praktikuje da bi pobedio u borbama sa moćima tame. Sotona i demoni drhte pred imenom Gospoda. U Otkrovenju 14:1 nam je rećeno da izabrani imaju ime Oca napisano na svom ćelu. Mi imamo Njegovo ime i zato smo na strani pobednika.

Primer 366: 1964. sam putovao kroz brojna indijanska plemena u gornjoj oblasti Amazona. Takođe sam posetio biblijsku školu blizu Pukalpe. Jedne noć su me pozvali da posetim mladu indijanku. Otkrio sam da je pet puta odlazila kod ćarobnjaka, kao i da je pila Ajahuasku, magijski napitak. Ona bi pala u trans kao i sam ćarobnjak, a zatim bi poćela da peva veoma visokim

glasom. Što se tiče hrišćanske vere, bila je veoma uvučena u to. A sada su pozvali mene da joj pomognem, u pola dva ujutru. U poslednjih sat vremena je pevala svoje magijske pesme. Molio sam se sa njom, stavljajući se pod zaštitu Isusove krvi. Zatim sam u Isusovo ime zapovedio silama da izađu iz nje, i takođe sam joj zapovedio da odmah prestane sa svojom magijskom pesmom. Odmah se zaustavila i više nije pevala.

Primer 367: Tokom misije u okolini Zofingena u Švajcarskoj, jedan verujući brat je došao kod mene radi savetovanja. Njegova sestra je živela u ukletoj kući. Njen muž nije bio hrišćanin. Kada je otišao u krevet, krevet se podigao i ljuljao tamo-amoo. Ovaj fenomen ljuljanja, i takođe i klizanja, se nalazi pogotovo u kućama spiritista. Čovekova hrišćanska žena mu je rekla da se treba pozvati na Hristovo ime kada takve stvari počnu da se dešavaju. Drugog puta je on već zaspao. Probudile su ga nevidljive sile i osetio je da ga neko pritiska na oba ramena. Zgrabio je onoga koji je to radio i otkrio da drži životinjske šape. Poslušavši savet svoje žene, pozvao se na Gospoda Isusa i šape su nestale.

U drugim okolnostima se čula glasna buka u sobi, ili bi čuo kako stotine golubova izleće iz sobe, iako su svi prozori i vrata bili zatvoreni. To nisu bile halucinacije nekoga ko je duševno bolestan. Četiri druge porodice koje su zakupljivale apartmane u istoj kući, takođe su doživljavale ove i čak još gore stvari. Želeli su da se ise, ali niko nije uspeo da pronađe odgovarajući smeštaj.

Ovde imamo slučaj da se neverujući čovek pozvao na ime Gospoda Isusa i da je Gospod zapravo odgovorio. Ovo je ispunjenje obećanja: "I biće spasen svako ko prizove ime Gospodnje." (Dela apostolska 2:21) Isusovo ime se, međutim, nikada ne sme koristiti kao magijska formula ili će doneti još više nevolje i ugnjetavanja osobi koja ga koristi. Biblijski tekstovi i Isusovo ime nisu magijske formule. Takođe saznajemo da neverujući koji koriste Isusovo ime u trenutku strepnje dobijaju trenutnu pomoć. Ali, napadi se uvek vraćaju sve dok se osoba *u potpunosti ne preda sebe* Hristu.

Primer 368: Na sastanku sveštenika na kojem sam pozvan da govorim u San Francisku, jedan od sveštenika mi je ispričao sledeće iskustvo. Mlada žena u njegovoj crkvi je doživela obraćenje Bogu i takođe je počela da posećuje molitvene sastanke. Tokom molitvi je uvek gubila svest i šetavši oko sobe, u transu, govorila: "Gledajte i molite se!" Sveštenik je tri puta video da se ovo dešava. Članovi njegove crkve su mislili da je to predivna stvar, ali sveštenik je imao drugačije viđenje. U Isusovo ime je naredio ženi da prestane. Žena je izbavljena i ona se radovala svom izbavljenju. Ispostavilo se da je ova žena ranije išla na spiritistička okupljanja. Tamo je dobila sposobnost ulaska u trans. Uprkos svom preobraženju, i dalje se nalazila pod

okultnim ugnjetavanjem sve dok sveštenik nije zapovedio demonima u ime Isusa Hrista.

Ovde ponovo vidimo da tokom preobraženja osobe, okultno ropstvo ne nestaje odmah. Ukoliko se to desi, to je onda moćno delo Božije. Ali, nekada takvim ljudima treba specijalizovano savetovanje.

Pitanje zapovedanja u Isusovo ime nas navodi da se zapitamo šta da mislimo o egzorcizmu. Samo nekoliko kratkih napomena po tom pitanju. U Jevanđelju po Marku 1:27 čitamo da je rečeno za Isusa: "Zapoveda i nečistim duhovima i pokoravaju mu se." Sledbenicima Gospoda je data ista vlast od strane njihovog Učitelja. U Jevanđelju po Mateju 10:1 nam je rečeno: "I dozvavši svojih dvanaest učenika dade im [Isus] vlast nad duhovima nečistim da ih izgone." Ovaj tekst nam dokazuje da su i Isus i Njegovi učenici praktikovali egzorcizam.

Neke pristalice zavetne teologije kažu da je ta vlast nestala krajem prvog veka. Pošto smo dobili kanon Svetog Pisma, svi ili većina darova Duha su navodno nestali. Ova teologija je samo delimično tačna. Postoje neki darovi, na primer, po mom mišljenju, proročanstvo o poslednjim danima, koje je nestalo krajem kanona Svetog Pisma. Postoje druge moći i darovi koji su deo trajnog oklopa hrišćana, a jedan od njih jeste i vlast za naređivanje i isterivanje zlih duhova u Isusovo ime. Ovoj izjavi se mogu suprotstaviti samo ljudi koji nemaju apsolutno nikakvo iskustvo u suočavanju sa opsednutima. Da su imali, ne bi imali ovo nebiblijsko viđenje.

Takođe se ne sme odbaciti egzorcizam isticanjem da paganski čarobnjaci i sledbenici nehrišćanskih religija kao što su muslimani, indusi i budisti, takođe imaju oblike egzorcizma. Jedini pravi egzorcizam je onaj koji se izvodi u ime Gospoda Isusa Hrista.

U srednjem veku je rimokatolička crkva često od egzorcizma pravila spektakularnu religioznu predstavu. To je bacilo loš glas na pravi egzorcizam.

Primer 369: Ovo je iz izveštaja dnevnih novina južne Nemačke iz 15. decembra 1975. Jdan sveštenik piše: "Postoje ljudi koji su opsednuti." On slobodno tvrdi da su ranije mnogi slučajevi, za koje se smatralo da su slučajevi opsednutosti, pripadali oblasti psihijatrije. Ipak, postoji, kako kaže, određen kriterijum za verovanje da demon može da zaposedne čoveka. Simptomi opsednutosti su nekad drugačiji od prirodnih simptoma koji se mogu videti u psihijatriji.

Pitanje demonske opsednutosti je užasno zbrkano izjavama fanatika koji često smatraju rano dijagnostikovane bolesti kao opsednutost. Dalja zbrka nastaje senzacionalnim filmovima poput *Isterivača đavola*, koji na satanistički način iskrivljuje problem opsednutosti. Čak i ako su 99 od 100 slučajeva egzorcizma nebiblijski, i dalje ostaje nekoliko pravih slučajeva opsednutosti koji takođe zahtevaju pravi egzorcizam. Veoma sam upoznat sa autentičnim

slučajevima ove vrste. Zajedno sa svojim krugom prijatelja sam video opsednute ljude koji su prikazivali nesporne simptome opsednutosti, i koji su izbačeni kroz ime Isusa Hrista. Hvala Bogu da čak i u dvadesetom veku i dalje možemo znati i iskusiti neki deo pobeđe Isusa Hrista.

13. Vredno iskoristite milost

Postoje određeni elementi koji formiraju duhovne temelje za izgradnju hrišćanskog života, a to su: Reč Božija ili Biblija, društvo vernika i lična (privatna) i grupna (zajednička) molitva. Mnogi ljudi koji pate od okultnog ugnjetavanja dozvoljavaju sebi da dođu do tačke izgovaranja molitve odricanja. Neki tada pomisle: "Sada smo stigli, sada smo zauvek oslobođeni od ovog demonskog ugnjetavanja." Međutim, nekada se desi da se, uprkos odricanju od ovih stvari, ugnjetavanje nastavlja. To je zato što izbačena osoba nije verna u upotrebi sredstava milosti koji su gore navedeni. Osoba koja ne hrani svoj duhovni život ovim sredstvima milosti neće ostati slobodna već će biti stalna meta Sotoninih napada. Važna tačka našeg života vere i praćenja Isusa jeste verno i marljivo korišćenje navedenih sredstava milosti.

Primer 370: Jedna žena je došla kod mene iz velikog grada u Bavarskoj. Bila je u velikoj duhovnoj nevolji. Njena majka i baka su praktikovale spiritističko "podizanje stola". Ona je pročitala moje knjige i shvatila da su njene nevolje posledica spiritizma njenih predaka. Posetila je verujućeg sveštenika u svom gradu, a on joj je, u svom neznanju i nedostatku iskustva, rekao da su telepatija i drugi vid darovi od Boga. Ona je ispravno videla to kao oblik okultnog ugnjetavanja i to je ono što ju je navelo da dođe i potraži moj savet. Ona je ispovedila Bogu sve svoje grehove i ponovo posvetila svoj život Hristu. Zajedno sa njom sam izgovorio molitvu odricanja. Uprkos ovome, ona se i dalje osećala kao da je između nje i Boga postojao zid, kako mi je to ranije rekla. Odgovorio sam joj da treba da pogleda da li u njenom gradu postoje hrišćani koji bi joj se pridružili u formiranju molitvene grupe. U isto vreme sam urgirao da bude verna u korišćenju sredstava milosti koji su pomenuti u Delima apostolskim 2:42.

Primer 371: Tokom misije u Švajcarskoj je čovek od oko četrdeset godina došao kod mene radi savetovanja. On je deset godina patio od glavobolja. Zatim je posetio dva poznata iscelitelja u Apencelu kao i vračara. Svo troje su mu rekli: "Ne možemo ti pomoći. Neko nas ometa, postoje kontrasile." Čovekova žena je žena verna molitvi koja je koristila svu pomoć i obećanja koja su data u Bibliji.

Osoba koja svakodnevno ne hrani verno i marljivo svoj duhovni život, neće biti oslobođena svoje okultne prošlosti i uvek će biti laka meta za Sotonine napade.

14. Stavite na sebe duhovni oklop

U Poslanici Efescima 6:10-18, Pavle posvećuje čitav odeljak svog pisma duhovnom oklopu koje daje Bog. On govori o čitavom oružju Božijem; oklopu pravednosti, štitu vere, kacigi spasenja i maču Duha.

Sve ove reči su uzete iz jezika rata. Pavle koristi ove vojne termine da bi nam pokazao da smo, u našoj borbi sa Sotonom i njegovim demonima, na bojnem polju na kojem se koristi municija.

Neprijatelj se ne bori uvek sa otvorenim štitnikom. Mnogi njegovi napadi imaju religijsku masku. Zato Pavle u Poslanici Efescima 6:11 govori o Đavoljem lukavstvu. Kada sam bio u Torontu, Meri Kli, sestra iz marburške misije mi je rekla: "Sa satanističkim kultovima čovek tačno zna gde se nalazi. Sa takozvanim harizmatiskim pokretima i raznim granama pentekostalne crkve, često je nemoguće imati jasan vidik. Sve zvuči tako duhovno. Razlike su zamucene." Ova sestra je govorila istu stvar koju je pričao i Pavle kada je govorio o Đavoljem lukavstvu.

Po priči Hristovog kušanja iz Jevanđelja po Mateju glave 4 možemo videti da Đavo u svojim napadima koristi Bibliju. Đavo zna Bibliju. Isus je, međutim zna još bolje i može da se suprotstavi "pobožnim" Sotoninim napadima kroz druge biblijske tekstove.

Biblija se treba čitati sa olovkom u ruci. Treba podvući sve stvari koje želimo napomenuti i koje možemo koristiti u borbi protiv Sotoninih napada. U vreme najgorih Sotoninih napada sam mogao da se spasem samo kroz upotrebu biblijskih tekstova koji su me nosili kroz borbe. Kada "duhovni" demoni pokušavaju da nas zbune, moramo da kažemo kao što je i Isus radio: "Napisano je...". Protiv zloupotrebe ili izvrtanja reči iz Biblije moramo odgovoriti odgovarajućom upotrebom Biblije.

Primer 372: Tokom jedne od mojih tura izlaganja u Kanadi, sveštenik K. mi je rekao da je žena u njegovoj crkvi tvrdila da joj je Bog dao dar da predvidi budućnost. Sveštenik je pokušao da je prosvetli, ali ona nije prihvatila njegov savet. Kada se molio sa njom na kraju razgovora, neobična moć je izašla iz njenih očiju u njegovom pravcu. Bilo je to poput mračnog oblaka koji je pokušao da ga zaseni. Jedino je mogao da se obrati Isusu radi zaštite i molbe za Božijim oklopom: štitom vere i kacigom spasenja. Pomislimo pažljivo o ovoj vojnoj opremi. Oklop, štit i kaciga služe za odbranu od napada zlih. Mač je napadačko oružje. U odeljku Poslanice Efescima se pominju četiri vrste odbrambenog i jedna vrsta napadačkog oružja. Ovo pokazuje kakve nas opasnosti okružuju.

15. Razumite Isusovu pobjedu nad moćima tame

Primer 373: Sledeće iskustvo sam imao u Liberiji. Posećivao sam farmu koja je zapošljavala stotinu ljudi. Upravnik firme je pripadao tajnom društvu. Kada je došao ka Hristu, napustio je tajno društvo i kao posledicu toga je dobio neke smrtno neprijatelje. Okupio je neke verujuće hrišćane u njegovoj kući i sa njima je čitao Bibliju i molio se. Jednog dana je njegov deseto-godišnji sin došao kući sa očajničkim bolom. Sat i po vremena kasnije je bio mrtav. Ispostavilo se da su ga otrovali članovi tajnog društva. Šest meseci kasnije je drugi sin došao kući i žalio se na užasne bolove. Međutim, ovoga puta su otac i njegovi verujući prijatelji bili spremni. Oni su se molili i dečaku su objasnili značaj Isusove pobjede. Neko vreme je dečak bio potpuno slep, ali se oporavio kada su se molili sa njim i kada su stavili svoje ruke na njega. Povratio je svoj vid i svoje zdravlje. Tokom prvog napada su ovi hrišćani bili iznenađeni od strane sila tame. Drugom prilikom su bili upozoreni i uspeali su da pobjede uz pomoć Hrista.

Primer 374: Verujuća žena je prenoćila u Virzburgu. Pre nego što je legla da spava, imala je kao budna viziju žene koja je došla u sobu, iako su vrata i prozori bili zatvoreni. Žena u viziji je uzviknula nešto što se ticalo pre-rezivanja grla. Verujuća žena je postala paralizovana. Nije mogla da se moli. Na kraju je uspela da izgovori: "Isuse, Isuse, Isuse." Kada je uzviknula, paraliza i utvara su nestali.

Primer 375: U Manili na Filipinima sam imao obraćanje u crkvi. Odjednom je nestala struja. Neko je doneo dve sveće i stavio ih ispred mene. Plamen je postajao sve manji i manji. Zatim je jedan misionar svojom šakom obgrlio svetlost. Iako nije bilo vetra u crkvi, a plamen je čuvala ruka misionara, izgledalo je kao da će se sveća ugasiti. U tom trenutku sam postao svestan da je ovo bio napad sila tame i u svom srcu sam rekao: "U Isusovo ime naređujem vama, silama tame, da odete." Plamen je ponovo postao normalan. "To," rekao sam misionaru koji je bio sa mnom, "je bio Đavo." Kasnije se ispostavilo da je u crkvi bio Hilot (čarobnjak). Sa sastanka je otišao molar od znoja. Razgovarao sam sa njim, pošto je stajao veoma blizu mene. Spremno je priznao da je isključio struju uz pomoć magije i rekao je da je hteo da ugasi i sveće, da ga jača sila nije sprečila. Ovaj Hilot je takođe tvrdio da je mogao da ubije ljude sa udaljenosti uz pomoć magije. Od razgovora koje sam imao sa misionarima znam da je ovo moguće. Hiloti na Filipinima, Karuni na Havajima i Saugumi u Novoj Gvineji imaju moć da izvršavaju "smrtnu magiju", ali naravno, samo nad ljudima koji su takođe pod uticajem demona.

Primer 376: Tokom misije u južnom Virtembergu, dva muškarca su došla na razgovor kod mene. Pripadali su četvoročlanoj porodici, dva brata i dve

sestre koje su imale mlin. Još jedan mlinar je došao da radi u mlinu. Uskoro se zainteresovao za mlađu sestru. On je bio spiritista. Praktikovao je "podizanje stola", koristio *Šestu i sedmu knjigu Mojsijevu* i praktikovao mentalnu sugestiju. Noću bi pozivao izabranu devojkicu govoreći joj: "Dođi!" Ona bi zatim mesečarila do mlinareve sobe. Bili su oženjeni. Kada je mlada žena morala da ide u bolnicu, starija sestra je oko deset puta čula isti poziv noću: "Dođi!" Ali, ona se pozvala na Isusovo ime i oduprela se pozivu mlinara.

Dva brata koja su došla kod mene je užasno mučio ovaj spiritista. Čuli su kućne duhove, buku i lupanje i videli su kako im crna stvorenja dolaze u susret. Ali, ukoliko bi pozvali Isusovo ime i molili se, ovi kućni duhovi bi nestali.

Mlinar je rekao da ih neće ostaviti na miru dok ih svo troje ne stavi dva metra ispod zemlje. On želi mlin i nasleđstvo za sebe. Do sada nije uspeo jer su dva brata, sestra i takođe i njegova mlada žena verujući hrišćani. Jedina greška je ta što je mlađa sestra pristala da se uda za ovog užasnog čoveka.

Primer 377: A sada primer iz Švajcarske. Ovo se dogodilo jednom od mojih prijatelja. Jevanđelista O. H. je imao misiju na Juri. Dolina u kojoj je radio je poznata po svom vraćanju. Tokom noći posle prvog sastanka, iznenada je video mračnu figuru u svojoj sobi, iako su vrata bila zatvorena. Mračna figura je rekla: "Ja sam gospodar ove doline. Odlazi ili ću te ubiti."

Sutradan je jevanđelista pozvao mnogo prijatelja i zamolio ih da se mole za njega pošto im je ispričao šta se dogodilo prethodne noći. Nije napustio dolinu. Posle drugog sastanka, ponovo je video utvaru. "Dajem ti dvadeset četiri sata," rekla je figura, "a ukoliko ne odeš do tada, bićeš mrtav." Jevanđelista se osećao paralizovanim. Nije čak mogao ni da pomera svoje usne radi molitve. Jedino je mogao iznova i iznova da u svom srcu doziva: "Isuse, Isuse, Isuse."

Sutradan je pozvao još više ljudi da se mole za njega. Posle trećeg sastanka se crna figura više nije pojavljivala. Sve je bilo tiho. Misija je bogato blagoslovljena. Veliki broj ljudi je prihvatio Hrista i mnogi su oslobođeni okultnog ropstva. Ovde vidimo ispunjenje obećanja Prve Jovanove poslanice 4:4: "Jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svetu."

Međutim, moram da navedem da ljudi ne bi trebalo da uzimaju ove reči i neodgovorno ih koriste u situacijama koje nisu prikladne. Naišao sam na mnogo neodgovornih hrišćana koji svoja dela opravdavaju takvim rečima, a zatim su u svojoj površnosti pobeđeni od strane Sotone. Onaj koji zna moć Sotone neće ga podcenjivati, ali on još više treba da zna za divnu, pobedonosnu moć Isusa, koju može dobiti u veri.

Ovaj odeljak ću zatvoriti ilustracijom iz Biblije. Izraelci su stajali pred Crvenim morem. Egipćani su ih jurili. Izrael je bio u beznadežnoj situaciji. Zavapili su Mojsiju: "Zašto si nas izveo iz Egipta? Sada nas spasi od ruku

Egipćana." Mojsije je zavapio ka Bogu. Gospod mu je odgovorio: "Zašto se ovaj narod žali i jadikuje i oplakuje? Reci narodu Izraela da krene napred." Bog je razjasnio Mojsiju da je pobjeda već odlučena. "Pobjeda je tu: uzmi je." Zatim je Mojsije podigao svoj štap iznad mora, voda se razdvojila, a narod Izraela je prošao kroz more na suvom i tako dobio pobjedu koju im je Bog pripremio.

Isto tako je Bog na krstu pripremio pobjedu za nas, a u našim borbama nam kaže: "Zašto plaćete ka meni? Pobjeda je tu: uzmite je." Kako refren jedne američke himne kaže: "Razumite pobjedu!" To je naređenje.

16. Čuvajte se od povratka demona

U Jevanđelju po Luki 11:24 smo upozoreni da su izgnani demoni željni da se vrate u čoveka. Nailaze na obrisani i uređenu kuću, ulaze u nju, a novo stanje čoveka je gore od prethodnog.

Svako ko je imao ikakve veze sa savetovanjem opsednute osobe je upoznat sa problemom povratka izgnanih demona i pogoršanju situacije. Ovo sam iskusio nekoliko puta u sopstvenom savetovanju.

Takođe se nekada dešava da demoni izađu iz jedne osobe i zatim uđu u drugog člana porodice ili prijatelja. Slede jedan ili dva primera.

Primer 378: Tokom ture obraćanja u Parizu sam savetovao nekoliko različitih ljudi. Spremačica biblijske škole mi je rekla za jednu studentkinju koja je ranije učestvovala u spiritističkim seansama. Zbog toga je devojkica i dalje mokrila u krevet sa dvadeset godina. Prethodno to nije radila. Spremačica se intenzivno molila za devojkicu. Rezultat toga je bio da je devojkica prestala da mokri u krevet ali je to sada spremačica počela da radi. Zato je potražila verujuću braću koji su došli i molili se za nju. Tada je spremačica prestala da mokri u krevet, ali je devojkica to ponovo počela da radi. Ovi događaji pokazuju da savetovanje koje su dobile spremačica i devojkica nije bilo odgovarajuće. Postoje hrišćani koji nisu temeljno upoznati sa savetovanjem onih koji pate od okultnog ugnjetavanja.

Primer 379: Dok sam bio na turi predavanja u Australiji, između ostalog sam govorio i u Rivervudu. Posle jednog od mojih izlaganja, jedan mladić je došao kod mene radi savetovanja. Pokajao se za svoje grehove, okrenuo se Hristu i, pošto je ranije bio uključen u spiritizam, pomolio se. Nedelju dana kasnije je ponovo došao i rekao da je, otkad je postao hrišćanin, bio meta napada nevidljivog sveta. Drugim rečima, ili se još uvek nije u potpunosti oslobodio posledica spiritizma, ili nije bio dovoljno dobro naoružan da otera ove nevidljive sile. Tokom jedne sesije savetovanja, ne može se sve reći osobi o izbavljenju i o ostajanju slobodnim. Obično takvim ljudima dajem kopiju svoje knjige *Heilung und Befreiung* (ukoliko su Nemci) ili *Okultno*

ropstvo i izbavljenje (Occult Bondage and Deliverance) za deo sveta koji govori engleski, ili francusko izdanje *Esclavage occulte et délivrance*.

Primer 380: Tokom jedne od mojih misija u Švajcarskoj je jedna žena prihvatila Hrista. Od tog trenutka je postala luda zato što je patila od ozbiljnog okultnog ugnjetavanja. Jedna od njenih prijateljica koja je bila hrišćanka se brinula o ženi. Tokom jednog od napada, žena je umrla. Posle smrti žene, njena hrišćanska prijateljica koja se molila za nju, je postala melanholična. Od tada nije imala vremena za Božije stvari. Ovde imamo proces gde zli duhovi napuštaju jednu osobu i ulaze u drugu. Demoni neće ostati u lešu. Kada osoba umre, oni napuštaju tu osobu i traže drugo pogodno mesto za život. Ponekad ulaze u drugog člana porodice ili prijatelja. Ovaj primer pokazuje da se ne možemo jednostavno moliti za ugnjetenu ili opsednutu osobu bez daljeg razmišljanja. Osoba se mora staviti pod zaštitu Hrista, i ako je potrebno, u slučajevima ozbiljnog ugnjetavanja, da se moli za osobu samo unutar društva molitvene grupe. Postoji mnogo neiskusnih i samim tim nezaštićenih hrišćana.

Neko će postaviti pitanje, zašto je Bog dopustio da ova žena umre i nije je zaštitio od demona? Opsednutost demonima je najteža bolest – duhovna bolest, mnogo teža od bilo koje organske bolesti kao što su rak, dijabetes i dr. Nekada su ljudi duhovno slabi da pobede napade demona i sačuvaju ovozemaljski život, ali uspeh je u tome što su se okrenuli Bogu i što će jednog dana biti vaskrsnuti na večni život, i neće propasti za večnost. Izbaviti samog sebe ili drugog od ropstva demonima je ozbiljan i odgovoran posao, i potreban je napor volje, i onog koji se bori da se oslobodi demona, i onih koji se za njega mole. Nekada to nije dovoljno da bi se sačuvala ovozemaljski život, ali je uspeh ako se takva osoba okrene Bogu pre svoje ovozemaljske smrti i sačuva svoj večni život.

17. Budite voljni da se u potpunosti okrenete Hristu

Oni koji su neodlučni, barem po pitanju Isusa, neće moći da nadjačaju i izdrže Sotonine napade.

Primer 381: Jedan mladić je došao kod mene radi savetovanja u Cirihiu. Rekao mi je da je pet godina pripadao "duhovnoj loži". Napustio je ložu i okrenuo se Hristu. Tada je postalo očigledno da je bio pod veoma jakom kletvom i užasnim ugnjetavanjem. Nije mogao da veruje i da se moli na pravi način. Postojala je prava blokada i nije bio siguran u spasenje. Možda je to zbog toga što nije želeo da spali literaturu duhovne lože ili da raskine sa svojim bivšim prijateljima. Oni koji nisu potpuno okrenuti Isusu ne mogu da dobiju pobedu nad tim stvarima.

Primer 382: Razmišljam o najgorem slučaju opsednutosti koji sam doživeo, a koji se dogodio na Filipinima.⁵³ Držao sam predavanje na teološkom

seminaru blizu Manile, a jedan mladić je došao kod mene radi savetovanja. Kad sam se molio sa njim on je upao u trans, a iz njega su govorili drugi glasovi. Neki od glasova su govorili jezicima koje mladić nikada nije naučio. On je govorio samo na svom filipinskom dijalektu i na engleskom. Demoni koji su govorili kroz njega su govorili na tečnom ruskom i drugim jezicima. To je bila najduža sesija savetovanja u mom životu. Trajala je devetnaest i po sati, tokom koje su mi podršku pružili verujući predavači seminara. Pitali smo glasove: "Zašto ste u ovom mladiću?" Odgovorili su na engleskom: "Zaposeli smo ga zato što se nije u potpunosti okrenuo Hristu." Svako nepotpuno okretanje Isusu ostavlja otvorena vrata za ulazak novih demonskih sila. Posle ove duge sesije savetovanja, mladić je ispovedio razne stvari koje nije pomenuo tokom svog preobražanja i naravno, svoje prve ispovesti. Svedočenje demona je bilo istinito.

Neodlučnost je u Božijem carstvu ozbiljna stvar. Moj prijatelj Gotlib Vejland je nekada svoje slušaoce pitao: "Koliko celih daje hiljadu polovina?" Neki bi zatim odgovorili: "Pet stotina." "Ne," odgovorio bi, "hiljadu poluhrišćana ne daju ni jednog, jedinog celog hrišćana." Mi razumemo značenje ove ilustracije. Džejkob Veter, osnivač nemačke misije pod šatorom, ponekad je izjavljivao svojim slušaocima: "Nepotpunost ni u čemu nema svrhu, čak je i manja od ničega."

18. Oslobođenje je moguće jedino kroz Hrista

Razni aspekti istine se u ovom kontekstu moraju oprezno razmotriti.

a. Svaka osoba koja se nalazi pod okultnim ugnjetavanjem mora odmah biti posavetovana od strane iskusnog savetnika. Okultni lavirint je toliko opasan da je skoro nemoguće da uhvaćena osoba pronađe izlaz. Tada se treba posetiti savetnik ili jedan ili dva biblijski religiozna čoveka koji su upoznati sa ovom oblašću. U raznim prilikama sam nailazio na veliki broj teologa, sveštenika i savetnika koji su okultne sposobnosti smatrali darovima Boga.

b. Šta ugnjetena osoba da uradi ukoliko ne može pronaći biblijskog savetnika u okolini? Bog je mnogo milosrdniji od nas ljudi. Njemu ne treba naša pomoć. On može napraviti puteve u divljini. Na primer, jednog dana sam dobio pismo iz Francuske. Napisala ga je jedna žena da bi mi rekla da je pročitala moje knjige o okultnom i da je prihvatila savet koji sam dao. Uz pomoć Božije dobrote je pronašla izbavljenje.

Primer 383: Sličnu priču sam čuo u Novom Zelandu. Propovedao sam u jednoj crkvi u Otorohangi. Posle službe me je posetila jedna žena. Rekla je da je bila upravnica biblijske škole. Ranije je, kako kaže, praktikovala vračanje. Prijatelj joj je dao kopiju moje knjige *Između Hrista i Sotone*. Oči su joj se otvorile. Pitala je Gospoda Isusa Hrista da je oslobodi i ona se izbavila bez pomoći savetnika. Nije uspela da pronađe savetnika u mestu u kom je živela.

Primer 384: Iskustvo slične vrste sam imao u Australiji. Na aerodromu sam sreo ženu koja mi je ispričala svoju priču. Njen muž i sin jedinac su prethodno praktikovali crnu i belu magiju. Ona je bila vernik. Zatim je jednog dana u izlogu videla moju knjigu *Između Hrista i Sotone*. Knjiga je u njenoj porodici dovela do revolucije. Njen sin Alen je prestao sa praktikovanjem magije i pokajao se. Prihvatio je Gospoda Isusa. Kada sledeći put budem išao u Australiju, on želi da me prati na turama kao muzičar.

c. Ovo su sve izuzeci. Oni nisu pravilo. Pogledajmo reči Jevanđelja po Jovanu 8:36: "Ako vas, dakle, Sin oslobodi, bićete stvarno slobodni."

Gospod Isus može da oslobodi ljude sa ili bez pomoći savetnika. "Ako Gospod neće graditi dom, uzalud se muče oni koji ga grade." Ovo možemo da primenimo ako kažemo: "Ako Gospod ne vrši savetovanje, oni koji save-tuju to rade uzalud." Daću još jedan slučaj za zaključak odeljka.

Primer 385: Jedna žena mi je ispričala svoju životnu priču. Sa dvanaest godina je začarana zbog bradavica na rukama. Kasnije je praktikovala aktiv-no i pasivno gatanje. Zatim je usledila joga i meditacija, samo da bi ispunila meru svog ropstva.

Sa trideset četiri godine je, pošto ju je posavetovao jevanđelista, tokom misije upoznala Hrista. Posle njenog preobraženja su počeli poremećaji. Ukoliko bi se verujući hrišćanin molio sa njom, tada joj je lutao um i osećala se kao da će prasnuti. Najgora stvar je to što je razvila apsolutni skotom. Skotom je delimično ili potpuno slepilo u mrežnjači oka. Jedva je mogla da vidi. Namučena žena je potražila nekoliko braće koji su se za nju molili. Molitva je uslišena i žena je oslobođena.

Ukoliko ljudi obučeni za savetovanje rade sa demonski ugnjetenom oso-bom, oni nikada ne smeju stati između Isusa i osobe koja traži pomoć. Mora se ostaviti način da se osoba direktno poveže sa Isusom.

19. Povinujte se Gospodu u svemu

Priča kaže da je feldmaršal Moltke jednog dana posećivao kuću đakonica i tamo se obratio sestrama. To je bilo najkraće obraćanje ikada. Rekao je: "Sestre, budite poslušne!" Obraćanje od samo tri reči.

U indonezijskom biblijsko probuđenju na ostrvu Timor, jedna reč je imala veoma važnu ulogu. To je bila reč *taat*, poslušnost.

Čak je i verujućim hrišćanima teško da budu poslušni Gospodu u svemu. Veoma nerado dajemo vlast drugome. Mi stvaramo sopstvene planove, odlučujemo sami za sebe i ne volimo da nam se priča šta da radimo.

Oni koji, posle preobraćenja, nisu poslušni Gospodu, doživeće mnogo prepreka i poraza.

Poslušnost u svakodnevним stvarima, malim i velikim, donosi sa sobom veliki blagoslov. Neposlušnost paralizuje naše duhovne moći.

Za Isusa je u Poslanici Filipljanima 2:8 rečeno: "Postao je poslušan do smrti."

Deo Pavlovog naređenja je bio da se dovede poslušnosti veri (Poslanica Rimljanima 1:5).

Petar govori o poslušnosti istini (Prva Petrova poslanica 1:22)

Primer 386: Pre mnogo godina mi je stariji brat, koji je radio unutar pokreta Društva, rekao šta mu je na srcu. Kada je krajem Prvog svetskog rata došao kući, molio se Bogu da mu da životnog partnera. On je već bio vernik. Jednog dana je upoznao prelepu devojkicu koja ga je odmah privukla. Nažalost, ona nije bila vernica. On je toliko bio zaljubljen da je mislio da je uz pomoć svoje ljubavi može dovesti ka Isusu. Negde u glavi je čuo upozorenje: "Ne uprežite se u isti jaram sa nevernicima." (Druga poslanica Korinćanima 6:14) On je ignorisao upozorenje i oženio neverujuću devojkicu. Čak su i u prvoj godini njihovog braka počeli da se pojavljuju problemi. "Idi ću u crkvu," rekla je, "ali me ni sa deset konja nećeš uvući u svoje Društvo." Ovo je donelo nesklad između njih i on je morao da prizna da nije bio poslušan upozorenju svoje savesti. Što se tiče ovog brata, brak je postao mučeništvo. Njegova žena je postala nadmena i ona je donosila odluke. Zarad mira je postajao sve tiši i tiši. Brao je plodove svoje neposlušnosti do kraja svog života. Njegova žena nije doživela preobraćenje. Čak nije ni išla na crkvenu službu kao što je to obećala. Jednog dana je, međutim, naišla na sebi ravnju osobu. Njena ćerka je bila lepa poput nje i isto tako neverujuća. Kada se udala, majka je mislila da će moći da dominira njenim brakom baš kao što je to uradila sa svojim. Nije se slagala sa svojim zetom. On joj je nekoliko puta rekao da "prestane da mu naređuje." Kada ona na to nije obraćala pažnju, dobila je takav šamar da je izgubila volju za dominacijom. Gde su stvari krenule naopako? Kada je član Društva bio neposlušan po pitanju braka i kada je oženio neverujuću devojkicu. Nije morao je da snosi posledice svoje loše odluke do kraja života, ali nije hteo da se odvoji od neverujuće žene.

20. Budite ispunjeni Duhom!

Ovih dana se mnogo govori o Svetom Duhu. Većina te priče je nebiblijska.

Primer 387: Posetio sam sastanak sveštenika u južnoj Nemačkoj. Glavni govornik je bio Erik Šnepel. Bender, koji je tada bio pokrajinski episkop, takođe je bio tamo. Tema razgovora bio je Sveti Duh. Mlada žena teolog je ustala i rekla: "Svetog Duha primamo kada smo kršteni kao bebe." Na ovo mi se podigla kosa na glavi, zato što niko nije ustao iz neslaganja. U Nemačkoj je 90 procenata stanovništva kršteno kao bebe. Prema tome trebamo misliti da 90 procenata Nemaca - pljačkaši, ubice koje ubijaju iz koristi, seksualne ubice, kao i samopravični, samozadovoljni, bogati građani

- imaju Svetog Duha. Takva zamisao je smešna. A ipak, to je rečeno u prisustvu 140 sveštenika nacionalne crkve. U pauzi koja je usledila otišao sam do glavnog govornika i pitao ga da izjavi svoje neslaganje sa ovom nebiblijskom izjavom. U to vreme sam bio mlad sveštenik, a episkop Bender me je već više od jednog puta prekorio zbog mojih protesta.

Moj zahtev glavnom govorniku nije uslišen. Šnepel je uvek bio preoprezan brat koji nije želeo nikoga da povredi.

Drugi ekstrem je pregrejana atmosfera nekih fanatičkih grupa koji više vrednuju govor jezicima od pravog, biblijskog života u moći Svetog Duha. Sledeća priča je primer ovog oblika iz Soija iz Indonezije.

Primer 388: Pošto se desilo biblijsko probuđenje u Soiju, nekoliko američkih pentekostalnih sveštenika je došlo da posmatra ovo probuđenje. Pre nego što su stigli, sveštenike u Soiju je upozorio Gospod: "Dolaze ljudi koji imaju lažno učenje o Svetom Duhu. Ne sme im se dozvoliti da ovde govore jer će zbuniti crkvu." Amerikanci su došli i uskoro su postali popularni među ljudima jer su davali mnogo novca. Tokom velike konferencije u crkvi, zauzeli su svoje mesto na platformi kao posetioci. Prolazili su sati i sati na sastanku. Mnogi govornici su dali svoje svedočanstvo. Na kraju su postali nestrppljivi i pitali: "Možemo li dati naše svedočanstvo?" "Ne," odgovorio je sveštenik Danijel, koji je bio predsedavajući, "Gospod nas je upozorio da imate lažno učenje o Svetom Duhu." To je bilo poput hladnog tuša za ljude koji su proputovali 1.000 kilometara!

Između hladnog, beživotnog "crkvošćanstva" zvanične crkve i preterano emotivne atmosfere ekstremista leži istina.

U Svetom pismu nam se istina otkriva prilično jasno.

Svetog Duha dobijamo kada se nanovo rodimo. Niko ne može nazvati Isusa Gospodom bez Svetog Duha (Prva poslanica Korinćanima 12:3). Krštenje odojčadi nije isto kao i preporod.

Ne treba nam drugo veliko iskustvo kao dodatak drugom rođenju, bilo u obliku "drugog blagoslova" ili dodatnog "krštenja Duha". Ne bih sledio Gospoda koji ima samo dva blagoslova koje može dati. Svaki dan koji živimo sa Njim je blagoslov.

Svi delovi Biblije koji govore o Svetom Duhu su za mene od velike važnosti. Ali, mi nemamo pravo da uzimamo te odeljke i da od njih stvaramo lažno učenje.

Da bismo ukratko saželi učenje Biblije moramo reći:

a. Svetog Duha primamo kada smo nanovo rođeni. Na drugom rođenju smo ispunjeni i zapečaćeni Svetim Duhom. Nanovo rođenje je trenutak kada se upoznamo sa Isusom i Njegovom reči – Biblijom, i kada odlučimo da po tome živimo.

b. Ne smemo stajati mirno na ovoj početnoj tački. Pavle, koji je iskusio ispunjenje Svetim Duhom vernika u Efesu (Dela apostolska 19:6), istim ljudima piše u Poslanici Efescima 5:18: "Punite se Duhom." To znači da nam ne treba krštenje Duha kao drugo iskustvo potpunog spasenja. Potrebno nam je stalno ispunjenje Svetim Duhom nakon što smo postali članovi Hristovog carstva kroz drugo rođenje.

Osoba koja je izbavljena od sfere okultnih moći i uticaja, mora čvrsto stajati u sferi moći Svetog Duha i slediti Isusa. *Civitas diaboli*, Sotonina oblast, je ostavljena, a čovek postaje član *civitas Dei*, Božijeg carstva.

Ukoliko i dalje nisam razjasnio ikome da ovih dvadeset tačaka nisu šablon, nadam se da mi se neće zameriti ukoliko to ponovim. Ne treba nam šablon, niti rutina, niti metoda, niti sistem, već sam Isus Hrist. On je jedini koji nas može spasiti od moći Sotone.

Ali, bilo je neophodno pokazati onima koji su ugnjeteni od strane demona koje mogućnosti Sveto pismo sadrži za pronalazak slobode.

D. U VOZU OSVAJAČA

U istoriji je često bio običaj za pobedničke generale da u svojoj pobedonosnoj povorci povedu sa sobom vođe njihovih pokorenih neprijatelja.

Primer pronalazimo u Prvoj knjizi Samuila glavi 15. Kralj Saul je pokorio Amalika, a zatim je njihovog kralja Agaga poveo kao zatvorenika u svojoj povorci.

Isti običaj se može videti u antičkom Rimu. Osvajačima koji su se vraćali kući je dozvoljena trijumfalna povorka i među onima koji bi ih pratili bi bili i njihovi pobeđeni neprijatelji.

Knjiga proroka Isaije 53:12 govori o najjačem osvajaču svih vremena na sledeći način: "Zato ću Mu dati deo za mnoge, i sa silnima će deliti plen." (Na nemačkom piše: "Imaće moćne kao svoj plen.")

Ko je najjači od svih osvajača? Ko ima moćne ljude i anđele kao svoj plen? Naredna poglavlja će dati odgovor.

1. OD SATANISTE DO HRISTA

1975. mi je Gospod dozvolio da se upoznam sa bivšim satanistom. On mi je dao dozvolu da objavim njegovu životnu priču i u isto vreme me zamolio da se molim za one koji dobiju moj članak. Nekoliko meseci posle našeg sastanka, Dejvid Hansen, to je ime ovog čoveka, mi je poslao kratku autobiografiju. Ona je predugačka da bi se ovde u potpunosti ištaampala, zato iskoristimo samo uvod pisma da bismo imali pozadinu naredne priče.

"Dragi doktore Koh,

Hvala vam na vremenu koje sam proveo sa vama posle službe 19. marta u crkvi Svete Trojice u Santa Barbari, u Kaliforniji. To je bio veoma značajan sastanak za mene, ohrabrujući i blagosloven.

Hvalim Boga za vaš posvećen život Hristu i radu u koji vas je Gospod doveo. Dok sam čitao vašu knjigu, *Vino Božije*, ponovo sam bio blagosloven, ohrabren i pozvan na promenu. Gospod je vaš posvećeni život ka Njemu iskoristio da me ohrabri i ojača svakog puta kada sam se zadubio u jednu od vaših knjiga. Sada vas svakog dana podržavam u molitvi."

A sada priča o ovom čoveku koji je nastavnik u srednjoj školi. Hrišćanstvo o kojem je čuo kod kuće i u crkvi ga je ostavilo nezadovoljnim. Otvorenim očima je video veliku prazninu koja postoji između hrišćanskog učenja i

praktičnog života. Takođe je bio dovoljno iskren da prizna nesaglasnost između želje i rada u sopstvenom životu. Zato je tragao za čvrstom osnovom za svoj život. Težio je da pronađe moć koja bi mu omogućila da živi život kakav je želeo.

Jedne večeri je čuo satanistu koji je govorio na televiziji. Satanista je veličao Sotoninu moć. Ovaj čovek tame je, između ostalog, rekao: "Ukoliko želite moć, daćemo vam je. Ukoliko tražite ispunjenje u životu, možemo vam to ponuditi. Hrišćanstvo je odavno ostalo bez posla. U svakom slučaju, hrišćanstvo nikada ništa nije ponudilo svojim sledbenicima. Samo ih je hranilo praznim obećanjima."

Te večeri je ovaj profesor fizičkog, koji je tragao za nečim za šta će živeti, doneo svoju odluku. Potražio je adresu i mesto susreta najbližeg satanističkog kulta. Bilo je to blizu kanjona Skeleta, blizu Tauzand Oaksa, mesto između Santa Barbare i Los Anđelesa.

Dve godine je nastavnik bio član ove grupe. Obično su se okupljali vikendom, od četiri po podne pa sve do ponoći, ili čak i kasnije, u kanjonu Skeleta gde su slavili crnu misu i imali orgije. Dejvid je sve predao Sotoni: svoj život, svoju dušu, svoj dom, svoju zaradu, svoj automobil i svoju porodicu. Ova potpuna predaja mu, međutim, nije donela mir. Moć tame je dosegla do njegove duše i počele su da ga muče samoubilačke misli.

Jednog dana se ponovo molio Sotoni, svom gospodaru. Proklinjao je Boga, što je bio jedan od zahteva za pravu molitvu Sotoni. Zatim su mu u um došle reči Biblije iz Prve Jovanove poslanice 4:4: "Jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svetu." Uprkos ovim rečima iz Biblije, on je nastavio da proklinje Boga svom mržnjom koju je mogao da izgovori. Zatim je osetio veliki mir koji se širio njegovim srcem i unutar sobe. Atmosfera ga je nadvladala. Bila je poslata od strane Boga. Odjednom je Dejvid seo na krevet i potražio pomoć od Boga. Bog je čuo njegovu neiskazanu molitvu i njegov vapaj.

Od tog trenutka je Dejvidov život na novom putu. Izvadio je Bibliju i svakodnevno željno je proučavao. Njegov mir je postao dublji.

Zatim je došao vikend. Njegovi bivši prijatelji bi se skupljali u kanjonu Skeleta. Dejvid se molio za smernice šta da uradi. Odlučio je da će još jednom otići na sastanak, da će im reći da odlazi i da svojim prijateljima posvedoči o Isusu Hristu.

Ovo je nešto što niko ne treba da pokuša da izvede. Kada su se svi članovi okupili, on je objasnio da ih napušta i posvedočio je da je Isus Hristos njegov Spasitelj. Njegovi prijatelji su bili zapanjeni, ali mu nisu protivrečili. Samo su rekli: "Zašto radiš to? Šta dobijaš od toga?" Dejvid je bio spreman da pruži odgovor.

"Radim ovo zato što mi život u našem društvu nije doneo ništa nego očaj, samoubilačke misli i nedostatak mira. Ono što sam već dobio sa Hristom jeste unutrašnji mir koji prevazilazi svako razumevanje."

Njegovo svedočenje za Hrista i diskusija koja je usledila je trajala devet sati, sve do ponoći. Rezultat toga je da su njegovi brojni prijatelji rekli: "Pridružićemo ti se. Tvoj problem je i naš problem, takođe. Mi takođe tragamo za tim mirom za koji kažeš da Hristos može da pruži."

Rezultat ovog sastanka pokazuje da je Dejvid imao zapovest od Gospoda da ode na sektaški sastanak.

Oni koji su pobjegli iz Sotoninih kandži moraju biti spremni za njegove kontranapade. Tokom sledeće noći posle ove moćne pobede Isusa Hrista, Dejvid je doživeo ličnu intervenciju Sotone. "Meni pripadaš," rekao je. "Ukoliko pokušaš da pobjegneš od mene, ja ću ubiti tvoje dete i učiniću te siromašnim." Ali, Dejvid je bio odlučan da će, šta god Gospod dozvoli da mu se desi, ostati veran Isusu.

Sutradan je njegovo dete bilo ozbiljno bolesno i moralo je da ide u bolnicu. Lečenje u bolnici je trajalo tri sedmice. Zatim je dete umrlo. Račun za lečenje i sahranu je iznosio oko 3000 dolara.

Sotona je izvršio svoju pretnju. Dete je bilo mrtvo, a porodica se susrela sa finansijskom propašću.

U ovom trenutku moram da prekinem priču. Već sam dao kratak pregled Dejvidovog iskustva u biltenu. Kao rezultat toga sam dobio brojna pisma u kojem su me zamolili da izostavim ovu stranu priče. Neki hrišćani su uvređeni zato što veruju da se, kada osoba doživi preobraženje, sve oprašta i da svi problemi nestaju. Ovo viđenje se pogotovo može naći u američkim i kanadskim crkvama.

Jedna stvar je sigurna: kada osoba doživi preobraćenje, svi gresi su oprošteni. Ali, ne nestaju sve posledice, ne uvek. Biblija nam ne pruža površnu, nepromišljenu teologiju.

Ilustracija koju sam često koristio nam može pomoći da ovo jasnije vidimo. Recimo da neki muškarac ženskaroš, kao posledicu svog razvratnog života, ima sifilis. Zatim pronalazi Hrista i takođe dobija oprostaj za njegov raskalašni život. To ne znači da je njegova bolest izlečena. Za to će verovatno trebati dug vremenski period medicinskog lečenja.

Postoje neki biblijski odeljci koji svaku površnu teologiju čine da izgleda apsurdno. Pomislite na Knjigu proroka Isaije 45:7: "Ja gradim mir i stvaram zlo." Bog stvara zlo? Pomislite na Knjigu proroka Amosa 3:6, "Hoće li biti nesreća u gradu, a Gospod da je ne učini?" Bog donosi zlo?

Nepromišljeni, površni hrišćani zaboravljaju svetost i pravednost Boga i podcenjuju moć Sotone.

Dejvid je sebe predao Đavolu i često je proklinjao Boga. Božija je stvar ukoliko je On dozvolio smrt deteta i Dejvidovu finansijsku propast. Štaviše, Dejvid mi je rekao da je dete posvećeno Sotoni dok je još bilo u majčinoj utrobi.

Uprkos ovim užasnim preprekama, Dejvid nije dozvolio da ga išta zaustavi od toga da prati Isusa. Posle ovoga je sebe i svoju porodicu svakodnevno stavljao pod Isusovu zaštitu. Savet koji je dat u mojoj knjizi *Okultno ropstvo i izbavljenje*⁵⁴ mu je postao blagoslov.

Kao dodatnu pomoć je pokušao da pronađe neke vernike koji bi ga podržali u molitvi. Bio je veoma razočaran. Hrišćani su ga se bojali i izbegavali su ga. Tragedija je da na Zapadu hrišćani imaju tako malo interesovanja za molitvene grupe, koje mogu pomoći ugroženim i uznemirenim hrišćanima.

Od tada je Dejvid bio blagoslov mnogim ljudima. Gde god je bio pozvan, davao je svedočanstvo kako ga je Hristos oslobodio od Sotoninih okova. Bog je opremio ovog brata da savetuje one koji pate od okultnog ugnjetavanja. Mnoge crkve su mu otvorile vrata.

Takva služba zahteva molitvenu podršku razumevajućih hrišćana. Koristim ovu priliku da zamolim sve one koji se mole za mene da takvu molitvu započnu i za njega, i da u tome budu istrajni.

Ovo iskustvo iz 1975. je prvi odgovor na pitanje: "Ko je čovek koji moćne ljude ima kao svoj plen?" Znamo Ga. To je Isus.

2. ASTROLOGIJA I HRIŠĆANSTVO?

1972. sam držao predavanje u francuskoj crkvi u Kvebeku na temu gatanja. Posle predavanja je bila diskusija. Mladić sa dugom kosom je ustao i rekao: "Ja sam i astrolog i hrišćanin." Zatim je počeo da protivreči nekim stvarima koje sam rekao. Odgovorio sam mu: "Ili si astrolog ili si hrišćanin. Ne možeš biti i jedno i drugo u isto vreme."

"Zašto da ne?" pitao je dugokosi momak.

"Idi kući i pročitaj Knjigu proroka Isaije 47:12-14." Zatim sam citirao ta tri stiha. To je bio kraj diskusije sa ovim mladićem.

Oko šest meseci kasnije sam dobio brošuru od 23 strane. Na poledini su bile dve slike. Na vrhu je bila slika dugokosog čoveka, a ispod nje je bio mladić sa isečenom kosom. Između njih nije bilo vidljive sličnosti. Gornja osoba je imala bradu, "Avesalomovu kosu" i mračni izgled; osoba ispod bez brade, srećno lice i vojničku frizuru. Između dve slike je stajao naslov: *Zašto sam napustio astrologiju*.

Ova brošura je sadržala svedočanstvo Ajvsa Petela. Pročitajmo ukratko njegovu priču.

"Petel potiče iz katoličke porodice koja je živela u Montrealu. Njegov otac je radio u fabrici koja je pripadala jednom Kanađaninu.

Kako je rastao, Ajvs se interesovao za umetnost i pozorište. Želeo je da studira u Konzervatorijumu dramske umetnosti. Otišao je na prijemni ispit. Direktor Konzervatorijuma ga je odbio iz sledećeg razloga: ne nedostatak talenta, već nedovoljne discipline i prilagodljivosti. Svako ko je znao Petelov divlji život pre njegovog preobraćenja će razumeti ovaj komentar.

Posle nekoliko novih pokušaja da postane student likovne umetnosti, izgubio je interesovanje. Razočaranje ga je odvelo do droge. Želeo je da zaboravi neprijatna iskustva svog života, da se otarasi prošlosti.

Droge mu nisu donele osećaj značaja i ispunjenja kojim se nadao, zato se okrenuo astrologiji.

Tri godine je studirao astrologiju i specijalizovao se za nju. Pravio je horoskope radi davanja medicinskih dijagnoza. Uz pomoć zvezdane mape je pokušao da predvidi buduće događaje. Takođe je praktikovao analizu karaktera i pokušao je psihoterapiju. Tako je zarađivao za život.

Kako je došlo do ove prekretnice u njegovom životu? Razočaranja vezana za njegovu profesionalnu obuku i njegova zavisnost od droge je verovatno ostavila određenu prazninu koju je Petel nesvesno želeo da ispuni.

Dobio je ohrabrenje da pronađe novu putanju za svoj život kada je jedan od njegovih prijatelja doživeo biblijsko preobraćenje krajem 1971. Petel je primetio veliku promenu u karakteru njegovog prijatelja pošto se odlučio za Hrista. Ovo je podstaklo Petela da pročita Bibliju. Počeo je nasumice da čita njene delove.

Sledeći korak ka preorijentaciji njegovog života je bila moja beseda u francuskoj crkvi u Kvebeku koju sam pomenuo ranije.

Petel se mučio da prizna da nije postojalo veće natprirodne sile i mudrosti u nebeskim sazvežđima nego u kristalnoj kugli ili visku. Ove natprirodne sposobnosti ne leže u osobi koja praktikuje gatanje: ova natprirodna moć potiče samo od Sotone. Mnogi delovi Biblije poput Knjige proroka Isaije glava 47, Pete knjige Mojsijeve 18:9-12, navele su ga da to shvati.

Iako je znao te stvari, to nikada nije dovelo do praktične promene u njegovom životu. Trebalo mu je istaći još jednu stvar. Ovo se desilo ubrzo nakon moje sedamnaeste ture predavanja u Kanadi.

Serijske predavanja po pitanju okultnog su reklamirane u salonu međunarodnih okultnih nauka u Montrealu. Petel, koji je i dalje bio nesiguran po pitanju astrologije, pogotovo zato što je od nje zarađivao, otišao je na te sastanke. Potpuna odvratnost prema okultnom, koju je tamo osetio, mu je pomogla da dođe do tačke potpunog raskidanja sa okultnim praksama.

Na ovom anti-okultnom festivalu u Montrealu, Petel je razgovarao sa katoličkim sveštenikom. Kasnije ga je posavetovao da koristi kristalnu kuglu

za razrešenje njegovih problema. Drugim rečima, sveštenik je rekao Petelu da potraži pomoć u vraćanju.

Mladić je sada bio uznemiren i nije imao mira. Shvatio je da astrologija i druge veštine vraćanja nisu dosledne hrišćanskoj veri. 28. maja 1972. se odlučio za Hrista. Ovo je bio početak potpuno novog života za Petela.

Posledice njegovog radikalnog preobraženja su uskoro postale očigledne. Petel je otvorio malu piceriju u Kvebeku. Prve osobe koje je doveo ka Hristu su bili njegovi pomoćnici. Za mene je bilo izuzetno iskustvo videti njegove pomoćnike tokom moje osamnaeste ture po Kanadi. Otišli su u restorane sa biblijskim nadahnućem i otpočeli dan uz čitanje Biblije i zajedničku molitvu.

Osamnaest meseci nakon njegovog preobraćenja, Petel je već zainteresovao 23 osobe za Hrista. Kada sam predavao u betuelskoj biblijskoj školi, jedan student mi je rekao da ga je Petel zainteresovao za Hrista.

Svako ko je tako aktivan u službi Gospoda mora da očekuje Sotonine kontranapade. Oni dolaze sa velikom snagom. Petel je trebao da bude oboren kao i mnogi drugi u carstvu Božijem. Iz ovog razloga sam dva puta u svojim biltenima zamolio ljude da se mole za njega. U ovom trenutku pozivam sve svoje molitvene partnere da se iskreno založe za njega. Hristova crkva je često izneverila one koji se bore na prvoj liniji fronta. Petel je svedok koji se nalazi u borbi prsa u prsa sa neprijateljem, zato što nekada putuje radi držanja govora i upozoravanja ljudi na okultno i astrologiju koju je i on sam nekada praktikovao.

3. ČAROBNJACI

Na misionarskim poljima sam se često susretao sa ljudima poput Elime iz Dela apostolskih glave 13 koji praktikuju svoje mračne veštine i sprečavaju ljude da dođu ka Hristu. Već sam dovoljno pisao o vraćanju u ovoj knjizi. Ono što nas u ovom poglavlju zanima jeste kako se čarobnjaci oslobađaju okultnog preko Hrista.

Sećam se Gandija u Novoj Gvineji. Posećivao sam stanice misije Australijskog južnog mora. Sestra Lisbet Šrader me je upoznala sa bivšim čarobnjakom koji je postao hrišćanin. Već sam upućivao na njegovu priču u mojoj knjizi *Pod vodstvom Isusa*.

Među mnogim ljudima postoje čarobnjaci koji praktikuju svoje mračne veštine i koji, dejstvujući kao pristalice Đavola, donose mnogo patnje.

Na primer, pre mnogo godina mi je čarobnjak u Holštajnu, u Nemačkoj, rekao da je putem Sotonine moći ubio tri čoveka. Danas je on Isusov sledbenik.

Jedno iskustvo je ostavilo dubok utisak u mom sećanju. Bilo je to preobraćenje čarobnjaka kojeg sam uspeo da usmerim ka Hristu.

Pošto sam govorio u jednoj crkvi, jedan čovek je utrčao u sveštenučku kancelariju. Pre nego što sam mogao da ga zaustavim, on je već bio na svojim kolenima, plačući i ispovedajući svoje grehe. Toliko je bio ganut da više nije mogao da kontroliše sebe. Potreban je jak udarac da čoveka natera da plače.

Čuo je moj govor gde sam napadao magiju i vraćanje, a njegova savest je bila ubodena. Jasno se odvojio od toga pred Bogom. Bilo je lako dovesti ga ka Hristu. Sveti Duh je očigledno delovao. Zajedno sa njim sam izgovorio molitvu odricanja i izjavio da je slobodan u ime Gospoda Isusa Hrista (Jevanđelje po Mateju 18:18).

Sutradan sam morao da putujem negde drugde i izgubio sam kontakt sa ovim čovekom. Oko dve godine kasnije sam posetio mesto koje se nalazilo nedaleko od tog grada. Bivši čarobnjak nije mogao lično da dođe, ali je poslao prijatelja sa porukom: "Reci doktoru Kohu da sam tog dana postao slobodan i da sam od tada sledio Isusa." To je bila ohrabrujuća poruka usred svih teškoća moje službe.

Zatim godinama nisam čuo za njega. Osam godina kasnije, govorio sam na misionarskoj konferenciji koja je bila udaljena 430 kilometara od mesta gde je on živeo. Među ljudima koji su bili prisutni na konferenciji, došao je i čovek koji je rekao: "Da li me i dalje poznaješ?" Rekao sam da ga ne poznajem. "Ja sam bivši magijski vrač kojeg si doveo ka Hristu. I dalje Ga pratim." Moja radost je bila velika.

Još uvek nisam završio priču. Još je rekao: "Još uvek ne znaš sve. Kada sam tada došao kod tebe, imao sam bolest pluća. Nikada ti nisam rekao da se, kada sam preobraćen, moja tuberkuloza zaustavila. Želeo sam da sačekam dok ne budem potpuno siguran. Sada je prošlo skoro deset godina od tada. Gospod je za mene učinio trostruko čudo: oprostio mi je grehove, oslobodio me je Sotoninog ropstva i izlečio me od tuberkuloze."

Ovde je ilustracija Isusove originalne zapovesti Njegovim učenicima kada ih je poslao. U Jevanđelju po Luki 9:1-2 čitamo: "Dade im moć i vlast nad svim demonima i da leče bolesti. I posla ih da propovedaju carstvo Božije i da leče bolesnike." Propovedanje, isceljivanje, isterivanje demona, ovo su tri stvari iz Isusove zapovesti. Postoje mnogi hrišćani koji veruju da se ovi stihovi primenjuju samo na apostolsko doba. Doba apostola je, naravno, bilo drugačijeg karaktera od onoga što se razvilo kasnije. Ali, dokle god kaže u Bibliji: "Isus Hristos je isti juče i danas i doveka." (Poslanica Jevrejima 13:8), ja neću provoditi vreme istražujući šta ne pripada nama već ću tražiti ono što pripada nama. A to je više od onoga što bi kratkovidi ljudi želeli da verujemo.

4. OSVAJANJE MOĆNIH

Neki od najjačih oblika spiritizma i magije se nalaze u Makumba grupama u Južnoj Americi, vudu u Haitiju, Zombisi u Africi i Aziji i šamani iz Sibira i Aljaske. Posetio sam ove oblasti ali tamo nisam čuo mnogo slučajeva izbacivanja. Nekoliko iskustava pobede su, međutim, simboli Isusovog trijumfa u ovim mračnim regionima i oblastima sveta. Spomenimo ih.

a. Od Makumbe do Hrista

Priča Otilije Pontes je svetionik koji pokazuje da Isus zaista može da spase ljude iz najdubljeg pakla vraćanja i da od njih učini Svoje instrumente. Za potpunu priču Otilije pogledajte moju knjigu *Isus na svim kontinentima*, na strani 554. Ovde ću prikazati samo malu deo tih iskustava.

Otilija Pontes radi u tekstilnoj fabrici u Rio de Žaneiru. Tamo je pala u šake njene upravnice koja je putem psihičkih moći uticala na nju da se pridruži Makumbi. Otilija je uvedena u kultske ceremonije u brazilskoj džungli. Zbog njenih jakih, naslednih, psihičkih moći, brzo je napredovala kroz sve nivoje i prošla sve testove.

Jedan od testova je bio da golim rukama uzme goruću vunu iz ključalog ulja, bez da opeče svoje prste. Od pedeset kandidata su samo Otilija i još jedan novajlija uspeli to da urade.

Najteži test je bila naredba da svog sopstvenog sina preda za kultsko žrtvovanje. Dečak je u ponoć doveden na svečano okupljanje. U isto vreme je koza vezana i stavljena pored dečaka. Demon je morao da odluči da li bi radije želeo život dečaka ili koze. Žrtvovanje dece Makumba praktikuje se do današnjeg dana. Država je to strogo zabranila, ali su mesta okupljanja kulta tako skrivena u džungli da policija nikada ne bi mogla da ih pronađe.

U ponoć je demon Žoao Kaveira ušao u majku kulta i izjavio da će prihvatiti zamenu. Zato je koza ubijena i žrtvovana. Dečak bi nesumnjivo bio žrtvovan da je demon tako zahtevao.

Treba da se kaže da je taj dečak sada Isusov sluga.

Posle konačnog teksta, Otilija je postala *Baba de vovo Rosario* ili majka kulta ružinog zaveta. Razvila je izuzetne medijumske moći. Mogla je da izleči i da prouzrokuje bolesti, da baci čarolije i da ih skine. Kada je bila u transu, mogla je da primi poruku i da je prenese drugima. Ono što je iznenadilo Otiliju je da njena moć nije bila efikasna kada su pravi hrišćani bili uključeni. Saznala je da postoji nešto jače od Sotone i demona.

Otilija je dvadeset tri godine držala vodeću poziciju u Makumbi. Tada je čula Hristov poziv. Prvo je njeno dete postalo tako bolesno da njegovo izle-

čenje nije bilo moguće. Hristov sluga koji ju je posetio je rekao: "Hristos može da izleči tvoje dete. Molim te, dođi sledeće nedelje na Božiju službu."

Majka kulta da ode na hrišćansku službu? Nemoguć pojam! Ali, ona je volela svoje dete. I tako, čitave sedmice se mučila sa pitanjem da li da ode. Razne teškoće su se pojavljivale. Štaviše, njen prethodnik, stara majka kulta, pokušala je da je spreči. Otilija je bacila čaroliju na nju u njenoj kući. Stara Baba je morala nepomično da stoji sve dok se Otilija ne vrati. To je bila snaga moći mlade Babe.

Nije bila zadovoljna da ode na crkvenu službu, samo jednom. Usred strašnih borbi, Otilija je pronašla put do Hrista i odrekla se Makumba kulta. Majka kulta koja napusti Makumbu obično predaje svoj život. Otilija je bila svesna toga. Ali, prihvatila je rizik. Znala je da je sada pod zaštitom Moćnijeg. Njeno dete se u potpunosti oporavilo. Otilija je postala jevanđelista i od tada je išla širom Brazila i govorila na velikim sastancima žena. Kada sam je sreo u Rijuu i čuo njeno svedočanstvo iz njenih usta, ona je već govorila u 130 crkava. Potrebne su joj naše molitve, zato što Sotona goni svaku osobu koja ga je jednom služila, a zatim pobeгла iz njegovih kandži.

b. Od vudua do Hrista

Ova priča se može brzo ispričati, ali postoji mnogo toga između redova. O vudu sam naučio na Haitiju. Imam mnogo izveštaja od misionara, ali takođe i neka svoja zapažanja iz svog iskustva u savetovanju.

Bilo je to ranih pedesetih godina. Jedan mladi crnac je došao kod mene radi savetovanja. U detinjstvu ga je izlečio vuduista u Port o Prensuu, na Haitiju. Njegovi roditelji su uvek išli kod vuduiste kad god im je trebala pomoć.

Posledice su bile očigledne. On je doživeo promenu karaktera; postojala je blokada u njegovom duhovnom životu; postojale su razne vrste ropstva. Mladić mi je ispričao čitavu svoju životnu priču. Zajedno sa njim sam se pomolio Hristu. U prisustvu dvojice verujuće braće sam izjavio da je oslobođen vudua u ime Gospoda. Moram da kažem da sam se plašio da to uradim. Znam za kontranapade sila tame, koje su mnogo užasnije nego što površni i neiskusni hrišćani misle.

Posle ovoga sam izgubio svaki kontakt sa tim mladićem. Zatim je 1966. na Svetskoj konferenciji jevanđelizma, on iznenada došao do mene i rekao: "Da li me se sećaš? Pre oko 10 ili 12 godina sam došao kod tebe na savetovanje." Čitava scena mi se vratila. Koliko mi je samo bilo drago kada sam čuo da ovaj brat sada propoveda jevanđelje u svojoj zemlji i da je jedan od vođa hrišćanske crkve.

c. Od joge do Hrista

Pre mnogo godina sam držao neka predavanja u San Dijegu, u Kaliforniji. Posle jednog od sastanaka, jedna mlada žena je došla kod mene i rekla da je godinama praktikovala jogu. Posle mnogo vežbanja je usavršila drugi nivo. Mogla je da kontroliše svoj utrobnji nervni sistem uz pomoć mentalne koncentracije. Mogla je da uspori ili ubrza cirkulaciju. Njene nesvesne telesne funkcije su kontrolisane uz pomoć koncentracije i meditacije.

U svojim vežbama je izabrala Isusa kao svog gurua. Dobro upamtite: Isus je bio samo primer, samo veliki mudri čovek, ne njen Iskupitelj i Spasitelj. Mlada žena je mislila da je imala uravnoteženu filozofiju života. Potom je njena sigurnost razbijena.

Blizu nje su živeli neki hrišćani koji su se molili za nju. Pozivali su je na službe i davali joj hrišćansku literaturu za čitanje. Takođe su argumentovali da nije dovoljno Isusu dati počasnu titulu i izabrati Ga kao gurua. Ne, Isus želi da bude naš Bog čitavog našeg života.

Sa ovim je izbačen jedan kamen sistema učenja koji je ona napravila. Drugi su usledili. Bio je to bolan proces, ali je na kraju svoj život okrenula Hristu.

Ištampala je svedočanstvo njenog preobraćenja. To je mala brošura od 32 strane. Dala mi je kopiju dok sam bio u San Dijegu. Brošura se zove *Od joge do Hrista*.

d. Državni Đavo postao hrišćanin

Bilo je to u Liberiji. Posećivao sam Kingsvil, gde je radio misionar Grejem Dejvis. Brat Dejvis je bio dobar hrišćanin. Odavno je umro.

Pošto sam govorio, jedan 70-ogodišnjak je došao kod mene na savetovanje. Misionar me je upozorio da je ovaj starac bio strašan čarobnjak koji je imao nadimak Državni Đavo. On je bio predsednik čarobnjaka u Liberiji.

Bilo mi je neprijatno što je takav čovek došao kod mene na savetovanje. Ali, spremalo mi se iznenađenje.

Čarobnjak je otvoreno rekao: "Želim da ispovedim svoje grehe i postanem hrišćanin." Zatim je počeo da otkriva sve što je uradio u svom životu. Nije imao poteškoća u prihvatanju oproštaja i izbavljenja kroz veru u Hrista. Ovaj intervju mi je, takođe, omogućio da vidim šta se događa u pozadini magije u Liberiji. Mnogo ove magije zavisi od sugestije, ali takođe je uključeno i mnogo satanističkog vraćanja.

Bilo mi je očigledno da sam, što se ovog čoveka tiče, ja bio samo poslednja karika u nizu. Misionari su odlično pripremili teren. Bez službe ovih vernih Isusovih svedoka na misionarskom polju, iznenadno preobraćenje starog čarobnjaka koji je bio tako jasan po pitanju stvari koje je uradio, ne bi bilo moguće.

Takođe mi je omogućeno da jasno vidim koliko je velika moć Isusa Hrista, kada se glavni čarobnjak može predati Sinu Božijem.

e. Muslimanski čarobnjak postao hrišćanin

U jugoistočnoj Aziji sam tri puta sreo brata N.N. Bolje je da ne dam njegovo ime jer će u suprotnom biti izložen napadima.

Njegovi roditelji su živeli na Sumatri u okrugu koji su kontrolisali muslimani. Njihov sin je bio nadaren i ne samo što je išao u srednju školu, već i na univerzitet. Plan i nada roditelja je bila da njihov sin postane muslimanski sveštenik. Tokom odmora je mladi kandidat za sveštenika odlazio kod starog muslimanskog sveštenika i tamo učio sve ono što se ne može naučiti na univerzitetu. Stari Muhamedov sledbenik je svog željnog učenika uveo u veštinu magije. Očigledno je dečak imao jaku psihičku dispoziciju i dobio je veliku veštinu. Uz pomoć magije je mogao da otvori zatvorena vrata i prozore, da ugasi vatru ili da je zapali. Tokom svih ovih eksperimenata, njegov učitelj je razjasnio da svaki potpuno kvalifikovani muslimanski sveštenik mora, takođe, naučiti i usavršiti veštinu magije.

Da bi zaokružio svoje studije, mladić je morao da ode u inostranstvo i pohađa vodeći Kuranski univerzitet. Ovde je po prvi put sreo prave, ubeđene hrišćane. Bez razloga je počeo da ih mrzi. To i ne čudi, pošto je kroz svoje magijsko praktikovanje upao u Sotonine šake.

Da bi svoju mržnju preveo u akciju, osnovao je antihrišćansku akcionu grupu među studentima. Cilj ove grupe je bio borba protiv svake otvorene aktivnosti hrišćana. Gde god su se držale hrišćanske službe, ova grupa je lomila prozore i pravila takvu gužvu oko crkve da su službe prekidane. Hrišćani nisu dobili pomoć od strane policije, zato što su policajci bili muslimani i osećali su sličnu mržnju prema hrišćanima. Hrišćani nisu mislili da traže zaštitu od policije. Znali su da nema svrhe. Umesto toga su se molili, između ostalog rečima Psalma 124:8: "Pomoć je naša u imenu Gospodnjem."

U crkvi, okruženi spoljašnjim metežom, hrišćani su kleknuli na kolena i molili se za one koji su stvarali smetnje. Na drugoj službi jedne nedeljne večeri, vođa i propovednik hrišćanske crkve je dobio ideju da pozove grupu muslimana na diskusiju u crkvi. Dok je vođa otišao napolje, ostali u crkvi su se molili Gospodu za njegovu zaštitu. Bio je odgovor na molitvu to kada je kolovođa muslimana odlučio da se pridruži diskusiji. Studenti širom sveta su, naravno, uvek spremni za diskusiju.

Malo nelagodno, drugi muslimani sa prkosnim i agresivnim licima su ušli u hrišćansku salu za sastanke. Podržani molitvama svih hrišćana koji su bili prisutni, vođa je tiho objasnio mladim usijanim glavama šta su oni kao hrišćani hteli da urade. Diskusija je bila mnogo tiša nego što je to očekivano.

Te večeri su se grupe razile bez ikakvog daljeg ometanja.

Onaj koji je najviše razmišljao o onome što su hrišćani rekli je bio student koji se spremio da postane islamski sveštenik. Izgubio je volju za podsticanje novih smetnji. Njegovi prijatelji su nastavili kampanju, ali ne u "diskusiji sa crkvom".

Mladi musliman, sveštenski kandidat, je otišao čak i korak dalje. Jedne večeri se uvukao na hrišćansku službu i sedeo u poslednjem redu. Poruka koju je čuo mu je dirnula srce. Božiji Duh je radio u njegovom srcu.

Usledile su oluje i borbe, ali mladić je ipak odlučio da razgovara sa vođom crkve. Ovaj sveštenik je zatim ovog islamskog studenta poveo na jevanđelistički sastanak koji je misionar, čovek sa teološkim znanjem, sprovodio u gradu. To je bio poslednji impuls - sledbenik Kurana, kandidat za muslimansko sveštenstvo, postao je Isusov sledbenik. Njegova odluka da postane svedok za Isusa Hrista je bila isto toliko radikalna kao i njegov otpor prema hrišćanima.

Upisao se u biblijsku školu da bi temeljno proučio Bibliju. Zatim je otišao nazad u svoju staru domovinu da bi radio kao misionar.

Nisam izgubio kontakt sa ovim bratom koji je trebalo da postane muslimanski sveštenik, a umesto toga je postao hrišćanski misionar. Drugi misionari su me obavestavali o njegovoj blagoslovenoj službi.

Dopustite mi da vam ispričam još jedno iskustvo, koje je za mene bilo primer Gospodnjeg vođstva. Godinama je moja biblijska i literaturna misija pružala podršku brojnim misionarima na svakom kontinentu. Nije uvek lako slati novac na druge kontinente. Jednom sam poslao veliku količinu novca preko državne banke Madrasa u južnoj Indiji. Državna banka je šest meseci zadržala novac pre nego što ga je poslala primaocu. A zatim su uzeli 20 procenata zbog razmene valuta. To bi, po Zapadnim standardima, bila prevara. Prvo koriste novac sa Zapada bez plaćanja kamate, a zatim veliku količinu zadrže za sebe.

A sada o malom incidentu brata N. N. Jednog dana sam pozeleo da mu pošaljem ček. Pismo je moralo biti poslato putem posrednika. Ovoga puta je prošlo izuzetno brzo. Posle samo tri sedmice sam dobio potvrdu da ga je primio. "Pre godinu dana," napisao mi je, "sam se oženio. Sada čekamo naše prvo dete. Uopšte nismo imali novca kada si nam pisao. Moja žena nije mogla ništa da kupi za bebu. Čak nije bilo dovoljno ni za pelene i dečiju hranu. Iskreno smo se molili Gospodu da nam pomogne. Zatim je kao odgovor Gospoda, kao odgovor na naše molitve, stigao tvoj ček. Hvala Bogu!"

Ovoga puta nisu trebali meseci zato što je Gospod znao da je to hitno potrebno. Nisam imao ikakve informacije o situaciji. Čak nisam znao ni da se brat N. N. oženio.

Gospod zna kako da nam ojača veru kroz velika i mala iskustva.

Veliko iskustvo u ovoj priči je činjenica da je kandidat za islamskog sveštenika, koji je obučen u čitavu veštinu vraćanja, pobegao od Sotonine službe, postao hrišćanin i danas radi na misionarskom polju kao izaslanik Gospoda!

f. Ti si kriv!

Držao sam seriju predavanja u Obetu (festivalskoj sali) u Strazburu kada su me dva mladića susrela na sledeći način:

"Šta smo vam mi učinili loše da nas ovako okrivite?"

Pre godinu dana ste ovde govorili, u ovoj istoj sali, protiv gatanja. Naša majka vas je čula i posle je došla kući i rekla svojoj deci: 'To je kraj. Više neću da nastavim sa svojim poslom.' "

"Čime se vaša majka bavila?"

"Pa, zar nije očigledno? Pomagala je ljudima koji su tražili njen savet uz pomoć karata, kristalne kugle i viska. Dobro je zarađivala od toga. Čitava porodica je živela veoma udobno. Sada je tome došao kraj. Sada svi moramo da radimo zato što je naša majka tako tvrdoglava da neće više da koristi svoje darove."

"Zar ne shvatate da je gatanje Đavolji posao i da čini da mnogi ljudi gube svoju dušu zbog toga?"

"Ali naša majka je sa tim učinila mnogo dobrih stvari. Nije ni tražila novac. Njeni klijenti su joj davali po svojoj sopstvenoj volji. Neki od ljudi koji su dolazili za savet su bili važni ljudi na visokim pozicijama. Oni ne bi došli da naša majka radi nešto što ne valja."

Nisam uspeo da ubedim ove mladiće. Bili su besni zato što su sami morali da zarađuju za život umesto da koriste majčine zalihe.

Bilo mi je drago što sam čuo za to. Video sam neke plodove mojih obraćanja u prethodnoj godini. U Knjizi proroka Isaije 55:11 Gospod kaže: "Tako će biti reč moja kad izađe iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna." U Strazburu je Božija Reč zaustavila zalihe novca gatara. Ali ona je učinila i više od toga. Neko koga je Sotona svezao je oslobođen i "blagosloven bogatstvima kuće Božije."

g. Krvni paktovi

Poslednjih dvadeset godina je desetina hiljada mladih predalo svoje duše Đavolu sopstvenom krvlju. Šta se krije iza tih užasnih krvnih paktova?

Neki mladi, poput 14-ogodišnje Hajdi iz Švajcarske, to pokušavaju iz razdoznalosti, da bi videli da li krvni pakt ima ikakav efekat.

Druge mlade odbija krutost i beživotnost crkve ili se osećaju revoltiranim zbog udobnog, samopravednog licemerja ljudi koji sebe nazivaju hrišćanima.

Za druge je krvni pakt samo jedan korak dalje u njihovoj potrazi ka uživanju ili pronalasku svrhe za prazan život. Oni napreduju kroz čitav katalog stvari koje Đavo ima da ponudi: seks, alkohol, droga, demonska muzika, verski fanatizam i konačno, potpuna predaja Sotoni.

U savetovanju se krvnih paktova bojim više od bilo kog oblika opsednutosti. Zabeležio sam oko stotinu takvih slučajeva. Znam za samo četiri mladića koja su se izbavila.

Najdivnije iskustvo koje sam imao u vezi sa ovim je bilo u Cirihi. Mladić mi je ispričao dok sam ga savetovao da je sopstvenom krvlju predao sebe Đavolu. Srce mi je potonulo.

Ipak sam strpljivo saslušao šta mladić ima da mi kaže. Pokajao se za svoje grehe i izjavio da je odlučan da preda svoj život Isusu. Zajedno sa njim sam se pomolio. Nisam se usuđivao da izjavim da je oslobođen, zato što nisam verovao da to treba da uradim. Jednostavno sam mu dao kopiju svoje knjige u kojoj sam dao uputstva o savetovanju onih koji su povezani sa okultnim. Čak nisam bio veran ni u molitvi sa njim, zato što su me loša iskustva iz sličnih slučajeva učinila opreznim.

Zato je, još veća bila moja radost nekih osam meseci kasnije, kada sam čuo da se mladić izbavio i pričao drugima svoje iskustvo.

Ovde je Gospod Isus postavio trofej Svog trijumfa, ohrabrujući znak koji pokazuje da nikakvo ropstvo ili demonsko ugnjetavanje za Njega nije preteško da savlada. Njemu je data sva vlast na nebu i na zemlji.

Krv Isusa Hrista, Sina Božijeg, jeste barjak pobede za sve one koji su pali pod čaroliju Sotone i koji žele da se oslobode ili su već pronašli izbavljenje

E. DODATAK

72. NLO

Nikada nisam video NLO niti želim da vidim. Moje znanje o neidentifikovanim letećim objektima potiče od prijatelja, čitanja i iznad svega, od mojih sveštenećkih sesija savetovanja.

Evo nekoliko primera.

Putovao sam u južnoameričke države devet puta i tamo sam slušao priče o NLO-ima. Jedan od mojih prijatelja je jednog vrelog dana bio na plaži. Hiljade ljudi su tražili olakšanje od toplote. U tri sata posle podne, kupaći su gledali kako se grupa od devet letećih objekata na nebu kreće u formaciji strele. Nije bilo zvuka. Ovi objekti svojim oblikom nisu odgovarali običnoj letelici. Oko hiljadu svedoka može da posvedoči šta se tu dogodilo. Događaj su izvestili u novinama.

Drugom prilikom je verujući prijatelj u Francuskoj video sličan fenomen. Brat u Hristu je vozio svoj automobil u Vogezi planinama. Letelica u obliku tanjira se približila automobilu. Bila je bezvučna. Motor automobila se odmah ugasio. Alnaser nije hteo da radi. Kada je leteći objekat nestao iza horizonta, tada nije bilo poteškoće pri paljenju automobila.

Može se pronaći desetine hiljada takvih primera. Kada sam držao predavanja u Koloradu, saznao sam da je profesor Saunders imao više od 50.000 takvih slučajeva dokumentovanih u svojim arhivama.

Drugi izvor mojih informacija jeste materijal koji je objavio verujući hrišćanin. Vredi pohvaliti dela Veldona i Levita: *Susreti sa NLO-ima* i *Bliski susreti - bolje objašnjenje* (*Encounters with UFO's* i *Close Encounters - A Better Explanation*). Zaključci koji su izneseni u ovim knjigama u velikoj meri odgovaraju mojim viđenjima.

Najbitnije podatke koji su oblikovali moj sud i koji su mi razjasnili to pitanje dobio sam u svom poslu kao biblijski savetnik. Kao primer ću citirati iskustvo iz južne Afrike.

Belkinja je posećivala misionarsku stanicu Kva Sizabantu. Objava Erloa i druge braće hrišćana ju je dirnula. Odlučila je da se pokaje. Bez spominjanja imena, u ispovesti je rekla da su njeni roditelji bili spiritisti i da je u svojoj mladosti posećivala spiritističke seanse. 1972. je mnogo NLO-a viđeno u južnoj Africi i u jugozapadnoj Africi (sada Namibiji). Na takvom mestu, gde su viđeni mnogi NLO-i, žena je izvestila ovo uzbudljivo iskustvo.

Godinama je želela da komunicira sa NLO pilotima. Ta želja joj se ispunila na neočekivan način. Tokom noći kada je uočila vihor, izgledalo je kao da je helikopter lebdeo iznad njene glave.

Odveli su je. Nije znala šta se dešava. Za nju je to bila zagonetka. Pitala se da li joj um možda odlazi na mentalnu ekskurziju. Nije bila samo upoznata sa takvim spiritističkim trikovima, zaista ih je izvodila.

Unutar NLO-a je videla figure koje su podsećale na robote. Mnogim instrumentima su ispitali njeno telo. Čitava procedura nije bila bezbolna. Jedan robot je rekao: "Vi ljudi se niste još uvek u potpunosti razvili zato što i dalje osećate bol; mi smo se razvili više od vas."

Bio je to telepatijski razgovor. Nije korišćen jezik te žene. Pre nego što su je vratili kući, roboti su rekli: "Možeš da zamisliš želju, ako hoćeš. Traži šta god želiš. Želimo da ti damo to. Bog u svakom slučaju neće da odgovori na tvoje molitve. Ali, mi možemo da ti ispunimo želju." Žena je odgovorila: "Zaista bih želela da se udam." Posada NLO-a je odgovorila: "Kakva sitnica! Zar ne želiš nešto veće? Mogla si da tražiš nešto više."

Pošto su izvadili instrumente iz nje, robot ju je vratio nazad kući. I dalje nije bila oslobođena bola. Posle nekog vremena je robot ponovo došao i rekao: "Zaboravili smo instrument." Izvadio ga je i nestao. Pošto njen bol nije nestao, žena je pokušala da otkrije zašto je noga toliko boli. Tu je otkrila veliku, plavu tačku gde je instrument bio priključen. To mesto je danima ostalo plavo.

Posada NLO-a je održala svoju reč. Žena je imala šansu za venčanje. Brak, međutim, nije ispaao najsrećniji.

Priroda ovog iskustva je jasno prepoznatljiva:

1. Ova NLO posada je iznosila poricanje Boga koga je želela da unazadi.
2. Pre ovog susreta sa NLO-om, žena je mogla da se moli i čita Bibliju.

Posle susreta, njen život je lišen toga.

3. Veza između spiritizma i NLO susreta je očigledna.
4. Ispunjenje njene želje za udajom nije donelo sreću.

Glavna tačka bi se izgubila ukoliko se ne bi izvestio ishod ovog svedočenja. Žena je ispovedila sve što je razumela da je greh. Takođe se zaklela da više neće imati veze sa spiritizmom ili NLO-ima i da će živeti po zakonima Isusa Hrista.

U suštini postoje tri teorije koje objašnjavaju NLO: teorija prevare, pretpostavka postojanja vanzemaljskih bića i teorija demona.

Oni koji prihvataju teoriju prevare sam NLO fenomen objašnjavaju kao prevaru čula. Oni tvrde da su to formacije oblaka ili atmosferska priviđenja slična *fata morgani* - spoljašnjim projekcijama ljudske mašte. Ovo racionalističko odbacivanje jednostavno nije zadovoljavajuće po pitanju desetina

hiljada pouzdanih viđenja. Teoretičari prevare treba da počnu da sumnjaju u kapacitet sopstvenih moći rasuđivanja.

Zastupnici druge teorije pretpostavljaju da su NLO-i interplanetarni leteći objekti u kojima se nalaze vanzemaljska bića. Jednim delom svoje viđenje zasnivaju na odeljku Prve knjige Mojsijeve 6:4, gde su se navodno vanzemaljci "venčavali" sa ženama sa zemlje. Na hebrejskom se za ove "vanzemaljce" koristi oznaka "B'ne Elohim" ili "sinovi Božiji". Tekst kaže da su se "sinovi Božiji" ženili sa kćerima čovečijim". Očigledno da se Božiji narod (sinovi Božiji) ženio sa nemoralnim ženama (kćeri čovečije) i da je to dovelo do raspada porodice i propasti civilizacije što je uzrokovalo veliki Potop i uništenje jedne zle civilizacije.

Ovde očigledno nije reč o vanzemalcima.

Objašnjenje da se NLO bića trebaju smatrati materijalizovanim demonima je najopravdanije. Količina dokaza za ovo je ogromna. Trebalo bi da napišem čitavu knjigu o tome, kao što je to uradio i Džon Veldon. Ali, u Nemačkoj i Švajcarskoj smo zaista veoma retko videli i razmatrali NLO-e. NLO-i se najčešće pojavljuju u državama u kojoj cveta satanistički kult. Ovo nam pruža naše glavne argumente. NLO-i i okultne prakse se dešavaju paralelno. Jasno je da imaju isto poreklo.

Što se tiče paralelizma sa satanističkim kultovima, treba istaći sledeće. Brazil ima 50 miliona spiritista i nebrojene satanističke kultove. SAD ima svog satanističkog papu u San Francisku, Antona Šandora Leveja koji se razmeće satanističkom crkvom od 200.000 članova. Van San Franciska, međutim, postoji nebrojeno mnogo satanističkih kultova u Los Anđelesu, a i u celoj Kaliforniji. U ubistvu 30.000 hrišćanskih Hugenota 1572, Francuska je iskorjenila duhovnu i intelektualnu glavnu potporu države, a zatim je potvrdila u bezbožničkoj revoluciji 1789. Južna Afrika i jugozapadna Namibija, prema izveštaju bivšeg visokog sveštenika satanista, ima 40.000 satanista - Brazil, Haiti, SAD, Francuska i slične države u kojima je viđeno mnogo NLO-a.

Postavljanje satanizma i NLO-a na isti nivo je samo pokazatelj da oba pokreta imaju isto poreklo. Postoje mnogi takvi pokazatelji.

Čitav način komunikacije između NLO-a i osobe koja se kontaktira je isti u hiljadama slučajeva, prema okultnim pravilima. Često je telepatija način prenosa poruka. NLO ljudi takođe komuniciraju putem automatskog pisanja, uz pomoć vidža table dok su u transu. Praktikuju se sva spiritistička pravila igre: lebdenje, teleprenos, aporti, telekineza, psihokineza, materijalizacije, astralno putovanje i mnogi drugi. Manifestacije NLO-a potiču od istih demon-skih sila.

Isto tako, religija i filozofija NLO-a baca svetlo na njihov antibiblijski stav i aktivnost. Kontaktiranim osobama govore da je Biblija puna grešaka. Hristos nije Sin Božiji već samo čovek sa planete Venere. Tri savremene osobe sa

Venerle su navodno pravi spasioci čovečanstva. Medijumi poput Urija Gelera su saveznici ovih osoba sa Venere. Isto to se može reći i za druge medijume poput Adamskog ili Puharića za koje se kaže da na zemlji imaju zadatak da ostvare ideje NLO bića. Očigledna svrha ovih bića jeste da unište veru u Hrista i Bibliju i da je zamene nejasnom mrežom lažne filozofije.

Sve što sam ovde rekao je samo mali primer iz veštičjeg kotla NLO-a. Da bismo sve ovo procenili, odlazimo do Svetog pisma ili Biblije.

Izjava apostola Pavla u Poslanici Efescima 6:12 danas ima ogromnu aktuelnost: "Jer naša borba nije protiv ljudi od mesa i krvi, nego protiv poglavarstva, protiv vlasti, protiv vladara ovog mračnog sveta, protiv zlih duhova na nebesima." Zato što ovi zli duhovi znaju da imaju još malo vremena, oni često napuštaju svoju nevidljivost i putem materijalizacije stvaraju najveću moguću pometnju.

NLO-i su takođe glasnici dolazećeg antihrista. Godine 1956, "Društvo Iterijus" je osnovano u Kaliforniji. Ovaj kult je proširio svoje korene u SAD-u, Australiji i Evropi. U svojim dokumentima, zasnovanim na informacijama iz NLO izvora, rečeno nam je da će Gospodar kugle, vladar sveta, doći - stranac koji će biti jači od svih armija na zemlji. Ukloniće sa zemlje sve one koji ne poštuju njegovu reč. Takvu referencu već imamo u Bibliji. NLO-i su prilično zakasnili sa svojom najavom antihrista. Isusov učenik, apostol Jovan, rekao je u svojoj knjizi Otkrivenja (13:15): "I dade joj se da oživi lik zveri i da lik zveri progovori, te da učini da budu pobijeni svi koji se ne poklone liku te zveri ... da niko ne može ni kupiti ni prodati sem onoga ko ima žig..."

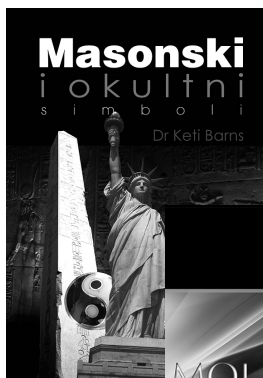
Nesumnjivo da je NLO ustvari fenomen poslednjih vremena, iako je u prošlim vekovima malo njih viđeno. Danas se pojavljuju u još većim brojevima, kako se približavamo vremenu Isusovog povratka. Lucifer šalje napred svoje elitne trupe. Naoružava se za poslednju bitku. Mi hrišćani, naoružani Biblijom, nalazimo se na takvom položaju da možemo da razumemo i rastumačimo sve te borbe. Poslednji vladar sveta neće biti antihrist. Antihrist je samo pretposlednji. Vrhovni vladar će biti Isus Hristos, kome je data sva moć na nebu i zemlji od strane Oca sa nebesa. Konačna pobeda Njemu pripada.

FUSNOTE

- ¹ Mark Duke, *Acupuncture* (Palm Springs, CA: Pyramid, 1972), 162.
- ² "Mit fünf Nadeln im Ohr zum Nichtraucher," *Illustrierte Bunte* (Jan. 23, 1975).
- ³ *Religion in Geschichte und Gegenwart* (n.p., n.d.), vol. 1.
- ⁴ *Rhein-Neckar-Zeitung*, (n.p., Jan. 22, 1975).
- ⁵ Carl Gustav Jung, *Über die Psychologie des Unbewussten* (n.p., n.d.), 120.
- ⁶ Carl Gustav Jung, *Symbolik des Geistes* (n.p., n.d.), 394.
- ⁷ Immanuel Kant, *Religion Within the Limits of Reason* (New York: Harper, n.d.).
- ⁸ Kevin Ranaghan and Dorothy Ranaghan, *Catholic Pentecostals* (Paramus, N.J.: Paulist-Newman, 1969).
- ⁹ Vim Malgo, *Mitternachtsruf* (n.p., 1974-75).
- ¹⁰ Cardinal Suenens, "The Holy Spirit: My Hope," u *New Covenant* (n.p., May 1975), 43.
- ¹¹ Archbishop George Pierce, *New Covenant* (n.p., Feb. 1975).
- ¹² H. A. Baker, *Visions Beyond the Veil* (Monroeville, Pa: Banner, 1973), 18.
- ¹³ Mary Baker Eddy, *Miscellaneous Writings* (Denver: First Church, 1883-1896), 29.
- ¹⁴ *Ibid.*, 34.
- ¹⁵ *Ibid.*, 42.
- ¹⁶ *Ibid.*, 89.
- ¹⁷ Agnes Sanford, *Healing Light* (n.p., n.d.).
- ¹⁸ Kurt Koch, *Unes, Herr, Wirst Du Frieden Schaffen* (n.p., n.d.), 329.
- ¹⁹ Adolf Rodewyk, *Dämonische Bessessenheit* (n.p., n.d.), 46.
- ²⁰ Professor Bettex, *Bibel und Gemeinde* (n.p., n.d.), 69/ 1, 56ff.
- ²¹ E. W. Bullinger, *The Foundations of Dispensational Truth* (n.p., n.d.) 249.
- ²² W. G. Broadbent, *Hente Noch in Zugen Reden? The Doctrine of Tongues* (Germany: Liebenzeel Mission, n.d.), 171.
- ²³ Fritz Hubmer, *Zungenreden, Weissagung* (n.p., n.d.), 162.
- ²⁴ F. C. Endres, *Das Geheimnis des Freimaurers* (n.p., n.d.), 19.
- ²⁵ Esperanto je veštački jezik koji je zasnovan na najčešćim rečima glavnih jezika, kojeg je 1887. izumeo ruski filolog i koji je namenjen međunarodnoj upotrebi.
- ²⁶ Professor Jaensch, *Iris dijagnostik* (n.p., n.d.), 30.
- ²⁷ *Ibid.*, 28.
- ²⁸ Rutherford, *The Truth Will Make You Free* (n.p., n.d.), 296.
- ²⁹ Malgo, op. cit.,⁹ 10
- ³⁰ *Christliche Gemeninschaft innerhalb der Laudeskirche* predstavlja veliki broj jevanđelista koji pripadaju nacionalnoj crkvi ali koji takođe drže svoje sastanke.
- ³¹ Hans Bender, *Essays on Parapsychology* (n.p., n.d.), 10.
- ³² *Ibid.*, 29.
- ³³ Videti Kurt Koch, *Name über alle Namen Jesus* (n.p., n.d.), 60ff.
- ³⁴ Kurt Koch, *World Without Chance* (Grand Rapids, MI: Kregel, 1974), 56.

- ³⁵ Kurt Koch, *Jesus auf allen Kontinenten* (n.p., n.d.), 465.
- ³⁶ Ibid., 544ff.
- ³⁷ Doreen Irvine, *From Witchcraft to Christ* (Concordia Press: London, n.d.).
- ³⁸ Ibid., poglavlje 12.
- ³⁹ Ibid.
- ⁴⁰ Ibid.
- ⁴¹ Ibid., 95.
- ⁴² Ibid.
- ⁴³ Ibid.
- ⁴⁴ *Religion in Geschichte und Gegenwart* (n.p., n.d.) vol IV, 2108.
- ⁴⁵ Albert Magnus u "Meisterung des Leben" (n.p., n.d.), 19.
- ⁴⁶ Ibid., 15.
- ⁴⁷ Kurt Koch, *The Strife of Tongues* (Grand Rapids: Kregel, 1966) i Kurt Koch, *Charismatic Gifts* (Grand Rapids: Association for Christian Evangelism, 1976). Takođe videti George E. Gardiner, *Corinthian Catastrophe* (Grand Rapids: Kregel, 1975).
- ⁴⁸ Hubmer, op. cit.²³, 41.
- ⁴⁹ Carlson and Lindsey, *Satan kämpft um diese Welt* (n.p., n.d.), 34.
- ⁵⁰ Rammurti S. Mishra, *The Textbook of Yoga Psychology* (New York: Julian, 1963).
- ⁵¹ Maurice Ray, *Joga, ja oder Nein?* (Germany: Bibellesebund, n.d.), 68.
- ⁵² Carlson and Lindsey, op. cit.⁴⁵, 33.
- ⁵³ Videti Kurt Koch, *Unter den Führung Jesu* (n.p., n.d.), op. 254ff.
- ⁵⁴ Kurt Koch, *Occult Bondage and Deliverance* (Grand Rapids, Mi: Kregel, 1970).
- ⁵⁵ Frederick A. Tatford, *Satan, The Prince of Darkness* (Grand Rapids, Mi: Kregel, 1974).

PREPORUČUJEMO

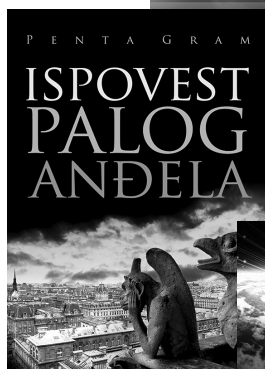
MASONSKE I OKULTNI SIMBOLI -

dr Ketil Barns - Najsvetobuhvatniji prikaz simbola koje koriste okultisti. Kada pročitate ovu knjigu bolje ćete razumeti značenje simbola firmi, klubova, organizacija i dr.

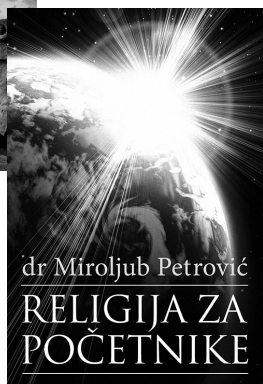
MOJ BEG OD DEMONA - Rodžer

Norn - Neverovatno iskustvo čoveka koji je bio član kluba obožavanja demona - satanističke crkve. Iskustvo ovog čoveka baca potpuno novo svetlo na duhovni i nevidljivi svet.

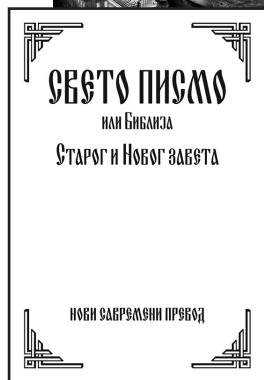
ISPOVEST PALOG ANĐELA -

Penta Gram - Kako razmišlja najmoćniji pobunjeni anđeo - Lucifer, Sotona? Zašto se pobunio i kako je varao ljude od početka - Adama i Evu, a kako danas to čini?

RELIGIJA ZA POČETNIKE - dr Miroljub Petrović -

Biblija je najpre pisana za nepismene jevrejske pastire, i laka je za razumevanje. Ali, danas postoje mnogi koji smatraju suprotno. Zbog njih je pisana ova jednostavna knjiga da se upoznaju sa osnovama religije.

BIBLIJA - Novi savremeni prevod - Najveći svetski bestseler, ovoga puta na savremenom srpskom jeziku sa pravilnim redosledom knjiga kao u originalnoj Bibliji, sa fusnotama i dodacima vezano za arheologiju, istoriju i dr.

Distribucija: 063/732-7738 www.naukaireligija.com